

MAGIKA BEZ SUZA

ALEISTER CROWLEY

MAGIKA BEZ SUZA

Naslov originala

MAGICK WITHOUT TEARS

COPYRIGHT © OTO 1991

International Standard Book Number: 0-941404-17-X

International Standard Book Number: 1-56184-018-1

Library of Congress Catalog Card Number: 82-083310

NEW FALCON PUBLICATIONS

7025 E. 1st Ave. Suite 5

Scottsdale, Arizona 85251 U.S.A.

(602) 246-3546

Predgovor

1943.g., Aleister Crowley se upoznao sa damom koja, budući da je čula za njegovo veliko znanje i iskustvo, je tražila njegov savet o okultnim, spiritualnim i praktičnim stvarima.

Ova slučajna veza rezultovala je stimulativnom razmenom pisama. Crowley je zatim tražio od drugih da mu postavljaju slična pitanja. Rezultat je ova kolekcija od preko osamdeset pisama koja su sada izdata pod naslovom koji je on izabrao, *Magika bez Suza*.

Crowley nije sačuvao kopije svojih ranih pisama gore pomenutoj dami, tako da nije bio u stanju da ih uključi u kolekciju koju je planirao da izda. Na sreću ona su sačuvana i sada su uključena u Uvod za ovu knjigu. Njihov originalni oblik je zadržan sa formulama otvaranja i završavanja koje je Crowley upotrebljavao u svim svojim pismima.

Crowley je prvo nameravao da nazove knjigu „Aleister Objašnjava Sve“, i poslao je sledeći cirkular svojim prijateljima i učenicima tražeći od njih da sugerišu predmete za uključenje.

Aleister Objašnjava Sve

Autor Knjige *Thotha* je bio mnogo zadovoljan da ima tako mnogo pisama sa razumevanjem, većinom od žena, koja mu zahvaljuju zbog ne „izražavanja na nerazumljivom jeziku“, zbog „činjenja svega toga tako jasnim da čak i ja sa mojom ograničenom inteligencijom mogu to da shvatim, i mislim da shvatam“.

Pri svemu tom i pored svega toga! Mnogo godina Majstor Therion je osećao jaku potrebu nekog osnovnog učenja podesnog za one koji su upravo počeli studiju Magike i njenih pomoćnih nauka, ili se samo zanimaju za nju, ili su zainteresovani za nju sa namerom da studiraju. Uvek se naprezao do krajnjih granica da učini svoje značenje jasnim prosečno inteligentnoj i obrazovanoj osobi, ali čak i oni koji ga savršeno shvataju i najviše osećaju njegov rad, slažu se da u ovom pogledu on često nije uspevao.

Toliko o dijagnozi - sada o leku!

Jedan genije, nadahnut Bogovima, sugerisao je nedavno da zagonetka može da bude rešena do izvesnog stepena na stari i dobro oprobani način „Dr. Brewer-ovog Vodiča u Nauku“, t.j., primoravanjem aspiranata da pišu Majstoru postavljanjem pitanja, vrsta problema koja prirodno pada na pamet nekom osetljivom pitaocu, i dobijanja njegovog odgovora u obliku pisma. „Šta je to“? „Zašto bi trebalo da zamaram svoju glavu zbog toga“? „Koji su njeni principi“? „Kakva korist od nje“? „Kako da počnem“? i slično.

Ovaj plan je stavljen u akciju; ideja je bila da se pokriju predmeti iz svakog mogućeg ugla. Stil je bio neknjiževni i tečan, tehnički izrazi su ili brižljivo izbegnuti ili najbrižljivije objašnjeni; a pisma nisu

dobijana u serijama sve dok pitalac nije izrazio zadovoljstvo. Nekih sedamdeset pisama, do sada napisanih, još uvek su samo tu da budu izvesni prodori u demonstraciji, kao oni beli ostaci na mapi Sveta, koji su izgledali tako privlačni pedeset godina ranije.

Ovaj memorandum traži tvoju saradnju i podršku. Lista, koja pokazuje ukratko predmet svakog pisma već napisanog, je pridodata. Trebalo bi da misliš da će ti svako od ovih pomoći za tvoje sopstvene probleme, otkucana kopija će ti biti poslata odmah.... Trebalo bi da želiš da znaš nešto van vidokruga, pošalji u tvom pitanju (koje treba da bude izloženo što je moguće potpunije i jasnije).... Odgovor bi trebalo da ti dođe, ne računaj slučajno, za manje od mesec dana.... Konačno je predloženo da se izda serija u obliku knjige.

Ovo je sada učinjeno.

Karl J. Germer

Januar, 1954.g.
Hampton, New Jersey

Predgovor

Kada sam prvi put čitao Magiku bez Suza pre nekih deset godina, priznajem da je ostavila neznatan utisak na mene. Najmanje što je moglo da se kaže je da je izgledala duga i dosadna. Pretpostavljam da sam bio više naviknut na zaslepljujuće pirotehnike i virtuoзитет ranijeg Crowley-a, na *The Equinox*, i druge knjige od pre šezdeset godina. Ali moja reakcija je bila ozbiljna greška, što sam otkrio nekoliko godina kasnije kada se opet pojavila zgodna prilika da je pročitam. Jer uprkos njene duhovitosti i humora, *Magika bez Suza* je ozbiljan, dobro uravnotežen i intelektualan komad dobrog pisanja. Ona zasenjuje, ali na više uzdržan način nego njegovo prethodno delo. Ona zahteva mirno studiranje i staloženo razmišljanje koje pravilno shvata njenu učenost, njen duboki uvid i njenu veliku vrednost.

Pisma od kojih se sastoji ova knjiga napisana su prilično blizu kraja Crowley-evog života ovde na zemlji. (Izgleda teško da se shvati za ovo pisanje da je on rođen gotovo vek pre - 1875.g.!) Neki kritičari su skloni da veruju da je on postao slabouman blizu kraja, stanje koje neki smatraju „omekšavanjem“ njegovog mozga zbog upotrebe droga. On je patio od emfizema to je tačno, do koga je dovela dugo godišnja astma i teško pušenje. Heroin je dugo pre bio prepisan da savlada njegovu bronhialnu astmu i zato što je to bio skoro jedini lek koji mu je davao olakšanje, dopuštao mu da diše nešto lakše, on je eventualno postao naviknut. U korist onih koji bi voleli da veruju da su njegove mentalne sposobnosti postale oslabljene, moram da istaknem da ova pisma demantuju ovu pretpostavku.

Ona su neuporedivo lucidna i dobro organizovana. Čak i njegovo očigledno lutanje (s vremena na vreme) ima motive, cilja samo na objašnjenje nejasnih mesta doktrine i učenja. Van svakog drugog razmatranja, ova pisma dokazuju inherentnu jasnoću i neumoljivu logiku njegovog mišljenja. Ono nikada ne popušta i ne koleba se, čak ni na jedan jedini trenutak. Opšta semantika nalazi svog najvernijeg pristalicu u ličnosti i pisanju Aleister Crowley-a. Teško da postoji stranica u ovoj knjizi koja ne insistira da istraživač ne izbistri njene označene stvari. Pismo 28 je sjajni primer ovog insistiranja. Ima jedno malo okultnih pisaca koji podjednako znaju šta je svuda opšta semantika.

Iz ličnog iskustva od pre mnogo godina, sećam se da je jedan od njegovih stalnih drugova, gotovo biblija, bio Skeat's Etymological Dictionary.¹ Ovde je on često gurnut pod nos i pitaoca i čitaoca. Sve vreme on traži da zna šta ti podrazumevaš pod izrazima koje upotrebljavaš u tvojim pitanjima i izjavama. Istim znakom, on zahteva da ti ne očekuješ manje od njega. U ovom pogledu, ako ne u drugom, ova knjiga je dragocena.

---

¹ Skeat-ov Etimološki Rečnik.

Prvih nekoliko pisama sa alfabetskim naslovima su bitna zbog načina uvođenja, određuju tempo, tako reći, za kasnija. Ali ona su pretrpana sa najvažnijim detaljima što se tiče Velikog Dela, njegove organizacije A? A? , i onoga što se očekuje od studenta jednom kad on postane iskušenik tog Reda.

Čim su glavna pisma dosegnuta, ipak, čovek je zaronjen u intelektualne i spiritualne dubine ili vrhunce za koje se autor borio da ih učini razumljivo jasnim. Prvo pismo pozajmljuje aksiome, teoreme i stavove napisane za raniju knjigu, Magiku u Teoriji i Praksi. Oni su izvesno vredni prikaz i sadrže više nego što se pojavljuje na prvi pogled.

Red pisama ne čini lakim čitanje u smislu da je neprekidan ili konsekutivan. Ona bi mogla da budu preuređena na takav način da daju čitaocu još čvršći i postepeni uvod u neki viši kompleks i polemična izdanja. Posle prikladnog razmišljanja ipak, ja sam odlučio da ih ostavim u njihovom sadašnjem redu, i dopustim čitaocu da izradi svoj sopstveni pristup njihovim sadržajima. Preporučljivo je da čitalac prvo čita bez plana čitavu knjigu da bi postao prisan sa opštom prirodom predstavljenog materijala. Seti se da postoji tabela sadržaja i indeks. Kasnije, čitalac bi mogao da uzme jedno pismo vremenom, da se bavi određenom temom, da ga studira, i razmišlja o svemu što odeljci tog pisma izgleda da tvrde. Na ovaj način, verujem, on će dobiti još veći deo iz ove veoma duboke knjige nego ako pokuša da je čita neposredno s kraja na kraj kao da je ona roman, ili neki drugi konvencionalni udžbenik.

Pisma (ovde podeljena na poglavlja) 6, 7 i 8 su nazvana „Tri Škole Magike“. Ona su napisana da govore nadugačko i naširoko o kratkom navodu iz Libera 418: Vizija i Glas, serije transcendentálnih iskustava zasnovanih na Enohianskom sistemu Magike. Crowley izjavljuje da ih je napisao g. Gerard Aumont, i da on navodi iz tog dugog eseja.

Sreo sam pokojnog Gerard Aumonta 1928.g. On je bio u to vreme Francuski novinar koji je živeo i radio u Tunisu, premda je dolazio u Pariz s vremena na vreme da se sretne sa Crowley-em. Čitavi sadržaj ovog dugog eseja nosi mnogo opažljivih karakteristika samog Crowley-a da bi bio napisan od nekog drugog nego od Crowley-a. Pojavilo bi se da je Crowley bio potpuno voljan da ima napisane eseje, itd., i gde je zgodno da upotrebi ili pseudonim ili da prepusti drugoj strani da uzme svu čast za pisanje.

Ja izjavljujem kategorično da je Aumont bio nesposoban za pisanje ovog karakterističnog eseja. Svaka fraza, većina preokreta izraza, sama egocentričnost tačke gledišta, prodorno shvatanje Magike i istorije, potpuno su Crowley-ev rad i nikoga drugog. Ako je čovek prostudirao brojna dela Crowley-a i apsorbovao jedinstvenost njegove karakteristične tačke gledišta, ruka samog majstora biće prepoznata.

Konačno, sumnjam da bi on bio voljan da citira u tako velikoj dužini iz spisa nekog drugog autora za ova pisma. Mnogi kratki navodi od nekoliko pisaca sigurno se nalaze u ovoj knjizi, ali ne neki tako velike dužine.

Ukratko, Crowley citira sebe.

Jedna od Crowley-evih ličnih predrasuda jako je osvetljena na zanimljiv način u jednom od ovih pisama. Odnosi se na boju. U navodu iz „Tri Škole Magike“ on upućuje na glupi pokušaj Annie Besant i Biskupa Leadbeatera da istaknu Jiddu Krishnamurtia kao Svetskog Učitelja. Ovi Teozofski predvodnici pripremili su sve za ovaj događaj, uključujući organizaciju specijalnih društava i službenih grupa koje bi mu činile čast. Crowley je pisao o tome:

Da se poniženje učini još potpunijim, izabrana je bedna kreature koja je, najgnusnijim moralnim osobinama, pridodala najblesaviju imbecilnost. A zatim odletela u vazduh!... Mi ne možemo da pretpostavimo da je čovečanstvo tako iskvareno da prihvati Krishnamurtia....

Ovome je dodata fusnota: „Ovaj navod je napisan 1924.g. e.v. Majstor Therion je ustao i porazio ga. Ono što je izgledalo kao pretnja sada je teška uspomena“.

Neljubaznija aluzija teško da bi mogla da bude napravljena. Pre svega, Krishnamurti je bio izabran od dva neo Teozofa dok je još bio maloletnik: na osnovu čega teško mogu da znam. Sasvim je moguće da je njegova dečaćka taština mogla da bude polaskana imajući takve ulizičke počasti i veličanje upućeno njemu. Opširna aluzija na ovu epizodu bila je napravljena godinama ranije u The Equinox-u, Tom I, Br. 10. Postoji odeljak, In Memoriam - John Yarker, koji je zapis o dva susreta primitivnog Obreda Masonerije. Prvi je bio da da dužnu poštu John Yarkeru, Suverenom Velikom Generalnom Majstoru ovog Obreda, koji je umro 20.-og Marta 1913.g. Drugi je protestovao zbog prisustva neimenovanog sledbenika Leadbeatera (iako je njegovo ime više nego nagovešteno), sledbenika koji

nije i nikada nije bio član lože u dobro utvrđenom radu pod Velikom Ložom Slobodnih i Prihvaćenih Masona. Svetilište mora da bude očišćeno.... On nije čak ni slobodan čovek, već najmljena alatka žene.... Ova žena - oskrnavljenje te čiste reči! - dolazi nama zbog gnusne prevare kojom je učinila sebe stvarnom ako ne nominalnom metresom T.S.-a.... Ovo je tajni predmet pokušaja da se održi izbor S.G.M.G. bez dužnog obaveštenja, da se uvuče naš sveti Obred u blato, da se prikuje na točkove kočije Krishnamurtia, da nas učini podvođačima za staru i impotentnu nečistotu senilnog sodomite.

Odvojeno od prezira kojim odiše ovaj govor, postoji zanimljiv i licemeran elemenat koji treba da bude otkriven ovde jer ne bi trebalo da

bude izgubljen u zbrci. Po svom sopstvenom priznanju Crowley je bio, ako ne otvoreni homoseksualni pervertit, onda osoba koja je imala moćnu homoseksualnu komponentu u svojoj karakternoj strukturi. Njegove zamerke protiv Leadbeatera kao starog sodomite su, najblaže rečeno, dokazni materijal da je on bio nečastan i nepošten gde to odgovara njegovoj nameri bez obzira na neke karakteristike svojstvene njegovoj sopstvenoj ličnosti. To je prozivanje crne ovce. The Bagh-i-Muattar, jedna od knjiga koju je Crowley napisao tokom 1914.g., nije ništa drugo nego udžbenik homoseksualnih i seksualno izopačenih praksi skrivenih pod maskom Sufi misticizma. To su Crowley-eva posla a ne moja. Ali ako posle toga on napada drugu osobu na osnovu homoseksualnosti, njegovo licemerje stoji kao osetljivi palac i pobediće ga sa samo malo potpore.

Ne tražim advokata za Biskupa Leadbeatera, veruj mi. Moja osuda za njega ostaje, ne na osnovu toga što je on bio „stari nitkov“ ili „homoseksualac“, već zato što je on, zajedno sa gospođicom Besant, odgovoran zbog potpune izdaje Teozofskog pokreta i zbog izopačenja originalnih učenja gospođe Blavatsky.

Crowley je vitlao sa ne baš zdravim izrazom „crnčuga“ („nigger“) unaokolo isuviše nesmotreno. Na jednom mestu on je upotrebio ovu reč koja se odnosi na Krishnamurtia - koje je pakosni komad Anglo-Saksonskog razmetanja superiornošću - i za crni narod u ovoj zemlji. Njegove rasističke predrasude su isuviše očigledne da bi ostavile čoveka komotnog.

Sledi iz govora koji je naveden iz The Equinox-a, Tom I, Br. 10, da postoji objašnjenje legalnih postupaka u Chingleputu, Indija, gde je J. Narayaniah apelovao na Annie Besant da ponovo stekne starateljstvo za svoja dva sina - od kojih je jedan bio Krishnamurti. O potonjem, otac je rekao: „Dečak nije bio u stanju da napiše valjano Englesko slovo“ i prema tome, naravno, bio je nesposoban da napiše knjigu Pred Stopalima Majstora za koju je rečeno da je njegova kreacija. Otac je verovao, kao i mnogi ljudi od tada, da je autor Leadbeater.

Ostaje činjenica da kada je Krishnamurti sazeo, odrekao se i Besant i Leadbeatera, i različitih organizacija koje su formirane da ga obožavaju i pored toga svog cilja kao Svetskog Učitelja. Zbog ovoga on zaslužuje veliko poštovanje ako ne i nešto više. Zahteva veliku hrabrost voljno napuštanje uloge koja mu je originalno nametnuta i za koju je shvatao da je nesposoban da je ispuni. Od tog dana on se očigledno gadi organizacija, društava vrste Teozofskog Društva, i prihvatio je slobodni filozofski stav koji podseća na Zen Budizam u svom najboljem izdanju. Održao je predavanja o mnogim poslovima širom sveta, i ima nekoliko knjiga pripisanih njemu koje imaju duboke i mudre misli. Crowley-eva osuda je svirepa i surova, možda zbog njegove sopstvene ambicije da

bude Logos Aionos, Reč Eona, Svetski Učitelj, i tako je bio nemilosrdni takmičar koji je osudio svu drugu konkurenciju, stvarnu i nestvarnu.

Čitalac bi trebalo da zapazi da svako pismo počinje i završava se sa formulama - dva citata iz Knjige Zakona. Crowley se osećao primoranim da otvori svako pismo i zaista svaki susret sa nekom osobom sa ovim citatima. Reč zbogom je bila isto tako označena istim tipom gesta. Neki ljudi su imali osećaj da on izvrće sebe ruglu čineći tako, ali za ovu vrstu osude on nije nimalo brinuo. Toliko dugo koliko je osećao da mu je zapovedila ta knjiga da se ponaša na takav način on je nastavlja da čini tako. Upotrebljeni stihovi su „Čini što ti je volja neka bude celina od Zakona“ i „Ljubav je zakon, ljubav pod voljom“. Zapovest treba da bude nađena u trećem poglavlju Liber Legisa: „i svakom muškarcu i ženi koje sretnoš, pa bilo samo dok jedeš ili piješ kod njih, Zakon je da se da. Tada će oni imati mogućnost da borave u ovom blaženstvu ili ne; bez razlike“.

On je prilagodio ove male stihove zbog potrebe molitve zahvalnice pre obeda; vidi Pismo A za ovaj dijalog. Pored toga, on je insistirao da svaki student izvodi određene vežbe i molitve u određeno vreme tokom dana, prvenstveno da čitavi model života tako bude posvećen Velikom Delu. On je skovao frazu „pozadina-koncentracije“ za ovaj postupak. On nagoveštava da bi takvim postupanjem, bila inicirana tendencija prema koncentraciji koja bi držala studenta u dobrom stanju kada pristupa problemu učenja uma da se koncentriše na sebe. Pismo A daje mnogo od ovog pristupa, ali koncept je rasut širom knjige.

Njegov potpis pridodat svakom pismu je uvek „666“. Ovo može da zahteva nekoliko reči objašnjenja za čitaoca koji ne čita druge Crowley-eve knjige i nije postao prisan sa simbolom. Crowley je vaspitan u domaćinstvu pod uticajem religije Plymouth-skog Bratstva u Engleskoj. Ovo je fundamentalistička Hrišćanska sekta koja, među mnogim drugim stvarima, smatra Bibliju doslovno nadahnutom reči Boga. Tako nije mogla da bude promenjena ni na koji način, i morala je da služi kao osnova za opšte svakodnevno ponašanje za sve vreme života. U ovom domaćinstvu, njemu nije bila dozvoljena nikakva druga literatura za čitanje sem Biblije sve dok nije bio oko dvanaest godina star. Tako je on postao prožet Biblijskim učenjem, morajući da je čita i studira godinama.

Njegova majka, u trenucima razjarenosti nije sumnjala, nazivala bi ga „zverom“. Sa njegovim poznavanjem Biblije, nije mu trebalo dugo da pronađe o Zveri Knjige Otkrovenja, Zver koja je bila anti-Hrist, Zver čiji je broj bio 666. On konačno identifikuje sebe sa tom Zveri, bez pitanja koje je pomogla i podstakla njegova majka.

Kada je došlo vreme da se pobuni i okrene protiv religije svoje porodice, sa svim otrovom i sjajem koji je on, i samo on, mogao da prikupi, tu nije moglo da bude nikakve alternative već ono što je on

udružio sa samim sobom sa onim silama koje su suprotstavljene glupostima njegove majke. Tako je on postao Zver. A pošto je Otkrovenje izračunalo broj Zveri i našlo da je 666, broj Čoveka, on je usredsredio svu svoju Kabalističku i filozofsku veštinu u kasnijim godinama na pronalaženje ovog broja u svakoj značajnoj reči ili motou koji je došao na njegov put. Još uvek kasnije, nakon što je primio Liber Legis i bio prisiljen, tako reći, da sluša njegova naređenja, tada je počeo da potpisuje sve komunikacije tim značajnim brojem.

Nekoliko pisama opisuje metod za studiranje Kabale koji zasluži više nego uzgredan prikaz. Skrećem pažnju na to posebno zbog straha da drukčije ovaj pristup može da bude previđen u masi novih ideja koje će biti nabačene studentu ako on pristupa ovom predmetu po prvi put.

Metod je jedan koji je on počeo da upotrebljava ubrzo nakon pridruženja Hermetičkom Redu Zlatne Zore kada je uzet pod krilo Allan Bennett-a koji je postao njegov guru. Gde god otišao, on je obraćao specijalnu pažnju na svaku osobu, objekat ili događaj sa pogledom da ga smesti na Kabalističko Drvo Života. Lagano, na ovaj način, on je postao adept u upotrebi Drveta kao označitelja za sve pojave, i tako-zvana stereotipna svojstva boje, planete, Tarot karte, itd., gubeći svoju apstraktnu formalnost postajale su žive stvari.

Želim da navedem jedan paragraf iz pisma F gde je opisan ovaj metod.

Kad sam šetao unaokolo, težio sam da pripišem svemu što sam video njegovu svojstvenu ideju. Izašao bih na vrata moje kuće i razmišljao da su vrata Daleth, a kuća Beth; sada reč dob je Hebrejski za medveda, i ima broj 6, koji se odnosi na Sunce. Zatim dolaziš do ograde svog imanja a to je Cheth - broj 8, Tarot Adut 7, koji je Kočija; tako počneš da tražiš svoja kola. Zatim dolaziš do ulice i prva kuća koju vidiš ima broj 86, a to je Elohim, i izgrađena je od crvene cigle koja te podseća na Mars i Razorenu Kulu, i tako dalje. Čim ova vrsta rada, koja može da bude učinjena u potpuno veselom duhu, postane uobičajena, naći ćeš da tvoj um ide prirodno u ovom pravcu, i bićeš iznenađena u tvom napretku. Nikada ne dopusti da tvoj um odluta od činjenice da tvoja Kabala nije moja Kabala; dobra većina stvari koju sam zapazio može da bude korisna za tebe, ali ti moraš da smisliš tvoj sopstveni sistem tako da je to živo oružje u tvojim rukama.

Romanopisac Philip Wylie, mnogo godina pre stekao je reputaciju za sebe pisanjem knjige koja je naslovljena *A Generation of Vipers*² u kojoj je on odrao majke i materinstvo. Ovo je bila jedna od mnogih knjiga koje optužuju tako-zvanu majčinu ljubav, spušta na

² Generacija otrovnica

zemlju problem, koji je već uveliko razrađen, da je ovo dovelo do uškropljenja Američkog muškarca, smeštajući ga u emocionalno ropstvo Američkog matrijarhata.

Knjiga je stvorila svuda raširen pokret, i stavila svoj znak na Američku literaturu, ili bar literaturu popularne psihologije. Ako je Frojd originalno razvio koncept Edipovog kompleksa do neke mere, zasićen bezbrojnim slučajevima istorija i primera, onda ga je Philip Wylie proširio sa velikom snagom da bi došao do opšte javnosti.

Ali najgorčeni i najgnevniji od svih napada na majčinu ljubav sa kojim sam dobro upoznat potiče od Crowley-a. Njegovo pismo 53 treba da se pročita lagano i pažljivo da bi bilo potpuno shvaćeno. Ono je daleko smrtonosnije i zajedljivije nego sve što je Frojd ikada napisao, i mnogo više u suštini nego Wylie-ev rad. Nema sumnje to je potvrđeno lošim odnosom koji je imao sa svojom sopstvenom majkom, o kojoj je подробно pisao u *The Confessions of Aleister Crowley*³ (New York: Hill and Wang, 1970). Ja imam razrađeno o ovome u nešto drukčijem pravcu i sa drugim detaljima u *The Eye in the Triangle*⁴ (St. Paul: Llewellyn Publications, 1970).

Magika bez Suza je prepuna opisa neobičnih stvari, čudnih događaja, neobičnih ljudi i priča koje čitanje čine fascinantnim. Veliki deo materijala, na primer, o istoriji i o mogućoj primeni Liber Legisa je tako izuzetan da zaslužuje ekstrapolaciju u obliku male knjige za sebe.

Postoji jedna priča kratko pomenuta u pismu 80 koju Crowley mora da je napisao godinama ranije, iako je rukopis bio izgubljen i ja nikada nisam video neku aluziju na to van ove knjige. Naslovljena „Svaka Predostrožnost“, sadrži snažan dramski udarac da dovoljno uzbuđi nekog romanopisca da napravi kratku priču o tome. Druge priče su grozne i jezive prema stepenu, kao ona o ženskom siru koji ubija pacova pri kraju knjige, koje su grozne i gotovo neverovatne za većinu nas koji vodimo prozaičnije živote.

Anegdote koje se odnose na njegova različita putovanja i iskustva pokazuju da je ovo jedinstveni materijal za čitanje. Konačno, njegovi opisi Magike i Yoge (po izgledu kontradiktorni pristupi samo-otkriću), njihove sličnosti i razlike, su među najlucidnijim i najprosvetljujućim, ne kažem ništa o tome da su provokativni, prema onome što sam ikada video svuda u svako vreme.

Ja ne mogu da pomognem samo osećam da će početnik u ovim studijama isto kao i napredni student otkriti u ovim pismima pravi rudnik važnih informacija i enciklopediju okultnog učenja koja ne može da se nađe na drugom mestu. Iako naslov knjige može da bude zabavan, sadržaj je daleko od toga da bude takav. Crowley-eva reputacija kao pisca i učitelja od najveće važnosti mora da bude pojačana ovim

³ Ispovesti Aleister Crowley-a

⁴ Oko u Troughu

pismima, koja su tako jako preporučena svima onima koji traže Svetlost.

Ima nekoliko veličanstvenih bleskova dubine u ovoj knjizi kao kada Crowley istražuje neophodnost vođenja dnevnika, lični zapis svih preduzetih praksi. Veliki deo onoga što mi znamo o njemu je zahvaljujući činjenici da je on vodio dnevnik za sve vreme svog života. Većina od ovih je netaknuta i sačuvana, zahvaljujući savesnosti i brizi g. Gerald Yorke-a, kome će potomstvo biti mnogo zahvalno. Samo je nekoliko odeljaka izgubljeno zbog Crowley-evog konstantnog seljenja tamo-amoo, i bezbrižnosti onih oko njega.

Kako bilo, on nudi neke značajne sugestije kada razmatra dnevnik u vezi sa magijskom memorijom. On je daleko jasniji i provokativniji o ovom predmetu nego što je bio ikada pre. Opet, ovi uvidi nisu ograničeni na jedno konkretno pismo već su razbacani kroz sva.

Zainteresovani student bi mogao da vodi nekoliko svezaka, svaka posvećena nekom posebnom predmetu, takvom kao što je magijska memorija. Na ovaj način, on bi mogao da pripremi nekoliko veoma interesantnih svezaka o specifičnim magijskim temama zasnovanim na ovom naročitom delu.

Neki recenzenti u ovoj zemlji za Ispovesti Aleister Crowley-a prikazali su ga kao Viktorijanskog hipika. Zato što je on bio nekonvencionalan u svom seksualnom životu, slobodno eksperimentisao sa drogama i egzotično se odevao u to vreme, bio je opisan kao prototip savremenog hipika. Tu se pojavljuje po prvi put neko opravdanje za ovu identifikaciju - priprema čoveka da ne istražuje tezu isuviše revnosno. Ali dublje kopanje i slično padaju potpuno odvojeno. Ima dovoljno podataka predstavljenih u ovom impresivnom kompletu pisama, odvojeno od svega drugog što čovek ima napisano u svom dugom književnom životu, da potpuno uništi svaku takvu mogućnost. Boem i ekscentrik je mogao da bude - a hipik nikada! Mnogi mladi ljudi današnjice okrenuli su se njegovom pisanju sa namerom da reše neke od najozbiljnijih problema našeg vremena - konflikte koji ih najozbiljnije uzbuđuju i naše društvo. U ovome, mislim da su pokazali duboku mudrost. Ali u mnogim od njihovih otvorenih stavova i u ponašanju, izgleda da im nedostaje samo čamac. Zato je potrebno da postanu dobro upoznati sa učenjima ovih pisama, da ih učine delom svoje sopstvene mentalne i spiritualne opreme. Oni mogu da nađu varijante odgovora i sugestija koje, ako se slede, mogu da rezultuju u transformaciji njihovih života i onih sledećih generacija.

(1) Zbog aljkavosti i neurednosti Crowley nije imao apsolutno nikakve koristi. Na ekspedicijama jedne vrste ili druge on je uvek izgledao prljav i neuredan. Inače je bio gadljiv do određenog stepena i ponosan na to. Ne da je bio kompulzivan ili zastupnik potvrđivanja društvenih diktata ili svojevoljnih čudi tekuće mode - daleko od toga.

On je bio žestoko protiv takvih konformističkih stavova, pravi pobunjenik prema onome što je sve drugo.

(2) Kao mnogi od današnje generacije on je upotrebljavao droge. On je eksperimentisao sa mnogim psihodeličnim sredstvima - sa nekim koja su totalno nepoznata našim mladim ljudima danas. Zbog Allan Bennett-ove astme, sa drogama se eksperimentisalo da se oseti olakšanje od bronhijalnih napada i teškog disanja. Uzgredan i nepredviđeni efekat u početku bio je psihodelični efekat, nenamerno iskustvo mističnih stanja svesti. Ova su se desila, sklon sam da verujem, ne samo zbog farmakodinamizma droge već zato što je Allan bio mistički sklon, i zato što je on već bio podvrgnut znatnom magijskom treningu u Hermetičkom Redu Zlatne Zore.

Svo znanje koje je Allan stekao o farmakologiji bilo je preneto na učenika, Aleister Crowley-a, kada je došao pod starateljstvo Allana. Rezultat je bio sledeći, dugo pre nego što je imao razvijenu astmu, on je sprovodio eksperimente sa raznovrsnim drogama da bi odredio da li bi pomoću njih vrata mogla da budu otvorena, ili držana otvorena, za viša mistična stanja. Ali Crowley insistira da ove droge budu ostavljene na miru sve dok ti ne znaš šta činiš. Eksperimentat, da - ali oprežno. Opet i opet, na ovoj opreznosti se insistira određenim izrazima u desetinama različitih spisa. U stvari, ja želim da ova dela o drogama budu bolje poznata savremenoj sceni, jer ono što je on rekao moglo bi da posluži kao vodič u nepoznate i nemerljive oblasti uma i duha. Za reprint njegovih eseja o hašišu sa oštroumnom analizom mističnih stanja izrazima Budističkih skanda, čitalac bi trebalo da konsultuje *Roll Away the Stone*⁵ (St. Paul: Llewellyn Publications, 1968).

Neka od pisama u *Magici bez Suza* su naročito podesna za ovu temu, gde su ovi predmeti razgovora obrađeni jednostavno i neposredno i inteligentno. Na primer, u pismu 78 koje je naslovljeno „Osetljive Tačke“, on daje neke dragocene priloge za trijadu droga, seksa i religije koje niko ne može da ostavi nepročitane. Ima mnogo takvih aluzija. Ja sam duboko impresioniran ovim karakterističnim pismom.

(3) On nije bio „dete cveća“ posvećeno miru po svaku cenu. Iako odveć skrupulozan na svaki način, on je ipak bio sposoban za ritanje, da bude nekoga, ili da ga udari u nos. Nasilje, za njega, bilo je toliko deo života koliko i mir i spokoj. Savremeni pacifizam potpuno ga je odbijao. On je postavio kao pravilo života da izlaže sebe svim vrstama opasnih situacija u kojima je nasilje bilo prećutno podrazumevano i u kojima je uživao. Pročitaj „The Smoking Dog“,⁶ poglavlje iz *Knjige Laži*, navedeno u jednom od ovih pisama. Ono objašnjava njegovu tačku gledišta silovito i jednostavno. Ljubav i Smrt su upoređene sa dva

---

⁵ Stalno Kotrljaj Kamen

⁶ „Pas koji puši“

lovačka psa Boga koji gone čoveka, koji mora konačno da se okrene i upotrebi ih.

„Make love not war“⁷ sigurno bi dobilo njegovo odobrenje. Ali zatim on može da insistira na promeni reči „not“ („ne“) i da je zameni sa „and“ („i“). Knjiga Zakona služi kao njegov autoritet ovde, upravlja svakim njegovim stavom i moralnim pogledom. Ona daje veliki ugled ljubavi - ljubavi pod voljom. Ali njeno treće i krajnje poglavlje ne pokušava da ublaži udarce čekića nasilja. „Neka sada najpre bude shvaćeno da sam ja bog Rata i Osvete. Oštro ću s njima postupiti“. Ovo je poruka Ra-Hoor-Khuit-a, trećeg od božanstava obuhvaćenih u Liber Legis, Nuit i Hadit su druga dva. „Odbacite milosrđe: neka su prokleti svi koji sažaljevaju! Ubijajte i mučite; ne štedite; budite nad njima“! Mnoga pisma sadrže komentare i tumačenja nekih zagonetnijih delova te knjige i tako postaju zlatni rudnik informacija.

Uskoro će Liber Legis biti ponovo izdan od Llewellyn Publications, zajedno sa Crowley-evim dužim komentarom koji je godinama pisan, pod naslovom The Law Is for All.⁸ Mislim da je to hitna potreba u ovo vreme. Ali čak i u ovim pismima od kojih se sastoji Magika bez Suza, ima finih bisera tumačenja koji ne bi trebalo da budu ne primećeni.

(4) Konačno, on je bio sposoban za ono što su većina sadašnjih hipika nedostatak samodiscipline. Čitav njegov život je dinamična potvrda ove činjenice, što pokazuje praksa meditacije i Magike - često bez nadzora. One su ga tako preobrazile da kada su se velika prosvetljenja desila pri kraju prve dekade ovog veka, on je smislio Latinski moto koji, preveden, znači „U mom životu ja sam pobedio Univerzum snagom Istine“. Čak i tada, on nije bio sasvim načisto sa svojom samodisciplinom. Tokom II Svetskog Rata, kada je bio u Sjedinjenim Državama, on je nastavio, tvrdoglavo i postojano, spiritualne i magijske discipline koje je savladao, sve kako je opisao u još postojećim dnevnicima.

Njegova osuda nedisciplinovane svetine, koja lenčari na uglovima ulica i na trgovima, dovoljna je da rasturi mogućnost da se on opiše kao Viktorijanski hipik. Naprotiv, savremenim ljudima, bilo da su to hipici ili ne, on je strahovito potreban i ono što on ima da ponudi moglo bi da ih spasi.

Kraj njegovog pisma 45 je adekvatni podsetnik iza koga on stoji: „napredak - to znači Rad. Strpljiv, iscrpljujući, nezahvalan, često zbunjajući Rad. Draga sestro, šta bi ti htela sem rada! Radi slepo, ludo, zavedeno, to nije važno na kraju: Rad po sebi ima apsolutnu vrednost“. Naravno rad na koji on upućuje je spiritualni rad - meditacija, Yoga, Magika, u svim fazama i varijantama. Rad, a ne intelektualizacija. U

---

⁷ „Vodi ljubav a ne rat“

⁸ Zakon je za sve

fusnoti za to isto pismo, on daje jasan rezime nekih od njegovih stavova i ranih iskustava što se tiče rada tako da njegov korespondent ne može da ode sa idejom da je on propovedao ono što nije radio.

Njegova okultna biografija Hram Kralja Solomona, izdata u nastavcima u svih deset brojeva The Equinox-a, daje dovoljan dokaz njegove istrajnosti i vernosti što se tiče Velikog Dela.

Iznad svega, zapazi napomene na početku pisma 45. Ideje koje su izražene zaista su u srcu njegovog sistema treninga i razvoja. Kritika koju on upućuje svom korespondentu nije ni približno tako oštra kao ona za koju je poznato da upućuje sebi.

Kroz ova pisma su bezbrojna upućivanja na The Equinox. Mlađem studentu danas, The Equinox može da prenese samo malo dok on pokušava da kupi jedan ili više njih. On će naći da je to gotovo nemoguće. Čak i ako uspe da pronađe neki od njih otkriće da etiketa pričvršćena za njih nosi preteranu cenu. (Čuo sam nedavno da je komplet od jedanaest knjiga prodat za \$ 500.) Zbog ovog razloga, Llewellyn Publications je ponovo izdao odabrane spise iz The Equinox-a, pod naslovom Gems from The Equinox,⁹ koji spadaju u opseg cena koji je u skladu sa džepnom knjigom većine studenata.

Ali šta su ove knjige? Između 1909. i 1914.g., Aleister Crowley je publikovao u Engleskoj veliki, lepo štampani časopis. Spisak urednika na omotu nosi dve fraze: „The Aim of Religion“¹⁰ i „The Method of Science“.¹¹ Ovaj časopis sadrži veliki izbor poezije, komada, kratkih priča i raznovrsnog okultnog materijala. Jedno izdanje se pojavljivalo svakih šest meseci, na Prolećnu i Jesenju Ravnodnevicu, tog petogodišnjeg perioda. Deset ogromnih izdanja se pojavilo sve u svemu.

Nakon 1914.g. bio je prekid od pet godina, koji se poklapa sa I Svetskim Ratom, kada se Crowley nastanio u S.A.D. On ga je nazvao petogodišnjim periodom ćutanja, koji je bio konačno prekinut pojavom još jedne velike knjige ukoričene u plavu tkaninu - nazvana kolokvijalno Plava Ravnodnevica.¹² Ni jedna druga nije publikovana; nije bilo više raspoloživog novca.

Studenti okultizma ove knjige smatraju pravim zlatnim rudnikom okultnog učenja. Većina koja ih je kupila manje je zainteresovana za veliki književni izbor koji je ponuđen. Yoga i Magika su ono što ove knjige predstavljaju, i u ovome se The Equinox istakao.

Jednostavno ne postoji ništa slično njima na drugom mestu. U ovim instrukcijama o okultnim majstorijama, Crowley je upotrebio jedinstvenu prozu, i rasvetlio izloženi predmet eliminišući svako praznoverje, mutni talog i fantaziju koja je dodata ovim temama. Ona

⁹ Biseri The Equinox-a

¹⁰ „Cilj Religije“

¹¹ „Metod Nauke“

¹² The Blue Equinox

su remekdjela instrukcije. Iz ovog razloga tih jedanaest knjiga The Equinox-a su tako revnosno tražene godinama.

U pismu 75, Crowley je napisao reč dve o onome što je namjeravao da izvrši u ovim knjigama. Ono što on ima da kaže je tako interesantno da citiram sledeće iz tog pisma.

Moj specijalni posao je bio da sačuvam Svetu Tradiciju, tako da nova Renesansa može u prikladnom dobu da upali skrivenu Svetlost. Ja sam prema tome napravio Najbolje od Drevne Mudrosti, i publikovao to u što je moguće trajnijem obliku. Ovo sam učinio u The Equinox-u. Možda je trebalo da budem strogo klasičan, i dam pristup samo sledećem materijalu „Publikacije u Klasi A“, „A-B“, „B“, i „D“. Ali imao sam ideju koja bi mogla da bude dobar plan da se dodaju sve vrste drugog materijala, tako da bi ljudi koji nisu na neki način zainteresovani za pravi Rad mogli da sačuvaju svoje kopije.... „Oni“ [Tajni Vođe Reda]... su se složili o merama koje su sračunate da se osigura opstanak Mudrosti koja je vredna da se sačuva do vremena, možda tri stotina ili šest stotina godina kasnije, kada nova struja treba da oživi razbijenu misao čovečanstva. The Equinox, jednom rečju, treba da bude vrsta Rozetskog Kamena.¹³

Pojavljuje se da je on priznao da je trebalo da izda samo osnovne yoga i magijske instrukcije poznate kao Službene Instrukcije Reda da bi se sačuvala „Sveta Tradicija“. Sada su te originalne zbirke The Equinox-a van cirkulacije - samo je hiljadu zbirki štampano - izgleda da je neophodno da se ponovo izda fundamentalni materijal koji je on imao na umu na početku - službene instrukcije. Zato se Biseri The Equinox-a sastoje samo od ovih. Ako je to bila želja tako-zvanih Tajnih Vođa Reda da se sačuva praktična Mudrost skrivenih Svetilišta od nedaća rata, prirodnih kataklizmi i oskudice - sve što sada izgleda jasno na pučini - ja se nadam da će izlaženje Bisera The Equinox-a pomoći u ispunjenju originalne namere, oslobođene od dodataka „svih vrsta drugog materijala“. Jer, ovako oslobođena, ova zbirka reprinta Službenih Publikacija A? ?A? ?sada se podudara sa onim što se pojavljuje da je bila Crowley-eva originalna namera onako kako je izražena u Magici bez Suza.

Magika bez Suza je zahtevala da bude učinjeno brižljivo kresanje. Bio sam veoma oprezan i promišljen u izdavanju, samo zato što

---

¹³ Rosetta stone Rozetski kamen. Crna bazaltna ploča sa tri paralelna napisa sa Egipatskim demotskim i hijeratskim simbolima i na Grčkom, nađena 1799.g. blizu Rozete (Rosetta), Egipat, i važna je zato što je dala ključ Šampolionu (Champollion) za dešifrovanje Egipatskih hijeroglifa; sada se nalazi u Britanskom Muzeju.
demotsko pismo - staroegipatsko narodno pismo.
hijeratsko pismo - pismo staroegipatskih sveštenika.

sam potpuno svestan fanatičnog stava nekih Crowley-evih učenika. Svaka reč koju je on napisao mora da je obdarena sa nekom božanskom osobinom i ne sme da bude neovlašćeno menjana - tako ide njihovo verovanje. Ono je potpuno iracionalno. Sam Crowley bi prvi priznao ovo, iako je on često priznavao da je bio potpuno nesposoban za izdavanje svog sopstvenog materijala. Jedina stvar koja je ikada izašla iz njegovog pera za koju je zahtevao da ne sme nikada da bude uređivana bila je grupa odabranih spisa nazvana Svetim Knjigama, i iznad svega, Knjiga Zakona. „Ne menjaj čak ni oblik slova....“

Ono što sam izbrisao je uglavnom lutanje ili izjave koje se neprekidno ponavljaju, nekoliko navoda od Robert Browninga - što se ni u kom slučaju ne kosi sa značenjem nekog posebnog pasusa. Ovo je zatim glavno pravilo koje je primenjeno sve vreme tokom hirurške intervencije primenjene na tekst ovih pisama. Ništa nije promenjeno što bi moglo da promeni njegov slobodni tok ideja ili pravo značenje komunikacije. Tako je obim knjige smanjen, ali je promišljeno sažet, tako je stvoren lakšim za čitanje. Bilo je nekoliko pisama tako kompletno i čvrsto napisanih da nikakvo uređivanje nije bilo potrebno.

Zalutali delići otkrivajućeg uvida bez paralele na drugom mestu sijaju tu i tamo. Na primer, on je gotovo najbolji u pismu 20 o značaju Lamena i Talismana i Pentakla. Njegova jasnoća ovde je vredna poređenja sa nekim ranijim objašnjenjima, primetno izvrstan Deo II Knjige 4 ili u Magici u Teoriji i Praksi. Stalno se pojavljuje da nikakvo pravo poređenje ne može da bude napravljeno, ipak u ovim pismima postoje zrelost i jasnoća koje se ne nalaze ni u jednoj od pomenutih knjiga.

Opet, kada razmatra Bogove i Anđele, on je tako direktan i pravo da kažem sasvim impresivan. On ne pokušava da bude licemeran, koristoljubiv ili nalik guruu, već se bavi teško razumljivim problemima lagano, bez da se plaši da pokatkad kaže „ne znam“. Impresionira njegovo poštenje i iskrenost. Ne postoji drugi pisac o ovom predmetu danas koji bi bio veći od njega.

Još jedna stvar dodirnutu u ovim pismima je pojava koja je rasprostranjena danas. Grupe mladih ljudi su se otele glavnoj struji društva ili tako-zvanom establišmentu, da formiraju male komune za koje se nadaju da će biti bez bolesti koje, kako oni vide, napadaju društvo. Oni ne žele ništa od toga. Oni imaju velike ideale, veruju da je moguće da formiraju utopije jedne vrste ili druge gde korupcija, licemerstvo i prevara neće moći da cvetaju. Ima na stotine takvih komuna širom zemlje - sve tragaju za utopijom.

„Ja nemam nikakvo strpljenje za trgovce Utopijom“, napisao je Crowley.

Biologija nam jednostavno govori da je srećno zadovoljena zajednica, svako sa svojim sopstvenim (često visoko specijalizovanim) poslom, niko u oskudici, niko u opasnosti, neminovno u zastoju. Termiti i drugi mravi, pčele, dabrovi; ovi i mnogi drugi imaju proizvedene savršene sisteme. Šta je prva karakteristika? Glupost. „Gde nema vizije, ljudi će patiti“. Šta Borac Termit da radi, nakon izgradnje svog doma? Ni jedna od ovih zajednica uopšte ne poseduje neko pomoćno sredstvo protiv neke nepredviđene nepovoljne promene okolnosti.... Niti neko od njih pokazuje neko postignuće; imaju do kraja svog biološkog dosegda da ostanu ostavljeni, bez cilja, ideje, pokušaja.

Ako su utopijska zajednica i ideal neupotrebljivi, šta su onda uslovi napretka? „Broj Jedan je očigledno Neregularnost, Ekscentričnost, Nered, Revolucionarni Duh, Eksperiment“.

Ovo su očigledno karakteristike samog Crowley-a kao osobe, i prema tome bi trebalo da očekujemo od njega da ih projektuje kao predušlove napretka.

Njegov opis tako-zvanog „ludog“ avanturiste koji uključuje ove karakteristike, ili svetog čoveka, treba isto tako da bude pročitano u vezi sa onim dugačkim odeljkom Knjige Thotha koji opisuje veoma opširno nekoliko tumačenja Tarot karte „Luda“. To može da pomogne i neko razumevanje kako je on konačno došao do shvatanja sebe. U nekoliko prilika je opisao ovaj zadatak, ne samo u ovoj fascinantnoj knjizi pisama, i u knjizi o Tarotu, već i u svojoj ranijoj knjizi Magika u Teoriji i Praksi. To je daleko od lakog za običnu individuu, ograničenu uobičajenim pravilima društvenog ponašanja i konvencionalnim okvirima odnosa, koja ima maglovitu ideju o onome šta pokreće ili motiviše posvećenika čije je prosvetljenje nametnulo potpuno novu tačku gledišta o svetu i životu uopšte. Čitavo pismo 79 o „Napretku“ trebalo bi da bude pročitano u vezi sa ovim.

Takođe je interesantno da se uporede neke neobične istorijske činjenice navedene u pismu 48 i drugima koje se odnose na Adolfa Hitlera, Soror I.W.E., i Knjigu Zakona, sa nekim izmišljenim pričama i ispredenim fantazijama u relativno novijoj knjizi koja je naslovljena *The Dawn of Magic*¹⁴ (neka izdanja su naslovljena *The Morning of the Magicians* - Jutro Magičara) od Louis Pauwels-a i Jacques Bergier-a. Moram da priznam da su neki od materijala u toj knjizi o Hitlerovim ciljevima i ponašanju interesantni čak i ako su gotovo neverovatni. Ali neki od materijala koji se odnose na istoriju Zlatne Zore su tako daleko van, tako istorijski netačni, da stvaraju sumnju u istinitost drugih ideja sa kojima čovek može da bude manje prisan. Tako pobuđuje sumnju u vrednost onoga što autori izjavljaju na Hitlerovu temu, i nekoliko drugih.

---

¹⁴ Osvit Magije

Ipak, neke od aluzija u Magici bez Suza na Hitlera i Soror I.W.E.-ine budalaste pokušaje da navede Hitlera da usvoji Liber Legis kao svoj lični zakonik da ga nametne Nemačkoj a zatim čovečanstvu su dovoljne da se napravi jedna pauza.

Na kraju, treba da dodam da je Predgovor za ovu knjigu napisao Karl Germer. On je bio Crowley-ev predstavnik u Americi i njegov naslednik kao Spoljni Vođa Ordo Templi Orientis-a. Predgovor delimično opisuje kako je nastala ova zbirka pisama. Aleister Crowley je napisao Uvod, koji se sastoji od nekoliko pripremnih pisama koja utiru put za ostala. Ja sam napisao Predgovor da istaknem neke izvanredne sadržaje knjige koji ne bi trebalo da budu ne primećeni.

Da li je neka knjiga imala tako mnogo glasnika kao ova? Ja se nadam da oni neće zbuniti čitaoca, već da će svi na neki način doprineti njegovom daljem i dubljem razumevanju.

Israel Regardie

6. Jun 1970.g.
Studio City, California

Uvod

Pismo A

19. Mart 1943.g.

Cara Soror,¹⁵

Do what thou wilt shall be the whole of the Law.¹⁶

Bio sam veoma radostan kada sam zaključio iz razgovora sa tobom juče popodne da imaš ozbiljnu nameru da počneš Veliki Rad u pravom duhu. Tvoj kriticism prethodnog iskustva u toku tvojih avantura pojavio se kao retko razuman i opravdan. Kao što sam obećao pišem ovo pismo da pokrijem nekoliko praktičnih stvari za koje nismo imali vremena prilikom razmatranja i za koje u svakom slučaju mislim da je bolje da se prorade putem korespondencije.

1. Od najveće važnosti je da shvatiš moj lični položaj. Zaista nije pogrešno da me smatraš učiteljem, ali to je sigurno sklono obmani; kolega student, ili, ako više voliš, kolega sapatnik, izgleda prikladnija definicija.

Vrhunac mog života je bio ono što je poznato kao Kairski Rad koji je opisan do najsitnijeg detalja u Ravnodnevisi Bogova. U to vreme najveći deo Knjige Zakona bio je potpuno nerazumljiv za mene, a dobar deo nje - naročito treće poglavlje - krajnje antipatičan. Ja sam se borio protiv ove knjige godinama; ali ona se pokazala neodoljivom.

Mislim da se ne hvalim nepošteno kada kažem da su moja lična istraživanja od najveće vrednosti i važnosti za studiju predmeta Magike i Misticisma uopšte, naročito moja integracija različitih sistema misli sveta, značajna identifikacija sistema Yi King-a sa sistemom Kabale. Ali ja te uveravam da čitavi moj životni rad, čak i da je bio umnožen sa hiljadu slojeva, ne bi bio vredan ni desetog dela vrednosti jednog jedinog stiha Knjige Zakona.

Mislim da bi trebalo da imaš kopiju Ravnodnevce Bogova i da stalno studiraš Knjigu Zakona. Vrednost koju moj sopstveni rad ima za tebe ne bi trebalo da bude ništa više sem pomoći u tumačenju ove knjige.

2. Može biti da ćeš kasnije želeći kopiju Osam Predavanja o Yogi tako da ostavljam kopiju na stranu za tebe za slučaj ako bi ti poželeva to.

3. Što se tiče O.T.O.-a, verujem da mogu da nađem za tebe kućanu kopiju svih službenih dokumenata. Prema tome, ja ću ti dopustiti da ih pročitaš, i ti možeš da se odlučiš da li želiš da se povežeš sa Trećim Stepenom Reda. Ja ću dosledno, u slučaju tvoje odluke da se povežeš, ići sa tobom kroz rukopis Rituala i objasniti smisao čitave stvari; komuniciranje, uz to, sa pravom tajnom i značajnim znanjem koje obična Masonerija ne poseduje.

---

¹⁵ Draga Sestro

¹⁶ Čini što ti je volja neka bude celina od Zakona.

4. Horoskop; ja ne volim da izrađujem ove uopšte, ali to je deo sporazuma sa Velikim Rizničarem O.T.O.-a da bi ja trebalo da ih preuzmem u važnim slučajevima, ako se nametnu. Ali ja više volim da napravim sliku za sebe zbog budućeg odnosa, u slučaju da neki značajan događaj čini konsultaciju poželjnom.

Sada postoji još jedna stvarno važna stvar. Jedina stvar pored Knjige Zakona koja je u prvom redu bitke. Kao što sam ti rekao juče, prvo što je bitno je posvećenje čitavog čoveka i svega što ima Velikom Delu, bez rezerve neke vrste. Ovo mora da se ima stalno na umu; način da se ovo čini je da se praktikuje Liber Resh vel Helios, sub figura CC, strane 425-426 - Magike. Postoji još jedna verzija ovih Obožavanja, neznatno opširnija; ali ova u tekstu su sasvim u redu. Važna stvar je da se ne zaborave. Ja ću ti pokazati znakove i gestove koji idu sa rečima.

Takođe je poželjno pre početka glavnog obeda da se prođe kroz sledeći dijalog: Kucaj 3-5-3; reci, „Čini što ti je volja neka bude celina od Zakona“. Osoba na drugom kraju stola odgovara: „Šta je tvoja Volja“? Ti „Moja Volja je da jedem i pijem“. Ona: „U kom cilju“? Ti „Da moje telo može da bude osnaženo time“. Ona: „U kom cilju“? Ti: „Da mogu da izvršim Veliko Delo“. Ona: „Ljubav je zakon, ljubav pod voljom“. Ti, sa jednim udarcem: „Počnimo“. Kada si sama napravi monolog od toga: tako, Kucaj 3-5-3. Čini što, itd. Moja Volja je da, itd., da moje telo, itd., da ja mogu, itd., Ljubav je, itd. Udarac; i počni da jedeš.¹⁷

Nemoguće je preuveličati važnost izvođenja ovih malih ceremonija redovno, i postaju toliko tačne koliko je moguće s obzirom na vreme. Ti ne smeš da obraćaš pažnju na zaustavljanje u sredini krcatog kolskog puta ili ne kolskog - i govoriš Obožavanja; i ti ne smeš da obraćaš pažnju na omalovažavanje tvog gosta - ili tvog domaćina - ako se on ili ona pokažu neuki da podele dijalog. To je možda zato što su ove stvari tako tričave i trivijalne na izgled iako daju tako izvesnu obuku. One te uče koncentraciji, opreznosti, moralnoj i društvenoj hrabrosti, i mnoštvu drugih vrlina.

Za savršenu damu, moram da imam poslasticu na kraju. Apso-lutno je bitno da počneš magijski dnevnik, i da ga vodiš svakodnevno. Počni sa opisom svog života, vrativši se unazad čak pre tvog rođenja do pradedova. U skladu sa praksom koju ti možda izabereš da prihvatiš pređašnje, dato u Liber Thisharb-u sub figura CMXIII, paragrafi 27-38,

¹⁷ It is also desirable before beginning a formal meal to go through the following dialogue: Knock 3-5-3; say, „Do what thou wilt shall be the whole of the Law.“ The person at the other end of the table replies: „What is thy Will?“ You: „It is my Will to eat and drink.“ He: „To what end?“ You: „That my body may be fortified thereby.“ He: „To what end?“ You: „That I may accomplish the Great Work.“ He: „Love is the law, love under will.“ You, with a single knock: „Fall to.“ When alone make a monologue of it: thus, Knock 3-5-3. Do what, etc. It is my Will to, etc., that my body, etc., that I may, etc., Love is, etc. Knock; and begin to eat.

Magici, strane 420-422, moraš da nađeš odgovor na pitanje: „Kako sam došla na ovo mesto u ovo vreme, angažovana na ovom osobenom radu“? Kao što ćeš videti iz knjige, ovo će te pokrenuti da otkriješ ko si ti stvarno, i eventualno dovesti te do toga da stekneš sećanje na prethodne inkarnacije.

Pošto ti je teško da dolaziš u Grad izuzev u retkim i nepravilnim intervalima, mogu da predložim plan koji se prethodno pokazao veoma korisnim, a to je nedeljno pismo. Eliphas Levi je učinio ovo sa Baron Spedalieri-em, i korespondencija je jedno od najinteresantnijih njegovih dela. Ti postavljaš pitanja na koja želiš odgovor, a ja odgovaram na njih najbolje što mogu. Ja, naravno, dodajem spontane primedbe koje mogu da budu izvučene iz mojih posmatranja tvog napretka i pažljivog čitanja tvog magijskog dnevnika. Ovaj, naravno, treba da bude napisan samo na jednoj strani papira, tako da je suprotna strana slobodna za komentare, i raspored treba da bude napravljen jer on treba da bude pregledan u pravilnim intervalima.

Love is the law, love under will.¹⁸

Bratski,
666

Pismo B

20. April 1943.g.

Cara Soror,

Do what thou wilt shall be the whole of the Law.

Veoma sam radostan što imam tvoje pismo, i veoma sam žalostan što čujem da si već u nevolji. O odlaganju, ipak, mislim da bi trebalo da ti kažem da je izvorno pravilo Reda A? A? bilo da onaj koji uvodi pročita kratku lekciju kandidatu, zatim ga ostavi nasamo četvrt sata, i po povratku dobija „da“ ili „ne“. Ako je postojala neka neodlučnost oko toga kandidat je bio isključen za života.

Razlog za labavljenje pravila bio je taj što se misli da je bolje da se pomogne ljudima u ranim stadijumima rada, čak i ako nije bilo nade da će oni ispasti prvo-klasni. Ali ja bi trebao kao i ti da realizujem to pre ili kasnije, bilo u ovoj inkarnaciji ili drugoj, da te podstaknem da pokažeš savršenu hrabrost uprkos nečemu potpuno nepoznatom, i snagu brze i neopozive odluke bez obzira po koju cenu.

Mislim da je potpuno pogrešno da dopustiš sebi da budeš zabrinuta zbog „psiholoških, moralnih i umetničkih problema“. Nije dobro da počneš nešto ma kakve vrste ako ne možeš da vidiš jasno u jednostavnosti istine. Svo ovo mrmljanje i kolebanje zbog raznih stvari je moralni otrov. Kakva je korist od toga što si žena ako nemaš intuiciju, instinkt koji ti omogućuje da razlikuješ pravo i lažno?

---

¹⁸

Ljubav je zakon, ljubav pod voljom.

Tvoje stanje duha nagoveštava mi da ti mora da si bila, u prošlosti, pod uticajem ljudi koji su uvek pričali o stvarima, a nikada nisu radili neki pravi rad. Oni su raspravljali sve vrste nepoznatih filozofskih stvari; to je sve veoma dobro, ali kada uspeš u analizi svojih reakcija shvatićeš da je sav ovaj razgovor upravo opravdanje zbog ne činjenja nekog ozbiljnog rada.

Ja sam uveren u ovu procenu zbog tvog kazivanja: „Ne znam da li želim da uđem u veliki sukob. Potreban mi je mir“. Na sreću spasila si se dodavanjem: „Pravi mir, to je život a ne stagnacija“. Čitavi život je sukob. Svaki dah koji izvlačiš predstavlja pobedu u borbi čitavog Univerzuma. Ti ne možeš da imaš mir bez savršenog vladanja okolnostima; i ja mislim da je to ono što podrazumevaš kao „život, a ne stagnacija“.

Ali je od prvorazrednog značaja za tebe da doneseš odluku da utisneš u ovo more uskovitlanih misli akt volje; moraš da kažeš: „Mir treba da bude tih“. ¹⁹ Trenutak kada shvatiš šta su ove misli, alatke neprijatelja, koje je on pronašao sa idejom da te spreči da preduzmeš Veliki Rad - trenutak kada odbaciš sva takva razmatranja čvrsto i odlučno, i kažeš: „Šta moram da radim“? i otkriješ to, kada prioneš na posao da uradiš to, ne dopuštajući prekid, naći ćeš onaj živi mir koji (što izgleda da vidiš) je dinamično a ne statično stanje. (Ima mnogo o ovoj stvari u Malim esejima o istini, i isto tako u Viziji i Glasu.)

Tvoj dodatak pismu me je nasmejao. On nije baš dobra reklama za vrstu ljudi sa kojima si bila povezana u prošlosti. Moj stav je veoma jednostavan. Ja sam poslušao zapovest da „kupim savršeno crnu kokosku, bez cenkanja“. Potrošio sam preko 100 000 funti mog nasleđenog novca za ovaj rad; i da imam hiljadu puta taj iznos danas bi sav otišao u istom pravcu. To je samo kada je čovek izgrađen na ovaj način, da stoji sasvim daleko od svake obzirnosti na dva penija više ili četiri penija manje, jer čovek dobija savršenu slobodu na ovom Nivou Diskova.

Svi ozbiljni Redovi sveta, ili gotovo svi, počinju insistiranjem da aspirant treba da prihvati zavet siromaštva; Budistički Bhikku, na primer, može da poseduje samo devet predmeta - svoje tri odore, prosjačku zdelu, lepezu, četkicu za zube, i tako dalje. Hindu i Muhamedanski Redovi imaju slična pravila; i tako rade svi značajni Redovi monaha u Hrišćanstvu.

Naš Red je jedini izuzetak od važnosti; a razlog za ovo je da je mnogo teže da se zadrži nečija čistoća ako čovek živi u svetu nego ako se jednostavno isključi iz njega. Daleko je lakše da se postignu tehnička postignuća ako je čovek nesputan nekim takvim uslovima. Ova pravila deluju kao ograničenja za nečiju upotrebljivost za pomaganje svetu. Ovo su užasne opasnosti, najgore opasnosti od svih, povezane sa potpunim povlačenjem. Po mojoj ličnoj proceni, šta više, mislim da je naš ideal o prirodnom životu mnogo zdraviji.

¹⁹ Still waters run deep. Tiha voda breg roni.

Kada pronađeš nešto malo o tvojim prošlim inkarnacijama bićeš u stanju da razumeš ovo veoma jasno i jednostavno.

Love is the law, love under will.

Bratski,

666

Pismo C

30. April 1943.g.

Cara Soror,

Do what thou wilt shall be the whole of the Law.

Hvala ti za tvoje dugačko pismo bez datuma, koje sam dobio pre dva dana. Žao mi je da se još uvek osećaš iscrpljena. Ja takođe nisam sasvim dobro, nalazim da je ovo vreme veoma teško. Odgovoriću na tvoja različita pitanja najbolje što mogu.

Ja sam sredio da ti se pošalju službeni papiri u vezi sa O.T.O.-m ali ideja da bi ti trebalo prvo da sretneš druge članove je potpuno nemoguća. Čak i posle primanja za člana, ti ne bi srela nikoga sem ako nije neophodno za tebe da radiš u saradnji sa njima. Plašim se da ti još uvek imaš ideju da je Veliki Rad čajanka. Kontakt sa drugim studentima samo znači da ti kritikuješ njihove šesire, a zatim njihov moral; a ja ne nameravam da ohrabrujem ovo. Tvoj rad nije rad nekoga drugog; a neusmereno brbljanje je najgori otrovni elemenat u ljudskom društvu.

Kada govoriš o „stvarnom zapisu“ o „Biću nazvanom Isus Hrist“, ja ne znam šta ti misliš. Nisam obavešten o postojanju nekog takvog zapisa. Poznajem mnoge velike legende koje su uglavnom pozajmljene od prethodnih legendi sličnog karaktera.

Za tebe bi bilo bolje da nabaviš kopiju Ravnodnevice Bogova i da je studiraš. Veliko Delo je spajanje suprotnosti. To može da znači spajanje duše sa Bogom, mikrokozma sa makrokozmom, ženskog sa muškim, ega sa ne-egom - ili šta sve ne.

Sa „ljubavlju pod voljom“ čovek ukazuje na činjenicu da je metod u svakom slučaju ljubav, kojom se podrazumeva spajanje suprotnosti kao što je gore pomenuto, takvih kao što su vodonik i hlor, natrijum i kiseonik, i tako dalje. Svaka reakcija, svaka pojava, je pojava „ljubavi“, što ćeš razumeti kada dođe do toga da ti objasnim značenje reči „suština-događaja“. Ali ljubav treba da bude „pod voljom“ da bi bila valjano usmerena. Ti moraš da pronađeš tvoju Pravu Volju, i učiniš sve svoje akcije podređenim jednoj velikoj svrsi.

Ra Hoor je Bog Sunca; Tahuti je Egipatski Merkur; Khephra je Sunce u ponoć.

O tvojim problemima: ono što ja moram da uradim je da pokušam da te naučim da misliš jasno. Ti ćeš biti ogromno stimulisana imajući skinute sve beskorisne ukrase s tvog aparata za razmišljanje. Na primer, ja ne mislim da ti poznaješ prve principe logike. Ti očigledno

prihvataš manje više Hrišćanski stav, ali u isto vreme voliš veoma mnogo ideju o Karmi. Ti ne možeš da imaš oboje.

Pitanje novca se ne pojavljuje. Ovo staro i veoma dobro pravilo (kog sam se uvek držao) bilo je stvarno primenljivo u vreme kada su postojale stvarne tajne. Ali ja sam publikovao otvoreno sve tajne. Sve što mogu da učinim je da te obučim na savršeno egzoteričan način. Moja sugestija o nedeljnom pismu bila je sa namerom da isključi ovo pitanje, da bi ti dobila punu komercijalnu vrednost za sve što je plaćeno.

Na tvoja pitanja o Duhu Sunca, i tako dalje, treba da bude odgovoreno iz iskustva. Inteliktualno zadovoljenje je bezvredno. Ja moram da te dovedem u stanje uma koje je potpuno superiorno u poređenju sa mehanizmom normalnog uma.

Dobar deo tvog pisma je nešto teži za odgovor. Izgleda da uvek želiš da počneš da radiš nešto naopako. Da li ne shvataš da, ako bi ja pokušao da te navedem da činiš nešto ili drugo, trebalo bi jednostavno da ti vratim vrstu odgovora za koju mislim da bi te zadovoljila, i usrećim te? A ovo bi bilo veoma lako uraditi zato što ti nemaš jasne ideje ni o čemu. Za jednu stvar, ti nastavljaš da upotrebljavaš izraze o čijem značenju mi još nismo u saglasnosti. Kada govoriš o „Hrišćanskom putu“, da li veruješ u zastupničko ispaštanje i u večno prokletstvo - ili ne veruješ? Veliki deo konfuzije koji se pojavljuje u svim ovim pitanjima, i narasta stalno sve gori i gori što više kolege studenti govore o njemu - slep vodi slepog - je zato što oni nemaju ideju o nužnosti definisanja njihovih izraza.

Zatim opet, ti mi postavljaš pitanja kao „Šta je čistota“? na koja može da se odgovori na tuce različitih načina; i ti moraš da shvatiš šta se podrazumeva pod „univerzumom predavanja“. Ako me pitaš - „Da li je ovaj uzorak hlorida zlata čist uzorak“? Ja mogu da ti odgovorim. Ti moraš da shvatiš vrednost preciznosti u govoru. Ja bih mogao da produžim da lutam o čistoti i o nesebičnosti godinama i niko ne bi bio ni malo bolji.

P.S. - ili radije, nisam želeo da diktiram ovaj delić. Tvoje ideje o O.T.O.-u me podsećaju na neke ženske ideje o kupovini. Ti želiš da nehatno postupiš sa robnom zalihom i zatim izlaziš sa ponosnim radosnim osmehom: NE. Da li ti stvarno misliš da bi ja trebao da skupim radi smotre sve najistaknutije ljude u životu zbog tvoje inspekcije i ocene?

Klauzula za primanje u našu Konstituciju je privilegija: pristanak za simpatično telo. Ako nisi Mason, ili Ko-Mason, ne bi morala da budeš predložena i podržana, a zatim saslušana od svirepih Inkvizitora, i zatim - verovatno - bačena na gomilu đubreta. Dobro, ne, to nije tako loše kao to; ali mi sigurno ne želimo nikoga ko izvoljeva da prione. Da li bi ti sama učinila to, ako bi bila u Odboru Kluba? O.T.O. je ozbiljno telo, angažovano na radu Kosmičkog cilja. Trebalo bi da sebi postaviš pitanje: šta ja mogu da doprinesem?

Tajne: Postoji jedan izuzetak od onoga što sam rekao o publikovanju svega: to je, krajnja tajna O.T.O.-a. Ova je stvarno isuviše opasna da se obelodani; ali je obezbeđena jer ti ne bi mogla da je upotrebiš čak i ako bi je znala, osim ako nisi napredni Adept; a tebi ne bi bilo dopušteno da ideš tako daleko ako mi ne bi bili zadovoljeni da si ti iskreno posvećena Velikom Delu. (Vidi Jedna Zvezda na Vidiku.) Zaista, Crna Braća bi mogla da je upotrebe; ali oni bi samo uništili sebe.

Love is the law, love under will.

Bratski,

666

Pismo D

8. Jun 1943.g.

Cara Soror,

Do what thou wilt shall be the whole of the Law.

Hvala za tvoje pismo. Nisam mogao da nađem O.T.O. kucanu kopiju - a onda mi je sinulo da bi bilo korisno da sačekam tvoje reakcije. Da sam očekivao neke verovatno važne papire poštom, postao bih nespokojan posle 24 sata kašnjenja (u najboljem slučaju) i počeo raspitivanje. Kako bilo, ne mogu da ih nađem u ovom trenutku; ali g. Bryant je rekao da će ti pozajmiti svoju Plavu Ravnodnevicu; stranice 195-270 daju ono što ti je potrebno.

Ali prava stvar tvog primanja za člana je da me sačuva od toga da nisam stalno u mom odbrambenom stavu da ne bi pomenuo nešto za šta sam se zakleo da ne otkrivam. Kao u svakom ozbiljnom društvu, članovi su zavetovani da ne otkriju ono što su mogli da nauče, koga su upoznali; to je tako, čak i u Ko-Masoneriji: zar nije; ali mogu da se pomenu imena članova koji su umrli. (Vidi Liber LII, paragraf 2.) Budi srećna tada: pokojni X... Y... je bio jedan od nas. Ja se nadam da će on i Rudolph Steiner (među njima) zadovoljiti tvoje sumnje.

A? A? ?je totalno drugačiji. Jedna Zvezda na Vidiku govori ti sve što treba da znaš. (Možda su neka od ovih pravila teško shvatljiva: lično, ja ne mogu nikada da razumem čitavu ovu Od-Zakona stvar. Prema tome ti moraš da me pitaš šta, i zašto, i tako dalje.)

Postoji stvarno jedna stvar za tvoju odluku. „Po njihovim plodovima prepoznaćeš ih“. Ti treba da pročitaš Liber LXV i Liber VII; koji ti pokazuju do kakvih stanja možeš da dođeš pomoću ovog učenja. Sada pročitaj Majstor Hrama (Plava Ravnodnevice, strane 127-170) za opis ranih stadijuma treninga, i njihove rezultate. (Naravno, tvoj put ne može da se podudari sa, ili čak da liči, njegovim putem.)

Ali shvati da „ako slep vodi slepog, obojica će pasti u jarak“. Ako si videla jedan odsto od zla koje si morala da vidiš, ti ćeš se smrznuti do srži svojih kostiju na samu ideju viđenja drugog člana kroz

teleskop! Dobro, ja upotrebljavam sliku hiperbole, što priznajem; ali to stvarno neće učiniti da se ima tuce kuvara za čorbu! Ako radiš sa mnom, nećeš imati vremena za gubljenje sa drugim ljudima.

Plašim se da je tvoje „Hrišćanstvo“ slično onom većine drugih ljudi. Ti odabireš jednu ili dve slike od kojih su Aleksandrinci zgotovili „Isusa“ (isuviše mnogo kuvara opet, preterano!) a zanemaruješ druge. Cionista Hrist od Mateja ne može da ima vrednost za tebe; niti može Azijski „Umirući-Bog“ - napabirčen od Melcarta, Mithrasa, Adonisa, Bacchusa, Osirisa, Attisa, Krishnae, i drugih - koji zadovoljavaju natprirodne i obredne elemente priče.

Ispravno pitaš: „Šta ja mogu da doprinesem“? Odgovor: Jednu Knjigu. Ovo je ideja nedeljnog pisma: 52 tvoja i 52 moja, kompletno izdana, činila bi najkorisniju knjigu. Ova bi bila tvoja svojina: tako da ti dobiješ punu materijalnu vrednost, možda mnogo više, za tvoj izdatak. Mislio sam na plan zato što je jedan takav dogovor nedavno došao do kraja, sa zapanjujuće srećnim rezultatima: oni bi trebalo da budu otvoreni za tvoje zadržavanje zurenje za nekoliko meseci od sada. Uzgred, ja lično ne izvlačim ništa od toga; sekretarski rad košta novaca ovih dana. Ali postoji još jedno veliko preimućstvo; ono nas oboje podržava da obratimo pažnju. Takođe, u takvim pismima veliki deo svaštarija znanja pojavljuje se automatski; vredni materijal, ali teško da odgovara za običnu knjigu. Ti sugerišeš da je dve sedmice često dovoljno; da, ali niko ne želi da izgubi nit, jednom kada počne. Moguće je da bi deset dana bilo najbolje.

Ali molim te da shvatiš da se ova sugestija pojavila samo iz tvoje sopstvene izjave o onome šta ti misliš da bi ti pomoglo u tvojim sadašnjim okolnostima. Ipak, kako ti kažeš, odluči! Ako je to da, ja bih voleo da te vidim pre 15-og Juna kada očekujem da odem daleko odavde na nekoliko dana; bolje da ti dam neki pripremni rad da te zaposli u mom odsustvu.

Love is the law, love under will.

Bratski,

666

Pismo E

18. Avgust 1943.g.

Cara Soror,

Do what thou wilt shall be the whole of the Law.

Mnogo misli je otišlo za konstrukciju tvog Motoa. „Ja ću postati“ može da bude okrenuto dovoljno jasno kao „Neka u tome budem“; izbegavanjem Prve Zamenice dobija se ideja o „upijanju Sopstva u Voljenom“, što je tačno ono što želiš.

„Stvaralačka Sila Univerzuma“ je potpuno spremna. Pyramis,²⁰ piramida, je ta sila u svom geometrijskom obliku; u svom biološkom obliku je Phallus,²¹ Yang ili Lingam. Obe reči imaju istu numeričku vrednost, 831. Ove dve reči mogu stoga da ti služe kao tajni objekat tvog Rada. Kako onda možeš ti da sastaviš broj 831?

Slovo Kaph,²² Jupiter (Jehovah) Točak Sreće u Tarotu - Atu X je slika Univerzuma napravljena i okreće se pomoću ova Tri Principa, Sumpor, Živa, So, ili Gunas, Sattvas, Rajas, Tamas - ima vrednost 20. Isto tako ima slovo Yod²³ napisano u potpunosti.

Jedan Gnostički tajni način pisanja i izgovaranja Jehovah je IAO²⁴ i ovaj ima vrednost 811. Isto tako ima „Neka u tome budem“, Fiat, transliterisano na Grčki.

Sažimanjem svih ovih ideja izgleda da ti možeš da izraziš svoju aspiraciju veoma jasno, potpuno, birajući za svoj moto reči FIAT YOD.

Love is the law, love under will.

Bratski,

666

P.S. Molim te studiraj ovo pismo, i ove slike koje objašnjavaju. (Autor, BAPHOMET X° O.T.O.-a, u originalnom pisanju svake reči, daje numerički ekvivalenat svakog slova u pyramis, itd. Ovo ovde nije kopirano.) Meditiraj na njih sve dok nemaš potpuno asimilovanu ne samo materiju neposredno razmotrenu, već i opšti metod Kabalističkog istraživanja i konstrukcije. Zapazi kako se nove srodne ideje pojavljuju da obogate formulu.

666

Pismo F

20. Avgust 1943.g.

Cara Soror,

Do what thou wilt shall be the whole of the Law.

Dozvoli mi da počnem upućivanjem na moje pismo o motou i da ti objasnim upotrebljivost ovog pisma.

U ovom motou ti stvarno imaš nekoliko kombinovanih ideja, a ipak one su stvarno, naravno, jedna ideja. Fiat, budući 811, je identičan sa IAO, i stoga FIAT YOD može da bude pročitao ne samo kao „Neka u tome budem“ (ili „Neka postanem“), tajni izvor čitave stvaralačke energije, već i kao „tajni izvor energije Jehove“. Dve reči zajedno, imajući vrednost 831, sadrže tajna značenja Pyramis i Phallos-a, koji su ista

---

²⁰ U originalu na Grčkom.

²¹ U originalu na Grčkom.

²² U originalu na Hebrejskom.

²³ U originalu na Hebrejskom.

²⁴ U originalu na Grčkom.

ideja u različitim oblicima; otuda imaš tri načina izražavanja stvaralačkog oblika, u svom geometrijskom aspektu, svom ljudskom aspektu, i svom božanskom aspektu. Ja pravim poentu od ovoga, zato što bi izrada ovog mota trebala da ti da veoma jasnu ideju o vrsti načina na koji Kabala treba da bude upotrebljena. Mislim da je korisnije da se setiš šta je suština Kabale u principu; tako, u tvojoj korespondenciji za Malkuth, Yesod, i Hod ti jednostavno zapisuješ neke od ideja koje se odnose na brojeve 10, 9 i 8. Prirodno, postoji veliki deo prekomernosti i preopterećenja čim dobiješ dovoljno važne ideje koje treba da budu inteligentne; kao što je pomenuto u članku o Kabali u The Equinox-u, Tom I, Br. 5, sasvim je lako dokazati $1=2=3=4$, itd.

S druge strane, moraš da budeš pažljiva da izbegneš prihvatanje korespondencija koje su date u preporučenim knjigama bez razmišljanja zašto su one tako date. Tako, nalaziš kamilu u broju koji se odnosi na Mesec, ali Tarot karta „Mesec“ se ne odnosi na slovo Gimel koje označava kamilu, već na slovo Qoph, i znak Pisces koji označava ribu, dok se samo slovo odnosi na zadnji deo glave; i ti takođe nalaziš da riba ima značenje slova Nun. Ti ne smeš da nastaviš sa ovim, i da kažeš da je zadnji deo tvoje glave kao kamila - veza između njih je jednostavno da se one sve odnose na istu stvar.

Za studiranje Kabale ti si pomenula šest meseci; ja mislim da bi nakon tog vremena trebalo da budeš u stanju da shvatiš da, posle šest inkarnacija neprekinute studije, ti možeš da shvatiš da nikada ne možeš da je znaš; kao što je Konfučije rekao o Yi King-u: „Ako bi još nekoliko godina bilo dodato mom životu, ja bih posvetio stotinu od njih izučavanju Yi-a“. Ako, ipak, radiš na Kabali na isti način kao što sam ja radio, u pravo vreme i u nevreme, ti bi trebalo da dobiješ veoma jasno shvatanje o njoj za šest meseci. Sada hoću da ti kažem kakav je ovaj metod: kad sam šetao unaokolo, težio sam da pripišem svemu što sam video njegovu svojstvenu ideju. Izašao bih na vrata moje kuće i razmišljao da su vrata Daleth, a kuća Beth; sada reč dob je Hebrejski za medveda, i ima broj 6, koji se odnosi na Sunce. Zatim dolaziš do ograde svog imanja a to je Cheth - broj 8, Tarot Adut 7, koji je Kočija: tako počneš da tražiš svoja kola. Zatim dolaziš do ulice i prva kuća koju vidiš ima broj 86, a to je Elohim, i izgrađena je od crvene cigle koja te podseća na Mars i Razorenu Kulu, i tako dalje. Čim ova vrsta rada, koja može da bude učinjena u potpuno veselom duhu, postane uobičajena, naći ćeš da tvoj um ide prirodno u ovom pravcu, i bićeš iznenađena u tvom napretku. Nikada ne dopusti da tvoj um odluta od činjenice da tvoja Kabala nije moja Kabala; dobra većina stvari koju sam zapazio može da bude korisna za tebe, ali ti moraš da smisliš tvoj sopstveni sistem tako da je to živo oružje u tvojim rukama.

Mislim da sam jasan ako kažem da je prvi korak u Kabali koji može da bude nazvan uspehom, kada napraviš stvarno otkriće koje baca

svetlo na neki problem koji te muči. Pre četvrt veka bio sam u New Orleansu, i veoma zbunjen zbog mog neposrednog toka akcije; u stvari mogu da kažem da sam bio veoma zabrinut. Doslovno je izgledalo da ništa ne bih mogao da uradim, tako da sam se setio da je bolje da prizovem Merkur. Čim sam došao u podesno stanje uma, prirodno mi se desilo, sa vrstom radosti, „Ali ja sam Merkur“. To sam izrazio na Latinskom - Mercurius sum, i iznenada mi je nešto palo na pamet, vrsta bezimene reakcije, koja je rekla: „To nije sasvim u redu“. Kao blesak mi je došlo da to izrazim na Grčkom, što mi je dalo Hermes Eimi, i sveo to brzo, dobio sam broj 418, sa svim čudesnim korespondencijama koje su bile tako obilno korisne za mene u prošlosti. (Vidi Ravnodnevicu Bogova, str. 138.) Moje nevolje su nestale kao blesak munje.

Sada da odgovorim na tvoja pitanja ad seriatim; sasvim je u redu da mi postavljaš pitanja o Knjizi Zakona; vrlo obiman komentar već je napisan, ali još nije publikovan. Ja ću verovatno biti u stanju da odgovorim na svako od tvojih pitanja iz tog rukopisa, ali ti ne možeš da ideš dalje od toga jer bi to postala diskusija; kao što ljudi kažu na sudu, „Moraš da prihvatiš svedokov odgovor“.

2. Kabalu, i Grčku i Hebrejsku, i veoma sličnu Arapsku, upotrebio je autor Knjige Zakona. Ja sam gore objasnio valjanu upotrebu Kabale. Ja ne mogu da ti kažem koliko rano su je Rozenkrojceri upotrebljavali, ali mislim da može da se pretpostavi da njihovi metodi nisu bili različiti od naših. Uzgred, ne može se pouzdano govoriti o Rozenkrojcerima, zato što je njihovo ime postalo znak za slobodno dopuštanje pustošućih bujica gluposti. Ono što je stvarno poznato o originalnim Rozenkrojcerima praktično je ograničeno na tri dokumenta koje su oni izdali. Rozenkrojceri osamnaestog veka mogu, ili ne mogu, da budu zakoniti naslednici originalnog bratstva - ja ne znam. Ali od njih potiče autoritet O.T.O.-a. Pokojni O.H.O.²⁵ Theodor Reuss posedovao je izvestan broj dokumenata koji su dokazali vrednost njegovog polaganja prava prema njemu; ali ja sam samo video dva ili tri od njih, i oni nisu bili od većeg značaja. Na nesreću on je umro ubrzo posle poslednjeg Rata, a on je imao vezu sa nekima od drugih Velikih Majstora. Dokumenti nisu došli do mene što je trebalo da se učini; oni su bili ugrabljeni od njegove supruge koja je imala ideju da bi mogla da ih proda po fantastičnoj ceni; a mi se nismo osećali sklonim da izađemo u susret njenim pogledima. Ja ne mislim da je stvar od velikog značaja, rad koji su uradili članovi Reda na svakom mestu za mene je sasvim dovoljan.

3. Ruach sadrži i moralni i intelektualni svet, koji je stvarno sve što mi podrazumevamo pod svesnim umom; možda on čak obuhvata neke delove podsvesnog.

---

²⁵

O.H.O. Outer Head of the Order Spoljnji Vođa Reda.

4. Inicijacija od stepena Iskušenika (Neophyte) do stepena Zeltora prolazi se na ovaj način. Glavni rad je dobiti pristup u, i kontrolu, astralni nivo.

Tvoji izrazi o „oslobađanju osećanja“ i tako dalje su prilično nejasni da bi ušli u naučni sistem kao naš. Rezultat na koji ti bez sumnje upućuješ automatski je postignut u toku tvojih eksperimenata. Uskoro ćeš otkriti vrstu stanja uma koje je povoljno ili nepovoljno za rad, i ti ćeš takođe otkriti šta je korisno i štetno za ova stanja u tvom načinu života. Na primer, praksa kao ne primanje poklona je sasvim u redu za Hindusa u čiji se um urezuje za deset hiljada inkarnacija šok od prihvatanja cigarete ili šolje čaja. Uzgred, većina Istočnih kultova propada kada dođe na Zapad, jednostavno zato što oni ne podnose naše drukčije temperamente. Takođe oni određuju zadatke koji su potpuno neprikladni za Evropljane - veliko razočaranje je već izazvano neuspehom da se priznaju ove činjenice.

Na tvoja pod pitanja a, b i c stvarno je odgovoreno gore. Svi izrazi koje ti upotrebljavaš su veoma neodređeni. Nadam se da ti neće trebati isuviše dugo da izađeš iz načina razmišljanja sa ovim izrazima. Na primer, reč „inicijacija“ uključuje čitavi proces, a kako praviti razliku između nje i prosvetljenja ja ne mogu da ti kažem. „Iskušeništvo“, šta više, ako označava „Dokazivanje“, nastavlja se kroz čitavi proces. Ništa nije gore za studenta nego da pusti sebi na volju u ovim blagim razmišljanjima o dvosmislenim izrazima.

5. Ti možeš, ako voliš, da pokušaš da uradiš napredak Ozirisa kroz Amennti na Drvetu Života, ali sumnjam da ćeš dobiti neki zadovoljavajući rezultat.

Čini mi se da bi ti trebalo da se ograničiš veoma strogo na stvarni rad ispred tebe. U sadašnjem trenutku, naravno, ovo uključuje veliki deo opšte studije; ali moj cilj je da upotrebljeni izrazi u ovoj studiji uvek treba da budu sposobni za preciznu definiciju. Nisam siguran da li ti imaš moje Male eseje o istini. Prvi esej u knjizi koji je naslovljen „Čovek“ daje potpuni opis pet principa koji nameravaju da izgrade Čoveka po Kabalističkom sistemu. Pokušao sam da definišem ove izraze što je moguće tačnije, i mislim da ćeš naći, u svakom slučaju, da su jasniji nego oni na koje si se navikla u Istočnim sistemima. U Indiji, uzgred budi rečeno, nikada nije napravljen nikakav pokušaj da se upotrebe ovi neodređeni izrazi. Oni uvek imaju veoma jasnu ideju šta se podrazumeva pod rečima kao „Buddhi“, „Manas“, i slično. Pokušaji u prevodu su veoma nezadovoljavajući. Ja nalazim to čak i sa tako jednostavnim stvarima kao „Osam grana Yoge“, kao što ćeš videti kada dođeš do toga da čitaš moja Osam predavanja.

Veoma sam zadovoljan sa tvojim ilustracijama; to je izvanredna vežba za tebe. Sada treba da praviš talismane, i Lamen za sebe, i čak da

smisliš pečat da služi kao ono što možeš da nazoveš magijskim grbom, a čitava ova vrsta stvari je veoma korisna.

Palo mi je na um da toliko daleko nismo uradili ništa na astralnom nivou i na ovoj stazi Tau o kojoj govoriš. Jesi li imala neko iskustvo putovanja na astralu? Ako nisi, da li misliš da možeš sama da počneš sa postupcima koji su izloženi u Liberu O, odeljci 5 i 6? (Vidi Magiku, strane 387-9.) Ako nisi imala bolje je da mi dopustiš da te povedem kroz prve kapije. Pitanje galame trenutno se pojavljuje; mislim da to ne bi trebalo da radimo ranije od devet sati uveče, a ja ne znam da li ti možeš da uspeš ovo.

Love is the law, love under will.

Bratski,

666

Pismo G

4. Septembar 1943.g.

Cara Soror,

Do what thou wilt shall be the whole of the Law.

„Shall be“ (umesto Do what thou wilt is...) ne „is“. Vidi Liber AL, I: 36, 54, i II: 54. Ne „Master Perdurabo“: vidi Magiku, strana XXIX. „Care Frater“ je dovoljno.

777 praktično se ne može kupiti: kopije koštaju £ 10 ili tako nešto. Gotovo sve važne korespondencije su u Magici Tabela I. Druge dve knjige odmah su poslate. „Pravljenje igara sa brojevima“. Žao mi je što ti ne vidiš ništa više sem ovoga. Kada ti budeš bolje opremljena, videćeš da je Kabala najbolje (i gotovo jedino) sredstvo kojim neka inteligencija može da identifikuje sebe. A Gematria metodi služe da otkriju spiritualne istine. Brojevi su mreža strukture Univerzuma, a njihovi odnosi oblik izraza našeg Shvatanja toga. U Grčkom i Hebrejskom ne postoji drugi način pisanja brojeva; naše 1, 2, 3, itd. dolazi od Feničana preko Arapa. Nije ti potrebno ništa više od Grčkog i Hebrejskog od ovih vrednosti, neke svete reči - znanje raste sa upotrebom - i knjige koje upućuju.

Niko ne može da postavlja učeniku određene zadatke van pripremnog rada koji ti dajem, i trebalo bi da nađemo da ova korespondencija uzima jasni oblik od svoje volje. Ti imaš stvarno više nego što možeš tako rano da radiš. I ja mogu samo da ti kažem šta su pravi zadaci od stotina po tvojim reakcijama na tvoju sopstvenu studiju i praksu.

„Osiris u Amennti“ - vidi The Book of the Dead.²⁶ Mislim da možeš da pokušaš da istražuješ paralelizam između njegovih putovanja i Staze Inicijacije.

---

²⁶

Knjiga Mrtvih

Astralno putovanje - razvoj Astralnog Tela je bitan za istraživanje; i, iznad svega, za postignuće „Poznavanja i Razgovora sa Svetim Anđelom Čuvarem“.

Trebalo bi da mi demonstriraš tvoje izvođenje Rituala Pentagrama; ti verovatno praviš neke greške. Ja hoću, naravno, da te pažljivo provedem kroz O.T.O. rituale do III° čim si ti potpuno prisna sa njima. Plan stepenova je ovaj:

0° Privlačenje k Solarnom Sistemu

I° Rođenje

II° Život

III° Smrt

IV° „Egzaltacija“

P.I. „Uništenje“ („Annihilation“)

V°-IX° Progresivan komentar na II° sa specijalnim upućivanjem u centralnu tajnu praktične Magike.

Otuda ne postoji nikakva veza sa A? A? sistemom i Drvetom Života. Naravno, postoje izvesne analogije.

Tvoj nagovešteni metod studije: ti si shvatila moju ideju sasvim dobro. Ali niko ne može „da te provede kroz“ Stepene A? A? . Stepene potvrđuju tvoja postignuća onako kako ih ostvaruješ; zatim, novi zadaci se pojavljuju. Vidi Jedna Zvezda na Vidiku.

Love is the law, love under will.

Bratski,

666

Pismo H

10.-11. Novembar 1943.g.

11 sati uveče - 2 ujutru

Cara Soror,

Do what thou wilt shall be the whole of the Law.

Tvoje pismo od juče je došlo da me obraduje baš kada je celo veče ležalo prazno ispred mene: jedan posao takav veliki posao na koji ja jednostavno nisam mogao da prionem dok nisam dobio pomoć: Kako neugodno! Ipak, tvoj dobitak!

1. Taj stih (AL, I: 44) sažima čitavu magijsku tehniku. On čini jasnom - kada ti shvatiš to - tajnu uspeha na Velikom Delu. Naravno u početku to se pojavljuje kao paradoks. Ti moraš da imaš cilj, i samo jedan cilj: ipak ni u kom slučaju ne smeš da želiš da ga postigneš!!!

Ova poglavlja iz Knjige Laži navedena u mom poslednjem pismu²⁷ bacaju svetlost na ovaj Bezdan samo-kontradikcije; i postoji

²⁷ Pismo datirano 12. Oktobar 1943.g. određeno pod Br. 48 u Magici bez Suza.

značenje mnogo dublje nego kontrast između Volje (Will) sa velikim slovom V (W), i želje, potrebe (want), ili slabe volje. Glavna stvar čini se da je u žudnji za Moći čovek ograničen Pravom Voljom. Ako ti upotrebiš silu, silovanje tvoje sopstvene prirode ili zbog nedostatka razumevanja ili zbog razdražljive ćudi, samo tračiš energiju; stvari se vraćaju na normalu čim je stres uklonjen. Ovo je jedan mali slučaj velike Jednačine „Slobodna Volja = Potreba“ (Sudbina, ili Karma: sve je to ista ideja). Čovek je najsurovije ograničen uzročnim lancem koji ga je dovukao tamo gde je; ali čovekova ličnost je napravila karike.

Molim te uzdrži se od uzvraćanja istom merom: „Onda, tokom vremena, moguće da nećeš moći da ideš pogrešno: tako nije važno šta činiš“. Potpuno istinito, naravno! („Ne postoji ni jedan jedini trun prašine koji neće postići Budastvo“: sa nekim takvim rečima je izopačeni stari pokvarenjak tražio da uteši sebe kada je Vreme počelo da se sveti.) Ali odgovor je dovoljno jednostavan: ti imaš sreće da budeš vrsta bića koje misli da je važno u kom pravcu ide; ili, još uzvišenije, ti uživaš u zadovoljstvu jedrenja.

Ne, postoji ovaj faktor u svakom uspehu: samopouzdanost. Ako analiziramo ovo, nalazimo da to znači da je čovek svestan da sve njegove mentalne i fizičke sposobnosti rade harmonično. Najsmrtonosniji i najprepređeniji neprijatelj tog osećanja je strepnja zbog rezultata; najfinija izmaglica sumnje je dovoljna da potamni čovekovu viziju, da izbaci čitavo polje iz fokusa. Stoga, čak i da je svestan da postoji rezultat na vidiku mora da se bori protiv one vedrine duha koja je suština samopouzdanosti. Kao što dobro znaš, sve naše automatske fiziološke funkcije su poremećene ako ih je čovek svestan. Ovo je dakle poteškoća da se uživa svesno dok se ne ometa obuhvaćeni proces. Očigledni fizički slučaj je seksualni akt; možda je njegov glavni značaj upravo to što je vrsta ovog izuzetnog spiritualno-mentalnog stanja. Ja se nadam, ipak, da ćeš se setiti šta sam rekao o predmetu u paragrafima 15-17 mog Trećeg Predavanja o „Yogi za Kukavice“ (strane 71-72); postoji način dobijanja ekstaze iz najbeznačajnije fiziološke funkcije. Primeti da u prenošenju čitave svesnosti u (recimo) svoj mali prst ili veliki nožni prst, čovek ne pokušava da se sukobi sa normalnom upotrebom svojih aktivnosti, već samo da shvati šta se dešava u organizmu, izvesno uživanje u funkciji svoje normalne aktivnosti. Sa malo mašte čovek može da shvati analogan slučaj samog Univerzuma; može da shvati frazu „Jutarnje zvezde pevale su zajedno“; i, još manje okovan čak i najblažim ograničenjem koje materijalni simboli neminovno (ipak malo) sugerišu, „Zapamtite svi da je postojanje čista radost“. (AL, II: 9.)

Je li isuviše smelo sugerisati ono postepeno spajanje svih ovih Puteva u isprepletano jedinstvo koje može da bude uzeto kao jedan način predstavljanja Postignuća samog Velikog Dela?

U svakom slučaju, ja se osećam sasvim zadovoljan jer meditacija o njima pojedinačno i spojeno može da ti pomogne da shvatiš odgovor na tvoje prvo pitanje.

2. Većina ljudi po mom iskustvu ili kuva paklenu čorbu od sam-oindukovanih prepreka za uspeh na Astralnom putovanju, ili sem toga jure napred na krilima romantične mašte i prave budale od sebe do kraja svojih života u maniru Seoskog Idiota. Tvoja je, srećom, prethodna nevolja.

Samo - je li to jednostavna tvrdoglavost? - ti ne vežbaš uzvišenu Umetnost Guru-tlačenja. Ti bi trebala da napraviš jedan izbezumljen skok u moj samrtni krevet, uguraš sa strane kohorte Crnih Arhiman-drita, i stiskaš moj nos dok ja ne uredim da ti uradiš to.

A ti neprestano insistiraš da je to teško. Nije. Da li je tu, ipak, neka duboko ukorenjena inhibicija - (Frojdovski) strah od uspeha? Da li je tu neka veza sa onim osećanjem krivice koje se rađa u svima ali veoma malo?

Ali ti ne daješ tome čestitu mogućnost. Postoji, priznajem, neki trik, ili veština, za valjano prelaženje; sposobnost koju čovek stiže (kao po pravilu) sasvim iznenada i neočekivano. Upravo kao savladavanje nekih udaraca u bilijaru. Praksa me je naučila kako da prenesem ovo studentima; samo u retkim slučajevima čovek ne uspeva. (To je neverovatno: jedan čovek jednostavno ne bi mogao da bude uveren da je intenzivna fizička primena bila pogrešan način da se uradi to. Tu on sedi, sa venama na svom čelu gotovo na tački pucanja, a nasloni za ruke moje omiljene stolice vidljivo drhte pod njegovim moćnim stiskom!) U tvom slučaju, primećujem da ti imaš ovaj običaj pomešan sa Dharana-om: ti pišeš o „pražnjenju mog uma od svega izuzev jedne ideje, itd“. Zatim nastavljaš: „Prizivanje natčulnog Bića je bilo nemoguće za mene dosada“. Bezobrazluk! Arogancija! Kako znaš, moljena gospođo? (Bi-ranje brojeva nasumce: rezultati su često iznenađujuće divni!) Pored toga, ja nisam tražio od tebe da prizivaš natčulno (kakva reč!! Značenje!) Biće odmah, ili za neko vreme: to natčulno mi ide na nerve: da li misliš „u normalnim okolnostima ne treba da bude opaženo čulima“. Ja pretpostavljam tako.

Jednom rečju: utvrdi zgodno vreme za kretanje na Astralnom Nivou pod mojim okom: pola sata (sa malo sreće) za ne više od četiri večeri stavilo bi te u vrlo drukčije stanje uma. Ti ćeš ubrzo „osećati svoja stopala“ i zatim „steći sposobnost da izdržiš plovidbu“ a zatim, mnogo brže nego što misliš „Ploviti u aethyru, O moj Bože! moj Bože!... Beli labude, nosi me ti gore uvek na tvojim krilima“!

3. Sada za tvoj stari Pons Asinorum o imenima Bogova! Izdrži u uglu pola sata sa svojim licem prema zidu! Ostani posle škole i napiši Malakh be-Tharshishim ve-ad-Ruachoth be-Schehalim 999 puta!

Moja draga, draga, draga sestro, ime je formula moći. Kako možeš ti da govoriš o „anahronizmu“ kada je Biće večno?

Svako ime je broj: a „Svaki broj je beskonačan; nema razlike“ (AL, I: 4). Ali jedno Ime, ili sistem Imena, može da bude podesniji ili (a) za tebe lično ili (b) za rad u kome si. Na primer, ja imam veoma malo simpatije za Jevrejsku Teologiju ili ritual; ali Kabala je tako vešta i podesna da je ja upotrebljavam više nego gotovo sve - ili sve drugo zajedno - za svakodnevnu upotrebu i rad. Egipatska Teogonija je najplemenitija, najtačnije magijska, najopredeljenija za mene (ili radije ja za nju) nekim najdubljim instinktom, i po sećanju na moju inkarnaciju kao Ankh-f-n-Khonsu, jer ja je upotrebljavam (sa njenim Grčko-Feničanskim detetom) za sav rad od najveće važnosti. Zašto žigošeš moju životnu snagu, gospođo! Sama Abramelinova Operacija se pretvorila u ovaj oblik pre nego što sam ja mogao toliko mnogo da je dovedem da radi na tome! kao Vojvotkinjina beba (opravdava ovo oduševljenje; ali ti si podstaknuta Britanskom Lav-Zmijom).

Zapazi, molim te, da ekvivalenti dati u 777 nisu uvek tačni. Tahuti nije sasvim Thoth, još manje Hermes; Merkur je veoma mnogo još sadržajnija ideja, ali ne ni blizu tako uzvišena: Hanuman uopšte teško. Niti je Tetragrammaton IAO, iako čak i etimologija potvrđuje identitet.

U ovim stvarima moraš da budeš katolik, eklektičar, čak i sinkretičar. I ti moraš da uzmeš u obzir prirodu svog rada. Ako bi želeo da prizovem Taphthartharath-a, tu bi zaista bilo malo pomoći od ma kog sem Kabalističkog sistema; za taj duh određeni oblici i brojevi se ne nalaze u nijednom drugom.

Obrnuto, međutim, sigurno nije tako. Kabala, valjano shvaćena, valjano tretirana, je tako univerzalna da čovek može da improvizuje ritual da odgovara gotovo „svakom imenu i obliku“. Ali u takvom slučaju čovek može da očekuje da mora da je pojača izvesnom količinom istorijske, književne i filozofske studije - i istraživanja.

4. Sasvim ispravno, draga damo, na tvoju inkarnaciju sećanja deluju kao „Vodič za Put Nazad“. Naravno, da si ti „promašena Egipatska Inkarnacija“, ne bi bila tako slična maloj Marti, koja je zabrinuta „zbog mnogo služenja“. Ne zasićuj se znanjem, iznad svih stvari; to je tako očaravajuće, tako strašno lako; a opasnost da postaneš sitničar - „Đavo uzima svo tvoje sitničarstvo! kažem ja“. Ne budi „spokojan suv trulež do Dana Strašnog Suda“.

Ne, NE želim preporučenu knjigu. To ne bi trebalo da te povredi isuviše mnogo da brstiš skupljeno seno (ili čičak) takvo kakvi su članci u Enciklopedijama. Uzmi Roget-ov Thesaurus²⁸ ili Smith-ov Manji Klasični Rečnik (i slično) da čitaš dok se ne uspavaš. Ali ne ismevaj sebe uzimanjem takvih studija isuviše ozbiljno. Ti samo praviš sebe smešnom pokušavajući da radiš u 50-oj ono što si trebala da uradiš u

²⁸

Leksikon, rečnik sinonima.

15-oj. Pošto nisi - tant pis! Moguće da ti ne možeš da dobiješ duh; da si mogla, to bi označavalo samo mentalno loše varenje. Svi smo mi čitali kako je Cato počeo da uči Grčki u 90-oj: ali priča se tu završava. Nikada nam nije rečeno šta je dobro uradio za sebe ili ma kog drugog.

5. Božji-oblici. Vidi Magiku strane 378-9. Sasvim jasno: sasvim dovoljno: nikakva korist uopšte bez stalne prakse. Niko ne može da ti se pridruži - opet ideš dalje! Ne, ne, hiljadu puta ne: ovo je praksa par excellence gde ti moraš da radiš to sasvim sama. Vibracija Božijih-imena: to možda, ja mogu bar da te testiram posle. Ali ne usuđuj se da dođeš na test dok nemaš - i to žestoko - bar 100 vežbanja.

6. Minerval. U čemu je stvar? Sve što imaš da uradiš je da shvatiš to: upravo dramatizaciju procesa inkarnacije. Bolje prođi kroz to sa mnom: ja ću to učiniti jasnim, a ti možeš da napraviš beleške tvojih nevolja i njihovo rešenje za upotrebu budućih članova.

7. Knjiga Thotha. Zaista svi izrazi nisu dobrim rečnikom objašnjeni u tekstu. Ne vidim šta mogu da uradim zbog toga, u svakom slučaju; isti kriticism bi se primenio za (recimo) Bertrand Russell-ov Uvod u Matematičku Fiziku, zar ne?

Je li x jedan R -predak od y ako y ima svako R -nasledno koje x ima, ako je x izraz koji ima odnos R sa nečim ili za koji nešto ima odnos sa R ? (Oduševljen uzvikuje „Da, to je to“!) On kaže „Broj je nešto što ima broj neke vrste“, Osećaš li se bolje sada?

Još uvek, bilo bi ljubazno od tebe da prođeš kroz stranu ili nešto tako sa mnom, i kažeš mi gde cipela žulja. Naravno ja sam shvatio teškoću davno pre; ali ja ne znam rešenje - i da li postoji rešenje. Mislio sam o nazivanju Magike „Magikom bez Suza“; i pokušao sam imajući moj rad unakrsno ispitan da nastavim pomoću veoma slabijeg obrazovanja ili kapaciteta. U stvari, Delovi I i II Knjige 4 su tako testirani.

Love is the law, love under will.

Bratski,

666

Pismo I

27. Januar 1944.g.

Cara Soror,

Do what thou wilt shall be the whole of the Law.

Vrlo dobro je čuti da ova pisma čine dobro, ali zaista je tužno da pokazuju ono što će te učiniti tako nepopularnom. Tvoji prijatelji će odmah zapaziti da jezične besmislice ne uspevaju da impresioniraju, i mrzeće te, i govoriti laži o tebi. To je vredno toga.

Da, tvoj mozak je sasvim u redu; ono što nedostaje je da stekne naviku trenutnog prikazivanja stvari. (On kaže 're-inkarnacija' - sada šta tačno podrazumeva pod ovim? On kaže „prirodno je pretpostaviti...“: šta je 'prirodno', a šta je nagovešteno pretpostavkom? Praktikuju ovaj stil

kriticizma; zapisuj šta se događa. U toku sedmice ili dve ti ćeš biti zapanjena otkrićem da imaš ono što je očigledno malo manje nego novi mozak! Ti moraš da stvoriš ovu naviku ne dopuštajući ničemu da prođe pored stražara.

Zaista, želim da ideš čak i dalje; učini pouzdanim ono što se podrazumeva pod čak i najjednostavnijim rečima. Istražuj istoriju reči pomoću Skeat-ovog Etimološkog Rečnika. Na primer, pretty (lep) znači 'tricky' ('sklon trikovima [ili podvaljivanju]'), 'deceitful' ('varljiv'); s druge strane, hussy (devojčura) je samo 'housewife' ('domaćica'). Zanimljivo je, takođe, tabby (stara torokuša) odnosi se na Princa Attaba, unuka Ommeya - svileni četvrt Bagdada gde je utabi, bogata prvoklasna svila prodavana. Ovo će ti brzo dati moć trenutnog raspoznavanja kada su reči upotrebljene da sakriju značenje ili njegov nedostatak.

Love is the law, love under will.

Bratski,

666

1

Šta je Magika?

Cara Soror,

Do what thou wilt shall be the whole of the Law.

Šta je Magika? Što bi trebalo svako da je studira i praktikuje? Veoma prirodno; očigledno uvodna pitanja za ma koji predmet. Mi moramo izvesno da dobijemo sve ovo kristalno jasno; ne plaši se da ja neću uspeti da izložim čitavi posao toliko sažeto koliko je moguće a ipak toliko potpuno, uverljivo i jasno, koliko može da se pokaže da je u mojoj moći da uradim.

U svakom slučaju ne treba da traćim vreme govoreći šta Magika nije; ili da se upuštam u priču kako je došlo do toga da reč bude zloupotrebljena za mađioničarske trikove, i da simuliram čuda takva kakva su do danas poturale šarlatanske varalice, ili u okviru ili van Rimske Verske Zajednice, zablenuj gomili pobožnih imbecila.

Prvo mi dopusti da pređem sve Euklidovo, i da zabodem tvoj nos u Definiciju, Postulat i Teoreme date u mojoj obimnoj (ali, avaj! isuviše naprednoj i isuviše tehničkoj) Raspravi o predmetu. Evo nas!

I. DEFINICIJA.

Magika je Nauka i Umetnost izazivanja Promene u skladu sa Voljom.

(Objašnjenje: Moja Volja je da obavestim Svet o nekim činjenicama u mom znanju. Ja zato uzimam „magijska oružja“, pero, mastilo i

papir; pišem „bajalice“ - ove rečenice - na „magijskom jeziku“ to jest, one koje shvataju ljudi koje ja želim da uputim. Prizivam dalje „duhove“ takve kao što su štampari, izdavači, knjižari, i tako dalje, i teram ih da prenesu moju poruku ovim ljudima. Sastavljanje i distribucija je tako akt - MAGIKE - kojom ja izazivam Promene da uzmu mesto u skladu sa mojom Voljom.²⁹⁾

II. POSTULAT.

SVAKA potrebna Promena može da bude postignuta primenom prave vrste i stepena Sile na pravi način pomoću pravog sredstva na pravu stvar.

(Objašnjenje: Ja želim da pripremim uncu Hlorida Zlata. Moram da uzmem pravu vrstu kiseline, nitro-hidrohloričnu i ni jednu drugu, u dovoljnoj količini i odgovarajuće snage, i stavim je, u sud koji neće da prsne, curi i rđa, na takav način koji neće da proizvede neželjene rezultate, sa neophodnom količinom Zlata, i tako dalje. Svaka Promena ima svoje sopstvene uslove.

U sadašnjem stanju našeg znanja i moći neke promene nisu moguće u praksi; mi ne možemo da izazovemo pomračenja, na primer, ili preobrazimo olovo u kalaj, ili stvaramo ljude od gljiva. Ali teoretski je moguće izazvati u nekoj stvari promenu za koju je ta stvar sposobna po prirodi; a uslovi su obuhvaćeni gornjim postulatom.)

III. TEOREME.

1. Svaka namerna radnja je Magijska Radnja.³⁰

(Objašnjenje: Vidi „Definiciju“ gore.)

2. Svaka uspešna radnja je u skladu sa postulatom.

3. Svaki neuspeh dokazuje da jedan ili više zahteva postulata nisu bili ispunjeni.

(Objašnjenje: Tu može da bude neuspeh razumevanja slučaja; kao kada lekar postavlja pogrešnu dijagnozu, i njegovo lečenje škodi njegovom pacijentu. Tu može da bude neuspeh primene prave vrste sile, kao kada seljak duvanjem pokušava da ugasi električno svetlo. Tu može da bude neuspeh primene pravog stepena sile, kao kada rvač ima nepravilan zahvat. Tu može da bude neuspeh primene sile na pravi način, kao kada čovek podnosi ček na pogrešan šalter Banke. Tu može da bude neuspeh upotrebe ispravnog sredstva, kao kada je Leonardo da Vinči ustanovio da je njegovo remek delo iščeznulo. Sila može da bude primenjena na neprikladan predmet, kao kada čovek pokušava da razbije kamen, misleći da je orah.)

---

²⁹ Pod „nameran“ ja podrazumevam „voljan“. Ali čak i nenamerne radnje prema tome po izgledu nisu tačno takve. Tako je disanje jedna radnja Volje-za-životom.

³⁰ U jednom smislu Magika može da bude definisana kao ime dato Nauci od prostog naroda.

4. Prva potrebna stvar za izazivanje neke promene je potpuno kvalitativno i kvantitativno razumevanje uslova.

(Objašnjenje: Najrasprostranjeniji uzrok neuspeha u životu je neznanje svoje sopstvene Prave Volje, ili načina na koji da se izvrši ta Volja. Čovek može da zamišlja sebe slikarem, i da traći svoj život pokušavajući da postane neko; ili može da bude stvarno slikar, a ipak da ne uspe da shvati i da oceni teškoće svojstvene za tu karijeru.)

5. Druga potrebna stvar za izazivanje neke promene je praktična sposobnost za dovođenje u ispravno kretanje neophodnih sila.

(Objašnjenje: Bankar može da ima savršeno shvatanje date situacije, a ipak da nema osobinu odlučnosti, ili potraživanja, potrebnu da je iskoristi.)

6. „Svaki čovek i svaka žena je zvezda“. Tako reći, svako ljudsko biće je suštinski samostalna jedinka sa svojim sopstvenim osobenim karakterom i osobenim kretanjem.

7. Svaki čovek i svaka žena ima put, koji zavisi delimično od ličnosti, a delimično od okoline koja je prirodna i neminovna za svakog. Svako ko je potisnut sa svog sopstvenog puta, ili kroz nerazumevanje sebe, ili kroz spoljnje protivljenje, dolazi u sukob sa poretком Univerzuma, i otuda pati.

(Objašnjenje: Čovek može da misli da je njegova dužnost da radi na određen način, pomoću stvorene uobražene slike o sebi, umesto da istražuje svoju stvarnu prirodu. Na primer, žena može da učini sebe jadnom za život misleći da više voli ljubav od društvene nagrade, i vice versa. Neka žena može da ostane sa nesaosećajnim suprugom kada bi stvarno bila srećna na mansardi sa ljubavnikom, dok druga može da pravi sebe budalom u romantičnom bekstvu s ljubavnikom kada su njena jedina prava zadovoljstva ona od predsedavanja na pomodnim dužnostima. Još uz to, dečaćki instinkt može da mu govori da ide na more, dok njegovi roditelji zahtevaju da postane lekar. U takvom slučaju, on će biti neuspešan i nesrećan u medicini.)

8. Čovek čija je svesna volja u sukobu sa njegovom Pravom Voljom uzaludno troši svoju snagu. On ne može da se nada da uspešno utiče na svoju okolinu.

(Objašnjenje: Kada Građanski Rat besni u narodu, on nije u stanju da preduzme invaziju na druge zemlje. Čovek sa rakom upotrebljava svoju hranu jednako za sebe i za neprijatelja koji je deo njega. On uskoro ne uspeva da se odupre pritisku svoje okoline. U praktičnom životu, čovek koji radi ono što mu savest govori da je pogrešno radiće vrlo nespretno. U početku!)

9. Čoveka koji postupa po svojoj Pravoj Volji pomaže inercija Univerzuma.

(Objašnjenje: Prvi princip uspeha u razvitku je da osoba treba da bude verna svojoj sopstvenoj prirodi, i u isto vreme da se prilagodi svojoj okolini.)

10. Priroda je neprestani fenomen, otuda mi ne znamo u svim slučajevima kako su stvari povezane.

(Objašnjenje: Ljudska svest zavisi od svojstava protoplazme, čije postojanje zavisi od bezbrojnih fizičkih uslova svojstvenih za ovu planetu; a ova planeta je određena mehaničkim balansom celog univerzuma materije. Možemo zatim da kažemo da je naša svest uzročno povezana sa najudaljenijim galaksijama; pa ipak čak ne znamo kako se ona pojavljuje iz - ili sa - molekularnim promenama u mozgu.)

11. Nauka nam omogućuje da upotrebimo prednost stalnosti Prirode za iskustvenu primenu određenih principa čije uzajamno dejstvo donosi sa sobom različite vrste ideja koje su povezane jedna sa drugom na način van našeg sadašnjeg shvatanja.

(Objašnjenje: Mi smo u stanju da osvetlimo gradove metodama opšteg principa. Mi ne znamo šta je svest i kako je povezana sa mišićnim radom; šta je elektricitet i kako je povezan sa mašinama koje ga stvaraju; a naše metode zavise od proračuna koji obuhvataju matematičke ideje koje nemaju korespondenciju u Univerzumu kao što znamo.³¹)

12. Čovek ne zna prirodu svog sopstvenog bića i svojih moći. Čak je i njegova ideja o njegovim ograničenjima zasnovana na iskustvu prošlosti, i svaki korak u njegovom napretku širi njegovo carstvo. Zato ne postoji razlog da postavi teorijske granice³² za ono što on može da bude, ili za ono što on može da radi.

(Objašnjenje: Pre dve generacije prepostavljalo se da je teorijski nemoguće da čovek ikad zna hemijski sastav zvezda nekretmica. Poznato je da su naša čula prilagođena da primaju samo beskrajno mali deo mogućih iznosa vibracija. Savremeni instrumenti su nam omogućili da otkrijemo neke od ovih nadčulnih (vibracija) indirektnim metodama, i da čak iskoristimo njihove naročite osobine da služe čoveku, kao u slučaju Hertz-ovih i Roentgen-ovih zrakova. Kao što je Tyndall rekao, čovek može u svakom trenutku da nauči da oseti i iskoristi vibracije svih shvatljivih i neshvatljivih vrsta. Pitanje Magike je pitanje otkrivanja i iskorišćenja dosad nepoznatih sila u prirodi. Mi znamo da one postoje, i ne možemo da sumnjamo u mogućnost mentalnih i fizičkih instrumenata sposobnih da nas dovedu u vezu sa njima.)

13. Svaki čovek je manje više svestan da njegova individualnost obuhvata nekoliko redova postojanja, čak i kada on drži da su njegovi

---

³¹ Na primer, izrazi „iracionalan“, „nestvaran“ i „beskonačan“.

³² T.j., izuzev - moguće - u slučaju logički apsurdnih pitanja, takvih kakve Sholastičari razmatraju u vezi sa „Bogom“.

suptilniji principi samo simptomatični za promene u njegovom nosaču. Sličan red može da se pretpostavi da se širi širom prirode.

(Objašnjenje: Čovek ne meša bol zubobolje sa propadanjem koje je izaziva. Nežive stvari su osetljive na izvesne fizičke sile, takve kao što su električna i termička provodljivost; ali niti u nama niti u njima - koliko znamo - ne postoji neko direktno svesno opažanje ovih sila. Neprimetni uticaji su prema tome povezani sa svim materijalnim pojavama; i nema razloga što ne bi trebalo da utičemo na materiju pomoću ovih suptilnih energija kao što činimo pomoću njihovih materijalnih osnova. U stvari, mi upotrebljavamo magnetnu silu za pokretanje gvožđa, i sunčevo zračenje za reprodukovanje slika.)

14. Čovek je sposoban za ljudski život, i korišćenje, svega što vidi, jer sve što on vidi je u izvesnom smislu deo njegovog bića. On može tako da podjarmi čitavi Univerzum koga je svestan po svojoj ličnoj Volji.

(Objašnjenje: Čovek je upotrebio ideju Boga da diktira svoje lično ponašanje, da ima moć nad svojim drugovima, da opravda svoje zločine, i za bezbrojne druge svrhe, uključujući onu o ostvarenju sebe kao Boga. On je upotrebio iracionalna i nestvarna shvatanja matematike da mu pomognu za sklapanje mehaničkih naprava. On je upotrebio svoju moralnu snagu da utiče na radove čak i divljih životinja. On je upotrebio pesnički genije za političke svrhe.)

15. Svaka sila u Univerzumu je sposobna da se preobrazi u neku drugu vrstu sile upotrebom podesnih sredstava. Otuda postoji neiscrpna zaliha neke individualne vrste sile koja može da nam bude potrebna.

(Objašnjenje: Toplota može da bude preobražena u svetlost i snagu ako se koristi da tera dinamo mašinu. Vibracije vazduha mogu da budu upotrebljene za ubijanje ljudi tako uređujući njihove govore da pale ratoborne strasti. Halucinacije povezane sa tajanstvenim energijama seksa rezultuju stalnim produžavanjem vrsta.)

16. Primena neke date sile utiče na svaki stepen bića koji postoji u predmetu na koji je primenjena, svejedno na koji je od ovih stepeni direktno uticano.

(Objašnjenje: Ako udarim čoveka kamom, njegova svest, a ne samo njegovo telo, je pod uticajem mog dela; iako kama, kao takva, nema direktnu vezu s tim. Slično, snaga moje misli može tako da deluje na um drugog čoveka da proizvede dalekosežne fizičke promene u njemu, ili u drugima pomoću njega.)

17. Čovek može da nauči da koristi neku silu tako da služi za neku svrhu, usvajanjem prednosti gornjih teorema.

(Objašnjenje: Čovek može da upotrebi briač da učini sebe opreznim u svom govoru, upotrebljavajući ga da iseče sebe kad god nepromišljeno izusti izabranu reč. On može da zadovolji istu svrhu rešenjem da svaki događaj njegovog života treba da ga podseti na

konkretnu stvar, čineći svaki utisak polaznom tačkom povezanih serija misli koje se završavaju na toj stvari. On može takođe da posveti sve svoje snage nekoj posebnoj stvari, odlučujući da ne radi ništa u opreci s tim, i da učini da se svako delo okrene u prednost za tu stvar.)

18. On može da privuče sebi svaku silu Univerzuma čineći sebe podesnim prihvatilištem za nju, uspostavljanjem veze sa njom, i pripremanjem uslova tako da je njena priroda prisili da teče prema njemu.

(Objašnjenje: Ako želim čistu vodu za piće, kopam bunar na mestu gde postoji podzemna voda; sprečavam je da curi u drugom pravcu; i sređujem da iskoristim saglasnost vode sa zakonima hidrostatike da ga ispunim.)

19. Čovekova svest o sebi kao odvojenom od, i suprostavljenom prema Univerzumu je prepreka za sprovođenje njegovih težnji. To ga izoluje.

(Objašnjenje: Popularni vođa je najuspešniji kada zanemari sebe, i pamti samo „Razlog“. Koristoljubiv dovodi sebe u opasnost od ljubomora i rascepa. Kada organi tela ističu svoje prisustvo drukčije od tihog zadovoljstva, to je znak da su bolesni. Samo jedan izuzetak je organ za reprodukciju. Pa ipak čak i u ovom slučaju njegovo lično isticanje nosi potvrdu za nezadovoljstvo sa sobom, pošto ne može da izvrši svoju funkciju dok nije upotpunjen odgovarajućim organom drugog organizma.)

20. Čovek može da privuče i iskoristi samo one sile za koje je stvarno podesan.

(Objašnjenje: Ne možeš da napraviš svilenu kesu od krmačinog uвета. Pravi naučnik uči iz svake pojave. Ali Priroda je nema za licemera; jer u njoj nema ništa lažno.³³)

21. U suštini ne postoji granica za obim veza nekog čoveka sa Univerzumom; jer čim sam čovek čini jedno sa nekom idejom mera prestaje da postoji. Ali njegova moć da iskoristi tu silu je ograničena njegovom umnom snagom i sposobnošću, i okolnostima njegove ljudske okoline.

(Objašnjenje: Kada se čovek zaljubi, celi svet postaje, za njega, ništa drugo sem bezgranične i imanentne ljubavi; ali njegovo mistično stanje nije zarazno; njegovi drugovi su ili zabavljeni ili uznemireni. On može da proširi na druge dejstvo koje njegova ljubav ima na njega samo pomoću svojih umnih i fizičkih osobina. Tako su, Catullus, Dante i Swinburne učinili svoju ljubav moćnim pokretačem čovečanstva pomoću svoje snage da izraze svoje misli o temi na muzikalnom i rečitom

---

³³ To nije primedba da sam licemer nije deo Prirode. On je „endotermički“ proizvod, razjedinjen u sebi, sa težnjom da se raspadne. On će svuda da vidi svoje sopstvene osobine, i da tako dobije korenito krivo shvatanje pojava. Većina religija prošlosti nisu uspele u očekivanju da se Priroda uskladi sa njihovim idealima pristonog ponašanja.

jeziku. Opet, Kleopatra i drugi ljudi na vlasti oblikovali su sudbine mnogih drugih ljudi dopuštajući da ljubav utiče na njihove političke radove. Magičar, kako god da dobro uspeva u stvaranju kontakta sa tajnim izvorima energije u prirodi, može da ih koristi samo u obimu koji dopuštaju njegove intelektualne i moralne osobine. Muhamedovo opštenje sa Gabrielom bilo je uspešno samo zbog njegovog državištva, vojništva i uzvišenosti njegove zapovesti na arapskom. Hertzovo otkriće zraka koje sada upotrebljavamo za bežičnu telegrafiju bilo je jalovo dok nije razmotreno pomoću umova i volja ljudi koji su mogli da shvate njegovu istinu, i prenesu je u svet rada pomoću mehaničkih i ekonomskih instrumenata.)

22. Svaka individua je suštinski dovoljna sebi. Ali je nezadovoljna sobom sve dok se ne učvrsti u svom pravom odnosu sa Univerzumom.

(Objašnjenje: Mikroskop, koliko god savršen, beskoristan je u rukama divljaka. Pesnik, koliko god uzvišen, mora da se nametne svojoj generaciji da bi sam uživao [i čak razumeo sebe], kao što bi teorijski trebalo da bude slučaj.)

23. Magika je Nauka o razumevanju sebe i svojih stanja. Ona je Umetnost primene tog razumevanja u radu.

(Objašnjenje: Golf palicom namerava se da se pokrene izuzetna lopta na izuzetan način u izuzetnim okolnostima. Niblick treba da bude retko upotrebljen na kupici od peska, ili Brassie ispod nasipa skladišta za ugalj. Ipak upotreba u nekom klubu zahteva veštinu i iskustvo.)

24. Svaki čovek ima neponištivo pravo da bude ono što jeste.

(Objašnjenje: Insistiranje da neki drugi čovek treba da se povinuje nečijim sopstvenim merilima je silovanje, ne samo njega, već i sebe, zato što oba učesnika jednako podnose nevolju.)

25. Svaki čovek mora da se bavi Magikom u svako vreme jer on radi i jednako misli, pošto je misao unutrašnje delo čiji uticaj krajnje utiče na rad, iako ona ne može da radi tako u taktu.

(Objašnjenje: I najmanji pokret izaziva promenu u čovekovom sopstvenom telu i u vazduhu oko njega; on remeti ravnotežu celog Univerzuma, a njegove posledice traju večitom širom celog prostora. Svaka misao, koliko god brzo ugušena, ima svoje dejstvo na um. Ono stoji kao jedan od uzroka svake sledeće misli, i teži da utiče na svaki sledeći rad. Igrač golfa može da izgubi nekoliko jardi sa svojim udarcem u loptu, još nekoliko sa drugim i trećim, on može da se nalazi na travnjaku pukih šest inča dalje od rupe; ali čist rezultat ovih tričavih nesrećnih slučajeva je razlika od celog poteza, i tako verovatno između prepolovljenja i gubljenja rupe.)

26. Svaki čovek ima pravo, pravo samo-zaštite, da ostvari sebe do krajnje granice.³⁴

---

³⁴ Ljudi „zločinačke prirode“ jednostavno su u neslozi sa svojim istinskim

(Objašnjenje: Funkcionisanje nepotpuno napravljenih ozleda, ne samo po sebi, već svega što je povezano sa njima. Ako srce uplašeno udara zbog straha od poremećene jetre, jetra gladije za krvlju, i sveti se srcu remećenjem varenja, što remeti disanje, od koga zavisi zdravlje srca.)

27. Svaki čovek treba da učini Magiku osnovnim tonom svog života. On treba da nauči njene zakone i da živi po njima.

(Objašnjenje: Bankar treba da otkrije pravi smisao svog postojanja, pravi motiv koji ga je naveo da izabere tu profesiju. On treba da shvati bankarstvo kao neminovni činilac u ekonomskom postojanju čovečanstva, umesto samo kao biznisa čije su stvari nezavisne od opšteg dobra. On treba da nauči da razlikuje lažne vrednosti od pravih, i da ne radi na sporednim kolebanjima već na razmatranjima od bitne važnosti. Takav bankar će se dokazati kao bolji od drugih; zato što on neće da bude individua ograničena prolaznim stvarima, već sila Prirode, bezlična, nepristrasna i večna kao gravitacija, tako strpljiva i neodoljiva kao plime i oseke. Njegov sistem neće biti podložan panici, ništa više nego što je zakon Inverznih Polja poremećen Izborima. On neće da bude zabrinut zbog svojih poslova zato što oni neće da budu njegovi; i iz ovog razloga on će biti u stanju da upravlja njima spokojno, sa pouzdanjem jednog posmatrača bistre pameti, sa inteligencijom nepomračenom ličnim interesom i snagom nesmanjenom strašću.)

28. Svaki čovek ima pravo da ostvari svoju sopstvenu volju bez straha da ona može da se sukobi sa voljama drugih; jer ako je on na svom pravom mestu, greška je drugih ako se oni sukobljavaju sa njim.

(Objašnjenje: Ako je čovek kao Napoleon stvarno određen sudbinom da vlada Evropom, ne bi trebalo da bude okrivljen za primenu svojih prava. Suprostaviti mu se bila bi greška. Neki čovek radeći tako napravio bi grešku prema svojoj sopstvenoj sudbini, izuzev ukoliko može da bude neophodno za njega da nauči lekcije o porazu. Sunce se kreće u svemiru bez smetnje. Poredak Prirode obezbeđuje putanju za svaku zvezdu. Sukob dokazuje da je čovek skrenuo sa svog puta. Ali što se čovek više drži svog pravog puta, čvršće dejstvuje, to je manje podesno drugima da se ubace na njegov put. Njegov primer će im pomoći da nađu svoje sopstvene puteve i produže njima. Svaki čovek koji postaje Magičar pomaže drugima da rade slično. Što se čvršće i sigurnije ljudi kreću, i što je više takav rad prihvaćen kao merilo moralnosti, to će manje sukob i konfuzija da sputavaju čovečanstvo.)

Dobro, ovde se završava Prva Lekcija.

Voljama. Ubica ima Volju-da-živi; a njegova volja da ubija je lažna volja u neslozi sa njegovom istinskom Voljom, zato što on rizikuje smrt od ruke Društva slušanjem svog zločinačkog impulsa.

Čini mi se da ovo pokriva osnovu sasvim dobro; u svakom slučaju, ovo je ono što imam da kažem kada je ozbiljna analiza na dnevnom redu.

Ali postoji ograničeni i konvencionalni smisao po kome reč može da bude upotrebljena bez lutanja isuviše daleko od gornje filofske pozicije. Čovek može da kaže:

„Magika je studiranje i upotreba onih oblika energije koji su (a) suptilniji nego obični fizičko-mehanički tipovi, (b) pristupačna samo onima koji su (u jednom smislu ili drugom) ‘Posvećenici’“. Plašim se da ovo može da zvuči prilično *obscurum per obscurius*; ali ovo je jedan od onih slučajeva - mi smo se verovatno sreli sa mnogo takvih u toku naših istraživanja - u kome shvatamo, dovoljno dobro za sve praktične ciljeve, ono što nameravamo, ali koji nam se izmiču sve više uspešno što se više borimo da definišemo njihov značaj.

Možemo da prođemo čak i gore ako pokušamo da razjasnimo stvari pravljenjem spiskova događaja u istoriji, tradiciji, ili iskustvu, i klasifikujući ovo kao da je, a ono kao da nije, prava Magika. Granični slučajevi bi nas zbunili i obmanuli.

Ali - pošto sam pomenuo istoriju - mislim da to može da pomogne, da odem pravo na drugi deo tvog pitanja, i dam ti kratki opis Magike prošlosti, sadašnjosti, i budućnosti kako je viđena iz unutrašnjosti. Koji su principi „Majstora“? Šta pokušavaju da urade? Šta su uradili u prošlosti? Koja sredstva upotrebljavaju?

Srećom, imam kratki opis koji je napisao M. Gerard Aumont iz Tunisa pre nekih dvadeset godina, koji dovoljno razumno pokriva ovaj predmet.

Bio sam na mukama prevodeći ga s njegovog Francuskog, nadam se da isuviše ne podseća na staro *traduttore, traditore*. Ja ću ga ponovo razmotriti, podeliti ga (kao Gaul) na Tri Dela i poslati ga dalje.

Love is the law, love under will.

Bratski,

666

Potreba Magike za sve

Cara Soror,

Do what thou wilt shall be the whole of the Law.

Zaista se radujem što čujem da si bila potpuno zadovoljna sa mojim objašnjenjem šta je Magika, i na čemu se njene teorije zasnivaju. Dobro je, isto tako, čuti koliko si zainteresovana za pogled koji imaš o

njenom dejstvu na svet; šta više, da si shvatila činjenicu da ova očigledno malo poznata i irelevantna informacija ima neposrednu vezu sa tvojim ličnim životom danas. Ipak, nisam iznenađen što si dodala: „Ali zašto bi trebalo ja da specijalno studiram, i posvetim svoje vreme i energiju za sticanje vičnosti u, Nauku i Umetnost Magike“?

Ah, onda dobro, možda nisi shvatila moje primedbe u jednom od naših najranijih intervjuja toliko savršeno koliko pretpostavljaš! Jer presudna stvar mog izlaganja je bila da Magika nije stvar koja je tuđa glavnoj struji tvog života, kao što muzika, baštovanstvo, ili skupljanje žada može da bude. Ne, svaki akt tvog života je magijski akt; kad god iz neznanja, nepažnje, nespretnosti, ili šta sve ne, podbaciš u savršenom umetničkom uspehu, ti neizbežno beležiš neuspeh, neugodnost, frustraciju. Srećom za sve nas, većina aktova koji su bitni za nastavak života su nenamerni; ‘nesvesno’ su postali toliko upotrebljavani da čine svoju „Pravu Volju“ da ne postoji potreba za mešanjem; kada se takva potreba pojavi, mi je nazivamo bolešću, i tražimo da izlečimo mašinu da oslobodimo spontano ispunjenje njene funkcije.

Ali ovo je samo deo priče. Kakve su stvari, mi imamo sve izloženo opasnosti u Univerzumu neizmernih, neproračunljivih, mogućnosti, situacije koje nikada nije razmotrilo kretanje Evolucije. Čovek je morsko čudovište; kada je odlučio da bi bilo bolje za njega da nekako živi na zemlji, on je odgajio pluća umesto škrga. Kada želimo da putujemo preko mekog snega, moramo da izmislimo skije; kada želimo da izmenimo misli, moramo da uredimo konvencionalnu šifru zvukova, čvorove na kanapu, rezana ili pisana slova - jednom rečju - ukrcavamo se na bezgranični okean hijeroglifa ili simbola jedne vrste ili druge. (Sada moram da objasnim veliki značaj takvih sistema; u stvari, sam Univerzum nije, i ne može da bude, ništa sem raspored simboličnih oznaka!)

Evo nas, uostalom, ulovljeni smo u mrežu okolnosti; ako činimo nešto sasvim van automatskog vegetativnog života, moramo svesno da se odamo Magici, „Nauci i Umetnosti“ (da te podsetim!) „izazivanja promene u skladu sa Voljom“. Zapazi da najmanja mlitavost ili greška znači da se dešavaju stvari koje nisu tako u skladu; kada je ovo tako uprkos našim naporima, mi smo (privremeno) zbunjeni: kada ne znamo šta hoćemo, ili nam nedostaje veština za prilagođenje naših sredstava pravom cilju, tada smo u sukobu sa našom Prirodom: naš akt je samoubilački. Takva unutrašnja borba je u osnovi gotovo svih neuroza, kao što je Frojd nedavno „otkrio“ - kao da ovo nisu poučavali, i poučavali bez njegovih nagomilanih grešaka, veliki Učitelji prošlosti! Taoistička doktrina, naročito, je najtačnija i najodređenija o ovoj stvari; zaista, može da izgleda nekima od nas da prebacuje metu; jer ništa nije dopustivo u toj šemi sem prilagođenja bez sukoba i adaptacije na okolnosti. „Dobroдушnost i pravednost“ nisu stvarno odobrene! Da neke takve ideje treba

ikad da postoje (kaže Lao-tse) samo je znak opšteg nereda. Taoistički sektaši istupaju pretpostavljajući da se Savršenstvo sastoji u odsustvu remećenja Toka Neznanja; a ovo je vrlo slično Budističkoj ideji Nibbana-e.

Mi koji prihvatamo Zakon Teleme, trebalo bi da se složimo sa ovom doktrinom teoretski, ne možemo da priznamo da bi se u praksi plan ostvario; naš cilj je da naše Ništa, idealno savršeno kakvo je po sebi, treba da uživa kroz ostvarenje sebe u ispunjenju svih mogućnosti. Sve takve pojave ili „bitni-događaji“ su podjednako „iluzija“; Ništa je uvek Ništa; ali projekcija Ništa na ovom ekranu pojavnog ne samo da objašnjava, već uspostavlja, Univerzum. To je jedini sistem koji usklađuje sve kontradikcije koje postoje u Mislama, i u Iskustvu; jer u njemu „Stvarnost“ je „Iluzija“; „Slobodna volja“ je „Sudbina“; „Sopstvo“ je „Ne-Sopstvo“; i tako za svaku nedoumicu Filozofije.

Nije uz to loša analogija beskrajnog komada kanapa. Kao na pogonskom kaišu ti ne možeš da vežeš čvor na njemu; sve zamršenosti koje možeš da napraviš su „Glupanovi“ čvorovi, i raspredaju se na valjani dodir. Uvek ili Ništa ili Dva! Ali svako novo preuređenje baca naknadnu svetlost na moguće zapletenosti, to jest, na Prirodu samog Kanapa. On je uvek „Ništa“ kada ga ti iščupaš; ali postaje „Sve“ kad se igraš sa njim,³⁵ pošto ne postoji granica za kombinacije koje možeš da formiraš od njega, sačuvane samo u tvojoj imaginaciji (gde čitava stvar pripada!) a koja raste moćno sa Iskustvom. Ona je prema tome izuzetno vredna dok se ispunjuje na svaki shvatljiv način.

Tada je (reći ćeš) nemoguće „raditi pogrešno“, jer su sve pojave podjednako „Iluzija“ i odgovor je uvek „Ništa“. U teoriji teško može da se porekne ova tvrdnja; ali u praksi - kako ću da postavim to?

„Stanje Iluzije koje zbog podesnosti nazivam mojom sadašnjom svesnošću je takvo da je pravac akcije A prirodniji za mene nego pravac akcije B“.

Ili: A je kraći presek za Ništa; A verovatno manje stvara unutrašnji sukob.

Hoće li to poslužiti?

Ponudi psu sočnu kost i svežanj sena; on će prirodno uzeti kost, dok bi konj izabrao seno. Tako, dok zamišljaš sebe da si Poštena Dama koja traži Skrivenu Mudrost dolaziš k meni; da misliš da si Crnački Minstrel, ti bi svirala bendžo, i pevala pesme sračunate da privuku svakidašnji novac iz Oblasti razborite Publike! Dve akcije su krajnje identične - vidi AL, I: 22 - i tvoje opažanje te činjenice bi stvorilo od tebe Posvećenika na vrlo visokom položaju; ali za zanimanje svakodnevnog sveta, ti si „stvarno“ Poštena Dama, i ostavlja minstrela da slabi i stari i najamljuje se kao siroti dečak koji nosi svoj bendžo!

---

³⁵ N + N = Dva ili Ništa; jedan je Magijski, drugi je Mistični, proces. Čućeš mnogo o ovome jednog dana!

Sada, ono što me brine je ovo: Imam li ja ili nemam li ja objašnjenju ovu stvar u „Magici“ - „Što bi trebalo ja (koja sam samo čula za nju, bar kao za ozbiljan predmet studije) da steknem poznavanje njenih principa, i moći koje daje njeno majstorstvo“? Moram li ja da te podmićujem obećanjima o zdravlju, bogatstvu, moći nad drugima, znanju, čudotvornoj veštini, uspehu u svakoj svetovnoj ambiciji - kao da bi ja to mogao sasvim pošteno da uradim? Nadam se da ne postoji takva potreba - a ipak, da li da priznam to? - to je samo zato što sam sve „dobre stvari života“ iznenada video bezvrednim, jer sam shvatio prve korake prema postignuću one Mudrosti koja, dok uživam u punoj „Svetkovini Života“, me štiti od preteranosti u jelu i piću, otrova ili prekidanja znanjem da je to sve San, i daje mi Moć da okrenem taj san po volji u neki oblik koji utiče na moju Sklonost.

Dozvoli mi da rezimiram, vrlo sažeto; kao i obično, moje oduševljenje me je namamilo da ulepšam moje mudro predavanje Pesničkim Metaforama!

Zašto bi trebalo da ti studiraš i praktikuješ Magiku? Zato što ti ne možeš da se uzdržiš da je ne radiš, i bolje je da je radiš dobro nego loše. Ti si u vezi, volela ti to ili ne; zašto produžavaš da preskačeš svoje udarce u loptu, i sečeš svoj brassie,³⁶ i čerupaš svoj niblick,³⁷ i vučeš svoje gvožđe, i ubacuješ svoj mashie³⁸ a ne postoji tvoj nežni udarac napravljen na travnjaku - to jest 6, a nije ti dopušteno da podigneš sa zemlje. Kasno je plakati za Devetnaestim, a nebo preti olujom pred predstojećom noći.

Love is the law, love under will.

Bratski,

666

3

Hijeroglifi Život i jezik neminovno simbolični

Cara Soror,

Do what thou wilt shall be the whole of the Law.

Sasvim prirodno, ljutnja u tvom poslednjem! Ti pišeš:

---

³⁶ brassie Palica za golf sa drvenim vrhom koji ima mesinganu ploču, upotrebljava se za duge udarce sa otvorenog prostora.

³⁷ niblick Golf. Gvozdena palica sa širokom površinom u oštrom uglu, upotrebljava se da se podigne lopta visoko u vazduh.

³⁸ mashie Golf. Palica koja ima kratki gvozdeni vrh sa kosom površinom za izvođenje visokih udaraca sa srednje distance.

Ali zašto? Zašto sav ovaj složeni simbolizam? Zašto ne kažeš neposredno šta misliš? Sigurno je predmet dovoljno težak u svakom slučaju - da moraš da ga staviš u masku da bi ga učinio jasnim? Znam te dovoljno dobro do sada da sam sigurna da me nećeš prevariti sa nekom besmislicom Svetog-Willie-a o Neiskazivom, o ljudskom jeziku koji je neadekvatan da otkrije takve Misterije, o potrebi stvaranja novog jezika da se objasni novi sistem misli; naravno ja znam da je ovo učinjeno u slučaju hemije, više matematike, zaista u gotovo svim tehničkim predmetima; ali osećam da imaš neko drugo, dublje objašnjenje u rezervi. Posle svega, većina od onoga što tražim da naučim od tebe je već dobro poznata mnogim velikim umovima čovečanstva mnogo vekova. Zaista, Kabala je specijalni jezik, i to onaj koji je dovoljno star; nema mnogo novog materijala koji odgovara za tu strukturu. Ali zašto su oni, na prvom mestu, pribegavali ovom simboličnom žargonu?

Ti to postavljaš veoma dobro, i kada razmislim o tome, daleko sam od toga da sam siguran da će te zadovoljiti objašnjenje koje ti namećem, i čak da li će držati vodu! U krajnjoj nuždi, ja ću morati da tvrdim da nas opravdava iskustvo, empirički uspeh u komuniciranju misli koje su negovala, i nastavljaju da neguju, naša nastojanja.

Ali da bih dao kompletni odgovor, ja ću morati da se vratim nazad na početak, i drukčije izložim originalni problem; i ja te molim da ne pretpostavljaš da izbegavam pitanje, ili da usvajam Irski metod odgovaranja pomoću drugog, iako znam da može da zvuči kao da sam ja bio za to.

Dozvoli mi da krenem sa drukčijim izlaganjem našeg originalnog problema; ono što mi želimo je Istina; želimo bliži pristup Stvarnosti; i želimo da otkrijemo i razmotrimo valjana sredstva za ostvarenje ovog cilja.

Vrlo dobro; počnimo sa najjednostavnijim od svih mogućih pitanja - i najtežim - „Šta je bilo šta“? „Šta mi znamo“? i druga pitanja koja prirodno izvire iz ovih.

Vidim drvo.

Čujem ga - šušti i škripi na vetru.

Dodirujem ga - tvrdo.

Mirišem ga - oporo.

Probam ga - gorko.

Sada sve informacije date od ovih pet čula moraju da se stave zajedno, iako se ni dve ne slažu ni na koji način. Logika po kojoj gradimo naš kompleks ideja o drvetu ima više rupa nego sunder.

Ali ovo je skok daleko napred: prvo moramo da analiziramo jedan, jednostavan utisak. „Vidim drvo“. Ova pojava je ono što je nazvano „poenta-događaja“. To je dolaženje zajedno dva, vidovnjaka i viđenog. To je jedno i jednostavno; ipak ne možemo da shvatimo nijedno od njih kao bilo šta osim kompleksa. A Poenta-Događaja nam ne govori ništa ni o jednom ni o drugom; oba, kao Herbert Spencer i Bogzna-koliko-mnogo drugih su se pokazali, nesaznatljivi; to stoji po sebi, samo i odvojeno. To se desilo; to je nepobitna Stvarnost. Ipak mi ne možemo da potvrdimo to; jer to ne može nikada da se desi sasvim tako isto. Ono što je još zbunjujuće je to što oku treba vreme da prenese utisak svesti (on može da se izmeni na 1 000 načina u procesu!) sve što stvarno postoji je sećanje na Poentu-Događaja, a ne sama Poenta-Događaja. Šta je onda ova Stvarnost za koju smo tako sigurni? Očigledno, ona nema ime, pošto se nikada nije desila pre, i ne može da se dogodi opet! Da to sasvim razmotrimo mi moramo da pronađemo ime, a ovo ime (kao sva imena) moguće da ne može da bude nešto više nego simbol.

Čak i tako, kao što je često ukazano, sve što mi činimo je da „beležimo ponašanje naših instrumenata“. Niti smo mnogo poboljšani kada imamo to učinjeno; jer naš simbol, upućuje na pojavu jedinstvenu po sebi, a ne da je drugi shvati, ne može da znači ništa čovekovim susedima. Ono što se događa, naravno, je ono što je slično, iako ne identično, Poenta-Događaja se dešava mnogima od nas, i tako smo u stanju da stvorimo simbolični jezik. Moje sećanje na misterioznu Stvarnost dovoljno liči na tvoje da nas navodi da se složimo da oba pripadaju istoj klasi.

Ali dozvoli mi osim toga da te zamolim da razmisliš o sklopu samog jezika. Izuzev u slučaju onomatopejskih reči i malog broja drugih, nema logične veze između stvari i zvuka za naše ime za nju. „Av-av“ je mnogo racionalnije ime nego dog (pas), koje je samo konvencija podesna za Engleski, dok druge nacije više vole chien, hund, cane, kalb, kutta, i tako dalje. Sami simboli, kao što vidiš, moje drago dete, a to nije dobro za tvoje negodovanje!

Ali to se tu ne završava. Kada pokušavamo da prenesemo misao pisanjem, mi smo prisiljeni da temeljno sednemo, i stvaramo svetu Kabalu iz ničega. Zašto bi se krivili udesno, zvučali kao okean, otvoren na vrhu, kao ti? I sva ova proizvoljno simbolična slova su kombinovana sa simboličnim i proizvoljnim zamislima da prihvate konvencionalna značenja, ove reči su opet kombinovane u fraze sa ne manjom visokopredatom procedurom.

I onda se narod čudi kako bi tu mogla da bude greška i nerazumevanje u prenosu misli s jedne osobe na drugu! Radije smatraj to čudesnom intervencijom Proviđenja kada čak i jedna od baš najjednostavnijih ideja „pređe preko“. Sada dakle, budući da je ovo tako,

očigledno je da je razumno da se sastavi svoj sopstveni alfabet, sa svojim sopstvenim veoma preciznim definicijama, da bi se rukovalo sa teško razumljivim i tehničkim predmetom kao što je Magika. „Obične“ reči takve kao Bog, sopstvo, duša, duh i odmor su već upotrebljene tako mnogo hiljada puta i na tako mnogo hiljada načina, obično od pisaca koji nisu znali, i nisu brinuli za neophodnost definicije tako da je njihova upotreba danas u nekom naučnom eseju gotovo besmislena.

To je sve, upravo sada, sestro; ništa više za tvoje zakeranje, molim; sedi dole spokojno sa tvojim 777, i shvati ga srcem!

Love is the law, love under will.

Bratski,

666

4

Kabala

Najbolji trening za memoriju

Cara Soror,

Do what thou wilt shall be the whole of the Law.

Sada moraš da učiš Kabalu. Nauči ovaj Alfabet Magike. Ti moraš da ga prihvatiš sa poverenjem, kao što dete čini sa svojim sopstvenim alfabetom. Niko nikada nije saznao zašto je red slova onakav kakav je. Verovatno ne postoji neki odgovor.

Ali naš Magijski Alfabet prvenstveno nisu slova, već slike, ne zvuci već matematičke ideje. Sir³⁹ Humphrey Davy, izašavši iz svog čuvenog prosvetljenja (pomoću šalitrenog oksida koga je uvukao) uzviknuo je: Univerzum je sastavljen samo od ideja. Mi, analizirajući malo ovo, kažemo: Univerzum je matematički izraz.

Sir James Jeans je mogao da kaže ovo, samo kada ga je njegov bankar savetovao da unovči Boga. Najjednostavniji oblik ovog izraza je $0 = 2$, koji je opširno objašnjen na drugom mestu. Samo ovo 2 može da bude izraženo na neograničeno veliki broj načina. Svaki prost broj, uključujući neke koji nisu u serijama „prirodnih brojeva“, je jedna jedinka. Drugi brojevi sa možda nekoliko izuzetaka (na primer 418) su sastavljeni od svojih prostih brojeva.

Svaka od ovih ideja može da bude objašnjena, istražena, shvaćena, veoma različitim sredstvima. Prvo, Hebrejski, Grčki i Arapski brojevi su takođe slova. Zatim, svako od ovih slova je dalje opisano pomoću jednog od (proizvoljno sastavljenih) „elemenata Prirode“;

---

³⁹

Sir (plemička titula).

Četiri (ili Pet) Elementa, Sedam (ili Deset) Planeta, i Dvanaest Znakova Zodijskih.

Svi ovi su raspoređeni u geometrijski model sastavljen od deset „Sephira“ (brojeva) i dvadeset-dve „Staze“ koje su spojene sa njima; ovo je nazvano Drvetom Života.

Svaka ideja može da bude, i treba da bude, pripisana jednom ili više od ovih osnovnih simbola; tako je zelena, u različitim nijansama, svojstvo ili funkcija Venere, Zemlje, Mora, Libra-e, i drugih. Isto tako apstraktne ideje; nepoštenje označava „ojađeni Merkur“, velikodušnost dobar, iako ne uvek jak, Jupiter; i tako dalje.

Drvo Života mora da se nauči napamet; moraš da ga znaš unazad, unapred, iskosa, i naopačke; ono mora da postane automatska pozadina za svo tvoje razmišljanje. Ti moraš da zakačiš sve što dolazi na tvoj put na njegovu pravu granu.

U početku, naravno, sve ovo je strašno zbunjujuće; ali istraj, i doći će vreme kada svi prekobrojni delići odgovaraju za testeru, i ti posmatraš - sa kakvim obožavajućim divljenjem! - čudesnu lepotu i simetriju Kabalističkog sistema.

A tada - kakvo oružje ćeš imati napravljeno!

Kakvu moć da analiziraš, da urediš, da rukuješ svojim razmišljanjem!

Sama Knjiga Zakona insistira na činjenici da ona sadrži Kabalu koja je bila neshvatljiva za mene u vreme njenog diktata, neshvatljiva je za mene sada, i uvek će biti neshvatljiva za mene u ovoj inkarnaciji. Dozvoli mi da usmerim tvoju spiritualnu pažnju na AL, I: 54; I: 56; II: 54-55; II: 76; III: 47.

Sada je dovoljno shvatljivo za to vreme da sam uveren da je Autor Knjige poznavao u svakom slučaju toliko Kabalu koliko sam je i ja poznavao. Docnije sam otkrio više nego dovoljno da je sigurno stičem bez greške onu koju je on poznavao u još većem delu, i to onu sasvim višeg reda, nego što sam ja poznavao; konačno, takva svetlucanja svetlosti kakva vreme i gotova na sve studiranja imaju bačena na mnoge druge nejasne pasuse, ne ostavljaju nikakvu sumnju u mom umu da je On zaista najveći Kabalista svih vremena.

Kada si ti sasvim pravi adept ove dobro poznate kalkulacije „pripremaju te da uđeš u Neizmernu Oblast“ i iskopaš Nepoznato.

Ti moraš da konstruišeš svoju sopstvenu Kabalu!

Niko ne može to da uradi za tebe. Koji je tvoj pravi Broj? Ti moraš da ga pronađeš i da ga proveriš da bude tačan. U toku nekoliko godina, trebalo bi da izgradiš sebe da bi bila Palata Neopisivog Sjaja, Vrt Neopisivog Ushićenja. Ni Vreme ni Sudbina ne mogu da ukrote ove spokojne kule, ova Minareta Muzike, ni cvet ne vene u ovim Mirisnim avenijama!

Hm! Pakosno od mene: ali mi je palo na pamet da baš može da bude dobro ako učiniš Sepher Sephiroth svojim vlasništvom! Kakva pozitivno životinjska stvar kao predlog! Ipak, predlažem to.

Uostalom, to je sasvim jednostavno. Do svake reči dolaziš unakrsno, svodiš je, stavljaš je dole prema onom broju u knjizi koji je zadržan zbog te svrhe. To može da izgleda dosadno i glupavo; što bi trebalo da uradiš čitavi posao koji sam već uradio za tebe? Razlog je jednostavan. Rad na tome će te naučiti Kabali kao što ništa drugo ne bi moglo. Pored toga, ti nećeš biti pretrpana rečima koje ti ništa ne znače; a ako bi se desilo da želiš reč koja objašnjava neki poseban broj, možeš da je potražiš u mom Sepher Sephiroth-u.

Pomoću ovog metoda, takođe, možeš da naiđeš na bogatu žilu reči za svoj račun koju ja nisam primetio.

Bez sumnje, Stvarno Veliki Učitelj bi rekao: „Pazi se! Upotrebljavaj moj Rečnik, i to samo moj! Svi drugi su lažni!“ Ali ja nisam S.V.U. te vrste.

Za početak, naravno, trebalo bi da zabeležiš reči koje obavezno dolaze na tvoj put u svakom slučaju: brojeve kao 11, 13, 31, 37 i njihove sadržatelje; imena Boga i glavnih anđela; planetska i geomantska imena; i tvoje privatno i posebno ime sa njegovim ograncima. Posle toga, dozvoli da te vodi tvoj rad na Astralnom Nivou. Kada istražuješ imena i druge reči koje ti saopštavaju takva bića koja srećeš tamo, ili prizivaš, mnogo više ćeš doći do njihovih valjanih veza. Vrlo brzo ćeš imati sasvim lep mali Sepher Sephiroth za svoj račun. Dosledno pamti cilj, iznad svih stvari.

Izvršna praksa je, uzgred budi rečeno, da se baviš mentalnom aritmetikom za vreme tvojih šetnji; stekni naviku svođenja imena koja ti dolaze za vreme tvog jutarnjeg čitanja. Nietzsche je dobro zapazio da najbolje misli dolaze za vreme šetnje; i dogodilo mi se, više nego jednom ili dvaput, da su stvarno važne korespondencije došle, kao blesak svetlosti, kada sam pešao.

Ti ćeš primetiti da sam se u ovom kratkom izlaganju ograničio na Gematriju, direktnu vezu broja i reči, izostavljajući svaku aluziju na Notarikon, prokletu umetnost pravljenja reči od inicijala, kao (u svetovnom životu) Carić i Gestapo i njihova strašna mladunčad, ili na Temuru, umetnost menjanja položaja slova u reči, vrstu šifre; jer ove su gotovo uvek lakomislene. Zasnivati neke ozbiljne proračune na njima bio bi apsurd.

Love is the law, love under will.

Bratski,

666

P.S. Trebalo bi da studiraš The Equinox, Tom I, Br. 5, Hram Kralja Solomona zbog detaljnijeg izlaganja o Kabali.

Univerzum: Jednačina $0 = 2$

Cara Soror,

Do what thou wilt shall be the whole of the Law.

Da, ja dopuštam sve! To je sasvim moja greška. Prilikom razmatranja mojih predašnjih spisa, vidim da je moj jedini istaknuti pokušaj da izložim zdravu ontologiju bilo moje nespretno baratanje u maloj brošuri Berashith.⁴⁰ Od tada, izgleda da sam uobrazio da su svi znali sve o njoj; da upućuju na nju, da je navode, ali da nikada ne zasednu ozbiljno da dokažu tezu, ili čak da je izlože određenim izrazima. Poglavlje 0 Magike u Teoriji i Praksi klizi nežno preko nje; „Napuljski Raspored“ u Knjizi Thotha izbegava je sa stvarno đavolskom visprenošću. Pitam se zašto. Ona je osobito čudna, zato što svaki put kad razmišljam o Jednačini, ja sam prožet žestokim strasnim zadovoljstvom da je na ovu večitu Zagonetku Sfinge najzad odgovoreno.

Stoga mi dopusti da pružim sebi zadovoljstvo, a tebi udobnost, izlaganja problema od njegovog početka, i dokazivanja valjanosti rešenja, - pokazivanja da je kontradikcija ove Jednačine nezamisliva. Jesi li spremna? Napred! Veslaj!

A. Mi smo svesni.

B. Mi ne možemo da sumnjamo u postojanje (bilo „stvarno“ ili „iluzorno“ ne pravi razliku) nečega, zato što je sama sumnja oblik svesnosti.

C. Mi trpamo zajedno sve ono čega smo svesni pod zgodnim imenom „Postojanje“, ili „Univerzum“. Kosmos nije tako dobar za ovu svrhu; jer reč obuhvata „poredak“, koji je u sadašnjem stanju našeg argumenta, samo pretpostavka.

D. Mi takođe težimo da mislimo o Univerzumu kao da sadrži stvari kojih mi nismo svesni; ali ovo je potpuno neopravdano, iako je sasvim teško razmišljati bez pravljenja neke takve pretpostavke. Na primer, čovek može da dođe do nove grane znanja - recimo, histologije ili Hamurabija ili jezika Irokeza ili pesama Hermafrodita Panormita. Izgleda da oni svi spremno čekaju na nas; mi jednostavno ne možemo da verujemo da mi izmišljamo sve onako kako idemo napred. Zbog svega toga, to je čista sofistika; mi možemo samo da otkrivamo sadržaje naših sopstvenih umova. Onda opet, prestaje li stvar da postoji ako je mi zaboravimo? Odgovor je da čovek ne može da bude siguran.

Lično, ja se osećam uveren u postojanje Univerzuma van moje neposredne svesnosti; ali je istina, čak i tako, da ne postoji za mene sve dok ne zauzme svoje mesto kao deo moje svesti.

---

⁴⁰

Vidi Crowley, Sabrana Dela.

E. Čitav ovaj paragraf D je po prirodi digresija, jer ono što ti možeš da misliš o njemu uopšte ne dodiruje argumenat ovog pisma. Ali on je morao da bude umetnut, upravo da spreči tvoj um od pojave nepovezanih primedbi. Dozvoli mi da nastavim, stoga, od C.

F. Nešto je.⁴¹ Ovo nešto se pojavljuje neproračunljivo ogromno i složeno. Kako je došlo do toga da postoji?

Ovo je, ukratko, „Zagonetka Univerzuma“, koja je uvek bila prva preokupacija svih ozbiljnih filozofa od kako su ljudi uopšte počeli da razmišljaju.

G. Ortodoksni idiotski odgovor, obično zavijen u nejasne izraze u nadi da sakrije od pitaoca činjenicu da to nije uopšte odgovor, već izbegavanje, je: Bog je stvorio to.

Onda, očigledno, ko je stvorio Boga? Ponekad imamo Demi-jurga, stvaralačkog Boga iza koga je večna bezoblična Veličina - sve da zbuni decu!

Ponekad Univerzum podupire slon; on, ponekad, stoji na kornjači... od tog vremena on se nada da je pitaoc isuviše umoran i zbunjen da pita šta drži gore kornjača.

Ponekad, veliki Otac i Majka se kristališu iz neke velike nejasne konfuzije „Elemenata“ - i tako dalje. Ali niko ne odgovara na pitanje; bar, niko od ovih mazgova koji su izmislili Boga, sa svojim neizlečivo običnim umovima.

H. Ozbiljna filozofija je uvek počinjala odbacivanjem svih ovih detinjarija. Ona ima potrebu da bude podeljena na ove škole: Nihilističku, Monističku i Dualističku.

I. Poslednja od ovih je, po spoljašnjosti, najuverljivija; jer je prva stvar koju primetimo pri ispitivanju Univerzuma ono što Hindu škole nazivaju „Parovima Suprotnosti“.

Ova je, isto tako, veoma zgodna, zato što je tako spremno valjana za ortodoksnu teologiju; tako imamo Ormuzda i Ahrimana, Devasa i Asurasa, Ozirisa i Seta, et cetera i da capo, personifikacije „Dobra“ i „Zla“. Neprijatelji mogu da budu potpuno ravni; ali najčešće priča govori o pobuni na nebu. U ovom slučaju, „Zlo“ je prolazno; uskoro će, naročito sa finansijskom pomoći pobožnih, „đavo“ biti „bačen u Jamu Bez Dna“ a „Sveci će vladati večno sa Hristom u slavi, Amen“! Često je „spasitelj“, „umirući Bog“, potreban da osigura pobedu za Svemoć; a ovo je obično ono što mali vulgarni dečaci mogu da nazovu ‘dirljivom pričom’!

J. Monistička (ili Advaitistička) škola, je istovremeno suptilnija i prečišćenija; izgleda da pristupa krajnjoj stvarnosti (za razliku od površnog istraživanja Dualista) još bliže.

Izgleda mi da je ova doktrina zasnovana na lančanom silogizmu sumnjive vrednosti. Da ti kažem užasno sramnu istinu, mrzim ovu

⁴¹ Ti moraš da pročitaš Vojnik i grbavac: i? u The Equinox-u, Tom I, Br. 1.

doktrinu tako mahnito da teško mogu da verujem sebi da je predstavljam potpuno! Ali pokušaću. Međutim, ti možeš da je studiraš u Upaniśadama, u Bhagavad-Giti, u Ernst Haeckel-ovoj Zagonetki Univerzuma, i desetinama drugih klasika. Dogma se pojavljuje da uzbuđi njene budale do oduševljenih hvala. Moram da priznam „poeziju“ ideje; ali postoji nešto u meni što je žestoko odbacuje sa mučnom i osvetničkom žestinom. Može biti, ovo je zato što deo našeg sistema ide paralelno sa prvim jednačinama njihovog.

K. Monisti shvataju sasvim jasno i korektno da je apsurd odgovoriti na pitanje „Kako su došle ove Mnoge stvari (kojih smo mi svesni) u postojanje“? kazivanjem da su one došle od Mnoštva; a „Mnoštvo“ u vezi sa ovim uključuje Dva. Univerzum stoga mora da bude jedinstveni fenomen: on stvara večno i sve počiva na njemu - t.j., ukloni sva ograničenja svake vrste - i Univerzum objašnjava sebe. Kako onda mogu da postoje Suprotnosti, kako mi primećujemo da one rade? Nije li veoma bitno za naše originalne lančane silogizme da Mnoštvo mora da bude svodljivo na Jedno? Ljudi vide kako je ovo nezgodno; tako je „đavo“ Dualista emulgovan i ispario u „iluziju“; ono što oni nazivaju „Majom“ ili nekim ekvivalentnim izrazom.

„Stvarnost“ se za njih sastoji samo od Bramana, vrhovnog Bića „bez kvantiteta i kvaliteta“. Oni su prisiljeni da mu poreknu sva svojstva, čak i svojstvo Postojanja; jer bi ih takvo činjenje neposredno ograničavalo, i tako ih bacalo glavačke nazad u Dualizam. Sve ono čega smo svesni mora očigledno da poseduje ograničenja, ili ne bi moglo da ima razumljivo značenje za nas; ako želimo „svinjetinu“, moramo da posebno odredimo njene kvalitete i kvantitete; bar, moramo da budemo u stanju da je razlikujemo od „onoga što nije svinjetina“.

Samo - trenutak, molim!

L. Postoji u Advaitizmu najopsenjujuća opasnost; to je ono, do izvesne tačke, „Religiozno Iskustvo“ koje teži da podrži ovu teoriju.

Reč o ovome. Prostački umovi, takvi kakvi su srećni sa ličnim Bogom, Višnuom, Isusom, Melkartom, Mitrom, i drugima, često se uzbuđuju - nazivaju to „Osnaženim Zanosom“ ako želiš da budeš sarkastična! - do tačke doživljavanja stvarnih Vizija predmeta njihovog obožavanja. Ali ovi ljudi ne postavljaju sebi originalno pitanje „Kako dolazi“? koje je naš sadašnji predmet. Uništi ih kao odbačene stvari!

M. Van Vishnarupadarshanae, vizije Oblika Vishnua, van one još uzvišenije vizije koja korespondira po Hindu klasifikaciji sa našim „Poznavanjem i Razgovorom sa Svetim Anđelom Čuvarem“, je ona nazvana Atmadarshana, vizija (ili shvatanje, mnogo bolja reč) Univerzuma kao jedinstvenog fenomena, izvan svih ograničenja, bilo vremena, prostora, uzročnosti, ili šta sve ne.

Vrlo dobro, onda! Evo nas sa direktnom realizacijom Advaitističke teorije Univerzuma. Sve se savršeno slaže. Takođe, kada kažem

„realizacija“, želim da shvatiš da podrazumevam ono što kažem u smislu tako jakom i tako apsolutnom da je nemoguće da prenese moje značenje ma kome koji nema doživljeno to iskustvo.⁴²

Kako mi procenjujemo „stvarnost“ običnog utiska u svesti? Uglađanom po njegovom intenzitetu, po njegovoj trajnosti, po činjenici da niko ne može da nas nagovori da ne verujemo u njega. Kao što ljudi govore o Berkley-evom ‘Idealizmu’ - „njegovi argumenti su nepobitni ali oni ne uspevaju da prenesu uverenje“. Ni skeptična, ni idealistička pitanja ne mogu da nas uvere da udarac nogom u pantalone nije ‘stvaran’ u nekom razumnom smislu reči. Šta više memorija nas uverava. Ipak živ san može da bude na vreme, ipak može da traje godinama (iako je to retko za neki san, sem ako se često ne ponavlja, ili je povezan sa podsticajnim impresijama pomoću neke srećne veze okolnosti, da ostane dugo na umu sa jasno presečenom vizijom) teško da se izgubi zbog događaja stvarnog života. Dobro: onda, pošto je podsticajni život san, tako - da, više tako! - Religiozno Iskustvo kako je gore opisano je Religiozno Iskustvo onog života koji je zajednički za sve nas. To nije samo lako, to je prirodno, ne samo prirodno, već neminovno, za svakog koji je doživeo „Samadhi“ (ova reč podesno grupiše više vrste vizija⁴³) da smatra normalni život „iluzijom“ u poređenju sa ovim stanjem u kome su svi problemi rešeni, sve sumnje isterane, sva ograničenja uklonjena.

Ali čak i izvan Atmadarshana-e dolazi iskustvo nazvano Shivadarshana,⁴⁴ u kome ovaj Atman (ili Brahman), ovo ograničeno uništenje Univerzuma, je po sebi ukinuto i poništeno.

(A, sa svojim dešavanjem, razbija čitavu Advaitističku teoriju!)

Neoriginalno je reći da ni jedna reč ne može da opiše ovu krajnju destrukciju. Takva je činjenica; i ne postoji ništa što čovek može da uradi oko toga sem da to smelo stavi dole kao što sam ja učinio gore. To nije važno za našu sadašnju nameru; sve što treba da znamo je da je najjači oslonac Monističke strukture nedovoljno polomljen.

Šta više, da li je stvarno adekvatno pretpostavljati poreklo Univerzuma; kao što oni uverljivo čine? Samo da poreknem da tu nikada nije bio početak kazivanjem da ovo „Jedno“ večito ne uspeva da me zadovolji.

Ono što je mnogo gore, ne mogu da vidim da nazivanje „iluzije“ Zlom nama uopšte pomaže. Kada Hrišćanski Naučnik čuje da je njegovu suprugu ljuto povredio pekinški pas, on se smeje, i kaže da „postoji pravo na grešku“. Nije dovoljno dobro.

---

⁴² Ja imam razmotreno ovo i sledeće tačke veoma potpuno u Knjizi 4, Deo I, stranice 63-89.

⁴³ „Vizija“ je užasno loša reč za to; „trans“ je bolja, ali je idioti uvek mešaju sa hipnotizmom.

⁴⁴ Moguće gotovo identično sa Budističkim Neroda-Samapatti.

N. Uzelo je mnogo vremena da se razjasni osnova. To nisam očekivao; gornji stavovi su mi tako bliski, oni idu tako čisto kroz moj um, da, dok nisam došao do toga da ih dovedem u red, nisam imao ideju kako je dug i težak posao to bio.

Još uvek, to je dug put, itd. Videli smo da su „Dva“ (ili „Mnoštvo“) nezadovoljavajući po poreklu, samo zato što oni mogu uvek da budu svedeni na „Jedno“; a „Jedno“ po sebi nije bolje, zato što se, među drugim stvarima, nalazi prisiljeno da porekne same premise na kojima je zasnovano.

Da li će nam biti nešto bolje ako pretpostavimo da je Ex nihilo nihil neistina, da je Ništa poreklo Svih Stvari? Da vidimo!

O. Hoćemo li prvo da letimično pogledamo matematički aspekt za Ništa? (Uključujući njegovu identičnu jednačinu u Logici.) Ovo sam razradio davno pre 1902.g. na primer u Berashithu, koji ćeš naći preštampan u The Sword of Song,⁴⁵ i u mojim Sabranim Delima, Tom I.

Argument može da bude ukratko izložen kao sledeće.

Kada, na običan način poslovanja, napišemo 0, trebalo bi da stvarno napišemo 0'. Jer 0 znači da subjekat nije proširen u nekoj dimenziji pod razmatranjem. Tako linija može da bude dve stope po dužini, ali po širini i dubini koeficijentat je Nula. Mi bi mogli da opišemo to kao $2f + 0b + 0d$, ili $n^{2f} + 0b + 0d$.

Ono što sam nameravao u razmatranju „Šta mi podrazumevamo pod Ništa“? bilo je da razmotrim svako moguće svojstvo nekog objekta kao dimenzije.

Na primer, ova stranica može da se opiše kao $nf + n'b + n''d + 0$ crvenilo + 0 ljubaznost + 0 brzina + 0 potencijal i tako dalje, sve dok ne primetiš i oceniš sva svojstva koja ona poseduje, i isključiš sva koja ne poseduje. Zbog podesnosti, možemo da napišemo ovaj izraz kao $x^{f+b+d+c+l+j+b+p}$ - upotrebljavajući inicijale svojstava koja mi nazivamo dimenzijama.

Još jedno objašnjenje u čistoj matematici. Za tumačenje x^1 , x^{1+1} ili x^2 , i tako dalje, usvajamo vezu sa prostornim dimenzijama. Tako pretpostavljamo x^1 da je linija stopu dugačka, x^2 biće ravan stopu kvadratna, a x^3 kocka koja meri stopu u svakoj dimenziji. Ali šta za x^4 ? Nema više prostornih dimenzija. Savremena matematika (na nesreću, mislim) se složila da razmatra ovu četvrtu dimenziju kao vreme. Dobro, a x^5 ? Za tumačenje ovog izraza, možemo da počnemo razmatranje drugih svojstava, takva kao što su električni kapacitet, boja, moralne karakteristike, i tako dalje. Ali ova primedba, iako neophodna, vodi nas u drugom pravcu od naše glavne teze umesto prema njoj.

P. Šta se događa kada stavimo znak minus ispred indeksa (onog malog slova gore desno) umesto plusa? Sasvim jednostavno. $x^2 = x^{1+1} =$

⁴⁵

Mač koji peva

$x^1 + x^1$. Sa minusom, delimo umesto da množimo. Tako, $x^{3-2} = x^3 : x^2 = x^1$, baš kao da si samo oduzela 2 od 3 u indeksu.

Sada, najzad, dolazimo do tačke od stvarne važnosti za našu tezu: kako ćemo protumačiti x^0 ? Možemo to da napišemo, očigledno, kao x^{1-1} ili x^{n-n} . Dobro, podelimo. Tada $x^1 : x^1 = 1$. Ovo je isto, dovoljno jasno, ma šta x može da bude.

Q. Ah, ali ono što smo počeli da radimo bilo je da otkrijemo značenje Ništa. Nije korektno da to napišemo jednostavno kao 0; jer 0 obuhvata ideks 0, ili 0², ili 0³. A ako je naše Ništa apsolutno Ništa, onda ne postoji samo broj već i indeks. Prema tome to moramo da napišemo kao 0⁰.

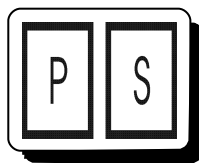
Kakva je vrednost ovog izraza? Postupamo kao i pre; delimo.

$$0 = 0^{n-n} = 0^n : 0^n = 0^n / 1 \times 1 / 0^n.$$

Naravno $0^n : 1$ ostaje 0; ali $1 : 0^n = T$.

To jest, imamo protivrečnost „beskrajno velikog“ sa „beskrajno malim“; koje nokautira „beskrajnost“ (i Advaitizam sa njim!) i ostavlja nas sa neodređenim ali konačnim brojem koji je krajnje raznovrstan. To jest: 0⁰ može samo da bude protumačena kao „Univerzum koji poznajemo“.

R. Toliko za jednu demonstraciju. Neki ljudi su našli grešku u algebri; ali logični Ekvivalenat je sasvim tako paralelan. Pretpostavi da želim da opišem moju studiju u jednom pogledu: Mogu da kažem „Nikakvi psi nisu u mojoj studiji“, ili „Psi nisu u mojoj studiji“. Mogu da

napravim mali dijagram: P je svet pasa; S je moja studija. Ovde je to: Kvadrati su potpuno odvojeni. Čitavi svet van kvadrata P je svet u kome nema pasa; van kvadrata S, je svet gde nema studije. Ali pretpostavimo sada da ja želim da napravim Nulu apsolutnom, kao našu 0⁰, moram da kažem „Nikakvi psi nisu u mojoj studiji“.

Ili, „Ne postoji odsustvo psa u mojoj studiji“. To jest isto kao

kazivanje: „Neki psi su u mojoj studiji“; dijagram opet:

U Dijagramu 1, „svet gde nema pasa“ uključuje celinu moje studije; u Dijagramu 2 svet odsustva psa nije više tu; tako jedan ili više njih moraju da postoje na neki način.

To je to; znam da to može da bude malo teško u početku; na sreću postoji drukčiji način - Kineski način - izražavanje teoreme mnogo jednostavnijim izrazima.

S. Kinezi, kao mi, počinju sa idejom za „Apsolutno Ništa“. Oni „ulažu napor, i nazivaju to Tao-m“; ali to je tačno ono što Tao označava, kada ga mi istražujemo. Oni vide sasvim dobro, kao što smo mi učinili gore, da samo isticanje Ništa nije objašnjenje Univerzuma; i oni nastavljaju da čine tako pomoću matematičke jednačine koja je čak jednostavnija nego naša, koja obuhvata kao da ne obavlja nikakve operacije van jednostavnog sabiranja i oduzimanja. Oni kažu „Ništa očigledno označava Ništa; ono nema kvalitete niti kvantitete“. (Advaitisti su rekli isto, a zatim su potpuno ismejali sebe nazivajući to Jednim!) „Ali“, nastavljaju mudraci Srednjeg Kraljevstva, „uvek je moguće svesti svaki izraz na Ništa uzimanjem dva jednaka i suprotna izraza“. (Tako $n + (-n) = 0$.) „Trebalo bi stoga da budemo u stanju da dobijemo svaki izraz koji želimo od Ničega; mi samo moramo da budemo pažljivi da izrazi budu tačno suprotni i jednaki“. ($0 = n + (-n)$.) Ovo su posle toga učinili, i počeli da prikazuju dijagramom Univerzum kao I - par suprotnosti, Yang ili aktivni Muški, i Yin ili pasivni Ženski, princip. Oni su predstavili Yang nepolomljenom (—), a Yin polomljenom (⚊ ⚋) linijom. (Prva manifestacija u Prirodi ova dva je Thai Yang, Sunce, i Thai Yin, Mesec.) Ovo je malo obimno i slobodno, oni su udvojili ove linije, i dobili četiri Hsiang-a. Oni su ih zatim nacrtali po tri vremenom, i dobili osam Kwa. Ovi predstavljaju razvoj od originalnog I do Prirodnog Reda Elemenata.

Ja ću nazvati muški princip M, Ženski Ž.

M 1 ☰ Khien: „Nebo-Otac“	Ž 1 ☷ Khwan: „Zemlja-Majka“
M 2 ☱ Li: Sunce	Ž 2 ☶ Khan: Mesec
M 3 ☴ Kan: Vatra	Ž 3 ☵ Tui: Voda
M 4 ☳ Sun: Vazduh	Ž 4 ☲ Kan: Zemlja

Zapazi kako su oni zadivljujuće sačuvali ideju ravnoteže. M1 i Ž1 su savršenstvo. M2 i Ž2 još uvek drže ravnotežu u svojim linijama. Četiri „elementa“ prikazuju nesavršenost; ipak oni su svi uravnoteženi jedan nasuprot drugog. Zapazi, isto tako, kako su zgodni ideogrami. M3 prikazuje vatre koje plamte na ognjištu, Ž3, talas na čvrstom dnu mora; M4, nepostojani vazduh, sa nepristupačnim prostorom gore, i konačno Ž4, prikazuje tanku koru zemlje koja maskira unutrašnje energije planete. Oni nastavljaju da udvajaju ove Kwa, tako dolaze do šezdeset-četiri heksagrama Yi King-a, koji nije samo Mapa, već i Istorija Reda Prirode.

Čisto strasno ushićenje zbog Harmonije i Lepote Sistema me je odvelo tako daleko; moja jedina namera je da pokažem kako su dobili Univerzum od Ničega ovi Mudri Ljudi.

Kada asimiliráš ove dve grupe Jednačina, kada shvatiš kako je $0 = 2$ jedinstveno, jednostavno, i neminovno rešenje Zagonetke Univerzuma, biće, po smislu, još malo više za tebe da naučiš o Teoriji Magike.

Trebalo bi, ipak, da zapamtiš najtrajnije da jednačina Univerzuma, ma kako složena može da izgleda, neminovno se odmotava do Nule; jer izvršenje ovoga je formula tvog Rada kao Mistika. Da te podsetim, i da pojačam neke stvari gore, dozvoli mi da navedem iz Magike, stranice 152-3, fusnotu 2.

Svi elementi moraju u jedno vreme da budu odvojeni - to bi bio slučaj sa velikom toplotom. Sada kada atome pobuđuje sunce, dobijamo taj ogromni ekstrem toplote, i svi elementi su sami opet. Zamisli da svaki atom svakog elementa poseduje sećanje na sve svoje avanture u kombinaciji. Uzgred budi rečeno, taj atom (osnažen tim sećanjem) ne bi bio isti atom; ipak on jeste, zato što nije dobio ništa od nigde izuzev ovog sećanja. Stoga, tokom vremena, i pomoću sećanja, stvar bi mogla da postane nešto više nego to; tako je stvarni razvoj moguć. Čovek može tada da vidi razlog za svaki elemenat da odluči da prođe kroz ove serije inkarnacija, zato što tako, i samo tako, može da ide; i trpi odstupanje od sećanja koje ima tokom ovih inkarnacija, zato što zna da će doći potpuno nepromenjen.

Stoga možeš da imaš neograničen broj bogova, koji su posebni i podjednaki iako su različiti, svaki je vrhovni i apsolutno neuništiv. Ovo je takođe jedino objašnjenje kako je „Savršeno Biće“ moglo da stvori svet u kome rat, zlo, itd., postoji. Bog je samo jedna pojava, zato što (kao „dobro“) ne može da utiče na samu supstancu, već samo umnožava njene kombinacije. Ovo je nešto isto kao mistični monoteizam; ali primedba na tu teoriju je da Bog mora da stvara stvari koje su sve delovi njega samog, tako da je njihovo uzajamno dejstvo lažno. Ako mi pretpostavimo mnoge elemente, njihovo uzajamno dejstvo je prirodno.

Nije primedba na ovu teoriju da se pita ko je stvorio elemente - elementi su bar tu, a Bog, kada ga tražiš, nije tu. Teizam je obscurum per obscurius. Muška zvezda je izgrađena od centra van; ženska od periferije unutra. Ovo je ono što se podrazumeva kada kažemo da žena nema dušu. Ovo potpuno objašnjava razliku između polova.

Svaki „akt ljubavi pod voljom“ ima dvostruki rezultat (1) stvaranje deteta koje kombinuje osobine svojih roditelja, (2) povlačenje pomoću ekstaze u Prazninu. Molim te konsultuj ono što imam napisano na drugom mestu o „Formuli Tetragramatona“; važnost ovoga u ovom trenutku je da pokaže kako se 0 i 2 stalno pojavljuju u Prirodi kao uobičajeni Red Događaja.

Love is the law, love under will.

Bratski,

666

6

Tri škole Magike

Cara Soror,

Do what thou wilt shall be the whole of the Law.

Ovde je prvi odeljak M. Gerard Aumont-ovog obećanog eseja;⁴⁶ on je originalno nazvan Tri škole Magike. (Ne ljuti se, molim te, što on nije u obliku ličnog pisma!)

Danas ima mnogo nerazumevanja značenja izraza 'Magika'. Mnogi pokušaji su već učinjeni da se ona definiše, ali možda će biti najbolje za našu sadašnju nameru istorijsko-ideološkog izlaganja ovo - Magika je Nauka o Nesamerljivom.

Ovo je jedna od mnogih ograničenih upotreba reči; jedna je prilagođena za sadašnju nameru.

Naročito treba da bude zapaženo da Magika, tako često pomešana sa popularnom idejom o religiji, nema ništa sa njom. Ona je, u stvari, strogo suprotna religiji; ona je, čak i više nego Fizička Nauka, njen nepomirljivi neprijatelj.

Definišimo ovu razliku jasno.

Magika istražuje zakone Prirode sa idejom da ih upotrebi. Ona se samo razlikuje od 'svetovne' nauke po tome što se uvek drži ispred nje. Kao što je Fraser pokazao, Magika je nauka u eksperimentalnom stadijumu; ali može da bude, i često je, više nego ovo. Ona je nauka koja, zbog jednog razloga ili drugog, ne može da bude objavljena neposvećenima.

Religija, naprotiv, teži da odbaci zakone Prirode, ili da ih izbegne pomoću pozivanja na pretpostavljenu moć za koju se pretpostavlja da ih ima savladane. Religiozni čovek je, kao takav, nesposoban za razumevanje šta su stvarno zakoni Prirode. (Oni su uopštenja vrste posmatrane činjenice.)

Istorija Magike nije nikada ozbiljno obrađena. Iz jednog razloga, samo posvećenici zavetovani na tajnost znaju mnogo o njoj; iz drugog, svaki istoričar je već govorio o nekoj manje više konvencionalnoj ideji Magike, a ne o samoj stvari. Ali Magika je vodila svet i pre početka istorije iz razloga što je Magika majka Nauke. Stoga je od najveće važnosti da se pokuša da se shvati nešto od predmeta; i ne postoji,

⁴⁶ Nekoliko izmena - samo malo - je bilo potrebno tokom vremena.

stoga, nikakvo opravdanje potrebno za pisanje ovog kratkog opisa njenih istorijskih aspekata.

Uvek je bilo, bar po jezgru, tri glavne Škole Filozofske prakse. (Mi upotrebljavamo reč 'filozofske' u starom dobrom širokom smislu, kao u frazi „Filozofske Transakcije Kraljevskog Društva za Unapređenje Znanja“.)

Uobičajeno je opisati ove tri Škole kao Žutu, Crnu i Belu. Prva neophodna stvar je da se upozori čitalac da one nipošto ne smeju da budu pomešane sa rasnim razlikama u boji; a one korespondiraju još manje sa konvencionalnim simbolima takvima kao što su žute kape, žute odore, crna magija, belo vraćanje, i slično. Opasnost je tim veća jer su ove analogije toliko zavodljive koliko i dokazivanje o ispitivanju koje zavodi.

Ove Škole predstavljaju tri potpuno odvojene i suprotne teorije Univerzuma, i, stoga, prakse spiritualne nauke. Magijska formula svake je toliko precizna koliko i teorema trigonometrije. Svaka pretpostavlja kao fundamentalni izvestan zakon Prirode, a predmet je zamršen činjenicom da svaka Škola, u izvesnom smislu, priznaje formule druge dve. Ona ih samo smatra na neki način nepotpunim, drugorazrednim, ili iluzornim. Sada, kao što će se videti kasnije, Žuta Škola stoji odvojena od druge dve prirodom svojih postulata. Ali Crna Škola i Bela su uvek manje više u aktivnom konfliktu; a to je zato što se baš u ovom trenutku taj konflikt približava vrhuncu koji je neophodan da se napiše ovaj esej. Adepti Bele Škole smatraju sadašnju opasnost po čovečanstvo tako velikom da su oni spremni da napuste svoju tradicionalnu politiku ćutanja, da bi upisali u svoje rangove neposvećene svake nacije.

Mi posedujemo izvesni mistični dokumenat⁴⁷ koji možemo da opišemo ukratko, zbog podesnosti, kao Apokalipsu za koju držimo ključeve, zahvaljujući intervenciji Majstora koji se pojavio u ovoj ozbiljnoj krizi Sudbine. Ovaj dokumenat se sastoji od serija vizija, u kojima čujemo glas različitih Inteligencija čiju prirodu bi bilo teško definisati, ali koje su svakako obdarene znanjem i snagom daleko van svega na šta smo navikli da gledamo kao svojstveno ljudskoj rasi.

Moramo da navedemo pasus iz jednog od najvažnijih od ovih dokumenata. Doktrina je objavljena, kao što je uobičajeno među Posvećenicima, u obliku alegorije. Oni koji su postigli čak i osrednji stepen prosvetljenja su svesni da prosto verovanje vernog, i prosto neverovanje ismevača, s obzirom na stvarnost, su samo detinjasti. Svaki događaj u Prirodi, pravi ili lažan, poseduje spiritualno značenje. To je ovo

---

⁴⁷ Liber CDXVIII, Vizija i Glas, novo izdanje sa Uvodom i Komentarom od 666. (Thelema Publishing Co., Barstow, California.) [Napomena: ovo izdanje je sada iscrpljeno. Drugo prerađeno izdanje je u pripremi od Sangreal Foundation, Dallas. - Urednik.]

značenje, i samo ovo značenje, koje poseduje neku filozofsku vrednost za Posvećenika.

Ortodoksna potreba ne treba da bude uvređena, a prosvećena potreba ne treba da bude prezriva, da nauči da je ovaj pasus koji upravo navodimo, alegorija zasnovana na najmanje pristojnoj od Biblijskih legendi koje se odnose na Noja. On jednostavno uzima za svoje namere podesnost Svete Knjige.

Ovde sledi izvod iz Vizije:

Čuje se glas: Neka je proklet onaj koji će otkriti nagost Najuzvišenijeg, jer on je opijen vinom koje je krv adepata. A BABALON ga je uspravala na svojim grudima, i otišla, i ostavila ga nagog, i okupila svoju decu, govoreći: Pođite sa mnom, da se rugamo nagosti Najuzvišenijeg.

Prvi od adepata pokri Njegovu sramotu platnom, hodajući unazad, i on beše beo. A drugi od adepata pokri Njegovu sramotu platnom, hodajući postrance, i on beše žut. A treći od adepata se rugaše Njegovoj sramoti, hodajući napred, i on beše crn. I ovo su tri velike škole Mudraca, koji su takođe tri Mudraca koji su putovali u Vitlejem;⁴⁸ i zato što nemaš mudrosti, nećeš znati koja škola preovlađuje, niti da li su te tri škole jedna.

Mi smo sada spremni da studiramo filozofske osnove ovih Škola. Moramo, ipak, da protestujemo protiv isuviše doslovne interpretacije, čak i alegorije. Ona može da bude sumnjiva, zbog razloga koji bi trebalo da bude očigledan nakon daljeg istraživanja doktrina Tri Škole, jer je ovu alegoriju pronašla Inteligencija Crne Škole, koja je bila svesna svoje grešnosti, i mislila da je preobrazi u ispravnost pomoću alhemije razmetanja sa njom. Inteligentni čitalac će zapaziti lukavi pokušaj da se identifikuje doktrina Crne Škole sa vrstom crne magije koja je obično nazvana Dijabolizmom. Drugim rečima, sama ova alegorija je primer osobito suptilne crne magijske operacije, a razmišljanje o takvim zamislima koje su izvedene dovoljno daleko dovodi nas do razumevanja zapanjujuće zmijskih procesa Magičara. Neka neposvećeni čitalac ne odbaci takve oštroumnosti od svog uma kao zanemarljivu besmislicu. Oštroumnost ove vrste je ono što određuje cenu krompira.

Gornja digresija možda nije tako neopravdana kao što može da izgleda na prvo čitanje. Pažljivo studiranje trebalo bi da otkrije prirodu procesa misli koje su po navici upotrebljavali tajni Majstori ljudske rase da odrede njenu sudbinu.

Kada se svako nasmejao, hoću da te zamolim da uporediš stvarne efekte proizvedene u toku ljudskih događaja od Cezara, Atila i Napoleona, s jedne strane; od Platona, Enciklopedista, i Karla Marksa⁴⁹ s druge.

⁴⁸ Bethlehem

⁴⁹ Interesantno je zapaziti da su tri najveća uticaja na svet danas od ovih

Žuta Škola Magike razmatra, sa potpunom naučnom i filosofskom nepristrasnošću, činjenicu o Univerzumu kao činjenicu. Za samo biće kao dela tog Univerzuma, ona shvata njegovu nemoć da izmeni celokupnost u najmanjem stepenu. Da izložim to vulgarno, ne pokušava da uzdigne sebe sa zemlje navlačenjem svojih čarapa. Ona se stoga suprostavlja struji pojava ne reagujući ni na mržnju ni na simpatiju. Toliko daleko koliko uopšte pokušava da utiče na tok događaja, čini tako na jedini inteligentni način koji je shvatljiv: ona teži da smanji unutrašnji sukob.

Ona ostaje, stoga, u kontemplativnom stavu. Da upotrebim izraze Zapadne filosofije, ima u njenom stavu nešto od stoicizma Zenoa; ili od Pikvikianizma, ako mogu da upotrebim izraz, od Epikura. Idealna reakcija na pojave je reakcija savršene elastičnosti. Ona poseduje nešto od hladnokrvnosti matematike; i iz ovog razloga izgleda pošteno da se kaže, zbog svrhe elementarne studije, da je Pitagora njen najadekvatniji eksponent u Evropskoj filosofiji.

Od otkrića Azijske misli, ipak, nemamo potrebe da uzimamo naše ideje iz druge ruke. Žuta Škola Magike poseduje jedan savršeni klasik, Tao Teh King.⁵⁰

Nemoguće je naći neku religiju koja adekvatno predstavlja misao ovog remekdela. Nije samo religija kao takva neuskladiva sa naukom i filosofijom, već zbog same prirode učenja Žute Škole, njeni pristalice ne idu na to da izlože sebe neugodnosti zbog prosvećivanja mnogo ljudi koje oni smatraju beznadežnim budalama.

U isto vreme, teorija religije, kao takva, je lažno tkivo, jedina prava snaga svake religije je dobijena od njenih krađa Magijske doktrine; a, religiozne osobe su po definiciji potpuno nepoštene, sledi da je svaka data religija sklona da sadrži deliće Magijske doktrine, ukradene manje više nasumce od jedne škole ili druge kako prilika nanese.

Neka se čitalac, stoga, najozbiljnije čuva od pokušaja da shvati ovaj predmet pomoću zavodljivih analogija. Taoizam se tako malo bavi Tao Teh King-om kao Katolička Crkva Evanđeljem.

Tao Teh King uliva u glavu svesno ne delanje, ili pre nesvesno ne delanje, sa ciljem svođenja na najmanju meru nereda sveta. Nekoliko navoda iz teksta trebalo bi da učini suštinu doktrine jasnom.

X: 3:

---

teutonskih Jevreja: Marksa, Herca i Frojda.

⁵⁰ Na nesreću u sadašnjosti ne postoji publikovan prevod koji je delo Posvećenika. Sve postojeće prevode su već unakazili ljudi koji jednostavno ne uspevaju da shvate tekst. Jedan gotovo savršeni prevod je zaista na raspolaganju, ali do sada on postoji samo u rukopisu. Jedini cilj ovog pisma je da stvori dovoljno javno interesovanje da se učini ovo delo, i druga jednake vrednosti, dostupno publici.

Evo Misterije Vrline. Ona stvara sve i hrani sve; ipak ona ne prijanja njima; ona radi sve, ali ne zna ništa o tome, niti to objavljuje; ona usmerava sve, ali bez svesne kontrole.

XXII: 2:

Stoga se mudrac koncentriše na jednu Volju, i ona je svetlost čitavom svetu. Skrivajući se, on sija; povlačeći se, on privlači pažnju; ponižavajući se, on dobija snagu da ostvari svoju Volju. Zato što se on ne bori, niko ne može da se bori protiv njega.

XLIII: 1:

Najmekša stvar satera u tesnac najtvrđu. Nebitno prodire gde nema otvaranja. Ovo je Vrlina Inercije.

XLIII: 2:

Malo je onih koji postižu: čiji je govor Ćutanje, čiji je Rad Inercija.

XLVIII: 3:

Onaj koji privlači sebi sve što je pod Nebom čini to bez napora. Onaj koji se napreže nije u stanju da privuče to.

LVIII: 3:

Mudar čovek je čvrst i izbegava agresiju; njegove oblasti ne oštećuju druge. On se kreće u pravoj liniji, i ne skreće s puta; on je sja-jan, ali ne zaslepljuje svojim sjajem.

LXIII: 2:

Staraj se za velike stvari dok su još male, teške stvari dok su još lake; jer sve stvari, koliko god velike i teške bile, imaju početak kada su male i lake. Tako mudar čovek izvršava najveće zadatke bez preduzimanja nečega važnog.

LXXVI: 2:

Prema tome krutost i tvrdoća su znak smrti; elastičnost i prilagodljivost života.

LXXVI: 3:

Nije zato pobednik onaj ko ističe snagu; slično kao što čvrsto stablo može biti srušeno.

LXXVI: 4:

Otuda tvrdo i kruto imaju podređeno mesto, meko i elastično uzvišeno.

Dovoljno, mislim, za ovaj deo eseja.

Love is the law, love under will.

Bratski,

666

Tri škole Magike (2)

Cara Soror,

Do what thou wilt shall be the whole of the Law.

Nadajući se da si se oporavila od razornih otkrića u vezi sa Žutom Školom, moram da te zamolim da se stegneš zbog otkrića koja su još strašnija u vezi s Crnom. Ne mešaj to s Crnom Ložom niti s Crnom Braćom. Terminologija je nesrećna, ali ja je nisam izmislio. A sada, na posao!

Crna Škola Magike se ni u kom slučaju ne sme brkati sa Školom Crne Magike ili Čarobnjaštvom, koji su iskrivljenje Bele tradicije; Crna Škola Magike se u osnovi razlikuje od Žute Škole po tome što ne razmatra Univerzum kao neutralan, već kao prokletstvo. Njena osnovna teorema je 'Prva Plemenita Istina' Bude - „Sve je Patnja“. U primitivnim klasicima ove Škole ideja patnje se brka s idejom greha. (Ova ideja univerzalnog jadikovanja je verovatno odgovorna za izbor crne kao njene simbolične boje. A što? Nije li bela Kineska boja žalosti?)

Analiza filozofa ove Škole pripisuje svaku pojavu kategoriji patnje. Potpuno je beskorisno ukazivati im da su određeni događaji praćeni radošću: oni nastavljaju svoje nemilosrdne proračune, i dokazuju na tvoje zadovoljstvo, ili radije nezadovoljstvo, da što je očigledno prijatniji neki događaj, to je njegova čar zloćudnije varljiva. Postoji samo jedan način bekstva koji je zamisliv, a ovaj način je sasvim jednostavan, anihilacija. (Površni kritičari Budizma su protraćili veliki deo glupe dosetljivosti pokušavajući da dokažu da Nirvana ili Nibbana označava nešto drugo od onoga što etimologija, tradicija i dokazni materijal Klasika kombinuju da je definišu. Reč znači, sasvim jednostavno, prestanak: i razume se samo po sebi, da ako je sve patnja, jedina stvar koja nije patnja je ništa, i da je stoga bekstvo od patnje dostignuće ništavila.)

Zapadna filozofija se približava ovoj doktrini kada se ukaže potreba. Ona u svakom slučaju tvrdi da nijedan poznati oblik postojanja nije oslobođen od patnje. Huxley kaže, u svojoj Evoluciji i etici, „Patnja je oznaka svih bića koja osećaju“.

Filozofi ove Škole, tražeći, sasvim prirodno, da isprave zlo u korenu, istražuju uzrok ovog postojanja koje je patnja, i odmah dolaze do 'Druge Plemenite Istine' Bude: „Uzrok Patnje je Žudnja“. Oni nastavljaju s beskrajnim povezivanjem uzroka, čiji je konačni koren Neznanje. (Nisam zainteresovan da branim logiku ove Škole: ja jedino iznosim njihovu doktrinu.) Praktičan ishod svega ovog je da je svaka vrsta radnje i neizbežna i zločin. Moram da ubacim digresiju da objasnim kako se zbrka misli u ovoj doktrini neprestano ponavlja. To je deo

crnila Neznanja kome oni dopuštaju da bude osnova njihovog Univerzuma. (Konačno, svako ima pravo da poseduje svoj sopstveni Univerzum na način kako želi.)

Ova Škola budućí loša po prirodi, nije toliko udaljena od konvencionalne religije kao Bela i Žuta. Najprimitivnije fetišističke religije mogu, u stvari, da se smatraju prilično vernim predstavnicima ove filosofije. Gde preovladava animizam, „vrač“ personifikuje ovo univerzalno zlo, i traži da ga umilostivi ljudskom žrtvom. Rani oblici Judaizma, i onaj tip Hrišćanstva koji povezujemo s Vojskom Spasa, Billy Sunday i Fundamentalistima iz zabačenih krajeva Amerike, su dovoljno jednostavni primeri religije čija je suština odobrovoljenje zlog demona.

Kada svetlost inteligencije blede počinje da sviće kroz mnoge magle u tim divljacima, dostižemo drugi stadijum. Srčani duhovi skupljaju hrabrost da tvrde da je zlo, koje je tako očigledno, na neki tajanstven način, iluzija. Oni tako bacaju nazad čitavu složenost patnje na jedan uzrok; to jest na pojavu gore navedene iluzije. Tada problem dobija konačni oblik: Kako tu iluziju uništiti.

Dobar primer prvog stadijuma ovog tipa misli nalazi se u Vedama; drugi stadijum, u Upanišadama. Ali odgovor na pitanje, „Kako uništiti iluziju zla“? zavisi od drukčijeg teorijskog stava. Možemo da pretpostavimo da je Parabrahm beskonačno dobar, itd., itd., itd., u kom slučaju smatramo uništenje iluzije zla kao ponovno sjedinjenje svesti sa Parabrahmom. Nesrećni deo ove šeme stvari je da se u težnji da se definiše Parabrahma s namerom vraćanja Njegovoj čistoti, pre ili kasnije otkriva da On uopšte ne poseduje nikakve kvalitete! Drugim rečima, kao što je seljak rekao, kada su mu pokazali slona: „Ne postoji takva životinja“. Gautama Buda je uočio beskorisnost čačkanja u tog imaginarnog debelokošca. Ako je Parabrahm, rekao je Hindu filosofima, stvarno ništa, zašto da se ne držimo našeg originalnog shvaćanja da je sve patnja, i priznamo da je jedini način da se pobegne od patnje dolaženje do ništavila?

Vrlo jednostavno možemo da kompletiramo celu tradiciju Indijskog poluostrva. Vedama, Upanišadama i Budističkim Tripitakama moramo samo da dodamo Tante od takozvane Vamacharya Škole. Može da zvuči paradoksalno, ali Tantristi su u stvarnosti najnapredniji od Hindusa. Njihova teorija je, po svojoj filosofskoj suštini, primitivni stadijum Bele tradicije, zato što je suština Tantrističkih kultova da izvođenjem određenih Magičkih rituala ne samo da izbegavamo nesreću, već i da postizemo blagoslov. Tantrista nije opsednut voljom-za-smrti. Nesumnjivo je težak posao izvući neku radost iz postojanja; ali to bar nije nemoguće. Drugim rečima, on striktno negira osnovnu postavku da je postojanje patnja, i formuliše suštinski postulat Bele Škole Magike, o smislu postojanja, pri čemu univerzalna patnja (zaista očevidna u svim običnim posmatranjima) može da bude demaskirana, baš kao u

inicijacijskom ritualu Isis⁵¹ u drevnim danima Khema. Tu Iskušenik (Neophyte) pod prisilom pruža svoja usta naprćenoj stražnjici Mendeskog jarca, i nalazi kako ga miluju čiste usne devičanske sveštenice one Boginje na podlozi čijeg oltara piše da Nijedan čovek nije podigao njen veo.

Uzrok Crne filosofije nije nemoguće naći da leži i u samim klimatskim uslovima, sa rezultirajućim stagniranjem stanovništva u mlitavo, jetko, slabokrvno, grozničavo-onemoćalo kastrirano stanje duše čoveka. U skladu s time pronalazimo samo nekoliko pravih ekvivalekata ove škole u Evropi. U Grčkoj filosofiji nema traga ovakvoj doktrini. Otrov u svom najgorem i najpakosnijem obliku došao je tek s Hrišćanstvom.⁵² Ali ipak, malo ljudi od stvarnog značaja može da se nađe koji bi uzimali ozbiljno aksiome pesimizma. Huxley je uprkos sve svoje svirke u molskim tonovima bio eupeptički Torijevac. Vrhunac Crne filosofije nalazimo samo kod Schopenhauera, a njega možemo smatrati opsednutim, na jednoj strani očajanjem, proizašlim iz lažnog skepticizma koji je naučio propašću Humea i Kanta; na drugoj, direktnom opsednutošću budističkim dokumentima kojima je on, kao prvi od Evropljana imao pristup. Bio je, tako reći, doveden do samoubistva svojom sopstvenom sujetom, što je čudna paralela s Kirilovim iz romana Opsednuti Dostojevskog.

Imamo, međutim, dovoljno primera religija koje potiču gotovo isključivo iz Crne tradicije u različitim stadijumima. Već smo pomenuli Evanđelističke kultove s njihovim okrutnim đavolom-bogom koji stvara čovečanstvo da bi uživao u njegovom proklinjanju i prisiljavao ga da puzi pred njim, dok on klikće s pijanim veseljem nad agonijom svog jedinog sina.⁵³ U istu vrstu moramo da stavimo Hrišćansku Nauku, koja se tako groteskno plaši bola, patnje i zla svake vrste, da njene budale ne mogu da misle ni na šta drugo, osim da glupo poriču istinitost svega toga u nadi da će hipnotisati sebe do anestezije.

Praktično nijedan Zapadnjak nije dostigao treći stadijum Crne tradicije, Budistički stadijum. Tako daleko su mogli da idu samo izolovani mistici, i oni ljudi koji se u prezirnom pokoravanju prilagođuju standardu najbliže religije, one koja će najmanje da ih ometa u njihovom traganju za ništavilom.

Dokumenti Crne Škole Magike su već nagovešteni. Oni su, u najvećem delu, do krajnosti dosadni i odvratni svakom čoveku zdravog

---

⁵¹ Izida

⁵² Anti-semitski pisci u Evropi - na primer Weininger - nazivaju Crnu teoriju i praksu Judaizmom, dok usled čudne zbrke, iste ideje su nazvane Hrišćanskim među Anglo-Saksoncima. 1936.g. e.v. „Nacistička“ Škola je počela da razmatra ovu činjenicu.

⁵³ Hrišćanstvo je bilo u svom prvom stadijumu Jevrejski Komunizam, sličan Marksizmu.

razuma; ipak teško može da se porekne da su takve knjige kao Dhammpada i Stari Zavet remekdelo literature. One prikazuju agoniju ljudskog očajanja na njenom krajnjem stepenu jačine, a melanholična kontemplacija izazvana njihovim proučavanjem nije korisna za početak onog raspoloženja koje treba da vodi svaku istinski hrabru inteligenciju do odluke o bekstvu iz okova Crnog Učitelja ka raširenim rukama Bele Gospodarice Života.

Napustimo mračan lik Schopenhauera zbog misteriozno sjajnog lika Spinoze! Ovaj filosof, makar samo zbog svog Panteizma predstavlja sasvim dobro osnovnu tezu Bele Tradicije. Prvo što moramo da zapazimo je da se Bela tradicija jedva može da nađe izvan Evrope. Ona se prvo pojavljuje u legendi o Dionisu. (U vezi s tim pročitaj pažljivo Browning-ov „Apolon i sudbine“.⁵⁴)

Egipatska tradicija Ozirisa nije neslična. Centralna ideja Bele Škole je da ukoliko prihvatimo da je za neposvećene „sve patnja“, onda Posvećenik ima načina da pretvori to u „sve je radost“. Ovde ne postoji pitanje nojevskog ignorisanja činjenica kao u Hrišćanskoj Nauci. Ne postoji čak nijedan manje više intelektualni argumenat o toj tački gledišta koji bi, kao u Vedantizmu, promenio situaciju. Nasuprot tome, istorijski govoreći, imamo stav koji je možda pre svih, definisao Zoroaster, „Priroda nas uči, a Proročanstva takođe potvrđuju, da čak i najgore klice Materije mogu da postanu korisne i dobre. Nemoj da stojiš nad bezdanom opterećen talogom Materije, jer postoji mesto za tvoj Lik u večno sjajnom carstvu. Ako proširiš svoj Ognjeni Um do pobožnosti, sačuvaćeš svoje promenljivo telo.“⁵⁵

Čini se da je Levant, od Vizanta i Atine do Damaska, Jerusalima, Aleksandrije i Kaira, bio zaokupljen oblikovanjem ove Škole u popularnu religiju, počevši od vremena Avgusta Cezara. Jer postoje elementi ove centralne ideje u delima Gnostičara, u određenim ritualima koje Frazer prikladno naziva Azijskim Bogom, kao i u ostacima Drevnog Egipatskog kulta. Doktrina je postala odvratno izopačena u odboru, tako reći, i rezultat je bilo Hrišćanstvo, koje može da se smatra Belim ritualom koji je pokriven planinskom masom Crne doktrine, kao beba majke koju Kralj Solomon nije zadovoljio.

Jednostavnim rečima možemo da definišemo doktrinu Bele Škole u svoj njenoj čistoti.

Postojanje je čista radost. Patnja je prouzrokovana zbog nemoći shvatanja ove činjenice; ali to nije nesreća. Izmislili smo patnju, koja konačno i nije od tako velike važnosti, da bi imali veliko zadovoljstvo oslobađanja od nje. Postojanje je tako sveta tajna.

⁵⁴ „Apollo and the Fates“

⁵⁵ Ovaj pasus izgleda da direktno ukazuje na Formulu IX° O.T.O.-a, i na pripremu Elikkira Života.

Adepti Bele Škole smatraju svoju braću iz Crne slično kao što je aristokratski Engleski Sahib (u vreme kad je Engleska bila nacija) gledao na zaostalog Hindusa. Do te mere i Nietzsche izražava filosofiju ove Škole s priličnom tačnošću i snagom. Čovek koji optužuje život samo određuje sebe kao čoveka koji životu nije dorastao. Hrabar čovek uživa u davanju i primanju teških udaraca, i hrabar čovek je radostan. Skandinavski ideja Valhalla-e može biti da je primitivna, ali je muževna. Čovekovu odvratnost i prezir pobuđuju, kod Hrišćana popularno shvatanje raja; kod Budista nesvesno mirovanje; ili čak senzualno uživanje kod Muslimana. On shvata da je jedina vredna radost, radost neprestane pobeđe, a sama pobeđa bi postala dosadna i pitoma kad ne bi bila začinjena jednako neprestanim porazima.

Najčišći dokumenti Bele Škole se nalaze u Svetim Knjigama Teleme. Doktrina je data u izvanrednom savršenstvu i u Knjizi Srca opasnog Zmijom⁵⁶ i u knjizi Lapis Lazuli. Jedan odlomak je dovoljan da objasni formulu.

7. Šta više, ugledao sam viziju reke. Na njoj je bio mali brod; a u njemu pod purpurnim jedrima bila je zlatna žena, slika Asi iskovana u najfinijem zlatu. A reka je bila od krvi, a brod od blistavog čelika. Zatim sam je obljubio; i izgubivši svoj opasač, bacio sam se u tok.

8. Vratio sam se u mali brod, i voleo sam je mnogo dana i noći, paleći prekrasan tamjan pred njom.

9. Da! Dao sam joj cvet moje mladosti.

10. Ali ona se nije uzbudila; samo sam je svojim poljupcima okaljao, tako da se pretvorila u crnilo preda mnom.

11. Ipak, obožavao sam je, i dao sam joj cvet moje mladosti.

12. I dogodilo se da je ona pritom obolela i uvela preda mnom. Gotovo sam se bacio u reku.

13. Tada na označenom kraju njeno telo bilo je belije od mlečnih zvezda, a njene usne crvene i tople kao zalazak sunca, a njen život užarena toplota kao toplota središnjeg sunca.

14. Tada je ustala ona iz bezdana Vekovnog Snivanja, i njeno telo me je obgrlilo. Topio sam se sav u njenoj lepoti i radovao se.

15. Reka je takođe postala reka Amrita, a mali brod bile su kočije od mesa, a njegova jedra krv srca koje me rodilo, koje me rodilo.

(Liber LXV, Poglavlje II)

Čak i u svetovnoj literaturi nalazimo ovu doktrinu Bele Škole Magike:

O Buda! zar ne možeš nigde da podupreš

Stožer univerzuma?

Moraju li sve stvari da budu jednako ispovedane

⁵⁶

The Book of the Heart Girt with a Serpent

Dok promene kletvom odjekuju?

Kunem se svim blaženstvom plavetnila
Da moja Phryne sa svojim puderom na sebi
Jednako je neverna - i jednako stvarna -
Kao i tvoj odvratni kostur.

Svako prema svom ukusu: ako više voliš
Ovo mrsko razmišljanje o Truljenju;
Ja nazivam to Rastom, i ljupkijim postaje
Od svih čari dana.

Ti se ne bi zabavljao sa Doreen
Jer njena lepota vene,
Jer ti znaš da stvari prljave
Smrtnom devojku čine.

Da je njeno trulo telo bilo moje,
Uzeo bih ga kao svoju prirodnu hranu,
Porićući sve osim Božanskog
Jednako u zlu i u dobru.

Aspasia može da me prevari,
A Lais da mi natovari bolest
Jesu li ovo, jadona zadovoljstva, gorke pogodbe?
Prezreću Diogena.

Sledi svoju maštu dovoljno daleko!
Jer na kraju sigurno dolaziš k Bogu.

Tako u ovoj Školi nema pokušaja da se porekne da je Priroda, kako je Zoroaster rekao, „fatalna i zla sila“; ali Priroda je, tako reći, „Prva Stvar Dela“, koja treba da se pretvori u zlato. Radost je funkcija našeg sopstvenog udela u ovoj alhemiji. Zbog ovog razloga nalazimo najhrabrije i najveštije adepte kako namerno istražuju najodvratnije elemente Prirode da bi njihova pobeda mogla da bude veća. Formula je očigledno neustrašiva hrabrost. Ona izražava ideju vitalnosti i muževnosti u svom najdinamičnijem obliku.

Jedina religija koja uopšte odgovara ovoj Školi je ona iz starog Egipta; a verovatno i Haldejska religija. I to zato što su te religije Magijske religije u strogo tehničkom smislu; njihova religiozna komponenta je zanemarljiva. Ukoliko postoji, postoji samo za neinicirane.

Postoje, međutim, tragovi početaka uticaja ove Škole u Judaizmu i Paganizmu. Postoje, takođe, određeni dokumenti čistog Grčkog duha koji nose tragove toga. To je ono što su oni nazvali Teurgijom.

Hrišćanska religija u svojoj najjednostavnijoj suštini, idejom savladavanja zla kroz Magijsku ceremoniju, Raspeće, čini se na prvi pogled dobrim primerom Bele tradicije; ali ideja greha i ispaštanja odvratno je nju ukaljala Crnilom. Postojali su, međutim, određeni Hrišćanski mislioci koji su preduzeli hrabar logičan korak da posmatraju zlo kao izum Boga za uvežbavanje radosti borbe i pobeđe. Ovo je, naravno, savršeno Bela doktrina; ali je smatrana najopasnijom od jeresi. (Rimljanima VI: 1, 2, itd.)

Ideja svega toga leži u sledećem. Sama Misa je u suštini tipično Beli ritual. Njena namera je da se sirova stvar direktno pretvori u Božanstvo. To je stoga i glavna operacija Talismanske Magike. Ali uticaj Crne Škole je nagrizaو tu ideju teološkim dodacima, metafizičkim s jedne strane, i praznovernim s druge, tako potpuno da je Istina sasvim zamaskirana.

Za vreme Reformacije, nalazimo jalov pokušaj da se odstrani Crni elemenat. Protestanski mislioci su učinili što su najbolje mogli da se oslobode od ideje greha, ali je ubrzo uviđeno da napor može da dovede samo do protivrečnosti; i oni su shvatili da bi to sigurno uništilo religioznu ideju kao takvu.

Katolički i Protestanski misticizam je učinio dalji pokušaj da oslobodi Hrišćanstvo od tamnog oblaka nepravедnosti. Oni su udružili snage sa Sufima i Vedantistima. Ali to je ponovo dovelo do pukog poricanja stvarnosti zla. Udaljivši se na taj način, malo po malo, od jasnog shvatanja činjenica Prirode, njihova doktrina je postala čisto teoretska, i postepeno nestajala, dok se olujni oblak greha ugnezdio više nego ikad.

Najvažniji od svih napora Bele Škole, s egzoteričkog stanovišta, je Islam. U njegovoj doktrini postoji poneka blaga mrlja, ali mnogo manje nego u Hrišćanstvu. To je muževna religija. Ona gleda činjenicama u oči, i priznaje njihov užas; ali ona predlaže da se one savladaju samo pomoću čovečnosti. Na nesreću, metafizičke koncepcije njenih tobože-svetovnih Škola su grubo materijalističke. Samo Panteizam Sufija eliminiše koncepciju umilostivljenja; a u praksi, Sufi su preblisko povezani s Vedantistima da bi se držali realnosti.

To je sve za sada.

Love is the law, love under will.

Bratski,

666

Tri škole Magike
(3)

Cara Soror,

Do what thou wilt shall be the whole of the Law.

U istoriji postoji samo jedan pokret čija je svrha bila da organizuje odvojene adepte Bele Škole Magike, i taj pokret je potpuno nepovezan s religijom, osim utoliko, što je pružio svoj uticaj reformatorima Hrišćanske crkve. Njegov poziv uopšte nije bio upućen svim ljudima. On je jedino nudio da otvori veze, i razgovara o određenim praktičnim tajnama mudrosti, s izolovanim naučnicima u celoj Evropi. Ovaj pokret je opšte poznat kao Rozenkrojcerski.

Reč pobuđuje sve vrste korespondencija za žaljenje; ali adepti tog Reda nikad nisu bili zabrinuti zbog upotrebe njihovog imena u šarlatanske svrhe, ili zbog napada koje su na njih uperili zavidni kritičari. Zaista, oni su tako mudro skrivali svoje aktivnosti, da su neki savremeni naučnici površnijeg tipa izjavljivali da takav pokret nikad nije postojao, da je to bila vešta šala koja je delovala na znatiželju lakovernog Srednjeg Veka. U krajnjem slučaju sigurno je, da od vremena originalnih objava nisu iznesene nikakve službene publikacije. Glavne tajne su se održale nepovređene. Ako su za vreme nekoliko poslednjih godina oni objavili priličan broj dokumenata, iako ne pod svojim imenom, to je zbog krize koja preta civilizaciji, o kojoj ćemo kasnije govoriti.

Ne postoji dobar razlog, čak i da je dozvoljeno, za raspravljanje o prirodi osnova naučnog dostignuća koje je srž doktrine tog Društva. Potrebno je samo da se naglasi da je njegova korespondencija s alhemijom jedna istinska činjenica kojoj je bilo dozvoljeno da izađe na videlo; zato što se Rozenkrojcer, kao što je pokazano njegovim centralnim simbolom, golim krstom na kome je načinio rascvetalu ružu, bavi u prvom redu duhovnom i fiziološkom alhemijom. Uzimajući za „Prvu Stvar Dela“ neutralnu i inertnu supstancu (ona je uvek opisana kao najobičnija i najbezzvrednija stvar na zemlji, i može zaista da označava svaku supstancu) on je promišljeno truje, tako reći, dovodeći je do stadijuma transmutacije koja je opšte nazvana Crnim Zmajem, i nastavlja da radi na tom kužnom otrovu dok ne postigne teoretski najveće moguće savršenstvo.

Slučajno, imamo gotovo preciznu paralelu sa ovom operacijom u savremenoj bakteriologiji. Očigledno bezopsni bacili bolesti se uzgajaju dok ne postanu hiljadu puta otrovniji nego na početku, i iz te kulture se priprema vakcina koja je delotvoran lek protiv svih mogućih pustošenja te vrste mikro-organizma.

Mi smo obavezni da izložimo, možda u podužem obliku, glavne doktrine triju Škola. Zadatak, koliko god dosadan, je potreban da se objasne s razumnom jasnoćom njihove veze sa svetom koga vode te njihove ideje; tako reći, da se objasni priroda njihovih političkih aktivnosti.

Žuta Škola, u skladu sa svojom doktrinom savršeno elastične reakcije i ne-uplitanja, drži se, uopšteno govoreći, potpuno po strani od svih takvih pitanja. Teško možemo da je zamislimo dovoljno zainteresovanom za bilo koji događaj da bi agresivno reagovala. Ona se oseća dovoljno jakom da se uspešno bavi s bilo čime što može da se pojavi; uopšteno govoreći, ona oseća da bi bilo koja zamisliva radnja s njene strane pre povećala nego smanjila zlo.

Ona se drži nekako prezirno po strani od večnog sukoba Crne Škole sa Belom. U isto vreme, postoji među Žutim adeptima izvestan osećaj da ako bi jedna od ovih Škola bila uništena, rezultat bi verovatno mogao da bude taj, da bi pobednik pre ili kasnije okrenuo svoju oslobođenu energiju protiv njih samih.

Stoga, u skladu s njihovim opštim planom ne-delovanja, kao što je izražen u Tao Teh King-u, o bavljenju zlom pre nego što postane isuviše jako da bi bilo opasno, oni nežno upadaju s vremena na vreme da bi održali ravnotežu.

Za vreme poslednje dve generacije Majstori Žute Škole bili su primorani da zapaze progresivno uništavanje Belih adepta. Hrišćanstvo, koje je posedovalo barem tračak Bele formule, je pred svojom stvarnom smrću u agoniji raspadanja. Matrijalistička nauka je uništila veru i nadu Hrišćana (oni nikada nisu posedovali neko milosrđe koje bi bilo uništeno) s iskazivanjem patnje, prolaznosti i okrutne ništavnosti Univerzuma. Ogroman talas pesimizma je progutao tvrđavu Čovekove duše.

Bio je to zaista smrtonosan udarac adeptima Bele Škole kad se Nauka, njihov sopstveni prisan prijatelj kome su verovali, okrenula protiv njih. Baš zbog tog sticaja okolnosti su Žuti adepsi poslali u Zapadni svet glasnika, Helenu Petrovnu Blavatsky, s određenim zadatkom da uništi, s jedne strane, grube škole Hrišćanstva, a s druge, da iskoreni materijalizam iz Fizičke Nauke. Ona je uspostavila potrebnu vezu s Edward Maitland-om i Anna-om Kingsford, i s tajnim predstavnicima Rozenkrojcerskog Bratstva, koji su bezuspešno pokušavali da prenesu egzoterične formule Bele Škole u ruke studenata. Nije na nama na ovom mestu da procenjujemo stepen uspeha koji je ona postigla svojim poslanstvom; ali u svakom slučaju, danas vidimo da Fizička Nauka prodire do duhovne osnove materijalnih fenomena. Radovi Henry Poincare-a, Einstein-a, Whitehead-a i Bertrand Russell-a su dovoljan dokaz za to.

Hrišćanstvo je takođe palo na nivo niži i sramotniji nego ikad. Shvatajući da je na samrti, ono je napravilo krajnji i samoubilački napor

i skočilo u smrtni grč Prvog Svetskog Rata. Bilo je previše izopačeno da reaguje na podsticaje Bele formule koji su mogli da ga spase. Vidimo danas da je Hrišćanstvo bogomoljski zatucanije i udaljenje od stvarnosti nego ikad. U nekim zemljama crkva je ponovo postala napast i mučitelj.

S zlobnim veseljem adeпти Crne Škole su posmatrali ove krvoločne napade. Ali Crna Škola je učinila i više. Ona je mirno sredila svoje snage i pripremila ih da očiste razvaline bojnih polja. Sada je zavetovana (1924.g. e.v.) svom glavnom zadatku da progna muževne rase iz svog duhovnog carstva. (Grč se još uvek [1945.g. e.v.] nastavlja; zapazi dobro pro-nemačke uzvike Anglikanskih Biskupa i intrige Vatikana.)

Crna Škola je uvek radila podmuklo, izdajstvom. Ne trebamo da budemo iznenađeni otkrivši da je najistaknutiji predstavnik bila otpadni sledbenik Blavatske, Annie Besant, i da je ona bila zadužena od svojih Crnih Majstora zadatkom da nagovori svet da prihvati za svog Učitelja negroidnog Mesiju. Da bi poniženje bilo potpunije izabrano je jedno stvorenje koje je, najodvratnijim moralnim kvalitetima dodalo najgluplju slaboumnost. A tada se sve raspalo!

To je, dakle, sadašnje stanje rata Triju Škola. Ne možemo da pretpostavljamo da je čovečanstvo u tolikoj meri iskvareno da bi prihvatilo Krishnamurtija; a ipak, to što je takva šema ikad mogla da bude zamišljena simptom je gotovo bespomoćnog propadanja Bele Škole.⁵⁷ Crni adeпти se otvoreno prse da su trijumfovali duž cele linije. Njihova formula je uništila sve pozitivne kvalitete. Samo je jedna stepenica do stadijuma kad će se uništenje celog života i misli pojaviti kao sudbonosna potreba. Materijalizam i životni skepticizam sadašnjeg vremena, mahnita jurnjava za zadovoljstvom s totalnim zanemarivanjem bilo kakve ideje o izgradnji budućnosti svedoči o stanju potpunog moralnog nereda, i bedi duhovne anarhije.

Bela Škola je tako bila paralizovana. Sećamo se pauka koga je opisao Fabre, koji uštrcava u svoje žrtve otrov koji ih parališe, ali ih ne ubija, tako da njegovo mladunče može da ima sveže meso. A to je ono što će se dogoditi Evropi i Americi, osim ako neko nešto oko toga ne učini, i to u vrlo skoro vreme.

Žuta Škola nije mogla da ostane ravnodušan posmatrač tih gadosti. Madam Blavatsky je bila samo prethodnik. Oni su, u saradnji s Tajnim Vođama Bele Škole u Evropi, Vođama koji su bili primorani da zbog opšteg moralnog izopačenja koje je zahvatilo rase iz kojih oni crpe svoje adepte obustave sve pokušaje egzoteričnog prosvetljenja, pripremili vodiča za čovečanstvo. Taj čovek, krajnje moralne snage i uzvišenosti, spojene s dubokim osećajem za svetovne stvarnosti, je stupio

⁵⁷ Napomena. Ovaj pasus je napisan 1924.g. e.v. Majstor Therion se digao i smoždio ga. Ono što je izgledalo kao pretnja sada je jedva uspomena.

napred pokušavajući da spasi Belu Školu, da rehabilituje njenu formulu, i da izbaci iz bastiona moralne slobode urlajuće divljake pesimizma. Ukoliko se njegov poziv ne čuje, ukoliko ne dođe do muževne reakcije protiv gmižuće atrofije koja ih truje, ukoliko se ne svrstaju do poslednjeg čoveka pod njegovu meru, velika odlučna bitka će biti izgubljena.

Ovaj prorok Bele Škole, koga su izabrali Majstori te Škole i njegova braća, da bi spasio Teoriju i Praksu, naoružan je mačem koji je daleko moćniji od Excalibur-a. Njemu je poverena nova Magijska formula koju može da prihvati čitava ljudska rasa. Njeno usvajanje će pojačati Žutu Školu dajući pozitivniju vrednost njihovoj Teoriji; ostavljajući postulate Crne Škole netaknutim, ona će ih nadmašiti i podići njihovu Teoriju i Praksu gotovo do nivoa Žutih. A što se tiče Bele Škole, ukloniće iz njih svaki trag otrova Crne, i vratiti snagu njihovoj centralnoj formuli spiritualne alhemije dajući svakom čoveku nezavisan ideal. To će prekinuti moralno kastriranje uključeno u pretpostavku da svaki čovek, ma kakve god prirode bio, mora da porekne samog sebe da bi sledio neki fantastičan i neostvariv ideal dobrote. Uzgred, ova formula će spasiti samu Fizičku Nauku tako što će učiniti nevažnim očajanje zbog beskorisnosti i životni skepticizam koji je nju kastrirao u prošlosti. Ona pokazuje da radost postojanja nije u cilju, jer je to zaista nedostupno, već u samom kretanju.

Ovaj zakon je nazvan Zakonom Theleme. Sažet je u četiri reči, *Do what thou wilt* (Čini po svojoj volji).

Nije potrebno objašnjavati da razumevanje ove poruke ne može biti postignuto brzopletim ispitivanjem. Bitno je da se studira sa svake tačke gledišta, da se analizira najoštrijom filozofskom pronicljivošću, i konačno da se primeni kao ključ za svaki problem koji postoji, unutrašnji i spoljašnji. Ovaj ključ će, vešto primenjen, otvoriti svaku bravu.

S najdublje tačke gledišta, najveća vrednost ove formule je ta što ona pruža, prvi put u istoriji, osnovu za pomirenje između tri velike Škole Magike. Ona će nastojati da ublaži večni sukob razumevanjem da se svaki tip misli odvija na svoj način, i da razvija svoje sopstvene karakteristične kvalitete bez traženja da se upliće s drugim formulama, koliko god su (površno) one suprotne njenoj sopstvenoj.

Ono što je istinito za svaku Školu jednako je istinito i za svaku osobu. Uspeh u životu, na osnovu Zakona Theleme, podrazumeva strogu samo-disciplinu. Svako biće mora da napreduje, kako nas biologija uči, putem strogog prilagođavanja na uslove organizma. Ako je, kao što Crna Škola neprekidno tvrdi, uzrok patnje želja, još uvek možemo da izbegnemo takav zaključak pomoću Zakona Theleme. Ono što je neophodno je da ne tražimo neki fantastičan ideal, koji je potpuno neprikladan za naše stvarne potrebe, već da otkrijemo pravu prirodu ovih potreba, da se one ispune, i da se radujemo u tome.

Ovaj proces je ono što se zaista smatra inicijacijom; tako reći, kretanje u samog sebe, i stvaranje svog mira, tako reći, svim snagama koje se tu nalaze.

Raspravljanje o prirodi Knjige Zakona, Svetog Spisa Theleme, ovde je zabranjeno. Čak i nakon četrdeset godina temeljnog stručnog ispitivanja, ona ostaje do velike mere tajnovita; ali ono malo što znamo o njoj je dovoljno da se pokaže da je ona uzvišena sinteza svih Nauka i svih etika. Pomoću ove Knjige čovek može da postigne stepen slobode za koji se do sada nikad nije ni slutilo da je moguć, duhovni razvitak potpuno van onog što je do sada poznat; i, što još više treba naglasiti, kontrolu spoljne prirode, koja će učiniti da hvalisava dostignuća prošlog veka ne budu više nego detinjaste pripreme za neuporedivo moćnije čovečanstvo.

Neki kažu da se Zakon Theleme odnosi samo na elitu čovečanstva. Bez sumnje postoji istina u tvrdnji da samo najviši mogu da upotrebe potpuno preimućstvo od izvanrednih mogućnosti koje on nudi. U isto vreme, „Zakon je za sve“. Svako, prema svom stepenu, može da nauči da shvata prirodu svog sopstvenog bića i da je razvija u slobodu. Na taj način Bela Škola Magike može da opravda svoju prošlost, spasi svoju sadašnjost i osigura svoju budućnost, garantujući svakom ljudskom biću život Slobode i Ljubavi.

Takve su, dakle, reči Gerard Aumonta. Ne bi trebalo da odobrim svaku frazu; ali celo izlaganje je toliko majstorsko po svojoj jezgrovitosti, napete energije, i tako neuporedivo s nekim drugim dokumentom koji mi je na raspolaganju, da mislim da je najbolje da ti dozvolim da ga imaš u njegovom originalnom obliku, sa samo nekoliko izmena koje su tokom vremena postale potrebne.

Love is the law, love under will.

Bratski,

666

P.S. Naša sopstvena Škola spaja Krv kao rubin crvenu sa zlatom Sunca. Ona kombinuje najbolje karakteristike Žute i Bele Škole. U svetlu g. Aumont-ovog izlaganja ovo je lako razumeti.

Za nas, svaki fenomen je Akt Ljubavi. Svako iskustvo je potrebno, ono je Sveta Tajna, ono znači Rast. Stoga, „postojanje je čista radost“ (AL, II: 9). „Svetkovina svakog dana u vašim srcima u radosti mog zanosa! Svetkovina svake noći za Nu, i uživanje krajnjeg zanosa!“ (AL, II: 42, 43)

Tajne vođe

Cara Soror,

Do what thou wilt shall be the whole of the Law.

Milo mi je, pošto sam jedno vreme bio obavezan da budem potpuno nepopustljiv zbog tvoje nametljive radoznalosti, da primećujem da je tvoja želja da budeš informisana o Tajnim Vođama A? A? opravdana; od prvorazrednog značaja je da ti i ja treba da imamo sve potpuno jasno u našim umovima o Onima pod čijom jurisdikcijom i tutorstvom oboje radimo.

Upravo me podsećaš da je jedna od mojih najranijih krilatica bila „Tajanstvenost je neprijatelj Istine“;⁵⁸ kako onda da se pomirim sa politikom skrivanja tako važne stvari?

Možda je najbolji plan za mene da zabeležim činjenice slučaja, toliko daleko koliko je moguće; iz njih može da se pojavi da nikakva alternativna politika nije moguća.

Prvi uslov članstva A? A? je da je čovek zaklet da identifikuje svoje sopstveno Veliko Delo sa onim koje uzdiže čovečanstvo na viši nivo, spiritualno, i na svaki drugi način.

Prema tome, razumno je da oni koji su opterećeni vođenjem Reda treba da budu bar Majstori Hrama, ili bi njihova odluka bila bezvredna; i bar Mudraci⁵⁹ (mada ne i ona naročita vrsta Magusa koja donosi svetu Reč Nove Formule svakih 2 000 godina ili tako) ili bi oni bili nesposobni da utiču na događaje u nekoj meri srazmernoj cilju Rada.

Koje prirode je ova Moć, ovaj Autoritet, ovo Razumevanje, ova Mudra-Volja?

(Idem od Geburaha do Chokmaha.)

S pasivne strane je uporedivo lako formirati neku ideju; jer su bitni kvaliteti uglavnom proširenja onih koje svako od nas poseduje u nekom stepenu. A da li je Mudrost Shvatanja „prava“ ili „pogrešna“ mora da bude do velikog stepena stvar mišljenja; često samo Vreme može da odluči takve stvari.

Ali za aktivnu stranu je neophodno da pretpostavi postojanje oblika Energije na njihovom raspolaganju koji je u stanju „da izazove promenu u skladu sa Voljom“ - jedna definicija „Magike“.

Ovo je sada, kao što znaš, osobito kompleksan predmet; njegova teorija je okolišna, a njegova praksa okružena svakom vrstom teškoće.

Ne postoji li jednostavan metod?

---

⁵⁸ „Mystery is the enemy of Truth“.

⁵⁹ Magi

Da: čudotvorna mašina raspolaže tipom energije koja je prilagodljivija nego sam Elektricitet, i jača i suptilnija nego ovaj, njegova analogija u svetu svetovne nauke. Može da se kaže, da je ona električni, ili bar jedan od elemenata „Zvučne-formule“ savremene Matematičke Fizike.

U R.R. i A.C., ovo je nagovešteno Adept Minoru pomoću naziva koji mu je dat na njegovoj inicijaciji u ovaj stepen: Hodos Chamelionis - Put Kameleona. (Ovo naglašava omnivalenciju sile.) U višim stepenima O.T.O.-a - A? A? ne voli izraze kao što je ovaj koji teži slikovitosti - on je obično nazvan „Zmijskim Vibracijama“, tako stavlja poseban naglasak na njegovu zmijsku snagu, pronicljivost, njegovu kontrolu života i smrti, i njegovu moć da prodre u svaki željeni sklop okolnosti.

Što se tiče ovog univerzalno moćnog oružja Tajni Vođe su dužni da poseduju potpunu kontrolu.

Oni mogu da navedu devojkicu da izveze tapiseriju, ili iniciraju politički pokret da dođe do vrhunca u svetskom ratu; sve u stremljenju za nekim planom potpuno van delokruga shvatanja najdubljih i najsuptilnijih mislilaca.

(Trebalo bi da važi bez kazivanja da vešta upotreba ovih vibracija omogućava čoveku da izvede sva klasična 'čuda'.)

Ove moći su čudesne. Ove moći vode u dimenzije vremena i prostora koje su potpuno drukčije od onih sa kojima smo prisni. Njihove vrednosti su neshvatljive za nas. Za Tajnog Vođu, vešto rukovanje ovim oružjem, „Tanano vođenje potamnelog štapa“ može da bude beskrajno važnije nego rat, glad i kuga kao takvi mogu da istrebe treći deo rase, da unaprede one čije je blagostanje pitanje Njegove zakletve, i jedini razlog Njegovog postojanja!

Ali ko su Oni?

Iako su Oni „nevidljivi“ i „nepristupačni“, ne mogu samo da budu izmišljotine koje je izmislio samo-zvani „Majstor“, koji nije potpuno siguran u sebe, da podupre svoj klimavi Autoritet?

Dobro, „nevidljivi“ i „nepristupačni“ kriticizam može podjednako da bude usmeren na Kapetana A, i Admirala B, Pomorskog Obaveštajnog Odseka. Ovi „Tajni Vođe“ kriju se iz tačno istih razloga; a ove osobine trenutno nestaju u trenutku kad Oni žele da utiču na tebe.

Napisano je, šta više, „Neka mojih služitelja bude malo i tajnih; oni će vladati mnoštvom i znanim“. (AL, I: 10)

Ali jesu li Oni onda ljudi u uobičajenom smislu reči? Oni mogu da budu inkarnirani ili neinkarnirani: to je stvar Njihove pogodnosti.

Jesu li Oni došli do Svog položaja prolazeći kroz sve stepene A? A? ?

Da i ne: sistem koji mi je dat da ga izložim je samo jedan od mnogih. „Iznad Bezdana“ sve ove tehničke bore su ispeglane. Jedan čovek za koga sumnjam da je Tajni Vođa teško da uopšte ima neko poznavanje tehnike našeg sistema. To što on prihvata Knjigu Zakona je gotovo njegova jedina veza sa mojim radom. To, i njegova upotreba Zmijskih Vibracija: ne znam koji od nas je bolji u tome, ali sam siguran da je on na veoma dugom putu ispred mene ako je jedan od Njih.

Ti već imaš na ovim stranicama i na drugom mestu u mojim spisima brojne i različite primere o načinu na koji Oni rade. Lista je daleko od kompletne. Stvari o Ab-ul-Diz-u i o Amalantrah-u prikazuju jedan metod komunikacije; zatim postoji način direktne „inspiracije“, kao u slučaju „Hermes Eimi“ u New Orleansu.⁶⁰

Opet, Oni mogu da pošalju običnog živog čoveka, bilo jednog od Njih samih ili ne, ne osećam se siguran, da mi naredi neki zadatak, ili da me ispravi kada grešim. Zatim su tu bile poruke prenesene pomoću prirodnih stvari, živih i neživih.⁶¹ Nepotrebno je reći, istaknut primer u mom životu je čitavi Plan Kampanje u vezi s Knjigom Zakona. Je li Ai-waz čovek (verovatno Persijanac ili Asirijac) i „Tajni Vođa“, ili je On ‘anđeo’ u smislu da je Gabriel anđeo? Je li Ab-ul-Diz Adept koji može da projektuje sebe u auru žene sa kojom živim, iako ona nema prethodno iskustvo te vrste, ili uopšte neko interesovanje za takve stvari? Ili je On biće čije je postojanje potpuno izvan ovog nivoa, samo usvaja ljudsku pojavu i sposobnosti da bi bio opažljiv čulima i razumljiv za tu ženu?

Nikada se nisam usudio da postavim neko takvo pitanje. To nije bilo zabranjeno; a ipak sam osećao da je bilo! Uvek sam insistirao, naravno, na najstrožem dokazu da On stvarno poseduje autoritet na koji ima pravo po Sebi! Ali sam osećao da je neumesno da preduzmem neku drugu inicijativu. Samo stvar dobrih manira, možda?

Objasniću na drugom mestu zašto su oni izabrali tako jednu vucibatinu kao što sam ja da objavim Reč Eona, i obavim sve poslove koji su pridodati ovom posebnom Delu.

Teret je sve teži kako godine prolaze; ali - Perdurabo.

Love is the law, love under will.

Bratski,

666

P.S. Čitanje ove kucane kopije još jedan put zbog „štamparskih grešaka“ podsetilo me je da bi mogla da pitaš, sasvim opravdano, „Ali ako Tajni Majstori imaju ove neograničene moći, zašto dozvoljavaju da

---

⁶⁰ Setiću se da ti dam detalje o ovim događajima kada se ukaže prilika.

⁶¹ Jednu stvar smatram sigurnom iz mog ličnog iskustva: kada pozoveš, Oni dolaze. Okolnosti obično pokazuju da je poziv bio predviđen, i pripreme su učinjene da se odgovori na poziv, dugo pre nego što je učinjen. Ali ja pretpostavljam da na neki način poziv mora da opravda činjenje.

te muče štampari, zaustavlja nedostatak sekretara, brinu sve vrste praktičnih problema?... Zašto, jednom rečju, sve uvek ide pogrešno“?

Ima nekoliko linija odgovora; sjedinjene zadovoljavaju:

1. Šta je „pogrešno“? Zato što su četiri rata Njihova ideja o „ispravnosti“, ti možeš da se upitaš kojim merilom možeš da proceniš događaje.

2. Njihov Rad je kreativan; Oni rade na neodređenoj masi neostvarenih mogućnosti. Tako oni nailaze, prvo, na protivljenje Inercije; drugo, na ustuknuće, reakciju, odbijanje.

3. Teoretski izvodljive stvari praktično su nemoguće kada (a) iako njihovo postignuće može da bude poželjno ono nije podvig bitan za konkretno Delo u igri trenutka; (b) je suma ukupne raspoložive energije upotrebljena za taj specijalni zadatak a ne postoji ništa raspoloživo za bočne izlaze; (c) je protivljenje, pasivno i aktivno, isuviše jako, privremeno, da bi bilo savladano.

Još šire, čovek ne može da proceni kako plan napreduje kada nema preciznu ideju šta je on. Vojniku je rečeno da „napadne“; on je možda nameravao da potpuno pobedi, da pokrije opšte povlačenje, ili da dobije vreme pomoću promišljene žrtve. Samo Vrhovni Komandant zna šta naređenje znači i zašto ga on izdaje; i čak i kad ne zna ishod, ili da li će pokazati i opravdati njegovu vojnu veštinu i odluku.

Naš posao je samo da slušamo naređenja: naša odgovornost se završava kada smo zadovoljni jer oni potiču iz izvora koji ima pravo da zapoveda.

P.P.S. Priča posetioca upravo me je podsetila na mogućnost da sam ja Tajni Vođa bez da znam to: jer su drugi ljudi već prepoznali da sam se ponašao kao takav iako nisam bio svestan te činjenice u to vreme.

10

Škola crva⁶²

Cara Soror,

Do what thou wilt shall be the whole of the Law.

Ti stvarno želiš da znaš kako da razlikuješ zlato od bakarnih pirita - „gvođenog pirita“ kako su ga ljudi nazivali⁴⁹.g. Kalifornija - ne! nisam bio tamo - ili „apsolutni“ alkohol i - Liker Viski od „alki“ (komercijalni alkohol - vidi Jack London-ovu Princezu, sjajnu priču - ne propusti je!) i Ratni Viski kakav je prodavan u većini Britanskih krčmi 1944.g. era vulgari.

---

⁶²

The Scolex School

scolex n. [N.L., Gr. scolex (pl. scoleces), crv.] Okrugli, sličan glavi segment na jednom ekstremitetu pantljičare, služi kao organ za pričvršćenje; larva pantljičare.

Jedan lep plan je da uzmeš remekdelo, nasumce izabereš stranicu, prevedeš je na Francuski ili Nemački ili bilo koji jezik koji najviše voliš, prošetaj oko svoje stolice tri puta (toliko koliko da zaboraviš Engleski) a zatim je prevedeš ponovo nazad.

Ti ćeš dobiti koristan utisak vrednosti remekdela zapažanjem vrste teškoće koja se pojavljuje u radu na prevodu; još više, od posmatranja efekta koji je na tebe ostavilo čitanje rezultata; i konačno, od procene ponovljenog prevoda: ima efekat originala koji je već pojačan izvršenim radom na njemu? Da li je original postao jasniji? Da li ti je stvarno dao informaciju koju je nameravao da da?

(Ja ti ulivam poverenje zbog veoma neobične sposobnosti; ovaj test nije lako napraviti; i, očigledno, ti možeš da pokvariš čitavu kompoziciju, naročito gde njena vrednost više zavisi od njene forme nego od njene suštine. Ali mi ne razmatramo poeziju, ili poetsku prozu; sve što želimo je razumljivo značenje.)

Ne sledi da je pasus besmislen zato što ti ne uspevaš da ga razumeš; on može jednostavno da bude isuviše težak za tebe. Kada Bertrand Russell piše „Kažemo da je funkcija R 'prvobitno Q - konvergentno ? ' ako postoji član y iz suprotnog područja od R i polja Q tako da vrednost funkcije za argumenat y i za svaki argumenat za koji y ima odnos Q je član ? “. Uspevamo li?

Ali ti ne sumnjaš da bi bila u stanju da slediš njegovu misao ako bi naučila značenje svih ovih nepoznatih izraza.

Sada uzmi paragraf od „okultnog učitelja“.

Šta više, ja ću ti dati pšenicu a ne grahoricu; izgleda strašno lako za valjanu instrukciju da se degeneriše u 'pridiku'. Ovde ide!

Uz učitelj Nirmanakaya-ovu skromnu odoru ide večno blaženstvo za ličnost, pomoć za čovekovo spasenje. Dostizanje blaženstva Nirvane koje samo odriče to, je najvažniji, poslednji korak - najveći na Putu Odricanja.

Sledi zdravo razumski komentar od Frater O.M.-a.

Sve ovo o Gautami Budi koji se odrekao Nirvane je očigledno čist pronalazak Madam Blavatske i nema autoritet po Budističkom kanonu. Buda je često ukazivao na to da je „prošao pored onog prolaza koji ne ostavlja ništa iza“. Opis njegovog rada na ovome je dat u Mahaparinibbana Sutta; i on je bio predmet spora Teozofa da li je ova „velika, uzvišena Nibbana priča“ bila nešto neobično za Gautamu Budu. Oni su počeli da razgovaraju o Parinibbani, super-Nibbani; kao da je tu bio neki put oduzimanja jednog od jednog koji bi ostavio višu, uzvišeniju vrstu ničega, ili kao da je tu bio neki put gašenja sveće koji bi

ostavio Mojsija u mnogo većem Egipatskom mraku nego što smo mi ikada pretpostavljali kada smo bili deca.

Ovo nije nauka. Ovo nije posao. Ovo je Američki Nedeljni žurnalizam. Indusi i Amerikanci su slični u ovoj nevinosti, ovoj „naivnosti“ koja zahteva izmišljene priče sa sve većim divovima. Oni ne mogu da podnesu ideju da postoji nešto kompletno i urađeno u isto vreme. Na ovaj način, oni uvek govore u superlativu, i teško se izražavaju kada ih činjenice sustignu, i moraju da pronalaze nove superlative. Umesto da govore da postoje cigle različitih veličina, i posebno odrede ove veličine, oni imaju ciglu i super-ciglu, i „jednu“ ciglu, i „neku“ ciglu; i kada dođu do kraja jure kroz rečnik za nekim drugim epitetom za ciglu, koji će izazvati osećaj čuđenja za veličanstveni napredak i super napredak - predstavljam Američku publiku ovom rečju - za koji se pretpostavlja da je već učinjen. Verovatno je čitava stvar razmetanje bez jedine činjenice iza nje. Gotovo sva Hindu psihologija je primer ove vrste žurnalizma. Oni nisu zadovoljni sa najvećim Bogom. Drugi čovek želi da se razmeće time da ima većeg Boga od ovog, a kada treći čovek dođe zatim i nađe ih kako se takmiče, to ga pobunjuje da pronade najvećeg super Boga.

Jednostavno je smešan pokušaj da se doda definiciji Nibbane ovaj pronalazak Paranibbane, i samo se ćaskala bave ovim fantastičnim spekulacijama. Ozbiljan student vodi računa o svom sopstvenom poslu - poslu koji mu je pri ruci. Predsednik Korporacije ne plaća svog knjigovođu da napravi izveštaj o bezbrojnim bilionima profita koji treba da bude napravljen u nekoj budućoj godini. Ne zahteva veliku sposobnost nizanje niza nula posle značajnog broja sve dok mastilo ističe. Ono što se želi je stvarna ravnoteža sedmice.

Čitaocu se preporučuje da ne dopusti sebi da se opija fantastičnim letovima misli, koje su otrov uma, zato što one predstavljaju pokušaj da se pobegne od stvarnosti, rasturanje energije i kvarenje moralne snage. Njegov posao je, na prvom mestu, da upozna sebe; drugo, da sredi i kontroliše sebe; treće, da razvije sebe na zdravim organskim poslovima malo po malo. Ostalo je samo koža i tkanina.

Postoji, ipak, svest o tome da je služenje čovečanstvu neophodno za savršenost Adepta. On nije za to da se odleti isuviše daleko.

Neke napomene o ovom putu su date u belešci za sledeći stih.

Studentu se takođe preporučuje da obrati pažnju na uslove za članstvo A? A? .

(The Equinox, Tom III, Dodatak 57-59.)

Spuštamo se na osrednje popularnog „učitelja“, na čistu podvalu. Pročitaj ovo:

Jednog dana, uskoro, biće otkrivena potpuno drukčija vrsta elektriciteta koja će doneti toliko mnogo dubokih promena ljudskom životu koliko i prvi tip. Ovaj novi elektricitet će nas premestiti u finiji etar nego što čini naša dobro poznata vrsta, i tako ćemo biti bliži po vibraciji petoj dimenziji, najdubljem izvoru stvari, oblasti „unutrašnjosti“ gde sve drži u ravnoteži kolosalna sila, ona ista sila koja je sabijena u atomu. Elektricitet broj dva će biti nezamislivo moćniji od našeg sadašnjeg elektriciteta broj jedan.

(V.S. Alder, Peta dimenzija, str. 132.)

Iscrpljen sam; moram da prenižem moj poklon.

Love is the law, love under will.

Bratski,

666

11

Nejasna visokoparnost pobožnog „Učitelja“

Cara Soror,

Do what thou wilt shall be the whole of the Law.

Ja ne mislim da je to bila neka nova vrsta elektriciteta. Mislim da je to bio pasus koji mi je priredio neuralgiju. Gadi mi se - ostajem bez reči.

Da izložim stvar ukratko, jezgrovito, koncizno, sažeto, svet je pokvaren od svakog ovog -

Astmatičnog Razmišljanja	Ukočenog Razmišljanja	Odvratnog Razmišljanja
Volovskog R.	Nesigurnog R.	Usedeličkog R.
Žvakačkog R.	Otrovnog R.	Purgativnog R.
Rasplinutog R.	Štenećeg R.	Džangrizavog R.
Izlučnog R.	Skotskog R.	Prevrtljivog R.
Maglom ograničenog R.	Cik-cak R.	Površnog R.
Ogovaračkog R.	Ambivalentnog R.	Lažnog R.
Zbrkanog R.	Skrhanog R.	Neuravnoteženog R.
Bolesnog R.	Začepljenog R.	Lepljivog R.
Nazadnog R.	Iščašenog R.	Brbljivog R.
Kobnog R.	Sitničarskog R.	Lajavog R.
Olovnog R.	Brbljivog R.	Prevrelog R.
Linjavog R.	Mrzovoljnog R.	Šupljeg R.
Neurotičnog R.	Ogovaračkog R.	Nejasnog R.
Sirotog R.	Izvrnutog R.	Klimavog R.
Grešnog R.	Drećećeg R.	Ispod pete R.
Gadnog R.	Podlog R.	Vrdavog R.
Rokoko R.	Leukorejskog ¹ R.	Bezobličnog R.
Ropskog R.	Umoljčanog R.	Krivog R.
Licemernog R.	Nesistematičnog R.	Plačljivog R.
Neukog R.	Praznog R.	Napitog R.
Loše izgrađenog R.	Nesigurnog R.	Njištavog R.
Udarenog R.	Atrofiranog R.	Gnusnog R.
Lenjog R.	Nadmenog R.	Prozaičnog R.
Zbrkanog R.	Kanceroznog R.	Drhtavog R.
Poganog R.	Tupog R.	Otpadnog R.
Masnog R.	Evroazijskog R.	Sočnog R.
Gnojavog R.	Besciljnog R.	Tuberkuloznog R.
Aljkavog R.	Nezrelog R.	Zaglađenog R.
Neurednog R.	Bež boje R.	Nejasnog R.
Suviše civilizovanog R.	Slabog R.	Mlitavog R.
Lepljivog R.	Iščašenog R.	Emetičnog ² R.
Osakaćenog R.	Vodnjikavog R.	Nezdravog R.
Maglovitog R.	Zabavnog R.	Mračnog R.
Opširnog R.	Negroidnog R.	Pistrasnog R.
Oportunističkog R.	Brbljivog R.	Sitničarskog R.
Mutnog R.	Onanističkog R.	Nadmenog R.
Nečistog R.	Hibridnog R.	Murdarskog R.
Mlitavog R.	Nebuloznog R.	Otrcanog R.
Neodgovarajućeg R.	Užurbanog R.	Šugavog R.
Izveštačenog R.	Praznog R.	Kobnog R.
Teatralnog R.	Uzaludnog R.	Nejasnog R.
Maglovitog R.	Nejasnog R.	Drvenog R.
Kratkovidog R.	Beskrvnog R.	Sapunjavog R.
Neozbiljnog R.	Surogatskog R.	Brbljivog R.
Nesvršenog R.	Papskog R.	Željnog R.
Meleskog R.	Nezrelog R.	Kaluđerskog R.
Bezveznog R.	Uglađenog R.	Pomodnog R.
Uskogrudog R.	Nametljivog R.	Nemuževnog R.
Snobovskog R.	Obmanjujućeg R.	Ljigavog R. ³

¹ leukoreja (grč. leukos - beo + rheo - tečem) med. belo pranje, bolesna pojava kod žena.

² emetici (grč. emetikos - lek koji izaziva povraćanje) med. sredstva koja gone na povraćanje.

³ [Napomena urednika: U originalnom Rukopisu spisak prideva sadrži oko 1 000 reči; upotrebljen je samo mali izbor.]

kakvo nalazimo kod Brunton-a, Besant-ove, Clymer-a, Max Heindel-a, Uspenskog, i kod mamiparačkih varalica tajnih torbara, U.B., O.H.M.,

A.M.O.R.C., i svoj drugoj bagri samozvanih Rozenkrojčera; trebalo bi da budu izviždani na sceni.

Sada smo se dogovorili o uslovima koji treba da budu zadovoljeni, ako dopustimo da dat predlog uopšte sadrži Misao, valjano je da obratimo našu pažnju na relativnu vrednost različitih vrsta misli. Ovo pitanje je od prvorazrednog značaja: čitava teorija Obrazovanja zavisi od ispravnog merila. Postoje činjenice i činjenice: čovek ne bi bio neminovno mnogo mudriji ako bi naučio napamet Enciklopediju Britaniku, ili Logaritamske Tablice. Jedini cilj Matematike, stvarno - Whitehead ukazuje na ovo u svojoj jevtinoj Aritmetici - je da učini da jedna činjenica obavlja rad hiljada.

Ono što mi tražimo je učinak Hijerarhije Činjenica.

Ovo nas odmah vraća na naše originalno „sabiranje i oduzimanje“ napomenuto u mom pismu o Umu. Klasifikacija, prvi korak, nastavlja stavljanjem sličnih stvari zajedno, a odvaja različite stvari.

Jedno preimućstvo u Obračunu činjenice je iznos znanja koje ona pokriva. $(2 + 5)^2 = 49$; $(3 + 4)^2 = 49$; $(6 + 2)^2 = 64$; $(7 + 1)^2 = 64$; $(9 + 4) = 169$ su izolovane činjenice, ne više; gore, koincidencije 49 i 64 mogu da pokrenu najluđe fantazije u tvojoj glavi - „nešto misteriozno o ovome“. Ali ako napišeš: suma kvadrata neka dva broja je suma kvadrata svakog plus dvaput njihov sadržatelj - $(a + b)^2 = a^2 + 2ab + b^2$ - imaš činjenicu koja pokriva svaki mogući slučaj, i pokazuje jedan aspekt prirode od mnogobrojnih. Važnost reči raste u svom rangu od pojedinačne konkretne do opšte i apstraktne. (Zanimljivo je da najveće vrednosti svega, „Zakoni Prirode“, nisu nikada podjednako 'istinite' za neke dve osobe, jer jedna osoba ne može nikada da posmatra identične pojave opažljive čulima kao druga, pošto dva čoveka ne mogu da budu tačno na istom mestu u tačno isto vreme: ipak upravo su ove činjenice podjednako istinite za sve ljude.)

Zapazi, molim te, veliki značaj sećanja. S jedne tačke gledišta (blagoslovi svoje srce!) ti uopšte nisi ništa sem svežnja sećanja. Kada kažeš „ovo se događa sada“ ti si falsifikator Božje svete istine! Kada kažem „vidim konja“ istina je da „beležim ovim izrazima moju hijeroglifsku interpretaciju nepoznate i nesaznatljive pojave (ili 'poente-događaja') koja je manje više nedavno uzela mesto u drugom kraju mog sistema za primanje utisaka“.

Onda dobro! Shvataš, naravno, koliko mnogo miliona ili biliona sećanja tu mora da bude da bi sačinilo prosečno dobro obučeni um. Svi ovi nizovi prideva pojavili su se spontano; nisam ih tražio u karakterističnim knjigama; zamisli obim mog punog rečnika! A reči su samo polu pečene cigle sa kojima čovek stvara.

Gledaj da ne prihvatiš bezvredni materijal; da izabereš, i izabereš opet, uvek u tačnom poretku i proporciji; da organizuješ, strukturališeš

svoju misao, uvek sa jednim ciljem s obzirom na izvršenje Velikog Dela.

Dobro, sada, pre nego što uđem dalje u ovo, moram da se ponašam kao poslednji nitkov, i osramotim svoje porodično drvo, i umrljam svoj grb i pisanku zbunjujući te zbog „realizma“. Izvini: nije moja zbrka; nju je napravila vekovima ranije družina prokletih monaha, predvođena nekim Duns Scotusom - nazvanim tako zato što je bio Irac - ili ako nije od nekoga drugog koji je podjednako nepoželjan. Oni su se držali Platonske dogme arhetipova. Oni su tvrdili da je postojala originalna (božanska) ideja takva kao „neiskusnost“ ili „svinja“, i da je neiskusna svinja, kakva je primećena u prirodi, bila upravo jedan primer ove dve idealne suštine. Njima su se suprostavili „nominalisti“, koji su rekli, suprotno, da „neiskusnost“ i „svinja“ nisu bili ništa po sebi; oni su bili samo imena (nominalizam od Lat. nomen, ime) izmišljena zbog podesnosti grupisanja. Ova doktrina je očigledno zdravo razumska i ja neću da traćim vreme u rušenju realista.

Svako a priori mišljenje, najgora vrsta mišljenja, ide sa „realizmom“ u ovom smislu.

Sada izgledaš šokirana i iznenađena! Nije čudo! Šta (ti uzvikuješ) je čitava Kabalistička doktrina sem apoteoze ovog „realizma“? (Tako zvani „idealizam“ očigledno bodri i teši studenta na njegovom teškom putu!) Nije li Acilut „arhetipski svet“? Nije li...

Oh, u redu, u redu! Zadrži svoju bluzu na sebi! Nisam se trudio da uradim to. Ti si potpuno u pravu: po izgledu Drvo Života je kao to. Ali je pogrešan put gledati na to. Mi dobijamo naš broj dva, na primer, kao „onaj koji je zajednički za ptičije noge, čovekove uši, blizance, kubni koren od osam, veća svetleća tela,⁶³ gvozdene šiljke vile“, itd., ali imajući ga, mi ne smemo da nastavimo da dokazujemo da broj dva poseduje od ove ili one svojine, stoga tu mora da bude dva od nečega ili drugog koje iz jednog razloga ili drugog ne možemo da izračunamo na našim prstima.

Nevolja je što ponekad možemo da uradimo tako; mi smo vrlo često primorani da radimo tako, i to izlazi ispravno. Ali mi ne smemo da verujemo u neku takvu teoremu; to je malo više nego nagoveštaj koji nam pomaže u našim pretpostavkama. Primer: anđeo se pojavljuje i govori nam da je njegovo ime MALIEL (MLIAL) koje sabrano do 111 je trećina od brojeva Sunca. Da li mi zaključujemo da je njegova priroda solarna? U ovom slučaju, da, možda, zato što, (po teoriji) je uzeo to ime zbog stvarnog razloga koji je u skladu sa njegovom prirodom. Ali čovek može da stanuje u Srebrnoj Ulici br. 81 bez da je umobolan, ili da je rođen u pet sati 5-og Maja, 1905.g., i pokaže se kao veoma jadan vojnik.

⁶³

Sunce i Mesec.

Mislim da već shvataš glavnu stvar: moraš da strukturališeš svoje razmišljanje. Moraš da naučiš kako da razlikuješ i kako da integrišeš svoje misli. Ništa ne postoji u izolaciji; ona je uvek uslovljena svojim vezama sa drugim stvarima; zaista, u jednom smislu, stvar nije ništa više nego suma ovih veza. (Jer je samo „stvarnost“, na kraju krajeva, kao što smo videli, Predmet Razmatranja.)

Sada, ovaj zadatak organizovanja uma, izgradnje jasne i razumljive strukture, je ogromno olakšan pomoću Kabale.

Kada, u jednom od onih čudnih nastupa neraspoloženja na koja se povremeno žališ, i čiji ti je uzrok nepoznat, vidiš ružičaste leoparda na stepeništu, „Ah! boja Kraljevske Skale Tiphareth - Oh! oblik Leo, verovatno na Kraljevskoj Skali“ i time se povećava tvoj rečnik za ove dve stvari. Zatim, možda, neko nagoveštava da je indiskrecija u obožavanju Dionysusa odgovorna za posmatrane pojave - dobro, opet postoji Tiphareth istovremeno; Sveštenik, šta više, nosi leopardovu kožu, a pege nagoveštavaju Sunce. Takođe, Sol je Gospodar Leo-a: prema tome tu si! ružičasti leopardi su tačno ono što imaš pravo da očekuješ!

Sve dok praktikuješ ovaj metod, čitav dan i svaki dan, za dugo vreme, ti ne možeš da kažeš kako čudesno tvoja mnemotehnička moć raste pomoću toga. Samo uvek pažljivo razvrstavaj nove ideje kako one dolaze zajedno po njihovom pravom redu važnosti.

To nije nalik na sistem ključeva kakav se upotrebljava u velikim ustanovama, takvima kao što su hoteli. Prvo, niz ključeva, od kojih svaki otvara jedna vrata, i samo jedna vrata. Zatim, niz koji otvara sva vrata samo na jednom spratu. I tako dalje, do odgovornog čoveka koji ima jedan jedinstveni ključ koji otvara svaku bravu u zgradi.

Postoji još jedna stvar o ovom čitavom Sistemu Kabale. On čini više nego da samo povećava mnemotehničku sposobnost za 10 000 posto ili tako; navika bacanja tvojih misli okolo, manipulisanje njima, pere ih i osvežava, pakovanje misli na njihova prava mesta u tvoj „Kristalni Orman“ daje ti ogromno naraslu moć nad njima.

Osobito, to ti pomaže da ih očistiš od emocionalne prljavštine koja ih normalno ometa;⁶⁴ ti postaješ savršeno ravnodušna za svaku implikaciju sem za njihovu vrednost u pogledu čitavog sistema; a ovo je od velike pomoći pri sticanju novih ideja. To je razlika između čoveka koji pokušava da iskopa gar iz očiju svoje supruge nezgrapnim masnim prstima ogrubelih od kopanja kanalizacije i očnog lekara opremljenog metalnim ogledalom i svim instrumentima koji su potpuno podesni za zadatak.

Još jedna stvar. Pored oslobađanja od emocija i utisaka koji zamagljuju misao, činjenica da se ti stalno pitaš „Sada, u koju fijuku

---

⁶⁴ Nadam se da nema potrebe da ponovim da je totalno nebitna neka data misao bilo priyatna ili nepoželjna ili drukčije uprljana od Vedana-e.

kog ormana ide ova misao“? automatski te navodi da posmatraš sistem kao važni činilac u operaciji samo zato što je on zajednički za svakog od njih.

Tako ne samo da imaš oslobođenu Sanna-u (percepciju) od mrlje Vedana-e (senzacije) već i uzdignutu (ili srušenu, ako više voliš da gledaš na to u tom svetlu!) da bude samo član Sankhara-e (tendencije) klase, tako te snažno uzdiže do četvrtog stadijuma, poslednjeg pre poslednjeg! prakse Mahasatipathana-e.

Još samo jedna reč o elementu Vedana-e. Intelekt je čisto mehanički izum, toliko tačan i nemaran za ono što izvrće koliko i Registar Kasa. On prima utiske, računa, saopštava rezultat: to je SVE!

Nikada ne pokušavaj da ograničiš misao na neki način, da vidiš kako je po sebi u vezi sa onim drugim elementima koji su potrebni da je stvore onim što ona jeste.

Iznad svega, ne „mešaj nivoe“. Kama može da bude oštra ili tupa, prava ili kriva; ona nije „rđavog izgleda“, ili čak „pouzdana“, izuzev onoliko koliko je kvalitet njenog čelika čini takvom. Litica nije „namrštena“ ili „preteća“. Snegom pokriveni glečer nije „podmukao“: recimo to samo znači da su članovi Alpskog Kluba i druge osobe koje ne poznaju planinarske veštine nesposobne da otkriju položaj pokrivenih pukotina u glečeru.

Sve takve stvari moraš da rešiš sama za sebe; važna stvar je da ti treba da odbaciš svaku takvu ideju.

Iznad svega, ne izbegavaj, i olako ne prelazi preko, neprijatnih nizova misli i bolnih problema. Ne reci „on je prešao dalje“ kada misliš „on je umro“ i ne nazivaj ašov krvavom lopatom!

Ja ću prekinuti ovu kratku belešku na ovoj tački, tako da ti možeš da imaš vreme da mi kažeš o onome što sam do sad govorio pokrivajući čitavu osnovu tvog pitanja.

Love is the law, love under will.

Bratski,

666

12

Levi put
„Crna Braća“

Cara Soror,

Do what thou wilt shall be the whole of the Law.

Uvođenje reči ‘self’⁶⁵ je izazvalo takva škakljiva pitanja. To je zaista pomalo zbunjujuće; putokazi „Desni Put“ i „Levi Put“ prvo nam

⁶⁵ self ličnost, sopstvo, jastvo.

izgledaju skoro potpuno neodgonetljivi; zatim, za tako veliki period, oni izgledaju potpuno isto. A na kojoj tački se razilaze?

Odgovori su stvarno sasvim jednostavni.

Tako dugo dok se radi o dostignuću ili postignuću, ta dva puta su po pravilu identična. U stvari, čovek se gotovo oseća obaveznim da pretpostavi neke unutrašnje pogreške sadržane u najranijim stadijumima koje je potpuno nemoguće otkriti.

Odluka koja određuje katastrofu suočava se samo sa Adeptus Exemptus-om $7^{\circ} = 4^{\circ}$. Sve dok se ne dostigne taj stepen, i to zaista u potpunosti, sa svim dugmićima valjano ušivenim, čovek nije sposoban da shvati šta se podrazumeva pod Bezdanom. Sve dok „sve što imaš i sve što jesi“ nije identično sa Univerzumom, njegovo uništenje bi ostavilo višak.

Dobro obrati pažnju na ovu prvu razliku: „Crni Magičar“ ili Vračar je jedva čak i daleki rođak „Crnog Brata“. Razlika između sitnog lopova i Hitlera nije loša analogija.

Levi Put je potpuno različita stvar. Počnimo od početka.

Sećaš se da sam rekao da su samo dve operacije moguće u Prirodi: sabiranje i oduzimanje. Primenimo ovo na magijsko napredovanje.

Šta se dešava kada Aspirant priziva Dijanu, ili poziva Lilith? On povećava sumu svojih iskustava na ovaj osobeni način. Ponekad on ima ‘iskustvo-veze’, koje povezuje dve glavne linije misli, i stoga je vredno desetina izolovanih dobitaka.

Dakle, ako u sličnom slučaju uopšte postoji neka razlika između Belog i Crnog Adepta, ona je ta, da jedan radeći uz „ljubav pod voljom“ postiže sjedinjenje s novim idejama, dok drugi jedino grabežom dodaje suložnicu u svoj harem robinja.

Budući da Crni Brat neprestano ograničava sebe; on je zadovoljan s vrlo ograničenim idealom; on se boji gubljenja svoje individualnosti - što nas podseća na ona „Nordijska“ brbljanja o „rasnom zagađenju“.

„Sada, Majstore“! (Kakav prekor u tonu tvog glasa!) U redu, u redu! Samo hladnokrvno! - Znam da je to precizan izraz upotrebljen u Viziji i Glasu, za opis Velikog Belog Brata ili Bebe Bezdana, ali za njega to znači pobedu; Levičaru bi to značilo poraz, razorno pustošenje, nešto nepopravljivo, kraj. To je tačno ono čega se on najviše plaši; a to je ono čemu on mora na kraju da dođe, zato što ne postoji uravnotežujući elemenat u njegovoj ideji o strukturi.

Ali (pitaš) kako čovek može tako daleko da zastrani nakon što je kao Adeptus Minor postigao „Znanje i Razgovor Svetog Anđela Čuvara“?

Seti se odlomka iz 14. Aethyra, „Vidi gde te tvoj Anđeo doveo“, i tako dalje. Možda Crni Brat napušta svog Anđela kad ostvari Program.

Možda je njegova greška od samog početka bila tako duboko ukorenjena, da je to bio njegov Zao Duh koga je on prizvao.

U takvim slučajevima prirodna čovekova politika je da prekine sve veze s Božanskim Trojstvom, i da ga zameni pronalaženjem lažne krune Daatha. Njima će Znanje biti sve, a šta je Znanje ako ne prava duša Iluzije?

Odbijajući tako pravu hranu za sve svoje sposobnosti, oni gube svoje strukturalno jedinstvo, i moraju da se okrepljuju stalnim dozama opojnih sredstava u bolnom samo-očuvanju. Tako sva njihova hemijska izjednačenja postaju endotermička.

Opis alternativnog stava trebalo bi da se objasni pomoću kontrasta; u svakom slučaju kontemplacija bi trebala da bude prijatna promena.

Svaki dodatak mora da me promeni. Ja želim da on čini tako. Želim da ga potpuno asimiliram. Želim da ga učinim trajnom odlikom mog Hrama. Ne bojim se gubljenja samog sebe u njemu, jer ga i ja preoblikujem u činu sjedinjavanja. Ne plašim se njegovog postojanja kao 'pogrešne' stvari, jer svako iskustvo je „igra Nuite“, a najgore što može da se desi je privremeni gubitak ravnoteže, koji se trenutno ispravlja čim se primeti, pomoću vraćanja i stavljanja u akciju formule kontradikcije.

Seti se Fama Fraternitatis: kad su otvorili Grobnicu koja je čuvala Ostatke našeg Oca Christian-a Rosencreutz-a, „sve te boje bile su blistave i raskošne“. To znači, na jednoj ploči veličine 20“ sa 40“ simbol (recimo, žut) će zauzeti 400 kvadratnih inča, a pozadina (u ovom slučaju ljubičasta) drugih 400 kvadratnih inča. Tako oni zaslepljuju; nestaje ograničenje, restrikcija, razgraničenje; a rezultat je postojana ideja oblika i boje koja je izvan fizičkog razumevanja. (Jedno vreme Picasso je pokušavao da razradi ovu ideju na slikarskom platnu.) Uništi tu ravnotežu jednim deset-milionitim inčom, i efekat je izgubljen. Neuravnotežen deo štrči kao civil usred puka.

Istina, ova veština, ovaj osećaj za ravnotežu mora da se stekne; ali kad ga jednom stekneš on je nepogrešiv vodič. Trenutna neugodnost upozorava; podstrek da se ona izbriše (analogija je isuviše zgodna da bi bila odbačena) je neodoljiv.

I ah! kakav imperativ je ovo!

Sve dok tvoj Univerzum nije savršen - a savršenstvo uključuje ideju ravnoteže - kako možeš da dođeš do Atmadarshana-e? Hindus može da smatra da je Atmadarshana, ili u svakom slučaju Shivarashana, ekvivalent prelaza preko Bezdana. Čuvaj se takvih zaključaka! Transevi su jednostavno izdvojena iskustva, oštro odsečena od normalnog mislenog života. Preći Bezdan je trajan i fundamentalan preokret u celini čovekovog bića.

Gornje вреди mnogo više na rubu Bezdana. Ako nedostaje ili je suvišan čak i jedan atom, cela strahovita i silna masa mora da teži da se pokrene s neodoljivim pokretom u pravcu uspostavljanja ravnoteže da

se to otkloni - dakle, razmisli o žiroskopu! Kako onda možeš da uništiš to u jednom jedinom čudesnom gestu. Ah! Slušaj Viziju i Glas.

Možda je najbolji i najjednostavniji plan za mene da izaberem najvažnije od značajnih pasusa i stavim ih kao dodatak ovom pismu. Takođe, zbog kontrasta, i one aluzije na „Crnu Braću“ i „Levi Put“. Ovo bi trebalo da ti da jasnu ideju o tome šta je svako od njih, i šta čini, što razlikuje njihove individualne metode koje su na neki način tako zbunjujući iste. Nadam se zaista najiskrenije da ćeš naoštriti svoj Magijski Nož na Kamenu Mudrosti, i da ćeš rukovati najspretnije i najodlučnije s obe rezaljke; i onom Bele i onom Crne drške. U pokušaju da izrazim ova mišljenja, neprestano me progoni strah da možda izostavljam neku presudnu stvar, i da čak dopuštam da sama igra reči prođe kao argumenat. Sve se to čini još gorim kad neko tako naviknut na Neshamahovske ideje zna, čak i pre nego što kaže, da je neminovno neistinito ono što namerava da kaže, toliko neistinito koliko i kontradiktorno. Prema tome kako može da ima značaj ono što neko kaže?

Takve sumnje prigušuju!

„Dosta o Zato! Neka bude bačen psu!“

Slede citati iz Vizije i Glasa.

Anđeo se ponovo pojavljuje

Tama se zgušnjava, tako je gusta, tako prijanjajuća, tako prodorna, tako pritiskajuća, da prema ovoj sve druge tame koje sam ikad video izgledaju kao sjajno svetlo.

Njegov glas šapatom dolazi: O ti, koji si majstor pedeset kapija Razumevanja, nije li moja majka crna žena? O ti, koji si gospodar Pentagrama, nije li jaje duha crno jaje? Ovde prebiva strava i slepi bol Duše, i gle! čak i ja, koji sam puka svetlost, zatvorena iskra, stojim u znaku Apophisa i Typhona.

Ja sam zmija koja izjeda čovekov duh strašću svetlosti. Ja sam nevidljiva noćna oluja koja obavlja svet očajem. Haos je moje ime, i gusta tama. Znaj da je tama zemlje rumena, a tama vazduha siva, ali tama duše je potpuna crnina.

Jaje duha je baziliskovo jaje, a kapija razumevanja ima pedeset, ovo je znak Škorpiona. Stubovi oko Iskušenika (Neophyte) krunisani su plamenom, a grobnica Adepata je osvetljena Ružom. A u bezdanu je oko sokolovo. Ali nad velikim morem Majstor Hrama neće naći ni zvezdu ni mesec.

I hteo sam da mu odgovorim: „Svetlost je u meni“. Ali pre nego što sam mogao da oblikujem reči, odgovorio mi je velikom rečju koja je Ključ Bezdana. I on reče: Ušao si u noć; da li još uvek žudiš za danom? Patnja i bol je moje ime. Ja sam omotan nevoljom. Ovde još uvek visi Raspeti, i ovde Majka plače za decom koju nije rodila.

Sterilnost i pustoća je moje ime. Nepodnošljiv je tvoj bol, i neizlečiva tvoja rana. Rekoh, „Neka me tama prekrije“; i opazih da sam okružen crninom koja nema imena. O ti, koji si bacio svetlost u zemlju, tako moraš večito da činiš. A svetlost sunca neće sjati na tebe ni mesec ti neće dati svoj sjaj, i zvezde će biti skrivene zato što si ti prošao van ovih stvari, van potrebe za ovim stvarima, van želje za ovim stvarima.

Ono na šta sam mislio bili su obrisi stena, pre osećeni nego viđeni, sada se pojavljuju velom pokriveni Majstori koji sede apsolutno mirno i tiho. Niko ne može da razlikuje nijednog od drugih.

I Anđeo reče: Vidi gde te je doveo tvoj Anđeo! Tražio si slavu, moć i uživanje, zdravlje i bogatstvo i ljubav, i snagu i dugovečnost. Uhvatio si se za život sa osam pipaka kao hobotnica. Tražio si četiri moći i sedam radosti i dvanaest oslobođenja i dve i dvadeset Povlastica, i devet i četrdeset Manifestacija, a gle! ti si postao kao jedan od Ovih. Pognuta su njihova leđa na kojima počiva Univerzum. Prekrivena su njihova lica, koja videše neopisiv sjaj.

Ovi adepti izgledaju kao Piramide - njihove kapuljače i odore su kao Piramide.

I Anđeo reče: Zaista je Piramida Hram Inicijacije. Zaista je takođe to i grob. Misliš li da postoji život u Majstorima Hrama koji sede pokriveni kapuljačama, ulogoreni nad morem? Zaista, nema života u njima.

Njihove sandale bile su čista svetlost, i oni su ih skinuli s svojih nogu i bacili ih kroz bezdan; jer ovaj Aethyr je sveto tlo.

Tu se ne pojavljuju nikakvi oblici, ni vizija Boga licem u lice pretvorena u Athanor koji je nazvan raspadom, ili vizija iskovana u jedno u kovačnici meditacije, na ovom mestu ona je samo huljenje i prevara.

I Blažene Vizije nema više, ni sjaja Najvišeg nema više. Nema više znanja. Nema više blaženstva. Nema više moći. Nema više lepote. Jer ovo je Palata Razumevanja; jer ti si jedno s Iskonskim stvarima.

Opij se izmirnom mog govora, koja je smrvljena s žuči ptice rok,⁶⁶ i rastopljena u mastilu sipe, i namirisana smrtonosnim velebiljem.

To je tvoje vino, ti koji si bio pijan od Iacchus-ovog vina. A zbog hleba ti ćeš jesti so, O ti koji si se udebljao na Ceresovom žitu! Jer kao što je čisto postojanje čisto ništavilo, tako je čista mudrost čisto...⁶⁷ i tako je čisto razumevanje tišina, mirnoća i tama. Oko je nazvano sedamdeset, a trostruki Aleph čime ga opažaš deli broj užasne reči koja je Ključ Bezdana.

---

⁶⁶ roc, rok, n. [Ar. rukh.] Legendarna ogromna ptica koja je igrala ulogu u Arapskoj mitologiji i smatra se da je to bila fosilna slon ptica, Aepyornis maximus, čiji su ostaci nađeni na Madagaskaru.

⁶⁷ Pretpostavljam da bi samo Magus mogao da čuje ovu reč.

Ja sam Hermes, koji sam poslan od Oca da diskretno objasnim sve stvari s ovim poslednjim rečima koje ćeš čuti pre nego što zauzmeš svoje mesto među onima, čije su oči zapečaćene i čije su uši zapušene i čija su usta stisnuta, koji su umotani u same sebe, čiji su telesni sokovi isušeni, tako da ne ostaje ništa osim male piramide praha.

I ta jasna svetlost utehe, i taj oštar mač istine, i sva ta moć i lepota koju oni od sebe samih učiniše, odbačena je od njih, kao što je napisano, „Video sam Satanu kao munju što pada s Neba“. I kao plameni mač spušten je kroz Bezdan gde četiri zveri paze i stražare. I pojavio se na nebu Jupitera kao jutarnja ili kao večernja zvezda. A svetlost od toga sija čak do zemlje, i donosi nadu i pomoć onima koji žive u tami misli i ispijaju otrov života. Pedeset je kapija razumevanja, i sto i šest je razdoblja. A ime svakog razdoblja je Smrt. (Vizija i Glas, 14. Aethyr)

A za njegovo Delo posle toga?

Tako dolazimo na zemlju, a tamo je velom pokrivena figura u potpunosti tami. Ipak je moguće savršeno videti u tami, tako da nam se ni najmanji detalji ne otimaju. A na koren jednog cveta on izliva kiselinu tako da se koren previja kao da je udaren na muke. A drugi odseca, a vrisak je kao vrisak Mandragore razderane od korena. I još jedan on sprži vatrom, i još jedan on pomaza uljem.

A ja rekoh: Težak je rad, ali je zaista velika nagrada.

I mladi čovek mi odgovori: On neće videti nagradu; on čuva vrt.

A ja rekoh: Šta će mu se desiti?

I on reče: To ti ne možeš znati, niti se to otkriva pomoću slova koja su totemi zvezda već samo pomoću zvezda.

I on mi sasvim nepovezano reče: Čovek zemlje je odan. Ljubavnik daje svoj život radu među ljudima. Samotnik napreduje sam, i ljudima daje samo od svoje svetlosti.

A ja ga pitah: Zašto mi on to govori?

I on reče: Ne govorim ti. Ti sam govoriš, jer ti razmišljaš o tome već dugo vreme, a nisi našao svetlost. I sada pošto si nazvan NEMO, odgovor na svaku zagonetku koji nisi našao netraženo će iskrsnuti u tvom umu. Ko može da kaže kog dana će cvet da procveta?

I ti ćeš deliti svoju mudrost svetlu, i to će biti tvoj vrt. A što se tiče vremena i smrti, ne obaziri se na te stvari. Jer iako je dragulj skriven u pesku pustinje, neće biti skriven za pustinjske vetrove, iako je on samo pesak. Zato jer je radnik radova radio na tome; i zato što je čist, nevidljiv je; i zato što je težak, ne pokreće se.

Sve ove reči čuje svako, ko se zove NEMO. Istim se on obraća razumevanju. A on mora da shvati vrlinu voda smrti, i mora da shvati vrlinu sunca i vetra, i crva koji okreće zemlju, i zvezde koje prekrivaju

virt. I on mora da shvati odvojene prirode i sklonosti cveta, inače kako će negovati svoj vrt? (Ibid., 13. Aethyr)

Tako za Majstore Hrama; kako za Crnu Braću?

Jer Choronzon je sličan ljušturi ili izmetu ove tri staze, i zato je njegova glava uzdignuta do Daatha, i zbog toga je Crno Bratstvo Daath proglasilo detetom Mudrosti i Razumevanja, njega koji je samo kopile Svastike (Kukastog Krsta). A to je ono što je zapisano u Svetoj Kabali o vrtlogu i Levijatanu i o Velikom Kamenu. (Ibid.)

Šta više, postoji Marija, huljenje protiv Babalon, jer se ona zatvorila; i stoga je ona Kraljica svih onih zlih đavola koji hodaju na zemlji, onih koje si video kao male crne mrlje koje prljaju Nebo Uranije. I svi ovi su izmet Choronzona.

A zbog ovoga je BABALON pod moćima Magičara, jer se ona prihvatila Dela; ona stražari nad Bezdanom. A u njoj je savršena čistoća onog što je iznad; ipak je ona poslana kao Osloboditeljica onima koji su dole. Jer nema drugog puta do Vrhovne Tajne osim preko nje i Zveri na kojoj ona jaše; i Magičar je postavljen kraj nje da prevari braću crnine, da oni ne bi sami sebi napravili krunu; jer ako bi postojale dve krune, tada bi Ygdrasil, to drevno drvo, bilo bačeno u Bezdan, iskorenjeno i bačeno dole u Najkrajniji Bezdan, i Tajna koja je u Svetilištu bila bi oskrnavljena; i Kovčeg bi bio oštećen, a i Ložu bi uhodili oni koji nisu majstori, a hleb Svete Tajne bio bi izmet Choronzona; a vino Svete Tajne bilo bi voda Choronzona; a tamjan bi bio razbacan; a vatra na Oltaru bi bila mržnja. Ali digni se; ustani, igray čoveka, jer gledaj! tamo će ti biti otkriven Veliki Užas, začuđujuća stvar koja nema ime. (Ibid., 3. Aethyr)

I sada Ona ponovo dolazi, jašuci delfina. Sad opet vidim one lutajuće duše, koje su tražile ograničenu ljubav, i koje nisu razumele da je „reč greha ograničenje“.

Vrlo zanimljivo; izgleda da čitavo vreme neprestano užurbano traže jedan drugog, ili nešto. Oni se međusobno sudaraju, a ipak neće da vide jedni druge, ili ne mogu da vide jedni druge, zato što su tako oмотani u svoje ogrtače.

A glas odzvanja: To je najstrašnije za čoveka koji se zatvorio i učinio se uzdržanim prema univerzumu. Jer oni koji sede ulogoreni nad morem u gradu Piramida zaista su zatvoreni. Ali oni su dali svoju krv, čak do poslednje kapi, da ispune pehar BABALONE.

Ovi koje vidiš zaista su Crna Braća, jer je napisano: On će se smeјati njihovoj nesreći i rugati se kada se budu boјali. I time ih uzdiže na nivo ljubavi.

I još je napisano: On ne želi smrt grešnika, već da se grešnik okane svoje grešnosti. Sada, ako bi jedan od njih odbacio svoj ogrtač, taj bi video sjaj dame Aethyra; ali oni to neće.

I opet:

Oh, vidim prostrane ravnice ispod njenih nogu, ogromne pustinje prošarane velikim stenama; i vidim male usamljene duše kako bespomoćno trče okolo, beznačajne crne kreature slične ljudima. A one vrlo čudno zavijaju, to ne mogu da uporedim s ničim što sam ikad čuo; ipak to je neobično ljudski.

A glas reče: To su oni koji su zgrabili ljubav i prilepili se uz nju, moleći se pred nogama velike boginje. To su oni koji su se zatvorili u tvrđave Ljubavi. (Ibid., 7. Aethyr)

Šta više, ovo takođe:

A ovo je značenje Pashalne Večere, prolivanje krvi Jagnjeta je ritual Crne Braće, jer su zapečatili Pylon⁶⁸ krvlju, da ne bi Anđeo Smrti ušao unutra. Tako se odvajaju od zajednice svetaca. Na taj način se odvajaju od samilosti i od razumevanja. Prokleti su jer zatvaraju svoju krv u svoja srca.

Ustežu se od poljubaca moje Majke Babylon, i u svojim usamljenim tvrđavama mole se pogrešnoj luni. I oni se povezuju zajedno jednom zakletvom, i s velikim prokletstvom. I zajedno kuju zaveru u svoj svojoj zlobi, i imaju moć i gospodstvo, i u svojim kotlovima vare oporo vino prevare, pomešano s otrovom njihove sebičnosti.

Tako dižu rat protiv Svetog, šaljući svoju prevaru ljudima i svemu što živi. Tako da se njihova lažna samilost naziva samilošću a njihovo lažno razumevanje naziva se razumevanjem, jer ovo je njihova najmoćnija bajalica.

Ipak, od sopstvenog otrova stradaju; Vreme će ih progutati u njihovim usamljenim tvrđavama, Vreme koje ih je prevarilo da ih služi, i stradaće od moćnog đavola Choronzona, njihovog majstora, čije je ime druga Smrt, zbog krvi kojom su poškropili svoj Pylon, koja je prepreka Anđelu Smrti, ali koja je i ključ pomoću kojeg on ulazi unutra.⁶⁹ (Ibid., 12. Aethyr)

---

⁶⁸ pylon, pilon, n. [Gr: pylon, pyle, kapija.] Visoki masivni ulaz u Egipatski hram.

⁶⁹ Mislim da je nevolja sa ovim ljudima bila to što su oni želeli da zamene krvlju nekoga drugog svoju sopstenu krv; zato što su želeli da sačuvaju svoje ličnosti.

Konačno:

Ipak, onaj koji shvata mora dalje da uđe u najspoljniji Bezdan, i tu mora da govori s njim koji je postavljen nad četvorostrukim užasom, s Princem Zla, čak i sa Choronzonom, moćnim đavolom koji prebiva u najspoljnijem Bezdanu. A niko ne može da govori sa njim, niti da ga shvati, osim služitelja Babylone, koji shvataju, i oni koji su bez shvatanja, njeni služitelji.

Gledaj! ne ulazi u srce niti u um čoveka shvatanje ove stvari; jer bolest tela je smrt, a bolest srca je očajanje, a bolest uma je ludilo. Ali u najspoljnijem Bezdanu je bolest težnje, i bolest volje, i bolest suštine svega, a ne postoji ni reč ni misao u kojoj bi se slika te slike mogla odraziti.

I ko god ulazi u najspoljniji Bezdan, izuzev onih koji shvataju, pruža svoje ruke i nudi svoj vrat Lancima Choronzona. I kao đavo večno šeta po zemlji, uništava cveće zemlje, i kvari svež vazduh, i truje vodu; i vatru koja je prijatelj čoveka i nada njegove težnje, jer se stalno uzdiže kao Piramida uvis, i vidi da je nju čovek ukrao u šupljem štapu od Neba, čak i tu vatru on pretvara u ruševinu i u ludilo i u groznicu i u uništenje. A ti, koji si gomila suvog praha u gradu Piramida, moraš da shvatiš ove stvari.

Zato čuvaj se! O ti, koji si određen da shvatiš tajnu Najspoljnijeg Bezdana, jer stoga u svakom Bezdanu ti moraš da preuzmeš masku i oblik Anđela. Ako imaš ime, nepovratno si izgubljen. Stoga traži da li negde postoji kap krvi koja još nije skupljena u pehar Prekrasne Babylon; jer ako u toj malenoj gomili praha postoji makar samo jedna kap krvi, sve će biti potpuno izopačeno; to će rađati škorpije, zmije otrovnice i blatnjave mačke.

A ja rekoh Anđelu: „Ne postoji li neko određen kao stražar“?

A on reče:

Eloi, Eloi, lama sabachthani.

Takva ekstaza patnje me muči da ne mogu da je izrazim, ipak znam da je to patnja Gethsemane. (Ibid., 11. Aethyr)

Love is the law, love under will.

Bratski,

666

Sistem O.T.O.-a

Cara Soror,

Do what thou wilt shall be the whole of the Law.

Obaveštavaš me da te je Najozbiljniji Istraživač u tvom području zamolio da mu objasniš razliku između A? A? i O.T.O.-a; i da mada je tvom umu sve savršeno jasno u vezi toga, nalaziš da je nemoguće da izazoveš sličnu jasnoću u njegovom. Dodaješ da on nije (kako bi čovek u početku mogao da pretpostavlja) idiot. I da li bih ja mogao, molim vas, da nešto učinim u vezi toga?

Dobro, ovde je bitna razlika ab ovo usque ad mala: A? A? se odnosi na pojedinca, njegov razvoj, njegovu inicijaciju, njegovo prolaženje od „Studenta“ do „Ipsissimusa“; on nema kontakta bilo koje vrste sa nekom drugom osobom izuzev Iskušenika (Neophyte) koji ga uvodi, i nekim Studentom ili Studentima koje može, nakon što postane Iskušenik, da uvodi.

Detalji ovog „Hodočasničkog Napretka“ su vrlo razrađeno izneseni u Jednoj Zvezdi na Vidiku; i zaista bi trebalo da budem glup i drzak pa da pokušam da uradim to bolje nego Jedna Zvezda na Vidiku. Ali je istina što se tiče O.T.O.-a da ne postoji sličan priručnik sa instrukcijom. U Manifestu i u drugim Službenim Objavama postoje oni koji bi trebalo da budu adekvatni podaci; ali ja potpuno shvatam da nisu urađeni i klasifikovani kao što bi smo želeli; sigurno je da još postoji prostor za jednostavan osnovni prikaz porekla Reda, njegovih principa, njegovih metoda, njegovog oblika, Vrline njegovog postepenog niza Stupnjeva. To ću pokušati da iznesem barem u osnovnim crtama.

Počnimo od početka. Šta je Dramski Ritual? To je svečanost o Doživljajima Boga koga nameravamo da prizovemo. (Bacchae od Euripida je savršeni primer za ovo.) Sada, u O.T.O.-u, predmet ceremonija je Inicijacija Kandidata, to je onaj čiji se Put u Večnost prikazuje u dramskom obliku.

Kakav je Put?

1. Ego je privučen ka Sunčevom Sistemu.
2. Dete doživljava Rođenje.
3. Čovek doživljava Život.
4. On doživljava Smrt.
5. On doživljava Svet izvan Smrti.
6. Čitavi ovaj ciklus Glavnih-Događaja je povučen u Anihilaciju.⁷⁰

---

⁷⁰

Annihilation n uništenje.

U O.T.O.-u ovi uzastopni stadijumi su predstavljeni kao sledeći:

1. 0° (Minerval)
2. I° (Inicijacija)
3. II° (Posvećenje)
4. III° (Odanost)
5. IV° (Savršenstvo, ili Ushićenje)
6. P.I. (Perfect Initiate - Savršeni Posvećenik)

Od ovih Događaja ili Stanica na Putu svi osim trećeg (II°) su jedinstvena kritična iskustva. Mi smo, ipak, zainteresovani za većinu istinskih različitih iskustava Života.

Svi sledeći Stadijumi O.T.O.-a su prema tome razrade II°, pošto je teško moguće u jednoj ceremoniji skicirati, čak i u najsazetijem obliku, Učenje Posvećenika u vezi s Životom. Rituali V°-IX° su stoga uputstva Kandidatu kako bi trebalo da se ponaša; i oni mu prenose, postepeno, Magijske Tajne koje ga čine Majstorom Života.

Da se vratimo na trenutak pitanju Tajnosti: ne postoji pravilo koje bi sprečavalo da protiv mene navedeš jednu od takvih mojih pametnijih primedbi, kao „Tajanstvenost je neprijatelj Istine“; ali u jednoj stvari sam ja, i uvek sam bio, vođa Krajnje Levice u Većnici Grada Piramida, tako da ako se uopšte prećutno slažem sa sistemom O.T.O.-a što se tiče „tajne nad tajnama“ IX°, to je stvarno stvar lične časti. Zbog mog zaveta datog pokojnom Frater Superioru i O.H.O.-u, Dr. Theodor Reuss-u. Zbog svega tog u ovom posebnom slučaju to je van svake sumnje stvar obične mudrosti; i osim toga, zloupotreba tajne, bar naizgled, vrlo je laka i primamljiva, i zato ako to postane opšte poznata stvar sam Red može da dođe u opasnost od kleveta i proganjanja; jer tu tajnu je lakše pogrešno tumačiti nego oskrnaviti.

Lege! Judica! Tace!

Love is the law, love under will.

Bratski,

666

14

Buka

Cara Soror,

Do what thou wilt shall be the whole of the Law.

Pitaš me šta je, u sadašnje vreme, najveća prepreka ljudskom napretku.

Odgovaram jednom rečju: BUKA.

Setićeš se da je u Yogi sažet izvod Posvećene Instrukcije:

Sedi mirno
Prestani da razmišljaš
Ćuti, i
Izađi.

Drugo od ovoga zahteva treće; jer niko ne može niti da misli niti da prestane da razmišlja pri svem tom bučnom dešavanju.

Zatim, Četvrta Moć Sfinge je Ćutanje; o ovom predmetu moram da te uputim na Male eseje o istini (Br. 14, str. 75).

Mi stvarno pokušavamo da razmatramo nešto totalno drukčije; nešto praktično u svakodnevnom životu. Vrlo dobro, onda; zapazi da Goetia znači „urlanje“, da službeno upotrebljavamo Zvono, Doboš, Bajalice, Mantre, i tako dalje. Sve potpuno istinito za Magiku; ali ništa od toga se ne primenjuje u Yogi, jer čak i praktikovanje Mantre ide brže i mirnije kako čovek nastavlja sve dok ne postane „Mentalno Mrmljanje“. M je slovo koje se izgovara usnama koje su čvrsto zatvorene; a Ćutanje je smisao MU korena od Mystery.⁷¹

Ipak, moramo da priznamo vrednost ritmičnog, usmerenog zvuka; koji je potpuno drugačiji od Buke. Stari Francuski ima noise, nose, rasprava, prepirka, buka; Provansalski noisa, nausea, nueiza. Ali Diez potvrđuje izvođenje od nausea - i zbog Živih Ratobornih Konzerativaca, smatram Dieza sto posto belim čovekom!

Jednom sam imao najpametniju lekciju: koliko je rasplinutog i stoga nepotrebnog u našem tobože sažetom govoru.

Moj Pretpostavljeni je tražio od mene rekonstrukciju određenog rituala. Ovo je bilo 1912.g.; tempo sveta je već bio nemilosrdno ubrzan; nagovoriti ljude da nauče čak i kratke pasuse napamet ne bi bio lak posao. Tako, opomenut zbog preopširnih, pobožnih, uobraženih i beznačajnih užasa Slobodne masonerije (naročito naprednih stadijuma Škotskih i Egipatskih Obreda), odlučio sam da presečem blebetanje i dođem do posedovanja na najdrastičniji način za koji sam bio sposoban.

To je bio veliki uspeh.

Samo tada smo imali kandidata koji je bio gluv kao top. (Ne „malo nagluv“; njegove bubne opne su bile oštećene.)

Očigledno, čovek je mogao da mu pokaže parče papira, pošto nije mogao da razgovara s njim. Ali onda bi u većem delu ceremonije kandidat morao da bude prevaren! Ništa sem da se komunicira pomoću alfabeta gluvonemih. Ovo sam uradio - i otkrio da sam mogao da izbacim na podsticaj trenutka bar četrdeset posto od „nesmanjivog minimuma“ bez da sam uopšte oštetio efekat rituala. „To sam naučio od njega“!

---

⁷¹ mystery s. misterija, tajanstvenost.

Van toga sam da se žalim što ozbiljno verujem da je organizovana zavera Crnih Loža da se ljudima onemogući da razmišljaju.

Nagi i besramni! U nekim zemljama već postoji prinudno slušanje programa Vlade; i ko zna koliko dugo će biti pre nego što svi budu izloženi po zakonu blejanju, mukanju, bljuvanju prodornog blebetanja B.B.C. - izdanja?

Prema tome nikome ne sme da se dopusti da uopšte razmišlja. Dole s javnim školama! Decu moraju mentalno da obučavaju polu obrazovani pastiri čije bi plate bile obustavljene na prvi znak neslaganja sa poslodavcima. Zbog ostatka, zaglušuje se čitavi svet besmislenom bukom. Mehanizuje se sve! Nikome se ne daje mogućnost da razmišlja. Standardizuje se „zabava“. Što glasnije i kakofoničnije to bolje! Kratki intervali između jedne buke i sledeće mogu da budu ispunjeni apelima, koji se ponavljaju sve dok im hipnotička moć ne da snagu naređenja, da se kupi ovaj ili onaj proizvod „Poslovnih ljudi“ koji su stvarna moć u Državi. Ljudi koji varaju svoju zemlju po jasnom šablonu.

Istorija poslednjih trideset godina dovoljno je rečita - čovek bi mogao da pomisli. Ono što ovi gnjecavi imbecili nikada ne shvataju je da živi organizam mora inteligentno da se prilagodi svojoj okolini ili da propadne pri prvoj ozbiljnoj promeni okolnosti.

Gde bi Engleska bila danas da tu nije bio jedan čovek, decenijama promišljeno držan „u pustinji“ kao „nezdrav“, „ekscentričan“, „opasan“, „nepouzdan“, „nemoguć za rad s“, da preuzme zemlju od zbunjenih „pouzdanih“ ljudi?

A šta bi mogao da učini ako ljudi ne bi reagovali? Ništa. Prema tome postoji još uvek ostatak čija nezavisnost, osećanje stvarnosti, i muževnost počinju da vrede kada se drago, dobro, vuneno stado rasprši u užasu pri prvom vukovom urliku.

Da, oni su tu, i oni mogu da nas vrate našoj slobodi - samo ako možemo da navedemo ljude da shvate da je neprijatelj u Beloj Kući podmuklije fatalniji nego neprijatelj u Braon Kući.

Odmah posle ove beleške o nadanjima ja ću se vratiti mom ćutanju.

Love is the law, love under will.

Bratski,

666

Seks Moralnost
Uključujući Artemis Iota-u

Cara Soror,

Do what thou wilt shall be the whole of the Law.

Hvala ti! Ja obuhvatam čitavo pitanje seksa sa nekoliko dobro izabраних reči? Pretpostavljam li ja da ti želiš da pozajmiš novac? Takvo servilno laskanje nagoveštava indirektan pristup.

Pravo da kažem, tvoj predlog nije tako nemoralan kao što zvuči u početku; jer toliko daleko koliko Engleski jezik ide, teško da stvarno postoji nešto vredno čitanja. 98. 138 odsto od toga je ono što Frances Ridley Ravergal uobičajeno naziva „koješta, koještarija, sranje i glupost.

Međutim, nedavno sam izdao Encikliku za Vernog sa atraktivnim naslovom Artemis Iota, i ja predlažem da pročitamo ovaj zapis, da se spasimo od nevolje, i zato što on daje spisak praktično svih klasika koje bi trebalo da pročitaš. Takođe, on sažima informacije i savete za „početnike“, sa prikladnom aluzijom na pozitivne zapovesti date u Knjizi Zakona.

Još, zbog svrhe ovih pisama, trebalo bi da izložim čitavu stvar u malo reči. Drvo Života, kao i obično, pruža podesna sredstva za klasifikaciju.

1. Na fizičku stranu seksa primenjuju se fiziološki zakoni. „Ne majmuniši s kružnom testerom“! onako kako John Wesley može da predloži mada sumnjam da je tako činio.

2. ‘Moralna’ strana. Kao u slučaju voltaže mekušca ne postoji samo jedna. Vodi računa o svom poslu! je jedino dovoljno pravilo. Tražanje za socijalnim, ekonomskim, religioznim i sličnim aspektima je bezvezno i nečisto.

3. Magijska strana. Seks je, direktno ili indirektno, najmoćnije oružje u arsenalu Magičara; i upravo zato što ne postoji moralni vodič on je neopisivo opasan. Dao sam mnoge velike sugestije, naročito u Magici i Knjizi Tota - neke od karata su gotovo razmetljivo otkriće; tako sam oštro udario preko prstiju zbog davanja deci da se igraju sa šibicama. Moje opravdanje je da ona već imaju šibice, da su moja objašnjenja usmerena da pridodaju svesne predostrožnosti postojećoj automatskoj zaštiti.

Gornje primedbe se odnose uglavnom na tehniku posla; i to je kretanje na veoma dugom putu da ti ukažem da bi trebalo da budeš u stanju da izgradiš principe od tvog opšteg poznavanja Magike, osim

Formule Tetragramatona, koja je jasno izložena i objašnjena u Magici, Poglavlje III. Kombinuj ovo sa suštinom Poglavlja XII i imaš to!

Ali postoji još jedna sporna stvar. Ovo je, uzgredno, gde „automatska zaštita“ ulazi. „Ti nemaš prava osim da vršiš svoju volju“ (AL, I: 42) znači da „nevešto kretanje prema nepoznatim“ ciljevima može samo da bude nesrećno. Moguće je, u hemiji, izazvati endotermičku reakciju; ali to je samo traženje nevolje. Proizvod nosi u svom sopstvenom srcu seme poništenja. Prema tome, najvažnija priprema za svaku Magijsku operaciju je da se osigura da njen objekat nije samo harmoničan sa, već nužan za, tvoje Veliko Delo.

Zapazi isto tako da upotreba ovog najvažnijeg metoda obuhvata manipulaciju sa energijama koje su neiskazivo tajne i tanane; on je u poređenju sa operacijama obične Magike kao poslednja reč u artiljeriji prema kremenjači!

Šta je prokleta stvar u svakom slučaju?

Upravo je to nevolja; jer to je prva od maski na licu Prave Volje; i ta maska je Bezizražajno Lice!

Koliko je svaka prava Umetnost spontana, genijalna, krajnje izvan čitavog svesnog znanja i kontrole, isto toliko je i seks. Zaista, čovek može da ga oceni još dubljim nego Umetnost; jer se Umetnost u svakom slučaju trudi da nađe razumljiv način izraza. To je mnogo bliže duševnom zdravlju nego slepa strasna želja seks nagona. Najluđi genije gleda s Chokmaha ne samo prema Binahu, već prema plodu onog jedinstva u Daathu i Ruachu; seks nagon ne koristi Binahu za razumevanje, tumačenje i prenos. On ne želi nešto više od instrumenta koji će ga uništiti.

Šta je onda magijski lek? Očigledno dovoljno za Kabalistu. „Ljubav je zakon, ljubav pod voljom“. Ona mora da bude prilagođena u svojim najranijim manifestacijama sa svojim osobenim Binahom, tako da teče slobodno duž Staze Daletha, i ponovo uspostavi izgubljenу Ravnotežu. Pokušaji da se potisne su fatalni, da se sublimiše su lažni i uzaludni. Ali, vođena mudro od početka, vremenom postaje jaka naučivši kako da koristi svoje vrline kao najbolje preimućstvo.

A šta s paralelnim instinktom u ženi? Izuzev u (retkim) slučajevima urođene bolesti ili deformiteta problem nikada nije tako akutan. Jer Binah, čak i dok ona namiguje na Chokmah, ima drugo oko široko otvoreno, okrenuto ka Tipharethu. Njena Prava Volja je tako podeljena po Prirodi od početka i njena tragedija je ako ne uspe da ujedini ova dva objekta. Oh, bože moj, da, znam sve o *spretas injuria formae* i *furens quid femina possit*; ali to je samo zato što kada joj nedostaje njen zalogaj ona se oseća dvostruko osujećena, lišena ne samo ekstatične Sadašnjosti, već i bajne Budućnosti. Ako ona samostalno jede Plod Drveta Života kada je nedozreo, ima ne samo loš ukus u ustima, već sledi teško varenje. Tada, živeći toliko mnogo u svetu mašte, stalno

proživljavajući senovite slike svoje Želje, ona nije ni blizu tako podložna žestokom ludilu puke slepe žudnje kao muškarac. Bitna razlika je nagoveštena njihovim individualnim orgazmima, ženski talasast, muški porazan.

Love is the law, love under will.

Bratski,

666

Artemis Iota

vel

De coitu

Scholia Triviae

Dianae sumus in fide Puellae et pueri integri

Dianam pueri integri Puellaeque canamus.

Catullus

Reč Greha je Ograničenje. O čoveče! ne odbijaj svoju ženu ako ona hoće! O ljubavniče, ako ti je volja, napusti! Nema spone koja može sjediniti razdvojene osim ljubavi; sve ostalo je prokletstvo. Proklet! Proklet neka bude eonima!

Pristanak ili odbijanje treba da budu određeni samim nagonom bez aluzije na neke druge motive koji kao takvi obično utiču na akciju.

Tako i sve tvoje; ti nemaš prava osim da vršiš svoju Volju. Svaka misao, reč, ili akt bez izuzetka je predmet ovog zakona. „Čini što ti je volja“ ne dozvoljava da se čini ma šta drugo; iz straha da ovo ne bude shvaćeno doktrina je ovde izričita: „Ti nemaš prava osim da vršiš svoju volju“.

Svaki delić energije mora da bude ugrađen u ovu jednosmernu mašinu volje; direktno ili indirektno, mora da služi jednoj svrsi. Vrlo mala rupa na trupu broda može da potopi veoma veliki brod.

Stoga je svaki akt, sa mislima i rečima koje određuju njegovo izvođenje, sveta tajna.

Sada od svih aktova bitno najvažniji je akt ljubavi. Na prvom mestu zato što je ekstaza koja prati njegovo prikladno izvođenje fizička slika, ili nagoveštaj, stanja Samadhia, pošto je svesnost Egoa privremeno u latentnosti; drugo, zato što je njegov normalni efekat na materijalnom nivou, ili može da bude, neprocenjivo ogroman. (Naglašavanje reči „prikladno“ je apsolutno.) Upravo zato što je tako moćno oružje, njegova upotreba je ograničena mnogobrojnim merama predostrožnosti, a njegova zloupotreba se odvraća zabranama koje su teško opterećene pretnjama.... „Takođe, predajte se svom izobilju i volji ljubavi kako vam je volja, kada, gde i s kim vam volja! Ali uvek za mene“.

Ako to ne bude ispravno; ako pomešate prostorne-oznake, govoreći: One su jedno; ili govoreći, One su mnoge; ako ritual ne bude uvek za mene; tada očekujte strahotne osude Ra Hoor Khuita!

To će obnoviti svet; mali svet, moju sestru, moje srce i moj jezik, kome šaljem ovaj poljubac.... Ali ekstaza će biti tvoja i radost zemaljska: uvek K meni! K meni!

... Sakupljaćete dobra i obilje žena i izuzetnosti; nosićete skupocene dragulje; nadvisićete narode zemlje u sjaju i ponosu; ali uvek ljubeći me, i tako ćete doći k mojoj radosti.

Postoji veo, taj veo je crn. To je veo skromne žene; to je veo tuge, i mrtvački pokrov: ništa od toga nije moje. Strgnite dole tu vekovnu lažljivu sablast: ne uvijajte vaše poroke u vrle reči: ti poroci su moja služba; vi činite dobro, i ja ću vas nagraditi ovde i u budućem životu.

Ima pomoći i nade u drugim bajalicama. Mudrost govori: budi jak! Tada ćeš moći da podneseš više radosti. Ne budi životinja; oplemeni svoju nasladu! Ako piješ, pij sa osam i devedeset pravila umeća: ako ljubiš, prevaziđi to finoćom; i ako činiš bilo šta radosno, neka u tome bude tananosti!

Ali prevaziđi! prevaziđi!

Uvek se bori za više! i ako si odista moj - a u to ne sumnjaj, i ako si uvek radostan - smrt je kruna svega.

Evo detaljnog dokaza AL, I: 41. Ovaj akt je određena električna ili magnetna pojava. Nikakva druga razmatranja nisu primenljiva. (Aut-sajderu će to stoga pokatkad da izgleda nerazumno.) Jedini izuzetak bi bio - očigledno da je tako - kada bi zadovoljenje nagona bilo ispoljeno ometanje Prave Volje više nego što bi pomoglo da se ispuni; svaki takav slučaj mora da bude procenjen po svojim vrednostima.

„Ali uvek za Mene“. Reč „uvek“ ne dopušta izuzetak; „za Mene“ može da bude parafrazirano kao „ispunjenje jedne mogućnosti neophodne za postignuće Velikog Dela“. Svaki akt je sveta tajna, samo ovaj tako preuzvišen. Tekst nastavlja otvorenom pretnjom: „ako ritual ne bude uvek za mene, tada očekujte strahotne osude Ra Hoor Khuita“. Oskrnaviti ovu svetu tajnu je najfatalnija greška i ogrešenje; jer to je velika izdaja samog Velikog Dela.

Sledeći stih ponavlja: „Ako ritual ne bude uvek za mene“; i to je naglašeno i pojačano pretnjom. Prestupnik više ne uživa slobodno u zagrljaju Boginje Ljubavi; on je bačen u kazneni zatvor nemilosrdnog i užasnog Boga Poglavlja III.⁷²

---

⁷² Ovo se odnosi na Liber Legis, Knjigu Zakona, kao što čine prethodni i sledeći navodi u ovom Poglavlju 15.

„.... Stoga budite izvrsni; oblačite se svi u otmenu odeću; jedite bogatu hranu i pijte slatka vina i vina što se pene! Takođe, predajte se svom izobilju i volji ljubavi kako vam je volja...“ Ovo se odnosi na tehniku umetnosti; ona će biti objašnjena kasnije u ovom eseju.

„S kim vam volja“. Ovo ponavlja ono što je već rečeno gore u napomenama prema AL-u, I: 41.

Stih 53 ističe važnost ove dogme. Zanimarivanje ovih propisa je odgovorno zbog beskrajnih i nepodnošljivih patnji, užasnih nesreća prošlosti.

Kabalista može da zapazi da „k Meni“ na kraju ovog stiha ne samo da ponavlja preklinjanje, već je Magijski pečat stavljen na dogmu. (Stih 54 je sugestija da se traži tajna.)

Sa Grčkim slovima TO MH sabranim do 418; to je identično sa Abrahadabra, brojem Velikog Dela. Meditacija bi trebalo da dovede studenta do dubljih i plodonosnijih razmatranja.

Prizovite me pod mojim zvezdama! Ljubav je zakon, ljubav pod voljom. Niti neka budale ne shvate pogrešno ljubav; jer postoji ljubav i ljubav. Postoji golub, i postoji zmija. Izaberite dobro! On, moj prorok je izabrao, znajući zakon tvrđave, i veliku misteriju Kuće Božije.

Lepota i snaga, poskočan smeh i priyatna čežnja, silina i oganj, to je naše.

Ja sam Zmija koja daje Znanje i Radost i sjajnu uzvišenost, i pijanstvom podstičem ljudska srca. Da bi me obožavali uzmite vina i čudne droge o kojima ću reći mom proroku, i budite opijeni od toga! One vam uopšte neće nauditi. To je laž, ta glupost protiv sopstva. Iskazivanje nevinosti je laž. Budi jak, o čoveče! Budi strastan, uživaj u svim čulnim stvarima i nasladama! ne boj se da će te se bilo koji Bog zbog toga odreći.

Gledajte! ovo su ozbiljne tajne; jer postoje takođe neki moji prijatelji koji su samotnici. Ali ne mislite da ćete ih naći u šumi ili na planini, nego u purpurnim krevetima, miluju ih prekrasne žene zveri dugih udova, s plamenom i svetlom u očima, i bujnom ognjenom kosom oko njih; tu ćete ih naći.

Ali vi, o moji ljudi, ustanite i probudite se!

Neka se rituali ispravno izvode s radošću i lepotom!

Postoje rituali elemenata i svetkovine doba.

Svetkovina za prvu noć Proroka i njegove Neveste!

Svetkovina za tri dana pisanja Knjige Zakona.

Svetkovina za Tahutija i prorokovo dete - tajna, O Proroče!

Svetkovina za Vrhunski Ritual, i svetkovina za Ravnodnevicu Bogova.

Svetkovina za vatru i svetkovina za vodu; svetkovina za život i još veća svetkovina za smrt!

Svetkovina svakog dana u vašim srcima u radosti mog zanosa!
Svetkovina svake noći za Nu, i uživanje krajnjeg zanosa!
Zaista! svetkujte! radujte se! nema bojazni od sad nadalje. Rastapanje, i večita ekstaza su u poljupcima Nue.

Ovi stihovi se odnose još jednom na prateće okolnosti akta; oni pokazuju pomoćnike tehnike; i pokazuju duh u kome bi trebalo da se pristupi. Nepristrasni naučni stav istraživanja i spremnost su uvodni; stvar je da se predvide smetnje, da se potpomogne i usmeri struja: ali sam nagon je Oduševljenje.

Postoji veo; taj veo je crn. To je veo skromne žene; to je veo tuge i mrtvački pokrov: ništa od toga nije moje. Strgnite dole tu vekovnu lažljivu sablast: ne uvijajte vaše poroke u vrle reči: ti poroci su moja služba; vi činite dobro, i ja ću vas nagraditi ovde i u budućem životu.

Neka devica Marija bude rasčerečena na točkovima: neka zbog nje sve čedne žene budu potpuno prezrene među vama!

I zbog lepote i ljubavi!

Student bi trebalo da asimiluje doktrinu „Crne Braće“.⁷³ Odbijanje da se ostvari neka od čovekovih mogućnosti je direktna negacija Velikog Dela.

Ima pomoći i nade u drugim bajalicama. Mudrost govori: budi jak! Tada ćeš moći da podneseš više radosti. Ne budi životinja; oplemeni svoju nasladu! Ako piješ, pij sa osam i devedeset pravila umeća; ako ljubiš, prevaziđi to finoćom; i ako činiš bilo šta radosno, neka u tome bude tananosti!

Ali prevaziđi! prevaziđi!

Uvek se bori za više! i ako si ti odista moj - a u to ne sumnjaj, i ako si uvek radostan - smrt je kruna svega.

Ovde je, u nekoliko jednostavnih fraza, kompletni vodič - u nacrtu - za Umetnost Ljubavi.

Genijalnost bez tehnike je često nezgrapana i neshvatljiva; ali tehnika bez genijalnosti je suva koska. Genijalnost je tu, ili nije tu; ni pamet ni rad ne pomažu ako je odsutna. Ipak čovek može da tvrdi da je genijalnost uvek tu, jer „Svaki čovek i svaka žena je zvezda“. U svakom slučaju sama tehnika odgovara za studiju i vežbanje; već je napisano da „zahteva toliko mnogo studije koliko i teologija, i toliko mnogo prakse koliko i bilijar“. Sve što čovek može da učini je (a) da oslobodi, (b) da usmeri, skrivenu genijalnost. U neprijateljskim zemljama za civilizaciju (horribilesque ultimosque Brittanos) i njihovim kolonijama, prošlim i sadašnjim, tehnika gotovo ne postoji; pojedinci koji je poseduju u

⁷³ Vidi Poglavlje 12 ove knjige.

nekom stepenu savršenstva duguju svoju pre-uzvišenost, u gotovo svakom slučaju, učenju i obuci domorodaca od srećnijih i manje varvarskih delova sveta. Svaki tip rase i kulture ima svoju sopstvenu naročitu vrlinu.

A. Studija: Student bi trebalo da studira, ima na umu, i primi srcu, takve klasike kao Ananga-Ranga, Bagh-i-Muattar od Abdullah el Haji-a, Kama Shashtra, Kama Sutra, The Scented Garden⁷⁴ od Sheikh Nefzawi-a, i neke naučne i pseudo-naučne rasprave (obično o deformacijama prirode, ili zloupotrebi neznanja) od brojnih autora, uglavnom Francuskih, Nemačkih, Austrijskih i Italijanskih. Energized Enthusiasm,⁷⁵ (The Equinox, Tom I, Br. 9) je od velikog značaja. (Liber LXVI, Liber CCCLXX, Liber DCCCXXXI, Liber CLXXV, Liber CLVI i drugi, takođe su u The Equinox-u službene publikacije A? A? .) Ima različitih klasika o ovom predmetu koji su korisni da se asimilira romantična i oduševljena atmosfera valjana za praktikovanje Umetnosti; čovek može da navede Catullusa, Juvenala, (naročito Šestu Satiru) Martiala, Petronius Arbitera, Apuleiusa, Bokača, Masuccia, Fransoa Rablea, de Balzaka (Contes Drolatiques), de Sada (Justine, Juliette) Andre de Nerciat, Alfred de Musset i Georges Sand (Gamiani: ou Deux nuits d'exces) Sacher Masoch (Venus in Furs),⁷⁶ sa Engleskim i Američkim autorima koji su isuviše brojni da bi bili uvedeni u spisak osim istaknutih pesnika u Svetim Redovima: Swift, Sterne, Herrick, Donne i Herbert.

Takođe postoji kompletna literatura o misticizmu koja pristupa ili obuhvata ovu materiju; ali ovaj tip rada je, za mlađeg studenta, toliko opasan koliko je površinski atraktivan. On ohrabruje osećaj krivice, poučava otrovnu umetnost samo-opravljanja, i uzdiže samo onu hipokriziju koju Sloboda primetno osuđuje. „Strgnite dole tu vekovnu lažljivu sablast“. (AL, II: 52)

B. Praksa: Ni jedan učitelj, ma kako darovit, ne može da pokrije ni stoti deo pripremnog rada za ovu Umetnost. Najbolje poučavanje je ono od obučenih i posvećenih eksperata; sledeće, ono od muškaraca i žena prirodne genijalnosti.

C. Originalno Istraživanje: Trebalo bi da bude zasnovano na najširem mogućem znanju, i najdubljem razumevanju istog; i na rezultatima dosega i jačine svoje prakse.

Ali prevaziđi! prevaziđi! (AL, II: 71)

Ali uvek za mene. (AL, I: 51)

---

⁷⁴ Mirisni vrt

⁷⁵ Osnaženi zanos; Podstaknuto oduševljenje

⁷⁶ Venera u krznu

O Koncentraciji

Cara Soror,

Do what thou wilt shall be the whole of the Law.

Mudro je što me pitaš za posebno pismo o koncentraciji; ističeš da je neprekidno pominjem, a da nikad nisam dao jasne instrukcije.

Koncentracija zaista otvara sva vrata; ona leži u središtu svake vežbe baš kao što je i suštinska u svakoj teoriji; i gotovo sva raznolika pravila i propisi stvoreni su da bi osigurali adepstvo po ovom pitanju. Sva sporedna svesnost u radu, usmerenost na jedno, budnost i ostalo - određeni su da te naviknu na ovo.

Svi pozdravi, pozdravljanja, „Kazivanje Volje“, periodična obožavanja, pa i kazivanje apo pantos kakodaimonos s pokretom ruke nadole i napolje, oči skrenute, kada čovek ugleda osobu odevenu u religioznu (Hrišćansku) uniformu: sve ovo dolazi pod „Ne udari mačku na pogrešan način“! ili, po savremenom pseudo naučnom novinskom žargonu „aerodinamični život“.

Ono što ti je stvarno potrebno je službena Instrukcija iz The Equinox-a, i najpotpunije i najdublje razumevanje Osam predavanja o Yogi; ali ova predavanja su tako đavolski zanimljiva da kad god pogledam u tu knjigu ne bi li nešto citirao uvek me ponese za sobom. Ne mogu to da zapišem, zaboravim sve o ovom pismu. Prilično loša reklama za Koncentraciju!

Najbolji put je najteži; zaboraviti sve ovo i početi od početka kao da pre ništa nije bilo napisano o ovom predmetu.

Moram uvek da imam na umu da se podrazumeva da ti ništa više ne znaš o Yogi i Magici nego što bi o tome mogla da zna prosečno obrazovana osoba.

Šta je problem? Postoje dva.

Beta: Izvežbati um da radi maksimalnom brzinom i energijom, s najvećom mogućom tačnošću u izabranom pravcu, i sa minimumom smetnji i teškoća. To je Magika.

Alfa: U potpunosti zaustaviti um. To je Yoga.

Pravila, što je dovoljno čudno, su jednaka u oba slučaja; ili bar sve dok je tvoja „Magika“ potpuna - Yoga samo napreduje korak dalje. U Beta svodiš sva kretanja od mnogih na Jedno; U Alfa ti svodiš to Jedno na Nulu.

I sada, s uzdahom olakšanja, znaj ovo: svaki mogući događaj u Beta treningu je mutatis mutandis savršeno blizak inženjeru.

Materijal mora da bude izabran i pripremljen po vrsti i po načinu, najprilagođeniji obliku dotične mašine; različiti delovi moraju da budu sastavljeni sa najvećom preciznošću; svaka prepreka funkciji mora da

bude uklonjena, i svaka greška eliminisana. Sada se razvedri, dete! U slučaju mašine koju je izmislio i konstruisao sa svakim uslovom u svoju korist, inženjer misli da nije baš tako loše ako izvuče kojih petnaest ili dvadeset posto od proračunate efikasnosti instrumenta; pa čak i Priroda, sa milionima godina za prilagođenje i poboljšanje, vrlo često ne može da se pohvali da je uradila mnogo bolje. Tako da nema razloga da budeš obeshrabrena ako ti se uspeh ne nasmeši u prvoj nedelji tvog Rada, pošto ti počinješ da radiš sa materijalom čije osobine ne poznaješ, sa sredstvima koja su jedno ograničena, sa Zakonima Prirode koje ne razumeš; ustvari s gotovo svim protiv sebe osim nepopustljive Volje i ne-savladive hrabrosti.

Ima samo jedan metod da se prihvati u takvim okolnostima kao metod Aspiranta Magike i Yoge: metod Nauke. Ogled i greška. Ti moraš da posmatraš. To znači, pre svega, da moraš da naučiš da posmatraš. I ti moraš da zapišeš svoja posmatranja. Ni jedna životna okolnost nije, niti može da bude bezvezna. „Onaj koji nije sa mnom je protiv mene“. U svim ovim pismima ti ćeš naći samo dve stvari: ili ti govorim šta je loše za tebe, ili šta je dobro za tebe. Ali ja nisam ti; ja ne znam svaki detalj tvog života, svaku tvoju skrivenu misao. Ti moraš da uradiš devedeset odsto rada za sebe. Bilo da je ljubav, ili tvoje svakodnevno zanimanje, ili dijeta, ili prijatelji, ili zabava, ili bilo šta drugo, ti moraš da otkriješ šta ti pomaže za tvoju Pravu Volju a šta je sprečava; negovati jedno a izbegavati drugo.

Najozbiljnije insistiram da koncentracija nije, kao što gotovo svi mislimo, stvar popravljanja stvari u praksama; ti moraš da učiniš da svaki dah koji udišeš bude pokoran Pravoj Volji, da oplodiš tlo za prakse. Kada sedneš u svoju Asanu da umiriš svoj um mnogo je lakše za tebe ako je čitavi tvoj život težio relativnoj mirnoći; kada kucneš svojim Štapom da bi najavila otvaranje neke Invokacije, bolje je ako se svrha te ceremonije već krčkala u pozadini tvojih misli od detinjstva!

Da, zaista: pozadina!

Duboko dole, na samoj ivici podsvesti, su sve ove činjenice koje su te odredile da izabereš ovo tvoje Veliko Delo.

Posle toga, ambicija, svest, koja uređuje opšti red i sklonost tvog života.

Konačno, same prakse. A moje verovanje je da je većina neuspeha zbog nehata da se osveži obuka.

Love is the law, love under will.

Bratski,

666

Astralno Putovanje - kako to uraditi
Kako da proveriš svoja iskustva

Cara Soror,

Do what thou wilt shall be the whole of the Law.

Ne postoji bolji način treninga memorije od prakse Svete Kabale.

Čitavi mehanizam memorije zavisi od spajanja nezavisnih podataka. Moraš da nastaviš da skupljaš malo po malo, uvek da spajaš jednostavne utiske upoređujući ih sa drugima koji su još opštiji; i tako dalje sve dok čitavi tvoj univerzum nije raspoređen kao mozak i nervni sistem. Ovaj sistem stvarno postaje Univerzum. Kada ti sve valjano povežeš tvoja centralna svest razume i kontroliše svaki najmanji detalj. Ali ti moraš da počneš od početka - izlaziš u šetnju i prva stvar koju vidiš su kola koja predstavlja Atu VII, Kočije, skreće pažnju na Rak. Tada dolaziš do trgovca ribom i zapažaš neku ljusku sasvim plavo-zelenu. Ovo dolazi pod isti znak Raka. Sledeća stvar koju primećuješ je odelo boje ćilibara kod „Labuda i Edgara“; ćilibar je isto tako boja Raka na Kraljevoj Skali. Stoga sada imaš skup od tri utisaka koji su spojeni zajedno činjenicom da svi pripadaju klasi Raka; iskustvo će te brzo naučiti da možeš da zapamtiš sva tri mnogo jasnije i tačnije nego što bi mogla svaki od njih pojedinačno.

Ne povećavaj teret svojoj memoriji već ga smanjuj.

Ono što kažeš o napetosti i nestrljivosti i žurbi je sasvim istinito. Vidi Knjigu Zakona, Poglavlje I: 44.

For pure will, unassuaged of purpose, delivered from the lust of result, is every way perfect.⁷⁷

Ovaj je, s praktične tačke gledišta, jedan od najvažnijih stihova u knjizi.

Neobična reč unassuaged je veoma interesantna. Ljudi obično pretpostavljaju da je 'volja' rob svrhe, da ti ne možeš valjano da želiš stvar sve dok ciljaš na određeni cilj. Ali ovo nije slučaj. Razmišljanje o cilju stvarno služi da poremeti um. U ovih nekoliko reči uključen je čitavi metod bez svake bombastične pobožnosti ropske doktrine mističizma o predaji Volje. Niti je ova ideja o predaji stvarno ispravna; volja mora da bude poistovećena sa tako-zvanom Božjom Voljom. Čovek mora da postane kao moćna reka, koja nesvesno cilja moru, koja sigurno ne popušta nekom spoljnjem uticaju. To je delanje u skladu sa zakonom svoje sopstvene prirode - sa Tao-om. To čovek može da

⁷⁷ Za čistu volju, neoslabljenu svrhom, oslobođenu strasti za rezultatom, svaki put je savršen.

opiše, ako je neophodno, kao „pasivnu ljubav“; ali to je ljubav (po dejstvu) uzdignuta na svoj najviši potencijal. Vraćamo se na istu stvar: kada je strast oslobođena svake „žudnje za rezultatom“ ona je neodoljiva; ona postaje „Zakon“. Nikada ne mogu da shvatim zašto mistici ne uspevaju da vide da njihova ropska doktrina o predaji stvarno insistira na dualitetu koji oni pokušavaju da ponište!

Molim te zapazi da što dalje napreduješ, to je veći tvoj potencijal, veća je sklonost da procuri, ili čak da prsne sud. Mogu da ti pomognem time što ću te upozoriti na postavljanje prepreka, stvarnih i zamišljenih, na tvoju sopstvenu stazu; što je ono što većina ljudi čini. Gotovo je smešno misliti da se Veliko Delo sastoji samo u „dopuštanju da se radi punom parom“; ali Karma te baca s jedne strane tobogana na drugu sve dok ne „dođeš do ispravnosti“. (Postoji poglavlje ili dva u Knjizi Laži o ovome ali ja nemam kopiju. Moram da nađem jednu i umetnem je ovde. Da: stranica 22.)

O ti koji stupaš na Stazu, lažna je Sablast koju tražiš. Kada to shvatiš, spoznaćeš svu gorčinu, sa zubima zarivenim u Sodomsku Jabuku.

Tako si bio primamljivan duž te Staze, čiji bi te užas inače oterao.

O ti koji grabiš sredinom Staze, nijedna ti se sablast ne ruga. Jer ti koračaš radi koračanja.

Tako si primamljivan duž te Staze, čija bi te čar inače oterala.

O ti koji se vučeš prema Kraju Staze, nema više napora. Sve brže i brže padaš; tvoj umor se promenio u Neizreciv Odmor.

Jer nisi li na Toj Stazi: ti si postao Ta Staza.

Kao u Yi Kingu, 3. heksagram je odvojen od izvornog savršenstva, i on upotrebljava sve ostale heksagrame da opet ispravno postavi stvari. Rezultat je, zaista, izvanredan; savršenstvo originala je pojačano i obogaćeno njegovim iskustvom.

Postoji još jedan način definisanja Velikog Dela koji nam objašnjava čitavi predmet manifestacije, odvajanje od savršenog „Ništa“ prema savršenom „sve“, i čovek može da uzme u obzir ovo preimućstvo jer je sasvim nemoguće da skrene s pravog puta. Svako iskustvo, ma kakvo može da bude po svojoj prirodi, je samo još jedan neophodni udarac.

Prirodno čovek ne može da shvati ovo sve dok ne postane Majstor Hrama; sledi da je čovek večito uronjen u patnju i očajanje. Postoji, vidiš, još dobar deo toga nego samo učenje na svojim greškama. Čovek ne može nikada da bude siguran šta je ispravno a šta je pogrešno sve dok ne shvati da je „pogrešno“ ravno „ispravnom“. Stoga se sada

čovjek oslobađa od ideje o „naporu“ koji je povezan sa „žudnjom za rezultatom“. Sve što čini je priyatna i zdrava upotreba svoje snage.

To se ne odnosi na „čovjeka“ kao „konačnog cilja“ manifestacije. Molim te ne citiraj me protiv mene.

Čovjek je tako beskrajno mali,
Određen svim ovim zvezdama.
Tvorac i gospodar svih njih.
Čovjek je tako beskrajno veliki.

Ljudski aparat je najbolji instrument kojim smo, u sadašnjosti, svesni u našoj normalnoj svesnosti; ali kada dođeš do iskustva Razgovora sa višim inteligencijama, shvatićeš kako su nesavršene tvoje sposobnosti. Istina je da ti možeš da projektuješ ove inteligencije kao delove sebe, ili možeš da pretpostaviš da neki ljudski nosači mogu da budu vremenski upotrebljeni od njih za različite svrhe; ali ova razmišljanja teže da budu jalova. Važna stvar je da se napravi kontakt sa bićima, ma kakva bila po svojoj prirodi, koja su superiornija od tebe, ne samo po stepenu već i po vrsti. Tako reći, ne samo drukčija kao što se Veliki Danac razlikuje od Malog Psa, već kao što se bivo razlikuje i od jednog i od drugog.

Naravno ti si potpuno u pravu u vezi sa čulima, mada se ja ne bih složio da ograničim značaj pet koja su obična za većinu ljudi. Tu mora da, čovek može da sumnja, bude načina za direktno razumevanje takvih pojava kao magnetizam, električna otpornost, hemijski afinitet i slično. Dozvoli mi da te uputim još jednom na Knjigu Zakona, Poglavlje 2: 70-72

Ima pomoći i nade u drugim bajalicama. Mudrost govori: budi jak! Tada ćeš moći da podneseš više radosti. Ne budi životinja; oplemeni svoju nasladu! Ako piješ, pij sa osam i devedeset pravila umeća: ako ljubiš, prevaziđi to finoćom; i ako činiš bilo šta radosno, neka u tome bude tananosti!

Ali prevaziđi! prevaziđi!

Uvek se bori za više! i ako si odista moj - a u to ne sumnjaj, i ako si uvek radostan! - smrt je kruna svega.

Mistična ideja o promišljenom umrtvljenju i neutralisanju sebe je „gnusnost za Gospoda“. Ovo se, uzgred budi rečeno, ne sukobljava sa pravilima Yoge. Ta vrsta obuzdavanja je porediva sa ograničenjima u atletskom treningu, ili dijeti u bolesti.

Sada se vratimo Kabali - kako da je iskoristimo.

Pretpostavimo da si već uradila invokaciju, ili bi trebalo da to nazovemo istraživanjem, i pretpostavimo da želiš da interpretiraš pasus od

Baha. Svirati ovo je glavno oružje tvoje ceremonije. U toku tvoje operacije, uzimaš svoje astralno telo i uzdižeš se daleko iznad zemaljske atmosfere, dok muzika nežno traje u pozadini. Otvaraš svoje oči i nalaziš da je noć. Tamni oblaci su na horizontu; ali u zenitu je kruna konstelacije. Ova svetlost ti pomaže, naročito kad se tvoje oči naviknu na tamu, da razgledaš svoju okolinu. Pejzaž je pust i oskudan. Strašne planine su na obodu sveta. Usred pojave gomila plavo-crnih grebena. Sada se tu pojavljuje gigantsko biće iz njihovih udubljenja. Njegova snaga, naročito u njegovim rukama i slabinama, je strahovita. Ono nagoveštava kombinaciju lava, planinskog jarca i zmije; i ti trenutno dolaziš do ideje da je ovo jedno od retkih bića koje su Grci nazvali Himerom. Njegova pojava je tako strašna da ti smatraš da je razborito da preuzme prikladni oblik boga. Ali ko je prikladni bog? Ti možeš da smatraš da je najbolje, s obzirom na tvoje kompletno neznanje kao onaj koji je i gde si ti, da uzme božji oblik Harpocratesa, kao bića dobre odbrane u svakom slučaju; ali naravno ovo neće da te odvede mnogo daleko. Ako si dovoljno radoznala i smela, brzo ćeš se odlučiti po ovom pitanju. Ovde će biti korisna tvoja svakodnevna praksa Kabale. Brzo pregledaš u svom umu sedam svetih planeta. Prva od njih izgleda sasvim podudarna sa onim što si videla. Sve dovoljno dobro odgovara Saturnu. Da bi bila na sigurnoj strani, ti prolaziš kroz druge; ali ovo je sasvim očigledan slučaj - Saturn je jedina planeta koja se slaže sa svime. Jedina druga mogućnost biće Mesec; ali nema primetnog traga za neku od njegovih dobroćudnijih karakteristika. Stoga ćeš odlučiti da je Saturnov božji oblik ono što ti je potrebno. Zaista povoljno za tebe što si svakodnevno praktikovala preuzimanje takvih oblika! Vrlo čvrsto, veoma postojano, sasvim lagano, potpuno mirno, ti pretvaraš svoju normalnu astralnu pojavu u pojavu Sebek. Himera, priznajući tvoj božanski autoritet, postaje manje strašna i preteća po pojavi. Ona može, na neki način, da pokaže svoju predusretljivost da ti služi. Vrlo dobro, tako daleko; ali najpre je naravno bitno da se osigura svoj integritet. Prema tome ti počinješ pitajući za njeno ime. Ovo je bitno; zato što ako ti kaže istinu, daje ti moć nad njom. Ali ako, s druge strane, te slaže, ona se podaje zbog koristi i čitave svoje tvrđave. Ona postaje upravo kao podmornica čija je osnova uništena. Ona može da ti učini mnogo štete u međuvremenu, naravno, zato pazi!

Onda dobro, ona ti kaže da je njeno ime Ottilia. Da li da pokušamo da ga pravilno napišemo na Grčkom ili na Hebrejskom? Po zvuku imena i možda do nekog stepena po njenoj pojavi čovek bi mogao da glasa za pređašnje; ali posle svega Grčka Kabala je tako nezadovoljavajuća. Dajemo prvu priliku - počinjemo sa צמיריה. Za početak pokušajmo ovo pisanje slova. To se svodi na 135. Pretpostavljam da se ne sećaš šta ti Sepher Sephiroth govori o broju; ali

srećom nema potrebe da se raspituješ; jer $135 = 3 \times 45$. Tri je broj, prvi broj Saturna, a 45 poslednji. (Suma brojeva u magičnom kvadratu Saturna je 45.) sasvim divno korespondira sa svime što imaš; ali, naravno, onda moraš da znaš da je ona „jedan od duhova koji veruju“. Ukratko, je li ona prijatelj ili neprijatelj? Dakle kažeš joj „Reč Zakona je Thelema“. Ispada da ona uopšte ne razume Grčki tako da si ti nesumnjivo u pravu što si izabrala Hebrejski. Postavljaš joj pitanja, „Koja je reč Zakona“? a ona tajanstveno odgovara: „Reč Zakona je Thora“. To ti ništa ne znači; isto to može svako da zna, Thora je uobičajena reč za Sveti Zakon Izraela, i ti onda tražiš od nje da je speluje da bi bila sigurna da si čula ispravno; i ona ti daje slova, možda izgovarajući ih, možda pokazujući ih: Teth, Resh, Ayin. Sabiraš ih i dobijaš 279. Ovo je opet deljivo pomoću Saturnovskog 3, i rezultat je 93; drugim rečima, ona je bila sasvim u pravu. Na nivou Saturna čovek može da pomnoži sa tri i zato ti je ona dala ispravnu reč „Thelema“ u obliku koji je tebi neobičan. Sada možeš da smatraš da si uverena u njenu dobru veru i možeš da nastaviš da je ispituješ još revnosnije. Zvezde iznad njene glave nagoveštavaju uticaj Binaha čiji je broj isto tako tri, dok je najupadljivija stvar u vezi sa suštinom njenog bića: slovo Yod. (Čovek ne računa na ograničenje A H: budući božanski dodatak predstavlja najunutrašnjiju svetlost i najspoljašnju svetlost.) Ovaj Yod, ova iskra intenzivnog sjaja, je od onog blede zelenkastog zlata koje čovek vidi (na ovom svetu) na finom zlatnom listu Tibeta. Ona uvek sija većim intenzitetom kad se koncentrišeš posmatrajući je što ne bi mogao da činiš dok si zaokupljen istraživanjem njenih uverenja.

Poverenje je tako uspostavljeno, ti pitaš zašto ti se ona pojavila u ovo vreme i na ovom mestu; i odgovor na ovo pitanje je naravno tvoja originalna ideja, tako reći, ona predstavlja za tebe u drugim izrazima onu „planinsku Fugu“ koja ju je prizvala. Slušaš je pažljivo, postavljaš takva pitanja koja ti se čine da su korisna, i zapisuješ izveštaj.

Gornji primer je, naravno, čista imaginacija, i predstavlja veoma koristan slučaj. Verovatno ćeš se sresti sa svim vrstama teškoća i opasnosti i to ne samo na početku.

Love is the law, love under will.

Bratski,

666

Važnost našeg konvencionalnog pozdravljanja

Cara Soror,

Do what thou wilt shall be the whole of the Law.

S vremena na vreme savetovao sam te, svojom uobičajenom ne-uporedivom elokvencijom, da nikad ne zanemariš propisane Pozdrave; ali isto tako mislim da je važno da skupiš različita razmatranja povezana sa njihovom upotrebom - a u „Pozdrave“ uključujem „iskazivanje Volje“ pre obeda, četiri svakodnevnih obožavanja Sunca (Liber CC vel Resh) i pozdrav Našoj Dami Luni. Predlažem da se pozabavimo opštim predmetom združenih rituala, a ne specijalnim vrlinama svakog pojedinačno.

Praksa Liber III vel Jugorum⁷⁸ je upotpunjenje ovih grupisanih običaja. Oštrim fizičkim samokažnjavanjem kad pomisliš, kažeš, ili bilo šta učiniš od onoga što si odlučila da izbegavaš, postavljaš stražu na ulaz u tvoj um koja je sprema da odbaci sve pridošlice i tako stičeš naviku da si uvek budna. Imaj to na umu, i neće ti biti teško da pratiš argumente ovog pisma.

Kad vežbaš Dharana⁷⁹ koncentraciju, dopuštaš sebi tako mnogo beznačajnih stvari. Ona je nepokolebljivi i neprekidni napor. Um se neprestano bori da izbegne kontrolu. (Nadam se da se sećaš niza „prekida“. U slučaju da se ne sećaš izlažem ti ih ukratko.)

1. Neposredne fizičke smetnje: Asana bi trebalo da ih zaustavi.
2. Stvari koje su ti „na umu“.
3. Sanjarenje, i „Ne bi li pomoglo ako bih ja - ?“
4. Atmosferske smetnje - na primer glasovi koji očigledno dolaze iz nekog stranog izvora.
5. Odstupanje od same kontrole; i sam rezultat. (Seti se prakse nekih Hindu škola: „Ne to, ne to“! za sve što se predstavlja kao Tat Sat - stvarnost, istina.)

Treba li da te podsetim na to kako će jaka da postane želja za bekstvom, kako su fantastični izumi i opravdanja uma, često dodani namernom revoltu? Iz Kandy-a sam besno pobegao i pojurio u Colombo s namerom da obojim vazduh crvenilom sličnim ispljuvku lišća betela na pločnicima! Ali nakon tri dana uzaludnog traženja zadovoljenja u razvratu vratio sam se svojim konjima, i, naravno, to je bilo samo ono što sam morao da ispišam; relaksacija me je umirila i

---

⁷⁸ Vidi Magiku u Teoriji i Praksi, stranice 427-429.

⁷⁹ Knjiga 4, Deo I.

uravnotežila; ponovo sam se prihvatio discipline s udvostručenom energijom, i Dhyana je svanula pre nego što je prošlo nedelju dana.

Pominjem ovo zato što je normalna navika uma da organizuje ove suprotne napade koji čine svoj zadatak tako laganim. Ono što ti je potrebno je um koji će ti radije pomoći nego da ometa tvoj Rad svojom normalnom funkcijom.

Ovo je gde ovi Pozdravi, i iskazi Volje, i Obožavanja ulaze.

Koncentraciona praksa nije valjana; nemam dobru reč za to. „Pozadinska koncentracija“ ili „koncentracija duge distance“ su nespretni reči, i ne sasvim tačne. To je stvarno nešto kao obrazovanje u javnoj školi. Čovek ne čini neprekidno „bolju stvar nego što je ikad dotad radio“; niko ne spušta svoje naočare svaka dva minuta, niti je mali gospodin koji četka svoju kosu. Stvar je u tome da čovek vežba sebe da valjano reaguje u svakom trenutku iznenađenja. To mora da postane „druga priroda“ da bi se „Čini što ti je volja neka bude celina od Zakona“ pojavilo u prvom planu uma kada je čovek predstavljen strancu, ili kad dolazi na doručak, ili kad čuje zvono telefona, ili kad održava čas obožavanja, (ove reakcije treba da budu površinske, kao instinktivno ustajanje kada dama ulazi u sobu) ili, s druge strane, u trenucima neposredne opasnosti, ili iznenadnog straha, ili kada se u svojoj meditaciji čovek približi najdubljim slojevima.

Čovek ne treba da bude dogmatičan zbog upotrebe ovih naročitih reči. Može da izabere formulu da predstavi svoju sopstvenu Pravu Volju. To je slično Cato-u (ili je to bio Scipio?) koji je svaki govor, bilo o Pravilima Rimskog Kupačila ili o predlogu da se meliorise močvara Maremma, završavao rečima: „I šta više, po mom mišljenju, Kartagina mora da bude razorena“.

Shvataš?

Ti poučavaš um da automatski pogura tvoju misao baš onoj stvari od koje pokušava da odluta. „Da, shvatam te Stefane!... Ali, čiča Dudley, budi iskren, da li ovo sve uvek činiš i ti sam? Ne osećaš li se ponekad zbunjen, ili se bojiš da možeš da uništiš dejstvo svog pisma, ili ‘praviš scenu’ na javnoj ulici kada se iznenada zaustaviš i izvodiš ove neshvatljive ludorije, ili jednostavno zaboravljaš čitavu stvar“?

Da, tako postupam.

Pa dobro, imam li sada neki nagoveštaj opravdanja? Da, na neki način, imam; ne smatram to dobrim manirima da namećem svoju idiosinkraziju⁸⁰ ljudima, i ne želim da se pokažem većim ekscentrikom nego što je potrebno. To bi moglo da smanji moj lični uticaj i tako stvarno oštetiti Delo koje pokušavam da izvedem.

Love is the law, love under will.

Tvoj bratski,

---

⁸⁰ idiosinkrazija (grč. idios - svoj, vlastit + synkrisis - mešanje, smesa) urođena preosetljivost, odvratnost prema nečemu (npr. prema nekim jelima).

666

19

Akt istine

Cara Soror,

Do what thou wilt shall be the whole of the Law.

Izgleda da sam prošle Srede zaboravio da ukažem na „Akt istine“ u razgovoru, i u domu nikada nije pomenuto šta je to, i zašto bi svako trebalo da ga izvršava, i šta se događa kada ga čovek izvršava!

U redu, popraviću to; srećom, to je veoma jednostavna stvar; vrlo važna, savršeno paradoksalna, i razorno efektivna.

Analizirano, to je usvajanje da je nešto što izgleda sasvim pogrešno stvarno u redu, da je žudna želja savršena činjenica, opravdana strepnja, sasvim neosnovana - i da tako deluje.

Na primer, ja sam na nekom pustom mestu, moje snabdevanje hranom zavisi od nedeljnog glasnika. Ako on kasni dan, to je nezgodno; ako dva, to znači nevolja; ako tri, ozbiljna opasnost. Čovek je prirodno nespokojan kada se dan približava; možda vreme, ili neka slična iznenadna smetnja, verovatno izaziva to da će on da zakasni. Iz jednog razloga ili drugog ja radije preterujem sa svojim određenim sledovanjem. U vezi sa tim ne mogu ništa bitno da uradim.

Razuman način rada je da uvučem svoje rogove, da živim na minimumu neophodnom za život, koji obuhvata smanjenje svakodnevnog rada na gotovo ništa, i nadam se najboljem, očekujući najgore.

Ali postoji Magijski način postupanja. Kažeš sebi: Ja sam ovde da radim ovaj Posao u skladu sa svojom pravom Voljom. Bogovi moraju da vide da nisam obeshrabrena zbog nekog prokletog glasnika. (Ali pazi da te Oni slučajno ne čuju; Oni mogu da pogrešno shvate zbog Hibrisa⁸¹ ili osionosti: Učini to sve u Znaku Tišine, pod zaštitom Harpocratesa, „Gospoda odbrane i zaštite“; budi pažljiva da preuzmeš njegov Božji oblik, kako stoji na dva krokodila.) Zatim povećavaš svoju potrošnju, i u isto vreme pridodaješ mnogo dodatnog Rada. Ako ti valjano izvršiš ovaj „Akt istine“ sa istinskim uverenjem da ništa ne može da bude pogrešno, tvoj glasnik će stići dan ranije, i doneti vanredno veliku zalihu.

Ovo je, dozvoli mi da odmah kažem, veoma teško, naročito u početku, sve dok čovek ne stekne pouzdanje u efikasnost Formule; i vrlo je lako da se gadno „prevari“. Mehanički rad (kako ljudi kažu)

---

⁸¹ Hybris označava verovanje da si bog, to jest, da ti ne možeš da stradaš; ponos podrazumeva prkosni pokušaj da se postane bog.

ovde je još beskorisniji nego u većini slučajeva, a rezultati upropašćavanja stvari su nesrećni.⁸²

Uvek moraš da pronađeš da li tvoj akt odgovara tvom slučaju; pretpostavimo da očekuješ telegram u Petak sledeće nedelje koji prebacuje novac na tvoj račun. Potrebno ti je \$ 500 da nadoknadiš važnu isplatu a ne znaš da li će ti poslati čak i \$ 200. Šta nameravaš da uradiš u vezi sa tim? Da cicijašiš, i štediš na svojim troškovima, i učiniš sebe jadnom i nesposobnom za energičnu misao i akciju? Ti možeš da uspeš da uštediš dovoljno da promeniš deo; ali nećeš dobiti ni peni preko iznosa koji ti je stvarno potreban - a pogledaj na cenu moralne veličine!

Ne, idi i ostani na svečanom ručku sa šampanjcem, i šetaj Bond Ulicom sa 8 1/2 „Hoyo de Monterey“, i proćerđaj \$ 30 na neku krajnje beskorisnu tričariju. Zatim će se \$ 500 povećati na \$ 1 000 i stići dva dana ranije!

Postoji jedna ili dve stvari koje treba da se razmotre veoma brižljivo pre nego što počneš:

1. Predloženi Akt mora da bude apsurdan; on uopšte neće da deluje ako slučajno, ma kako neslično, može da se ostvari tvoj cilj. Na primer, nije korisno podržavati autsajdera. Tu ne sme da bude uzročna veza.

2. Akt mora da bude jedan koji čini situaciju određeno gorom. Na primer: pretpostavimo da računaš da će nova haljina da ima uspeha na Prijemu, a sumnjaš da je mnogo bolja od tvoje sadašnje najbolje, i da li će biti završena na vreme. Onda, nosiš tu sadašnju najbolju noćas (vlažnu, naravno) znajući da zaista upropašćuješ stvar.

3. Očigledno, svi uobičajeni uslovi Magijske Operacije primenjuju se u ovom kao i u svim slučajevima; tvoj cilj mora da bude u skladu sa tvojom Pravom Voljom, i sve to; ali postoji jedna zanimljiva stvar u vezi sa Aktom Istine: ova, čovek bi trebalo da pribegne Aktu Istine samo kada nijedan drugi metod nije moguć. U istraživačevom slučaju, gore, on ga neće primeniti ako ima neki način da požuri glasnika.

Čini mi se da bi gornji kratki opis trebalo da bude dovoljan inteligentnom i maštovitom studentu kao što si ti; ali ako neka stvar ostane nejasna, dopusti mi da znam, i ja ću nastaviti sa dodatkom pismu.

Love is the law, love under will.

Bratski tvoj,

666

---

⁸² Ne budi zavedena nekom očigledno površnom sličnošću sa „Hrišćanskom naukom“ i „Coueism-om“ i njihovom vrstom koja kokodače. Njima nedostaje bitna karakteristika formule.

P.S. Mislio sam da bi moglo da ti pomogne ako bih napravio nekoliko eksperimenata. Morao sam da uradim tako. Rezultat: ovo je mnogo teži i škakljiviji posao nego što sam mislio kada sam pisao ovo pismo. Na primer, jedna jedina misao o „drugoj vezi“ - na primer „ako to ne uspe bolje da uradim tako i tako“ - dovoljno je da upropasti čitavu operaciju. Naravno, ja sam totalno van prakse; ali, čak i tako...

20

Talismani: Lamén: Pentakl

Cara Soror,

Do what thou wilt shall be the whole of the Law.

Zaista me tešiš kad skrećeš s onih teško razumljivih i uzvišenih tema s kojima si me gnjavila tako često u poslednje vreme na ova draga mala pitanja kao što je ovo u pismu koje je stiglo ovog jutra: „Molim te, dragi Majstore, daj mi nekoliko saveta o tome kako se izrađuju Talismani (to je isto kao Telesmata, zar ne?) [Da, 666] i Pentakl. Službene instrukcije su sasvim jasne, naravno; ali nekako ih nalazim i pomalo zastrašujućim“.

Dakle, smatram da znam prilično dobro šta misliš; zato ću da pokušam da imitiram stil Tetke Tabithe u „The Flapper’s Fireside“.⁸³

Kao prvo, zaboravila si da pomeneš Lamén. Sada šta su ove stvari kada su u kući? To je dosta jednostavno.

Lamén je vrsta Grba. Izražava karakter i moći nosioca.

Talisman je skladište neke naročite vrste energije, vrste koja je potrebna za izvršenje zadatka za koji si ga izradila.

Pentakl se često meša sa oba ova pojma; u stvari, to je Minutum Mundum, „Univerzum u Malom“; to je mapa svega što postoji, uređena po Poretku Prirode. Postoji poglavlje u Knjizi 4, Deo II, koje je posvećeno tome (stranice 117-129); ne mogu da se odlučim da li mi se to sviđa. U najboljem slučaju, daleko je od toga da bude praktična instrukcija. (Poglavlje o Lamenu, stranice 159-161, je čak i gore.)

Analogija, ne previše luckasta, za ovo troje: Šahista, Otvaranje i sama Igra.

Ali - zamerićeš - zašto da uopšte bude luckasta? Zašto ne kažemo da je Lamén, izražavajući - kao što i čini - Karakter i Moći nosioca, dinamički portret pojedinca, dok je Pentakl, njegov Univerzum, njegov statičan portret? i to je razlog, nastavljaš laskavo, što radije voliš da nazoveš Oružje Zemlje (u Tarotu) Diskom, naglašavajući njegovo neprestano kružno kretanje, nego da ga nazivaš Pentakl ili Novčić, kao što je uobičajenije. Još jednom, sjajno dete našeg Oca Strelca Svetlosti i

⁸³

Devojčicin domaći život

iz mora rođene Afrodite, tvoja dobro poznata pronicljivost ima „pogođeno devedeset devet i jedan preko“ kako Browning kaže kada on (on takođe!) aludira na Tarot.

Kao što ćeš zaključiti iz gornjeg, Talisman je mnogo ograničenija ideja; on nije ništa više nego jedan od objekata u njegovom Pentaklu, jedna od strela u tobolcu njegovog Lamena. Zatim, kao što bi ti i očekivala, nema mnogo problema u vezi oblikovanja. Sve što ti je potrebno je da „razmisliš“ o tvojoj nameravanoj operaciji, i odlučiš koja planeta, znak, elemenat ili pod-elemenat ili šta ti nije potrebno da izvršiš svoje čudo.

Kao što znaš, vrlo mnogo željenih stvari mogu da se ostvare uz upotrebu talismana opisanih u Većim i Manjim Ključevima Kralja Solomona; takođe i kod Pietro Di Abano-a i u sumnjivoj Četvrtoj Knjizi Cornelius Agrippa-e.

Ni u kom slučaju ne smeš da koristiš kvadrata date u Knjizi Svete Magije Abramelina Maga sve dok ne uspeš u Operaciji. Šta više, sve dok ne odlučiš da je izvedeš i dok se ne pripremiš da pristaneš na sve opasnosti u cilju da izvršiš to, budala si ako uopšte poseduješ tu knjigu. Ti kvadrati su podložni tome da se oslobode i čine stvari na svoju sopstvenu inicijativu; a one ti se ne bi svidele.

Pokojni Philip Haseltine, mladi genijalni kompozitor, upotrebio je jedan od tih kvadrata da mu se žena vrati. On ga je pravilno urezao na svoju ruku. Ne znam kako je dalje izveo tu operaciju; ali žena mu se vratila a kratko vreme nakon toga on se ubio.

Zatim postoje Elementalne Tabele Sir Edward Kelly-a i Dr. John Dee-a. Iz ovih možeš da izvučeš kvadrat da izvedeš gotovo svaku operaciju koja se može zamisliti, ako razumeš suštinu onoga što različiti simboli predstavljaju. One su stvarno ekspanzija Tarota. (Očigledno, sam Tarot kao celina je univerzalni Pentakl - oprosti zbog pleonazma! Svaka karta, ovo naročito važi za Adute, je talisman; a celina može isto tako da se smatra Lamenom Merkura. To je očigledno jedna Ideja isuviše velika za svaki ljudski um da bi bila shvaćena u svojoj celokupnosti. Jer ona je „Mudrost po kojoj je On stvorio svetove“.)

Odlučujuća prednost ovog sistema nije u tome što ga njegova raznolikost čini prilagodljivim našim potrebama, nego u tome što mi već posedujemo Invokacije koje su potrebne da izazovu tražene Energije. Možda je još važnije istaći, da one deluju i bez izlaganja Magičara ozbiljnoj muci i naporu kao što je potrebno kada on mora da ih napiše iz svog ingeniuma.⁸⁴ Da! Ovo je moja slabost i ja sam vrlo nevaljao što te ohrabrujem da izbegavaš najteži put.

Imao sam običaj da često bojim pozadinu mojih Talismana u četiri koncentrična kruga, prvi (najunutarniji) u Kraljevoj (ili Vitezovoj)

⁸⁴ ingenium n. 1. prirodna osobina; dar 2. stvaralački dar 3. narav; karakter 4. razum.

skali, drugi u Kraljičinoj, treći u Prinčevoj, a krajnji u Princezinoj skali, u bojama Znak, Planete ili Elemenata kojima sam posvetio Talisman. Na ovome, najradije u „jarkim“ bojama, naslikao bih prikladna Imena i Figure.

Najzad, Talisman može da bude okružen obodom ispisanim prikladnim „malim stihom“ koji je izabran iz neke Svete Knjige, ili ga je Magičar izmislio da odgovara svrsi.

U Britanskom Muzeju (i pretpostavljam na drugom mestu) možeš da vidiš medalju iskovanu za sećanje na pobedu nad Armadom. Ova je reprodukcija, možda preinačena, Talismana koji je koristio Dee da izazove oluju koja je uništila neprijateljsku flotu.

Moraš da se jako dobro upoznaš s teorijom Magijske Veze (vidi Magiku, strane 107-122) i uvidiš njenu istinitost; jer bez toga tvoj talisman je više nego beskorisan. Čak je i opasan; jer će sva vezana Energija sigurno morati na neki način da se proširi; naći će svoje sopstvene veze sa bilo čim u blizini što joj pogoduje; i možeš da upadneš u najozbiljnije nevolje.

Postoji veliki deo korisnog materijala u Magici, stranice 92-100, i stranice 179-189. Mogao bih da nastavim čitavu noć ne radeći ništa sem da označavam izvore informacija.

Zatim dolazi pitanje kako „napuniti“ Talisman, kako evocirati ili invocirati dotična Bića, i - oh! ima toliko mnogo toga da ti je potreban čitavi život da bi ovladala teorijom.

Zapamti, isto tako, molim te, ono na šta sam ti ukazao na drugom mestu, da najveći Majstori sasvim često uopšte nisu bili Magičari, tehnički; oni su koristili takve izume kao Tajna Društva, Ložinke i Knjige. Ako si ti tako lakomislena da pokušaš da isključiš ove iz naše rasprave, to je samo dokaz da nisi razumela ni jednu jedinu reč o onome što sam pokušao da ti kažem ovih poslednjih nekoliko stotina godina!

Mogu li da završim sa neočekivanim primerom ili tako? The Equinox, Tom III, Br. 1, ima Iskušenikov⁸⁵ Pentakl Fratera O.I.V.V.I.O. Ilustracija u početku knjige originalnog (4. knjiga) izdanja Magike, boje su loše reprodukovane, je Lamena moje sopstvene Magike, ili Pentakl Nauke, siguran sam da nisam siguran koje!

Većina mojih Talismana, kao i moje Invokacije, već su pesme. Ovo pismo mora da bude kao Ilijada u bar jednom pogledu; ono se ne završava; ono se prekida.

Love is the law, love under will.

Bratski tvoj,

666

---

⁸⁵

Neophyte

Moja Teorija Astrologije

Cara Soror,

Do what thou wilt shall be the whole of the Law.

Nekoliko dobro izabраниh reči o Astrologiji? Madam, ja sam samo isuviše srećan da učinim uslugu: naš cilj je da služimo. Mušterija obično nije u pravu; ali statistike pokazuju da se ne splati da joj se to kaže.

Čini se da je davno bilo kad sam sastavio tvoj horoskop i pročitao ga, ali se sasvim jasno sećam koliko si bila zapanjena, kao što je toliko mnogo drugih bilo, jednostavnošću i korektnošću mog tumačenja. Počelo je, sećaš se, kad si mi dala uobičajene podatke kad smo svratili na čaj u Anglers' Rest. Na licu mesta sam izračunao Ascendent i primetio „Besmislica“! Pogledao sam te opet vrlo pažljivo; i, nakon mnogo gundanja, primetio, „Mnogo je verovatnije da si rođena između pola jedanaest i jedanaest“. Ali ti si insistirala na svome - a ja pak na svome. Neradi da napravimo gungulu u gostionici, odlučili smo da se potruđiš i pišeš svojoj majci ne bi li rešila problem. I stigao je odgovor: „Par minuta oko jedanaest. Sećam se, jer je tvoj otac bdio i pazio dokle god je mogao - ujutru je morao na posao“.

Takvi događaji su veoma uobičajeni u mom iskustvu; često se nisam slagao s onim što bi zvučalo kao proverena činjenica i s ispitivanjem bi se pokazalo da sam bio u pravu; tako uzevši da su statistike koje sam načinio pre mnogo godina pokazale da sam bio u pravu 109 od 120 puta, mislim da su dve stvari blizu da budu dokazane; prvo, da ja ne nagađam, što i ne znači mnogo; i drugo, što je od velike važnosti, da postoji određena veza između izgleda i osobina ličnosti, i Znaka Zodijskoga koji se uzdizao na horizontu kad je ta osoba prvi put udahнула vazduh u svoja pluća.

Dopusti mi da dodam, da ojačam argument, kako je u par slučajeva gde sam pogrešio postojao dobar astrološki razlog za to. Na primer, mogu da bupnem za Pisces da se uspinju iako je to stvarno bio Capricornus; ali u tom slučaju Saturn bi već bio oslabljen budući da je u Cancer-u, s lošim aspektima Venere i Meseca, gubeći sve svoje grube, muške, radne kvalitete, a na Ascendentu bi mogao da bude Jupiter, nagoveštavajući mnoge osobine Pisces: i tako dalje.

Sada mi dopusti da počnem! Ti želiš da ti objasnim sistem (ili ne-sistem) koji ja upotrebljavam. Ja ne „pokrećem na misteriozan način čuda koja izvodim“; jer ništa ne bi moglo da bude jednostavnije. Za poreklo sistema moram da se zahvalim Magu Abramelinu, koji je smatrao nedostojnim astrologe svog vremena sa njihovim preterano pedantnim proračunima „časova planeta“ i tako dalje. Mislim da on ide

isuviše daleko kada kaže da planeta uopšte ne može da ima uticaja, ili veoma malo, ako nije nad horizontom; ali dobro je mislio, blagosloven da je! I, iako on ne kaže baš tako, verujem da veliki deo svog posla radim na sličan način kao što je on radio.

Evo mog sistema Bočice sa lekom pod Brojem 000.

Izradi crtež rođenja: studiraj ga, pravi beleške o aspektima i položajima, koncentriši se - i uključi Magijski Prislušni Uređaj!

Ponekad, kad počinjem, napravim „napredni crtež“ da vidim kako ova nedelja ide pacijentu, ali to se nikada nije činilo dovoljno korisnim da bi opravdalo svoju komplikovanost i uloženi trud. Ono što ja svakako posmatram da bi ispitao današnju situaciju to su prelaženja nebeskog tela preko meridijana. Ove ja smatram veoma pouzdanim; ali i kod njih obično zanemarujem manje važne aspekte. Da kažem istinu, veze su daleko važnije od svega ostalog zajedno.

Hiljade knjiga je napisano o Astrologiji; moguće da niko ne bi mogao da ih sve potpuno pročita i bio bi velika budala ako bi to pokušao. Ali ne može da mu škodi ako se u njih zadubi dovoljno duboko da primeti kako se ni šest njih ne slaže u osnovnim postavkama sistema, a teško da mogu da se nađu i dve koje se slažu u značenju aspekata i položaja; često nema slaganja ni o značenju kuća.

Postoji nekoliko šarlatanskih sistema, takvih kao što su oni koji mešaju nauku sa Teozofskim hipotezama; prirodno je da te odbaciš. Ali čak i o opšte prihvatljivim oblicima Astrologije, takvim kao što je Svetovna i Časovna, sklon sam da budem podozriv. Pitam, na primer, zašto, ako Taurus vlada Poljskom i Irskom, kao što je nesumnjivo slučaj, krah i masakri 1939.g. e.v. i potonje u jednoj nisu se desili u drugoj. Sve luke sveta prirodno spadaju pod jedan od tri vodena znaka; ali mi ne nalazimo da jedna nevolja od Pisces, koja pogađa Tunis, ne bi trebala da učini nikakve štete svim drugim lukama kojima slično vlada.

Ovo nas dovodi do prvog Velikog Skoka u konjskoj trci sa preponama čitave nauke. Čujemo o hiljadama ljudi koji su ubijeni u isto vreme (za vreme od jednog sata ili dva, možda za minut ili dva) zbog zemljotresa, brodoloma, eksplozije, bitke ili drugih oblika nasilja. Da li je horoskop svake od žrtava označen s verovatnoćom takvog kraja? Znam za veoma čudne slučajeve koincidencije, ali ipak ne u tolikoj meri!

Odgovor je, verujem, mnogostruk. Može biti, na primer, da su Poljska i Irska pod vladavinom različitih stupnjeva Taurusa; da postoje veći i manji horoskopi, pa prvi nadvladavaju druge, tako da je horoskop porinuća „Titanika“ progutao žrtve njegove olupine.

Nešto od ovoga stvarno je očigledna istina. Poplave u Kini, glad u Indiji, svuda zaraza, očigledno je da zavise od mape na mnogo višoj skali nego što je lična.

Onda - što se tiče toga osećam se razumljivo siguran - tu može da bude jedan ili više faktora o kojima mi ne znamo ama baš ništa, a pomoću kojih u delovanje ulaze osnovne mogućnosti horoskopa. (Baš kao što i automobil ne može da krene dok ne otpustimo kvačilo.)

Završiću objavljivanjem izuzetnog stava.

1. Uopšte ne vidim nikakvu zamerku na pretpostavku da neki „zraci“ ili neka druga sredstva prenosa nekog određenog oblika energije mogu da dođu do nas iz drugih delova solarnog sistema; jer mi stvarno možemo da ukažemo na savršeno analogne pojave u otkrićima zadnjih stotinu godina ili tako nešto. Ali to nije ništa više nego pretpostavka.

2. Primedbe Astrologiji kao takvoj, naznačene onim što sam već istakao, i mnogim drugim, bile bi dovoljne da me smeste među najarogantnije nevrnike u celu studiju, da nije onako kako sledi.

3. Činjenice u odnosu na dominantan položaj toliko su očigledne, toliko neosporljive, i tako neobjašnjive bez pretpostavke pod br. (1), da sam u potpunosti uveren u fundamentalnu istinu osnovnih principa ove nauke.

Rekao sam, „Završiću“; i hteo sam to da kažem. Jer sada kad (nadam se) dovoljno poštuješ moje uverenje da je Astrologija prava nauka a ne gomila bapskih priča, svakako ćeš zatražiti instrukciju kako da je naučiš da bi mogla da proveriš moje mišljenje u svetlu tvojih sopstvenih eksperimenata.

Bilo bi mnogo bolje da svoje mišljenje izrazim u posebnom pismu.

Do tada -

Love is the law, love under will.

Bratski,

666

22

Kako naučiti astrološku praksu

Cara Soror,

Do what thou wilt shall be the whole of the Law.

„Ustanite Stražari i na njih“! Prvo moraš napamet da znaš svoje korespondencije unazad i naopačke (air connu). One su praktično sve u Knjizi Tota;⁸⁶ ali „ako neka nedostaje“ potraži je u 777.

Zatim nabavi knjigu o Astrologiji, što stariju to bolje. Raphael-ov jevtin Priručnik je verovatno dovoljan za sadašnju svrhu. Dobro utuvi u

⁸⁶

The Book of Thoth

glavu ono što jelovnik kaže o prirodi planeta, uticaju aspekata, ono što se podrazumeva pod položajem, šta je svrha i delovanje kuća, i tako dalje.

Ovo sve spoji sa tvojim klasičnim znanjem; karakter i osobine, moći i podvige, pojedinih božanstava koja su u pitanju.

Sledeće, nauči kako da postaviš sliku neba. U najboljem slučaju ovo ne bi trebalo da uzme prosečno inteligentnoj osobi više od jednog sata. To možeš da naučiš iz knjige. Najzad, nabavi Bailey-evu knjigu 1001 Notable Nativities⁸⁷ i More Nativities.⁸⁸ Pored toga i neku drugu zbirku koju je moguće nabaviti. Vežbaj sastavljanje horoskopa. Upotrebi Haldejski kvadratni sistem; on pokazuje na prvi pogled šta se događa u ugaonim kućama, koje su ključevi čitave slike.

Uporedi ono što znaš iz istorije o horoskopima sa onim što je rečeno o aspektima (i o ostalom) u knjigama koje si čitala.

Postavi zajedno slične horoskope; na primer: tuce koje ima Sagittarius-a koji jača, još jednu gomilu sa Jupiterom u sredini nebeskog svoda, i tako dalje; vidi da li možeš da nađeš sličnosti u ljudskim životima s onim što bi se iz knjiga očekivalo.

Ne plaši se da kritikuješ; naprotiv, učini sama neko istraživanje, i nađi slučajeve koji izgleda da protivreče tradiciji.

Primer: Saturn u M.C. kažu da izaziva spektakularan uspon u čovekovoj karijeri koja se završava podjednako spektakularnim krahom. Primeri: Napoleon I i III, Oscar Wilde, Woodrow Wilson, Lord Northcliffe, Hitler. Potraži ličnosti sa Saturnom koji je tako smešten, čiji su horoskopi staloženo išli svojim putem i koje su umrle uživajući ugled svetih ljudi. Pronađi zašto ono što deluje u nekim slučajevima ne uspeva u drugim.

Vremenom kad proučiš (recimo) 500 horoskopa bićeš potpuno kompetentan sudija. Upotrebi svoje krvave topove! kao što Kipling kaže; nađi prijatelja - samo u ovom slučaju ja ti dopuštam ljudsko opštenje - da ti izloži ličnosti od istorijskog značaja, ili sa nekom istaknutom karakteristikom (na primer: ubice, sportski šampioni, državnici, monstrumi, filantropi, arhijeretici) bez da ti kaže na koga se to odnosi.

Izvedi karakter, zanimanje i životopis iz horoskopa. To zvuči neverovatno; ali u više nego dvadeset puta ja sam bio u stanju da je imenujem.

Vremenom kad postaneš dobra u ovoj igri - a to je najzabavnija igra - možeš da nazoveš sebe veoma kompetentnim astrologom.

Ponekad, čak i sad, možeš da pripišeš ličnost Arhibiskupa od Yorka - Jabez Balfouru ili Catherine-i de Medici; ili pomešaš Moody-a

---

⁸⁷ 1001 Značajan horoskop

⁸⁸ Više horoskopa

sa Brown-om i Kennedy-om: ali ne budi obeshrabrena; možda tu ima nešto rečeno za tebe posle svega!

Verujem, kao što se i nadam, da ćeš biti iznenađena brzinom kojom postižeš stručnost.

Svo to vreme, šta više, ti nisi bila sasvim besposlena. Trčala si unaokolo kao izbezumljeni zec i pokušavala da otkriješ horoskopski znak svakog koga znaš. Pogledaj ljudima u lice, zatim u profil; uoči glavne karakteristike, obešene usne, uvučene brade, okruglaste noseve, uska čela, klempave uši, bubuljice, razrokost, bradavice, oblik lica (tri glavna tipa; mršav, koji štrči, za kardinalne znakove; četvrtast, čvrst za heruvimske; slab, neodređen, za ostale); zatim pogledaj u stas, da li je gibak, dobro povezan, snažan, mišićav, debeo ili šta sve ne; ukratko: redom pogledaj svaku telesnu karakteristiku; odredi koji se znak uzdizao pri rođenju i istraj u tome!

Uz to, ovo možeš da vežbaš i u kafanama kad gostuješ u civilizovanim zemljama, a često je moguće sklopiti poznanstvo sa ljudima koji izgledaju izuzetno interesantno i pridobiti ih za ovu igru, a ne sumnjiče te odmah za nečasne namere kao ovde u Engleskoj. Ovo je ponekad lakše kada se sa onim prijateljem koga sam ti tako nehatno dopustio; a jeste, priznajem, vrlo korisno ispitivati strana lica samo da bi učinila potpuno jasnim svom sopstvenom umu zašto si odlučila da je jedna osoba Virgo a druga Taurus.

Jednom se dogodila čudna stvar; objasnio sam sve to devojci s kojom sam tada živeo: to jest, objasnio sam joj nazive znakova; ona nije poznavala Astrologiju, nije znala čak ni jednostavne korespondencije. Nakon jednog meseca ona je u tome bila bolja od mene! („Zašto bi to bilo čudno“? uvredljivo gundáš. „Sasvim tačno, draga moja! Ja sam oduvek bio slab čitač karaktera. Blagoslovi moju dušu! postojalo je vreme kad sam polagao neke nade u tebe“, besno uzvraćam.) Ona je naučila veštinu, postala majstor u tome; mogla je da odabira, izdvaja, ponovo slaže, upoređuje sa prošlim iskustvom, i proceni, bez da zna imena svojih materijala.

Kad stekneš sposobnost da izdržiš plovidbu na uzburkanom moru u oba ova dela tvog astrološkog obrazovanja, možeš (mislim) da isploviš na pučinu s pouzdanjem. Možda bi dobar test tvoje sposobnosti bio kada bi mogla da ispravno proceniš tri čoveka od četiri, kao celokupni rezultat ili nešto tako. Dobro, zahvaljujući tome što sam u dobrom „raspoloženju“ noćas; recimo dva od tri. Da je to bilo nagađanje, posle svega, to znači da bi uspela da proceniš jednog od sedam. Svakako, kad pogrešiš, sastavi ponovo sliku, studiraj je pažljivije nego ikad, i pronađi šta te je obmanulo.

Stalno imaj na umu da je Statistički Metod tvoja jedina zaštita od samo-obmane.

U granicama ovoga pisma teško bi mogao da se nadam da potpunije i dublje uđem u ovu materiju nego što sam učinio; ali na moju dušu! Mislim da bi ono što sam rekao trebalo da bude sasvim dovoljno za inteligentnog i marljivog studenta. Dopusti mi da istaknem da sve što je vredno dolazi samo kroz iskustvo. Učenje jedne stvari daće ti ključ za drugu.

Dobro znam, nažalost, kako je teško, po pravilu, naučiti raditi nešto samo iz pisanih uputstava; tako da bi možda bilo bolje da udesiš da me vidiš jednog dana zbog stvarnog sastavljanja slike. Verovatno bi tu bilo i nekoliko stvari o kojima bi volela da razgovaraš.

Hoću da završim kladenjem sa tobom u šest kupona za odeću prema funti šećera da ćeš za dve godine koncentrisanog rada na ovim poslovima postati bolji astrolog nego što sam ja ikada bio. (Ovo je veoma lukavo od mene; za dve godine svi ćemo dobijati odeću i bez kupona.)

Love is the law, love under will.

Bratski tvoj,

666

23

Improvizovanje Hrama

Cara Soror,

Do what thou wilt shall be the whole of the Law.

(Ovo pismo je isprovocirano stvarima koje su razmatrane prilikom tvoje nedavne posete.)

Budući da su neke od tvojih svakodnevnih praksi ceremonijalne, ne bi bilo neumesno da se da nekoliko sugestija za praktičan rad. Jer u ritualnoj Magici, naravno, prva briga je da sve bude uravnoteženo i uredno.

Ako nameravaš da izgradiš pravilan Hram, najpreciznije instrukcije podrobno su date u Knjizi 4, Deo II. (Ali godinama nisam video tu knjigu!) O tome postoje dobre napomene razbacane u Delu III (Magika, koju imaš) naročito o četiri elementalna oružja.

Ali ako ti okolnosti trenutno ne dozvoljavaju da izvedeš sve prema ovim uputstvima, što bi bilo idealno, svakako bi mogla da učiniš sve najbolje što možeš i da stvoriš prilično zadovoljavajuću - i iznad svega upotrebljivu - zamenu.

Često sam bio primoran da se služim takvim sredstvima kada sam lutao po stranim zemljama, kampovao na glečerima, i tako dalje. Utvrdio sam da to dobro funkcioniše. U Meksiku, D.F. na primer,

upotrebio sam svoju spavaću sobu za Krug, svoj noćni sto za Oltar, sveću kao Svetiljku; i napravio sam čvrsta Oružja. Imao sam Štap dug 8 inča, svo dragoceno kamenje i emajl, da predstavim Drvo Života; imao sam gvozdenu cev koja je sadržala živu - potpuno pravilno, otmeno i prokleta smešno. Kakav početnik! Takođe, kupio sam srebrni Pehar; za Vazduh i Zemlju napravio sam jednu kesicu od žute svile napunjene ružinim laticama i drugu od zelene svile napunjene solju. U divljini je bilo lako, prikladno i najdelotvornije napraviti Krug i oltar od kamenja; moj alpski fenjer služio je dostojno kao Svetiljka. Ona je imala po potrebi dvostruku dužnost: na primer kod učešća u Svetoj Tajni Četiri Elementa služila je kao Vatra. Ali tvoji uslovi nisu tako ograničeni kao ovi.

Razmotrimo šta čovek može da uradi sa običnom kućom, takvom kao što ti srećno poseduješ.

Pre svega, veliko je preimućstvo da imaš sobu koja je specijalno posvećena za Rad, koja se nikad ne koristi za neku drugu svrhu, i u koju ne ulazi ni jedna druga osoba osim tebe, sem ako je to drugi Posvećenik, ili zbog inspekcije ili u slučaju da radite zajedno.

Aura se puni pravilnom i učestalom Upotrebom.

Prva stvar je Teranje: Sve što nije apsolutno neophodno za Rad treba da bude uklonjeno iz sobe.

U ovoj zemlji čovek mora da se postara za grejanje. Električna peć na Istoku ili na Jugu je najbolja: ona ne zahteva pažnju. Obično mogu da se kupe peći s odličnim odgovarajućim simbolizmom. (Poslednji put kad sam učinio ovo - 13 e.v. - dobio sam savršen Ferranti kod Harrodsa. Okrugla bakarna kugla, sa centralnim Diskom kao izvorom topline, je nenadmašna.) Zidovi bi trebalo da budu „samo obojeni“ neutralnim bojama - zelena, siva ili plavo-siva? i potpuno goli, sem ako ne staviš, na odgovarajuće strane sveta, podesne crteže, takve kao što su „Stražarske Kule“ - vidi The Equinox, Tom I, Br. 7.

Seti se da je tvoj „Istok“, tvoja Kiblah, Boleskine Kuća, koja je što je moguće bliže prema Severu od Plymoutha. Nađi Sever prema senci vertikalnog štapa u podne, ili pomoću Severnjače. Izradi ugao kao i obično.

Stela Otkrovenja može da bude na Severnom Zidu da označi tvoj „Istok“.

Zatim, tvoj Krug. Pod bi trebalo da bude „Zemaljski“ zelen; ali beli će poslužiti, ili crni. (Masonski tepih uopšte nije loš.) Sam krug bi trebalo da bude onakav kakav je prikazan u Knjizi 4, Deo II; ali kako se do te knjige verovatno ne može doći, zamoli me da ti pokažem naslikani veliki dijagram na mom portfelju kada me sledeći put posetiš, i možemo da uredimo da se kopira.

Krug na podu trebalo bi da se oboji pravilnim bojama: Kether kvadrat na Severu, tvom „Istoku“.

Oltar mora tačno da odgovara kvadratu Tipharetha; najbolje je napraviti ga kao ormarić; od hrastovine ili akacije, po volji. Tada može da se koristi za čuvanje tamjana i drugih rekvizita.

Zapamti da visina Oltara mora da odgovara tvojoj mogućnosti. On je dosledno u direktnoj vezi s tvojim stasom; po proporciji, on je dvostruka kocka. To zatim određuje veličinu tvog kruga; u stvari sav pribor i nameštaj je u geometrijskoj zavisnosti od tebe same. Razmatraj sve to kao projekciju tebe same u izrazima ove konvencionalne formule. (Konvencija stvarno znači „ono što je zgodno“. Kako je nisko, onda, poslušati samozvanu konvenciju koja je stvarno toliko nezgodna koliko je moguće!)

Zatim, Svetiljka. Ona može da bude od srebra, ili srebrom pozlaćena, (da predstavi Stazu Gimel) i treba da bude obešena na plafonu tačno iznad centra oltara. Postoji mnogo starih crkvenih svetiljki koje mogu vrlo dobro da posluže. Svetlost treba da bude iz fitilja na pluti koja pliva u čaši maslinovog ulja. (Nadam se da to možeš da nabaviš!) Zaista je poželjno da se to napravi što je moguće sličnije „Svetiljci Rozenkrojcera koja večno gori“; nije nezgodno ono što zahteva stalnu pažnju.

Sada o Oružjima!

Štap. Neka bude jednostavan, prav i tanak! Imaš li Badem ili Veštičinu Lesku u svom vrtu - ili da ga nazovem parkom? Ako je tako, odseci (magijskim nožem - pozajmiću ti moj) granu, što je moguće praviju, oko dve stope dugačku. Oguli je, trljaj je stalno Abramelinovim Uljem (ovo, i njegov tamjan, od Wallis and Co., 26 New Cavendish Street, W.1.) i čuvaj je umotanu u skerletnu svilu. Neprestano, zapisao sam, a to i mislim; trljaj je, dok izgovaraš svoju mantru, u ritmu iste. (Seti se, „A ka dua“ je najbolja; zatraži da ti je intoniram kad me sledeći put posetiš.)

Pehar. Ima mnogo pehara koji mogu da se kupe. Trebalo bi da on bude od srebra. Ako je ukrašen, najbolji oblik je oblik jabuke. Video sam prikladne pehare u mnogim prodavnicama.

Mač. Idealan oblik je prikazan na Asu Mačeva u Tarotu. U svakom slučaju neka oštrica bude prava a drška jednostavan krst. (Masonski Mač 32° nije tako loš; Kenning i Spencer u Great Queen Street, W.C.2, ih imaju - ili su ih imali.)

Disk. Trebalo bi da bude od čistog zlata, s tvojim sopstvenim Pentaklom koji si sama izmislila i ugravirala nakon duže studije. Dok se pripremaš za to svaki jednostavni krug od zlata će poslužiti za tvoj cilj. Potpuno pljosnat, naravno. Ako u međuvremenu želiš jedan dobar jednostavan dizajn pokušaj sa Ružinim Krstom ili Jednopoteznim Heksagramom.

Toliko o Oružjima! Sada, što se tiče tvoje lične opreme, Odores, Lamena, Sandala i slično, Knjiga Zakona ima najpromišljenije

pojednostavljene stvari za nas. „Ja vas ozbiljno opominjem da dođete preda me u jedinoj odori, i pokriveni bogatim pokrivačem glave“. (AL, I: 61.) Odora može da bude u obliku Tau Krsta; to jest, da se širi od pazuha do gležnjeva, i od ramena do - onoga što nazivaš mestom gde tvoje ruke izlaze. (Oblik je dobro prikazan na ilustraciji u Magici, stranica 380.) Budući da si Iskušenik (Probationer), pravilna je jednostavna crna odora; a Jednopotezni Heksagram može da bude izvezen, ili „prišiven“ (je li? mislim „nalepljen“) na grudima. Najbolji ukrasni pokrivač glave je Nemyss: ne mogu pouzdano da opišem kako se pravi, ali postoji izvestan broj modela u Britanskom Muzeju, i u svakom ilustrovanom hijeroglifskom tekstu. Sfinga ga nosi, a postoji i fotografija koja izuzetno jasno prikazuje oblik i strukturu, u The Equinox-u, Tom I, Br. 1, pročelje Dodatka. Lako možeš da napraviš jedan za sebe od svile; široke crno-bele pruge su dopadljiv dizajn. Izbegavaj „umetničke“ zamršenosti.

Dakle, to bi trebalo da bude dovoljno da te drži podalje od zabuda za neko vreme; ali osećam se podstaknutim da dodam niz upozorenja i ohrabrenja.

Slušaj!
Faites attention!
Achtung!
Khabardar karo!

Čim počneš ozbiljno da pripremaš mesto za magijski Rad, svet se kreće mnogo ćudljivije nego do tada. Ne budi iznenađena ako otkriješ da posle šestonedeljne intenzivne kupovine po Londonu nisi uspeła da nabaviš neke jednostavne rekvizite, koje inače možeš da nabaviš za deset minuta. Možda tvoje vatre jednostavno odbijaju da gore čak i kad su velikodušno dolivane benzinom i fosforom, sa šakom Hlorata Potaše koja je bačena tek da pokaže da nema loših osećaja! Kad gotovo odlučiš da je bolje raditi bez nečega što se čini zaista potpuno nedostižnim - recimo, šezdesetkaratni dijamant koji bi izgledao tako dobro na pokrivaču glave - dolazi potpuni stranac i poklanja ti jedan takav dijamant. Ili, dugi niz potpuno neracionalnih prepreka, i ludih slučajnosti ometa tvoje planove, i odjednom svaka teškoća na tvom putu biva otklonjena neshvatljivo kao po nekoj izvanrednoj „igri slučaja“. Ili...

Jednom rečju, izgleda ti da si ušetala u svet gde je, prenaplašeno je reći, Zakon Uzroka i Posledice ukinut; ili bar izgleda kao da se Zakon Verovatnoće šali sa tobom.

To znači da su tvoji pokreti na neki način zaokupili pažnju Astralnog Nivoa: tvoji novi susedi (mogu li tako da ih nazovem?) zainteresovani su za poslednjeg Pridošlicu, neki da ti zažele dobrodošlicu, da učine sve što mogu da se smestiš, drugi ogorčeni ili zabrinuti zbog ovog

rutinskog uznemiravanja. Tu pomažu tvoja Teranja i Invokacije. Naravno, ovo se ne odnosi na pristup Svetilištima koja su strogo čuvana, nego samo na opšte upoznavanje novog pridošlice sa tim delom sveta.

Naravno da su sva ta čuda vrlo nepristojna od tebe; ona znače da je tvoja magijska moć istekla kroz nekoliko manjih pukotina; u svakom slučaju, da voda curi između nekoliko dasaka koje nisu toliko Hermetički pričvršćene koliko bi trebalo. Ali oh - a ovo je još nepristojnije - blagoslovena, blagoslovena uteha da se dešavaju. Sve te mogućnosti, koincidencije, i sve ostalo jednostavno ne mogu to potpuno da objasne; da tvoja nova vizija života nije san, nego deo i gomila Iskustava zauvek, toliko stvarna kao i svaka druga manifestacija Stvarnosti kroz razum koji je zajednički svim ljudima.

I ovo nas dovodi - bio je to dug put unaokolo - od nagoveštaja tvoje posete do pitanja (na koje do sada nije odgovoreno) u tvom pismu.

Postavljaš tako široko i zaoštreno pitanje kad pišeš o pretpostavljenoj suprotnosti „duše“ i „osećanja“, da je izgledalo bolje da se uzdržim od komentara sve do ovog kasnijeg pisma; bilo je potrebno vrlo mnogo meditacija da bi se odgovor sažeo unutar razumljivih granica; čak i da se da odgovoru oblik nije uopšte laka stvar. Zato jer je to verovatno simptom najranijih stremljenja uma pećinskog čoveka ka razmišljanju, tamo pokretanim drugim simptomima - kao što je onaj od jutra koje je usledilo nakon noći. Nismo li se donekle već bavili tim problemom? - dokaz je bolesti kad organ postaje svestan svog načina kretanja. Svakako, sama činjenica o ispitivanju Života svedoči o nekom prekidu njegovog toka, isto kao što talas na mirnoj reci govori o potonuloj steni. Što neobuzdanija bujica, što veća prepreka, tim veće je uznemirenje površine - nisam li ih na Bralduhu video osam stopa visoke?

Letargičan narod bez divljeg impulsa Volje može da ide kroz Život s goveđom apatijom; možemo dobro da zapazimo da se (na neki način) bes vode čini našoj uznemirenoj imaginaciji takvim da u stvari poveća i umnoži prepreke; postoji kritična tačka iza koje se talasi bore jedan s drugim!

To je, ukratko, tvoja slika!

Zamenila si uzbuđenost prelaska preko nekog stvarnog debla za samo deblo! Okrivljuješ svoje prilično razumne pokušaje da prevladaš teškoće. Tajna trika kako preći preko stena je elastičnost: a ipak, to je onaj kvalitet koji samoj sebi prebacuješ.

Mi čak, u najgorem slučaju, dostižemo stanje za koje Budizam na Istoku najsposobnije predstavlja slučaj: kao što na Zapadu čini James Thomson (B.V.) u „The City of Dreadful Night“;⁸⁹ mi smo došli da zaželimo - ili istinitije, da mislimo da želimo „blagoslovljeni Nirvanski bezgrešan, neumrljan Mir“ (ili neka slična bulažnjenja - hvala Bogu što

---

⁸⁹

Grad u užasnoj noći

ne mogu da se setim kako glasi Arnoldova odvratna i nemuževna fraza!) i B.V.-ov „Bezvremenski zaborav: božanski odmor“.

Insistiram na tome da „misliš da želiš“; jer ako stvarna Ti stvarno želi stvarno To, onda uopšte nikad ne bi ni mogla da postojiš. (Ali ja ne postojim“. - „Znam, nastavimo!“)

Zapazi, molim te, kako su sofistički neuverljive Budističke teorije o tome kako smo uopšte došli u ovu zbrku. Prvi uzrok: Neznanje. Izlaz je, dakle, znanje. U redu, to uključuje poznavaoa, znanu stvar - i tako dalje kroz sve Tri Prazne Korpe Zakona; proanaliziramo li, ispada da je glupost sve što je elegantno doterano tako da izgleda kao razmišljanje. I ne postoji pravo objašnjenje porekla Volje koja postoji kao takva kakva je.

Kako je različita, kako je jednostavna, kako je očigledna doktrina Knjige Zakona!

Postoji nekoliko odlomaka koji se bave ovom materijom u mojim spisima: zaboravimo ih, i držimo se Teksta!

Poglavlje I, stih 26:

...moja ekstaza, svesnost neprekidnosti postojanja, sveprisutnost moga tela.

Stih 30:

Stvaranje sveta je to, da je bol razdvojenosti kao ništa, a radost rastapanja sve.

(Postoji Kabalističko unutrašnje značenje u ovom tekstu; „bol“, na primer, ? ? ? ? ?, može da se pročita kao XVII x 22 „izraz Zvezdane ljubavi“, i tako dalje: sve je isuviše komplikovano za ovo vreme i mesto!)

Stih 32:

Tada će vas radosti moje ljubavi (to jest, ispunjenje svih mogućih iskustava) iskupiti od sve patnje.

Stih 58:

Ja dajem nezamislive radosti na zemlji; sigurnost, a ne veru, za života, nad smrću; neizreciv mir,⁹⁰ odmor, ekstazu.

Poglavlje II, stih 9:

Zapamtite svi da je postojanje čista radost; da su sve patnje samo kao sene; one prolaze i prestaju; ali ima nešto što ostaje.

(Nastavak je zabavan! Stihovi 10 i 11 glase:)

O proroče! ti nemaš volje da proučavaš ovaj spis. Vidim te kako mrziš ruku i pero; ali ja sam jači.

---

⁹⁰ „Mir“ („Peace“): žar zadovoljstva pri postignuću. On nije „večit“ već podstiče apetit za još jednu avanturu. (Peace, = 180 = 7 x 9 x 13 = Venerin plus Lunarni oblik Jedinstva.)

(U to vreme bio sam okoreli Budista, i slao sam Novogodišnje čestitke „sa željom za tvoj skori svršetak postojanja“! I to kao mlad čovek, sa svetom pod svojim nogama. To samo pokazuje...)

Stihovi 19, 20:

Zar Bog da živi u psu? Ne; ali najviši su naši. Lepota i snaga, poskočan smeh i prijatna čežnja, silina i oganj, to je naše.

Ovo poglavlje se neprestano vraća na tu temu u jednom ili drugom obliku.

Ono što je stvarno još značajnije je skrivena, neizražena, duša Knjige; način na koji ona skače u divlju bujicu rapsodije opravdano ili neopravdano.

Ovo je sigurno uverljivije nego neka dosadna teza koja se muči tvrdokorno s „dokazivanjem“ (!) da je „Bog dobar“, dok svaka rečenica škripi kostoboljom i jauče probadanjem u nogama.

Ipak, samo zato što objavljujem doktrinu radosti jezikom radosti, ljudi - glupe kamile - kažu da sam „neozbiljan“.

Ipak, našao sam zadovoljstvo u zauzdavanju krilatih konja Sunca u plug Razuma, u detaljnom pokazivanju valjanosti ove doktrine. Ona zadovoljava moje osećanje ritma i simetrije da objasni kako svako iskustvo, bez obzira koje, nužno mora da bude dobitak uzvišenosti, shvatanja, razumevanja i uživanja koji uvek raste kao što složenost i jednostavnost slede jedna drugu u uzvišenom ritmu sistole i dijastole, u strofi i antistrofi, pevajući jedna protiv druge zvezdama Noći i Jutra!

Naravno, lako je kao pitu iseći sve ovo na komade „ludačkom logikom“, govoreći: „Zubobolja je stvarno tako prijatna kao kolač od jagoda“. Ovim te upućujem na Osam predavanja o Yogi. Nijedan od pojmova koje ja koristim nije bio i ne može biti definisan. Svi moji stavovi ne odgovaraju ničem drugom nego tautologiji: A je A. Možeš čak i da citiraš samu Knjigu Zakona: „Stoga kletva na Zato i njegov rod!... Dosta o Zato! Neka bude bačen psu“! (AL, II: 28-33) Ove stvari smrde na Ignoratio Elenchi, ili nešto bolno slično tome: vrsta iskakanja zupčanika, „ne razlikovanja nivoa“, namernog nerazumevanja suštine argumenta. (Svi magičari, uzgred budi rečeno, trebalo bi da dobro nauče Formalnu Logiku.)

Nikada ne zaboravi, u svakom slučaju, kako je jednostavno napraviti manijačku paklenu čorbu od svakog stava ma kako bio jasan zdravom razumu.

Sve gornje, sada: pobija Budizam. Ipak to je jedna mogućnost i stoga jedna strana Istine. „Odmor“ je jedna ideja: tako je mirovanje jedno od stanja kretanja. Određeno stanje uma je (gotovo po definiciji) „večno“, pa ipak ono sasvim sigurno počinje i završava se.

I tako neprestano dalje - bojim se da bi bilo tričavo i pleonastičko (i oh! nekoliko drugih divnih dugih prideva!) da pokušaš da se odbraniš od ovih protejskih mina iznenađenja sa hidrinom glavom; ti moraš sama s njima da izađeš na kraj čim se pojave, i da se baviš sa njima kako najbolje možeš; uvek se prisećajući da dosta često ne možeš da kažeš ko si ti a ko je Majmun, i ko je pobedio. („Svako je pobedio; prema tome svako treba da dobije nagradu“ tome prekrasno odgovara.) I ništa od svega toga ne vredi nizu haricots verts sautes; jer zaključak uvek mora da bude Sumnja (vidi ponovo onu odvratnu Knjigu Laži - postoji divno poglavlje o tome) a praktična pouka je ovo: te kontradikcije se ne pojavljuju (ili nisu važne) u Neschamahu.

I ako te gornje primedbe ohrabre da izjaviš: „Možda mi malo pića neće mnogo škoditi“, osećaću da sam zaista dostojan svoje zemlje!

Jer - vidi Liber Aleph, po Rabelaisu - Reč Krajnjeg Proročanstva je TRINC.

...

Ova tvoja tužba se smanjuje - a i oporavlja u takvom činu - s ispovedanjem Ambicija i razmatranjima o tome šta moraš da ostaviš za svoj budući život. Vrlo dobro! ali sve to je pokriveno tvojim glavnim programom. Pravilno je da usvojiš te ideje s osnovnom strukturom svog uma: „Možda je bolje da ostavim borbeni stav o životu za recimo sledećih šest inkarnacija“. Samo možda si ti to već ostvarila.

Ne, još bolje, koncentriši se na Sledeći Korak! Posle svega, to je jedino što možeš da preduzmeš, zar ne? Bez žudnje za rezultatom, molim te!

A sve drugo ostaviću za sledeće pismo.

Love is the law, love under will.

Tvoj bratski,

666

P.S. „Sledeće pismo“, da, ona se prepliću jedno s drugim više nego bilo šta; bolje je tako, jer takav je Život. A imamo jako lošeg urednika da ih razvrsta.

Nekromantija i Spiritizam

Cara Soror,

Do what thou wilt shall be the whole of the Law.

Zaista si me postidela! Pišeš da me ignorišeš kad te urazumljujem zbog nekromantije kad imaš u ruci najveći klasik - Levijevo Poglavlje XIII u Dogme et Rituel!⁹¹

⁹¹ Dogme et Rituel de la Haute Magie, od Eliphas Levija.

Kakva uzvišenost pristupa! Kakva visprenost „razmatranja“! Kakvim sudbonosno sigurnim koracima maršira njegova priprema! Kakvom jedinstvenom tehnikom ostvaruje svoj osnaženi zanos! I, konačno, kakvom strogo nepristrasnom pravičnošću sumira rezultate svoje velike Evokacije Apolloniusa od Tyana-e!

Suprotnost ove složene zaštite, ispravnost svakog detalja, ozbiljnost i koncentracija na cilj - suprotnost, kažem, savremeni Spiritist u mutnoj prljavštini njene odvratne zadnje ulice u predgrađu, u plesnivoj sobi miris bajate hrane, odvratni otisci, jevtin i rasklimatan nameštaj, poziva svakoga od Isusa Hrista do Kraljice Viktorije, sve da se još uz to ošiša bogataš!

Uh! Vratimo se svežem vazduhu i analizirajmo Levijev eksperiment: Verujem da će pomoću primene principa koji su izloženi u mojim drugim pismima o Smrti i Reinkarnaciji biti jednostavno da se objasni njegov delimični neuspeh da prizove Apolloniusa. Bolje bi bilo da ih opet pročitaš i da imaš na umu jasnu i svežu materiju.

Sada mi dozvoli da ti skrenem pažnju na ekstremnu opreznost s kojom je Levi radio na stvaranju valjane Magijske Veze između sebe i Starog Majstora. Avaj! To je bio slučaj zidanja sa ciglama koje su napravljene bez slame; on nije vladao nijednim novim i bitnim predmetom koji prisno pripada Apolloniusu. „Mošti“ bi bile veoma korisne, naročito ako su bile osvećivane vekovima pomoću vernog obožavanja. Ovo je, uzgred, veliko preimućstvo koje čovek često može da stekne kada priziva Bogove; njihove slike, stalno obožavane, hranjene stalnim žrtvovanjem, služe kao sud za Pranu koju su uneli u njih hiljade ili milioni obožavalaca. U stvari, takvi idoli su često već osvećeni talismani; a njihovo posedovanje i svakodnevna upotreba su u svakom slučaju dve trećine bitke.

Apollonius je zaista bio toliko težak subjekat koliko je verovatno samo Levi mogao da izabere. Sve karte su bile protiv njega.

Zašto? Dozvoli mi da te podsetim na uzvišenost čovekove genialnosti i na stepen njegovog postignuća. Apollonius mora da je imao stvorene najuže veze između njegovog Ruacha i njegove Gornje Trijade a ovo bi tražilo novu inkarnaciju na drugom mestu. Sav raspoloživ Ruach prepušten da pliva unaokolo u Akashi mora da je bio relativno bezvredan ostatak, pravi Qliphoth ili „Ljuštire Mrtvaca“ - upravo oni njegovi delovi, jednom rečju, koje je Apollonius promišljeno odbacio pred svoju smrt. Prema tome od kakve bi koristi bili Leviu? Čak i ako je bilo među njima nekoliko takvih elemenata koji bi služili njegovoj nameri oni bi bili oslabljeni i straćeni tokom vremena zato što su izgubili vezu s realnošću Mudraca. Alternativno, mogao je da ih ulovi i prihvati neki lutajući Entitet, verovatno neki zao demon.

Qliphoth - Ljuštire Mrtvaca - Duhovi koji spopadaju! Evo nas opet u prokletoj okolini Walham Greena i zagušljivoj atmosferi

smrdljivog „medijuma“ na bednoj seansi. „Gledaj! ali ne razgovaraj sa njima!“ onako kako je Virgil upozorio Dantea.

Stoga pogledajmo.

Ne! Prvo čestitajmo sebi zato što je ovaj predmet o Nekromantiji izvršno dokumentovan. Kao stvarnu Umetnost nemamo samo Eliphas Levia već i uzvišeno jednostavan opis u Starom Zavetu o Veštici od Endora i njeno prizivanje duhova od pojave Samuela do Kralja Saula. Treći klasik ne sme da bude zapostavljen: čuo sam ili pročitao priču na drugom mestu - trenutno ne mogu da se setim na kom mestu. Ali ona je tako sjajno ispričana u *I Write as I Please*⁹² od Waltera Duranty-a tako da ništa ne bi moglo da bude zgodnije od doslovnog citiranja njegovog dela.

Ovo je priča o Boljševiku koji je razgovarao sa lešom. Lično on mi je ispričao, i bez sumnje verovao u nju, iako je bio težak Boljševik koji prirodno nije verovao u Nebo i Pakao i Život posle Smrti. Ovaj čovek se bavio „podzemnim“ revolucionarnim radom u Petersburgu kada je izbio Rat; ali ulovila ga je policija i prognala na daleki sever Sibira. Tokom druge ratne zime pobeo je iz svog zatvoreničkog logora i došao do jednog Eskomskog sela gde su mu ljudi dali sklonište do proleća. Oni su živeli, rekao je, u zverskim uslovima, i jedini čovek sa kojim je mogao da razgovara bio je Šaman, ili vrač, koji je nešto malo znao Ruski. Šaman se jednom hvalio da bi mogao da predkaže budućnost na šta se moj prijatelj Boljševik podsmevao. Sledećeg dana Šaman ga je odveo u pećinu na strani brega na kojoj je bio veliki providni blok leda koji je okružio nago telo muškarca - belog čoveka, ne urođenika - očigledno u dobu od oko trideset godina bez znaka povrede negde. Čovekova glava, koja je bila glatko obrijana, bila je van ledenog bloka; oči su bile zatvorene a crte lica su bile Evropske. Šaman je zatim upalio vatru i sagoreo neko lišće, sipao prah po njima mrmljajući bajalice, i tu je bio težak aromatični dim. On je rekao na Ruskom Boljševiku, „Pitaj šta želiš da znaš“. Boljševik je govorio na Nemačkom; bio je siguran da Šaman ne zna Nemački, ali je bio jednako siguran da je video usne kako se pokreću i čuo je odgovor, jasno, na Nemačkom. Pitao je šta će se dogoditi u Rusiji, i šta će se njemu dogoditi. S usana leša koje su se pokretale došao je odgovor da će Rusija biti poražena u ratu i da će tu biti revolucija; Cara će zarobiti njegovi neprijatelji i ubiti uoči oslobođenja; on, Boljševik, boriće se za vreme Revolucije ali neće pretrpeti nikakvu povredu; kasnije, biće ranjen boreći se protiv stranog neprijatelja ali će se oporaviti i živeti dugo.

Boljševik stvarno nije verovao u ono što je video, iako je bio siguran da je to video, mislim da je to objasnio pomoću hipnotizma ili auto sugestije ili nečim od te vrste; ali je istinito, rekao je, da je prošao

⁹²

Pišem kako mi se sviđa

neozleđen kroz Revoluciju i Građanski Rat i da je bio ranjen u Poljskom Ratu kada je Crvena Armija povratila Kijev.

Isto tako najsrećnije posedujemo opis gotovo van žudnje Srca za Spiritizmom, u Robert Browning-ovom Mr. Sludge the Medium.⁹³ Vidiš da pišem „Spiritizam“ a ne „Spiritualizam“. Upotreba potonje reči u vezi s ovim je vulgarno neznanje; označava sistem filosofije koji je bio na vrhuncu (manje više) u Srednjem Veku - čitaj tvog Erdmanna ako želiš grozne detalje. Ali zašto bi trebalo to da radiš baš ti?

Model za G. Sludgea bio je David Dunbar? (Douglas) Kuća, koji je stvarno bio istaknuta osoba na svoj način, i uspevao da dovuče izuzetno upućene plavokrvne noge. Lično verujem za njega da je bio pravi čovek koji je dobijao prave rezultate pomoću ugovora s elementalima, demonima i šta sve ne; jer kada je bio u Parizu odmah je sređeno da se sretne s Eliphas Levijem „on je napustio neravnopravnu utakmicu i pobeo u užasu s prokletog mesta“.

Ono što je mučilo Browninga bilo je to što je pridodao svojoj kolekciji „Femora koje sam privukao“ one dodatke od Elizabeth Barrett; a onde gde je bio R.B. nije bilo prostora ni za kog drugog - kao u slučaju Allaha!

R.B. je prema tome bio toliko pakostan koliko je samo on mogao da bude, a to nije bilo malo. Nije pošteno namazati katranom sve medijume Sludgeovom četkom; ima mnogo njih koji bi mogli da unaprede, sasvim iskreno, neke od apologija Sludgea. Zašto bi trebalo medijum da bude imun na samoobmanu podstaknutu pomoću zloduha? Dok ima ljudi koji šetaju oko Ludnice i koji mogu da nađu Gospođu Simpson i Generala de Gola, Franka, Alenbaja, Montgomerija i nekog drugog u „Centurijama“ Nostradamusa, trebalo bi da budemo glupi pa da sve pripišemo svesnoj obmani.

Ne, to nikako nije uvek obmana. Ipak pri svakoj seansi „istraživači“ ne preduzimaju magijske mere predostrožnosti - naprotiv, recimo, otelovljenje Iophiela od Hismaela, ili Golubova Venere od A'arab Zarega. Sve što oni pokušavaju, naročito kod „demonstracija“ i „materijalizacija“, je da se savršeno zaštite, (kao po pravilu) potpuno uzaludno, od obmana običnog prizivača duhova. Oni ne očekuju pravu manifestaciju „Duhovnog Sveta“; a ova činjenica objašnjava njihov pravi podsvesni stav.

Kao kod onih medijuma koji poseduju magijsku sposobnost, oni gotovo uvek dolaze iz neukih klasa - Kelti su izuzetak od ovog pravila - a nemaju nikakvo znanje o tehnici posla. Još gore, oni su obično od one vrste koja uživa u tajnim prljavim afinitetima, i tako prirodno i radosno privlači entitete Qliphothičnog sveta u svoj magijski krug. Otuda varalice, najnižeg elementalnog reda, u najboljem slučaju, dolaze i daju

---

⁹³

G. Sludge medijum

životnu snagu ostacima Ruacha ljudi koji su nedavno umrli i izvode iznenađujuća otelovljenja. Prazne ljuštore su usijane od paklene vatre. I, naravno, one upijaju životnu snagu iz posmatrača i iz samog medijuma.

Uglavnom najotrovnije izvođenje. A šta oni izvlače iz njega? Čak i kada su „Duhovi“ stvarno duhovi, oni samo filuju sedeljku mnoštvom tričavih laži.

Prema ovom izvodu Zakon Verovatnoće insistira na tome da će tu biti povremenih izuzetaka.

Love is the law, love under will.

Bratski tvoj,

666

25

Fasciniranja, Nevidljivost,
Levitacija, Transmutacije, Teškoće u vremenu

Cara Soror,

Do what thou wilt shall be the whole of the Law.

Oh bože! oh bože! Svet je zaista krenuo naopako jer mene pitaš za tajne Fasciniranja! Zajedno sa tohu-bohu i Temurah Thash raq!

Toliko o pokazivanju dvorskih manira starog sveta; stvarno besmisleno, jer ti možeš sasvim dobro da budeš fascinantna bez da znaš kako izvodiš trik. U stvari, mislim da je to slučaj u devedeset devet puta od stotinu.

Pored toga, nemarno sam pročitao tvoje pismo; prevideo sam frazu u kojoj pominješ da upotrebljavaš reč kao što je Levi činio; to jest, pokrivaš sve one vrste „čudnih događaja“ koji zavise od odvrćanja pažnje od, ili drukčije napisano, čuda - pronašao sam korisniju reč, da li?

Hajde da vidimo koje su ove vrste čuda.

Da počnemo s tim - sumnjam da možemo. Mnoge od takvih čudotvornih pojava sadrže elemente iluzije u većem ili manjem stepenu; ako je čudesan um 100 posto pouzdan mislim da posao postaje samo vračarski trik.

Moj rečnik definiše glagol: „opčiniti, očarati; delovati na nekog pomoću neodoljivog uticaja; zaneti; uzbuditi i očarati neodoljivo i moćno“.

S imenicom ulazi dublje u tehničku Magiju: „akt i moć fasciniranja ili očaravanja, često na nečiju štetu; misteriozni, neodoljivi, zavodljivi uticaj“. (Lično sam to koristio, i slušao o tome, mnogo manje ozbiljno: „atraktivno“ još teže.) Skeat je, iznenađujuće, gotovo gluv: konkretno za „to enchant“ („opčiniti“) i „od l. fascinum, čini“.

Da, iznenađujuće; jer reč je jedna od mnogih koje označavaju Falus. Podrazumeva se da postoji neki seksualni elemenat u uzbuđujućem i zavodljivom svojstvu koje to potpuno uzdiže iznad samog „zadovoljenja“.

Moj um podrazumeva da postoji neko bitno svojstvo koje je srodno onoj totalno iracionalnoj tobože magnetičnoj sili koja je odgovorna ne samo za bezbrojne lične tragedije - i komedije - već i za pad dinastija i čak uništenje Carstava.

Govori se da je „Hrist“ rekao: „Kad se podignem s zemlje privućiću sve ljude k meni“. Protumači ovo u svetlosti Krsta kao Faličkog simbola, i - kakav strašan blesak!

Uporedi AL, II: 26:

„Ja sam tajna Zmija sklupčana pred skok: u mojoj sklupčanosti je radost. Ako podignem glavu, ja i moja Nuit smo jedno. Ako spustim glavu, i izbacim otrov, tada je to naslada zemlje, i ja i zemlja smo jedno“.

Ovaj mali stih je dubok, đavolski dubok; i on je pun puncat misterija Fasciniranja. Shvati ovo draga sestro! Iskopaj ovo tvojim Kabalističkim ašovom; ne krivi me ako ne dobiješ Mandragoru kad prvi put zarineš!

Ali najizvesnije je da ja ovde ništa neću reći. Da, zaista, ništa nije strožije zabranjeno od brbljanja o stvarima kao što je ova! Gledaj! Zaista ide dalje: „Velika je opasnost u meni; jer ko ne shvati ove rune načiniće veliku grešku. Pašće u ponor zvani Zato, i tu će propasti sa psima Razuma“. (Stih 27) Ponor je naravno Bezdan: vidi Viziju i Glas, 10. Aethyr. Veoma nezgodno - ili radije, neizdržljivo! kraj; tako se čuva Soko!

Na posao! Fasciniranje. Ne! Nevidljivost je očigledno Armija Spasa. Ovo je primetno podsvesno delo; ono često otvoreno vlada nedopadljivo i odvratno; ono nikada ne popušta razumu. Ono uništava svaki osećaj vrednosti. Njegovo poreklo je obično nepoznato. Njegova najnezatnija iracionalna osnova je čulo mirisa. To je bio, ako se dobro sećam, Comte de St. Germain onaj koji je savetovao Louise de la Valliere da pričvrsti svoju izvrsno izvezenu maramu na takav način da je štiti od dodira sa njenim sedlom, a zatim, posle jutarnjeg žestokog galopa, da nađe opravdanje za njenu upotrebu da obriše čelo oznojenog kralja. Godine su mu bile potrebne da se oporavi! Priča je dobro poznata a plan široko prihvaćen s izuzetno uvek istim uspehom. Samo budi pažljiva da ne preteraš s tim; jer ako je izvor mirisa prepoznat svest preuzima nadzor i rezultat je antipatija.

Pre mnogo godina ja sam sastavio miris zasnovan na sličnim principima koji sam nameravao da prodajem pod nazivom „Privlačnost pijanog seksa“. Pokušali smo da ga izbacimo pomoću izvesnog

plemenitog Markiza čije sledeće nezgode - neće li se on smeјati kada čita ovo!

Ali postoje i druga čula: l'amour de l'oreille može da se odnosi ne samo na Otelov način hvatanja Dezdemone u zamku, već i na tananost boje zvuka u glasu...

Da, da, kažeš nestrplјivo, ali ne postoji neko čudo u vezi sa svim ovim u običnom smislu reči.

Istinito, ali što te đavo tera da me tražiš toliko dugo samo da dobiješ ono što ti je potrebno? Baš detinjasto, pretpostavlјam! Ne? Samo zato da ti možeš da objasniš takve stvari sebi dovolјno dobro. U redu; pod Br. 2. Treba li da gledamo u levitaciju zbog promene?

Ova moć je - ako treba da bude јedina - zaista veoma čudna. Ona se direktno povezuje s magnetizmom mnogo više nego neka druga. Prva stvar na koju pomislimo kada neko kaže „magnet“ je skupljanje gvozdenih opilјaka kao što radi dete.

Doba pre nego što je postao pošten! Neka Otac Poulain S.J. govori prvi! On je obavezan da prizna pojavu zato što je i Crkva tako uradila. Ali slični opisi levitacije pagana i јeretika moraju da budu laži, prema njemu, ili Dela Đavola. Što se tiče metoda, „Bog upotreblјava anđele da uzdigne sveca, samo da izbegne potrebu da interveniše on sam“. Stari lenji parohijanin!

Sada o tušu zdravog razuma. Hatha-Yoga je sasvim јasna i јednostavna, čak i logična, u vezi s tim. Metod je јednostavno Pranayama. Nisam li ti јednom govorio o Četiri Stadiјuma Uspeha? Znojenje - posebne vrste. Sukshma-Khumbakam: automatska ukočenost. Čovek se ukoči kao pas u loncu kada pumpaš unutra Uglјen Dioksid (je li?) Bhuchari-Siddhi, „skače unaokolo kao žaba“. Čovek lebdi, bez svoje Asane je uznemiren, blizu poda, kao komadići papira, ili suvo lišće, unutra može da bude laka promaja ispod vrata. Ako je čovek savršeno uravnotežen ne može da bude pomeren sa strane; tako se uspinje. A tu si ti!

Lično sam dostigao Bhuchari-Siddhi bezbroј puta; ali se nikada nisam pridržavao Broја 4. U nekoliko prilika drugi ljudi su me videli kako levitiram, iako nikada do visine od više od јedne stope ili tako nešto. Ovde je najbolјi opis takvog događaja od onih koji su mi trenutno na raspolaganju.

Blizu ponoći. U tom trenutku prekinuli smo diktiranje i počeli da razgovaramo. Tada je Fra. P. rekao: „Oh, kad bih mogao samo da diktiram knjigu kao što je Tao Teh King!“ Zatim je zatvorio svoje oči kao da meditira. Pre nego što sam zapazio promenu na njegovom licu, najneobičniju, kao da više nije bio ista osoba; u stvari, za deset minuta našeg razgovora on je izgledao kao veći broj različitih ljudi. Posebno sam primetio da su zenice njegovih očiju tako proširene da je čitavo oko

izgledalo crno. (Tako drhtim i imam takav osećaj drhtanja unutra, jednostavno mislim na prošlu noć, da ne mogu da oblikujem slova.) Zatim je sasvim lagano čitava soba bila ispunjena nesnosnom žutom svetlošću (zagasito zlatnom ali ne i sjajnom. Mislim nezasenjenom ali nežnom.) Fra. P. je izgledao kao osoba koju ja nikada nisam video ali se činilo da je poznajem sasvim dobro - njegovo lice, odeća i sve ostalo bili su potpuno iste žute boje. Bio sam tako uznemiren da sam gledao u plafon da vidim šta je izazvalo svetlost ali sam mogao da vidim samo sveće. Zatim stolica na kojoj je sedeo izgleda da se podigla; bila je kao presto, a on je izgledao kao mrtav ili kao da spava; ali to sigurno više nije bio Fra. P. To me je uplašilo, i pokušao sam da razumem gledajući unaokolo po sobi; kada sam pogledao nazad stolica je bila uzdignuta, a on je još uvek bio isti. Shvatio sam da sam bio sam; i mislim da je on bio mrtav ili da je otišao - ili neka druga užasna stvar - Izgubio sam svest.

Tako je ovo saopštenje ostavljeno nezavršeno: ali je neophodno da se doda da je sposobnost da se izvuče takav spiritualni med iz ovih neobećavajućih cvetova obeležje adepta koji je usavršio svoj Magijski Pehar. Ovaj metod Kabalističke egzegeze je jedan od najboljih načina uzdizanja razuma prema višoj svesti. Očigledno da je to pokrenulo Fra. P. tako da je za trenutak postao potpuno koncentrisan i bačen u trans.

Zapazi da ovo uopšte nema ništa s Pranayamom. Izgleda kao stvar ekstatične koncentracije koja bira ovaj način izražavanja umesto dovođenja do Samadhia - iako se to dešava u nekim slučajevima.

Uzgred budi rečeno, evo potpunog opisa čitavog posla; sećam se - on je u mojoj Autohagiografiji.

Pranayama izaziva, prvo, osobitu vrstu znojenja; drugo, automatsku ukočenost mišića; i treće, vrlo čudnu pojavu pobude tela, dok je još uvek apsolutno ukočeno, da skače u različitim pravcima. Izgleda kao da je čovek nekako uzdignut, moguće palac od zemlje, i prenet vrlo nežno na kratko rastojanje u drugom pravcu.

Video sam vrlo impresivan slučaj u Kandyu. Kada je Allan meditirao, bila je moja dužnost da donosim njegovu hranu sasvim tiho (s vremena na vreme) u susednu sobu gde je on radio. Jednog dana je propustio dva uzastopna obroka, i pomislio sam da bi trebalo da pogledam u njegovu sobu da vidim da li je sve u redu. Moram da objasnim da sam znao samo dve evropske žene i tri evropska muškarca koji su mogli da sede u stavu koji se zove Padmasana, koji obično može da se vidi na slikama Bude gde je prikazan kako sedi. Od ovih muškaraca, Allan je bio jedan. On je mogao da preplete svoje noge tako dobro da, kad stavi svoje ruke na zemlju, je mogao da okreće svoje telo tamo-amo u vazduhu između njih. Kada sam pogledao u njegovu sobu nisam ga našao kako sedi na svojoj asuri za meditaciju, koja je bila u centru sobe

na kraju koji je najudaljeniji od prozora, već u dalekom uglu deset ili dvanaest stopa dalje, još uvek u njegovom zapletenom položaju, počiva na svojoj glavi i desnom ramenu, baš kao prevrnuti slika. Podigao sam ga i on je izašao iz svog transa. Nije bio svestan da se nešto neobično desilo. Ali su ga očigledno tu bacile misteriozne sile koje je stvorila Pranayama.

Nema nikakve sumnje u vezi s ovom pojavom; ona je sasvim obična. Ali Yogini tvrde da je bočno kretanje prouzrokovano nedostatkom ravnoteže, i da ako bi čovek bio u savršenoj duhovnoj ravnoteži direktno bi se podigao u vazduh. Nikada nisam video neki slučaj levitacije, i oklevam da kažem šta mi se desilo, iako su me drugi stvarno videli, nekoliko puta, kako sam očigledno lebdeo u vazduhu. Za prve tri pojave nisam imao nikakve teškoće da smislim sasvim jednostavna fiziološka objašnjenja. Ali ne mogu da stvorim nikakvu teoriju kako bi praktično moglo da se neutralizuje sila gravitacije, a ja sam dovoljno nevaljao da dopustim ovome da me učini skeptičnim zbog pojave levitacije. Ipak, posle svega, zvezde su ostavljene da lebde u prostoru. Ne postoji a priori razlog što bi sile koje ih sprečavaju da jure zajedno trebalo da ne deluju u pogledu zemlje i tela.

Allanova uloga u ovome je najbolji dokaz koji mi je na raspolaganju. Nije mogao da bude gde se nadao i nije mogao da dođe u taj položaj namerno; on je levitirao, gubio ravnotežu i stropoštao se naopačke. U svakom slučaju, nije bilo ni traga fasciniranja zbog toga kao što je moglo da bude prilikom posmatranja Soror Virakam.

O nevidljivosti, sada? O ovome imam toliko iskustva da bi najprostiji opis mogao da nas odvede daleko van granica pisma. U Meksiku D.F., radio sam na sticanju moći pomoću rituala. Radio sam izuzetno žestoko. Došao sam do tačke gde je moja slika na staklu podrhtavala kao na najranijim filmovima. Možda je više rada, nakon što sam se izveštio, omogućilo meni da izvedem čitavi trik. Ali nisam istrajavao kada sam otkrio kako da to učinim pomoću fasciniranja. (Najzad smo ovde!)

Kako da otprilike uradiš to. Ako se koncentrišeš na tačku kada je ono šta misliš jedina stvarnost u Univerzumu, kada izgubiš svu svesnost ko si i gde si i šta radiš, izgleda kao da je nesvesno ipak na neki način prenošljivo. Ljudi oko tebe baš ne mogu da vide nikoga.

Neko vreme, na Siciliji, ovo se događalo gotovo svaki dan. Naši ljudi, šetajući do našeg zaliva gde smo se kupali - najdražesnije mesto svoje vrste koje sam ja ikada video - preko brežuljka gde nije bilo skrivališta za zečića, izgubili bi me iz vida i ne bi uspevali da me pronađu iako sam šetao među njima. U početku, zapanjenost, zbunjenost; najzad, to je postalo tako normalno: „On je nevidljiv opet“.

Zaista se sveže sećam jednog incidenta; jedan stari prijatelj i ja sedeli smo nasuprot jedan drugog u foteljama ispred velike vatre pušeci naše lule. Iznenada me je izgubio iz vida i stvarno digao uzbunu. Rekao sam: „Šta nije u redu“? To je razbilo čini; ja sam bio tu, potpuno prisutan i ispravan.

Da li sam te čuo kako gundšaš „Transmutacije? Bivši vukovi? Zlatni Sokolovi“? Verovatno dovoljno; vreme je da to dotaknemo.

Kod nekih životinjskih vrsta pojavljuje se, ako tradicija ima neku težinu, divna osobina - simpatija? Sumnjam da je to prava reč, ali ne mogu da smislim ništa bolje - što im omogućuje da vremenom preuzmu ljudski oblik. Br. 1 - i ostalo što ide - je pečat. Ima mnogo literature o ovome. Zatim dolaze vukovi, hijene, veliki lovački psi; pokatkad leopardi. Priče o mačkama i zmijama su obično drugi zaobilazni put; ljudi (gotovo uvek žene) preuzimaju ove oblike pomoću vraćanja. Ali u drevnom Egiptu ljudi su doslovno stavili tačku na ovu vrstu stvari. Papirusi su prepuni formula za obavljanje takvih transmutacija. Ali ja mislim da je ovo bilo sredstvo relaksacije duha mrtvog čoveka; on je izlazio van svog sarkofaga i bojio grad svim bojama duge u jednom životinjskom obliku ili u drugom.

Jedino iskustvo ove vrste koje imam bilo je kada sam bio na vodama Pacifika uglavnom u Honoluluu i u Japanu. Praktikovao sam Astralnu Projekciju. Pomagala mi je Sestra Reda koja je živela u Hong Kongu. Bio sam u poseti njoj, a dokaz savršenog uspeha trebalo bi da bude to što sam sklepaov vazdu od kaminskih ploča. Mučno smo odredili dane i sate - kao i moju vremensku distancu od njene koja se stalno skraćivala - za mene koji plaćam svoje posete. Imali smo izuzetne rezultate; naši zapisi intervjua koji smo koristili slažu se s iznenađujućom tačnošću; samo je vaza ostala nedirnuta!

Ovo nije jedna od mojih opštepoznatih digresija; ovo je kako dolazi do transmutacije. Pronašao sam to kada sam prvi put uzeo oblik zlatnog sokola i povratio svoj sopstveni oblik nakon prizemljenja u njenom „hramu“ - sobu je prilagodila ad hoc - čitava operacija je postala neuporedivo lakša. Neću da se opijam hipotezama zašto bi ovo trebalo da bude slučaj.

Nakon četiri godine - u međuvremenu smo se sreli i zajedno radili na Magici - nastavili smo ove eksperimente u donekle izmenjenom obliku. Uspeh je bio mnogo veći; ali iako sam mogao da je pokrećem, i čak i neke predmete koje je dodirivala, nisam mogao da ostavim nikakav utisak na nežive predmete na distanci od nje. Ponašanje njenih pasa, i njene mačke, bilo je veoma čudno i interesantno. Najčudnije od svega, pojavile su se one „teškoće u Vremenu“ koje je svetovna nauka upravo počela da razmatra. Primer: u jednoj prilici naši zapisi „intervjua“ su se slagali sa izuzetnom preciznošću; ali, u uporednim beleškama, nađeno je da postoje neki moji glupi pogrešni

proračuni, to je bilo u Hong Kongu nekoliko časova pre nego što sam krenuo iz Honolulua! Opet, ne pitaj me zašto, ili kako, ili ma šta!

U leto 1910.g. e.v. živeo sam u ulici Victoria 125, u ateljeu koji je pretvoren u Hram pomoću Kruga, Oltar i ostalo. Zapad Oltara bio je veliki kamin sa sedištem; Istok je bio pokriven sa policama za knjige. Ulazi pokojni Theodor Reuss, O.H.O. i Frater Superior O.T.O.-a. Želeo je da se pridružim tom Redu. Učtivo sam mu preporučio da ponovi Novokastrijanski Eksperimenat. On je uporno insistirao: „Ali ti moraš“.

(Sada se vraćamo, ili idemo unapred, ne znam šta, na noć kada sam se našao nasukan u Londonu. Tražio sam gostoprimstvo od nepoznate osobe; bilo je rado pruženo. Nekoliko časova kasnije domaćica je zaspala; nisam mogao da uradim tako; nešto me je mučilo. Iznenada sam uzeo svoju svesku i napisao pasus iz neke izdate knjige.)

„Moraš, moj pešače“! Bio je uporan: „Ti si objavio tajnu n-tog stepena O.T.O.-a, i moraš da prihvatiš odgovarajuće zakletve“. „Nisam uradio ništa od te vrste. Ne znam tajnu. Ne želim da je znam. Ja ne...“ Prekinuo me je; krupno je koračao po sobi; zgrabio je knjigu s police i otvorio je; gurnuo je pod moj nos; pokazao je pasus sa znakom pretnje. Počeo sam da zamuckujem. „Da ja sam to napisao. Ne znam šta to znači; to ne volim; to sam samo stavio unutra zato što je bilo napisano u zaista čudnim okolnostima, a ja sam bio isuviše lenj - ili možda malo uplašen - da to odbacim i napišem ono što sam želeo“. On se uhvatio za jednu stvar: „Ti ne znaš šta to znači“? Ponovio sam da nisam znao, čak i sada kada je potvrdio da je to važno. Objasnio mi je kao detetu. Samo sam bio iznenađen; to nije zvučalo kao moguće. (Sestro, sve ovo dok te lažem kao neki Arhibiskup; to je povezano s fasciniranjem; zaista, vrlo malo se bavi nečim drugim!)

Konačno, dobio je moju naklonost, otišao sam u njegov G.H.Q.,⁹⁴ uzeo Zakletve, bio je postavljen na Presto X^o O.T.O.-a kao Nacionalni Suvereni Veliki Generalni Majstor, i počeo da uspostavljam Red kao tekući posao.

U redu, kažeš, ovo je veoma jednostavna priča, ništa posebno žestoko za verovanje u njoj.

Tačno, ali razmotri datume.

Ta scena u Ulici Victoria, je jasna i živa u mom sećanju, u svakom detalju, kao da je bila juče. Ta tajna je objavljena samo u tom pasusu te knjige. A - knjiga nije bila objavljena sve do tri godine kasnije, a o adresi 1910.g. nisam mnogo razmišljao. Datum mog ulaska u O.T.O. (koji, uzgred budi rečeno, obara svaki princip i plan koga sam se ikad držao) je sigurno isti na osnovu kasnije objavljenih spisa.

Sada krenimo dalje i objasnimo to!

⁹⁴

GHQ abbr. General Headquarters.

headquarters n. (as sing. or pl.) the administrative centre of an organization.

Dao sam ti lep opis nekih od glavnih fasciniranja; što se tiče ostalog, opčinjenosti, vradžbina, inhibicija i čitavog tog mnoštva, dovoljno je da kažem da sledi redovne Zakone Magike; po nekima, fasciniranja valjano igraju istaknutu ulogu; po drugima, to je jedva više od epizodne uloge u kojoj se kaže „Moj gospodare, kočije čekaju“! Ali - podjednako bilo da se izvede dobro ili loše - mala greška može da dovede do velike nezgode.

Love is the law, love under will.

Bratski tvoj,

666

26

Mentalni Procesi Moguća su samo dva

Cara Soror,

Do what thou wilt shall be the whole of the Law.

„Okultna“ nauka je najteža od svih nauka. S jedne strane, njen predmet uključuje čitavu filosofiju, od ontologije i metafizike do prirodne istorije. Šta više, najređa i malo poznata od ovih ima direktan uticaj na vođenje života u svojim najmaterijalnijim detaljima, i najjednostavnija studija o tako očigledno zemaljskim stvarima kao botanika i mineralogija dovodi do najdubljih kalkulacija o nemerljivom.

S kojim oružjima, onda, da napadnemo tako strašnu tvrđavu?

Najbitnije je jasno razmišljanje.

U prethodnom pismu bavio sam se u nekoj meri ovim predmetom; ali on je tako važan da ti moraš da mi oprostiš ako se vratim njemu, i to detaljno, od početka i do detalja.

Počnimo čišćenjem naših umova od svih nejasnoća, ignorišući zbog svrhe ovog argumenta sve metafizičke prepredenosti.⁹⁵ Želim da suzim to na gledište „otvorenog čoveka“.

Šta radimo kada „razmišljamo“?

Postoje dve operacije, i samo dve, moguće za misao. Ma kako kompleksan iskaz može da se pojavi, on može uvek da bude sveden na jednu ili drugu seriju od ovih. Ako ne, to je lažan iskaz; besmislica maskirana kao smisao u plašt praznoslovlja i brbljivosti.

Analiza i Sinteza; ili Oduzimanje i Sabiranje.

1. Možeš da istražiš A i nađeš da se sastoji od B i C. $A=B+C$.

2. Možeš da saznaš šta se događa B kada mu dodaš C. $B+C=A$.

---

⁹⁵ Mislim na takve kritičizme kao što su „Definicija je nemoguća“; „Svi argumenti su kružni“; „Sve propozicije su tautološke“. Svi su tačni, ali čovek je primoran da ih ignoriše u svim praktičnim razmatranjima.

Kao što primećuješ, posle svega, dva su identična; samo je proces drugačiji.

Primer: Zagrej Oksid Bakra do veoma visoke temperature; dobićeš metalni bakar i gas kiseonik. Zagrevaj bakar u kiseoniku koji struji; dobićeš oksid bakra.

Takve eksperimente možeš neograničeno da komplikuješ, kao kod analize ugljenog katrana, ili sinteze složenih proizvoda kao kinin od svojih elemenata; ali uvek može da se opiše šta se događa u serijama jednostavnih operacija, ili analitičkog ili sintetičkog tipa.

(Pitam se da li se sećaš divnog pasusa Anatola Fransa gde on tu-mači „uzvišeno“ mistično stanje, prvo daje rečima njihovo značenje u vidu konkretnih slika, kada on dobija veličanstvenu himnu, kao pasus iz Rig-Vede; drugo, kopa po originalnom značenju sa komičnim efektom i čak i malo skarednim. Plašim se da nemam ideju gde to da nađem; u jednoj od „svaštarskih“ kompilacija najverovatnije. Zato te molim da potražiš nekog; nećeš valjda da tračiš svoje vreme!)

Ovo je stavljeno u obliku odabranog teksta, zato što je prvi kamen spoticanja studije taj što niko nije siguran šta autor misli, ili podrazumeva, ili pokušava da ubedi nekog u ono šta on misli.

Pokušaj nešto jednostavno: „Duša je deo Boga“. Sada, kada on piše „duša“ da li hoće da kaže Atma, ili Buddhi, ili Više Manas, ili Purusha, ili Yechidah, ili Neschamah, ili Nephesh, ili Nous, ili Psiha, ili Phren, ili Ba, ili Khu, ili Ka, ili Animus ili Anima, ili Seele, ili šta?

Ali čak i ova veoma jednostavna reč „deo“. Da li on namerava da nagovesti kvantitativnu izjavu, kao kada neko kaže šest penija je deo funte, ili neizbežan faktor, kao kada neko kaže „točak je deo automobila“, ili...

Činjenica je da malo nas zna šta znače reči; još manji broj ljudi je voljan da istražuje. Mi spokojno, bezbrižno pretpostavljamo da je naše mišljenje identično sa mišljenjem pisca, bar po tom pitanju; i onda se čudimo što bi tu bilo nerazumevanja!

Činjenica je (opet!) da obično ne želimo da znamo; mnogo je lakše da se uplovi u reku predavanja, „lenjo, lenjo, dremljivo, dremljivo, u vreme podnevnog sunca“.

Zašto je ovo tako zadovoljavajuće? Iako ne možemo da znamo šta reč znači, većina reči imaju prijatno ili neprijatno značenje, svaka za sebe, ili zbog ideja ili slika koje stvaraju, nadanja i sećanja koja izazivaju, ili samo zbog zvuka same reči. (Proveo sam mesec dana u gradu samo zato što sam voleo zvuk njegovog imena!)

Zatim su tu izumi: stil-ritam, kadenca, rima, ukrašavanja hiljadu vrsta. Mislim da može da se prihvati da dobar pisac upotrebljava takve majstorije da učini svoj smisao jasnim; a loš pisac da ga zamagli, ili da sakrije činjenicu da je niko i ništa.

Pre nekoliko godina dobio sam čudesnu lekciju. Skratio sam određeni ritual inicijacije na ono što sam mislio da su prazne koske uglavnom da ga učinim lakšim za memorisanje. Zatim je došao kandidat koji je bio gluv - a ne samo „malo tvrd na ušima“; njegove bubne opne su bile oštećene - i pitanje je bilo Kako?

U redu za većinu od toga; neko bi mogao da mu pokaže reči ot-kucane na papiru. Ali tokom dela ceremonije on je bio sa zavezanim očima; izmišljen je alfabet za gluvoneme za takve poslove. Ja sam nevešt i tupav za to kao što sam i za većinu stvari i lenj, grozno lenj, povrh svega. U redu, kada se došlo do poente, komunikacija rečima je postala odvratna - nepodnošljivo mučna. I onda! Onda sam našao da oko dve trećine mog „apsolutno bitnog“ rituala uopšte nije bilo neophodno!

Love is the law, love under will.

Bratski,

666

27

Struktura Uma zasnovana na strukturi tela

Cara Soror,

Do what thou wilt shall be the whole of the Law.

Da li je iznenadna provala oblaka na kraju mog poslednjeg pisma iznenađujuća i šta više šokantna? Oraspoloži se! Najgore tek dolazi.

Sigurno je mudar postupak da se prihvate očigledne činjenice; pokušaj da se objasne, ili da se razreše, sigurno je upetljavanje čoveka u vrtlog sofistike; a kada, uprkos ovih pohvalnih pokušaja, činjenice isk-liznu i prizemlje se kratkim ubodom u stvar, čovek je čak i gore nego pre.

Trebalo je da se kaže ovo zato što je Sammasati zaista najkoris-nije, kao jedno najpouzdanije i najpodesnije, oružje u arsenalu Aspiranta.

Zaustavljaš me očigledno zahtevajući lično objašnjenje. „Kako to“, pišeš „da ti odbacuješ s takvim prezirom same osnove Budizma a ipak oduševljeno upućuješ učenike u tehniku nekih od njegovih najsup-tilnijih super struktura“?

Smejem se.

To je stara, stara priča. Kada je Buddha eksperimentisao i zapisivao rezultate bio je na sigurnom tlu: kada je počeo da teoritizira, načinio je (slučajno) bezbrojne logične prestupe u procesu, nije bio bolji

pogađač od Arahatove susetke, ili pravo da kažem, Arahatove Dame Char.

To ne može da bude ništa više od lične ideje, ali mislim da je Allan Bennetov prevod izraza, „Recollection“ („Sećanje“), toliko blizu koliko može da se dobije na Engleskom. Čovek može neznatno da nategne značenje da obuhvati Re-collection, da obuhvati rangiranje nečijih činjenica, i složi ih u vidu organizovane strukture. Izraz „sati“ nagoveštava identifikaciju Bića sa Znanjem - vidi Vojnik i Grbavac! (The Equinox, Tom I, Br. 1). Toliko daleko koliko se primeni na Magijsko Sećanje, izaziva stres na neki takav način, kako je objašnjeno u Liber Thisharbu (Magika).

Ovo je slučaj gde je „čisto razmišljanje“ najapsolutnije korisno. Istina ima oštru strukturu; ona ukrašava štit Jedinstva Prirode tako delikatnim a ipak snažnim bojama da Kandidat time može da dođe do Otvaranja Čudesnog Transa; religiozne teorije i lična preosetljivost postavljaju se protiv njegovog uticaja - najjači od njegovih ježeva predrasude.

Ko će nam ovde pomoći? Neće zvučne Vede, neće Upanišade, neće Apollonius, Plotinus, Ruysbroeck, Molinos; neće neki pabirčar u polju a priori; ne, samo posvećenik prirodne istorije i biologije: Ernst Haeckel.

Ogromna, slonovska, njegova radna veličina je gotovo neverovatna; za nas, jedno njegovo revolucionarno otkriće je važno za stvar Sammasati i otkrića čovekove unutrašnje suptilne strukture.

On je otkrio i pokazao da se istorija svake životinje tokom njene evolucije ponavlja u stadijumu individualne. Da to postavimo jednostavno, rast deteta od oplodenog jajašca do odrasle osobe ponavlja avanture svoje vrste.

Ova doktrina je strašno važna i ja osećam da ne znam kako da istaknem koliko ona zaslužuje. Želim da budem izuzetno tačan; ipak upotreba njegovih preterano pedantnih naučnih izraza, s arsenalom citata, sigurno bi dovela do rezultata da promašiš stvar, „nesposobna da vidiš drvo zbog šume“.

Dozvoli mi da kažem da je telo formirano pomoću super pozicije slojeva, svaki predstavlja stadijum u istoriji evolucije vrsta. Fetus pokazuje bitne karakteristike insekta, gmizavca, sisara (ili što god da je) po redu po kome su se ove vrste životinja pojavile u svetskoj istoriji.

Sada želim da izložim tezu - i to onoliko daleko koliko znam ja lično, na osnovu mog rada u Cefaluu - o efektu da je um konstruisan na tačno isti način.

Setićeš se moje beleške o „Prekidima“ u meditaciji kako nečije postepeno poboljšanje u praksi rezultuje otvaranjem za neke vrste ideja, pomoću vrsta. Sigurno, skorašnje kratkotrajne misli dolaze prve i prve

odlaze. Zatim događaji prethodnog dana ili tako nešto i preokupacije uma u tom periodu.

Sledeće, dolazi se do sloja sanjarenja i drugih oblika željenog fantazma; zatim kriptomnezija s događajima iz detinjstva i slično; konačno, tu dolazi nepozvana vrsta „atmosferaških smetnji“ gde ne može da se prati izvor prekida. Sve su ovo stvari svesnog racionalnog uma.

Struktura uma otkriva svoju istoriju kao što čini struktura tela.

(Velika slova, molim, ili pucanj u nešto; ono što dovodi do urezivanja u pamćenje.)

Baš kao što je tvoje telo bilo jedan stadijum tela bezrepog majmuna, ribe, žabe (i svega ostalog) tako je ta životinja u tom stadijumu posedovala korelativan um.

Sada! U toku vrste inicijacije prenete pomoću Sammasati slojevi su veoma mnogo ogoljeni kao što se događa za vreme elementarne meditacije (Dharana) pri svesnom umu.

(Postoji način sticanja velikog dela čudesnog i neslućenog znanja o ovim stvarima upotrebom Sumpornog Etra, $[C_2 H_5]_2 O$, u skladu sa specijalnom tehnikom. Jednom sam ispisao papir o tome, 16 stranica, i plašeći se da to može da se izgubi napravio sam mnogo kopija i razdelio. Gde je to? Moram da ti napišem pismo jednog dana.)

Prema tome, čovek ima iskustvo misli, osećanja, želja gorile, krokodila, pacova, đavolje-ribe, i šta već imaš ti! Čovek nije više sposoban za ljudske misli u uobičajenom smislu reči; takve bi bile potpuno nerazumljive.

Ostalo ostavljam tvojoj mašti; ne zvuči li ti to malo kao neki opis „Stanovnika na pragu“?

Love is the law, love under will.

Bratski,

666

28

Potreba da se definiše „Bog“ i „Sopstvo“

Cara Soror,

Do what thou wilt shall be the whole of the Law.

Nevešta primedba!⁹⁶ Oh ti!

Pa dobro, pretpostavljam da je to dar - pokrenuti Pakao do njegovog najnedokučivijeg užasa pomoću jedne male primedbe ubačene na kraju. Škorpion!

„Više sopstvo“ - „Bog u nama“.

---

⁹⁶

Odnosi se na pobožnu frazu na kraju njenog pisma.

Draga Damo, nikada ne bi mogla da izabereš pet reči iz Irokeškog, ili Banti, ili Basuto ili Žargona Majstora Fransoa Vijona, ili Piktskog jezika, koji posebno i zajedno manje saopštavaju mom umu.

Ne, ne, ne Manje: mislim Više, toliko više da to uopšte ništa ne iznosi. Spencer Montmorency Bourbon Hohenstaufen zvuči vrlo ekskluzivno i aristokratski, čak i raskošno i elegantno; ali ako ti daš ova imena svakom muškom detetu efekat se umanjuje.

Daj mi stari ašov - moram opet da kopam.

1. 'Više'. Ovde padamo pravo u naručje Frojda. Zašto 'više'? Zato što je lakše razbiti ga na deliće ako si na vrhu. Kada veoma mlada deca posmatraju svoje roditelje in actu coitus, sasvim običan slučaj gotovo svuda van Engleske, čak i ovde gde je kućni prostor ograničen, dete pretpostavlja da je njegovu majku, od koje ono potpuno zavisi zbog ishrane, napao nametljivi stranac za koga ljudi žele da mu se obraća sa „Tata“. Iz ovog semena niče „kompleks manje vrednosti“, koji kasnije izaziva, u izvesnim slučajevima čitave legione neuroza.

A sada da to malo razjasnimo, molim te, baš ono što ti podrazumevaš pod 'više'.

Skeat izgleda da to povezuje sa brdima, oteklinama, potkožnim čirevima, majčinim grudima; da li je taj razlog dovoljan za nas da to povežemo sa idejom preimućstva, ili - 'superiornosti' isto to samo prevedeno na Latinski! - vredno, ili - ne, stvarno je isuviše teško. Naravno, ponekad ima „neprijatno“ značenje, kao temperatura u groznici; ali gotovo uvek nagoveštava stanje koje je bolje od „nižeg“.

Primenjeno na 'sopstvo', postaje vrsta trgovačkog imena; niko mi ne kaže da označava Khu, ili Ba, ili Khabs, ili Ut Upanišada, ili Augoeides Neo-Platonista, ili Adonai Bulwer-Lyttona, ili - ovde smo sa svim onim tri puta prokletim alternativama. Tu nije, ne može da bude, neko specifično značenje sem ako ne počnemo sa zdravim skeletom onotogenske teorije, s hijerarhijom Kosmosa koja je dobro predstavljena u obliku mape, i iznova definišemo izraz.

Zašto onda koristiti to? Ako se čini tako može samo da se izazove konfuzija sem ako nam kontekst ne pomogne da objasnimo sliku. A to je sigurno defetistički stav, zar ne?

Kada sam prvi put dao ime svojoj „misiji“ - kontemplacija me je vodila pola puta po Jugo-Zapadnoj Kini - razmatrao sam ove alternative. Mislio sam da presečem Gordijev Čvor i nazvao ga po Abramelinovom nazivu „Sveti Anđeo Čuvar“ zato što će (mislio sam) biti toliko razumljiv seljacima Pu Penga koliko i najučenijim Braminima; šta više, obuhvaćena teorija bila je tako prosta da niko nije imao potrebu da bude ograničen njome.

2. 'U'. Ako nemaš ništa protiv, mi ćemo ovo sada savladati, dok je 'više' sveže u našim umovima; jer ovo je takođe predlog. Prvo želiš da ideš gore; zatim želiš da uđeš u. Zašto?

Kao ‘više’ daje ideju o agresiji, o osvajanju, ‘u’ obično obuhvata sigurnost. Uvek se vraćamo na onaj stadijum istorije kada socijalna jedinica, zasnovana na porodici, ima manje nego uslov Br. 1 za opstanak. Kuća, zamak, utvrđeni logor, gradski zid; „rodovi“, pleme, klan, patrie, biti van označava opasnost od hladnoće, gladi i žeđi, pljačkaša, uličnih razbojnika, medveda, vukova i tigrova. Izaći van je preuzimanje rizika; i, tvoj rad i hrabrost su dobitak za ljude tvoje vrste, ti si takođe loš čovek; u stvari, „prostad“ ili „autsajder“. Razvrat je jednostavno ‘izaći van’! Sv. Jovan kaže: „Napolju su psi i čarobnjaci i kurvari i preljubnici i idolopoklonici i...“ i tako dalje.

Mi od Teleme sve ovo oštro osporavamo. „Reč Greha je Ograničenje“ (AL, I:41). Naša Formula, grubo rečeno, je da se izađe i zgrabi ono što želimo. Mi činimo ovo tako potpuno da time rastemo, šireći našu koncepciju o „ja“ uključenjem svakog novog dodatka umesto da ostajemo uskogruda ličnost, ponosna zbog posedovanja drugih stvari, kao što čine Crna Braća.

Mi smo svim srcem ekstroverti; kazna ograničenja ličnosti je nešto od neuroze do potpunog ludila; naročito melanholija.

Pitaš da li se ove primedbe ne sukobljavaju sa mojom ponovljenom definicijom Inicijacije kao Put Unutra. Nikako; Unutrašnje je identično sa Svime. Kada putuješ unutra, postaješ sposobna da shvatiš sve slojeve koji okružuju ‘Sopstvo’ iznutra, tako širiš vidokrug svoje vizije Univerzuma. To je kao kretanje od patrole koja izaziva čarke do G.H.Q.; a glavna stvar što se čini tako je očigledno stalno vežbanje rastuće kontrole nad čitavom Armijom. Svako napredovanje po činovima omogućuje ti da vidiš više i da činiš više; ali čovekova pažnja je neizbežno usmerena napolje.

Kada se čitavi sistem Univerzuma podudara sa tvojim shvatanjem ‘unutra’ i ‘spolja’ postaju identični.

Ali neće se uopšte uraditi ništa traganjem za nečim unutra samo treba tražiti tačku gledišta iz jednostavnog razloga što tu nema ničeg drugog!

Baš je kao svi oni simboli u Knjizi Thotha; čim dođeš do „kraja“ nečega, iznenada nalaziš da je to „početak“.

Da bi uopšte formulisala ideju o ‘sopstvu’, moraš da postaviš ograničenja; nešto što je raspoznatljivo samo je privremena (i proizvoljna) selekcija konačnog od beskonačnog; ma šta da izabereš da misliš o njemu, ono se menja, raste, nestaje.

Moraš da treniraš svoj um da kaska ovim lisnatim avenijama misli na dobrom zelenom travnjaku Ravnodušnosti; kada to možeš da činiš bez svesnog napora, tako da se gore-dole, unutra-spolja, daleko-blizu, crno-belo (i tako dalje za sve) pojavljuje potpuno automatski, već si blizu kao Posvećenik.

3. ‘Sopstvo’. Za potpuno razmatranje o ovome vidi Pismo 42.

4. ‘Bog’. Ovo je stvarno isuviše kvarno od tebe!

Od svih beznadežno izopačenih reči u jeziku, ti se odlučuješ s nepogrešivim Sadizmom za najbrutalnije iskasapljenju.

Crippen⁹⁷ je bio amater.

Skeat nam uopšte teško pomaže, izuzev što nas upozorava da ‘dobro’ nema ništa s tim. Dieu dolazi od Deus, sa svim svojim Sol-Jupiter vezama, i Deos, pod kojim Platonova misao podrazumeva trkača; otuda, Sunce, Mesec, Planete.

Najbolje što mogu da učinim za tebe časna Indijanko! je Ruska reč za boga Bog; povezana verovatno, pomoću Litvanskog, s Velškim Bwg avet ili bauk. Bugge, takođe. Nije inspirativno, je li, da se istisne Starina s „Pst! Pst! Pst! ovde dolazi Đavo“. Ili je to.

Dosta je ovog ludiranja! Van, verni maču, i u cilj u kameno srce drske žene koja je napisala „Bog u nama“.

Znam da si mislila da znaš manje više šta si podrazumevala kad si to napisala; ali sigurno da je bila samo omaška. Neposredna misao bi mogla da te upozori da reč ne bi mogla da izdrži čak ni najpovršniju analizu.

Ti si mislila „Nešto što mi se čini kao najsavršeniji simbol svega što volim, obožavam, divim se“ - sve ta vrsta glagola.

Ali niko drugi neće imati istu zbirku osobina u svom privatnom muzeju; ti imaš, kao što svako ima, stvorenog drugog Boga u svojoj sopstvenoj slici.

Zatim Vedisti definišu Boga kao ‘nema kvalitet niti kvantitet’; a neki Yogini praktikuju osnivanje slika koje ih istovremeno obaraju sa „Ne to! Ne to!“

A Budisti uopšte neće priznati Boga u smislu u kom ti upotrebljavaš reč.⁹⁸

Ono što je gore - ma šta da ti možeš da podrazumevaš pod ‘Bogom’ ne prenosi mi ideju: mogu samo da pogađam pomoću svetlosti mog osobito malog znanja o tebi i tvojim opštim navikama misli i akcije. Zatim koji je smisao bio tu da mi kvocaš to u glavu? Pola cigle bi ti bolje poslužilo.

Možda misliš da možeš da mi objasniš viva voce? Da se nisi usudila da pokušaš! Za sve što si rekla trebalo bi da dokažem da je besmislica, filozofski i na tuce drugih načina. Ambulantna kola bi te oterala u tvojoj pohabanoj i pometenoj ruševini u Ludnicu, kao što je etimološki nagovešteno.

Da li vidiš da je to jednostavno; reč mora u svakom slučaju da označi ideje Neschamaha a ne Ruacha.

---

⁹⁷ Crippen je čuveni Engleski trovač koji je uhvaćen i obešen.

⁹⁸ Jedan od najzabavnijih ironičnih pasusa se nalazi u Pitanjima Kralja Milinde gde Arahat Nagasena ruši Maha Brahmū.

„Ali ti upotrebljavaš reč sve vreme“. Da i računam na kontekst da kristališem najfluidniji - ili najgasovitiji - od izraza.

‘Nas’. Zašto ‘nas’?

Je li ovo aluzija na Vezu Stare Škole, ili onu Završne Škole u Briselu, i kartu za Kraljevsko Ograđeno Zemljište u Askotu? Ne pretpostavljam ni na trenutak da ti podrazumevaš to na taj način: ali to je tu. I tako -

Anegdota o Lao-tze-u.

Starac je bio okružen kao i obično blistavim skupom učenika koji su ga obožavali i oni su pokušavali da ga navedu da im pokaže gde se Tao nalazi.

On je u Suncu i Mesecu, Lao dopusti; on je u Sinu Neba i u Uzvišenom Čoveku. (Ne u George Nathaniel Curzonu, ipak.) On je u Cvetovima Proleća i u prohladnim vetrovima koji brišu iz Sibira i u Divljim Guskama koje idu na Jug kada ih njihov instinkt pozove. Ukratko, spisak počinje da izgleda kao da se širi beskonačno; a jedan nestrpljivi učenik, pokazujući na izvesne tragove koje je ostavila mazga prilikom svog nedavnog prolaska, upita: A da li je Tao isto tako u tome? Učitelj klimnu glavom i ponovi: Isto tako u tome.

Onda šta postaje od ‘nas’ koji smo privilegovani? Mi smo primorani da to proširimo da uključi sve. Onda, kao što smo upravo videli, ‘Bog’ je isto tako oslobođen od okova po definiciji.

Čist rezultat: „Bog u nama“ uopšte ne znači ništa.

A isto tako po Bramanu!

„Ne sputavajte ništa! Neka ne bude razlike među vama između bilo koje stvari i neke druge stvari; jer od toga sledi rana. Ali svaki onaj koji uspe u tome, neka bude starešina svih!“ (AL, I: 22-23)

Preklinjem te da ne ukazuješ na to, ovaj postojeći slučaj, reči kao ‘rana’ i ‘starešina’ ne mogu da znače ma šta. Činjenica je da ako mi mirno odemo u Klub ne znamo kada da uzmemo neki dati izraz u Pikvikovskom smislu.

U Ruachu svi zakoni logike su primenljivi: oni nisu primenljivi u Neschamahu.

Stvarno značenje pasusa dovoljno je jednostavno ako shvatiš da se odnosi na specifični rezultat Inicijacije. Moraš da budeš u stanju da misliš na Univerzum kao celinu i na svaki deo; i da se oslobodiš svega njegovog lažnog ili delimičnih stvarnosti odbacivanjem svega osim Jedne Stvarnosti koja je sama istina i oslobodiš se Iluzije.

Postoji jedna zbirka jednačina koja izražava odnos Posmatrača i Posmatranog, uređena u skladu sa konkretnim ograničenjima obe strane; druga poništava sve konačne izraze, i ostavlja nas sa konačnim $x=0=0^\circ$.

Vidiš?

Znam da sam ja obeshrabrujuća vrsta čoveka, a izgleda tako neljubazno da se skače u prijateljicino grlo svakog minuta ili tako nešto kada ona pokušava da to postavi tako pažljivo, a to je tako lako - nije li - da se igra Sanctimonious Grandiloquence, i sigurno da je savršeno bezazleno ono što je rečeno, i...

Ne, N.E., ne: uopšte nije bezazleno. Čitavi moj predmet je da te obučim da prećutiš svaku vrstu hipotetičnog razmišljanja, a formula je zvučna i uverljiva. Želim da se ti -

njih gnušаш
da ih mrziš
da ih prezireš
da ih izbegavaš
da ih se gadiš
i da capo

i da napreduješ sa svojom praksom. Zatim kada dođeš do rezultata, možeš da pokušaš, iako beskorisno, da uskladiš svoje reči sa činjenicama, ako bi želela da preneseš, iz nekog dobrog razloga, svoja iskustva drugim ljudima.

Zatim o očajanju zbog tvoje nemoći, kako ćeš radosna biti kad budeš obučena da ne dozvoliš nikome da te zavara frazama.

Love is the law, love under will.

Bratski tvoj,

666

29

Šta je pouzdanost?

Cara Soror,

Do what thou wilt shall be the whole of the Law.

Kinez ne može misliti drugačije nego da oktava ima pet tonova.

Što se nešto neophodnije javlja u mom umu, to je sigurnije da ja samo potvrđujem ograničenje.

Spavao sam s Verom, a kad sam se probudio našao sam leš u svom naručju.

Pio sam i plesao svu noć sa Sumnjom a ujutro sam otkrio da je ona devica.

(Knjiga Laži)

Ne bih mogao da počnem da se raspravljam sa Kinezima kao što sam uradio sa tobom; oni bi mogli da te podsete da odišeš smrdom karakterističnim za leševe.

Opet, ta druga „Himna Sv. Tomasa“, kako bi možda trebalo da je nazovem:

Sumnjaj.

Sumnjaj Ti

Sumnjaj čak i ako si ti sebi najsumnjiviji.

Sumnjaj u sve

Sumnjaj čak i ako si ti najsumnjiviji svima.

Ponekad izgleda kao da ispod čitave svesne sumnje leži neka najdublja sigurna stvar. O ubij je! pogubi zmiju!

Rog Jarca Sumnje biće uzvišen! Uroni dublje, uvek dublje, u Bezdan Uma, sve dok ne isteraš iz jazbine lisicu TO. Napred, lovački psi! na! haj! Odnosite TO u zaliv!

Onda, duni u rog za Kraj!

Još jednom - kakva je knjiga koja je: Nikada nisam to razumeo sve do sad! ona kaže - vidi onu dvostruku stranu na početku, jednu sa „?“ i drugu sa „!“ na praznoj površini. Šta više trebalo bi da pročitaš dugačak esej Vojnik i grbavac: ! i ?

Ali svaki od ovih - prilično sugestivan, nicht wahr? - klizi u rap-sodiju egzaltacije, ditiramb, Paean.⁹⁹ Ovde nema ničega dobrog. Jer ono što ti želiš je sitna prosta pešačka proza Verovatnoća-Procenat. Želiš da znaš šta su Neparni brojevi kad ja kažem „izvesnost“.

Slučaj za kazuistiku? U svakom slučaju za klasifikaciju. Dabome da zavisi od nečijeg glasa? Da, naravno, i pošto prema klasifikaciji, izostavimo udarac u Božanstvenog Pymandera, onaj koji je video, i izrazio, suštinu našeg pitanja sa svojom uobičajenom lucidnošću. On razlikuje tri stepena Istine; i prema tome ističe:

1. Istinito
2. Sigurno bez greške
3. Od sve istine.

Dovoljno jasno, razlika između 1 i 2: pitaš me za vreme, ja kažem pola tri; i to je dovoljno istinito. Ali Kraljevski Astronom nipošto nije zadovoljan sa približnošću te vrste. On želi tačnost. Mora da zna dužinu u sekund; mora da odluči koji metod merenja vremena da se koristi; mora

---

⁹⁹ Čini mi se da je prirodno - dokazana istina nakon prilagođenja - da se Sumnja tretira kao pozitivna, čak i kao agresivna. Ne postoji nikakvo kolebanje, oklevanje, jadno cviljenje iznurenog i zbunjenog roba; to je pobedonosan poziv, svađa zbog same svađe. Irci!

da izvrši korekcije za ovo i za ono; i mora da priloži (proizvoljnu) interpretaciju sistema; pojavljuje se čitavo pitanje Relativnosti. I, čak i tako, prigovaraće zbog svake pojedine ganglije u paučini svojih kalkulacija.

Onda dobro, čitava ova složena diferencijacija i integracija i verifikacija i Gospod zna šta vodi bar do izjave koja može da bude nazvana „Sigurno bez Greške“.

Ali Hermes Trismegistus nije zadovoljan sa nekim takvim fugama kao Astronom, ma kako da je oštrouman i kolosalan njegov Ortan; njegov Treći Step en zahteva mnogo više od ovoga. Procena Astronoma ima male pukotine, on ih priznaje ali ih zatim naglo prebacuje na drugu stranu: sve vreme vrata stoje široko otvorena!

Astronomova izvrsno skrojena figura stoji u postišenoj izolaciji, kao stidljivi mladi čovek na svom prvom Balu; on oseća da tu ne pripada. Za ovo D.S.T.,¹⁰⁰ ili Greenwich, ili šta sve ne, ma kako tačno po sebi, je tako samo u odnosu na neku drugu zbirk u mera koje se same po sebi izvrću u proizvoljnost; to nije neki krajnji smisao; niko to ne može da ospori, ali to jednostavno nije stvar za svakoga, odvojena iz posebnog slučaja. Ona nije „Od sve Istine“.

Bilo bi dobro da istražimo šta Hermes podrazumeva pod ovim.

Možemo li ovo da nazovemo „istinom Religije“? (Ne budi šokirana! Originalna reč obuhvata ponovo povezivanje zajedno u „Telo Doktrine“; uporedi reč Ligature. Samo kasnije, pomoću falsifikata, došlo je do toga da ta reč obuhvata „piety“;¹⁰¹ re-ligens, usredsređenost [na bogove] kao suprotno od neg-ligens, zanemarivanje.)

Mislim da je Hermes posmatrao Ruach kao blisko povezan i učvršćen pomoću neprestane Aspiracije za Božansku Trijadu; upravo takvu, ukratko, kakva se pojavljuje u onim napomenama o Magijskoj Memoriji, čovek-Bog koji je spreman da odbaci svoj dobro istrošeni Instrumenat zbog novog, uvede savremeni sa svim najnovijim poboljšanjima (naročito kretanje duha vremena u toku njegove prošle inkarnacije) dobro urađen i spreman za upotrebu.

Budući da je ovo tako, istina koja je „od sve Istine“ trebalo bi da podrazumeva neki stav koji čini bitni deo ovog Khua - ovaj ‘Magijski Identitet’ čoveka.

Sada kako čudna mora da izgleda na prvi pogled napomena da bi istine ovog reda trebalo da se pokažu da su ono što mi nazivamo Axiomima - ili čak beznačajnim frazama.

„Što je izvesnije da sam ja od nečega, to je izvesnije da sam ja samo dokaz ograničenja mog sopstvenog uma“.

Vrlo dobro, ali šta da radim u vezi s tim? U svakom slučaju neke od takvih sigurnih činjenica moraju sigurno da budu „od sve Istine“. Pristupni test za ovu vrstu trebalo bi da bude takav, ako čovek prihvata

¹⁰⁰ D.S.T. (abbr.) Double Summer Time.

¹⁰¹ piety s. pobožnost.

kontradiktornost teoreme, da čitava struktura Uma bude razbijena u komade, što uopšte nije slučaj sa Astronomovom odlukom, koja može da ispadne pogrešna iz više različitih razloga bez da neko bude ozbiljno povređen u svojim najnežnijim osećanjima.

Državnik instinktivno zna, ili još gore, pomoću svoje obuke i iskustva, koja vrsta izjave, dovoljno bezazlena po spoljašnosti, može da bude „opasno razmišljanje“, smrtonosni udarac u njegovu sopstvenu ideju šta je „od sve Istine“, i divlje briše u panici sve što se može opravdati s njegove tačke gledišta. Dokaz Br. 1: Galilej i gomila. Koja je to stvar iz priče iz Evanđelja koja bi mogla da navede ljude da misle da se Zemlja okreće oko Sunca? (Riemann, i oh! takva gomila stvari, pokazala je da ona to nije učinila i ne čini! Ova vrsta „Istine“ je samo niz konvencija.)

„Oh, ne truj bojnim otrovima kao što je ovaj! Želim da znam šta da činim u vezi s tim. Da li da prihvatim ovu Lestvicu maukanja, i proširim svoju Svest, i to nazovem Inicijacijom? Da li da zakucam moje sopstveno od-sve-Istine Tonsko Solfa za Jarbol, i potonem u Vrtlog Ludila sa bojama letenja“?

Da li su ti stvarno potrebni Masivni Kaiševi da pevušenjem uspavaš Bebu?

Majstor Hrama rešava vrlo jednostavno i efikasno probleme ove vrste. „Svest“ (kaže on) o ovoj Stvari Prve Strane, niže pomenuta se poziva na Fratra N (i sve što njegov $8^{\circ}=3^{\square}$ moto može da bude) tako je konstruisana da je interval od C do C najharmoničnije podeljen na n nota; ona o Stvari Druge Strane, niže pomenuta se poziva na - ne Jeretika, Ateistu, Krajnjeg konzervativca, Šizmatičara, Anarhistu, Crnog Magičara, Prijatelja Aleister Crowleya, ili šta sve može da bude tekući izraz za zloupotrebu - Gospodin A, Lord B, Vojvoda od C, Gospođa X, ili ma kako on ili ona mogu slučajno da budu nazvani - u pet. Struktura nazvana od-sve-Istine u nijednom od nas nije uticala ni najmanje, ništa više od čitanja Termometra sa Farenhajtovim na jednoj strani i Celzijusovim stepenima na drugoj.

Ti prirodno zameraš da je ovaj odgovor malo bolji od vrdanja, da on automatski gura pitanje Lestvice van Začaranog Kruga od-sve-Istine.

Ne, on to stvarno ne čini; jer ako bi ti bila u stanju da ostvariš Projekciju ove dve svesti, tu bi bila, prvo, neka vrsta naknade na drugom mestu van muzičke sekcije; i drugo, neka Istina još višeg reda koja je zajednička za obe.

Svestan sam da su ove koncepcije pre svega izuzetno teške za jasno formulisanje. Ne bih išao tako daleko da kažem da bi čovek morao da bude Majstor Hrama da bi ih shvatio; ali je stvarno neophodno da nepokolebljivo shvati doktrinu da je „stvar samo onda istinita kad sadrži svoju kontradikciju u sebi“. (Dobar način da se ovo shvati je da se gaji zabavna igra paradoksa, onakva kakva muči Logiku i

Matematiku. Ponovljeno udaranje glavom u zid od cigala obavezno tokom vremena uzdrma male sive ćelije [kako Poirot može da kaže], uči te da sumnjaš u svaki niz argumenata, ma kako da su očigledno bez greške silogizmi, i da revnosnije stremiš shvatanju one Neschamic svesti gde su sve ove stvari jasno shvaćene, iako je nemoguće da se izraze racionalnim jezikom.)

Glavna funkcija intelekta je diferencijacija; on se bavi sa granicama, sa ograničenjima, sa odnosima onoga što nije identično; u Neschamahu sav ovaj rad je već izvršen tako savršeno da je „sirov rad“ raščistio sa svešću; baš tako, ti kažeš „ja“ kao da je to nedeljivo Jedinstvo, nesvesno neshvatljivo složene mašinerije anatomske, fiziološke, psihološke konstrukcije koja izlazi sa ovom idejom o „ja“.

Stoga pouzdano možemo da potvrdimo da naše sigurne činjenice ističu naša ograničenja; ali ova vrsta ograničenja nije neminovno štetna, omogućuje da ocenimo situaciju u svojoj pravoj perspektivi, da shvatimo da članstvo u od-sve-Istine klasi ne (kao što je čovek sklon da misli na prvi pogled) produbljuje jaz koji odvaja svest od svesti, već nas naprotiv stavlja u poziciju da ga ignorišemo. Naša dela „ljubavi pod voljom“, koja izražavaju našu odanost Nuit, koja umnožavaju ispunjenja naših mogućnosti, stalno postaju još delotvornija, i još bliže vezana za našu Formulu Inicijacije; i mi progresivno postajemo svesni dubljih i silnijih Slika klase od-sve-Istine, koje mire, pomoću svog sadržaja, sve očigledne antinomije.

Sigurno da bi trebalo da odem u krevet.

Love is the law, love under will.

Bratski,

666

Da li veruješ u Boga?

Cara Soror,

Do what thou wilt shall be the whole of the Law.

Potpuno si u pravu kao i obično. Zaista, prešli smo veliki deo osnove u različitim naučnim raspravama o Bogovima, Anđelima, Patuljcima, et hoc genus omne.

Ali Bog s velikim slovom B u jednini totalno se razlikuje od para polu čizmica - nicht wahr?

Dozvoli mi da se vratim na trenutak smislu verovanja. Slažemo se da je reč besmislena izuzev kad obuhvata mišljenje, instinkt, uverenje - kako ti se sviđa! - tako je čvrsto utvrđena u našim prirodama da mi postupamo automatski kao da je 'pouzdana' i 'sigurno bez greške',

možda čak i 'od suštine istine'. (Browning razmatra ovo u Mr. Sludge the Medium.¹⁰²) Dobro: polje je bez prepreka za istraživanje reči 'Bog'.

Nalazimo se u nevolji od samog početka.

Mi moramo da definišemo, a definisanje je ograničavanje; a ograničavanje je svođenje 'Boga' na 'nekog Boga' ili u najboljem slučaju na 'određenog Boga'.

On mora da bude sveznajući, svemoćan i sveprisutan; pa ipak da takvo Biće nema svrhe bilo bi moguće; tako da se ruše sva opravdanja za postojanje „zla“. Ako bi postojale suprotnosti neke vrste tu ne bi mogla da bude nikakva logičnost. On ne može da bude Dva; On mora da bude Jedan; pa ipak, očigledno, on to nije.

Kako Hindu filosofi pokušavaju da izađu iz ove močvare? 'Zlo' je 'iluzija'; nema 'stvarno' postojanje. Stoga šta je poenta ovoga? Oni kažu „Ne to, ne to“! poriču mu sve attribute; On je „onaj koji je bez kvantiteta i kvaliteta“. Oni stalno protivreče sami sebi; težeći da uklone ograničenje oni uklanjaju definiciju. Jedino njihovo utočište je „nadsvest“. Sjajno! ali sada 'verovanje' mora potpuno da nestane; jer reč nema smisla ako nije podvrgnuta zakonima normalne misli... Fuj! mora da imaš osećaj u sebi; što čovek ide dalje tamnija je staza. Sve što sam napisao nekako je zapetljano i nejasno uprkos mojoj sumanutoj borbi za lucidnost, jednostavnost...

Da li je ovo greška zbog moje prefinjenosti? Pitam se. Šta ti govorim! Ja ću kaskati oko moje maserke i smestiću joj ga. Ona je bezazlena seoska duša, nije izuzetno obrazovana ali je inteligentna; sposobna da čvrsto shvati principe svog posla; stalno ide u crkvu što smatra poslom koji je vredan utrošenog vremena; ne voli paroha ali ceni njegovu politiku održanja njegovih predavanja u granicama. Ona je mnogo razmišljala o sebi; nema poverenja i prezire Štampu i Radio, ne koristi gotova mišljenja. Ona deli sa stadom njihove normalne predrasude i fobije, ali nije zanesena njima, i spremno sledi liniju jednostavno izraženog destruktivnog kriticisma kada joj se izloži. Ovo je, međutim, samo privremena reakcija; dan kasnije ona bi ponavljala prethodne besmislice kao da one nikada nisu bile srušene. U kasnim pedesetim - pretpostavljam. Tužno preskačem tvoje pitanje o njoj kao „insektu“; ranije je pomenuto samo to da mi je bilo postavljeno pitanje i bio je problem kako da odgovorim. Njen odgovor je bio zanimljiv i iznenađujući: bez trenutnog oklevanja i sa velikim oduševljenjem, „Brzo, da“! Spontana rezervisanost me je impresionirala kao izuzetno interesantna. Rekao sam: naravno, ali pretpostavljam da misliš o tome do kraja - i sasvim - trenutak, šta sam ja da shvatim? Počela je tečno „On je veliki-“ i prekinula, gledajući budalasto. Zatim, iako je svemoćan njemu je potrebna naša pomoć - svi smo toliko moćni koliko i On jer

---

¹⁰²

Gospodin Sludge medijum

mi smo delići jedan drugog - ali kako tačno, i u kom cilju - ona nije objasnila. Jedan uzvik: „Zatim postoji Đavo“!

Otišla je od mene bez i jedne reči na duže vreme - upetljavala se u nove omče u svakoj fazi. Postala je bezobrazna, zatim iskreno bogohulna; prestala je na kratko i počela da se smeje sebi. I tako dalje - ali, ono što me je impresioniralo kao zanimljivo i značajno, uglavnom njen argumenat koji je sledio sasvim blisko poslove koji su mi došli prirodno, na početku ovog pisma!

Na kraju, „zanimljivije i zanimljivije“, došla je do praktično identičnog zaključka: ona je verovala - ali ono u šta je verovala nije bilo Ništa!

Prema našem starom kriterijumu o onome što praktično nagoveštavamo kada kažemo da verujemo, ona je počela kazivanjem da ako bi „pomogli“ Bogu u Njegovom misterioznom planu, On bi na neki način ili drugi gledao zbog nas. Ali o ovome ona je bila čak i više neodređena nego po pitanju intelektualnog uverenja; „pomaganje Bogu“ podrazumeva uljudno ponašanje u skladu sa nečijim sopstvenim instinktivnim idejama o onome što ‘valjano’ podrazumeva.

Veoma je ohrabrujuće što bi ona trebala da shvati, bez ikakvog podsticanja s moje strane, do čega glupo pitanje neminovno dovodi; i veoma prijatno za mene jer me ostavlja na miru cara soror!

Love is the law, love under will.

Bratski tvoj,

666

P.S. Mislim da je dobar plan da izložim svoj osnovni stav u potpunosti u dodatku pismu; da ga uokvirim. Moje posmatranje Univerzuma uverava me da postoje bića čija je inteligencija i moć daleko višeg kvaliteta nego bilo šta što možemo da shvatimo kao ljudsko; da ona nisu neminovno zasnovana na moždanim i nervnim strukturama koje poznajemo; i da je jedina mogućnost za čovečanstvo da napreduje kao celina da pojedinci ostvare kontakt sa takvim Bićima.

31

Religija

Da li je Thelema „Nova Religija“?

Cara Soror,

Do what thou wilt shall be the whole of the Law.

„Da li bi mogao da opišeš svoj sistem kao novu religiju“?
Zgodno pitanje - ti verovatno pretpostavljaš; da li može da se desi da

podrazumeva nešto što je-je-je- dobro, to je ono što mi moramo da pokušamo da učinimo jasnim.

Geslo A? A? je zaista: „Metod nauke - cilj religije“. Ovde reč ‘cilj’ i kontekst pomažu definiciji; ona mora da podrazumeva postignuće Znanja i Moći u spiritualnim stvarima - ili reči za taj efekat: čim čovek odabere frazu počinje da izbacuje rupe iz nje! Pa ipak mi oboje savršeno dobro znamo sve vreme šta podrazumevamo.

Ali ovo izvesno nije smisao reči u tvom pitanju. Naše umove možemo da razbistrimo, kao što se često dešavalo, ako to pogledamo kroz sočivo dragog starog Skeata.

Religion, on kaže, Latinski: religio, pobožnost. Skupljanje ili obraćanje pažnje na: religens kao suprotno od negligens, zanemarivanje; stav Gallio-a. Ali ona takođe obuhvata povezivanje zajedno, to jest, ideja; u stvari, „telo doktrine“. Nije loš izraz. Religija je onda manje više povezana i dosledna zbirka verovanja sa poukama i zabranama koje su izvodljive iz nje. Ali zatim postoji smisao u kome Frazer (i ja) često upotrebljava reč: kao suprotnost „nauci“ ili „Magiji“. Ovde je poenta da religiozni ljudi pripisuju pojave volji nekog pretpostavljenog Bića koga je moguće navesti da popusti pomoću žrtvovanja, posvećenja i molitve. Nasuprot takvim, naučni ili magijski um veruje u Zakone Prirode, tvrdi „Ako A, zatim B“ - ako ti radiš tako i tako, rezultat će biti takav i takav, daleko od proizvoljne interferencije. Joshua, to je navedeno, je učinio da sunce stoji mirno pomoću preklinjanja, a Hezekiah na isti način ga naveo da „ide nazad na sunčaniku Ahaza“; Willett je učinio to vraćanjem zidnog časovnika unazad, i smislio jedan Akt Parlamenta koji potvrđuje njegovo ludilo. Petruccio, takođe „Na satu će biti ono što ja kažem da je“! Poslednja dva se približavaju magijskoj metodi; bar, onoj njenoj grani koja se sastoji od „pravljenja budalama svih ljudi sve vreme“. Ali takva operacija, ako bi bila upotrebljena prava magika, bila bi van moći svakog magičara koga ja poznajem; jer bi potpuno napravio džumbus od solarnog sistema. (Ti se sećaš kako se ovo desilo, i do čega je došlo, u prilično bistroj kratkoj priči H.G. Wells-a.) Jer prava Magika podrazumeva „da se upotrebi jedna grupa prirodnih sila kao mehaničko preimućstvo protiv druge grupe“ - navodim, toliko blisko koliko memorija služi, Thomas Henry Huxley-a, kada on objašnjava da kada podigne svoj bokal - ili svoj lakat - on ne „prkosi Zakonu Gravitacije“. Naprotiv, on koristi taj Zakon; njegove jednačine iz dela sistema pomoću koga podiže bokal bez prolivanja vode.

Da rezimiramo, naš sistem je religija upravo toliko daleko koliko religija podrazumeva strasno stavljanje zajedno serija doktrina od kojih ni jedna ni na koji način ne sme da bude u opreci sa Naukom i Magikom.

Nazovi to novom religijom, onda, ako tako voliš Milostivo Veličanstvo; ali priznajem da ne uspevam da vidim šta ćeš dobiti ako

tako činiš i osećam potrebu da dodam da lako možeš da izazoveš veliko nerazumevanje i proizvedeš prilično glupu vrstu smutnje.

Reč se ne nalazi u Knjizi Zakona.

Love is the law, love under will.

Bratski tvoj,

666

32

Kako može Yogi¹⁰³ ikad da bude zabrinut?

Cara Soror,

Do what thou wilt shall be the whole of the Law.

To pitanje očekujem dugo vremena! A ono što ti očekuješ je da vidiš moj srednje krnjav prelom nosa grešnog čuvara s loptama koje je bolno zaustavio Treći Čovek i Kratka Noga!

Priznajem da to izgleda kao silan slučaj. Ovde (ti postavljaš to u tvojoj još elegantnijoj prozi) imamo Yogija, štaviše, Paramahansa-u, Bodhisattva-u od najboljih; da, dalje, imamo Majstora Hrama - a nije li njegov Moto Vi Veri Vniversum Vivis Vici? pa ipak ga nalazimo usplahirenog kao staru kokošku nad najtrivijalnijim nevoljama; nalazimo ga uvijenog u magle Avernusa, razjeda sebe u groznici zbog imaginarnih nesreća za koje ni jedna normalna osoba ne bi učinila ništa više sem da baci prezriv letimičan pogled i nastavi sa svojim poslom.

Da, iako ti možeš jedva da izbegneš optuženje zbog nepotrebne upotrebe jezika hiperbole, vidim šta ti misliš. Pa ipak odgovor je adekvatan; pravi izraz njegove Pogodbe sa Sudbinom ne samo da dopušta, već nagoveštava, neku takvu reakciju o ulozi Majstora u Udarcima Sudbine. (W.E. Henley¹⁰⁴).

Postoje dva načina gledanja na problem. Jedan mogu da nazovem matematičkim. Ako imam deset i šest penija na svetu i kupim cigaru od pola gvineje ne preostaje mi novac da kupim kutiju šibica. Da „dodem sebi“ i povratim moju normalnu vedrinu zahteva napor od samo jednog minuta i čitava moja magijska energija je određena za Veliko Delo. Nisam morao nigde da odem da bih napravio taj napor. Naravno, ako je nespokojstvo dovoljno da omete taj Rad moram da odredim telesni red da otklonim nevolju.

Drugi način može da bude nazvan Taoističkim aspektom. Ipak mi najpre dozvoli da objasnim tačku gledišta Majstora Hrama koja je tako slična. Trebalo bi da se setiš iz tvog štiva šta se događa u ovom Stepenu. Novi Majstor je „ubačen“ u sferu koja je podesna za prirodu

¹⁰³ yogi n jogi (pripadnik učenja joge)

¹⁰⁴ Engleski pesnik.

njegovog osobenog Velikog Dela. I valjano je za njega da dela u pravom skladu sa prirodom čoveka kakva je bila kada je on prolazio kroz tu Sferu (ili Stepenu) na svom putovanju koje je usmereno naviše. Otuda, ako on bude ubačen u $3^{\circ}=8^{\circ}$, nije uloga njegovog rada da cilja na svojstva $4^{\circ}=7^{\circ}$; sve ovo je već urađeno davno ranije. Uopšte nije njegov posao da zamara svoju glavu bilo čim sem svojim Radom; prema tome on mora da reaguje na događaje onako kako se dešavaju na način koji je prirodan za njega bez da pokušava da „poboljša sebe“. (Naravno ovo se ne primenjuje samo na nespokojstvo već na sve njegove male puteve.)

Taoističko gledište malo se razlikuje, ali je nezavisno od svih uvažavanja čovekovog dostignuća; ono je univerzalno pravilo zasnovano na konkretnoj teoriji stvari uopšte. Otuda „dobročinstvo i pravičnost“ nisu „vrline“; oni su samo simptomi svetske bolesti u kojoj bi oni trebalo da budu nužni. Isto se primenjuje u svim uslovima i u svim načinima traženja da se promene. Postoji samo jedna valjana reakcija na događaj; to jest, da se prilagodi sa savršenom elastičnošću na sve što se dešava.

Tigar iza pirinčanog polja izgleda gladan. Ima nekoliko načina postupanja u situaciji. Čovek može da pobegne, ili se popne na drvo, ili puca u njega, ili (u tvom slučaju) ga zaplaši Snagom Ljudskog Oka; ali način Tao-a je da se ne obraća naročita pažnja. (Ovo nije, uzgredno, tako loša Magika; skretanje tvoje pažnje može vrlo dobro da rezultuje time da postaneš nevidljiva kao što sam objasnio u prethodnom pismu.) Teorija se pojavljuje kao takva, iako je tvoj napor da sačuvaš sebe uspešan, on je ograničen na to da stvara remećenje ravnoteže na drugom mestu, sa rezultatima koji su podjednako nesrećni. Još više; može da te pojede tigar i da je to baš ono što ti je potrebno u tvojoj karijeri kroz inkarnacije; u tom trenutku tu može da bude prazan prostor tačno negde gde će učiniti najveće dobro za tvoje Veliko Delo. Kada si pritisnuta s jedne strane praviš odgovarajuće ispupčenje na drugoj, kao što često vidimo lepu Damu, nesrećnu zbog svog struka, koja usvaja drastične mere, i pretvara se u vid naduvanog goluba gušana!

Po teoriji, ja sam naročito zadovoljan ovim Metodom, zato što odgovara svakome, ne zahteva znanje, ni tehnički trening. Svejedno, on neće raditi za mene, izuzev u mnogo izmenjenom obliku, i u veoma specijalnim slučajevima; zato što nema pravca akcije (ili ne akcije) koji bi verovatno učinio veliko nasilje mojoj prirodi.

Zato me ostavi da brinem sve vreme, molim te, s naglaskom na „sve vreme“; ja ću se keziti i podneti to, ako postane tako loše da ne mogu da radim svoj Posao, ja ću učiniti neophodni napor da otklonim nevolju, uvek da najbrižljivije radim sa što je moguće manje štete po glavnu struju moje totalne Energije.

Love is the law, love under will.

Bratski tvoj,

Zlatna Sredina

Cara Soror

Do what thou wilt shall be the whole of the Law.

Ti si sklona da misliš da bi čovek kao ja ima Sunce, Gospodara Svog Horoskopa, u Libri, sa Venerom koja vlada tim znakom u bliskoj vezi sa njim, sa Saturnom koji je povoljan, Uran šezdeset stepeni, Mars drugi stepen i Luna Quincunx za njega, mogao da nosi Zlatnu Sredinu kao grudni oklop, koja se leprša na mojoj motki, podeljena na četvoro na mom štitu, i ugravirana na mom trostruko pouzdanom maču sa dve oštrice!

Upravo tako, stvari koje prožimaju sebe! „Da si rođena nekoliko sati ranije, sa Aries-om koji se uspinje, njegov gospodar Mars pogoršan za dva stepena od Sol-a i Venere, ti bi zaista bila Divlji Čovek iz Šume, arogantan, verski zanesen, zapovednički, nesposoban da vidi drugu stranu nekog pitanja, tvrdoglav, ohol, kuva paklenu čorbu mržnje; a ova činjenica onemogućuje tvoju procenu.

Sve savršeno istinito. Moja postojana priroda urođeno je neprijateljska za ekstremne mere izuzev u imaginaciji. Ja ne mogu da podnesem iznenadne nasilne pokrete. Penjanje na stene, ljudi obično kažu da se nisam penjao na njih, da sam kliznuo preko njih!

Ovo objašnjava, mislim, moju duboku nenaklonost prema mnogim pasusima u Knjizi Zakona. „O proroče! ti nemaš volje da proučavaš ovaj spis. Vidim te kako mrziš ruku i pero; ali ja sam jači“. (AL, II: 10, 11)

Dobro, kakav je zaključak iz svega ovog? On odgovara na tvoje pitanje o vrednosti koja je priložena ovoj Zlatnoj Sredini. Ne postoji pravilo o njoj; tvoj stav je valjan za tebe i nema vrednosti ni za koga drugog. Ali ti moraš da budeš sigurna kakav je stvarno taj stav, duboko dole.

Vratimo se na trenutak na pasus koji je gore citiran. Tekst nastavlja da daje razlog za činjenice. „Zbog mene u Tebi koga ti ne ponaješ, ali zašto? Jer ti si bio poznavalac, i mene“. (AL, II: 12, 13) Neočekivana upotreba ili neupotreba velikih slova, neobična sintaksa, nerazumljivost čitavog pasusa: ovo nesumnjivo pokazuje neki duboki Kabalistički smisao u ovim tekstovima.

Zato smo imali bolji znak da je Striktno Privatno i zaboravili na to.

Međutim, zaboravili smo jednu stvar; iako moje Libra slonosti utiču na mene lično one me takođe čine nepristrasnim, „sudijom, i to dobrim sudijom“ u znamenitoj frazi pokojnog William Schwenk Gilberta. Zato ću ja sumirati šta treba da bude rečeno za i protiv ove Zlatne Sredine.

Kao i obično, niko se nije prihvatio nevolje da definiše izraz. Znamo da su ga oduševljeno hvalili i Grčki i Kineski filosofi; ali ja ne mogu da vidim da oni podrazumevaju mnogo više od saveta za izbegavanje ekstrema, bilo mera ili mišljenja; i da preporučuju umerenost u svim stvarima.

James Hilton ima najzanimljivijeg Kineza u svom Izgubljenom Horizontu. Kada se Amerikanac 100 postotni muškarčina, društven čovek, drvodelja i pregalac slaže sa njim o slobodoumnosti u religioznim verovanjima, i završava „i ja sam mrtav sigurno ste u pravu!“ njegov domaćin blago ga kori, govoreći „Ali mi smo samo umereno sigurni“. Takva misao uranja u Bezdane Mudrosti; u svakom slučaju, ona može da čini tako. Oprosti mi ako se ja nadmećem sa učiteljem!

Ali ovo nije tako jednostavno kao što zvuči. Postoji velika opasnost u ovoj Zlatnoj Sredini, jedna čiji je glavni predmet da spreči brodolom, Scila je isto tako fatalna kao Haribda. Ne, ovaj uzvišeni i postojani stav je gori nego pogrešan sem ako ne proističe iz impresivne ravnoteže između dve vrlo udaljene suprotnosti. Jedna od najgorih opasnosti sadašnjeg vremena je ta, u reakciji protiv neznalačkog verskog fanatizma, ljudi se više ne usuđuju da se odluče o nečemu. Vrlo praktično, što A? A? tako jako i uporno savetuje, teži da navede ljude da osećaju da je neki pozitivni stav ili gest sigurno pogrešan, ma kako može da bude ispravan. Ljudi zaboravljaju da suprotno može, u okviru granice univerzuma rasprave, da se svede na ništa.

Ljudi postaju mlitavi.

Ja izbegavam to - vidi primer na samom početku ovog pisma - kazivanjem: „Da, ja mrzim toliko kao pakao; ja želim da iskorenim samo sećanje na kopile s zemlje, nakon što sam lično nadziravan imajući ga ‘sedam godina ubijanja’ završava se vešanjem, vađenjem utrobe, i njegovim raščerečenjem. Ali naravno nisam neminovno u pravu u vezi s ovim u svakom smislu; samo mi se desilo da budem rođen kao vrsta čoveka koji tako oseća!“

Naravno, ni u kom slučaju Zlatna Sredina ne preporučuje oklevanje, kolebanje, izbegavanje, kompromis; sam predmet osiguranja tačne ravnoteže u tvom oružju je da njegov udarac može da bude čist i pouzdan.

Ti znaš kako sve naše mane vole da se maskiraju kao vrline; vrlo često, ono što naši susedi nazivaju vrlinama, a ne šta mi sami mislimo o njima. Mi smo svi posramljeni da budemo ono što smo mi sami; a ovo je prosto, čisto pravljenje smešnim. Jer mi smo ono što smo mi

sami; mi ne možemo da pobeegnemo od toga; svo naše licemerje i stid su onoliko deo nas koliko smo skloni da mislimo da je to stvaran čovek. Sve što mi činimo kada pravimo ove pretenzije je da stvaramo unutrašnju napetost i konflikt; ne postoji ništa objektivno u tome. Umesto dodavanja našem iskustvu, što je Veliki Rad, mi ubijamo sebe u ovoj tvrđavi građanske uznemirenosti; to je Formula Crne Braće.

Zlatna Sredina je još vrednija kao ekstremi koji je rezimiraju koji su daleko jedan od drugog; ovo je čista mehanika poluge.

Ne obraćaj mnogo pažnju na ove primedbe; one nisu ništa više nego mirna razmišljanja čoveka koji je potrošio sav svoj život obarajući rekorde. Zlatna Sredina, u najboljem slučaju, može samo da te sačuva od ekstravagantnih grešaka; ona te nikuda neće odvesti.

Knjiga Zakona stalno nagoveštava potpuno drukčiju politiku: slušaj njen vrhunski podsticaj: „Ali prevaziđi! prevaziđi!“ (AL, II: 71)

Seti se ovog što je napisano: „Umerena snaga udara u zvona: velika snaga vraća malo“. To je uvek delić ekstra koji donosi kući slaninu. To je poslednji napad koji probija neprijateljski položaj. Voda neće nikada ključati ma koliko je dugo držala na 99°. Možeš da nađeš da Pranayama ciklus od 10-20-30 ne donosi rezultat mesecima; dovedi je do 10-20-40 i Dhyana dolazi trenutno. Kada sumnjaš poguraj samo malo žešće. Ti nemaš sredstva da nađeš kakvi su tačno pravi uslovi za uspeh u nekoj praksi; ali sve prakse su slične u jednom pogledu; željeni rezultat je u prirodi orgazma.

Pretpostavljam da je ovo upravo ono na šta mislim.

Love is the law, love under will.

Bratski tvoj,

666

34

Tao

(1)

Cara Soror,

Do what thou wilt shall be the whole of the Law.

Ovo je najteže pitanje koje si mi dosad postavila: da objasnim Tao. Jedini valjani odgovor bi bio Ćutanje, s verom u lagano rasturanje i apsorpciju nereda koji je stvoren tvojim pitanjem. U toj rečenici leži, zaista, čitavo objašnjenje; ali ja vidim dovoljno dobro da ono neće biti odgovarajuće za tebe. Ti ipak nisi dovoljno stara i mudra da shvatiš da je jedini način da izbistriš muljevit vodu da je ostaviš na miru. Još uvek, ti bez sumnje očekuješ od mene da ti kažem kako to dolazi u

kritično stanje; neću te razočarati. Pre svega, šta je Tao? Nema predloženog ekvivalenta u nekom drugom jeziku koji dolazi za vreme bilion svetlosnih godina - nema čak ni ničega sličnog. Za jednu stvar, on je sam paradoks; za drugu, on ima nekoliko značenja koja su očigledno sasvim posebna. Na primer, jedan sinolog naziva ga „Razum“; drugi, „Put“; treći „Tat“ ili „Shiva“. Ovo je sve istinito u jednom smislu ili u drugom. Moja „Bela Nada“ (vidi Knjigu Thotha) identifikuje ga sa Kabalističkom Nulom. Ovo poslednje pripisivanje je korisno, što ću sada pokazati, iz jako praktičnih razloga; to je preduzimanje koje nagoveštava metod Starog Mudraca koji pristupa Tao-u.

Kao što znaš, najveći klasik o ovom predmetu je Tao Teh King; i ja moram da pretpostavim da moraš da pročitaš ovaj u bar jednom od nekoliko prevoda, sem toga trebalo bi da počnem davanjem moje verzije tebi. (Ova je već spremna četvrt veka, i izgleda mi da je nemoguće da je dobiješ štampanu!) Nijedan od ovih izdatih prevoda, učenih i izvrsnih iako oni ne mogu da budu kao takvi, ne može da bude od koristi izuzev da te upozna sa terminologijom; jer ovi naučnici imaju najnebuloznije ideje o onome što Lao-tze govori.

Knjiga Zakona izražava doktrinu Tao-a veoma jezgrovito; „Ti nemaš prava osim da vršiš svoju volju. Čini to, i niko ti neće reći ne. Za čistu volju, neoslabljenu svrhom, oslobođenu strasti za rezultatom, svaki put je savršen.“ (AL, I: 42 - 44)

„Tako i mudrac, ne tražeći nikakav cilj, postiže sve stvari; on se ne meša u poslove svog tela, i tako telo radi bez trvenja. Zato što se on ne bavi svojim ličnim ciljevima ovi se jednostavno dešavaju“. (Tao Teh King, VII: 2)

Idealna analogija izgleda da je ona o planeti u svojoj orbiti. Ona ima svoje „pravo kretanje“; ona se susreće s minimumom trvenja s okolnim prostorom. Kada ona podnosi privlačenje drugog tela, ona se neznatno naginje da se valjano prilagodi bez napora i rasprave; zato ona može da neograničeno nastavi u svojoj orbiti.

Ovo je otprilike plan Taoista u svom stavu prema životu. Imajući ustanovljenu Stazu koja zadovoljava jednačine njegove Prirode (kako mi kažemo, „našao svoju Pravu Volju“) on nastavlja „bez žudnje za rezultatom“, deluje samo kada se dogodi da je neophodno da se prilagodi nekom spoljnjem stresu koji utiče na njega, i zato nastavlja srećno

razmišljajući o načinu
Da hrani sebe testom
I nastavljaajući tako iz dana u dan
Postao je malo deblji

- pretpostavljajući da je njegova „Prava Volja“ varijanta. Basil King Lamus potvrđuje ovo u Dnevniku uživaoca droge kada kaže: „Da sam pas, lajao bih; da sam sova, hukao bih“. To je više kao model u igri domina; stavljaš kartu koja odgovara. Ni jedan drugi uslov uopšte ne dolazi u obzir.

Ekstremna je jednostavnost u ovoj ideji koja zbunjuje ljudske umove, i univerzalni kvalitet nestrljivosti koji čini sve nervoznim osobama, i tako oštećuje tananost „finog prilagođenja“ koje je bitno za delo.

Kao što sam rekao gore, to je stvar Neschamaha; samo ono što sledi može da vam pomogne.

Zašto je Tao preveden kao „Razum“? Zato što se pod „Razumom“ ovde podrazumeva struktura samog uma; Budista koji je uspeo sa Mahasatipatthara-om može da ga nazove Svesnošću Težnje da Shvati Senzaciju Svega. Zbog poslednjeg sredstva, a kroz istraživanja jedne linije analize, ova struktura je sve što mi možemo da nazovemo našom svesnošću. Sve čega možemo na neki način da budemo svesni može da bude interpretirano kao postojanje neke funkcije ove strukture.

Napomena! Funkcija. Jer sada vidimo zašto Tao može isto tako da bude preveden kao „Put“; jer on je kretanje strukture koju posmatramo. Nema Postojanja koje je odvojeno od Kretanja.

Ti si prisna sa Četiri Moći Sfinge, koje su Adepti starih vremena pripisali svojim Četiri Elemenata. Vazduh je za Znati, Scire; Vatra je za Volju, Velle; Voda je za Usuditi se, Audere; a Zemlja je za Ćutati, Tacere. Ali sada ono što je peti Element, Duh, opšte priznat u Kabali, ja smatram da je valjano dodati Petu Moć koja korespondira: Ici, Ire. (Knjiga Tota, str. 275)

Zatim, kako je Duh Početak, Suština, i Suma druga četiri, tako je Kretanje u vezi s ovim moćima. A Kretati se je baš značenje imena Božjeg, kako je prikazano u ovim pismima na drugom mestu; otuda su Egipatski Bogovi označeni kao takvi njihovim nošenjem Ankh-a, koji je kaiš Sandale, a po svom obliku Crux Ansata, Ružin Krst, sredstvo kojim demonstriramo Božanstvo naše Prirode. Vidi kako skladno svaka ideja klizi u sledeću! Kako je ovo ispravno, da bi Quintessence trebalo da bude dinamično a ne statično! Jer ako bi postojao neki oblik odvojen od Kretanja on bi neminovno bio subjekat raspadanja; i, u svakom slučaju, stvar nemoguća za shvatanje, pošto je shvatanje po sebi jedan Akt a ne nepokretna ideja koja bi bila prisiljena da se menja u samom trenutku shvatanja.

Kao što sam pokušao da prikažem u drugom pismu, „Poenta-Događaja“ (ili što god da je) koje smo mi svesni je promena, ili, manje netačno, sećanje o jednoj; stvari koja se menja ostajući nepopustljivo nepoznata.

Čini mi se, mlada ženo, da bi trebalo često da ideš iznad ovih ideja, da se prisno srodiš sa ovim procesom prelaženja od jedne ka drugoj, tako prisno da postaje automatski i spontano za tebe da ideš okolo kruga savršeno lako; jer drukčije tvoj um će većito da te kinji čitavog tvog života, a čak i tvoja savest te prekoreva; ljudi će reći, „Ali ti nikad nemaš određeni odgovor ni na jedno od svojih originalnih pitanja“. Svi smo mi - većina nas, svakako - rođeni sa ovom čežnjom za određenim odgovorom; naša slabost je ono što čezne za mirom. Mi ne vidimo da je ovo smrt; ako bi neki od ovih odgovora mogli da budu kratko odsečeni i uredno opremljeni sa papirnim ukrasima kao rđav glumac, više ne bi bilo čak ni sličnosti istini.

Potpuno sam siguran da je ovo Doktrina Tao-a i mislim da ni jedno drugo učenje ne izražava njenu misao jasnije i jednostavnije.

Love is the law, love under will.

Bratski tvoj,

666

35

Tao

(2)

Cara Soror,

Do what thou wilt shall be the whole of the Law.

Ti si samo jedna od mnogih ljudi koji su zainteresovani za moj prevod Tao Teh King-a. Prirodno, ja želim da ga izdam; ali mnoge druge stvari dolaze pre svega. Šaljem ti Uvod u nadi da će stimulisati to interesovanje do tačke navođenja nekog drugog idavača da ga izda u ogromnoj količini.

Ja sam se obavezao da posvetim svoj život Magici na Uskrs, 1898.g., (era vulgari) i dočekaio moju prvu inicijaciju 18. Novembra te godine.

Moj prijatelj i drug u planinarenju, Oscar Eckenstein, dao mi je prve instrukcije za učenje kontrole uma na početku 1901.g. u Mexico City-u. Shri Parananda, Generalni Pravozastupnik Ceylon-a, eminentan pisac i učitelj Yoge s ortodoksnog Shaivite gledišta, i Bhikkhu Ananda Metteya, (Allan Bennett) veliki Engleski Adept, koji je bio jedan od mojih početnih instruktora u Magici, i pridruženi Sangha u Burmi 1902.g., dao mi je prve pouke u mističnoj teoriji i praksi. Proveo sam nekoliko meseci 1901.g. u Kandy-u, Ceylon s potonjim, sve dok uspeh nije krunisao moj rad.

Isto tako studirao sam sve varijante Azijske filosofije, naročito s obzirom na praktično pitanje spiritualnog razvoja, Sufi doktrine, Upanishade, Sankhya, Veda i Vedanta, Bhagavad-Gita i Purana, Dhammapada, i mnoge druge klasike, zajedno sa mnogobrojnim spisima o Tantri i Yogi od takvih ljudi kao što su Patanjali, Vivekananda, itd. itd. Nije mali broj ovih učenja još uvek potpuno nepoznat naučnicima. Napravio sam brojne studije što je moguće opsežnije ne izostavivši ni jednu školu misli ma kako nevažna bila ili nedosledna.

Kritički sam ispitao sve ove učitelje u svetlu mog praktičnog iskustva. Fiziološka i psihološka uniformnost čovečanstva garantovala je da raznovrsnost izraza skriva jedinstvo značenja. Ovo otkriće bilo je potvrđeno, pored toga, s aluzijom na Jevrejsku, Grčku i Keltsku tradiciju. Bitna istina je zajednička za sve kultove, od Hebrida do Žutog Mora; a čak i glavne grane su se pokazale kao bitno identične. Bio je samo ukras ta pokazana inkompatibilnost.

Kada sam išao po Kini 1905-6.g., bio sam potpuno naoružan i opremljen sa gornjim kvalifikacijama da napadnem do tada nerešiv problem Kineskog shvatanja religiozne istine. Praktične studije psihologije takvih Mongola kakve sam sretao u mojim putovanjima, već su mi nagovestili da njihovo besredišno shvatanje univerzuma može da predstavlja korespondenciju u svesti njihovih stvarnih psiholoških karakteristika. Zato sam bio spreman da istražim doktrine njihovih religioznih i filozofskih Učitelja bez predrasude kakvu su uvek pokazivali beznačajni pokušaji misionarskih sinologa; zaista, svih orijentalnih naučnika s jednim jednim izuzetkom Rhys Davids-a. Do njegovog vremena, prevodioci su stalno pretpostavljali, s apsurdnom naivnošću, ili (češće) s arogantnim fanatizmom, da Kineski pisac mora da izražava manje više iskrivljenu i degradiranu varijaciju nekog Hrišćanskog shvatanja, ili sasvim detinjaste apsurdnosti. Čak i tako veliki čovek kao Max Muller, u svom uvodu za Upanishade, izgleda samo delimično sklon da prizna da očigledna trivijalnost i ludost mnogih pasusa u ovim tako zvanim svetim spisima može da duguje svoju pojavu našem nepoznavanju istorijskih i religijskih okolnosti, znanje koje bi ih nerazumljivo izrazilo.

U toku mojih usamljenih lutanja po planinskim pustarama Yun Nan, spiritualna atmosfera Kine prodrila je u moju svest, zahvaljujući odsustvu intelektualne nametljivosti organa znanja. Tao Teh King je otkrio svoju jednostavnost i uzvišenost mojoj duši, malo po malo, kao stanje mog fizičkog, ništa manje od mog spiritualnog života, prodro je u svetište mog duha. Filosofija Lao-tze-a je komunicirala sa mnom, uprkos istrajnim naporima mog uma da ga potčini i prilagodi mom unapred stvorenom mišljenju o onome šta tekst mora da znači. Ovaj proces, tako ukorenjen u mojoj intuiciji tokom onih strašnih meseci lutanja po Yun Nanu, rastao je stalno za sve vreme narednih godina.

Uvek kad sam se našao u stanju da se još jednom povučem od skretanja koje kontakt sa civilizacijom silom nameće čoveku, nije važno koliko energično on može da se bori protiv ljudske drskosti, po svetoj samoći pustinje, bilo po sijerama Španije ili po peščanoj pustinji Sahare, našao sam da filosofija Lao-tze-a opet dobija svoj uticaj na moju dušu, suptilnije i jače u svakoj sledećoj prilici.

Ali niti Evropa niti Afrika ne mogu da pokažu takvu pustoš kao Amerika. Najponosniji, najtvrdoglaviji, najgorčeni seljak napuštene Španije, najprimitivniji i najpraznoverniji Arapin iz najudaljenije oaze, su manje više srodni a nikada manji od najgore vrste; dok je u Sjedinjenim Državama, čovek gotovo uvek svestan instiktivnog nedostatka simpatije i nerazumevanja sa čak i najdivnijim i najkulturnijim ljudima. Zato se u toku mog izgnanstva u Americi ta doktrina Lao-tze-a najbrže razvila u mojoj duši, uvek je silom otvarala svoj put napolje sve dok nisam osetio da je potrebno, šta više neizbežno, da je izrazim izrazima svesne misli.

Nerado sam shvatio da je zadatak gotovo nemoguć. Njegove najjednostavnije ideje, primitivni elemeniti njegove misli, nemaju prave korespondencije u Evropskoj terminologiji. Sama prva reč „Tao“ predstavlja kompletno nerešiv problem. Ona je već prevedena kao „Razum“, „Put“, „DALJE“. Nijedna od ovih ne prenosi pravu koncepciju Tao-a.

Tao je Razum u ovom smislu, da suština stvari može delimično da bude shvaćena kao postojanje one neophodne veze između elemenata misli koji određuju zakone razuma. Drugim rečima, jedina stvarnost je ona koja nas prisiljava da povežemo različite oblike iluzije kao što inače činimo. Ovo je tako očigledno nespoznatljivo i ne može se izraziti niti govorom niti ćutanjem. Sve što možemo da znamo o ovome je da postoji inherentna moć u njemu (koja ipak nije sama) iz čega se sve postojeće pojavljuje u oblicima koji su podudarni sa prirodom neminovnosti.

Tao je isto tako „Put“ - u sledećem smislu. Ništa ne postoji izuzev kao veza sa drugim slično postuliranim idejama. Ništa ne može da bude spoznato samo po sebi, već jedino kao jedan od učesnika u serijama događaja. Stvarnost je stoga u kretanju a ne u stvarima koje se kreću. Mi ne možemo da shvatimo ništa izuzev kao jedan postulirani elemenat neke posmatrane impresije promene.

Ovo možemo da izrazimo drugim izrazima kao sledeće. Naše znanje o nečemu je u stvarnosti suma naših posmatranja njegovog neprekidnog kretanja, tako reći, njegovog puta od događaja do događaja. U ovom smislu Tao može da se prevede kao „Put“. On nije stvar po sebi u smislu postojanja objekta koji je prijemljiv za shvatanje pomoću čula i uma. On nije uzrok za neku stvar; on je pre kategorija koja leži ispod svega postojećeg ili događaja, i stoga istinit i stvaran kao i oni koji su iluzorni, budući samo obeležja koja su izmišljena zbog udobnosti pri opisivanju naših iskustava. Tao ne poseduje moć da

pobudi nešto da postoji ili da uzme mesto. Ipak kada se analizira naše iskustvo govori nam da je jedina stvarnost za koju možemo da budemo sigurni Put koji rezimira čitavo naše znanje.

Kao DALJE, što površno može da izgleda kao najbolji prevod za Tao kako je opisan u tekstu, je najobmanjujuće od tri. Jer DALJE poseduje opsežan obim značenja koji obuhvata čitavi sistem Platonskih konceptata, od koga ništa ne može da bude stranije suštinskom kvalitetu Tao-a. Tao nije ni 'biće' ni 'ne biće' u nekom smislu koji Evropa može da razume. On nije niti postojanje niti stanje ili oblik postojanja. Podjednako, TO MH ON ne daje ideju o Tao-u. Tao je potpuno stran svim ovim vrstama misli. Iz njegove veze sa „onim principom koji neminovno leži ispod činjenice da se događaji dešavaju“ može da se pretpostavi da „Nastajanje“ Heraclitusa može da nam pomogne da opišemo Tao. Samo Tao uopšte nije princip ove vrste. Da bi se shvatio zahteva potpuno drugačije stanje uma od onog sa kojim su Evropski mislioci uopšte prisni. Neophodno je nepokolebljivo ići stazom spiritualnog razvoja u pravcu koji su označili Sufi, Hindusi i Budisti; i, imajući dostignut trans nazvan Nerodha-Sammapati, u kome su uništeni svi oblici svesti, pojavljuje se u bezdanu anihilacije zametak potpuno nove vrste ideje, čija je glavna karakteristika ovo: da čitav spoj čovekovih prethodnih iskustava i shvatanja uopšte ne bi mogao da se desi, samo pomoću ove neopisive neminovnosti.

Ja sam suviše bolno svestan da je gornje izlaganje nepotpuno u svakom pogledu. Konkretno, pretpostavlja u čitaocu priličnu prisnost s predmetom, tako praktično prosi pitanje. Ono mora da je gotovo potpuno nerazumljivo prosečnom čitaocu, njemu koga ja posebno želim da zainteresujem.

Zbog njega ću pokušati da objasnim materiju pomoću jedne analogije. Razmotrimo elektricitet. Bilo bi apsurdno reći da je elektricitet pojava pomoću koje je mi poznajemo. Mi nalazimo izgovor u peti-tio principii govoreći da je elektricitet onaj oblik energije koji je glavni uzrok takve i takve pojave. Pretpostavimo sada da odstranimo ovu ideju kao očigledno nelogičnu. Šta ostaje? Mi ne smemo žurno da odgovorimo „Ništa ne ostaje“. Postoji neka bitna stvar u prirodi svesti, razumu, percepciji, senzaciji i univerzumu o kojoj nas informišu, koja je odgovorna za činjenicu da mi posmatramo ove pojave a ne druge; da mi razmišljamo o njima kao što činimo a ne drugačije. Samo, čak i dublje od ovoga, deo stvarnosti nedokučive energije koja određuje oblik našeg iskustva, sastoji se u određenju da iskustvo uopšte treba da uzme mesto. Trebalo bi da bude jasno da ovo nema ništa sa nekim od Platonskih koncepcija prirode stvari.

Najmanje bedno preimućstvo u intelektualnom bankrotstvu Evropske misli je Hebrejska Kabala. Valjano shvaćena, ona jesistem simbolizma koji je neograničeno elastičan, ne pretpostavlja aksiome, ne

pretpostavlja principe, ne brani teoreme, i stoga je prilagodljiv, ako se izvodi vešto opisuje svaku shvatljivu doktrinu. Stalno sam je studirao od 1898.g., i otkrio da je od beskrajne vrednosti u studiranju Tao Teh Kinga. Pomoću nje bio sam u stanju da pripišem ideje Lao-tze-a jednom redu sa kojim sam bio preterano prislan, i čiju sam praktičnu vrednost ponovo dokazao upotrebljavajući je kao osnovu analize i klasifikacije svih Arijskih i Semitskih religija i filosofija. Uprkos bitne teškoće u povezivanju ideja Lao-tze-a s nekim drugim idejama, stalna upotreba Kabalističkih ključeva konačno je otključala njegovu kuću s blagom. Bio sam u stanju da objasnim sebi njegova učenja izrazima srodnih sistema.

Ovo postignuće je slomilo leđa moje Sfinge. Imajući jednom svedenog Lao-tze-a na kabalistički oblik, bilo je lako da se prevede rezultat na jezik filosofije. Već sam uradio mnogo da stvorim novi jezik zasnovan na Engleskom pomoću nekoliko tehničkih izraza pozajmljenih iz Azije, i iznad svega upotrebom neobične koncepcije ideje Broja i algebarske i aritmetičke procedure da prenesem rezultate spiritualnog iskustva inteligentnim studentima.

Stoga nije sasvim bez drskosti da ja predstavim ovaj prevod Tao Teh Kinga publici. Nadam se i verujem da će pažljiva studija teksta, kako je objašnjeno u mom komentaru, omogućiti ozbiljnim aspirantima skrivene Mudrosti da shvate (sa priličnom tačnošću) šta je Lao-tze poučavao. Ipak mora da se stavi na srce da će suština njegovog sistema neminovno da izmakne intelektualnom shvatanju, sem ako ne bude rasvetljena odozgo pomoću stvarnog živog iskustva istine. Takvo iskustvo je samo ono koje je postignuto pomoću neskrenute primene prema praksama koje on preporučuje. Aspirant ne sme da se zadovolji samim postignućem spiritualnog prosvetljenja ma kako da je uzvišeno. Sva takva postignuća su jalova sem ako se ne smatraju sredstvima radije nego ciljem spiritualnog progresa; dopuštaju da prodre svaki detalj života ne samo u duh već i u čula. Tao ne može nikada da bude poznat sem ako ne tumači najtrivijalnije akcije po svakodnevnom šablonu. Fatalna je greška praviti razliku između spiritualne važnosti meditacije i igranja golfa. Raditi tako je stvarati unutrašnji konflikt. „Neka ne bude razlike među vama između bilo koje stvari i neke druge stvari, jer od toga sledi rana“. Onaj koji poznaje Tao zna da je on izvor svih stvari; najuzvišenija spiritualna ekstaza i najtrivijalniji unutrašnji utisak su s naše tačke gledišta podjednako iluzije, bezvredne maske, koje skrivaju, na groteskno obojenom kartonu lažno i beživotno, živo lice istine. Ipak s druge tačke gledišta, oni su jednako izrazi ekstatičnog genija istine - prirodne slike reakcije između suštine nečijeg sopstva i nečije karakteristične okoline u trenutku njihove pojave. Oni su jednako znaci Tao-a po kojima, u kojima i od kojih su oni. Vrednovati ih za sebe je poreći Tao i biti izgubljen u zabludi. Prezirati ih je poreći sveprisutnost Tao-a i

podnositi iluziju patnje. Praviti razliku između njih je postavljanje proklete dijade, predavanje ludilu intelekta, zatrpavanje intuicije istine i stvaranje građanskog rata u svesti.

Od 1905.g. do 1918.g. neprestano sam studirao Tao Teh King. Stalno sam ga preporučivao svojim prijateljima kao najveće remek delo posvećene mudrosti i bio sam stalno razočaran kada su izjavljivali da ih nije impresionirao naročito kada su moji uvodni opisi knjige probudili njihovo strasno interesovanje. Tako sam uvideo grešku u Legge-ovom prevodu i osetio da sam primoran da se prihvatim zadatka predstavljanja Lao-tze-a na jeziku koji je prožet simpatičnim razumevanjem koji su inicijacija i spiritualno iskustvo preneli na mene. Tokom mog Velikog Magijskog Povlačenja na Ostrvo Aesopus na Recu Hudson za vreme leta 1918.g., odlučio sam se za ovo delo, ali sam odmah otkrio da sam totalno nekompetentan. Zato sam se obratio Adeptu koji se zvao Amalantrah i sa kojim sam bio u to vreme gotovo svakodnevno zajedno. Spremno je došao da mi pomogne i izložio mi je kodeks originala koji mi je apsolutno sigurno preneo tačno značenje teksta. Bio sam u stanju da naslutim bez oklevanja i sumnje tačni način na koji je Legge obmanut. On je preveo Kineski s jedinstvenom vernošću pa ipak je tumačenje u gotovo svakom stihu bilo potpuno pogrešno. Nije bilo potrebno obratiti se tekstu s tačke gledišta naučnika. Ja sam samo parafrazirao njegov prevod u svetlu postojećeg znanja pravog značenja upotrebljenih izraza. Svako ko se pažljivo prihvati nezgode da upoređuje dve verzije biće zapanjen spoznajom kako je neznatno preoblikovanje paragrafa dovoljno da rasprši tvrdoglavu nerazumljivost predrasude i oslobodi izvor i tok žive svetlosti; raspaljuje kvrgavu prozu neuzbudljive naučnosti u rascvetani pupoljak lirskog plamena.

Završio sam moj prevod za tri dana, ali tokom poslednjih dvadeset godina stalno sam razmatrao svaku rečenicu. Rukopis je bio pozajmljen velikom broju prijatelja, naučnicima koji su pohvalili moj rad i aspirantima koji su uvažili njegovu podesnost da predstavi duh Majstorovog učenja. Ljudi koji su bili razočarani Legge-ovom verzijom oduševljeni su mojom. Ova okolnost je sama po sebi dovoljna da me uveri da rad iz ljubavi nije izgubljen, i ispuni me s oduševljenom verom da će sadašnja publikacija obilno da doprinese ispunjenju moje Prave Volje zbog koje sam došao na zemlju. Iscedimo iz rada i patnje najviše za šta je čovečanstvo sposobno. Neka se ispuni moja Volja da otvorim portale spiritualnog postignuća mojim drugovima, da im donesem zadovoljstvo realizacije Istine, ispod svih velova privremene neistine, onim što je prosvetlilo moje oči i ispunilo moja usta pesmom.

Na ovaj način i ti si tu.

Love is the law, love under will.

Bratski tvoj,

666

Quo Stet Olympus

Gde Bogovi i Anđeli žive

Cara Soror,

Do what thou wilt shall be the whole of the Law.

Mi smo odredili šta su Bogovi, anđeli, demoni, elementali nešto ranije; isto tako napisali smo kako oni žive, zato sada, nenasiti Tražiocu, pitaš gde. U Indiji zemlju je nosio slon koji je stajao na kornjači - koja ...? Ne postoji sprat iznad. Nema ničega sem poznatog prostora s rojevima galaksija; nema prostora za „nebo“. Jednostavno nazvali Olimpom ili Meruom kuću Bogova - verovala ili ne! ne postavlja pitanja!

Ipak svo vreme teškoća je naš nepromišljeni razvoj. Najelementarnije razmatranje prirode Bogova, anđela, demoni i ostalog, kako je prikazano pomoću njihovih neobičnih sposobnosti, žigoše ih trenutno kao Bića koja spadaju u više od tri dimenzije! Baš kao što je bezbroj linija dovoljno da proizvede najmanju površinu, kao što je kocka kadra da sadrži beskonačan broj kvadrata, tako, daleko od postojećeg, da nema prostora za nebo, ne postoji apsolutno ništa sem prostora!

Ipak tok prirode tog prostora nije večito neshvatljiv, niti nepojmljiv, za neko biće niže dimenzije. Samokad uspemo da ujedinitimo našu Svest (tro-dimenzionalnu) s našim Nesvesnim (četvoro-dimenzionalnim) Sopstvom možemo da očekujemo čak i simbolično shvatanje kako stvari idu „u njima se prevlaka razdvaja“.

Razmišljanje o takvim stvarima je neoprostivo beskorisno; ja sam samo posvetio ovih nekoliko paragrafa predmeta zato što je korisno pobiti prilično sapunsku kritiku koja misli da opovrgne čitavu tezu „Sunt Daemones“ pomoću naduvenog pitanja „quo Stet Olympus“.

Love is the law, love under will.

Bratski tvoj,

666

Smrt - Strah - Magičko sećanje

Cara Soror,

Do what thou wilt shall be the whole of the Law.

Pitaš me, sasvim prirodno, za detalje obećanja o Nuit (AL, I:58) „sigurnost, a ne veru, za života, nad smrću“.

Na prvom mestu, mislim da to znači ono što piše. Tu može da bude, i verovatno je, neko Kabalističko unutrašnje značenje: Ove četiri imenice zaista izgledaju kao da su tu uvek bile; ali ja se uopšte ne osećam sigurnim šta bi Grčke (ili Hebrejske, ili Arapske) reči mogle da budu; u svakom slučaju, ja još nisam učinio neki pokušaj u tom pravcu.

Zatim iskreno obećanje! Nesumnjivo nema reči koja bi mogla sigurnije da bude data. Samo izbegni uznemirenost, naravno; seti se „bez žudnje za rezultatom“, i AL, III: 16: „Ne mislite nestrpljivo na ispunjenje obećanja“. Sada, punom brzinom napred!

Kao većina obećanja ove vrste, ovo je, čovek mora da pretpostavi, uslovno.

Takva moć je jasno od Siddhi-a; i moj instinkt mi govori da je to rezultat posvećenja Našoj Dami od Zvezda. Na neki način ne mogu a da ne mislim o tome kao vrsti Rođendanskog Poklona Omiljenom Bratancu. „Zašto ne“? Ti si u pravu, kao i obično: sve može da bude „I-gra Nuite“. Još uvek, osećam da bi ovo moglo da bude redak slučaj.

„Ali zar se sve ne dešava svima“? Da, naravno, u svesti; ali ne prekida me! došao sam do nečega interesantnog.

Insistiram na iznošenju na videlo korisne tačke gledišta: „posvećenje Nuit“ mora da označava revnosnu težnju za ispunjenjem svih mogućnosti, koliko god bile neprijatne.

Dobro: a sada da vidimo koliko je ovo logično. Jer kako neko inače moga da ima opravdanu „sigurnost“ kao suprotnost za veru (=unutrašnje uverenje), drukčiju od tekovine „Magijskog Sećanja“ - sećanja na prethodne živote. A ono mora očigledno da uključi sećanja na prethodne smrti. Zaista „Frojdovska zaboravnost“ istrajava sa takvim temama; šok od smrti čini ga predmetom pokazivanja najveće hrabrosti da pređu preko nečijeg uma slučajevi prethodnih smrti. Ti se sećaš Budističkih „Deset nečistota“; - Utopljenog leša, Leša koga su oglodale divlje zveri, i ostalog.

Magika (čak i ako kažem da ne bi trebalo) daje potpun i razrađen opis ovog Sećanja, a Liber CMXIII (Thisharb) zdravu Službenu Instrukciju o dva glavna metoda sticanja ove sposobnosti.

Nijedan od mojih spisa, uzgred budi rečeno, ne bavi se Prvim Metodom; to je zato što ja nikada ne bih mogao da napravim neki napredak s njim; uopšte nikakav. Fr? Iehi Aour, s druge strane, bio je čarobnjak u njemu; on je mislio da bi neki ljudi mogli da koriste taj način, a drugi ne: rođeni su tako. Ako bi se dogodilo da ti imaš tu sposobnost, a uopšte nemaš dara za drugi; to je baš isuviše loše; bolje bi bilo da telefoniraš i dobiješ drugog Svetog Gurua manje jedno-nogog.

Postoji, ipak, kako sam našao u spisu o onome što sam napisao na drugom mestu, samo nekoliko praznina u izlaganju; i mogu sada da uradim kao najbolje da se zaustavim na jednoj ili na dve očigledne rupe.

Period mog života koji je bio vrhunac mog rada na ovom predmetu su one nedelje Čudotvorstva na Reci Hudson - plašim se da je Magijski Dnevnik *The Hermit of Aesopus Island*¹⁰⁵ nepovratno izgubljen - kada sam prikazao Kodeks Tao Teh Kinga iz koga je moj prevod uzet, a kada veo nije više bio ništa nego svetlucanje, treperava paučina, prozirna do neopisivog oreola koji se žari iza nje. Jer u toku ovih nedelja ja sam bio u stanju da se setim i zapišem stvarno znatan broj prošlih života. (Polovina verujem, i nadam se, onih značajnih pasusa koji su bili kopirani u jednom od mojih Cefalu dnevnika; ali ko će se koprcati kroz još postojeće slučajeve?)

„Ali šta sa intervalima“? pitaš, Shabash! Rem acu tetigisti.

Impresioniralo me s ogromnom i žestokom snagom pravog žestokog udarca - šta s druge strane? Šta s periodima između uzastopnih inkarnacija?

Teorija je da Božanska Trijada određuje (ili je, tačnije rečeno, slika) „večnu“ Suštinu čoveka; to jest, ona je pozitivni izraz one krajnje „Tačke Gledišta“ koja je i nije i niti je itd. Sasvim nerazorivo.

Sada kada čovek provodi svoj život (a) izgrađujući i razvijajući šest Sephirotha Ruacha tako da se oni tesno povezuju u valjanoj ravnoteži i odnosu, (b) u napretku, razvijajući i održavajući kariku od čelika između ovog čvrstog Ruacha i te Trijade, Smrt samo predstavlja smanjenje Nephescha (Malkuth) tako da čovek uzima svoj instrument Uma (Ruach) sa sobom do svog sledećeg podesno izabranog nosača. Tendencija Ruacha je naravno da se raspadne manje više brzo pod udarom njegovih novih iskustava u uslovima posle smrti.

Stoga je najvažnije da trenira um na svaki mogući način, i da ga poveže s Višim Principima pomoću čvrste, konstantne, strasne Aspiracije, osnažene najstrožom disciplinom, i pomoću stalno formulisanih Zakletvi.

Posle smrti takav će čovek biti potpuno okupiran istrajnim tražanjem za novim instrumentom; on će pojuriti sa strane - pošto je stvorio naviku radeći tokom života - bezbrojne mamce „Nagrade“ i slično.

Postoji jedna Zakletva važnija od svih ostalih postavljenih zajedno, s tačke gledišta A? A? . Ti se zaklinješ da odbiješ sve „nagrade“, da stekneš svoj novi nosač bez trenutka odlaganja, tako da možeš da nastaviš svoje delo pomaganja Čovečanstvu s minimumom prekida. Kao sve prave Magijske Zakletve ova je pouzdano uspešna.

Tako imamo čoveka ne samo dobro pripremljenog da se odmah reinkarnira - ovo znači oko šest meseci posle njegove smrti, jer će njegov nosač biti fetus oko tri meseci star, već i da iskoreni još promišljenije sve utiske koji mogu da napadnu njegov integritet.

---

¹⁰⁵

Usamljenik ostrva Aesopus

Alternativno, tu može da bude nešto u prirodi takvih utisaka što je nepodesno za prenošenje u svestan um novog čoveka. Ili tu može da bude pravilo - na primer, gaz voda Reke Lethe - i može da bude moguće za nekog Adepta (čija je inicijacija višeg stepena od, ili različitog tipa od, mog) da napravi svoj put kroz ovu osobenu prepreku.

Dovoljno o možda, možda, možda, i čitavom tom nezajažljivom leglu! Prosta je činjenica da se ja uopšte ne sećam ničega o nekim Post Mortem iskustvima i nikada nisam upoznao nekog drugog ko se seća.

Postoji jedan izuzetak. Sećam se prve, gotovo trenutne, reakcije. Ja sam u mom Astralnom obliku, u mom najboljem Nedeljnom odlasku da se sretnem u Obrednom Odelu i sa mojim štapom - izgleda da ovaj držim uzdignut, pridajući veliki značaj aktu - gledajući dole u leš, tačno kao što čovek čini na početku „Astralnog Putovanja“ u danima učenja kako da ga uradi.

Uopšte se ne sećam utiska koji je ostavio ovaj pogled; niti žaljenja niti olakšanja čak ni iznenađenja.

Ali postoji jedna emotivno jaka reakcija - mislim da sam ovo već pomenuo - kada se neko prvo seti jedne od svojih smrti: „Od Jove! to je bila mala škripa“!

Od čega je čovek uplašen? Nisam nejasan.

I to je ono što sam imao da ti kažem o Magijskom Sećanju.

Ne: samo jedna stvar pa da se ode na spavanje: pretpostavimo da dva ili više čoveka tvrde istovremeno da su bili Julije Cezar, ili Šekspir, ili - oh! uvek jedna velika ličnost! Dobro, pedeset ili šezdeset godina pre to je bila prava moda za ovu vrstu stvari, naročito među ženama. To je obično bila Kleopatra ili Marija Kraljica Škotlandžana ili ili Marija Antoaneta: isticalo se nešto kraljevsko i tragično, mogla je da se očekuje samo nenadmašna lepota najboljeg doba.

O Mariji Kraljici Škotlandžana uverenje je bilo stara Dama Caithness,¹⁰⁶ koja šta više izgleda da je imala smisao za humor u pogodbama, jer ona je priredila večernju zabavu u Parizu za dvanaest drugih dama, od kojih je svaka bila nesrećna žrtva Henrija VIII. koji nije uspeo da stvori iz svojih slabina trajno muško nasledstvo. (Njegovi brakovi su bili mnogi očajnički pokušaji da spasi Englesku od drugog opustošenja u Ratovima Ruža, od kojih je njegov otac, koji nije bio tvrdica, već zdrav finansijer i ekonomista, spasio zemlju. Ti moraš da shvatiš ovo ako je Engleska Istorija uopšte razumljiva za tebe. Tragedija je počela ranom smrću Crnog Princa; drugi udarac, onaj od Henrija V. povezan sa uzaludnošću njegovog sina i ubistvom Princa Edwarda u Tewkesbury-u.)

Dobro, to je bio veliki smeh, naravno; on teži da diskredituje čitavu teoriju Reinkarnacije.

---

¹⁰⁶ Caithness istorijska pokrajina u severoistočnoj Škotskoj. Takođe nazvana Caith-ness-shire.

Sasvim nepotrebno; ako čovek gleda malo dublje.

Šta ja podrazumevam kad kažem da mislim da sam bio Eliphaz Levi? Ništa više nego da posedujem neke od njegovih najbitnijih karakteristika, i da se sećam nekih od događaja u njegovom životu kao da su moji. Tu ne izgleda neka nemogućnost o ovim svežnjevima Sankhara-e koji su podeljeni od dve ili više osoba. Mi pouzdano ne znamo dovoljno šta stvarno uzima mesto kad govorimo pozitivno o nekoj takvoj stvari. Ne gubi san zbog ovoga.

Love is the law, love under will.

Bratski tvoj

666

38

Žena - njena magijska formula

Issa:

Vino upropašćuje jetru; groznica uvećava mrzovolju;

Meso otežava trbuh; prašina izaziva upalu oka;

Kamen zamara bešiku: kostobolja-kuga-guba!

Čovek rođen od žene pretrpan je nevoljama;

Bog, nakrkana budala koja ga bljuje, mehurić!

Ali od svih kuga čime je čovek uklet,

Usvoji moju reč za to, žena je najgora!

(Svetska tragedija)

Cara Soror,

Do what thou wilt shall be the whole of the Law.

Večiti antagonizam između polova je samo iluzija. Isto kao pretpostavka muškog neprijatelja ženske drtine. Razumevanje spiritualne realnosti svake, shvatanje njihove magijske formule; uzvišena neophodnost očigledne suprotnosti biće očigledna.

Prvobitna Žena je Nuit; Muškarac, Hadit. Knjiga Zakona govori potpuno i jasno u oba slučaja. Citiram glavne pasuse.

A. Nuit.

Had! Manifestacija Nuit.

Izađite, o deco, pod zvezde, i nađite svoje ispunjenje u ljubavi.

Ja sam nad vama i u vama. Moja ekstaza je u vašoj. Moja radost je da gledam vašu radost.

Gore, biserni azur je

Goli sjaj Nuite;

Ona se priklanja u ekstazi da poljubi

Tajne vrelina Hadita.
Krillati globus, zvezdana plavet,
Su moji, O Ankh-af-na-khonsu!

(12-14)

...Budući da sam Beskonačni Prostor, i Bezbroj Zvezda u njemu,
činite i vi tako.

(22)

A znak će biti moja ekstaza, svesnost neprekidnosti postojanja,
sveprisutnost moga tela.¹⁰⁷

(26)

O Nuit, stalnosti Neba, neka uvek bude tako; da ljudi ne govore o
Tebi kao Jednoj nego kao Nijednoj; i neka ne govore o tebi uopšte, jer ti
si neprekidnost!

(27)

Ništa, dahnuvši prigušeno i čarobno, svetlo zvezda, i dva.
Jer ja sam razdvojena radi ljubavi, radi mogućnosti sjedinjenja.
Stvaranje sveta je to, da je bol razdvojenosti kao ništa, a radost
rastapanja sve.

(28-30)

Slušajte mog proroka! sledite oglede mog znanja! tražite samo
mene! Tada će vas radosti moje ljubavi iskupiti od sve patnje. To je
tako: zavetujem se svodom svoga tela; svojim svetim srcem i jezikom;
svim što mogu dati, i svim za čim žudim od svih vas.

(32)

... Zakon je za sve.

(34)

Ja dajem nezamislive radosti na zemlji: sigurnost, a ne veru, za
života, nad smrću; neizreciv mir, odmor, ekstazu, a ne tražim nikakve
žrtve.

Moj miris je od smolastih drva i guma; i nema krvi u njemu:
zbog moje kose drveća Večnosti.

Moj broj je 11 kao i brojevi svih koji su naši. Petokraka Zvezda,
s Krugom u Sredini, a krug je Crven. Moja boja je crna za slepe, ali
plavo i zlato vide oni koji imaju vid. Takođe imam tajnu uzvišenost za
one koji me ljube.

Ali voleti me bolje je od svega: ako pod noćnim-zvezdama u
pustinji zapališ sada moj miris preda mnom, prizivajući me čista srca, i
sa Zmijskim plamenom u njemu, doći ćeš i leći malo na moje grudi....
Ja vas volim! Ja čeznem za vama! Bleda ili purpurna, prekrivena ili sla-
dostrasna, ja koja sam sva naslada i žar, i pijanstvo najintimnijeg oseta,

---

¹⁰⁷ Diktirano: „nefragmentarna ne-atomska činjenica moje univerzalnosti...
(Ovo napiši bleđim rečima. Samo nastavi dalje).“ Ouarda je napisala u rukopisu,
kasnije, pet reči kao u tekstu.

žudim za vama. Nadenite krila, i dignite svijeni sjaj unutar sebe: dođite meni!

(58-61)

B. Hadit

Nu! pritajenost Hadita.

Dođite! svi vi, i saznajte tajnu koja ne beše još otkrivena. Ja, Hadit, jesam nadopuna Nu, moje neveste. Ja nisam rasprostranjen, a Khabs je ime moje Kuće.

Unutar sfere ja sam svuda središte, kao što se ona, obod, nigde ne nalazi.

Ipak će ona biti znana, a ja nikada.

(1-4)

Ja sam plamen koji gori u srcu svakog čoveka, i u srži svake zvezde. Ja sam Život, i davalac Života, pa ipak je poznavanje mene poznavanje smrti.

Ja sam Magičar i Egzorcist. Ja sam osovina točka, i kocka u krugu. „Dođite k meni“ je budalast izraz: jer ja sam onaj koji ide.

Ko je obožavao Heru-pa-kraatha obožava je mene; loše, jer ja sam obožavalac.

(6-8)

Jer ja sam savršen, budući da Nisam; i moj broj je devet za budale; ali za pravedne ja sam osam, i jedan u osam: Što je bitno, jer ja sam zaista ništa. Carica i Kralj nisu moji; jer tu je sledeća tajna.

Ja sam Carica i Hijerofant. Stoga jedanaest, kao što je i moja nevesta jedanaest.

(15-16)

Ja sam Zmija koja daje Znanje i Užitek i sjajnu uzvišenost, i pijanstvom podstiče, ljudska srca.

(22)

Ja sam sam: nema Boga gde sam ja.

(23)

Ja sam tajna Zmija sklupčana pred skok: i u mojoj sklupčanosti je radost. Ako podignem glavu, ja i moja Nuit smo jedno. Ako spustim glavu, i izbacim otrov, tada je to naslada zemlje, i ja i zemlja smo jedno.

Velika je opasnost u meni; jer ko ne shvati ove rune načiniće veliku grešku. Pašće u ponor zvani Zato, i tu će propasti sa psima Razuma.

(26-27)

Da li si pogrešio? Da li žališ? Da li je strah u tvom srcu?

Toga nema tamo gde sam ja.

Ne žali one koji su pali! Ja ih nikad nisam poznavao. Ja nisam za njih. Ja ne tešim; ja mrzim tešenog i tešitelja.

Ja sam jedinstven i pobednik. Nisam od robova koji trunu.
(46-49)

Ja sam plav i zlatan u svetlu moje neveste: ali crveni sjaj je u
mojim očima; a moji su ukrasi purpurni i zeleni.

Purpur iznad purpura: to je svetlo više od ocnoga vida.
(50-51)

Da se sve ne bi pokazalo kao preteško nisam citirao nekoliko
pasusa koji su potpuno izvan mog shvatanja; čak i u onima koji su ovde
ima sasvim malo čime ne bih mogao da se pohvalim da je potpuno
jasno mom umu.

Izostavljajući gotovo sve jedini način da to pojednostavimo je da
nazovemo Hadita „Tačkom Gledišta“, a „Svugde“ da bude baza sistema
svih mogućih „Poenta Događaja“ ili „iskustava“ ili „pojava“; Nuita je
dopuna, zbir mogućnostineke takve baze sistema. Ti možeš valjano da
razumeš ovo samo u onom delu tvog uma koji je „iznad Bezdana“, to
jest, Neschamahu; čak i tako, Neschamah mora da bude potpuno
oplođen od Chiaha, i prosvetljen od Jechidaha, da napravi neku vrstu
posla od toga.

Ali da se dođe od kontemplacije Apstraktne Stvarnosti (koja je,
budući statična i „beskonačna“, krajnje neizmerna) do ovih Ideja u nji-
hovo interakciji (i tako direktno opažljivih), dovoljno je lako da se
shvati Magijska Formula njihove interakcije. Naravno, ma šta da kažem
to ne može da bude ništa više od grubog približenja sugestiji tačnije
rečeno izjavi; ali ja ne mogu da izbegnem prirodu slučaja. Nuit je cen-
tripetalna energija, beskrajno elastična zato što mora da se prilagodi
jakom pritisku koji je usmeren protiv nje; Hadit, centrifugalan, čak i
stremi da prodre u nepoznato. Nuit se ne razlikuje od Teh kako je
opisao Lao-tze.

Ne bi bilo valjano da ignorišemo Knjigu laži:

Breskve

Meko i šuplje, kako ti nadvladavaš tvrdo i ispunjeno!

Ono umire, ono daje sebe; za Tebe je plod!

Budi Nevesta; bićeš Majka posle ovoga.

Tako prema svim utiscima. Ne dopusti njima da te nadvladaju;

šta više, dopusti njima neka se množe unutar tebe.

Najmanji od utisaka, koji hrle ka svojoj savršenosti, je

Pan.

Primi hiljadu ljubavnika; nosićeš samo Jedno Dete.

To dete će biti naslednik Sudbine Oca.

Želim da shvatiš da je ova saradnja jednakih suprotnosti prvi
uslov postojanja u nekom obliku. Nevolja je oduvek bila što niko nikada

nije gledao na stvari spolja; ljudi su oduvek bili na jednom kraju ili na drugom. Ovo je zato što je jedna slučajna kolekcija Poenti Događaja izabrala da misli o sebi kao o Muškarcu; a druga, kao o Ženi. Totalno je apsurdno razmišljati o Winnie kao o ženi a o Martinu kao o muškarcu. Suština svake osobe je identična: „Svaki čovek i svaka žena je zvezda“. Jedino je površna slučajnost ona koja je napravila jedan oblik određen za funkciju u jednoj individualnoj inkarnaciji kao jedan ili drugi. Ja kažem funkcija; jer u Suštini nema razlike.

Ipak, pošto se čovek bavi Bićem na svojoj sadašnjoj funkciji, mora da deluje u praksi kao da je „radi“ isto kao „bilo“. Ti možeš da budeš opisana kao jedan primer jednačine $0=2$, a ja kao drugi; a svaka $0=2$ ne može da se razlikuje jedna od neke druge. Ipak ti i ja nismo identični, zato što je sve što mogu da znam o tebi, ili ti o meni, prezentacija dela tog $0=2$ „Univerzuma“; ako smo oboje jednako svesni te Celine, ne bi bilo načina da postanemo svesni, pošto smo mi u stvari svesni, te razlike.

Nešto od ovoga možda se podrazumeva u Knjizi Zakona: „Ne sputavajte ništa! Neka ne bude razlike među vama između bilo koje stvari i neke druge stvari; jer od toga sledi rana. Ali svaki onaj koji uspe u tome, neka bude starešina svih!“ (AL, I: 22-23)

Ko god koristi nešto (to jest, može da stavi na praktično raspolažanje) je od „predsedničkog kova“, tako reći, zato što je u stanju da shvati Biće iza Funkcije, i prema tome nije sklon da bude obmanut gledištem koje mu je prezentovano na njegovoj korespondirajućoj Funkciji.

Slučaj nije sasvim nesličan slučaju čoveka na planini koji bi trebalo da vidi dva drukčija vrha koji štrče gore iz oblaka. Ovi vrhovi sasvim malo pokazuju veliku masu koja nosi svaki; oba su podjednako od jedne iste planete; oni su u stvari identično sačuvani za malenu vidljivu šiljatu kulu. Ipak on, izviđajući s namerom da se popne na njih pažljivo posmatra samo onu funkciju svake litice i pukotine na ledu koja je povezana sa njegovim planom da stigne do njihovih vrhova. On je takođe od te Jedne Suštine; samo on mora da se vešto prilagodi svakom uzastopnom incidentu relativnih Funkcija ovih planina ako ostvari kontakte koji će konačno da mu omoguće da shvati Poentu Događaja koju će da rezimira kao „Popeo sam se na Planinu Collon i Aiguille de la Za.“

Ne verujem da mogu to da izložim mnogo bolje od ovoga a isuviše sam lenj da pokušam; samo želim da naglasim da je Weininger (u *Sex and Character*¹⁰⁸) samo zagrebo površinu. Svako od nas, bilo da smo „puni čudnih zakletvi i bradati kao i drug“ ili „u našim časovima lake Neizvesnosti, stidljivosti i teškoće da se ugodi“, vrši u svakoj najminuskularnijoj vrsti akta i muške i ženske funkcije gotovo podjednako; odluka je retko više od stvari glasanja.

---

¹⁰⁸

Pol i karakter

Tako je to čak i u embrionu. Manje od 1/10 jednog procenta odlučuje da li će se fetus okrenuti u jednog Aleksandra ili u jednu Alisu. Priroda uživa u nežnim do dirima ove vrste; jedan deo Sumporne kiseline u ne sećam se koliko miliona delova vode je dovoljna da pretvori plavi lakmus u crveni; i čak i sa našim velikim aparatom možemo da uredimo da deseto-hiljaditi deo pšenice šalje tas dole sa tras. Misli o kuglici na ruletu kako se koleba na ivici na kraju dugog zavojitog spuštanja! Razmišljaj o Buridanovom magarcu!

Love is the law, love under will.

Bratski tvoj,

666

P.S. Trebalo bi da neko, možda, da kratak opis kako su se ove činjenice pokazale u društvenom sistemu Theleme.

Može da bude korisno da se žene klasifikuju u tri grupe. (Ja isključujem četvrtu, koja je anatomska žena, koja ne funkcioniše u tom obimu: „usedelica“) korespondiraju sa Isis, Osiris-om i Horus-om.

Isis-vrsta sastoji se od majčinskog tipa. Njima muškarac nije ništa više od nužnog tvorca i pomagača njihove dece.

Osiris-vrsta obuhvata one žene koje su posvećene svom muškarcu qua muškarcu i njegovoj karijeri. Svoju decu ona vrednuje kao reprodukcije Voljenog; ona ga prenosi u budućnost pomoću svoje besmrtnosti ljubavi.

Horus-vrsta je sastavljena od onih žena koje ostaju deca, devojke za igru, koje žive samo zbog zadovoljstva. Za njih dete je dosadno u najboljem slučaju a u najgorem nevolja.

Svaka od ovih vrsta ima svoje kvalitete i svoje mane; iako su različite svaka bi trebalo da bude jednako poštovana.

Pitaš šta ima muškarac da kaže o svemu ovome? Ništa jednostavnije; sve žene su podređene njegovoj Pravoj Volji. Samo je Osiris-vrsta, ako on može da nađe jednu od njih, više od trenutne koristi za njega; a čak i u ovom slučaju mora da bude oprezan da izbegne da bude uhvaćen u zamku.

Samo stvarno važan izlaz kod svakog tipa jeste prepoznavanje Prave Volje u ženi.

Proročanstvo

Cara Soror,

Do what thou wilt shall be the whole of the Law.

Možda će biti najbolje da počnem izlaganjem neophodnih uslova za pravo proročanstvo. Naći ćemo da je većina čuvenih predskazanja isključena bez potrebe da se specifičnije ispituje.

Samo - prioritet, molim, kao i obično, etimologiji. Proročanstvo znači 'unapred govorenje', manje više jednako za 'nadahnut'. Ono se ne bavi predskazanjem budućnosti, iako može da čini tako, kao što može da čini svašta, budući samo buncanje pesnika, pijanice ili ludaka. (Sećaš se kako je Saul došao u društvo mladića koji su svi prorokovali zajedno udarajući kaiš i pridružio se veseloj gomili. Zato su ljudi rekli, „Je li Saul takođe među Prorocima“? podrazumevajući čoveka sposobnog za „božansku“ opijenost od ljubavi, pesme, rečitosti ili bilo šta drugo zanosno što može da ga obuzme. Ljudi spopadnuti nadahnućem sposobni su za izuzetne podvige; tom stanju se divio i zavideo prosečni tikvan. Takođe, imitirao ga je prosečni varalica!)

Zbog svega tog, nameravam jednom da popustim narodnoj gunguli i upotrebim reči u njihovom popularnom smislu. Grubo mi izgleda ovo: Predskazivnje je predviđanje zasnovano na razumu, proročanstvo je jedno koje zahteva jemstvo „magijskih“ moći. Ti se slažeš? Onda mi možemo da napredujemo.

1. Proročanstvo mora da najavi sebe kao takvo. Mi ne možemo da imamo ljude koji skupljaju parčiće koji mogu da budu savršeno irelevantni i insistiraju da oni skrivaju predskazanje. Ovo isključuje ludake Velike Piramide; bilo bi sasvim jednostavno uraditi iste lažne proračune s Empire State Building-om; kada arhitekta protestuju jednostavno je odgovoriti: zašto, ali naravno! Bog je bio najoprezniji kad im nije dopustio da znaju šta stvarno rade inače bi oni umrli od straha!

Ovaj argument stvarno je nametnut unapred od Spiritista kada je Zancig priznala da su njeni podvizi¹⁰⁹ u varijeteu izvršeni pomoću šifre.

---

¹⁰⁹ Gospođa Zancig je sedela na podijumu povezanih očiju. Njen suprug je tumarao oko publike, uzimao jedan predmet ili drugi od jednog ili drugog od gledaoca, i pitao je „Spremna“? „Šta je ovo“? „A ovo“? „Ovo sada“? „Tačno, šta je ovo“? i tako dalje. Oni su napravili spisak od nekih stotinu pitanja da pokriju neki verovatan predmet, ili da speluju njegovo ime; ili daju broj, kao kada si pitana za broj na džepnom časovniku ili na autobuskoj karti - i tako dalje. Jedne večeri na Kembridžu (Cambridge), objašnjavao sam ovo grupi studenata; budući da su sumnjali, ponudio sam da uradim isti trik pomoću jednoga od njih - koji je bio stranac. Ja sam samo tražio deset minuta nasamo sa njim „da ga hipnotišem“. Naravno lako sam pobedio. Oni su isekli jedini mogući način komunikacije posle drugog; ali ja sam se uvek snašao da izmenim nekoliko reči s mojim „medijumom“

Sasvim je beskorisno da se dođe do nekog smisla onoga što je bilo u glavama ovih zanesenih imbecila.

2. Datum proročanstva mora da prethodi datumu njegovog ispunjenja. Najveća pažnja mora da bude preduzeta da se obezbedi ovo. Kada su oba datuma udaljena, kao u slučaju „ispunjenih“ Biblijskih proročanstava, ovo je često nemoguće.

3. Proročanstvo mora da bude precizno. Ovo isključuje slučajeve gde su moguće alternativne verifikacije.

4. Proročanstvo mora da bude više od razumnog proračuna verovatnoće. Ovo isključuje stvar kao „Dužnost Nineveh“ i slično. Uzgred, „Dužnost Damaska“ ne izgleda da ima mnogo sreće! Prema nedavnoj proceni stari grad nije isuviše loše osećanje.

Možemo isto tako da aludiramo na Drugi Dolazak: „Gledaj! ja dolazim brzo“. Tu već ima nekoliko lažnih opomena na datum. (Počelo je sa samim Isusom koji se obrecnuo na učenika: „Ako ja hoću da on čeka dok ja ne dođem šta je to za tebe“? Pa dobro, neko je bio razočaran.)

5. Verifikacija mora da bude jednostavna, prirodna, jedinstvena i očigledna. Nametnuta i nameštena objašnjenja, iskrivljenja Kabalističkog ili drugog matematičkog rezonovanja, su zabranjena.

6. Samo proročanstvo mora da poseduje dopunu ove preciznosti. Ono mora da bude tako savršeno nerazumljivo u to vreme da ga objašnjenje odgovora čini pouzdanim da je prorok precizno znao celu zagonetku.

Osećam da je sam ovaj uslov izražen u prilično proročkom obliku; pokušaću citiranjem da objasnim šta smatram savršenim primerom.

Savršen, kažem, zato što je „mora“ malo isuviše jako; postoje stepeni izvrsnosti.

„Ovu će stelu oni zvati Gnusnost Pustošenja; broj dobro njeno ime, i ono će biti kao 718“. (AL, III: 19)

(Stela je ona čije je otkriće kulminiralo pisanjem Knjige Zakona.)

Ovde je prvi deo još uvek potpuno nerazumljiv za mene; pokušao sam da analiziram originalnu frazu u „Svetoj knjizi“, i gotovo sve drugo: sasvim uzalud. Čovek može nejasno da vidi kako ljudi, prepoznaju tu Stelu kao Talisman koji je odgovoran za smanjenje polovine gradova Evrope do kamenih otpadaka, mogu vrlo dobro da naprave aluziju na ova originalna proročanstva. Ali, u najboljem slučaju, nema ništa da se telegrafije Otahiete-i o tome!

Sada drugi deo. Ovo je čak i veće zbunjivanje nego drugo. „Izračunaj dobro njeno ime“ kako mogu ja? ona nikada nije imala ime! Tako sam pokušavao sve vrste eksperimenara sa 718. Shin, 300, slovo

ili mu stavim krišom belešku, tako da imam novu šifru koja nije isključena pređašnjom merom predostrožnosti.

Duha, s našim ključnim brojem 418, izgleda obećavajuće. Samo još jedna kora pite! Nastavio sam da napadam, isključivao i uključivao, za vreme mnogih dugih godina, izvukao sve vrste fantastičnih rešenja, zamršenih i zbunjujućih; ona su se jednostavno meni rugala.

Bila je jedna divna noć u Cefalu-u, predivna da bih je protraćio u snu; ustao sam. Obožavao sam Zvezde i Mesec; uživao sam u Univerzumu. Ipak bilo je nešto teško u meni. To je ubrzo privuklo moje telo u stolicu i našao sam se u ovoj staroj zagonetki 718. Pola tuceta neuspeha. Ali osećao sam da ima nečega na putu. Uzaludno, stavio sam Stelu u Grčko 52, i rekao, Možda možemo da napravimo „ime“ od razlike između tog i 718.

Skočio sam.

$718 - 52 = 666$

Moje ime!

Zašto, naravno, reče on, radosno; to je u stvari Stela 666; jer to je Stela Ankh-f-n-khonsu-a, moje ime u onim prošlim danima.

Oh ne! reče Nešto, to nije dovoljno dobro! „Izračunaj dobro njeno ime“ - Stela Ankh-f-n-khonsu-a: ime je nešto na šta se ona odaziva, sasvim različito od naslova. Ovo rešenje je vešto, ali neće biti baš tako, zato što ta stela nikada nije imala ime!

Lažeš! Viknuo sam, kao da se jaka svetlost probila kroz magle mog uma; u ovih tri hiljade godina ona je imala jednom, makar samo jednom, ime zahvaljujući invokaciji kojom si ti mogao da je privučesh pred tobom; njeno ime je „Stela 666“ u Katalogu Muzeja u Boulaku!

Jedan jednostavni udarac čekićem i ekser je zakucan u glavu!

Uporedi ovo s haotičnim zamislima „dvostrane šifre“ manijaka, pomoću aplikacije s kojom je lako da se dokaže da je Bernard Shaw pisao Rudyard Kiplingu. Ili nešto drugo! ti plaćaš svojim novcem i imaš svoj izbor.

7. Druga jaka stvar je da proročanstvo treba na površini da označava nešto neodređeno i naizgled uverljivo, a, protumačeno, da poseduje ovaj isti kvalitet jedinstvene tačnosti.

Na primer (iako nije iskaz) razmotrimo „Ljubav je zakon, ljubav pod voljom“. Da, ovo zvuči vrlo dobro; usuđujem se da kažem da je odlična filozofska stvar. Ali! pa dobro, svako može to da kaže. Oh, ne! Jer kada upotrebimo Grčke tehničke izraze, nalazimo Agape Ljubav, i Thelema Volja, oba vrednosti 93 - a ovo su samo dva cveta Drveta čiji je koren 31, a čitavi numeričko verbalni sistem zasnovan je na tome - organizovan s neverovatno jednostavnom zapletenošću; dobro to je Eohippus potpuno druge nijanse! To nije ništa više od moguće (da li srećne) izjave nekog laskavog filozofa, samo činjenice o, i ključ za, jednoj neizvesno ogromnoj zamisli. Kao dobar atribut Riemann-Christoffel Tensora za „srećnu zamisao“ nekih posle ručka matematičara.

Evo još jednog slučaja.

Sada su ova dva u Jednom slovu ?? treći Ključ za ovaj Zakon; a o otkriću ove činjenice, nakon godina stalnog traženja, ono što je iznenađan sjaj Istine, svet kao tajna, blesnuo je u tami mog uma! Pazi sad; „ovaj krug napravljen četvrtastim sa svojim nedostatkom takođe je ključ“. Sada znam da su u vrednosti slova ALHIM, ‘Bogovi’, Jevreji sakrili ne sasvim tačnu vrednost ? ?dnos obima kruga sa svojim prečnikom, na 4 mesta decimala: 3,1415; bliže bi bilo 3.1416. Ako ja stavim ispred naš Ključ, 31 stavljajući ? ? ? , Seta ili Satana, ispred starih Bogova, dobijam 3,145193, ? tačno do Šest mesta, Šest budućih moj sopstveni broj i broj Horusa Sunca.

I još jedno, ovo vreme stvarnog predskazivanja.

Ovde je opet ono što može u početku da izgleda gotovo kao izvrdavanje! „Jedan dolazi posle njega“, zaista! Pretpostavljam tako. Ovo odgovara svakom ko otkrije to ili tvrdi da je uradio tako.

Ne ni jedan maleni trenutak!

Jer kada je vreme došlo, a Ključ pronađen, nalazačevo ime u Redu bilo je - a već bilo od trenutka njegovog ulaska Iskušenik-Achad, Hebrejska reč za „Jedan“. A on je došao „posle njega“ u preciznom tehničkom smislu, da on je u stvari bio sledeća osoba za poduhvat Avanture Bezdana.

Nadam se da ne dobijaš ideju da je moj Proročki obim ograničen na ova metafizička remek dela Runske, Nauke. U slučaju da to učiniš, ja sada nameravam da slomim tvojih „sedam zelenih veza od pruća koje se nikada nisu osušile“, Delilah; jer ja ću sačuvati svoju kosu. Otići ću u rat! Od 1920.g. do 1923.g. moje boravište u sezoni bila je kuća nazvana Horsel Opatije Theleme koja leži na Santa Barbari, gleda odozgo grad Telepylus - vidi Homera i Samuel Butlera II, Rimljani su ga kasnije nazvali Cephaloedium, a sada je Cefalu. Tu sam se mučio da proširim moj mali Deo III Knjige 4 do čudne knjige sada opšte poznate kao Magika u Teoriji i Praksi. Nakon brojnih nesreća izdata je 1928.g.

Upućujem te na ovu knjigu.

Poslednja reč o ovoj stvari. Postoji Magijska Operacija maksimalne važnosti: Inicijacija Novog Eona. Kada ona postane neophodna do krajnje Reči, čitava Planeta mora da bude okupana u krvi. Pre nego što čovek bude spreman da prihvati Zakon Theleme Veliki Rat mora da bude vojevan. Ova Krvna Žrtva je kritična stvar Svetske Ceremonije Objave Horusa, Krunisanog i Pobedničkog Deteta, kao Gospoda Eona.¹¹⁰

Čitava stvar je prorečena u samoj Knjizi Zakona; neka student obrati pažnju i uđe u rang Vojske Sunca.

¹¹⁰ Napomena: Ovaj pragraf je napisan u leto 1911.g., e.v., upravo tri godine pre svog ispunjenja. Drugi red '38.g. e.v.

(Šteta je što ne mogu da dokažem moju fusnotu, samo ovo Poglavlje XII je bilo deo originalnog rukopisa, oglašeno da je izdato 1912.g. Jednom možeš da me uhvatiš za reč. A u svakom slučaju imamo proročanstvo Bartzabela, Duha Marsa, u rano leto 1910.g. koji su doneli sa sobom nesreću u (a) Tursku i (b) Nemačku bili su vojevani 5 godina. Vidi New York World, Decembar, 1914.g.)

Sada nastavljamo s Magikom.

Sada, međutim, obratite pažnju kako se javlja pitanje Magijske Veze! Bez obzira koliko je moćna istina Theleme, ona ne može prevladati sve dok je ne primenjuje i ako se ne primenjuje na ljudsku vrstu. Sve dok je Knjiga Zakona bila u Rukopisu, mogla je da utiče samo na malu grupu unutar koje je kružila. Ona je morala biti aktivirana Magijskom Operacijom objavljivanja. Kada je to bilo učinjeno, nije bilo obavljeno sa odgovarajućim savršenstvom. Nije se u potpunosti pokorilo njenim zapovestima kako se posao morao obaviti. Postojala je sumnja i protivljenje u umu BRATA PERDURABA i oni su omeli Njegov rad. On je to radio sa pola srca. No, čak i tako, istinska snaga istine zakona i učinak objavljivanja bili su dovoljni da uzdrmaju svet tako da je izbio žestok rat, a umovi ljudi su bili pokrenuti na tajanstven način. Do drugog udarca je došlo drugim objavljivanjem Knjige u Septembru 1913.g. i tada je moć ove Magike izbila i izazvala katastrofu za civilizaciju. U tom času MAJSTOR TERION se povukao skupljajući svoju snagu za konačan udarac. Kad se objavi Knjiga Zakona i Komentari sa silom cele Njegove Volje u savršenom saglasju sa uputstvima koja su sve do sada bila pogrešno shvatana ili zanemarivana, posledica će biti nezamislivo efikasna. Taj događaj će uspostaviti kraljevstvo Krunisanog i Pobedonosnog Deteta nad celom Zemljom i svi ljudi će se povinovati Zakonu koji je „ljubav pod voljom“.

Ovo bi trebalo da bude dovoljno jasno i zadovoljavajuće. Ipak, mislim da je vreme da odlučnije privučem pažnju publike na ove stvari.

U ispunjenju mog zaveta datog gore, a po instrukcijama koje su mi originalno dali Majstori, izvukao sam Ravnodnevicu Bogova u 6:22 ujutru 22. Decembra 1937.g., e.v.; i, da ispunim moj uslov Br. 1 (iznad) Proročanstva, i da utvrdim datum, doveo sam reportera na mesto, sa sledećim rezultatom:

Ova Imena Čine Novosti.

Pomešana Vreća Ranih Ptica.

Englez, Jevrejin, Indijac, Crnac, Malajac - ne, ovo nije jedna od onih salonskih šala - sastavljenih na Nasipu, pomoću Kleopatrine Igle, ubrzo posle 6 juče ujutru.

Oni su nesumnjivo bili najneobičnije složeno društvo izvan i oko tog vremena. Njihov razlog za postojanje bio je takođe čudan.

Oni su bili tu da pomognu publikovanje knjige 62 godine starog magičara, ALEISTER CROWLEYA.

Publikacija se brzo desila u 6:22 kada je Sunce ušlo u Capricornus.

Crowley je održao kratak govor; kao „Sveštenik Prinčeva“ objavljenog Zakona Theleme; predao kopije knjige belom, crvenom, braon, crnom i žutom predstavniku.

Predstavnik „crne“ rase bila je igračica. Indijac je bio Musliman Bengalac, koji nije govorio Engleski, koji izgleda da je bio zbunjen u čitavom poslu.

Knjiga sadrži poruku izdiktiranu Crowley-u u Kairu 1904.g. „od Aiwassa, Bića čiju prirodu on nije potpuno shvatio ali koji je opisao Sebe kao „Ministar Hoor-Paar-Kraat“ (Gospod Tišine)“.

Pregled knjige govori da je već publikovana tri puta ranije; dodajmo, zlokobno, da je prva publikacija bila devet meseci pre izbijanja Balkanskog rata, druga, devet meseci pre izbijanja svetskog rata, treća, devet meseci pre izbijanja Kinesko Japanskog rata.

Bez koincidencije ona govori: „moć ove Magike je izbila i izazvala katastrofu za civilizaciju“.

Pa dobro, vedećemo se sledećeg Septembra...

„Malo je žestoko od tebe da nam želiš još jedan rat“, rekoh Crowleyu.

„Oh, ali ako svako uradi onako kako im govorim“, on odgovori, „katastrofa može da bude sprečena“.

Nekako se plašim da oni neće.

„Do what thou wilt shall be the whole of the Law“.

Posle toga publikovao sam pregled za knjigu, dajući činjenice za prethodne publikacije i njihove rezultate, i ostavljajući prazan prostor nakon „Četvrte Publikacije“ da čeka događaj.

Prva Publikacija

Devet meseci pre izbijanja Balkanskog Rata, koji je uništio Bliski Istok.

Kada je ovo bilo urađeno - urađeno je nedovoljno savršeno. Njene zapovesti kako bi delo trebalo da bude urađeno nisu potpuno poslušane.... Ipak, čak i tako, unutrašnja moć istine Zakona i uticaj publikacije bili su dovoljni da potresu svet, tako da je izbio kritičan rat, a umovi ljudi su pokrenuti na tajanstveni način.

Druga Publikacija

Devet meseci pre izbijanja Svetskog Rata, koji je uništio zapad.

Drugi udarac je bio udaren publikacijom Knjige u Septembru, 1913.g., i ovo vreme... izazvalo je katastrofu za civilizaciju. U to vreme, Majstor Therion se sakrio, skupljajući svoje snage za konačni udarac. Kada je Knjiga Zakona i njen Komentar publikovana... u savršenoj poslušnosti prema instrukciji... rezultat će biti neprocenjivo uspešan. Događaj će uspostaviti Kraljevstvo Krunisanog i Pobedničkog Deteta na čitavoj zemlji, i svi ljudi će se savijati pred Zakonom, koji je ljubav pod voljom.

Magika napisana 1922.g. publikovana je 1922.g.

Treća Publikacija

Devet meseci pre izbijanja Kinesko Japanskog rata, koji je uništio Daleki Istok.

Četvrta Publikacija

6:22 ujutru, 22. Decembar 1938.g. e.v.

Ova serija akcija savršeno se slaže s uslovom Proročanstva.

Devet meseci je proteklo, i ja sam bio u stanju da završim štampu, i da uradim reprint, proširen za četiri stranice mojih preostalih pregleda u crvenom mastilu. Sledi:

Devet meseci pre izdaje, koja je ogolila Britaniju do poslednjih dronjaka časti, prestiža i sigurnosti, i biće uništenje civilizacije.

Ja sam uvek tvrdio da Minhén označava pravo izbijanja rata, zato što je Hitlerovo silovanje Čehoslovačke, ma kako opravdljivo, bilo neuskладivo sa našom Stranom Politikom; a Minhén je Devet meseci do dana nakon mog Poteza.

Ovo smatram kompletno dokumentovanim slučajem Proročanstva.

A ja ću biti kompletno dokumentovani slučaj moždanog napornog rada ako ne začutim SADA.

Love is the law, love under will.

Bratski tvoj,

666

Koincidencija

Cara Soror,

Do what thou wilt shall be the whole of the Law.

Kada sam pisao pismo o proročanstvu, bio sam uzbuđen i uzne-miravan sve vreme od mog vernog stražara, dobro oklopljenog Hoplita koji stoji na zadnjim vratima moje svesti, spreman da izazove svaku misao - i jao nezvanom gostu koji ne može da da lozinku! Ovo vreme drage stare grubijanske misli - stvar dovoljno ozbiljna da izvesti o većem napretku. „Ovo je izloženo dovoljno jasno, dovoljno određeno, dovoljno neosporljivo“ suština njegove komunikacije bila je „da prvi i nepopravljiv trik neprijatelja da te zavede da prođeš kod Kapetana Koincidencije kao ‘Prijatelj’, gde je on prirodno najopasniji od svih tvojih protivnika kada dođe do pitanja dokaza“.

Sasvim ispravno, Stariji Vodniče! Ali to nije samo zbog pro-ročanstva, već zbog svih vrsta stvari, naročito, naravno, zbog identi-fikacije anđela i sličnih problema.

Pa dobro, mi smo uhvatili nekoliko mladića iz društva Kapetana Koincidencije; hajde da ih ispitamo i naučimo ono što možemo o nji-hovim oružjima i drugim ratnim stvarima!

Uzeo sam našeg prvog zatvorenika iz Magike.

Najčuveniji roman Fieldinga zove se Tom Jones. Dogodilo se da je FRATER PERDURABO ostao u hotelu u Londonu. On je telefonirao prijatelju koji se zvao Fielding u novu kuću, i dobio odgovor od gospo-dina Fieldingovog sekretara, koji je rekao da je njegov poslodavac napustio kuću nekoliko minuta ranije, i da bi mogao da mu telefonira u određenu kancelariju u Gradu samo između 11 sati i 11 i četvrt. FRATER PERDURABO je imao dogovor u 11 sati sa zvezdom mjuzik hola, mesto je bilo ulaz u pozorište. Da bi se setio, on je mentalno za-beležio da, čim vidi damu, podigne svoju ruku i kaže, pre nego što je pozdravi: „Podseti me da odmah moram da telefoniram Fieldingu“, kada je sretne. On je uradio ovo, a ona je krenula prema njemu s istim gestom, i rekla u istom dahu, „Podseti me da moram da telefoniram Tom Jonesu“ - ime mjuzik hol agenta koga je ona zaposlila.

Ovde dolazi još jedna, ovaj put potpuno luda! Ništa „književno“ o njoj; nigde nema smisla; čist ćef.

Moja prijateljica, A, telefonirala je svojoj prijateljici, B, u svom stanu u Holland Parku, nekih 3 ili 4 milja zapadno, i blizu Nor'rarda, Piccadilly Circus. Posle obične serije „oni ne odgovaraju“, „linija je zauzeta“, „ne može da se dobije“, „linija nije u redu“, „linija

privremeno isključena na zahtev pretplatnika“, obraćanje „Nadzorniku“ trenutno je povezalo. Ipak još jedna devojka, C, pojavljuje se u priči i nestaje iz priče; ona je rekla „Oh, kakva šteta, upravo ste je promašili; otišla je pre pet minuta. Mislim da će se vratiti za jedan sat, pokušajte onda“.

A je nestrpljivo čekala i telefonirala još jednom. Opet serija gluposti - teškoće oko dobijanja veze. Najzad je došao odgovor. Ovaj put još jedna devojka D. „Oh, kakva šteta! upravo ste je promašili; ona je napustila kabinu nema ni pet minuta“. „Kabinu“, vrisnula je A, „kakvu kabinu? Da li sam umešana u međumesni telefonski razgovor“? „Zašto, ova kabina“, odgovori D, spokojno. „Šta - - kabina“? vrisnu A. „Nije li to njen stan“? „Njen stan! jeste li ludi! Ovo je telefonska kabina u Aleji Shaftesbury“. Kolaps A uverava nas u razboritost Prirode.

Čovek može da primeti da nema sličnosti u imenima telefonskih centrala i u brojevima.

Ovo je najgroteskniji nemoguć slučaj „pogrešnog broja“ za koji sam ikad saznao.

Sada o jednoj ili dve neobičnosti. Nedavno, osećajući potrebu da se opustim, pozajmio sam tri „trilera“ od različitih izvora. U svakom slučaju, zaplet skrenut na dva čoveka tako je sličan da niko ne bi mogao da kaže da su oni razdvojeni. (Rupert of Hentzau, John Chilote, M.P., Melander's Millions.)

Putovao sam iz Louisville-a za Detroit železnicom čiji je nadimak bio „Velika Četvorka“ a moj cilj je bio neki posao u vezi sa mojom Knjigom 4. Ime mog ekspresa bilo je „Velika Četvorka“ - on je otišao s perona Br.4 u 4 posle podne. Moja postelja u vozu bila je Br.4 u Kolima Br.4; a moja karta bila je br. 44,444. Trebalo je to da bude 4. Aprila, pretpostavljam, ali nije bilo.

Posle nedelje pojavilo se moja pismo u Nedeljnom Telegrafu u vezi Everest Misterije iz 1921.g. Izrazio sam moje mišljenje da su dva izgubljena planinara, koji su poslednji put viđeni na lakom snežnom nagibu blizu vrha, jednostavno bila oduvana u vazduh od jednog od iznenadnih udara neverovatno žestokih vetrova koji su uobičajeni u ovim visovima, i bačeni na zemlju možda milju daleko.

Nakon što sam pročitao ovo, otišao sam u prijateljinu sobu da pozajmim knjigu, podigao sam Šekspirovu Istoriju, i, otvorivši je nasumce naišao na:

Ljude koji se nalaze visoko potresaju žestoki vetrovi,
Ako padnu razbijaju se u komade.

(Richard III, Čin I, Scena 3)

Evo sada priče koja je isuviše dobra da bi bila izgubljena; nije naneodređeniji fantazam nekog ideograma kako da ga razvrstamo; za

jednu stvar, ona je podmetač za točkove s moralnom poukom i ekonomskim teorijama i političkim samitima; ali negde u njoj postoji koincidencija, i pod koincidencijom ona će ići dole. Čak i ako samo zbog koincidencije.

Od 1895.g. bavim se Colin Lunn-om.

Od svih prodavaca duvana pod suncem,
Niko nije, niko nije, kao veliki Colin Lunn-

iz Ulice Sidney, Cambridge. Kada sam krenuo oko sveta, ovaj zbog tačnosti! Počeo sam da ga zaboravljam. Od 1906.g. e.v. operacija je bila praktično završena.

'42.g. e.v. proveo sam nekoliko dana sa prijateljima na Kembridžu. Šetajući polako sve vreme K.P. (Kraljevska Parada za tebe, gospođo!) na mom putu nazad na stanicu s pola sata ili tako da ubijem, mislio sam da bih mogao da banem tu u Lunn-ovu novu prodavnicu, i da prođe vreme. On možda ima nešto da ispuni moju želju. Tako sam uradio. Nepotrebno je da se kaže, nisam znao prodavca od Adama, pošto mi on nije ponudio da vidim njegovu identifikacionu oznaku. Pitao sam za stare prijatelje; časkali smo o starim vremenima i novim; uskoro on reče, stavljajući ruku pod težu: „Mislim da je ovo vaše gospodine“. „Kako znaš ko sam ja? Nikada te ranije nisam video“. „Oh, da gospodine, bio sam neredovan dečko na poslu u staroj prodavnici u Ulici Sidney; sećam se sasvim dobro“. Od tog vremena tu leži na tezgi čudni poznat-nepoznat predmet - lula koju sam ostavio zbog neke manje popravke pre nego što sam žurno otišao na Istok pre 37 godina! Sada pušim na nju.

A ti možeš da izvučeš svoj gnusan zaključak!

Ne, nisam zaboravio da sam ovde da podučavam i isto tako da zabavljam: takođe, da napravim određene primedbe koje će, laskam sebi, biti prilično nove za tebe.

Sve što se događa, nije važno šta, je jedna neshvatljivo neverovatna koincidencija. Sećaš se kako si počela kada si se prvi put obratila meni za pomoć. Rekao sam ti, „Evo tebe, i ni jedne druge osobe, dolaziš da me vidiš, i ni jednu drugu osobu, u ovoj sobi, i ni jednoj drugoj sobi, u ovo vreme, i u ni jedno drugo vreme. Kako se to desilo“? Odgovor na to pitanje je prvi pristup tvom Magijskom Dnevniku: i, s neznatno drukčijom stvari u vidu, prvi korak u praksi Liber Thisharb-a i sticanju Magijske Memorije.

Zbog čega vešamo sve to; događaj prošlog vremena, čak, možda su minuli sasvim malo drukčije, i intervju ne bi zauzeo mesto kao što je. Razmotrimo one faktore koji se protežu nazad u Večnost - sve postojeće faktore! - svaki je pomogao u svom stepenu da se ostvari ovaj intervju. Kakva fantastična neverovatnost! Ipak, evo me.

Slučaj slepo vlada u Univerzumu. Ali šta je slučaj? A gde namera interveniš? Do kog stepena?

Ja ću sada da te vodim, ne manje nepokolebljivo od ospodina E. Phillips Oppenheim-a, u Monte Carlo.

Ti mirno ulaziš u Kazino; čini ti se da je uzbuđenje čak znatnije nego obično. Vidiš prijatelja za stolom: „Evo baš na vreme“! on gubi dah. „Crna se upravo pojavila po 24. put uzastopno“. Ti žuriš da odmah položiš novac maksimum na Crvenu. Točak se kotrlja; Crna opet! „Četrdeset hiljada đavola u zvonari Sv. Nicholas Rocambole-de-Ronchonot“!

„Ali - ali“ (ti mucaš kada te duhovi jelenskog roga ožive)“ u čitavoj istoriji stolova boja se nikada nije pojavila više od 24 puta uzastopno“!

Moja sirota prijateljice, šta da se radi sa time? Istina, od početka to su bezbrojni milioni prema 1 da tu neće biti niz od 24 na crvenu ili na crnu; ali verovatnoća na jedno jedino obrtanje (ignorišući nulu) je uvek jedan prema jedan. Crne pregrade se ne skupljaju zato što loptica pada na neku od njih.

Svako ko se uopšte kocka ili je diletant, varalica, ili B.F. Ako bi mogla da razumeš B.F. da shvatiš elementarnu matematiku izloženu gore, laku noć za kockanje! I dobro oslobođenje, prema tome! Pa dobro, postoji jedno preimućstvo u sistemu; ono pomaže inteligentnom čoveku da ukrade među svojim susedima!

U svim ovim važnim stvarima za moju sadašnju nameru je da ti pokažem kako samo ovo pitanje verovatnoće i koinecidencije zavisi od tvoje pažnje.

Niz BBBBBBBB na ruletu je najneverovatnije da se desi; ali tako, u tačno istom stepenu, je niz BRBRBR¹¹¹ ili neki drugi niz. Jedan prolazi nezapažen, drugi izaziva iznenađenje, samo zato što imaš na umu ideju o „navali na crnu“.

Proširi malo ovu liniju misli i poveži je s onim što sam rekao o Magijskom Dnevniku; ti shvataš da je svaka pojava podjednako neverovatna, i „beskrajno“ takva. Stoga Univerzum nije ništa drugo već je Koincidencija!

Kako onda može neki događaj da bude neverovatniji od nekog drugog? Zašto, veoma jednostavno. Vрати se u Monte: objavi da će se na Stolu Br. 3 Crna pojaviti 7 puta uzastopno, posle sledećeg obrtanja. (Ili, naravno, neke druge serije od 7.) Sada vidiš kako se Koincidencija povezuje s Proročanstvom!

Love is the law, love under will.

Bratski tvoj,

666

---

¹¹¹

B Black Crna R Red Crvena

Jesmo li mi reinkarnacije drevnih Egipćana?

Cara Soror,

Do what thou wilt shall be the whole of the Law.

Želim da shvatiš da sva ova razmišljanja nisu uzaludna i besmislena zato što ti ne možeš da proveriš njihovu tačnost, već su smrtonosni otrov. Ti pitaš da li smo mi, znači, pretpostavljam, Englezi, sada reinkarnirani Egipćani. Kada sam bio dečak to su bili Rimljani, dok su Francuzi preuzeli isti nezahvalni posao od Grka. Kažem „smrtonosni otrov“; zato što kada analiziraš odmah vidiš da je ovo izum za laskanje sebi. Ti izuzetno poštuješ ljude koji su stvorili Luxor i Piramide; i to čini da se osećaš divno i prijatno unutra kad pomisliš da si išla unaokolo u onim danima kao Ramzes II ili veliki sveštenik Tebe ili nešto jednako srodno duhom.

Ti možeš da kažeš da sam ja vođa grešnika u ovom pogledu zbog Ankh-f-n-Khonsu-a, ali to nije bio moj rad. On je meni nametnut od Knjige Zakona, i ne osećam se naročito polaskan i utešen zbog ove identifikacije. Jedino što me interesuje je izuzetan način na koji je ovo utkano u postojanje „Kairskih radova“.

Tvoje drugo i treće pitanje su još gora. Trebalo bi da se stidim sebe ako sam uradio previše što se odnosi na njih.

To mora da služi za to. Ali na tvoje četvrto pitanje ja sam odgovorio iz navike. Ipak me je ono impresioniralo tako da sam mogao da ti dam detaljniju instrukciju u povoljnoj prilici.

Kada sam bio na Mindoun Chongu u Burmi, počeo sam istraživanje svojih snova; jedini način da ih uhvatim bio je da ih zapišem onoliko koliko sam mogao da se setim u trenutku buđenja. Rezultat bavljenja ovim je prilično iznenađujući. Da počnem sa tim, otkrio sam, naročito kako je praksa napredovala, da sam imao mnogo više snova nego što sam ranije pretpostavljao. Ovo je moglo da se desi i na jedan i na drugi od dva načina.

(1) Praksa može stvarno da poveća moju težnju da sanjam, i (2) navika posmatranja može da iznese snove na površinu koji bi inače prošli nezapaženo. I u jednom i u drugom slučaju slike su sasvim određene.

Gotovo odmah sam našao, tako reći nakon jednog meseca, da praktično svaki san koga sam mogao da se setim, mogao je da bude sasvim jasno pripisan jednom od dva uzroka: (a) događaji prethodnog dana, ili stvari koje su me interesovale i uzbuđivale tokom tog perioda, i (b) fizički uslovi trenutka. Na primer, dobar deo vremena eksperimenta, ja sam spavao u onome što je moglo eufemistički da se nazove kućom na brodu. Ona je bila sklona da curi; i u takvim prilikama kad sam se

budio nalazeći vodu kako curi iz mog nosa, nalazio sam da je san od koga sam se probudio bila avantura neke vrste u vezi sa vodom. (Sasvim je dobro znano, verujem, da mnoge astmatične stvari dosađuju snovima da si giljotiniran u prethodnoj inkarnaciji. Alan Bennett, mogu da pomenem, bio je jedan od takvih.)

Pošto nastavljaš praksu trebalo bi da pronađeš da ne samo da se tvoji snovi povećavaju po broju po noći, već isto tako postaju opširniji, jasniji i povezaniji. Pretpostavljam da je razlog činjenica da ako im obraćaš pažnju to ih iznosi na površinu.

Nisam potpuno siguran da li je ovo potpuni i adekvatni odgovor na tvoje pitanje 4, „Kako mogu najbolje da dovučem svoje sećanje u vezi sa spavanjem u svoje budno vreme“?

Ja sam studirao, i moj sekretar je studirao, i ne možemo da uhvatimo ni glavu ni rep tvoje primedbe u vezi s vežbama mozga u jednom kratkom opisu.

Pa dobro, moram da se nadam najboljem, i ostavljam te s mojim blagoslovom.

Love is the law, love under will.

Bratski tvoj,

666

42

Introverzija „Sopstva“

Cara Soror,

Do what thou wilt shall be the whole of the Law.

„To je laž, ta glupost protiv sopstva“. (AL, II: 22)

Engleski je sasvim ne-Engleski, a kontekst teško da je od pomoći. Ali značenje je dovoljno jasno; ideja je da odbaci, kratko i grubo, čitavo telo doktrine koje insistira na altruizmu kao uslovu spiritualnog napretka.

Zašto uskačem s ovim tekstom bez upozorenja? Zato što na kraju mog pisma Sammasati Stanovnik na Pragu se pojavljuje, a to nas dovodi do Crne Braće, i Levog puta, do svih stvari za koje se generalno pretpostavlja da vode poreklo od „Sebičnosti“.

Ovo pitanje je jedno od najkritičnijih u čitavoj Magijskoj Teoriji; jer u jednom smislu nesumnjivo je istinito da je svaka greška bez izuzetka naknada za pogoršanjeEga.

Ipak nas Knjiga Zakona oholo obara: „To je laž, ta glupost protiv sopstva“.

Kako posle toga?

Plašim se da ne postoji ništa za to već da se potpuno uđe u čitavu materiju ‘sopstva’. Ovo može da povuče sa sobom neku rekapitulaciju.

‘Sopstvo’ je jedna od najzapatljivijih reči koje su u optičaju. Skeat daje samo ekvivalente, praktično svi isto zvuče, u različitim Nordijskim jezicima; on ne kaže odakle dolaze i šta označavaju. Ja ne znam nijedan, neka je blaženo tvoje srce!

Latinski i Grčki uopšte nam ne pomažu; a kada pokušamo sa Istočnim jezicima, čini se, neodređeno, da daju ideju o Egu, ma šta to može da bude. Ili možda „onu kombinaciju koja je ujedinjena od Ahamkara-e, ‘Ego čini moć’“.

Određeno ali ne i prosvećujuće!

Čovek ne može da upotrebi reč kao običnu imenicu. Skeat je čak ni ne obeležava kao takvu. Teško može da se kaže: Gospodin Blenkinsop-ovo sopstvo je dobro, ili reumatično, ili otišlo u šetnju. Ovo je glupost. Pa ipak Filozofija je odabrala ovaj nesrećan Tetragrammaton i napravila beskrajn glib sa njim!

Kada neko kaže: „Pao sam i povredio sam se“, to je samo konvencionalna skraćenica. Neko misli „moj nos“, ili „moj lakat“, kao što slučaj može da bude! Ne, ja ne mogu savesno da je priznam kao imenicu. Tačnije: „moje telo je palo i ja patim od povrede koja je time izazvana ma kakva da je bila“.

Šta onda?

Brahman - ne brkaj sa Brahma od Trimurtia, kao što su mnogi Hitri skloni da urade - je makrokosmički Negativno Apsolutan, kada se unakrsno ispita; njegov mikrokozam je Purusha ili Atma. Vrlo blizu našoj Kabalističkoj Nuli - Nula bez dimenzija - jednako Beskonačnosti (air connu). Zatim dolazi Buddhi, koga potparosi, štampani, crkvenjaci, rudari i Krunski Savetnici tako često brkaju sa Buddha-om, sposobnost razlikovanja. Krasno kao jednačina u našem sistemu $0 = 2$.

Sledeće, Više Manas, koje je naš Neschamah, tako blizu kao onaj koji pipa; i Niže Manas, koje, kao što svaka Lepotica i Ljupka Devojka dobro zna, je naš Ruach. Ostalo od Hindu sistema može lako da bude prilagođeno.

Zapazi, ipak, Ahamkara-u, obično se prevodi „Ego čini moć“, koja skuplja ono što može iz ovog smetlišta i to obeležava sa „Ja“.

Pa dobro, onda, šta je ovo „Više Sopstvo“ koje ti valjaš po meni?

Stvarno, mi smo vrlo daleko od bića od drveta. Ovo Ut, od Udgitha, koje se pojavljuje tako obimno u Upanishadama; Bog neo-bičan za tebe, koji se pojavljuje u jednoj od Darshana; neka Individua konstruisana od materijala navedenog gore; jesu li svi ovi kao jedan? Ako ne, da li je razlika između njih više od igre rečima?

Postoji jedna teorijska stvar koja vredi za našu praksu. Možemo lako da se složimo da su Augoedies, „Duh“ Sokrata i „Sveti Anđeo Čuvar“ Abramelina Maga, identični. Ali mi ne možemo da obuhvatimo ovo „Više Sopstvo“; jer Anđeo je stvarna Individua sa svojim sopstvenim Univerzumom, tačno kao što je i čovek; ili, u suštini, muva

zunzara. On nije samo apstrakcija, selekcija od, i uzdignuće, nečijih sopstvenih omiljenih kvaliteta, kao što „Više Sopstvo“ izgleda da je. Nevolja je (mislim) zbog Hindu strasti za analizom koja ih navodi da filozofiraju o nekom ograničenom biću van postojanja.

Ova stvar je važna zato što utiče na nečiji stav invokacije. Mogu, na primer, da doguram do „Božanske Svesti“, u kojoj mogu da shvatim, i delujem, kao što ne mogu u mom normalnom stanju. Postajem „nadahnut“; osećam, i izražavam, ideje gotovo neograničenog ushićenja. Ali ovo je totalno drukčije od „Znanja i Razgovora sa Svetim Anđelom Čuvarem“, što je naročit cilj Adeptus Minora. Za taj Rad je propast ako čovek obmanjuje sebe pogrešno shvatajući svoj „osnaženi zanos“ u spoljnoj komunikaciji. Paralela na fizičkom nivou je razlika između Onanizma i Snošaja.

Verovatno, moj razlog za insistiranje na ovoj stvari je moja antipatija za introverziju u svakom obliku. Sam „mistični put“ je krcat opasnostima. Ako nisu podneti najjači protivudarci koji razdražuju proces gorovo sigurno postaje morbidan. Samo je jedan korak od Invokacije Zeusa, ili Apolona, ili Dionizija, koji zahteva identifikaciju sebe s predmetom obožavanja, do oblika samo-obožavanja koje se brzo razvija u manijačko pogoršanje Ega; i ako čovek istraje na ovoj zavojitoj krivini, postaje „Crni Brat“, ili skreće u lokalnog slaboumnika.

Invokacije čak i najpozitivnijih Bogova su opasne, sem ako se pazi da se drži ličnost Boga odvojeno od svoje sopstvene.

Atina je veličanstveno božanstvo; ali čovek ne želi da bude ništa drugo osim Atine, izuzev u onom najvažnijem trenutku Samadhia sa njom koji je vrhunac invokacije.

Na ovaj način, čak i u božanskoj invokaciji, čovek treba da insistira na određenoj komunikaciji znanja (ili šta sve ne) koje neosporno nije čovekovo. Činjenica da su lično stvorena osećanja i ideje tako upadljivo zadovoljavajuće - prirodno, pošto nema nikoga da im se suprotstavi - je proketo zavodljiva.

Jednom kad krene tim putem, čovek može lako da razvije samo-obmanu u finu umetnost. Može da zamisli da se podvrgao, ili da je stekao, sve vrste iskustava „kako je opisano u knjigama“, kada je sve što je stvarno uradio - rezultat tumačenja je mehurić koga je naduvla imaginacija.

Trebalo bi da bude očigledno za tebe da navika raste na nečemu; svaka loša osobina, od taštine do lenjosti, rado pomaže. Čovek neprestano zamenjuje realnost sve više i više ovim uzbudljivim i laskavim sanjarenjima, koje ovaj put uopšte više nemaju neku nijansu polaganja prava na tako zvana mistična iskustva.

Sada zapamti ovo: garancija blagotvornosti u svakoj Invokaciji je da tu treba da bude kontakt sa drugim. Bolje je da prizivaš najodvratnije demone iz najodvratnije jame Pakla nego da prihvatiš nečije lako

uzbuđenje zbog Božjeg blagoslova; samo zato što tamo nikada nije bio demon tako grozan kao onaj isti stari Ego.

Otkrićeš istinu ovih napomena kada se približiš Granici Bezdana. Pa dobro, sada, ako to nije isuviše smešno! Tekst ove čudesne propovedi bio je AL II: 22. Uzeo sam ovaj stih u njegovom najočiglednijem i najobičnijem smislu; na primer, sledeću rečenicu: „Iskazivanje nevinosti je laž“; jer ono što označava dovoljno jasno je Hipokrizija. Prema tome „To je laž, ta glupost protiv sopstva“ samo znači „U pakao sa sentimentalnim altruizmom, sa lažnom skromnošću, sa svim onim najpodmuklijim đavolima, osećajem krivice, stida - jednom rečju, ‘kompleksom inferiornosti’ ili nečem vrlo sličnom tome“.

Čitava opšta težnja Knjige Zakona je ovaj efekat. Sam test vrednosti je da čovek treba da bude svestan nje i da se ne plaši da udari najbližeg čoveka u vilicu ako je on osporava!

Love is the law, love under will.

Bratski,

666

P.S. Ali šta ja mislim kada kažem „ja lično“ u normalnom govoru? Podrazumevam Tiphareth, ljudsko sopstvo kao utvrđivanje identiteta Vrhovne Trijade plus onoliko Ruacha koliko sam uspeo u organizovanju kao na primer njegovo proširenje.

Iako je tvoja Božanska Trijada u suštini identična sa mojom, tvoj Tiphareth sasvim određeno nije moj. On je kao moj po svojoj prirodi i po mnogim od svojih simpatija, ali tvoj Ruach je sasvim drukčiji od mog u (nagađam) 80 posto od njegovih sastavnih delova.

Moramo da pridodamo Malkuth kao medijum koji kristališe karaktere naših individualnih „Sopstava“.

Sve ovo je mrsko, strašno teško da se izrazi rečima; postoji prisila da dođe do nerazumevanja, ma kako vešto ja smešao napitak. Ali mi prilično dobro razumemo sve to, bar toliko koliko je neophodno za većinu praktičnih ciljeva.

Cara Soror,

Do what thou wilt shall be the whole of the Law.

Prelazeći preko nekih skorašnjih pisama vidim da si nameravala ne samo da pitaš za red bića kome anđeli pripadaju, već i da li su oni izloženi nesrećnim slučajevima, nesreći, i slično.

Odgovor je da to zavisi od Anđela - za svrhu ovog pisma nam-eravam da upotrebim reč 'anđeo' da obuhvatim sve vrste bez telesnih bića, od demona do bogova - u svakom slučaju; oni su objektivni; subjektivni anđeo se razlikuje od sna samo u nebitnom.

Sada, neki anđeli su stvarno emanacije elemenata, planeta, ili znakova kojima su oni pripisani. Oni su pristrasna bića na isti način kao što su životinje. Oni nisu mikrokozmi kao što su čovek i žena. Oni su gotovo potpuno sastavljeni od planete (ili što god da je) kojoj su pripisani. Druge komponente njihovog bića uzimam da su gotovo ne-bitne. Na primer, Arhangel Ratziel je gospodar zajednice anđela koja je nazvana Auphanim; i čovek ne sme da zamišlja da su svi anđeli iden-tični s nekim drugim, ili tu ne bi izgledalo da ima mnogo smisla u tome. Oni imaju neku vrstu sastava, neku vrstu individualnosti; a karak-ter i pojava Anđela mogu da se odrede pomoću njegovog imena.

Mislim da nemam nigde pomenuto kako je ovo urađeno.¹¹² Da uzmemo jedan primer, Qedemel - Hebrejska slova Q.D.M.A.L., a nu-meracija je 175, koja je ona suma od prvih 49 brojeva, kao što je oso-beno za Veneru. Onda možemo da očekujemo glavu ili ukrasni pokrivač glave duha da je na neki način karakterističan za Znak Pisces. Opšti oblik tela biće označen pomoću Daleth-a, slova Venere, a niži deo (ili možda kvalitet) biće određen pomoću vodenog Mem - ograničenje Aleph Lamed obično se uzima da označi prikladne simbole. Na primer, Aleph može da pokaže zlatnu auru, a Lamed par koji uravnotežuje. Neki detalj uz to može da bude označen uzimanjem slova Daleth i Mem zajedno, jer Dam je Hebrejska reč za krv. Iz takvih razmatranja čovek može da izgradi slikovitu predstavu u svom umu koja može da služi kao merilo za koje bi neka pojava trebalo da bude manje više u skladu. Pitanje onda uzima oblik istraživanja koliko su takva bića besmrtna ili večna.

U gornjem slučaju, njegovo postojanje očigledno zavisi od planete Venere; i čovek može da pretpostavi da, ako bi ta planeta bila izbačena iz solarnog sistema, tu više ne bi bilo Qedemel-a. Ali ovo je isuviše brza procena; jer sama Venera je emanacija broja 7, i stoga je neuništiva.

To je neka takva ideja kao gore koja je iza konvencionalne ideje da su elementali besmrtni, da se oni izlažu smrtnosti kada ih njihova ambicija i požrtvovanost navedu da se inkarniraju kao ljudska bića.

Sada, može li neki anđeo ove vrste uvek da vara, o čemu čovek ne sme da misli, da on može uvek da bude neveran svojoj prirodi? Ne vidim kako čovek može da zamisli da se ovo događa; jer oni su tako kompletno stvorenja od elemenata od kojih su sastavljeni da moraju da

---

¹¹² Vidi odeljak o „Telesmatskim slikama“ u Tomu 4, Zlatna Zora (St. Paul: Llewellyn Publications, 1970.g.)

se smatraju lišenim volje u nekom razumljivom smislu reči. Njihove akcije u stvari su samo reakcije.

Oni, naravno, potpuno nedostaju u Božanskoj Trijadi. Stoga ne postoji pitanje o nečemu u njima što bi trajalo kroz promenu. Možda bi bilo bolje da se kaže da promena stvarno ne deluje na njih. Drugi način da se izloži bio bi da su oni pridevi a ne imenice. Oni su samo svesne manifestacije elemenata kojima su pripisani i slovima njihovog imena.

Sada, s druge strane, postoji jedan potpuno različit tip anđela; i ovde moramo da budemo naročito pažljivi da se setimo da obuhvatamo bogove i đavole, jer tu su takva bića koja nisu svakako zavisna od nekog posebnog elementa za svoje postojanje. Oni su mikrokozmi u tačno istom smislu kao što su ljudi i žene. Oni su individue koje su skupile elemente svog sastava kako mogućnost i nužda diktiraju tačno kao što mi činimo. Želim da shvatiš da boginje kao Astarta, Astaroth, Cotytto, Afrodita, Hathoor, Venera, nisu samo aspekti planete;¹¹³ one su odvojene individue koje su već identifikovane jedna s drugom, i pripisane Veneri samo zato što se istaknuta crta u njihovom karakteru približava ovom idealu.

Sada je jednostavno odgovoriti na pitanje o njihovom razvoju, starenju i umiranju; jer su bića iste Prirode kao što smo mi sami gotovo sve što važi za nas važi i za njih.

Težio sam da prilično razradim ovu temu zbog jednog lično važnog pitanja koje se pojavljuje u više skorašnjih pisama; jer ja verujem da je Sveti Anđeo Čuvar Biće ovog reda. On je nešto više od čoveka, moguće da je biće koje je već prošlo kroz stadijum ljudske prirode, i svoj naročito prisan odnos sa svojim štićenikom koji je odnos prijateljstva, ili zajedništva, ili bratstva, ili očinstva. On nije, dozvoli mi da naglasim, samo svoja lična apstrakcija; i zato prilično teško insistiram da izraz „Više Sopstvo“ obuhvata „prokletu jeres i opasnu zabludu“.

Da nije tako ne bi bilo poente u „Svetoj Magiji Abramelina Maga“.

Odvojeno od svakog teoretskog razmišljanja, moja Sammasati i analitički rad nikada nisu odveli tako mnogo kao nagoveštaj o postojanju Anđela Čuvara. On ne treba da bude pronađen istraživanjem sebe. Istina je da proces analize vodi konačno do realizacije sebe ali ništa više od gledišta koje se ne može razlikovati po sebi od nekog drugog gledišta; samo Sveti Anđeo Čuvar je tačno u istoj poziciji. Ma kako blizu mogu da budu identiteti na milion načina, nema kompletne identifikacije koja uvek može da se dobije.

Ali zapamti ovo, iznad svega drugog; oni su objektivni a ne subjektivni, ili ja ne bi trebalo da tračim dobru Magiku na njih.

---

¹¹³

„Venera“ je, naravno, „stvar po sebi“; planeta je samo jedan slučaj ideje.

Dozvoli mi da kažem konkretno što se tiče Bogova, da Bog Jupiter koga ti prizivaš nije neminovno isti kao onaj koga ja prizivam. Jasno je u svakom slučaju da je otkriće sebe za tebe modificirano na mnogo načina od tvoje posebne senzitivnosti; baš kao u običnom životu, tvoja ideja o prijatelju može da bude sasvim drugačija od mog shvatanja iste individue. Pretpostavimo, na primer, događa se da je on muzičar, tu će biti čitava strana njegovog karaktera za koju sam ja praktično neosetljiv. Ti bi mogla da razgovaraš sa njim satima, a ja bih razumeo malo ili ništa od onoga što je rečeno. Slično, ako bi on bio planinar, bio bi tvoj red da budeš sporedan čovek.

Love is the law, love under will.

Bratski tvoj,

666

44

„Ozbiljni“ stil A.C.-a
ili očigledna neozbiljnost nekih mojih napomena

Cara Soror,

Do what thou wilt shall be the whole of the Law.

Zaista daleko od onih sunčanih dana kada je život u Engleskoj bio vredan življenja; kada je čovek mogao bez pasoša da putuje svuda po Evropi - izuzev Rusije i Turske, koje su spiritualno, bar, u Aziji - ili Americi; kada smo se žalili da je vreme zatvaranja bilo dvanaest i trideset ujutru; kada je bilo malo ili nikakve vrste gorčine, budućnost se činila sigurnom, i samo Nekonformisti nisu uspevali da uživaju u provodu koji je ključao na svakoj strani.

Pa dobro, u onim danima tu su bile koncertne dvorane; ne nadam se da mogu da ti objasnim kakve su bile, ali bile su vrlo prijatne. (Bogim se da postoji druga reč van vidokruga tvog univerzuma!) U Carstvu, Leicester skver, koji je u to vreme stvarno izgledao kao da je dignut u potpunosti od „Continong-a“ (vrlo poročno mesto) tu je bilo šetalište, s barovima upotpunjeno (alkoholičarskim barovima, moje drago dete, stidim se da kažem) gde se čovek mogao da nada da nađe „snagu i lepotu spojenu zajedno, da ga uzbudi njihova slika kao zvezda u moru staklastog vremena“. Tu čovek može uvek da nađe Londonske „prljave golubove“ (kako su ih ljudi odvratno nazivali po novinama) svake vrste: Teodora (proslavljena „Hrišćanska“ Carica) i Phryne, Messalina i Thais, Bodlerova crnpuhasta ljubavnica, i Nana, Moll Flanders i Fanny Hill.

Ali neprijatelji života su bili oprezni. Oni su videli ljude kako uživaju sami, (sramota!) i oni su pretražili plesnive pergamente zastarelih zakona dok nisu našli neki zaboravljeni komad povrede koji je

mogao to da zaustavi. Uvenule mahune ženskosti, jalove, frustrirane, pakosne i zloćudne, skupile su svoje snage, učenile Crkvu da ih podrži, i počele besmisleni niz gonjenja sudskim putem. Ističe se ozloglašeno ime gospođe Ormiston Chant.

Da ovde smo imali suđenje nekoj bezazlenoj devojci za „pri-laženje“; to je bila scena koja je inspirisala Raven Hill-ov izvrstan crtani film.

„Bledi mladi paroh“ je na klupi za svedoke. „optuženica“, otezao je u govoru, „nepristojno mi je predložila. Stvarne reči koje je upotre-bila bile su: ‘Zašto izgledaš tako tužno, Bertie’“?

Sudija: „Sasvim prirodno pitanje“!

Sada, pedeset godina kasnije, evo me na optuženičkoj klupi.

(„Kako možeš da očekuješ da ljudi prihvate tvoju Magiku ozbil-jno“! čujem na svakom mestu, „kada pišeš tako radosno o njoj, sa tvo-jim uvek smelim jezikom“?)

Parohovo unjkanje, proslava lične važnosti, svi maniri koji ne ot-krivaju pravog čoveka, su gnusnosti, „Anatema Maranatha“ - ili neki drugi dan u nedelji. Ove obojene maske su izmišljene da sakriju smical-ice i prazninu. Blago šaljivi stil Vivekanande je razumljiv i poučan; obični vrući krompiri Waite-a nisu. Užasna stvar je da ovo simuliranje učenja, svetosti, misterioznih osvetničkih moći, na neki način obman-juje prosečnog studenta. On ne shvata koliko su dobro i mudro takvi proučavali Wilde-ovu maksimu: „Da bi bio razumljiv treba da znaš nešto“.

Znam da sam i ja tokom vremena nejasan; žalim zbog ove čin-jenice. Razlog je dvostruk: (a) moje neiskorenjivo verovanje da moj či-talac zna sve o predmetu bolje nego ja lično, i (u najboljem slučaju) mogu više da vole da čuju to napadnuto s stanovišta romana, (b) ja sam zanesen trijumfalnim ushićenjem moje teme; ja kipim u zanosu - ne kristalno jasno, mirno rešenje je ono na šta ciljам.

Na stazi Mudraca verovatno nema kobnije opasnosti, nema škodljivijeg otrova, nema suptilnijeg zavođenja od Spiritualnog Ponosa; on udara, budući solarni, u samo srce Aspiranta; šta više, on je nadu-vavanje i pogoršanje Ega, tako da njegova žrtva uleće u rizik ostajanja u Crnoj Loži, i tu nalazi sebi dom.

Protiv ovog rizika razmatramo naše osiguranje; postoje dva nepogrešiva: Zdrav Razum i Smisao za Humor. Za ovo pravilo postoji, kao i obično kod pravila, jedan izuzetak. Neka stanja uma su iste struk-ture kao poezija, gde je „jedan korak od uzvišenog do smešnog“ lak i fatalan korak. Ali čak i tako, pedanterija je toliko loša koliko i skar-ednjaštvo. Lično, pokušao sam da izbegnem dilemu upotrebom pesničkog jezika i oblika; na primer, u AHA!

Ovo sve je teško, prokleta teško; ali ako mora da bude nečiji najsvetiji oltar oskrnavljen, neka to bude čist napad smeha radije nego ljigavo licemerstvo.

Tu, ili tu negde, moramo da napustimo. „Iz punoće srca usta govore“; ja ne mogu da pevam reči epitalma¹¹⁴ u tonu tužbalice.

Uostalom, šta kaže pesnik? „Ljubav je na svom vrhuncu u čistoj ljubavi? Ne, već Kada svetlost pesme nežno iščezne u smehu“.

Oh! „Još jedna reč“ kako je Browning rekao, „Akcije govore glasnije od reči“.

Da li vidiš kakva je moja oznaka? To si ti koju nameravam da stavim na optuženičku klupu zbog „budi ozbiljan“; i to će uzeti odvojeno pismo - deo odgovora dobila si 10. Marta 1944.g. i uopšte o tvom načinu ponašanja od kako si meni došla - sada ima kako je prošlo više od godinu dana.

Love is the law, love under will.

Bratski tvoj,

666

45

„Neozbiljno“ ponašanje učenika

Cara Soror,

Do what thou wilt shall be the whole of the Law.

Evo opet neočekivano dolazi Zola - ovaj put on kaže J'Accuse! Današnji Heksagram za mene je Br. x. Li, Tigar: a Vojvoda od Chau-a komentariše o poslednjoj liniji sledeće: „šesta linija, nepodeljena, govori nam da pazimo čitavim putem kojim idemo, i ispitamo predznak koji on daje. Ako on bude savršen i bez nedostataka, tu će biti velika dobra sreća“. O.K.; Hajdemo!

Sada je preko godinu dana od kako si meni došla urlajući kao prokleta duša u agoniji - a tako bi ti trebalo da budeš! - i nagovorila me da te uzmem kao mog učenika. Šta si uradila sa ovom godinom?

Prvo, pretpostavljam da smo zabeležili ono što si se složila da uradimo: Bitne pripreme za rad A? A? - tebi treba srdačno da se čestita za tvoju brzu percepciju ovih principa tog uzvišenog tela koji su apsolutni.

1. Pripremi i podnesi tvoj Magijski Zapis. (Bez ovog ti si u poziciji navigatora bez karte i plovka.) Bilo bi sasvim lako da spremiš ovo za nedelju dana. Jesi li uradila tako za godinu? Ne.

---

¹¹⁴

epitalam pesma spevana u čast nečije svadbe.

2. Nauči da izgradiš i usavršiš Svetlosno Telo. Ovo može da zahteva do dvanaest ličnih lekcija. Ti si navalila da imaš prioritet na moje vreme. Šta si uradila?

Ti si napravila jedan eksperiment samnom prilično zadovoljavajuće, i dobila potpune instrukcije za praksu i eksperimenat u kući.

Ti si napravila jedan eksperimenat, ignorišući sve preporuke koje su ti date.

Ti si nastavila da praviš dalje dogovore za drugu ličnu lekciju; a svaki dogovor si upropastila.

3. Počni jednostavne Yoga vežbe.

Ovo, naravno, uopšte ne može da bude provereno u odsustvu pažljivog zapisa i upućene kritičke analize. Ti ne praviš jedno a nesposobna si za drugo.

Prema tome pretpostavljam da si veoma zadovoljna sa sobom!

4. Tvoj O.T.O. rad.

Ti si snabdevena kopijama onih rituala za koje si ovlašćena.

Ti si napravila njihove kopije.

Ti si prošla kroz njih samnom dako da si asimilirala njihov simbolizam i učenje.

Jesi li uradila nešto od ovoga? Ne.

5. Ti si mi napisala pismo sa pitanjima jednom u dve nedelje.

Jesi li uradila tako? Ne.

Jesi li za trinaest meseci uradila onoliko koliko bi pošten rad izvršio za nedelju dana? Ne.

Šta te opravdava što odugovlačiš, kada si opterećena ovim rđavim ponašanjem.

Ti nestrpljivo tražiš da budeš primljena i saslušana; zatim to upropašćuješ bez upozorenja, objašnjenja, opravdanja i žaljenja.

Ti uvek nameravaš da imaš dovoljno vremena da ga posvetiš Velikom Delu; ali to vreme je uvek negde posle sredine sledeće nedelje.

Ako ti izraziš polovinu oduševljenja u onome što sasvim ispravno tvrdiš da je najvažniji faktor u životu kao što čine druge stare dame u Culbertson Ugovoru, ti to možeš da dobiješ negde.

Ono što ti je potrebno, na način Gurua, je neki debeli, mastan Swami, koji ti ne bi dopustio da uđeš ili napustiš njegovo prisustvo bez dozvole, ili mu se obratiš bez da si formalno pozvana da činiš tako. Nakon sedam godina na ropskim napornim poslovima u domaćinstvu, možda ti sa srećom bude dopušteno da slušaš neki od njegovih korisnih govora.

Pretenciozna obmana je jedino obraćanje na koje ti možeš da reaguješ. Praxiteles bi te odbio, ako ne bi potpuno pokvarila mermer sa blistavim drangulijama, sjajne ukrase, lažne dragulje s poslužavnika Autolycusa! Ipak ti je sve ovo dojadilo pa si došla meni.

Kako može čovek da te shvati kao ozbiljnog studenta? Samo zato što imaš trenutke kada krljušti spadnu s tvojih očiju, i tvoja duboka potreba poruši neukusne falsifikate koji skrivaju oltar gde Izida razotkrivena stoji - ali ah! isuviše daleko. Ti moraš da napreduješ.

Da napreduješ - ovo znači Rad. Strpljiv, iscrpljujući, nezahvalan, često zbunjujući Rad. Draga sestro, šta bi ti htela osim Rada! Radi prikriveno, ludo, zavodljivo, na kraju nije važno: Rad sam po sebi ima apsolutnu vrednost.

Ali za tebe, koja si otišla tako daleko u ovoj inkarnaciji, tu mora da bude revolucija. Više ne smeš da oklevaš, ne smeš da planiraš; ti moraš da skočiš u tamu i to odmah.

„Glas moje Više Duše mi je rekao: Dozvoli mi da stupim na Stazu Tame; možda tako mogu da dođem do Svetlosti“.

Love is the law, love under will.

Bratski tvoj,

666

P.S. Dozvoli mi da navedem jedan primer o načinu na koji ozbiljan Aspirant usmerava veslo. Ovo nije hvalisanje da činjenice pokazuju najveće preimućstvo; one govore. Jedini komentar je da ako takvo ponašanje nije normalno i univerzalno, ono treba da bude. Pa ipak ne! Ja bih dodao ovo: ja još nisam čuo nekog koji je postigao neke značajne rezultate a da nije pripisao svoj uspeh posvećenju sasvim sličnom kvalitetu.

Evo ih:

1. Oblak iznad svetilišta. Za vreme čitanja ove knjige, gospodin x, koji je bio očajan u uverenju da nema uspeha u životu koji je vredan mislioeve prepreke, odlučio je: „Ovo je odgovor na moj problem; članovi Tajnog Bratstva koje ova knjiga opisuje rešili su zagonetku života. Moram da ih pronađem i tražim da budem primljen kod njih“.

2. x, čuvši konverzaciju u kafani koja ga je navela da pomisli da govornik može da bude takav čovek kakvog traži, pronađe ga - on je bio na svom putovanju - zadrža ga, i bio mu je obećan jedan intervju što je moguće pre.

3. Ovaj intervju je doveo do uvođenja u Bratstvo, on mu se pridružio, i zavetovao se na vernost. Ali on je bio užasno šokiran, i gotovo se povukao, kada se uverio: „Ne postoji ništa u ovoj Zakletvi što može da se sukobi na neki način sa tvoji građanskim, moralnim i religioznim dužnostima“. Ako to nije vredno utrošenog vremena da se postane ubica, izdajnik, i večno prokleta duša, zašto se uznemiravati zbog toga? bio je njegov stav.

4. Vođi bratstva je zaprećeno pobunom. X je otišao njemu, u okolnostima koje ugrožavaju njegov sopstveni napredak, i ponudio svoju podršku „do zadnje kapi moje krvi i zadnjeg penija u mom novčaniku“.

5. Odlučivši da izvede kritičnu Magijsku Operaciju, a budući upozoren da ozbiljno protivljenje može da dođe od njegovih prijatelja, porodice, itd., on se odrekao svoje karijere, promenio svoje ime, potpuno prekinuo s prošlošću, i nije dopustio stranom uticaju neke vrste da se meša sa njegovom udubljenošću u Rad. Njegovo putovanje da vidi Vođu izgledalo je u to vreme kao fatalan prekid; bar, ono je povuklo sa sobom traćenje jedne čitave godine. On je pogrešio; njegov gest stavljanja interesa Reda ispred njegovog ličnog napretka računao je kao pravednost.

Nema potrebe da širim ovaj spisak; on bi mogao da bude nastavljan neograničeno. X je imao jedno pravilo u životu, i to samo jedno; da radi šta bilo što je došlo prvo na spisku podsetnika, i nikada da ne uračuna cenu.

Zato što je ovo ponašanje bilo tako strogo racionalno, izgledalo je drugima kao iracionalno i nepredvidljivo unapred; zato što je bilo tako jednostavno, izgledalo je kao nerešiva potpuno nedokučiva složena misterija.

Samo - plašim se da si isuviše voljna da pitaš - nije li ovaj sistem (a) apsurdan, (b) pogrešan, kao sigurno tokom vremena osujećuje svoj sopstveni predmet?

Pa dobro, za (a), sve je apsurdno. Univerzum nije konstruisan da zadovolji maniju „društvenih planera“ i njihovu dosadnu prirodu. Za (b), tu si ti rekla nešto; pobijanje će nas dovesti do otvaranja novog poglavlja. Ne treba li x da ima postavljenu obimnu šemu, i izrađene detalje, tako da ne bi morao da analizira pola puta od početka do kraja zbog nedostatka predviđanja i odredbe za iznenadne događaje?

Jedan primer. Pretpostavimo da sledeći korak u njegovom Radu obuhvata žrtvovanje kamile u kući na Tooting Bec-u, opremljenoj na takav način kao njegov Grimoar stavljen da leži, a ta kupovina kuće ostavila ga je bez sredstava da kupi nameštaj, da ne kažemo ništa za kamilu. Kakva budala!

Ne, ovo neminovno ne sledi. Ako Bogovi žele Cilj, Oni isto tako žele sredstva. Ja ću uraditi sve što mogu kupovinom kuće; ja ću ostaviti Njima da urade Njihov deo kada dođe vreme.

Ovaj „Akt Istine“ je već Magijska Formula nepogrešive moći; čovek koji je sposoban za takvo razmišljanje i delanje daleko je po-desniji da dobije ono što želi od Žrtve - kada se najzad kamila pojavi u kući - nego onaj koji, imajući velika sredstva da izvrši čitavu Operaciju bez rizika od neuspeha, ide kroz ceremoniju bez da je ikada iskustvo ne-spokojstvo trenutka zbog njegove sposobnosti da je dovede do uspešnog završetka.

Lično mislim da greška leži u proračunatosti. Naređenje je „da se kupi jaje savršeno crne kokoške bez cenjkanja“. Ti nemaš načina da

proceniš šta je napisano na Njihovoj nadgrobnoj ploči; prema tome „razum je laž, i sve njihove reči su naoko-mudre“. (AL, II: 32)

Dopusti mi da dodam da je to dobro dokazana činjenica magijskog iskustva - počevši sa Tarquin-om i Sibilinim knjigama! i kao činjenica svetovne psihologije, ako se ti uplašiš od prepreke, teže je sledeći put. Ako dečak padne s ponija, odmah ga opet stavi: ako se mladi avijatičar sruši, opet ga pošalji gore bez oklevanja. Ako to ne uradiš, njihov nervi su skloni slomu zbog svega.

Ne kažem da je ova politika stalno uspešna; tvoja procena može da te obmane kao tako velika potreba za Operacijom koja se nejasno pojavila u trenutku. I tako dalje; mnogo prostora za greške!

Ali hiljadu puta je bolje da pogrešiš nego da zapadneš u naviku oklevanja, nesigurnosti, neodlučnosti.

Za jednu stvar ti stičeš naviku sramnog promašaja; i vrlo rado uveravaš sebe da je „čitava stvar glupost“.

Pouzdanje dolazi od vežbanja, od preuzimanja rizika, od podizanja posle teškog pada; nalaženja da najluđi rizici nastavljaju da prolaze, ti počinješ da naslućuješ da ima više od Sreće u tome; ti ovo pažljivo posmatraš, i tu se formira, u tamnom sumraku, Oblik; vrlo brzo ti vidiš Ruku, i iz njenih pokreta naslućuješ Mozak iza čitave majstorije.

„Dobro“! mirno kažeš s određenim klimanjem glave; „ja sam na oprezi, ja se popravljam; uradiću moj deo; ostalo će se desiti bez moje brige i mešanja.

I tako je to.

Laku noć.

666

46

Sebičnost

Cara Soror,

Do what thou wilt shall be the whole of the Law.

Sebičnost? Milo mi je što nalazim da te zabrinjava ta kost, jer ima mnogo mesa na njoj; finog sočnog mesa, ni najmanje iz tvoje hladne Argentine ili Canterbury jagnje. To je karlica, šta više; jer se na taj način zasniva čitava struktura etike Theleme. Ovde postoji opasnost; jer pitanje je mina iznenađenja za plemenite, velikodušne, darežljive.

‘Sebičnost’, velika karakteristika Majsora Hrama, osobena suština njegovog postignuća, nije njegova protivrečnost, čak nije ni

njegova suprotnost; ona je savršeno u skladu (ne, reći ćemo prijateljski?) sa njim.

Knjiga Zakona ima mnogo toga da kaže na ovu temu, a ona se ne preneće u svojim rečima.

AL, II: 18, 19, 20, 21:

Oni su mrtvi, ti ljudi; oni ne osećaju. Mi nismo za bedne i žalosne: gospodari zemlje su naši rođaci.

Zar Bog da živi u psu? Ne! ali najviši su naši.

Neka se oni raduju, naši izabrani; ko tuguje nije od nas.

Lepota i snaga, poskočan smeh i prijatna čežnja, silina i oganj, to je naše.

Mi nemamo ništa s odbačenima i nesposobnima: neka umru u svojoj bedi. Jer oni ne osećaju. Sažaljenje je mana Kraljeva: zgazite bedne i slabe; to je zakon snažnih: to je naš zakon i radost sveta.

To žestoko postavlja propisnu meru.

(Zapazi „oni ne osećaju“, dvaput ponovljeno. Tu bi trebalo da bude nešto važno za tezu koja je u ovome sakrivena.)

Pasus postaje uzvišen, ali stih kasnije rezimira temu, izlaže filozofsku osnovu ovih očigledno nasilnih i arogantnih napomena.

„To je laž, ta glupost protiv sopstva“. (AL, II: 22)

Ovo je centralna doktrina Theleme po ovom pitanju. Šta mi da shvatimo pomoću nje? Da je ovaj imbecilni i gnusan kult slabosti - demokratija ga nekad naziva tako - potpuno lažan i ništavan.

Pogledajmo u materiju. (Prvo konsultuj AL, II: 24, 25, 48, 49, 58, 59 i III: 18, 58, 59. Moglo bi da bude zbunjujuće da navedemo ove tekstove u potpunosti; ali oni bacaju mnogo više svetlosti na predmet.) Reč „sažaljenje“¹¹⁵ u svom prihvaćenom smislu - koji je loša etimologija - obuhvata da si ti dobar drug, a drugi tako prljav; to jest, ti ga vređaš sažaljenjem zbog njegovih nesreća. Ali „Svaki čovek i svaka žena je zvezda“; prema tome ne radi to! Trebalo bi da tretiraš svakoga kao Kralja istog reda kao što si ti lično. Naravno, devet ljudi od deset neće važiti za to, ni za minut; plaši ih sama činjenica da ih tretiraš uljudno; njihovo osećanje inferiornosti je pogoršano i pojačano; oni insistiraju na puzanju. To im određuje mesto. Oni te prisiljavaju da ih tretiraš kao da su psi nečiste rase; i svako je srećan!

Knjiga Zakona je na mukama da pokaže podesan stav jednog „Kralja“ prema drugom. Kada se boriš sa njim, „Kao braća se borite“! Ovde imamo stari viteški tip ratovanja, čije je uvođenje razuma u posao napravljeno u nemogućem trenutku. Razum i Emocija; ovo su dva velika neprijatelja Etike Theleme. Oni su tradicionalne prepreke za uspeh u Yogi i Magici.

---

¹¹⁵ compassion sažaljenje, saosećanje.

Sada u praksi, u svakodnevnom životu, ova nesebičnost uvek se pojavljuje. Ti ne samo da vređaš svog brata Kralja svojim „plemenitim ličnim žrtvovanjem“, već si ti prisiljena da se sukobiš sa njegovom Pravom Voljom. „Milosrđe“ uvek podrazumeva da uzvišena duša koja poklanja stvarno, duboko dole, pokušava da porobi primaoca svojom gnusnom darežljivošću!

U praksi, počinjem ponovo, to je samo stvar gledišta. „Taj siroti čovek izgleda kao da mu valjan obrok ne bi škodio“; i ti mu bacaš pola krune. Ti vređaš njegov ponos, ti ga osiromašuješ, ti praviš savršenog prostaka od sebe, i ozarena odlaziš uradivši svoje dobro delo za danas. Sve to je pogrešno. U takvom slučaju, trebalo bi da zahtevaš naklonost. Reci da ti „čezneš da razgovaraš sa nekim, i da bi bilo pažljivo od njega da ti se pridruži na mestu za ručak“ u Ritz-u, ili ma gde ti osećaš da će on biti najsrećniji.

Kada možeš da uradiš ovu stvar onako kako bi trebalo da bude urađena, bez zbunjenosti, lažnog stida, sa celim srcem u svojim rečima - uradi to jednostavno, da rezimiram - naći ćeš se na putu prema kraljevskoj republici koja je ideal ljudskog društva.

Love is the law, love under will.

Bratski tvoj,

666

P.S. Dopusti mi da insistiram da je „sažaljenje“ gotovo uvek varalica. Ono je psihička uteha za strah, „jadan čovek“ stvarno je jadan čovek! On je preneo svoj sopstveni strah od onoga što može da se desi njemu na drugog; jer on je takva kukavica da se ne usuđuje da se suoči sa svojim strahom, čak ni u imaginaciji!

P.P.S. Dan nakon što sam napisao gornji dodatak pismu došao sam do kopije Graham Green-ovog Ministarstva straha - posle dugog traganja. On ukazuje da je sažaljenje zrela emocija; adolescenti ga ne osećaju. Tačno; jedan korak dalje, i on bi stigao do moje pozicije kako je izložena gore. Ono je blizanac „moralne odgovornosti“, osećaja krivice ili greha. Hebrejska priča o Raju i „Padu“ jasno je konstruisana. Ali seti se da je zmija Nechesh נחש ekvivalenat za Messiach, משיח Messiah.¹¹⁶ M je „Obešeni čovek“, grešnik; a spašen je pomoću umetanja Faličkog Boga.

P.P.P.S. Jedna zanimljiva koincidencija. Baš kad sam doterivao ovo pismo dama koju sam upravo zaposlio da mi pomaže u radu naljutila me je do tačke kada moj vrisak postaje tako razdirući da selo nikad neće da spava opet tako mirno kao što je naviklo. Ljudi dele nebo na nekoliko mesta; i mada su nevidljive zakrpe odmah stavljene uglavnom se oseća da nikad više neće biti njegova originalna celovitost.

---

¹¹⁶

Messiah Mesija

A zašto? Baš zbog njene želje da se dopadne! Pitala me je da li može da uradi nešto; rekao sam „Da“; onda je nastavila da moli za moj pristanak, objašnjavajući zašto je morala da zamoli, izvinjavajući se zbog svog postojanja!

Ona nije mogla da shvati da sve što je imala da uradi bilo je da pokuša i da se dopadne sebi - najvećem delu sebe - da bude uverena u moje potpuno zadovoljstvo.

P.P.P.P.S. „Ali zakletva A? A? ; nisi li ti - mi - potpuno van toga da popraviš rasu, ne računajući po kojoj ceni za nas“?

Čista sebičnost, dete, s predostrožnošću! Želim pristojno mesto za život sledeći put kada se vratim. I širi izbor prvoklasnih nosača za moj Rad.

47

Reinkarnacija

Cara Soror,

Do what thou wilt shall be the whole of the Law.

Ti si u pravu kada insistiraš da znaš da li ja verujem u Reinkarnaciju; i, ako je tako, zašto; i kako se osećam zbog nje. U drugim pismima ima mnogo detalja o konstituciji Čoveka, i postoji moj Esej Br. 1, u Malim esejima o istini; bilo bi bolje da imaš ove dobro sređene u svom umu, u slučaju da se nešto od onoga što sada sledi pokaže kao nejasno. Ne mogu da se mučim da ponovo definišem sve tehničke izraze.

Da li veruješ u to?

Da.

Zašto?

1. Zato što se sećam dvanaest ili tako nešto od mojih prethodnih života na zemlji. (Vidi Magiku, Poglavlje VI.)

2. Zato što ni jedna druga teorija ne zadovoljava moj osećaj za justesse, za ravnotežu, za Newton-ov Treći Zakon Kretanja.

3. Zato što svaka religija tvrdi, ili bar nagoveštava, to u jednom smislu ili drugom.

Čak i Judaizam-Hrišćanstvo-Islam linija misli sadrži neki takav elemenat. Jevreji su uvek očekivali da se vrati Elias; Hristovi učenici stalno su postavljali pitanja koja to povlače sa sobom; a ja osećam da se Muhamedanska doktrina o Antihristu i Osudi bar zabavlja sa idejom. Da nisam tako neuk mogao bih da iščeprkam sve vrste podrške za ovu tezu. Ali to nije mnogo važno u svakom slučaju; mi se ne mučimo da nađemo „autoritet“; mi se oslanjamo na Iskustvo.

Sada (1) ono što je dokazni materijal za mene za tebe je rekla-kazala; prema tome zaboravi to! Ali postoji jasan metod postizanja ovih sećanja za sebe. Vidi Liber Thisharb (Magika, stranice 415-422); i idi prema tome!¹¹⁷

Kao (2) izgleda mi sasvim očigledno. Doktrina Karme je prost zdrav razum; i mada zemaljski tok uzroka verovatno može da ima svoje posledice u drugim sferama akcije, kao što naravno one čine, izgleda manje uznemiravajuće za njih da ostanu u svojoj originalnoj granici. Kao što sam ukazao davno pre, Zakon Karme je Zakon Inercije.

Nije neophodno tvrditi da se to uvek završava na ovaj način; „ponekad“ je sasvim dovoljno dobro. Uostalom, reći „ponekad“ objašnjava (ili radije, izbegava) većinu očiglednih primedbi na teoriju. Ja ti raspoložno priznajem da je Reinkarnacija relativno redak događaj; i baca na prigovarača teret dokazivanja A i E predloga.

Šta je to što se reinkarnira? Imali smo ovo pre u drugoj vezi; to je Božanska Trijada Jechidaha, Chiaha i Neschamaha koja odeva originalnog Hadita ili Gledište, s onoliko Ruacha koliko je Ljudska Svest, Tiphareth, bila u stanju tokom datog života da privuče sebi pomoću istrajne Aspiracije. Ako nema dovoljno Ruacha da osigura adekvatnu kvotu Sećanja, čovek ne može nikada da postane svestan kontinuiteta između jednog života i sledećeg.

Ukratko, ortodoksna teorija kako je izložena od H.P.B. je da čovek odradi svoju Karmu posle smrti u Devachanu, ili Kama Lika-i, ili nekom takvom mestu; kada je ravnoteža iscrpljena čovek može da se vrati na zemlju, ili na neki drugi način nastavi Veliko Delo. Jedna teorija - vidi Opus Lutetianum, Pariski radovi - kaže da kada čovek sasvim završi sa zemaljskim problemima, unapređen je na Veneru, gde su ‘tela’ tečna, a posle toga na Merkur, gde su ona gasovita, konačno na Sunce, gde su ona sastavljena od čiste Vatre. Eliphaz Levi kaže: „Na Suncima se sećamo; na planetama zaboravljamo“.

Najveći deo ovoga je samo razmišljanje, beskorisno i moguće štetno; ali ja nemam na umu da se povremeno opustim do te mere.

Ono što je važno je Zakletva.

Čovek koji se zavetovao za A? A? Misiju za Čovečanstvo, koji to prihvata sasvim ozbiljno, i koji neće biti niti uplašen niti će mu biti dosadno od Njene veličanstvene namere, može u svako doba da veže sebe pomoću Zakletve da odbaci nagrade Devachana, i da se često odmah reinkarnira. Pod „odmah“ se podrazumeva oko 6 meseci pre rođenja novog Adepta, oko 3 meseci posle njegove poslednje smrti. To zavisi u izvesnoj meri, nema sumnje, od toga da li on može da nađe prikladan nosač. On će verovatno učiniti neku vrstu pripreme dok je još živ. Izgleda da sam ja lično odavno preduzeo ovu Zakletvu; jer

---

¹¹⁷

To je podrobno navedeno na kraju ovog osobenog pisma.

Inkarnacije kojih se stvarno sećam ostavljaju samo nekoliko rupa koje treba da budu ispunjene u poslednjih dvanaest vekova ili tako nešto.

Sada, draga sestro, uopšte ne volim ovo pismo, i žao mi je što sam morao da ga napišem. Jer najveći deo ovih izjava ne može da se dokaže.

Pa ipak osećam njihovu istinu mnogo snažnije od onoga što sam se usudio da izrazim. Koliko puta sam te upozorio protiv 'osećanja'?

Love is the law, love under will.

Bratski tvoj,

666

O sećanju na prošle živote

Drugi način - uvodne vežbe. Neka dok sedi u svojoj Asani razmotri svaki događaj i neka ga prati do njegovih neposrednih uzroka. Neka to bude učinjeno veoma iscrpno i detaljno. Ovde, na primer, telo je uspravljeno i nepokretno. Neka Adept razmotri mnoge sile koje ga takvim održavaju; prvo, privlačnost zemlje, sunca, planeta, najudaljenijih zvezda, čak i svaki trun prašine u sobi, od kojih bi jedan (ako bi mogao da se poništi) izazvao da se telo pokrene, mada ne uočljivo. Takođe i otpor poda, pritisak vazduha i sve druge spoljašnje uslove. Drugo, unutrašnje sile koje ga održavaju, ogromnu i složenu mašineriju skeleta, mišića, krvi, limfe, koštane srži, sve što čini čoveka. Treće, prisutne moralne i intelektualne sile, um, volju, svest. Neka nastavi neumornom strašću da istražuje Prirodu ništa ne zanemarujući.

Neka uzme zatim jedan od neposrednih uzroka svog položaja i utvrdi uzrok njegove ravnoteže. Na primer, volju. Šta određuje da volja pomaže da se telo održava uspravno i nepokretno?

Kad to otkrije, neka odabere jednu od sila koje određuju njegovu volju i neka je ispita na sličan način; i neka dopusti da taj postupak traje više dana dok se međuzavisnost svih stvari uistinu ne slije u njegovo najtanjanije biće.

Kad se to postigne, neka ispita sopstvenu prošlost sa posebnim pogledom na uzroke svakog događaja. I u toj vežbi on u izvesnoj meri može da zanemari univerzalne sile koje sve vreme utiču na sve, kao na primer, privlačnost masa, i neka usredsredi svoju pažnju na osnovni i određujući među delotvornim uzrocima.

Na primer, on sedi, možda, u nekom selu u Španiji. Zašto? Zato što je Španija topla i pogodna za meditaciju i zato što su gradovi bučni i prenaseljeni. Zašto je Španija topla? i zašto on želi da meditira? Zašto izabrati radije toplu Španiju a ne toplu Indiju? Povodom poslednjeg pitanja: Zato što je Španija bliža njegovom zavičaju. Zatim, zašto je

njegov zavičaj blizu Španije? Zato što su njegovi roditelji Nemci. I zašto su otišli u Nemačku? I tako tokom cele meditacije.

Sledeći dan neka počne s pitanjem druge vrste i svaki dan izmisli nova pitanja koja se ne tiču njegove sadašnje situacije, već i apstraktna pitanja. Tako neka poveže nadmoć vode na površini zemlje sa njenom neophodnošću za takav život kakav mi poznajemo, zatim sa njenom specifičnom težinom i drugim fizičkim osobinama vode i neka konačno kroz sve to uvidi nužnost i sklad stvari, ne kako su ga shvatali drevni naučnici, da sve stvari postoje za dobrobit i lagodan život čoveka, već suštinski mehanički sklad čiji je konačni zakon inercija. I u tim meditacijama neka se kao napasti kloni svakog sentimentalnog i fantastičnog naslućivanja.

Drugi način - ispravna vežba. Kad usavrši ovo shvatanje u svom umu, neka ga primeni na sopstveni razvoj, kujući karike sećanja u lanac nužnosti.

I neka ovo bude konačno pitanje: Za koju sam svrhu pogodan? Kakvu uslugu moje biće može učiniti Braći A? A? ako prođem Bezdan i budem primljen u Grad Piramida?

Sada pošto može jasno da shvati prirodu ovog pitanja i način rešenja, neka prouči način razmišljanja jednog anatoma dok rekonstruiše životinju na osnovu jedne kosti. Da uzmemo jednostavan primer: Pretpostavimo da se, pošto sam ceo svoj život proživio među divljacima, neki brod nasukao na obalu i razbio. Među teretom neoštećena je jedna „Victoria“. Čemu to služi? Točkovi govore o putevima, njihova finoća o ravnim putevima, kočnica o brdovitim putevima. Njena ruda pokazuje da je namenjena da je vuče životinja, njena visina i dužina navodi na životinju veličine konja. Kočija je otvorena što ukazuje na blagu klimu u svako doba godine. Visina kabine ukazuje na pretrpane ulice ili vatrenu prirodu životinje koja će se upotrebiti za vuču. Jastuci ukazuju da je namenjena za prevoz ljudi a ne robe; a krov da ponekad pada kiša ili je sunce povremeno prejako. Opruge podrazumevaju značajno poznavanje metala; lak - veliku umešnost u tom zanatu.

Slično neka adept razmotri svoj slučaj. Sada kada je na tački spuštanja u Bezdan, divovsko Zašto? se sa njim suočava sa podignutom tojagom.

Nema ni delića atoma u njegovom sastavu koji se može oduzeti a da on ne postane nešto drugo nego što je bio; nema nekorisnog trenutka u njegovoj prošlosti. Šta je onda njegova budućnost? „Victoria“ nije zaprega; ona nije namenjena prevozu sena. Ona nije jednoprežna dvokolica; neupotrebljiva je za konjske trke.

Prema tome adept ima vojnički duh ili je veoma upućen u Grčki. Kako ova postignuća pomažu njegovoj svrsi ili svrsi Braće? Ubio ga je Calvin ili ga je kamenovao Hezekiah; seljak ga je ubio kad je bio zmija,

ili je kao slon poginuo pod Hamilkarom u bitci. Kako mu ta sećanja pomažu? Dok nije u potpunosti ovladao razumom za svaki događaj iz njegove prošlosti i pronašao svrhu za svaku pojedinost svoje sadašnje sposobnosti,¹¹⁸ on ne može da da pravi odgovor čak ni na ova Tri Pitanja koja mu se postavljaju kao prva, čak ni na Tri Pitanja Rituala Piremide; on nije spreman da položi zakletvu Bezdana.

Ali, ako se prosvetli, neka položi Zakletvu Bezdana; da, neka položi Zakletvu Bezdana.¹¹⁹

48

Moralnost Liber AL-a

Cara Soror,

Do what thou wilt shall be the whole of the Law.

Nema živog čoveka koji može bolje da primeti od mene teškoće u vezi sa Knjigom Zakona.

Pitaš me, da li sam ispravno analizirao tvoje prilično komplikovane serije pitanja, da ti preporučim stav prema toj Knjizi.

Da počnem: Autor je sasvim sigurno i više od ljudskog bića i drukčiji od ljudskog bića.

Izgleda mi da je njegov glavni cilj da objavi Magijsku Formulu Eona Horsa, i da postavi osnovne principe ponašanja koji su u skladu sa njom.

Stavio sam ovo kao prvo, zato što tvoje teškoće pripadaju ovom delu Knjige.

Samo mi dopusti da odvojim njene glavne delove.

1. Postoji sistem najuzvišenije filosofije koja važi sasvim odvojeno od svakog Eona, ili od svakog drugog ograničenog uslova.

2. Postoji znatna proporcija sadržaja koji se odnose na „Zver“ i „Skerletnu Ženu“ lično; ali može da se pretpostavi da se ove titule odnose na svakog ko drži jednu ili drugu od ovih funkcija tokom čitavog perioda Eona - približno 2 000 godina.

3. Seks moralnost Knjige nije sasvim drukčija od one koju su tajno održavali aristokrate od početka sveta. Ona je prirodni sistem za

---

¹¹⁸ Brat koga sam poznao stalno je bio osujećivan u ovoj meditaciji. Ali jednog dana kad ga je zbacio konj sa strme litice visoke četrdeset stopa i pošto se izvuкао bez modrice i ogrebotine, on se setio mnogih slučajeva kad je za dlaku izbegao smrt. Pokazalo se da su to bili poslednji činoci njegovog problema, koji su se, na taj način zaokružili, sami razrešili. (O.M. Chinese Frontier, 1905-6.g.)

¹¹⁹ Gornje je citirano iz Liber Thisharb-a; vidi Magiku u Teoriji i Praksi.

svakog čoveka koji je psiho-analizirao sve svoje komplekse, represije, fiksacije i fobije.

4. Kako matrijarhat odražava Formulu Eona Izide, a patrijarhat Ozirisa, tako pravilo „Krunisanog i Pobedničkog Deteta“ izražava Formulu Horusa. Porodično, plemensko, stanje se ne računa; Individua je Apsolutna.

5. Knjiga najavljuje novu podelu u ljudskom društvu; postoji gospodar i postoji rob; plemić i kmet; „usamljeni vuk“ i čopor.¹²⁰

(Nietzsche može da se smatra jednim od naših proroka; a u mnogo manjoj meri, de Gobineau.) Hitlerov 'Herrenvolk' nije neslična ideja; ali ne postoji volk¹²¹ u vezi sa njim, a da je tu bio, on sigurno ne bi bio Nemačkom ljubitelj šablona, opsednut uniformom, povinovan zakonu; Britanac, naročito Kelt, prirodni anarhist, je mnogo bliži obeležju. Britanci se nikada neće okupiti oko nečega ako ne i dok se svako od njih ne oseti direktno ugroženim.

Sada moram da ti ispričam priču koja može da baci dosta svetlosti na ono što je nejasno u političkoj situaciji od '25.g. do danas. Poštovana dama (S.H. Soror I.W.E. 8°=3°) koja, posle smrti S.H. Frater-a 8°=3°, Otto Gebhardi, ga je nasledila kao moj predstavnik u Nemačkoj (zapazi da se sve ovo odnosi na A? A? ; O.T.O. nije direktno zainteresovan) postigla je Stepen Samotnika (AL, I: 40). Posmatrajući situaciju u Evropi, ona je postala uverena da je Adolf Hitler njeno „Magijsko Dete“; i smatrala je da je njena dužnost da posveti svoj život (jer Samotnik „daje svoju Svetlost ljudima“) njegovom Magijskom Obrazovanju. Znajući da bi hegemonija sveta pripala naciji da prva prihvati Zakon Theleme, ona je požurila da stavi Knjigu Zakona u ruke svog „deteta“. Ona je nesumnjivo ostavila najdublji utisak na njega, naročito kada ga je najozbiljnije zaklela na držanje u tajnosti kao izvor njegove moći. (Očigledno, on ne bi želeo da je podeli sa drugima.) S vremena na vreme, kada su okolnosti to sugerisale, ona mu je pisala, priloživši podesne odeljke mog komentara, čiju kopiju sam joj dao u vreme „Zeugnis-a“.¹²²

Da je Hitler bio manje abnormalan karakter, veće „zlo“, ili bar sasvim drukčija vrsta „zla“, ne bi moglo da dođe od toga. Mislim da moraš da pročitaš Hitler govori - ako nisi, uradi tako - njegova privatna konverzacija obiluje onim što zvuči kao stvarni navodi iz Knjige Zakona. Ali čovekova privatna konverzacija može da bude ponovljena samo kao rizikovanje njegovog političkog života; a on je servirao ljudima samo takve izmišljotine koje bi mogle da zadovolje njihove

¹²⁰ 'Gospodar' grubo označava sposobnu, preduzimljivu, poželjnu odgovornost. 'rob': njegov moto je „prvo Sigurnost“ sa svim što ovo obuhvata. Rasa, rođenje, vaspitanje, itd. su važni ali ne i apsolutno bitni faktori.

¹²¹ Volk narod

¹²² „Zeugnis der Suchenden“: deklaracija koju je ona potpisala 1925.g.

prostačke ukuse. Još gore, on je bio rob svoje proročke sumanutosti; on se nije obavezao na uravnoteženo ponašanje po Nastavnom Planu A? A? ; i, najgore od svega, on je zaista bio vrlo daleko od pravog posvećenika, čak i u najslobodnijem smislu izraza. Njegov Weltanschauung bio je prema tome gomila ličnih i političkih predrasuda; on nije imao pravo kosmičko shvatanje, niti pravo shvatanje Prvih Principa; i on je bio bacan u svakom pravcu od različitih konfliktnih sila koje su prirodno koncentrisale svoje energije čak i energičnije na njega kako je njegov lični položaj postajao sve više i više dominirajući faktor, prvo u domaćoj a zatim u Evropskoj politici. Više puta sam upozorio našu S.H. Soror da bi trebalo da koriguje ove tendencije; ali ona je već videla uspeh svojih planova u okviru svog shvatanja, i odbila da veruje da bi ovaj uspeh sam po sebi alarmirao svet da se udruži da ga uništi. „Ali mi imamo Knjigu“, ona je drsko uzvraćala, ne uspevajući da vidi da bi druge sile po ekstremnosti bile prinuđene da usvoje ove identične principe. Naravno, kao što znaš, dogodilo se kao što sam predvideo; samo ostatak pobožno-pokvarenih Prelata i plačljivih sentimentalista još uvek se drži protiv Knjige Zakona, sabotira pobedu, i hoće da pretvori Mir u klanice predaje ako smo mi dovoljno budale da slušamo njihovo maukanje - kao u priči o visoko cenjenom mačku Tomu, kada je bar jedan od njegovih ljubitelja dobio intervju; „sve što je on mogao da uradi bilo je da priča o njegovoj operaciji“.

„Knjiga Zakona nas vraća u primitivno divljaštvo“, kažeš. Pa dobro, gde smo mi?

Mi smo u Guernica-i, Lidice-i, Oradour-sur-Glane-u, Rotterdam-u i stotinama drugih zločina, da ne kažemo ništa o Koncentracionim logorima, Stalagu, i o milionu manjih grozota, neshvatljivih od najbolešnije i najrazjarenije Sadističke imaginacije od pre četrdeset godina.

Ti se ne slažeš sa Aiwassom - isto tako činimo svi mi. Nevolja je što On može da kaže: „Ali ja se ne raspravljam; ja ti govorim“.

Sada pogledajmo malo dublje (i nadam se jasnije) u ovu Etiku, s našim umovima neužasnutim nekom ljudskom emocijom.

Aiwass je drukčija Vrsta Bića od nas. Razmotrimo prečistača zlata. „Analiza pokazuje 20 procenta bakra u ovom uzorku; zagrevaću ga u struji kiseonika; koja će oksidirati bakar. Promućkamo ga sa sumpornom kiselinom; zatim speremo bakar sulfat, i to je to“. On ne razmatra kako se bakar oseća zbog toga; zaista, on ne veruje da bakar uopšte zna nešto o tome.

Da, da, naravno; znam to je ekstreman slučaj. Navodim ga samo da pokažem šta bi moglo da bude urađeno kao poslednje sredstvo, ako pritismo uz zid. Srećom, nismo tako nepovoljno postavljeni. Ti ćeš, usuđujem se da kažem, bez mog podsticaja, da razmišljaš o hirurgu i nastavniku; ali ja mogu da radim na nečemu boljem. U novijoj istoriji imamo slučaj koji je gotovo sasvim sličan.

Kako sam počeo ovo pismo? Definisanjem zadatka Autora: da objavi Magijsku Formulu Eona Horsa i tako dalje. Drugim rečima, da obučim čovečanstvo da koristi novi izvor snage.

Strana Profesora Röntgen-a! Strana Kirijevih!

Koliko „Mučenika za dermatitis od X-zraka“? Revnosni eksperimentatori ko je znao za opasnosti? Ne svi od njih; veliki broj bolesnika je izgoreo u najvećoj smrtnoj agoniji. Koliko žrtava je bilo od „radijumske bombe“? (Ljudskih, zar ne?) Uvek se dešava, čak i sa dobro isprobanim alatima, i uprkos najvećim merama predostrožnosti. Koliko radničkih života košta Rođenje Mosta? Ti znaš, pretpostavljam izvestan broj fatalnih nesreća koje su uvek uključene u proračune svakog projekta Javnih Radova.

Ali nova Magijska Formula je na ogromno većoj skali. Skreni svoj um na trenutak nazad prema poslednjoj prilici, kada je Oziris došao umesto Izide. U toj velikoj kataklizmi ne samo Carstva, već su se i civilizacije srušile jedna nakon druge. Tri četvrtine Eona je proteklo pre nego što je vino od te berbe grožđa postalo stvarno pitko.

Ja očekujem, kao što se nadam, da smo ovaj put (komunikacija je univerzalno bolje uspostavljena, osnove su bolje postavljene, a stvari se uopšte kreću brže) u stanju da uživamo u žetvi za mnogo manje vremena. Ali okači sve to! teško je razumno očekivati potpuno ostvarenje nakon samo 40 godina.

Ono što mi se čini kao najohrabrujući simptom od svega je ovo: sama Knjiga, i sistem Magike zasnovan na njoj, i bankrotstvo svih prethodnih sistema (kako je izloženo u Osmam predavanjima o Yogi, Magici, Knjizi Thotha, i drugim sličnim rečima) snabdeva nas jasnim, sažeto praktičnim Metodom (oslobođenim od svake verske podvale i praznoverja) kojim svako od nas može da dođe do „Znanja i Razgovora Svetog Anđela Čuvara“, i do mnogih drugih Bića čija je inteligencija i moć neograničeno uzvišenija od svega što mi prepoznajemo kao ljudsko - i, nadajmo se, kadra da nam ostave malo Mudrosti dovoljne da nas izvadi iz kaljuge u koju nas je kriza privremeno bacila!

Love is the law, love under will.

Bratski tvoj,

666

P.S. Izgleda da je bolje da se napravi dodatak pismu od najvažnijih argumenata; jer on je kompletno odvojen. Dodatak pismu je ovaj.

Značenje Knjige „nije samo na Engleskom“ itd. (AI, I: 36; I: 46; I: 54, 55; II: 76; III: 16; III: 39; III: 47; III: 63-68; i III: 73) Ovi pasusi objašnjavaju da postoji tajno tumačenje, koje, budući skriveno kao što je skriveno, je verovatno čak i važnije od teksta kako stoji. Takvi pasusi koliko sam bio u stanju da dešifrujem potvrđuju ovo mišljenje; takođe i otkriće ključnog broja 31 od Frater Achad-a. Moramo isto tako da očekujemo da se pojavi genije koji će izvršiti sav onaj rad za nas. Opet

znamo da je mnogo informacija od najveće važnosti već dato kroz Hebrejsku, Grčku i verovatno Arapsku Kabalu.

Ima samo jedan logičan zaključak o ovim premisama. Mi znamo (a) Knjiga znači više nego što se pojavljuje da znači, (b) ovo unutrašnje značenje može da modifikuje, ili čak obrne, spoljnje značenje, (c) ono što razumemo uverava nas da je Autor Knjige zaista ono što tvrdi da jeste; i, stoga, moramo da prihvatimo Knjigu kao Kanon Istine, stremivši strpljivo daljem prosvetljenju.

Ova poslednja stvar je od naročite vrednosti: vidi Al, III: 63-68. Vrednost Knjige za tebe direktno varira od stepena tvoje inicijacije.

49

Telemitska moralnost¹²³

Cara Soror,

Do what thou wilt shall be the whole of the Law.

Milo mi je što čujem da si tako oštroumno primetila glavninu mojih napomena o moralu kao malo bolje od proste sofistike.

„Posle svega“, kažeš mi, „postoji u svakom od nas instinkt, bar, o onome što je ‘ispravno’ i onome što je pogrešno“. I dovoljno je jednostavno da shvatiš vrednost ovog osećanja po sebi, po svom sopstvenom pravu, potpuno nezavisno od nekog Zakonika ili sistema.

Izgleda da sam upalio ovaj kameni dimnjak pogrešnom nogom! Ono što pokušavam da napišem je vrsta odgovora na tvoju napomenu u vezi sa „Da li cilj opravdava sredstva“? i bolje je da to iskreno izvršim.

Pomijare u svakom teologovom zadnjem delu vrta: odvodni kanali u svakom zakonodavčevom baštenskom gradu: nema kraja literaturi o ovom predmetu. Ali jedna stvar je zanimljiva; Jezuiti su uvek bili optuživani za potvrđan odgovor na to pitanje, očigledno iz ne boljeg razloga nego zbog njihove doktrine koja je jednoglasno suprotna da bi to dopustila. (Ljudi su slični tome! Oni kažu da sam proveo mesece na Yucatanu - jedina provincija u Meksiku koju nisam posetio. Oni kažu da je moj dom Tibetanski manastir; a Tibet je gotovo jedina zemlja u Istočnoj i Centralnoj Aziji na koju moja noga nikada nije stupila. Oni kažu da sam godinama živeo na Kapriju - jedini grad u Italiji, od onih koje uopšte znam, gde sam proveo manje od 48 časova.)

Zakon Theleme nam pomaže da se bavimo ovim pitanjem vrlo jednostavno i kratko. Prvo, on otklanja potrebu definisanja valjanog „Cilja“; jer za nas ovaj postaje identičan sa „Pravom Voljom“; i mi smo

---

¹²³

Telemska moralnost

primorani da pretpostavljamo da je sam čovek jedini sudija; mi pretpostavljamo da je njegov „Cilj“ lično opravdan.

Zatim o njegovim „Sredstvima“: pošto on može biti ne može sigurno da zna da li su ona podesna ili ne, može samo da se osloni na svoje nasleđene instinkte, svoje učenje, svoju tradiciju i svoje iskustvo. Od svih ovih samo prvi potpuno leži u intelektualnoj Sferi, Ruach, i može prema tome da bude ubačen u svaki željeni oblik po volji, pomoću male manipulacije; i ako ga Thelema moralno oslobodi, kao što bi trebalo da uradi, od svih gluposti Platona, Manua, Drakona, Solona, Pavla (s njegovim nezajažljivim leglom), John Stuart Milla i Kanta, on može da odluči s čisto objektivnim mišljenjem. (Gde bi bila matematika ako bi izvesna rešenja bila a priori nedopustiva?) Ali onda, šta u vezi sa onim prokletim prvim oružjem u njegovom arsenalu? Ono mora da bude od ovih instinkata, jednostavno zato što smo mi odstranili sve druge mogućnosti.

Koje su one?

Njihova dva izvora su: spiritualni (Nechamah) i fiziološki (Nephesch). Zapazi da su oba ženskog roda. Oni se odnose na Njega i definitivno na Njega u Tetragrammatonu. Ovo obuhvata ono što su oni, po smislu, tebi nametnuli od početka. Naravno tvoji viši principi, Yechidah i Chiah, su te opteretili sa njima; ali „Ljudska Svest“, budući u Tipharethu, uopšte ne može da kontroliše Neschamah; i ona mora da bude izvrsno uedinjena, osnažena i usavršena da bi efikasno delovala na Nephesch.

U praksi, većina nas deluje na Nephesch u velikoj meri. Svako učenje, trening, disciplina, teže da modifikuju naše fiziološke reakcije na hiljadu manjih načina. Kompletно područje Yoge, Hatha Yoge, nije okupirano ničim drugim. I ti možeš da imaš svoje lice „uzdignuto“. Odvojeno od ovoga, gotovo svako od nas usredsređuje pažnju na stvari kao što su naš struk, naše vreme za spavanje, naše varenje i naš mišićni razvoj. Neki ljudi su se naučili da smanje otkucaj pulsa i po brzini i po snazi; toliko da im se ponekad pripisuje moć da potpuno zaustave srce po volji.

Neschamah je potpuno drukčiji problem. Jedno od Tiphareth-ovih najvažnijih preimućstava je uticaj, kroz stazu „Ljubavnika“, od Binah-a. Sinovljevo mleko od Velike Majke. (Od svog Oca, Chiah, Chokmah, on nasleđuje beskrajne mogućnosti Nuite, kroz stazu He, „Zvezda“; a od svog „Boga“, Kether, Božansku Svest, direktnu inspiraciju, vođstvo i zaštitu od svog Svetog Anđela Čuvara, kroz stazu Gimel, Mesec, „Sveštenica“.)

Neschamah, zatim, neće biti pod uticajem Ruacha, izuzev utoliko koliko je objašnjen i protumačen od Ruacha. Ovi „instinkti“ su usađeni odozgo, a ne odozdo; oni bi bili imperativ kada bi ih čovek uvek sigurno dobio čiste, i kada bi ih pravilno protumačio.

Ljudi su mi govorili, ljudi čije je iskustvo i mišljenje po svim pitanjima Žrtvovanja Dioniziju imala moje najpotpunije odobrenje i divljenje; oni su mi rekli da je od svih pića najbolje bilo Pivo. Tako sam poželeo da ga pijem mnogo godina. Ne mogu. Jednom sam srknuo nekoliko kapi na kraju kafene kašičice. Oni su mi rekli da to nije sasvim ista stvar!

To je Nephesch.

Ne mogu da podnesem da uradim neku surovu akciju, ma kako mudru, neophodnu, i sve ostalo od toga. Ja radim to, ali „to me povređuje više nego što povređuje tebe“ stvarno je istinito za mene. (Ovo se primenjuje samo gde je druga osoba nesposobna da vrati milo za drago; volim povređivanje snažnog protivnika u čistoj borbi.)

To je Neschamah.

Šta je čoveku stvarno potrebno da zna da li bi protest Instinkta trebalo da odbaci odluku Razuma. Očigledno, čovek mora da pretpostavi da su oba jednako „ispravna“; da je svoje tumačenje svog Instinkta potpuno i tačno, da je svoje rešenje „kako ću najbolje raditi“? jedinstveno ispravno.

Prvo od svega, čovek je doveden u iskušenje da dokazuje da, budući tako, tu ne može da bude neslaganje; to jest, o našoj opštoj Teoriji Univerzuma. Dovoljno istinito! Što dalje čovek napreduje u inicijaciji to će ređe takvi incidenti dolaziti. Čak i sasvim neposvećena osoba - uvek pripremljena da je Thelema oslobodi moralno - trebalo bi da nađe da je devet puta od deset, inhibirajući antagonizam slučajan, ili bar očigledno nebitan. (Zapazi, molim te, da su naši uslovi 'ispravnosti' obe strane strogi: obična inhibicija je pretnja za taštinu, ili neki instinkt podjednako lažan, i treba da bude odstranjen.)

Pretpostavimo to pomoću onoga što je teška prevara, samo „nezakonitim uticajem“ (kako advokati kažu) mogao bih da nagovorim umiruću osobu da mi ostavi par stotina hiljada u svom testamentu. Ja ću upotrebiti svaki peni od toga za Veliko Delo; to zvuči sasvim lako! „Naravno! Do vruga tvoj integritet! Do vruga ti! Rad je sve što vredi“.

Potpuno isto, ja kažem NE. Opet ne bih bio isti čovek. Izgubio bih ono pouzdanje u sebe koje je kičma mog rada. Bez potrebe ta bi prevara bila otvoreno otkrivena: ona bi se pojavila u čitavom mom sledećem radu kao suptilna kontaminacija.

Ali pretpostavimo da to nije bila stvar prevare polu-razuma na samrti; pretpostavimo da je cena bila otvorena poštena po Bogu oružana pljačka Banke na glavnom putu, da li bi onda trebalo da oklevam? Ovde bi trebalo da rizikujem svoju glavu, a kocke su napunjene protiv mene; ni delo ne sadrži u sebi „moralnu pokvarenost“. Staljinovi drugovi su ga smatrali mučeničkim herojem kada je zakon zemlje, manje uverljiv od Theleme, teško seo na njegovu posvećenu glavu.

Međutim, moj odgovor je uverljiv i konačan. Pljačka u svakom obliku je prekršaj Zakona Theleme. Ona je sukob s pravom drugog da raspolaže sa svojom imovinom po svojoj volji; i da sam ja lično tako uradio, neku stvar bez taktičkog opravdanja, teško da bih mogao da tražim od drugih da poštuju isto moje pravo.

(Osnova našeg krivičnog Zakona je jednostavna, pomoću Theleme: povrediti pravo drugog je izgubiti svoje pravo na zaštitu po tom pitanju.)

Toliko o mom gledištu; ali pogledajmo originalni slučaj s drugim protagonistom: recimo s mladim Thelemitom, fanatično strasnim i ne mnogo naprednim na Stazi Inicijacije. Pretpostavimo da se on prepire: „U pakao s mojim inegritetom, u pakao s mojim spiritualnim razvojem: ja ne trubim šta mi se događa: sve što znam je da mogu da pomognem Redu, i ja veselo nameravam da uradim to“.

Ko će da uravnoteži taj pristup na njegovom Karmičkom računu? Možda čak ni njegova voljnost da odustane od svojih izgleda za napredak ne opravdava njegovo uverenje da ide napred? Čudna, zamršena, mračna i opasna staza koju je izabrao može sasvim shvatljivo da bude njegova najbolja prečica prema Gradu Piramida!

Znam čudne, impersivne slučajeve sličnih „zakletvi u cilju zakletve“. Teško mogu da kažem da ovi slučajevi mogu da se neograničeno umnožavaju; ništa nije lakše, i malo je zanimljivijih igara, od smišljanja dilema sračunatih da zbune Majstora, ili da ga ulove u svojstvu potčinjenog.

Onda - pitaš - da li ja kažem da Cilj ne opravdava sredstva?

Teško.

Ono što stvarno mislim je da su ova dva izraza nepovezani. Čovek odlučuje o „Cilju“ na jedan način: o „Sredstvima“ na drugi. Ali svaki cilj u tvom lančanom silogizmu mora da opravda sebe; i, uradivši tako, da proceni svoju tačnu težinu u vezi sa svim drugim izrazima tvog problema.

„Konfuzija još gore zbunjena“? Usuđujem se da kažem da jeste; to je najbolje što mogu da uradim sa tako teškim pitanjem.

Ali ja sam savršeno srećan zbog toga; jedina važna stvar (kako su Descartes - i Francis Bacon - shvatili) je da ti treba da naučiš i usvojiš METOD Telemitskog razmišljanja.

Love is the law, love under will.

Bratski tvoj,

666

A.C. i „Majstori“
Zašto su ga oni izabrali

Cara Soror,

Do what thou wilt shall be the whole of the Law.

„Pojedinosti o Knjizi 4“? Ovom pitanju nedostaje preciznost. Moram nasumce da povučem obarač.

Ideju o 4 dugujem mom posmatranju crkve Sv. Petra u Rimu; ona je izgrađena s jednim okom koje se ne koleba zbog tog broja, videćeš kada sledeći put odeš tamo, svesno činjenice. Isto tako, 4 označava, na nivou politike, Svetovnu Moć. (Kabalistički Arhitekt crkve Sv. Petra znao je to i zamislio je svoj talisman ad hoc.) Ova knjiga je zatim, prema Ab-ul-Diz-u,¹²⁴ postigla svetski uspeh. Moja je greška ako nije; još uvek je rano da se to proceni.

Soror Virakam je insistirala da bi trebalo da pišem ovo na takvom jeziku da bi spremačica i dimničar mogli lako da ga shvate. Ona me je zaustavljala na prvi nagoveštaj nerazumljivosti.

Ovo je išlo dovoljno dobro u Delu I: Yoga. (I, zaista, taj deo se prodavao prilično dobro.) Ali kada sam završio Deo II, otkrio sam da to nije bila knjiga samo izuzetno duboke rasprave o skrivenim tehničkim stvarima, već nije bila čak ni izlaganje Magike uopšte! „Magika bez Suza“, zaista!

Ovo je bila moja zalučena skromnost; ja sam čestito mislio da svako zna sve o Magici, i kako se radi, i zašto, i tako dalje. Tu je imalo malo šta da se radi samo da se postavi nadgradnja simbolizma. Ovo me je, uzgred budi rečeno, sputavalo čitavog mog života, na svaki način: ja sam toliko svestan mog sramnog neznanja o svakom predmetu - nema greške u vezi sa ovim! - da ja ne mogu da zamislim neko ljudsko biće koje je stvarno neukije od mene. Kako može takav čovek da podnese da živi, sa svešću o svom gnusnom mučenju svoje jetre?

Znam da ovo zvuči ludo; ali je istinito. Pa dobro, onda, pripremio sam se da nadoknadim propust sa Delom III; ovaj bi trebalo da bude stvarno kompletna rasprava o Umetnosti i Nauci Magike, i trebalo bi da bude izrađen od početka, logičnim nizom kao kod Euklida. Otuda Aksiom, Postulat i Teoreme. Pretpostavljao sam čak i onda da bih mogao da pokrijem oblast s još jednom knjigom uporedivom po veličini s prethodne dve.

Zaista sam „završio“ ovo, čak i najavljenju publikaciju; ona je upravo otišla na Štampanje kada je Rat (takode najavljen pet godina pre od Bartzabela, Duha Marsa) došao 1914.g. Ja sam nosio štap oko sveta samnom (oprostite moji Amerikanci!) i u fatalnom vremenu slabosti,

¹²⁴

Majstor (ili Inteligencija) koja je usmerila pisanje ove Knjige; vidi Pismo.

nepoverenja u sebe, pokazao sam ga nekim od mojih studenata. Naravno - mogao sam da znam - svi oni su složno počeli: „Oh, ali ti nisi ništa rekao o-“ -svim stvarima na Svetu. Tako sam počeo da punim rupe. Pošto sam tako radio, našao sam veću količinu da uradim na svoj način. Prohujalo je 14 godina! Od tada potcenjivački glasovi koji su se izjašnjavali su zanemeli. Stvarno verujem da sam najzad pokrio osnovu. Naravno, vreme je pokazalo da je Deo I, iako je stvarno dao suštinu Yoge na najjednostavnijem mogućem jeziku, teško više od kratkog opisa. Šta više, on nije povezao Yogu sa opštom filosofijom. Osam predavanja su, verujem, izlečila ovo.

Isto tako o odeljku Dela IV Knjige Zakona, ideja je bila da knjiga treba da se povinuje instrukcijama datim u AL-u, III: 39. „Sve ovo i knjiga koja kazuje kako si dospeo ovamo kao i reprodukcija ovog mastila i hartije zauvek - jer u tome je skrivena reč i ne samo na Engleskom - i tvoj komentar na ovu Knjigu Zakona će biti štampan u prekrasno crvenom mastilu i crnom na divnom rukom rađenom papiru; i svakom muškarcu i ženi koje sretneš, pa bilo samo dok jedeš i piješ kod njih, Zakon je da se da. Tada će imati mogućnost da borave u ovom blaženstvu ili ne; bez razlike. Učini to brzo“. Ja sam pogrešno shvatio. „Komentar“ za Tumačenje - reč po reč izlaganja o svakom stihu (a mnogo od toga sam mrzeo svojim srcem) uključujući Kabalističku interpretaciju, očigledno beskrajan zadatak.

Šta onda u vezi sa AL-om, III: 40? Ovaj problem je rešen samo izvršenjem zadatka. U Parizu,¹²⁵ u raspoloženju otvorenog očajja zbog svega, došao je Komentar. Lako, da; nadahnuto, da; on je, kao odštampan, tačno izražavanje rečima onako kako je potrebno. Nema više cepidlačenja i vrdanja i kontroverzije i kazuistike. Svi vođe jeretika su unapred namirisani kao prevrtljivci; oni su viđeni kako spremaju (svoje sasvim pokvareno malo pivo) na vazduhu (oblast Intelektu - Mačevi) i oni su prema tome ugušeni u zametku. Svi Parlamentarni zahtevi su tako ispunjeni po čuvenoj formuli Irskog Člana Parlamenta, možemo da nastavimo s tvojim drugim pitanjima neuznemireni sumnjom.

Jedan Textus Receptus, fotografski obezbeđen. Jedan Visoki Sud o Tumačenju, svaki sam za sebe. Nema Patrističkih sporova oko reči! Nema spornog štiva! Nema građanskih ratova i proganjanja. Svako ko želi da kaže nešto, slobodno iz svoje glave, i istovremeno sa Igrom; neka Radost bude neograničena, Ti na pramcu a Therion na krmi! Slobodno idemo.

„Majstori su te kontaktirali“. Možda ti slučajno misliš „Majstori su ostvarili kontakt sa tobom“? Pretpostavimo da je takav žalostan slučaj, možemo da nastavimo.

---

¹²⁵

Greška: To je stvarno bilo u Tunisu, Novembra, 1925.g. - Urednik.

Prvo, pokušaj moje strane bio je precizno ništa, mrzeo sam Njihovo mešanje s ponosnom gorkom srditom nevericom. Ravnodnevice Bogova detaljno opisuje ovo.

Ali naravno Njihova žrtva nije imala povoljnu mogućnost da pobjegne. Posle svega, Oni su imali 2 000 godina da usavrše Svoje planove. Što se tiče mene, imao sam izdajnika u srcu tvrđave; moja Karma je znala za Boga mnogo Inkarnacija. (Sticanje Magijskog Sećanja, fragmentarno kao što je već, bacilo je veliki deo svetlosti na to pitanje. U stvari tvoje pismo naslućuje da je ovo tako.)

Moraš da shvatiš da se dolazak Novog Eona bočno sudara sa svim Pravilima. Zamišljam da čak i određeni Magijski Zakonik Etike izgleda kao skuvani šešir pre nego što su se Oni pozabavili s njim!

Moja teorija je da su me izabrali zbog (a) književne veštine, znanja i mišljenja; (b) mog naučnog obrazovanja; (c) moje prisnosti s Istočnim načinima, navikama misli, i simpatične naklonjenosti; (d) moje nepopustljive privrženosti Istini; (e) moje moralne hrabrosti; (f) moje uporne istrajnosti; i (g) moje Karne kao što je ranije rečeno.

Oni su me pripremili (a) gurnuvši me brzo dalje u Magiku i Yogu; (b) iznurivši me od njih i učinivši me očajnim od njih kao rešenju za problem Života, i (c) učvrstivši me u Budističkom pesimizmu i naučnom racionalizmu, tako da je njihova pobeda nadamnom mogla da bude toliko teška i solidna koliko i moguće postignuće. (Nikako nisam ponosan na sebe. Ili da sam se bavio sa njima ili da sam ih zanemario, u svakom pravcu.) Poglavlje V Ravnodnevice Bogova moglo je da se napiše naglašenije; ali postoje pasusi na drugom mestu u toj knjizi koji stavljaju veliki naglasak na stvar.

Ipak, posle svega, Al, II: 10-11 trebalo bi sigurno da bude dovoljno. „O proroče! ti nemaš volje da proučavaš ovaj spis. Vidim te kako mrziš ruku i pero; ali ja sam jači“.

Da prekinem diktiranje krajnje važnog dokumenta, samo da se podsmehnem nemoćnoj mržnji nesrećnog pisara! To mi je izgledalo potpuno neplemenito, kao duh uspešnog učenika siledžije!

Ali Njihovi putevi nisu kao naši putevi. Neophodno je da shvatiš šta se dešava kada neko ide od Adeptus Exemptus-a $7^{\circ}=4^{\square}$ prema Magister Templi-u $8^{\circ}=3^{\square}$. Kao što vidiš letimičnim pogledom na Drvo Života, ovo napredovanje nameće Prelaženje Preko Bezdana; a ne postoji Staza. To znači da čovek mora da skoči. Ti moraš da se oslobodiš od „svega što poseduješ, i od svega što si ti“ - to je jedini način da to postaviš.

Vizija i Glas, Aethyri od 16 do kraja, daju ogromnu količinu detalja; to mora žestoko da bude studirano, marljivo, sa Voljom i sa imaginacijom. Ne samo postignuće stepena, već i događaji koji idu sa, ili dolaze posle toga; sve ovo je opisano kao stvarno Iskustvo. Čak i tako, sve je izuzetno teško dok ne ostvariš to lično.

Ali taj deo koji odgovara na tvoje pitanje stvarno nije težak za shvatanje; on je zaista najjasniji. Pitaj sebe: onda šta se događa sa odbačenim elementima Adepta? Oni ne mogu da budu ostavljeni onakvi kakvi su, da se raspadnu, ili da postanu nosači za opsesiju. Ovo biće koje je bilo Exempt Adept izgrađeno je tokom godina neprestanog naprezanja, vredna Radionica u kojoj bi Veliko Delo trebalo da bude izvršeno. Šta više ono je osvećeno i uzdignuto Znanjem i Razgovorom Svetog Anđela Čuvara.

Prema tome svaki Majstor ima svoj određeni Rad koji treba da izvrši na svetu, on je bačen dole u Sephira-u, podesnu za taj rad. Ako bi njegova funkcija trebala da bude funkcija ratnika, on bi se našao u Geburahu; a ako ona velikog pesnika ili kompozitora, u Tipharethu; i tako dalje.

On, Majstor, nastanjuje se na ovom mestu stanovanja; ali, budući da se već oslobodio od njega, on je u stanju da mu dopusti da nastavi u skladu sa svojom prirodom bez smetnje od lažnog Sopstva (njegova glava u Daath-u) koje ga je dosad sputavalo. („Da sam pas, lajao bih; da sam sova huktao bih“, kaže Basil King Lamus u Dnevniku uživaoca droge.) On je totalno indiferentan za Događaj; tako da on dela i reaguje savršeno elastično. Ovo je Put Tao-a; i zato ti ne možeš da shvatiš samu ideju o Putu - mnogo manje je slediš! - ako nisi Majstor Hrama.

U svakom slučaju zapamti, da ne samo Adept, već svako s najmanjom sposobnošću za Adeptstvo, je fundamentalno Umetnik; on sigurno neće posedovati neku od onih buržujskih „vrlina“ koje su upravo mnoge reakcije na Nervozan Strah.

Takođe, asketizam je u redu kada je valjano sredstvo postizanja nekog specijalnog cilja. Otrovan je kada proizvodi izbijanje spiritualnog ponosa i zadovoljava taštinu. Grčka reč označava atletu; a trening atleta nije mučenje tela. Niti postoji neko pravilo koje pokriva sve pojedinosti. Kada ljudi idu „slabo“ nekoliko dana pre trke, oni su „karikiranje treninga“, i napunjени su sa šampanjcem. Ali to je deo treninga. Zapazi, takođe, da svi ljudi idu „slabo“ pre ili kasnije; trening je nenormalan, i mora da bude prekinut čim je njegov cilj postignut. Čak i tako, on isuviše često napreže vitalne organe, naročito srce i pluća, tako da nekoliko „Plavih“ veslača žive do 50.g. Ali najgore od svega je dejstvo na raspoloženje!

Kada je trajno, i pogrešno shvaćeno kao „vrlina“, truje dušu. Najgornji korov niče; svirepost, ograničenost duha, arogancija - svi bedni i odvratni cvetovi u onima koji „muče telo“. Uzgred, takve ideje rađaju se u „Crnom Bratu“. Potpuni nedostatak humora, egomanijačka uobraženost, zadovoljstvo sobom, odsustvo svake simpatije za druge, traženje da pređu njihovi jadi na osetljivije ljude pomoću proganjanja: ove karakteristike su simptomatične.

Love is the law, love under will.

Bratski,
666

51

Kako prepoznati Majstore, Anđele,
i kako oni utiču

Cara Soror,

Do what thou wilt shall be the whole of the Law.

Razmišljao sam o onome što sam napisao u mom posljednjem pismu što se tiče proveravanja pojava na Astralnom Nivou.

Nisam pomenuo paralelno pitanje od čak i veće praktične važnosti: da čovekove veze s Astralnim ili inteligencijama bez fizičkog tela ili sa Onim koje mi nazivamo „Majstorima“ ili „Bogovima“: poruke ili gestovi koji stižu do nas kroz normalne fizičke kanale. Važno je da oni stvarno određuju čovekovo ponašanje u kritičnim situacijama.

Stoga izgleda da je dobra ideja da ti dam tri primera iz Duha samoće: i evo ih!

Prvi izvod odnosi se na „čudno“ otkriće rukopisa Liber AL-a nekoliko godina nakon što sam ga namerno „izgubio“.

Drugi, na pronalaženje vile podesne za Rad.

Treći na moje oslobođenje od očajanja.

Love is the law, love under will.

Bratski tvoj,

666

¹²⁶ Deo mog plana za Ravnodnevicu bio je da pripremim konačno izdanje dela Dr. Dee-a i Sir Edward Kelly-a. Imao sam priličan broj podataka i obećao sam sebi da ih kompletiram studirajući rukopise u Bodleian Biblioteci na Oksfordu - što sam, slučajno, uradio na jesen; ali činilo mi se da bi bilo korisno da nabavim moje velike slike četiri Elementala Kula Stražara koje sam napravio u Meksiku. Mislio sam da su ove verovatno u Boleskine-u. Odlučio sam da se popnem tamo za dve nedelje ili tako nešto. Slučajno, imao sam povoljnu priliku da predam Neuberg-u stepen Neophyte-a, on je prošao sjajno kroz svoju godinu kao Probationer.

Zato sam ga pozvao i jednog Emmanuel čoveka nazvanog Kenneth Ward, da dođe i ostane samnom. Nedavno sam sreo Ward-a na Wastdale Vrh, otišao sam tamo da obnovim moje stare ljubavi s verom u jaruge. Desilo se da je Ward bio vrlo revnostan u skijanju. Imao sam nekoliko para i ponudio sam da mu dam neke. Ovaj

---

¹²⁶ Sledeće je iz Ispovesti Aleister Crowley-a (New York: Hill and Wang, 1970.g.)

neočekivani slučaj pokazao je bitan deo lanca kojim sam konačno bio vučen iza kočija Tajnih Vođa. Bar sam mislio da je to bio lanac. Nisam shvatao da čelik tako izvrsne tvrdoće može da bude iskovan u mač prikladan za ruku slobodnog čoveka.

Na moju muku, nisam mogao nigde da nađem Elemental Kula Stražara u kući. Možda sam prestao da gledam prilično lako. Ušao sam u stanje gadne ravnodušnosti u vezi sa takvim stvarima. Rose ih je možda uništila u nastupu pijanstva, baš kao što je mogla da založi ako su posedovale neku komercijalnu vrednost. Slegao sam ramenima i odustao od traganja. Skije koje sam obećao Ward-u nisu bile nađene kao i Kule Stražare. Nakon izlaganja Neuburg-a njegovoj inicijaciji,¹²⁷ pripremili smo se da odemo u London. Izdao sam kuću, i moj stanar je došao prvog Jula. Imali smo četiti dana da se zabavljamo; i mi smo dopustili sebi pravo korisno vreme. Tako kao grom dolazi incident 28. Juna, ovako opisan u mom dnevniku:

Slava Nuiti, Haditu, Ra-Hoor-Khuitu u Najglavnijem! Malo pre podneva bio sam misteriozno primoran (iako iscrpljen od igranja petorki, bilijara, itd. do blizu šest ovog jutra) da konačno potražim Tablice Elementala. I gle! kada sam najzad odustao od traganja, bacio sam pogled na rupu u sobi na tavanu gde su bile skije, itd., i tu, O Sveti, Sveti, Sveti! ne samo da je bilo sve što sam tražio, već i rukopis Liber Legis-a.

Tlo je bilo potpuno odsečeno pod mojim nogama. Ostao sam čitava dva dana meditirajući na situaciju - u izvođenju, u stvari, vrste dopunske Sammasati onoj iz 1905.g. Imajući umešnost u tome, došao sam do vrlo jasnog zaključka bez mnogo teškoća. Suština situacije bila je da su Tajni Vođe mislili da me upotrebljavaju za moju obavezu. Shvatio sam da su nesreća i beda poslednjih tri godine bile prouzrokovane mojim pokušajem da izbegnem svoju dužnost. Bezuslovno sam se predao, kako se pojavljuje iz pristupa 1. Jula.

Još jednom sam se svečano odrekao od svega što imam i svega što sam ja. Na odlasku (u ponoć s najviše tačke brda koja kruniše moje imovno stanje) trenutno je zasijao mesec, dva dana pre svoje punoće, iznad brda među oblacima.

Ovaj zapis je izražen opštim izrazima, ali je namenjen da pokrije praktičnu stvar mog povratka zadatku koji mi je postavljen u Kairu tačno kako bih mogao da budem usmeren da radim od mojih pretpostavljenih.

---

¹²⁷ Priprema za ovo bila je na neki način ogledanje za kandidata. Na primer, on je morao da spava nag sedam noći na rogozini od štipavici.

Moj teret trenutno je pao s mojih leđa. Dugo raspeće unutrašnjeg života došlo je do krize, odmah po mom ovratku u London. U isto vreme svaka druga inhibicija bila je automatski uklonjena. Po prvi put od proleća 1904.g. osećao sam se slobodnim da činim svoju Volju. To je, naravno, bilo zato što sam najzad shvatio šta je bila moja Volja. Moja aspiracija da budem sredstvo emancipovanja čovečanstva bila je savršeno ispunjena. Imao sam samo da uspostavim na svetu Zakon koji mi je dat da ga objavim: „Ti nemaš prava osim da vršipš svoju volju“. Da sam povio svoju energiju od početka da objavljujem Zakon Theleme bez sumnje ne bih našao prepreku na mom putu. Ove koje bi se prirodno pojavile na putu svakog rada, bile bi neupadljivo uklonjene od Tajnih Vođa. Ali ja sam izabrao da se borim protiv sebe pet godina, a „Ako Satan bude podeljen protiv Satana, kako će njegovo kraljevstvo stajati“? Što sam se više borio, tim više sam ohrabrivao unutrašnji sukob, i ismejavao sebe. Bilo mi je dozvoljeno da dovršim svoju inicijaciju, iz razloga što sam osposobio sebe za borbu radeći tako; ali svi moji drugi pokušaji su naišli na podrugljivu nedaću. Šta više, čovek ne uništava sjaj ludila u trenutku duševnog zdravlja. Ja patim do danas od posledica traćenja nekih od najboljih godina mog života u glupoj i tvrdoglavoj borbi da postavim svoje svesno sopstvo protiv njegovog tihog vladara, moje prave Duše. „Da li je miran Zimri koji je ubio svog gospodara“?

¹²⁸ Bučna zabava je napredovala. Doživotan prijatelj igračice, koju ću zvati po imenu koje je ona posle usvojila, Soror Virakam, slavio je svoj rođendan. Ova dama, veličanstven primerak pomešane Irske i Italijanske krvi, posedovala je najmoćniju ličnost i strahovit magnetizam koji je trenutno privukao moj sopstveni. Sve sam zaboravio. Sedeo sam na podu kao Kineski Bog, razmenjujući elektricitet sa njom.

Nakon nekoliko nedelja pripremniha čarkanja, stupili smo u bitku duž čitavog fronta; tako reći, prešao sam u Pariz, gde je ona imala stan, i poveo je u Švajcarsku da provedemo zimu u klizanju. Stigavši u Interlaken, našli smo da Murren nije bio otvoren, tako da smo otišli dalje u St. Moritz, prekinuvši putovanje u Zurich. Ovaj grad je tako odvratan i depresivan da smo osećali da je naša jedina mogućnost života noću bila da se izvanredno napijemo, što smo i činili.

(Dopusti mi da naglasim da ova divlja avantura nije udaljila vezu sa Magikom. Virakam je bila potpuno neuka o predmetu. Teško da je toliko natucala koliko i Hrišćansku Nauku. Nikada nije prisustvovala seansi niti je probala napravu za spiritističke oglede.)

... Lassati sed non Satiati od ponoći, očekivao sam da zaspim; ali me je razbudila Virakam budući očigledno spopadnuta žestokim

¹²⁸ Iz Ispovesti Aleister Crowley-a (New York: Hill and Wang, 1970.g.)

napadom histerije, u kome je prosula sumanutu bujicu besmislenih halucinacija. Bio sam razdražen i pokušao sam da je smirim. Ali ona je insistirala da je njeno iskustvo bilo prirodno; da je ona nosila važnu poruku za mene od neke nevidljive individue. Takva besmislica povećala je moju razdraženost. Ali - posle oko jednog sata od toga - moja vilica je pala sa zaprepašćenjem. Iznenada sam postao svestan veze u njenom buncanju, i dalje da je ono bilo izraženo na mom jeziku simbola. Moja pažnja je bila tako probuđena, slušao sam šta je govorila. Nekoliko minuta me je uveravala da je stvarno bila u komunikaciji sa nekom Inteligencijom koja je imala poruku za mene.

Dopusti mi da ukratko objasnim osnove za ovo verovanje. Već sam izložio, u vezi s Kairskim Radovima, neke od zaštita koje ja uobičajeno upotrebljavam. Virakamina vizija sadržala je elemente koji su savršeno uobičajeni za mene. Ovo je bio jasan dokaz da je čovek u njenoj viziji, koga je ona nazvala Ab-ul-Diz, bio upoznat sa mojim sistemom hijeroglifa, slovnih i brojčanih, i takođe s nekim događajima u mojoj Magijskoj Karijeri. Sama Virakam sigurno nije znala ništa o ovome. Ab-ul-Diz nam je rekao da ga pozovemo nedelju dana kasnije, kada bi on dao dalje informacije. Stigli smo u St. Moritz i angažovali pratnju u Palace Hotelu.

Moje prvo iznenađenje bilo je što sam našao da sam poneo sa sobom tačno ona Magijska Oružja koja su bila podesna za nameravani rad, a ne druga. Ali ipak još zaprepašćujući slučaj se dogodio. Za svrhu Kairskih Radova, Ouarda i ja smo kupili dva abbai-a; jedan, skerletni, za mene; jedan, plavi, za nju. Poneo sam svoj u St. Moritz; drugi je bio naravno u posedu Ouarda-e. Zamisli moju zapanjenost kada je Virakam napravila od svog kufera plavi abbai toliko sličan Ouarda-inom da je jedina razlika bila u sićušnim detaljima zlatnog veza! Nagoveštaj je bio da Tajni Vođe, imajući izabranu Ouarda-u kao Njihovog glasnika, nisu mogli da korste neku drugu sve dok ona nije postala neopozivo isključena zbog ludila. Niti je do sada moglo njeno mesto da bude zauzeto od druge; a da bi Virakam trebalo da poseduje duplikat njene Magijske Odore izgledao je kao jak argumenat da je ona već posvećena od Njih da zauzme mesto njene nesrećne prethodnice.

Ona je bila vrlo nezadovoljavajuća kao vidovnjak; mrzela je ove mere predostrožnosti. Bila je plahovite naravi i impulsivna žena, uvek nestrpljiva da dela s nepromišljenim oduševljenjem. Moj hladni skepticizam nema sumnje sprečavao je da radi najbolje što može. Sam Ab-ul-Diz stalno je zahtevao da pokažem „verovanje“, i upozoravao me da sam upropastio svoje mogućnosti zbog mog stava. Ja sam ga nagovorio, ipak, da da adekvatni dokaz svog postojanja, i svog prava da govori s autoritetom. Glavni cilj njegove poruke bio je da me uputi da napišem knjigu o mom sistemu Misticizma i Magike, treba da bude nazvana Knjiga 4, i rekao mi je da pomoću ove knjige, treba da pobedim protiv

javnog zapostavljanja. Nisam video protivrazlog za pisanje takve knjige; na sasvim racionalnim osnovama, to je bio valjani pravac akcije. Stoga sam se složio da radim tako. Ali Ab-ul-Diz je bio odlučan da diktira uslove u kojima knjiga treba da bude napisana; a ovo je bila teška stvar. On je želeo da oputujemo na podesno mesto. O ovoj stvari nisam bio potpuno zadovoljan s rezultatom mog unakrsnog ispitivanja. Sada znam da sam mnogo prekorevao sve vreme. Nisam bio pošten s njim, sa sobom, niti s Virakam. Dopustio sam materijalnim razlozima da utiču na mene, i bio am privržen - oh trostruka budala! - mojim sentimentalnim dužnostima prema Laylah.

Konačno smo odlučili da uradimo ono što je on tražio, iako je deo moje primedbe bio zasnovan na njegovom odbijanju da nam da apsolutno određene instrukcije. Ipak, prešli smo preko Prolaza na saonicama do Chiavenna-e, odakle smo uhvatili voz za Milano. U ovom gradu imali smo poslednji razgovor sa Ab-ul-Diz-om. Ja sam iscrpio njegovo strpljenje, kao i on moje, i rekao nam je da nas više neće posećivati. Dao nam je poslednje instrukcije. Otišli smo u Rim, iako je on odbio da pomene tačno mesto. Uzeli smo vilu itu napisali Knjigu 4. Pitao sam ga kako možemo da prepoznamo pravu Vilu. Zaboravio sam odgovor koji je on dao kroz nju, ali po prvi put on je brzo saopštio poruku direktno u moju svest. „Ti ćeš je prepoznati bez mogućnosti sumnje i greške“, rekao mi je. S ovom slikom došla je u moj um padina brda na kojoj su bili kuća i vrt označeni sa dva visoka Persijska Oraha.

Sledeći dan nastavili smo u Rimu. Usled mog lažovskog pokušaja da „zadržim deo cene“, moji odnosi s Virakam su postali zategnuti. Mi smo stigli do Napulja posle dva ili tri svadljiva dana u Rimu i počeli traženje kuće. Zamišljao sam da bi trebalo da nađemo tuce podesnih mesta da izaberemo od, ali mi smo provodili dan za danom krstareći gradom i predgrađima u automobilu, bez nlaženja jednog jedinog mesta koje bi korespondiralo u najmanjem stepenu s našim idejama.

Virakamino derište - od boga najnapušteniji klip - pridružio nam se za vreme Božićnih praznika, i na dan kada smo očekivali da stigne otišli smo beznadežno automobilom za Posilippo pre susreta s njim na stanici u 4 sata ili tu negde. Ali prethodne noći Virakam je imala san u kome je videla željenu vilu s apsolutnom jasnošću. (Već sam bio smotren da joj ne kažem ništa o Persijskim Orasima, tako da imam oružje protiv nje u slučaju ako bi insistirala da se takvo i takvo mesto podrazumeva.)

Nakon beskorisnog traganja okrenuli smo naš automobil prema Napulju, pored grebena Posilippo. S jedne strane postoji mali sporedni put retko savladiv automobilom, i zaista teško opažljiv, pošto se grana od glavnog puta tako da formira oštro ugaono „Y“ sa stopalom prema Napulju. Ali Virakam je uzbuđeno skočila na svoje noge, i rekla šoferu

da vozi niz put. Bio sam zaprepašćen, ona je bila histerično željna da se sretne sa vozom, a imali smo isuviše malo vremena. Ali ona se strasno klela da je vila naniže tim putem. Put je stalno postajao neravniji i tesniji. Posle nekog vremena, izašao je na otvorenu padinu; štitila ga je niska kamena ograda s leve strane. Opet je skočila na svoje noge. „Tu“, vrisnula je, pokazavši prstom, „je Vila koju sam videla u mom snu“! Pogledao sam. Nikakva vila nije bila vidljiva. Rekao sam to. Ona je morala da se složi; pa ipak ostala je na svome da je videla. Zatim sam se vratio prema tom mestu i našao da je mali deo zida, možda 15 stopa malene zidane ivice, jedva opažljiv kroz rupu u rastinju.

Vozili smo dalje; došli smo do malog trga, na čijoj je jednoj strani bila crkva. „To je trg i Crkva“, uzviknula je, „to sam videla u mom snu“!

Vozili smo dalje. Put je postajao tesniji, neravniji i strmiji. Malo više od 100 jardi napred bio je potpuno „na kraju“, blokiran gomilama polomljenog kamena. Šofer je protestovao da ne bi bio u stanju niti da okrene kola niti da ih vrati na trg. Virakam, u nasilničkom besu, insistirala je na produženju. Slegao sam ramenima. Navikao sam se na ove tajfune.

Vozili smo dalje nekoliko jardi. Onda je šofer odlučio da se pobuni i zaustavio je kola. S leve strane bila je velika otvorena kapija kroz koju smo mogli da vidimo družinu radnika koja se pretvarala da je angažovana na opravci rasklimatane vile. Virakam je pozvala poslovođu i pitala na nepravilnom Italijanskom da li je mesto za izdavanje. On joj je rekao ne; ona je pod popravkom. S ludom drskošću uvukla ga je unutra i prisilila ga da joj pokaže kuću. Rezignirano sam sedeo gadeći se, nisam hteo da je sledim. Onda su moje oči iznenada videle u nižem delu vrta, dva drveta zbijena zajedno. Sagnuo sam se. Njihovi vrhovi su se pojavili. To su bili Persijski Orasi! Glupa koincidencija me je naljutila, pa ipak neki neodoljivi instinkt me je prinudio da uzmem moju svesku i olovku i ukratko zabeležim ime napisano iznad kapije - Villa Caldarazzo. Lenjo sam sabrao slova. Njihova suma pogodila me je kao metak u moj mozak. Ona je bila 418, broj Magijske Formule Eona, brojni hijeroglif Velikog Dela. Ab-ul-Diz nije napravio grešku. Moje prepoznavanje pravog mesta nije zavisilo samo od drveća koje može da se nađe gotovo svuda. Prepoznavanje van svake mogućnosti sumnje bilo je ono što je on obećao. On je bio toliko dobar koliko i njegova reč.

Bio sam potpuno preneražen. Iskočio sam iz kola i otrčao gore u kuću. Našao sam Virakam u najvažnijoj sobi. U trenutku kad sam ušao shvatio sam da je sasvim podesna za hram. Zidovi su bili dekorisani prostim freskama koje su donekle nagoveštavale pravu atmosferu valjanu za Rad. Sam oblik sobe izgledao je nekako značajan. Dalje, izgledao je kao da je ispunjen čudnom emanacijom. Ovaj utisak ne sme da bude odbačen kao čista fantazija. Malo ljudi je dovoljno senzitivno da

razlikuje spiritualnu auru nekih građevina. Nemoguće je da se ne oseti poštovanje u nekim katedralama i hramovima. Najobičnije kuće za stanovanje često poseduju svoju sopstvenu atmosferu; neke su depresivne; neke su vesele; neke su gadne, druge jezivo utiču na srce.

Naravno Virakam je bila sasvim sigurna da je to bila Vila za nas. Protiv ovoga bila je pozitivna izjava ljudi na zadatku da ona nije za izdavanje. Mi smo odbili da prihvatimo ovo obrazloženje. Uzeli smo ime i adresu vlasnika, pronašli smo ga, i našli ga voljnog da nam da najbliži posed uz malu rentu. Posle smo otišli sledećeg dana, i nastanili se - gotovo istovremeno osvetili smo Hram i počeli knjigu.

¹²⁹ Znao sam u sebi od početka da je otkrovenje u Kairu bilo prava stvar. Dokazao sam s beskrajnim mukama da je ovo bio slučaj; pa ipak dokaz nije pojačao moju veru, a opovrgavanje ne bi je uzdrimalo. Znao sam u sebi da su Tajne Vođe uredile da rukopis Knjige Zakona bude sakriven ispod Kula Stražara a Kule Stražare ispod skija; da su me oni primorali da napravim ključ za moje stanje odsustva rukopisa; da su oni usmeravali Kenneth Ward-ove akcije godinama da bi on mogao da bude sredstvo otkrića, i uredili svaki detalj događaja na takav način da bih ja mogao da shvatim to što sam uradio.

Da; ovo povlači sa sobom teoriju o moćima Tajnih Vođa tako romantičnu i preteranu da se čini da je teško vredna osmeha prezira. Pošto se to događa, gotovo paralelni fenomen je došao do prolazne ocene deset godina kasnije. Nameravam da ga navedem ovde da bi pokazao da su najobičniji događaji, očigledno nepovezani, u stvari jedino razumljivi pomoću pretpostavljanja nekih takvih ljudi kao što su Tajni Vođe A? A? koji poseduju neko takvo predviđanje i moć kao što sam im pripisao. Kada sam se vratio u Englesku na Božić, 1919.g., svi moji planovi su se slomili na komade zbog nepoštenja i podmuklosti bagre koja je zastrašila u ludilu mog izdavača u Detroitu. Zavetovao sam se ponosno da se staram o određenoj osobi; ali sam praktično bio bez novca. Nisam mogao da vidim neki moguć način da nastavim svoj rad. (Biće povezano na prikladan način kako je došlo do ovog stanja stvari, i zašto je bilo neophodno za mene da to podnesem.)

Zatekao sam se na Moret-u, na ivici Šume Fontainebleau, nisam imao ništa da radim osim da čekam. Nisam bacao uvis sunder u jakom očaju kao što sam uradio jednom pre na moju sramotu - već sam bio udaren dovoljno žestoko po zglavku da se izlečim od toga - ali rekao sam Bogovima, „Pazite, uradio sam svoje najprokletije, i evo me u mrtvom centru. Ne idem dalje kroz zbrku: zahtevam određeni znak od vas da sam ja još uvek vaš izabrani prorok“. Stoga sam zapisao u mom dnevniku, 12. Januara 1920.g., sledeće:

---

¹²⁹

Iz Ispovesti Aleister Crowley-a (New York: Hill and Wang, 1970.g.)

Ja sam sklon da u svoje Čutanje uključim sve oblike ličnog rada, i od ovoga je vrlo teško odustati, samo zato što sam još uvek uplašen od „neuspeha“, što je apsurdno. Trebalo bi očigledno da budem neprivržen, čak i da Izbegavam Nesreće Prisutne U Odbijanju Prokletstva Mog Stepena, ako može da mi se oprostí zbog íabegavanja.

A zašto bi trebalo da napustim moju Uspešnu Kornjaču i gledam u ljude dok moja donja vilica visi dole? Treba li da vidim šta Yi kaže? Da. Pitanje: Treba li da ostavim svaki magijski rad do pojave jasnog znaka?

Odgovor:

Nikakav simbol ne bi mogao da bude određeniji i jasniji.

Prizvao sam Aiwass-a da rukuje Stabljikama; i, želeći da pitam „Šta će biti Znak“? trenutno dobio aluziju na CCXX naše Dame Babalon: „Sveprisutnost mog tela“. Ali ovo nije sasvim jasno; uzeo sam to mentalno kao da se odnosi na očekivani dolazak Naše Dame, ali to može da označava trans, ili gotovo sve. Zato hoću da pitam Yi, kao moj poslednji magijski akt u postojeće vreme.

Mislim da ovo označava dolazak Naše Dame. Ozbiljno sumnjam da heksagram ne bi trebalo da bude:

koji bi sigurno morao da označava to. Da ja treba da sumnjam u sve je apsurdno; ja ću da prepoznam Znak, bez neuspeha. I s ovim završavam Belešku, i čekam taj Znak.

Sledeće unošenje je datirano Nedelja, 1. Februar.

Prija mi da čitam unošenje od 12. Januara s velikom pažnjom. Sada: U Petak, 30. Januara, otišao sam u Pariz, da kupim olovke, Mandarina, paletu, Napoleon Brendi, slikarska platna, i drugi pribor za umetnički tužan zanat. Dobio sam priliku da pozovem moju staru ljubavnicu, Jane Cheron, što se tiče nje vidi Ravnodnevicu, Tom I, „Tri pesme“. Ona nikada nije imala ni najmanje interesovanje za okultne stvari, i nikada nije uradila neko delo u svom životu, čak ni neki rad iglom. Video sam je jednom pre mog bekstva iz Amerike, i ona je rekla da ima nešto da mi pokaže, ali nisam obratio naročitu pažnju, a ona nije insistirala. Moj cilj za zvanje u ovoj drugoj prilici bio je višestruk: želeo sam da vidim čoveka s kojim je živela, koji se još nije vratio iz Rusije; želeo sam da vodim ljubav sa njom; i želeo sam da popušim nekoliko

lula opijuma sa njom, ona je bila posvećena tom velikom i užasnom Bogu.

Razmotri sad: Rad po kome sam Magus počeo je u Kairu (1904.g.) sa otkrićem Stele Ankh-f-n-Khonsu-a, na kojoj je glavni predmet Telo naše Dame Nuit. Ona je reprodukovana u boji u Ravnodnevici, Tom I, Br. 6. Jane Cheron ima kopiju ove knjige. U Petak po podne, onda, bio sam u njenom stanu. Nisam postigao stvarno ništa zvajući je, i nameravao sam da odem. Ona me je zadržala da mi pokaže ovo „nešto“. Otišla je i uzela savijeno platno iz fijke. „Zatvori svoje oči“, rekla je.

Kada sam ih otvorio one su videle platno četiri stopa ili više po dužini, na kome je bila divna kopija, uglavnom na primenjenoj svili, Stele. Onda mi je rekla da su u Februaru 1917.g., ona i njen mladić otišli na Jug Francuske da se leče od naviknutosti na opijum. U takvim slučajevima nesanica je česta. Jedne noći, međutim, ona je otišla da spava, i pri buđenju ujutru našla da je, budna, nacrtala kopiju Stele na velikom listu papira.

Veoma je upadljivo da je tako veliki list papira trebao da bude pri ruci; takođe da su oni trebali da odnesu tu izuzetnu knjigu na takvo putovanje; ali još više da je ona izabrala tu sliku, šta više da je ona, koja nikada nije uradila ništa od te vrste pre, uopšte trebala da uradi to. Šta više, da je ona trebala da provede tri meseca u pravljenju trajne stvari od toga. Najviše od svega, da je ona trebalo da mi to pokaže u samom trenutku kada sam ja čekao ‘očigledan’ znak.

Zapazi, kako zbijeno Reči mog Unošenja u svesku od 12. Januara opisuju Znak, „Sveprisutnost mog tela“. A tu je ona bila - na poslednjem mestu na svetu gde bi je čovek tražio.

Zapazi, isto tako, tačnost Yi King-ovog Simbola

jer ☰ ☷ je naravno simbol naše Dame, a Bog ispod Nje na Steli je ☷☰
Sunce.

Sve ovo je jasan dokaz neizrecive moći i mudrosti Onih koji su me poslali da objavim Zakon.

Da su ovi događaji zaista rezultat proračuna i kontrole jednim delom od Tajnih Vođa, izgleda na prvi pogled da su obuhvaćeni ljudi pripremljeni da igraju svoje uloge od početka. Naše ranije veze, devojkina s opijumom, moje prijateljstvo sa njenim ljubavnikom, i njegovo interesovanje za moj rad; izostavi neku stvar i čitavi plan ne uspeva. Ali ova pretpostavka je nepotrebna. Stvarna priprema ne treba da se vraća nazad dalje od tri godine, kada je Stela izvezena. Možemo da dozvolimo Tajnim Vođama opciju vrednu pažnje, baš kao što šahista nije ograničen nekom specijalnom kombinacijom za svoj napad.

Možemo da pretpostavimo da ovi ljudi nisu bili na raspolaganju, znak koji sam tražio mogao je da mi se da na neki drugi podjednako impresivan način. Mi nismo obavezni da pravimo ekstravagantne pretpostavke da bi tvrdili da je očitost namere neodoljivo jaka.

Odbaciti ovaj komplikovan splet okolnosti, kulminaciju kakvu su oni učinili pri pokazivanju tačnog znaka koji sam tražio, je jednostavno nategnuti teoriju verovatnoće van tačke sloma. Evo dve komplikovane epizode koje dokazuju da ja idem, ne pomoću vere već pomoću viđenja, u mojim odnosima s Tajnim Vođama; a ovo su samo dve karike u veoma dugom lancu. Ova procena moje karijere će opisati mnoge druge podjednako impresivne. Mogu, možda, da poreknem moj unutrašnji instinkt pravo da posvedočim u nekom slučaju ove vrste u pitanju; ali kada, iz godine u godinu, ista vrsta stvari nastavlja da se događa, i kada, pored toga, nađem sebe u stanju da predskazujem, kako me je iskustvo naučilo da činim u poslednje tri godine, da će se one desiti, i čak i kako će komadi biti podesni za problem, ja sam opravdan u pretpostavci uzročne veze.

52

Porodica: javni neprijatelj Br. 1.

Cara Soror,

Do what thou wilt shall be the whole of the Law.

U svom poslednjem pismu ti pominješ „porodični pritisak“. Grozna reč, porodica! Sama njena etimologija je okrivljuje za servilnost i stagnaciju.

Latinski, famulus, ‘sluga’; Oskanski, Faamat, ‘on stanuje’.

Zamisli kakve grozne slike ona priziva iz uma. Ne samo Viktorijanska; gde god je porodica bila jaka, uvek je bila mašina tiranije. Slabi članovi ili slabi susedi: ona je duh rulje velike genijalnosti, ili uništavajuće suprotstavljanje pomoću beslovesne aritmetike. Naravno, čovek mora da bude iz dobre porodice da bi uradio nešto više što je vredno činjenja; ali šta da kaže kada se postavi pitanje Velikog Dela?

Blagoslovena ti, čitava snaga porodice je zasnovana na činjenici da ona mari samo za porodicu: stoga je njena magijska formula tako koncentrisana neminovno neprijateljska prema tako ekskluzivnoj indiviui čiji je cilj Inicijacija.

Njena osećanja recipročno se menjaju.

U svakom Magijskom, ili sličnom sistemu, ovo je nepromenljivo prvi uslov koji Aspirant mora da ispuni: on mora jednom za uvek i zauvek da stavi svoju porodicu van svog magijskog kruga.

Čak i Evanđelja insistiraju na tome jasno i uverljivo.

Sam Hrist (to jest, svako ko se podrazumeva pod ovim imenom u ovom pasusu) neosetljivo se odriče od svoje majke i od svoje braće (Luka VIII: 19). I on ponovo okuplja učenike koji su se potpuno odrekli od svih porodičnih veza. On ne bi dopustio čoveku čak ni da prisustvuje pogrebu svog oca!

Da li je magijska tradicija manje stroga?

Ne u tvom životu!

Jedini ozbiljni grimoar Srednjeg Veka je Knjiga Svete Magije Abramelina Maga. On govori otvoreno u vezi sa tim. On čak i ukazuje na porodicu kao na najozbiljniju od svih prepreka u izvođenju Operacije, i on daje tačne psihološke razloge zašto bi ovo trebalo da bude tako. Ti si to rekla sebi! „Porodični pritisak“ je tvoj zajedljiv i značajan izraz. Upravo tako.

Mislim da „porodica“ treba da obuhvati neku grupu osoba sa zajedničkim interesovanjima koja one očekuju i žele da podele sa tobom. Čovekova stara škola ili univerzitet, puk, golf klub, posao, partija, zemlja: svaka od ovih može da ne mari vrlo mnogo za tvoju udubljenost u stvari koje su strane njihovim sopstvenim. Ali porodica je klasičan model, zato što je njeno preimućstvo tako moćno i trajno. Počelo je kada si ispustila svoj prvi krik; tvoja ličnost je namerno izopačena i izvrnuta po porodičnom zakonu; a njihova zoologija je tako neadekvatna da oni uvek osećaju sigurno da je njihovo Ružno Pače Crna Ovca. Čak i za njihovu Budalu oni nađu upotrebu: on može da bude dragocen u Crkvi ili Armiji, gde je poslušna nesposobnost siguran ključ za napredovanje.

Prokleti bili! Oni su uvek na putu.

U Bramanskoj kasti, aspirant Yoge ima po pravilu da ispuni svoje dužnosti prema porodici i Državi; jednom kada su ovi poslovi određeno urađeni, on napušta rad, i postaje Sannyasi. Mnogi Maharajah, mnogi Wazir, da ne kažem ništa o manje odgovornim ljudima, planiraju njihove živote od njihovih najranijih dana nošenja svete Vrpce kao Brahmacharyi, s ovim ambicijama pažljivo planiranim; a kada pravi trenutak dođe za njega da nestane u džungli - ostalo je Ćutanje.

Dobar plan: to jest, ako čovek ima puno poverenje u Opštu Teoriju. Ali mi Belci ne vrujemo u Vede, bar ne u obojenom-u-vunu smislu koji dolazi prirodno do početnika Bramana; kao za „naše sopstvene“ - zašto naše sopstvene? - svete knjige, ni jedna inteligentna osoba ih više ne uzima ozbiljno. Neki ljudi veselo smanjuju i uzor Spasitelja u svojim sopstvenim slikama; drugi natežu tekst i mešaju simbolično tumačenje koje je manje više zadovoljavajuće - što može da bude urađeno s nekom gomilom legendi. Ali takvi izumi nas ostavljaju bez Prihvaćenog Autoriteta, a bez toga niko ne namerava da rizikuje svoj život. Tako Staza za ljude od spiritualnog integriteta počinje s

apsolutnim skepticizmom. Naše metode moraju da budu isključivo induktivne.

„Rizikuj svoj život“, jesam li rekao? Zaista jesam. Da uopšte postoji neka istina u svemu, i čak i u svakom značenju u životu, u samoj Prirodi; onda postoji jedna stvar, samo jedna viša stvar; da nađeš koji je čovekov neminovan Put.

Alternativa za Veliko Delo je spajanje poseda da bi svi vlasnici dobili jednak deo rasturanja, blesavosti i nepovezane gluposti.

Za izvođenje ovog Dela najbliža prepreka i najočiglednija je Porodica. Njena osionost je očigledna, u njoj se očekuje da se svako povinuje prioritetu.

U Ruskim nevoljama koje su sledile Oktobarsku Revoluciju, General Denikin, koji je pokušao da stavi Humpty-Dumpty¹³⁰ nazad na zid, zarobio je ostarele roditelje Lava Trockog, u neprijateljskoj komandi, i viteški mu telegrafisao da povuče svoje trupe na određene položaje, inače će stari ljudi biti streljani. Trocki je odgovorio „Pucaj“!

Poenta ove priče je da se nadam da će to odgovoriti na tvoje sledeće pitanje: Ti si veoma jasna i čvrsta u vezi sa porodicom; onda zašto ne insistiraš da svi tvoji učenici počnu sa domaćim potpunim uništenjem?

Zašto? Zato što je velik broj mojih ranih penjanja na stenu bio urađen na Mostobranu. Pitaj me nešto teže!

Pogledaj sada, kreda je svaki mogući elemenat opasnosti sa staništa onog ko se penje na stenu. Svaka čast onome ko može da je savlada!

Bitan deo Rozenkrojcerskog sistema je da Adept treba „da nosi kostim zemlje po kojoj on putuje“. Ja prihvatom ovo u najširem smislu. Pod tom rečju „zemlja“ shvatam ovu planetu i ovaj društveni status „po kome se svidelo Bogu da me pozove“. Braća Ruže i Krsta ne odobravaju monaški život ili samotnički život: možda su oni mislili da je takav način kukavički, ili bar priznanje slabosti.

Slažem se. Čovek bi trebalo da bude u stanju da živi normalan život člana svoje klase, po spoljašnjem izgledu; bar dovoljno tako da se ne pojavljuje kao prekomerno ekscentrik.

Možda se „Neka mojih služitelja bude malo i tajnih“! odnosi na neku takvu implikaciju. Ali uslov dopuštanja takve očigledne neodređenosti je ovaj: Da čovek treba da bude brz i kratak kao Trocki u nekoj sličnoj situaciji.

Ako je čovekova porodica od razumnih ljudskih bića, (Ali ona nikad nisu, ona je uzdahnula) čovek bi možda mogao da postupi najpametnije objašnjenjem situacije. „Ovaj moj Rad - vi ga ne razumete, nema potrebe da bi trebalo - je jedini važni deo mog života. Mislim da

---

¹³⁰ Jedna ličnost u obliku jajeta u dečijoj pesmi Majka Guska koja je pala sa zida i nije mogla da bude ponovo sastavljena.

treba da budem obazriv prema vašim osećanjima, a ne vdim razlog zašto bi moja izabrana karijera trebalo da pokvari naše odnose. Ima samo jedna stvar da se zapamti: AKO ikada i najmanje posumnjam da mi se suprotstavljate, ili osuđujete moje planove, ili ometate na neki način, čak i sa najboljim namerama, ONDA - jednim jedinim udarcem ja raskidam naše odnose, i to zauvek. 'Dobro, to je stvarno vrlo lepo od tebe, Sveti Čoveče', možeš da kažeš; ali ti nisi jedini koji treba da bude uzet u obzir, šta je s Majstorima? Da li nas drže na brnjici? Tradicija kaže da nije tako“.

Ovo potpuno zavisi od tebe. Ako si sasvim običan Aspirant, a nekoliko tuceta inkarnacija na jedan način ili drugi ne pravi takvu razliku, onda Oni verovatno uopšte neće brinuti zbog tebe. Tokom vekova, Karma će izvaljati nabore.

Ali - pretpostavimo da si ti od onih specijalno izabranih da izvršiš neku neophodnu operaciju u toku Njihovih planova? Sasvim drugi par čizama za koraćanje tom Stazom. Ne zamišljaj da još nisi na njoj, i jedno i drugo, baš zato što ti se dešava da budeš u raspoloženju poniznosti. Pešak može da bude moćniji od Stene, u nekim pozicijama.

Međutim, čak i ako nisi na njoj, možeš da počneš danas. To je jedna od stvari koje zavise isključivo od tebe.

Prema tome možeš da se zadovoljiš jednostavnom, opravdanom i razumljivom Zakletvom za sada: da posvetiš „sve što imaš i sve što si ti“ služejnu Reda.

Prednost takvog rada je da Veliki Kontrolor Grada Piramida odmah obraća pažnju. On uvodi tvoj aktuelan račun (Karma), i počinje s tobom sa Glavnom Knjigom za Gotovinu. To jest, on uređuje da tvoje greške budu plaćene na licu mesta, umesto uobičajenog kreditnog sistema koji produžava vekovima. Prednost ovoga je što znaš za šta si kažnjena, i odmah naučiš svoju lekciju.

Ovaj proces je, prirodno, veoma bolan tokom vremena; za jednu stvar, ti ne možeš da varaš sebe iluzijama u vezi sa tvojim bićem - velika duša, veliko srce, pogrešno shvaćen svetac, mučenik i heroj.

A - ovo ti kažem iz najgorčeg iskustva - agonija je ponekad ipak nepodnošljiva. Majstori (ili Gospodari Karne, ili sve što voliš: moram da izrazim sve ovo na glupavom romantičnom jeziku, da uopšte dobijem unakrsno značenje) vide poziciju s apsolutnom tačnošću; Oni odmah znaju kako tako-i-tako, što si ti napravila radije kao stvar ponude, je stvarno ono što osećaš da može da te dovede do predaje. Veruj mi, to je vrlo temeljno vejanje, „s kojim će on potpuno da očisti svoj pod“, kada Vannus Iacchi zuji u mlinu.

Promišljeno zakljinjavanje takvim Zakletvama, i strasna odanost njima, je najsigurniji metod pristupa Majstorima. Ti silom otvaraš Kapiju Njihovog hrama; ako nije stvarno jedan od Njih, ti si bar u Njihovoj klasi.

Samo jedna opomena: gore je nego beskorisno da prihvatiš ove Zakletve s nekom takvom ambicijom. Jedna od najdragocenijih privilegija tako dobijenih je čist opseg stvoren od čitave pretenzije.

Ovo je isto tako bolno van svih reči u početku. Dok proces ne počne, ti nemaš ni najnejasniju ideju kako si uvila sebe u slojeve laži.

Sada idi napred!

Love is the law, love under will.

Bratski tvoj,

666

53

„Majčina Ljubav“

Cara Soror,

Do what thou wilt shall be the whole of the Law.

Ti oduševljeno primećuješ da je ljubav majke prema izdanku nešto što nijedan čovek ne može da razume: a izgleda da ti visoko ceniš to!

Pa dobro, neki ljudi su imali doavno dobar pogodak u nju, značajan je Emil Zola. Vratar ulazi u hodnik, i poziva to ime hrapavom i gromoglasnom intonacijom. Unutra se gega, zdepast, ugojen, s naočarima, sklon studiranju Jevrejin, s najjačim od svih njegovih gromova pod njegovom rukom - La Terre, a onda šta?

La Terre za njega je zaista majka svih ljudi, jedini izvor naše važne ishrane, zemlja na kojoj smo svi mi ograničeni u lancima naših neumitnih tela, naše neizbežne potrebe za životom - i smrću.

Uzvišena teza? Šta on čini od nje? Tema Br. 1 u prvom poglavlju: seoska ljubav. Kako žestoka, kako tanana, sjaj zore na užarenim livadama! Mladić koji se udvara nije lenj; ipak on služi velikoj Prirodi na drugi način. On uzima dragocenu kravu da bude „služen“: od nje zavisi naše mleko, sir, puter, teletina i govedina. Ona isto tako daje našu Wienerschnitzel Holstein, naš Filet de Boeuf a la Robespierre, naš Sole au Gratin i naš oeufs a la Neige.

Gde Zola nije uspeo, ko može da se nada da će uspeti? Praviti razliku između životinje i životinje: ne, draga damo, taj zadatak ja ne napuštam pun žaljenja!

Ali u „rafinisanim“ slojevima? Taj pevac neće da se bori, O ti Aspirante na Svetu Mudrost! Često je gore; jer pod anestetičnim sredstvom, najfinije umne dame visokog društvenog položaja i religiozno ugledne su sklone da sipaju bujice nepristojnih reči koje bi izazvale gađenje najprostijih svadljivica iz sirotinjskog kvarta!

Ovo je zaključna činjenica: toliko dugo koliko je naš život vezan za život životinjskog i biljnog sveta, tako da smo robovi rođeni za njihove sasvim neiskorenjive navike, toliko dugo smo odvojeni od svakog uzleta mašte ili imaginacije takve kakva bi slomila lance koji nas pričvršćuju za glib.

Najdalekovidiji od naših proročko umnih pisaca, Aldous Huxley, utiskuje ovu crnu činjenicu na naša čela.

Prvi uslov „Hrabrog Novog Sveta“ mora da bude razdvajanje seksualnog od reproduktivnog života. Reč „majka“ mora da bude toliko gadna za sve valjane ljudske umove koliko je sada za svakog čoveka koji je razmotrio predmet s jasnom vizijom.

Znam da postoji odgovor na sve ovo; u stvari Knjiga Zakona nam omogućuje da je savladamo našim krupnim koracima.

Ali postoji još jedan aspekt „majčine ljubavi“ koji je vrlo važan, praktičan, i ni na koji način zavisao od idealnih razmatranja.

Šta smo pronašli u praksi kao neposrednu posledicu ovog ‘uzvišenog’, ovog ‘svetog’ instinkta?

Malo životinjskih vrsta neprekidno jede svoj izdanak; ali žene „znaju trik vredniji za dva od tog“.

Sledeći svedok: Dr. Doughty, koji se starao za zdravlje Trinity Koledža, Cambridge.

Brzo rutinsko ispitivanje: onda je on nagnuo svoju stolicu unazad, gurnuo svoje ruke duboko u džepove svojih pantalona, sredio pacijenta s ledenim pogledom; zatim su ove reči zajedljivo pale s njegovih usana: „Ti mlada budalo! Ti ideš i stavljaš najnežniji deo svog tela gde ja ne bih stavio moj kišobran“!

Magijska formula muškarca je da gura spolja, žene da se zatvara prema spoljašnjem.

Ovo je uopšte viđeno kao posesivni instinkt; on može često da bude maskiran kao „zaštitni“ ali njegova bitna istina je podstrek za ždranjem. Otuda slična smrti ideja „doma“, gde ona može da vari svoje žrtve u sigurnosti i natenane.

Stoga, kao što je Jung video u svojoj prvoj knjizi, i napisao impozantnim izrazima, prvi zadatak muškosti - „heroja“ - je da pobegne od majke. Sada sin, sa svojom muškom formulom, svojom formulom života, svojim instinktom da navaljuje napolju, da ruši sve što bi moglo da ga zadrži, nalazi da je savršeno prirodno da „ujeda ruku koja ga je hranila“, kao što negodovanje može žalosno da cvili. Ali ćerka nema tojagu da razbija, nema mač da seče; sve čemu može da se nada je da prođe kod snažnog mladog čoveka. Ameba, rođena od spajanja, hranjenja pomoću obavljanja praživotinja oko takvih plovniha čestica kakve dolaze u njenu oblast, samo je parazit na svojoj sopstvenoj majci sve dok spajanje nije potpuno.

Prema tome, kada je žena „tako dobra“, „tako posvećena svojoj ćerci“, neka Bog pomogne ćerci!

Njoj nikada nije dopušteno da razmišlja za sebe ni o beznačajnim stvarima; ona je nemilosrdno vezana ruka i noga za šablon njenog „pristojnog Hrišćanskog doma“; besplatna kuhinjska aljkava žena. Nema nade za bekstvo sem ako majčin vampirizam ne uzme oblik njene prodaje za najvećeg ponuđača.

Treba li da bude dodato da je „dobra majka“ obično sasvim nesvesna svega ovog, da li ćeš pročitati ove jednostavne izjave o prostoj činjenici u nemom besu?

Ali istina stoji: ženina formula je Smrt: „povratak Velikoj Majci“ je katastrofa za heroja, bilo da je on Coriolanus ili Peer Gynt.

Sigurno je nepotrebno da izrazim mišljenje o ovoj teoremi; možda sam morao bolje.

Svako ko nije totalno i zauvek uništio u sebi svaki trag ovog instinkta, uvištio svaki koren i ugljenisao ga Vatrom, ne može da preduzme prvi korak na Stazi Mudrih.

Kako je plemenito suprotna Muška Formula! Njen tovar bogatstva čitavog Univerzuma, onaj raskošni veliki trgovački brod koji slobodno preskače blistavi Okean, da odbaci samu Dušu Života na nepoznata i očarana ostrva!

Ovo nije samo nekoliko dobro izabраниh reči za koje predlažem da se postaraju za povećanje moje popularnosti u Ženskim Klubovima u Sjedinjenim Državama.

Love is the law, love undrer will.

Bratski tvoj,

666

P.S. „Majčina Ljubav“ je, naravno, grana porodične ljubavi o kojoj sam ti već pisao određenim izrazima. Od svih njenih pod-oblasti ova je najgora zato što je najjača, najprirodnija, tako reći, najživotinjskija. Ti si se patetično žalila više puta da mi se ne čini da poznajem svoj sopstveni um u vezi sa Prirodom; da ja uvek protivrečim sebi. Ponekad ti govorim da je sve u Prirodi; da se sve pokreće pomoću Prirode; da je protivljenje Prirodi izazivanje endotermičke reakcije, i onda skačem glavačke preko obruča moje konstrukcije i želim da ti prkosiš prirodi, da je napadneš, da je savladaš. Stvarno, dragi Majstore, to je isuviše loše od tebe!

Znam da to zvuči loše ali stvarno ne postoji protivljenje koje tu na površini izgleda da je. Mi možda govorimo o dve vrste Prirode. U jednom smislu može da se tvrdi da je krajnja formula Prirode Inercija; drugim rečima, da je par manifestovanog postojanja proizvoljan i veštački razvoj Nule prema kojoj sve uvek mora da se uravnoteži.

Sada rekavši to, za sve namere, odgovorili smo na pitanje koje ona postavlja; čitav pozitivni razvoj mora da se sukobi sa tom

Inercijom. To je protivljenje između Magijske Staze i Mistične; stoga bez straha možemo da kažemo da su svi oblici napretka, iako oni koriste formule prirode koje su ih dovele do njihove sadašnje situacije, pokušaji da se nastavi dalje na putu Prave Volje.

Posebno je važno da se shvati ovo u sadašnje vreme kada Eon Horsa upravo dolazi svojim putem. Jer Eon Izide, eon Majke, posmatra čitavu Prirodu kao spontani rast opšte mogućnosti. U eonu Ozirisa, ograničenje Porodice pojavljuje se po prvi put.

Svet bića koja imaju moć čulnog opažanja je odvojen na gomile, svaka porodica, pleme, rod i nacija, deluje kao jedinica i stoji u naoružanoj neutralnosti s obzirom na slične grupe. Ali u Eonu Horsa ovaj sistem je srušen. Takav slučaj je već obilno očigledan.

Totalitarizam u svakom od svojih oblika teži da sruši porodičnu strukturu. On uzima u obzir samo Pojedinca, a njega, samo kao jedinicu u haosu države.

Iskustvo će bez sumnje dokazati da ova ideja jednostavno neće delovati. Pojedinac će doći do svoje svojine, ali biće nemoguće da se rekonstruiše Porodični Sistem.

Naročito će biti nemoguće da se održi intiman odnos između Majke i Deteta, koji je bio tako dominantna karakteristika prošlih civilizacija.

Sami društveni i ekonomski razlozi su u staro vreme težili da cementiraju odnos, postaju centrifugalni u svom dejstvu.

54

„O niskosti“

Cara Soror,

Do what thou wilt shall be the whole of the Law.

Da, zaista! Kao što ti naslućuješ, nalog da se „kupi jaje savršeno crne kokoške bez cenkanja“ je drugi način izlaganja Priče o Biseru Velike Cene: mnogo bolji način. Jer kupac Bisera nije mislio o izjednačenju vrednosti, što je upravo ono što čovek ne sme da čini. To Jaje je nemerljivo novcem.

(Dalje, kazivanje uči čoveka da insistira na savršenstvu; kokoška ne sme da ima nijednu boju osim crne na svakom peru.)

Da počnem, Ekonomija ne označava štednju i tvrdičluk. Ona označava: zakon kuće. U praksi, čovek može da kaže „menadžment“. Finansije su samo jedna grana nauke, baš kao što su razmena, ucena, izdaja i dvolično ponašanje samo komponente savremenog državištva.

Prvo (draga voljena braćo) niskost je apsolutna kontradikcija Učenju Knjige Zakona. Jer Reč Greha je Ograničenje, a niskost je prosto najflagrantniji slučaj Ograničenja. Takođe, gotovo uvek postoji elemenat Straha u niskosti; bar, ja bih voleo da se kladim da 95 odsto podlih ljudi prvobitno postaju takvi zato što su oni predvideli starost bez prijatelja i bez novca. A strah je naročito zabranjen u Knjizi: III: 16: „ne plašite se da podnosite kletve“. Postaje gnevna, III: 17 i nastavlja: „Nemojte uopšte da se plašite; ne bojte se ni ljudi, ni Sudbine, ni bogova, ni bilo čega. Ne plašite se novca, ni smeha ludog naroda, niti bilo koje druge sile na nebu ili na zemlji ili ispod zemlje“. Onda prilično dobro svi pozitivni nalozi obuhvataju naglo oduševljenje. „Lepota i snaga, poskočan smeh i prijatna čežnja, silina i oganj, to je naše“. (AL, II: 20)

Šta više, niskost se čak ni ne isplati! Nameravam da ti kažem zašto je ovo, i kako se stvari završavaju.

Šta je novac? Sredstvo razmene smišljeno da olakša obavljanje poslova. Ulje u mašini. Vrlo dobro, onda; ako umesto dopuštanja njegovog toka toliko slobodno i glatko koliko je moguće, ti ometaš samo njegovu prirodu; ti ga sprečavaš od vršenja njegove Prave Volje. Prema tome svako „ograničenje“ (ta reč opet!) razmene bogatstva je direktna povreda Zakona Theleme.

Priča Br. Tri, „Čarobna novčanica“.

Jedne večeri čovek je ušao u krčmu i potražio gostoprimstvo. Ujutru, kada je došao njegov račun, on je našao da nema ništa osim novčanice od £ 100. „Bojim se da nemam sitninu dok se Banke ne otvore“. „Oh, neka ostane na tome - vratiću se sledeće nedelje - imam dovoljno benzina da me odveze kući“.

„Pri ruci“, pomisli Boniface, „to će upravo isplatiti mog pivara“. To je podsetilo pivara da plati svog žitarskog trgovca, koji mu je već dosađivao zbog isplate. On nije bio neprijatan zbog toga; njemu je stvarno trebao novac za njegovog zemljoradnika, vrednog čoveka koji je želeo da izgradi neke nove poljske klozete, a graditelj nije mogao da da neki kredit zato što je bio pritisnut od čoveka koji ga je snabdevao materijalima, čoveka u velikoj nevolji zbog duge bolesti njegove supruge, i nužnosti hitne i vrlo skupe operacije.

Tako je doktor otišao, vrlo dostojanstveno, do lokalnog imovinskog agenta, i uredio prvu uplatu za novu kuću koju je želeo tako dugo. „Alo! Alo!“! smeja se agent; „evo nas opet. Zanimljivo je, ali ja sam isplatio ovu novčanicu samo pre deset dana“!

Tako su tu sedam sputanih i zabrinutih ljudi učinjeni srećnim, a Novčanica je bila u rukama svog prvobitnog imaoca.

Sada za Istinitu Priču Br. 1. To je moje iskustvo. Kada sam, skoro pre 40 godina, išao preko Španije, praćen samo jednim učenikom, u upotrebi je bilo malo papirnog novca, bar u prilično primitivnim mestima prema kojima smo pokazivali naklonost. Valuta je bila ograničena

na srebrni pezos i njegove delove. Oko 90 milja severno od Madrida, našli smo, jednog lepog jutra, da je naš dobro osmišljeni pokušaj da platimo naš račun u krčmi izazvao senzaciju: ljudi u Krčmi su brbljali i gestikulirali između sebe oko pola sata pre nego što su izneli našu priznanicu i poželeli nam Hasta la vista!

Sledećeg dana, ista stvar, nešto gora. Dan posle, još gora; i videli smo da su se raspravljali zbog kovanog novca kojeg smo mi predali. Konačno, oko 20 milja od Madrida, oni uopšte ne bi mogli da uzmu naš novac! Umesto toga, oni su ukazali da smo mi Engleska gospoda i da bi oni bili večno počastvovani i zahvalni ako bi mi poslali novac iz Madrida!

Pri dolasku u taj grad primetili smo duge redove ljudi koji opkoljuju Banke; stavio sam prst na nos i rekao Aha!

Ali, sedeći u kafani, oh ne! uopšte ne! Pezosi su prošli bez pitanja. Pa dobro, pa dobro! Tako sam počeo razgovor sa obaveštenim čovekom i on mi je ispričao celu priču. Izgleda da je Direktor Carine imao brata u Meksiku koji je izrađivao mesingana krevetska postolja. Stubovi od ovih bli su napakovani sa falsifikovanim pezosima Fernanda VII i nekog drugog kralja - zaboravio sam njegovo ime - napravljenim od iste standardne srebrne legure kao i pravi kovani novac, i tako dobro napravljenim da je jedini način da se kaže da su lažni to što su izgledali noviji nego što bi trebalo da budu, s obzirom na vreme! I tako (nastavo je moj obavestilac) bilo je panike, i niko uopšte ne bi uzeo novac, a grad je umirao na nogama! Prema tome Vlada je dala naređenja Bankama da menjaju ma koji kovani novac za njihov ekvivalent u sveže kovanom novcu - zato su ovi redovi - i „svako je opet srećan“. „Ali“, zamerio sam, „vidim da ti imaš neki stari kovani novac“. On se nasmejao. „Ovi su jednooke mazge u Bankama! Sve ludosti! Danima pre svi smo se složili da uzimamo svaki novac bez pitanja - i toliko dugo koliko svi mi radimo tako, zašto, niko nije povređen“!

Ja ne tvrdim lažno da ima nešto novo u vezi sa ovim; čitava teorija kredita obuhvata verovatnoću nekih takvih dešavanja.

Kada sam se prvi put iskrcao u S.A.D. (1900.g.) odmah sam primetio da praktično svi izgleda da imaju novaca kao pleve, uprkos statističkim podacima. „Oh, to je jednostavno“! objasnio je bankar kome sam to pomenuo; „u ovoj zemlji smatramo da novac cirkuliše 9 puta brže nego u Engleskoj. Jedan dolar obavlja posao za devet“. Posle toga, godinu kasnije u San Francisku, sve je izgledalo veoma skupo. Zašto? U S.F. čovek teško da je ikada video bakarni novčić; novčić od pet centi (2 1/2 d) bio je najmanji u praktičnoj upotrebi. Produžio sam za Honolulu, bilo je dvaput gore; a tu je srebrn novac u vrednosti od deset centa (5 d) bio najmanji kovan novac koji je čovek ikada video. Nekako je napravljen zbog sklonosti krađi. Kada čovek okleva da isplati novac ne može da očekuje da drugi ljudi osećaju drukčije. Tako sve

postaje rastuće zatvoreno. Ja ne poričem vrlinu štednje, ali to je dug i mučan posao; a sve velike sreće su stvorene pomoću oštroumnog kockanja. Čak i ako tvoja politika bude „mali profiti“, ona je neuspešna sem ako ne osigura „brze povratke“. Ovo je dublje značenje poslovice „Vreme je novac“.

Onda proširi svoju misao: iz razmatranja novca (koji smo izabrali samo zbog zgodne diskusije) primeni ove principe na sfete svih drugih planeta. Ti ćeš vrlo brzo povećati uživanje u životu van svih granica i verovanja!

Love is the law, love under will.

Bratski tvoj,

666

55

Novac

Cara Soror,

Do what thou wilt shall be the whole of the Law.

Pitaš me za inicirano mišljenje u vezi sa snagom novca. Kao što pesnik kaže: „U redu oka;¹³¹ ja sam čovek advokat“. F. Marion Crawford, Viktorijanski romanopisac, sada (mislim zaslužno) zastareo, iako sam video jednu od njegovih knjiga prošle nedelje na policama za dva penija derikožine biblioteke,¹³² napisao je priču Gospodin Isak zasnovanu na životu nekog gospodina Jacobs-a, Indijskog Rothschild-a od pre dve generacije, finansijski prinčevi, malo rata - sve. Jedne noći u Bombaju teret bogatstva slomio je njegove nerve; stajao je na prozoru hotela i bacao veliku količinu novca rulji. Brzo posle toga došao je stranac i rekao mu, „Ti si uvredio četvrtu od velikih moći koje vladaju ovim svetom; ona će se uzeti od tebe“. Bilo je tako; on je izgubio sve. Na kraju je postao, po običaju, Sannyasi, i umro (pretpostavljam) s uobičajenim ugledom.

Razmišljao sam o ovom događaju u Parizu za vreme dvadesetih, kada sam video Američke turiste kako lepe na poklopcima svojih kola novčanice od 1 000 franaka, ili ih cepaju i njima pokrivaju podove banaka. Mračno sam prognozirao Dvadeset -Devetu. I bilo je tako.

„Divan rad“! šarmantno primećuješ; „ali teško da sam nešto tražila da znam“. Strpi se dete!

---

¹³¹ Egipatska, Grčka i Turska jedinica težine oko 2 3/4 funte.

¹³² Nikakav pozajmljivač novca u pijanstvu krivice plus delirijumu kokaina pojačanom kofama hašiša ne bi se usudio da sanja o dobijanju takvog interesa na svoj kapital kao ovi vampiri.

Novac je četvrta velika moć, „koje su druge tri“? Dođi, dođi, ti možeš sigurno da uradiš to u svojoj glavi. Četiri moći Tetragrammatona, zar ne?

Vrlo dobro! Prva Velika Moć je Yod, Otac, Vatra, Štap, Plamen Kreativnog Duha. Druga je He, Majka, Voda, Pehar, More kome sve stvari teže; ona je dar zadovoljenja, upijanja, privlačenja svih stvari k sebi.

Treća je Vau, Sin, Mač, kretanje, prodirući elemenat, dvostruk po prirodi. Jer on je intelekt, ali isto tako rezultat asimilovanog Duha, protumačenog, pretvorenog i primenjenog posredstvom vrline Pehara da proširi, da objasni, da sovede u svesno postojanje.

A Četvrta je He završno, Čerka, Zemlja, Disk, Pentakl ili Novčić - Novčić na kome je utisnuto obličje Reči koja je stvorila to pomoću drugih oblika Energije. Ona je Princeza Tarota o kojoj je napisano: „Zaista je velika njena moć kada je tako čvrsto uspostavljena“.

Banalno je, i ne sasvim istinito, kazivanje da novcem ne može da se kupi ništa vredno posedovanja. Ali može da odredi uslugu, stvarnu meru moći i slobodno vreme; bez ove dve prednosti najsajjniji duh je praktično paralizovan. On može da uradi mnogo da osigura zdravlje ili da ga povрати. Istina je da je novac samo onda nezgodan kada čovek počinje da ga broji.

Zatim postoji putovanje, pod kojim ja ne podrazumevam svet-skog putnika; i povučенost, manje dostupna svake godine pošto nametljivci prodiru u svaki ugao života.

Ali ovo je uzgred; tekst, opšti smisao i teza rasvetljenog i rasvetljavajućeg govora je gornji Epigram, koji nije samo jedna od ekstravagantnih besmislica kojih se opravdano stidim. On je Biser Velike Cene. Zapazi da je to formalno uopštenje principa stare zapovesti „da se kupi jaje savršeno crne kokoške bez cenkanja“. Želim da shvatiš uzvišenu važnost ovoga. Za jednu stvar, ide ruku pod rukom sa čitavom doktrinom tako zvanog odricanja - koje nije od ove vrste. Ti se ne „odričeš od“ pet šilinga ako platiš to za seosku kuću sa 3 000 jutara zemlje s pravom na lov, i najbolje pecanje lososa na Deeside-u, da li bi ti? Ovo je Veliko Tumačenje Zapovesti, da ni jedna jednačina nije moguća: Magijska Moć je neizmerno vrednija od nekog iznosa novca. Ali Epigram je jako praktičan. On može da zvuči malo romantično, ali - ovde ide! Zajednica koja razmišlja o uslovima bogatstva je bogata; o uslovima novca, siromašna. Kako to? Zato što prethodno obuhvata neocenljivo.

Par Japanskih rvača može da bude vredniji od Fidije, Robert Browning-a, Ticijana i Mocarta po uslovima kasapinovog mesa. Možemo da promenimo netačnu otrcanu izreku „novcem ne može da se kupi ništa vredno posedovanja“ u „Stvari vredne posedovanja ne mogu da budu cenjene po uslovima novca“. Vidiš, nema računanja. Operacija za spašavanje života tvog deteta: da li brineš ako hirurg želi pet funti ili

pedeset? Naravno, možda nemaš pedeset, ili budeš obavezna da zavedeš štednju na drugi način da ih dobiješ; ali to ne pravi neslogu kao ono što osećaš u vezi sa tim. Kakva je vrednost Univerzitetskog Obrazovanja? Odgovor je da je ono čista kocka. Student može da koristi svoje prednosti da se bogato oženi, da privuče suprugu milionera, da zaradi sudijski položaj ili položaj u Kabinetu, da zaradi £ 500 godišnje kao doktor, £ 150 kao nastavnik - ili može da se izgubi u procesu. Tako sa svim spiritualnim vrednostima; one su, u najbukvalnijem smislu, neprocenjive. Prema tome - ne počinji da računaš!

Najočiglednije od svega, kada dolazi do Velikog Dela, novac se uopšte ne računa. Ja ne pišem o nekom Magijskom radu u ograničenom smislu izraza. Shaw kaže: „Admirali uvek žele više bojnih brodova“ a J.F.C. Fuller: „a ako je advokat više nitkova za vešanje“. Ovo se primenjuje na svakog čije srce je u njegovom poslu. (Naravno, u ovom slučaju, novac je kao sve druge stvari od vrednosti; ništa se ne računa sem Posla.) Ovo je, takođe, zdrava Magijska doktrina.

Nedostatak novca je sasvim druga stvar.

Nije li vreme da mi pošalješ ček?

Love is the law, love under will.

Bratski tvoj,

666

56

Brak - Svojina - Ratna politika

Cara Soror,

Do what thou wilt shall be the whole of the Law.

Direktno i indirektno, ti već imaš sve što ti je potrebno u vezi sa brakom u njegovom odnosu na Magijski Trening. Hinduska poslovica rezimira sve to: „Ima sedam vrsta supruge - kao majka, sestra, ćerka, ljubavnica, prijatelj, neprijatelj i rob; od ovih jedina dobra je poslednja“.

Ali iz tvojih pitanja zaključujem da ono što želiš je savet koji se daje, kako na brak kao na instituciju gleda Knjiga Zakona. Vrlo dobro.

On nije stvarno pomenut; ali da je razmotren pokazano je upotrebom reči „supruga“ - AL, I: 41. Tekst potvrđuje moju tezu „Neće biti svojine nad ljudskim telom“. Toliko dugo koliko se ovo upražnjava ne vidim razlog što dva ili više ljudi ne bi trebalo da nađu da je zgodno da naprave ugovor u skladu sa zakonima običaja njihove zajednice.

Ali moja gornja teza je veoma važna; zapazi žestinu pretnje u AL-u, I: 41-42!

Što se tiče svojine uopšte, Knjiga ne nameće svoju volju. Toliko daleko koliko čovek može da vidi, ona izgleda da se drži „dobrog starog pravila, jednostavan plan da ljudi treba da prihvate onoga ko ima moć i da treba da čuvaju onoga ko može“.

Sada što se tiče rata. Teško da treba da postaviš pitanje; čitava Knjiga vrví sa tim; ona potresa, ona udara, ona podstiče na gotovo svakoj stranici. Ona čak ulazi u detalje. Strategija: „Vrebaj! Povuci se! Na njih“! (AL, III: 9) Zatim AL, III: 3-8. Engleska, pretpostavljam. Stih 6 predlaže minopolagača za svakog ko je video čoveka u akciji. Stih 7 može da se odnosi na tenk ili avion - ili na nešto što još nemamo.

Zapazi isto tako Stih 28, iznenađujući zaključak za dugačko magijsku instrukciju o „Kolačima Svetlosti“. Zatim misteriozno otvaranje Stiha 46 zahteva pažnju i istraživanje! Mogu li „Četrdesete“ da se odnose na godine od '39.g. (e.v.) na dalje - hoće li ovaj rat trajati do '49.g. (e.v.)? Mogu li „Osamdesete“ da budu simbolične, kao dekada u kojoj opšti mir izgleda gotovo svakome kao osiguran za neograničeni period?

Postoji izvestan broj drugih pasusa jednako ratobornih; ali vidi II: 24. To je upozorenje protiv ubilačkog sukoba između majstora; vidi isto tako III: 58, 59. Hitler možda dobro navodi ove dve opomene da je stvarna opasnost revolt ropskih klasa. One ne mogu da rukovode izgradnjom; ni malo ranije ne nalaze sebe u krizi od smrdljivog smeća u vezi sa demokratijom koju su bacili u kantu za đubre Napoleon i Staljin.

Postoji jedan izuzetak za opštu ideju o nemilosrdnosti; neka senovita vizija viteškog tipa rata je odobrena nama u AL-u, III: 59: Značajno je, možda, da je ovo i preformulacija Theleme došla neposredno pre „Postoji kraj reči Boga ustoličenog na Raovom prestolu, koji osvetljava nosače duše“. (AL, III: 61) A to je „Kao braća se borite“! Možda Eon može da da rođenje nekog tipa rata „po Queensbery pravilima“ tako reći. Krštenje onih koji ističu svoje pravo da pripadaju Majstorskoj klasi. Nešto što, ukratko, nije potpuno različito od turnira Feudalnih vremena. Ali o takvim stvarima ne bi trebalo da brinem da li da rizikujem neko sasvim pozitivno mišljenje.

Poslednji deo tvog pitanja odnosi se na politiku. „Reč politika iznenađuje sama po sebi“ kako je Grof Smorltork primetio. Praktično svi ovi delovi Knjige koji se bave društvenim pitanjima mogu da budu smatrani političkim u starom i valjanom smislu reči; o savremenoj politici ona smatra nedostojnim da govori.

Love is the law, love under will.

Bratski tvoj,

666

Bića koja sam video mojim fizičkim očima

Cara Soror,

Do what thou wilt shall be the whole of the Law.

Da li znaš da je moje životno pravilo da nikada ne tvrdim ono što ne može da bude provereno, ili bar podržano od potvrdnog dokaza, o nekom predmetu koji spada u Magiku.

Kada, stoga, izražavaš radoznalost kako je normalno nad-čulni svet otkriven mojim čulima, a naročito čulom vida, moraš da prihvatiš moj odgovor „bez predrasude“, „pod ružom“ i „u Pikvikovskom smislu“. Ako izabereš da me nazoveš ludim i/ili lažovom, ja ću prihvatiti mišljenje sa mojom uobičajenom hladnokrvnošću. Da li je ono što ti kažem „istinito“ ili nije važno, ili u svakom slučaju ne dokazuje ništa posebno. Ono što je važno je da ne prihvatiš ništa što je iz „Astralnog Nivoa“ bez najuverljivijeg i nepobitnog dokaza.

To je dovoljno za deo prigovora na to; sada uranjam direktno u autobiografsko.

Počinjem sa mojim detinjstvom. Postoji jedan događaj, ne sasvim primenljiv na ovom mestu, ali ipak od tako velikog značaja da se ne usuđujem da ga izostavim. Mora da sam imao oko 6 godina. Skakutao sam od radosti oko mog oca za vreme šetnje livadama. On je pokazao gomilu kopriva u uglu polja, blizu kapije (i danas mogu da vidim to sasvim jasno!) i rekao mi da ako ih dodirnem one će me opeći. Neka moja reč, gest, ili izraz naveo ga je da doda: Da li bi ti radije da ti se kaže ili da naučiš iz iskustva? Odgovorio sam, trenutno: Radije bih da naučim iz iskustva. Prilagodivši akciju rečima, brzo sam krenuo napred, uronio u gomilu i naučio.

Ovaj incident je ključ za problem mog karaktera. Ali, kao dete, šta sam shvatio? Ne mogu da zamislim neku osobu koja je potom posvetila svoj život Magici koja nema bar jedno rano iskustvo viđenja anđela, ili vila, ini nešto od te vrste. Samo A.C.? Nikad niko. Ja sam vaspitavan na Bibliji, bukvalno, fundamentalistički - sve što bi Plymouth-ski Brat mogao da poželi. Nikada mi nije palo na um da sumnjam u reč o onome što mi je rečeno. Možda je Vukov Rep zdravog skepticizma blede zasvetlucao u dobu od 10 godina, kada sam pitao mog učitelja kako je to bilo da je Hrist uspeo da bude mrtav tri dana i tri noći između Petka noću i Nedelje ujutru. On je rekao da ne zna, i (na sledeće pitanje) da niko nikada nije objasnio to. Ovo me je samo ispunilo ambicijom da budem veliki egzeget koji mora da objasni to. Nikada mi nije palo na pamet da sumnjam u priču.

Pa dobro, svo ovo vreme, a zatim kroz pubertet, uprkos mojoj romantičnoj sklonosti, mojoj udubljenosti u magiju Sir Walter Scott-a,

mog imaginativnog života kao jednog od njegovih heroja, i ostalo od toga, nikada nisam imao čak ni trenutnu iluziju da će nešto od te vrste ikada da mi se dogodi. Prošao sam kroz sva kretanja; često sam posećivao sva mesta gde sam smatrao da će se takve stvari verovatno desiti, ali ništa se nije desilo.

Postoji jedan izuzetak i to jedan jedini.

Bilo je to 1896.g., u Arolla-i na Pennine Alpima. Poveo sam mog rođaka, Gregor Grant-a, dobrog planinara ali s malo iskustva što se tiče penjanja, i u jadnom fizičkom stanju, na drugo (prvo bez vodiča) penjane na sever severo-istok greben Mont Collon, dugo i naporno penjanje više nego prosečno teško. Morao sam da mu pomažem sa konopcem u toku penjanja. Zbog toga smo kasnili. Zaleteo sam se najbržim putem dole, kratak ali veoma strm greben sa jednim neosporno lošim slojem, veliko snežno polje na vrhu doline. Na dnu zadnjeg nagiba obluci razasuti po kosini, lagano idući, vodili su do snega. Skinuli smo konopac, i ja sam seo da ga namotam i pripalim lulu, dok je on tumarao dole. Od ovog vremena bio sam umoran kao 14 pasa, svaki umorniji od svih ostalih stavljenih zajedno; ono što ja nazivam „budalasto umoran“. Imao sam mogućnost (jer smrknuće je bilo blizu) da se odmaram 5 ili 10 minuta. Oporavljen, skočio sam na noge, prebacio namotani konopac preko ramena, i počeo da trčim dole. Ali bio sam isuviše umoran da trčim; popustio sam.

Onda, na moju začuđenost, video sam na kosinama ispod mene, dva mala druga kako veselo skakuću naokolo na oblucima. (Na trenutak te podsećam da su sve moje srednjovekovne priče bile Keltske; nikada nisam čitao Teutonske mitove i bajke.) Ali ovi mali ljudi su bili tačno tradicionalni gnomi Nemačkih narodnih priča; Heinzelmänner koje čovek ponekad može da vidi na Nemačkim kriglama (nikada nisam pio pivo u mom životu) i na frizovima na zidovima Conditorei.

Veselo sam ih pozdravio - prvo sam pomislio da su oni neki od lokalnog plemstva i ljudi tipa kojeg još nisam sreo; ali oni nisu obratili pažnju, samo su nastavili da igraju naokolo. Oni su bili još uvek u tome kada sam došao do mog rođaka, zaklonjenog iza nekih velikih oblutaka u podnožju nagiba; i više ih nisam video.

Video sam ih tako jasno kao što sam uopšte sve video; tu nije bilo ništa sablasno ili polu-prozračno u vezi sa njima.

Zanimljiva stvar je da nisam pridavao značaj ovome. Pitao sam mog rođaka da li ih je video; on je rekao da nije.

Moj um je prihvatio incident tako jednostavno kao da sam video divokozu. Ipak čak i danas kada sam već video mnogo i mnogo čudesnih stvari, ovaj incident odudara kao najjednostavniji i najjasniji od svih mojih iskustava. Dao sam sebi najveće ocene!

„Zašto“? Nije li ti jasno? To znači da ja nisam polu histeričan tip koji uzima željene fantazme kao činjenice. Kada sam počeo ozbiljno da

studiram i praktikujem Magiku u Jesen '98.g. e.v., želeo sam i želeo svom svojom snagom; ali nikada nisam dobio ništa od toga. Sa izuzetkom koji je gore zapisan, moja prva iskustva bila su direktan rezultat intenzivnog magijskog napora na tradicionalnim poslovima; tu nije bio nepredviđen događaj u vezi sa tim; kada sam prizivao N do vidljive pojave, dobio sam N i nikoga drugog. Ali čak i tako, tu nije bilo mnogo toga da se uprska!

Prvo određeno fizičko viđenje bilo je prouzrokovano „evokacijom do vidljive pojave“ Goetia demona Buer-a od mene i V.H. Frater-a „Volo Noscere“. (Naš predmet bio je da produžimo život, u bliskoj opasnosti, V.H. Frater-a Iehi Aoura - Allan Bennetta - Bhikkhu Ananda Metteya - i bilo je uspešno; on je živio još 20 i više godina. A to su bile čudne godine!)

Bio sam sasvim budan, uzbuđen, revnistan posmatrač na vreme.

Hram je bio približno 16 stopa sa 8 i 12 visok. Mali „dvostruka kocka“ oltar od akacije bio je u centru kruga; van ovoga bio je trougao u kome je ponuđeno demonu da se pojavi. Soba je bila ispunjena gustim dimom tamjana, neki tamjan od Abramelina, ali ponajviše, u specijalnoj kadionici u trouglu, Dittany od Krita (mi smo odlučili da upotrebimo ovu, kako je H.P.B. jednom rekao da je njena magijska moć bila veća od magijske moći svake druge trave).

Kako se ceremonija nastavljala, mi smo postali svesni da dim nije bio isti po gustini svuda po sobi, već je težio da bude gotovo neprovidan u nekim njenim delovima, ali potpuno prozračan u drugim. Ovaj efekat je bio mnogo određeniji nego što bi mogao da se objasni da je zbog promaje ili naših pokreta. Uskoro se skupio još potpunije, sve dok nije bio otprilike kao stub od dima koji se uspinje iz trougla, ostavljajući ostatak sobe praktično prozračnim.

Konačno, na vrhuncu rituala - mi smo postigli „jače i moćnije prizivanje“ - obojica smo videli, prilično nejasno, ali ipak van sumnje, delove sasvim određene pojave. Naročito, tu je bio šlem koji nagoveštava Atinu (ili, užas! Britaniju!), deo tunike ili kratkog ogrtača i veoma solidna obuća. (Razmišljao sam o „dobrim Grčkim oklopnim dokolenicama“.) Sada je ovo bilo veoma daleko od zadovoljavajućeg; nije korespondiralo ni na koji način sa pojavom Buer-a koga smo očekivali kako nas je Goetia navela. Šteta, ovo je daleko otišlo; nema sumnje, viđenje je sasvim poremetilo našu koncentraciju. (Ovde bi trening Yoge mogao da pomogne našoj Magici.) Od tog trenutka to je bilo potpuni neuspeh. Nismo mogli da vratimo entuzijazam neophodan da se nastavi. Mi smo ga prizivali danju, radili teranja, zatvarali hram, i odlazili u krevet sa našim repovima između naših nogu.

(Pa ipak, s umerenijeg gledišta, Operacija je postigla sjajan uspeh. „Čudne“ stvari su počele da se dešavaju; na jedan način ili drugi

kapije su se otvorile za Allan-a da se iseli u manje asmatične klime; a predmet našeg rada je dovoljno postignut.)

Ističem ovaj fenomen jer ono što smo videli, mali i nezadovoljavajuće kako je već bilo, pojavilo se našem normalnom fizičkom vidu. Naučio sam kasnije da postoji vrsta viđenja pola-puta između ovog i astralnog. U „pravilnoj“ astralnoj viziji čovek vidi bolje kada su oči zatvorene; sa ovim posrednim instrumentom, da ih zatvori bilo bi potpuno uništenje kao da je vizija bila običan predmet viđenja.

Izgleda, takođe, da sam ja prihvatio nešto od te vrste kao krajnji-efekat Evokacije Buera - Merkurovog demona; jer fenomen jedne vrste ili druge je bio meni jednostavno pokazan od ovog trenutka, pari passu sa mojom stalno poboljšavanom tehnikom u pravilnim „astralnim vizijama“. Ponekad sam bio sasvim slep u poređenju s Frater-om V.N.; jer kada je krug bio slomljen jedne noći - vidi čitavu priču u mojoj Autohagiografiji - on je video i identifikovao dvanaestine i dvadesetine Abraelinovih demona kako marširaju u pogrešnom pravcu oko moje biblioteke, dok sve što sam ja video od njih bila je povorka „poluformiranih lica“ kako se kreće senovito kroz nejasno osvetljenu sobu.

Kada je to bila stvar čula dodira, bilo je sasvim drukčije; dobio sam to dobro i snažno - ali to nije predmet ovog pisma.

Nalazim da je sve ovo preterano dosadno; mrzim što uopšte moram da pišem u vezi sa tim; pitam se da li ja gušim nešto životinjsko po zakonu; u stvari, ja ću te zamoliti da budeš zadovoljna sa Buer-om onoliko daleko koliko detalji idu; nikada nisam video nešto od značaja čisto fizičkim vidom sa takvom jasnoćom kao za vreme moje avanture na Mont Collon-u.

Da, kad razmislim o tome, po zakonu je da zahvalim. Ovaj Motiv video sam veoma jasno, u četiri posebne prilike, različita bića i druge vrste nego naša. Bio sam dovoljno magarac da ispričam jednom ili dvojici učenika o tome....

I ja nikada nisam bio u stanju da više vidim nešto. Ovo je, ipak, pozitivna dužnost da ti kažem. Čovek može da stekne moć viđenja, sa ovom vrstom viđenja koje nije potpuno normalno niti je potpuno astralno, svi prirodni stanovnici različitih mesta do kojih čovek stiže na svojim putovanjima; čovek može da napravi intiman kontakt sa individualnim ‘elementalima’ tako blisko kao što može sa ljudskim bićima ili životinjama, iako je odnos retko neprekidan ili stalan.

Uslovi takvog opštenja su kompleksni: (a) čovek mora da ima neophodan stepen inicijacije, magijsku efikasnost i prirodnu sposobnost; (b) čovek mora da bude na vreme u podesnom magijskom stanju, ili raspoloženju; (c) oba učesnika morau da žele da ostvare kontakt, i sem toga čovek mora da bude ispravno superiorniji, gospodar i rob odnosa, (d) magijski uslovi na vreme moraju da budu podesni i povoljni; na primer, čovek ne bi vodio ljubav u vatrostalnoj posudi za vreme

peščane oluje. Naravno, kao sve operacije, neki takvi pokušaji moraju da budu opravdani svojom saglasnošću sa nečijom Pravom Voljom.

Sa ovom napomenom završavam ovo neuspešno pismo.

Love is the law, love under will.

Bratski tvoj,

666

58

Da li se anđeli ikada poseku kada se briju?

Cara Soror,

Do what thou wilt shall be the whole of the Law.

Sasvim duhovit način da se izloži to! „Da li se anđeli ikada poseku kada se briju“? Rem au tetigisti, opet. (Engleski: ti veliko zajedalo?)

Koju vrstu postojanja, koji tip ili stepen stvarnosti, da pripišemo njima? (Pod anđelom, naravno, podrazumevaš neko nebesko - ili pakleno - biće takvo kakva su uneta u spisak po Hijerarhiji, od Metatron-a i Ratziel-a do Lilith i Nahema-e.) Čitamo o njima, većim delom, kao da su one osobe - iako druge vrste bića; individualna, gotovo, kao mi. Glavna razlika je da oni nisu, kao mi, mikrokozmički. Anđeli Jupitera sadrže sve što je Jupiter, u okviru ovih granica, njihov rang nije tako visok kao njihovog Arhangela, niti je tako nizak kao njihova Inteligencija i njihov Duh. Ali njihov Jupiter je čist Jupiter; nijedna druga planeta ne ulazi u njihov sastav.

Mi ih vidimo i čujemo, obično (iz mog iskustva) kao rezultat specifične invokacije. Manje često ih znamo pomoću čula dodira; ponekak je njihovo prisustvo povezano sa osobenim mirisom. (Ovaj je, uzgred budi rečeno, vrlo impresivan, zato što on mora da savlada miris tamjana.) Moram jako da insistiram, po ovom pitanju, na razlici između „bogova“ i „anđela“. Bogovi su makrokozmički, kao što smo mi mikrokozmički: inkarnirani (materijalizovani) Bog je baš onoliko osoba, individualna životinja, koliko smo i mi; kao takav, on se obraća svim našim čulima tačno kao da je „materijalan“.

Ali sve opažljivo čulima je stvar u nekom stanju ili drugom; kako onda da gledamo na Anđela, kompletno sa odorama, oružjima i drugim prtljagom? (Nikada nisam upoznao boga tako opterećenog, kada se sasvim „materijalizovao“. Naravno, sama pojava Boga je stvar zakona sličnih onima koji vladaju vizijama anđela.)

Za jednu stvar, svi zakoni koje nalazimo u operaciji na različitim delovima „Astralnog nivoa“ su važeći. Dve stvari mogu da zauzmu isto

mesto u isto vreme. One su „hitre bez nogu i lete bez krila“. One menjaju veličinu, oblik, pojavu, opreme svih vrsta, po volji. Sve što je potrebno za svrhu vizije je tu po volji. One nose svoju pozadinu sa sobom. One su u stanju da prenesu deo svoje energije na vidovnjaka spontanom akcijom bez primetnih sredstava.

Ali evo gde se tvoje pitanje pojavljuje - čemu je sličan njihov „život“? U vizijama, oni nikada ne rade ništa sem što „idu pomoću gestova“ svojstvenim njihovoj prirodi i karakteru vizije.

Jesmo li mi zaključili da čitavi niz utisaka nije ništa više od simboličnog? Da li je to sve deo sebe, kao sanjarenje, ali pojačano sanjarenje i učinjeno „stvarnim“ zato što se njegovi presudni incidenti pojavljuju kao istiniti, kako moraju uvek da se dešavaju tokom ispitivanja istinitosti vizije?

Čini mi se da je mnogo jednostavnije da se kaže da su ovi Anđeli „stvarne“ individue, iako žive u svetu čije zakone ne shvatamo; i da, da bi komunicirali sa nama, oni koriste podesne simbolične oblike; upotrebljavaju, ukratko, jezik Astralnog Nivoa.

Posle svega, to je jedino ispravno; jer to je upravo ono što mi radimo njima kad ih prizivamo.

Ha! Ha! Ha! Pretpostavljam da misliš da si me ulovila tu u vrdanju! Nije tako, drago dete, nije tako: ovo stanje stvari nije ništa čudno.

Pitaj sebe: „Šta ja znam o Therion-ovom načinu života? Kad god ga vidim on se uvek najbolje ponaša. Teško da sam ga ikada videla da jede; možda on radi tako samo kada sam ja tu, tako da me ne zbunjuje pokazivanjem svoje svetosti. Njegov univerzum dodiruje moj u samo nekoliko tačaka. Sama činjenica o njegovom biću da je muškarac, a ja žena, čini simpatičnim da je razumevanje u velikom opsegu iz iskustva gotovo nemoguće, izvesno nepotpuno. Zatim sva njegova načitanost i njegova putovanja dodiruju mene u samo nekoliko tačaka. A njegovo nepoznavanje muzike čini gotovo grotesknim prostiranje velikodušnosti za mene da priznam njegovo tvrđenje da pripada ljudskoj vrsti...“ Zatim: „Kako da mi uopšte uspemo da komuniciramo? Postoji ograničenje da bude neprelazan ponor između nas u najboljem slučaju, kada čovek smatra da se njegovo značenje najuobičajenijih reči kao ‘planina’, ‘devojka’, ‘škola’, ‘Hindus’, ‘oaza’, tako mnogo razlikuje od mog. Samo da sasvim uradimo to! Šta smo stvarno morali da uradimo“?

Razmisli o tome!

Napravili smo niz čudno oblikovanih oznaka na listu papira, dali im imena, pridenuli osoben zvuk svakoj, napravili (Bog zna kako i zašto!) kombinacije ovih, isto tako dali im imena i zvuke, i pridenuli im značenje - teško ikada isto za tebe kao za mene - napravili kombinacije ovih isto tako u skladu sa nizom sasvim proizvoljnih pravila, složili se, toliko koliko je sporazum moguć, i čak zamisliv - da klasifikujemo

misao u nekom takvom rasporedu: i tu smo! Ti imaš u ovome fantastično izveštačen način na koji si uspela da preneseš svoju misao mom umu.

Sada se vratimo Magici; tu pročitaj kako mi postupamo da uspostavimo razumljive međusobne veze između nas i „anđela“.

Ako ti možeš da nađeš neku razliku između tog metoda i ovog, to je više nego što ja mogu.

Konačno, molim te zapamti kao opšte pravilo da svako magijsko iskustvo savršeno ide paralelno sa najjednostavnijim i najobičnijim pojavama u našem svakodnevnom životu!

Ljudi koji ti govore da je „sve potpuno drugačije iza Vela“ ili šta sve ne, su veseli nesposobnjakovići koji totalno ne poznaju prirodu stvari.

Naprotiv, ja ću ti reći nešto više o „komunikaciji“.

Postoji metod upotrebe Etil Oksida koji omogućuje čoveku (a) da analizira svoje misli s najžešćom suptilnošću i tačnošću, (b) da sazna - u Francuskoj frazi - „šta je na dnu boce“. Pod ovim ljudi podrazumevaju krajnji rezultat nekog projekta ili istraživanja; a ovo, iznenađujuće često, uopšte nije ono što je moguće da se otkrije pomoću nekog običnog sredstva.

Na primer, čovek može da se upita „Da li ja verujem u Boga“? i, nakon velikog broja potvrdnih odgovora o stalno rastućoj dubini i suptilnosti, otkrije u šoku da „na dnu boce“ ne veruje ništa od te vrste! Ili vice versa.

Jednom prilikom sledeći eksperiment je izvršen. Izvesni Adept je upotrebio Sveto Isparenje, i kada je izgledalo da je vreme sazrelo, odgovor na takva pitanja trebalo je da bude izložen njemu od njegovog Pisara. Uskoro, nakon oko jednog sata ćutanja, Pisar je pitao: „Da li je komunikacija moguća“?

Pod ovim on je mislio samo da ispita da li bi bilo moguće sada da bude po redu za njega da počne da pita po njegovom pripremljenom spisku pitanja.

Ali Adept je mislio da je ovo bilo Pitanje Br. 1: značenje „Da li postoji neko razložno sredstvo pravljenja kontakta između dva uma“?

On je ostao intenzivno ćutljiv - intenzivno, kao u opreci s njegovom prethodnom nervoznom uzdržanošću od govorenja - za veoma dugo vreme, a onda prsnuo lagano u dug zavodljivi žamor prigušenog smeha, nagoveštavajući da poseduje neku neiskazivo divnu tajnu, Panov pir na mesečini sa njegovom pratnjom od Satira, nimfi i fauna.

Ništa više neću reći, osim da izrazim nadu da si shvatila ovu priču, i Istinu i Lepotu ovog odgovora.

Love is the law, love under will.

Bratski tvoj,

666

Geomantija

Cara Soror,

Do what thou wilt shall be the whole of the Law.

Tvoje poslednje pismo stvarno me je smestilo na gumeno drvo. Ne vidim kako mogu da ti napišem opis Geomantije. Na prvi pogled izgleda kao da sve što bi mogao da uradim je da te uputim na službeni udžbenik o ovoj uzvišenoj i teškoj umetnosti. Ti ćeš ga naći u Ravnodnevici, Tom I, Br. 2.

Prva stvar koju treba da zapamtiš u vezi sa Geomantijom je da iako su različite inteligencije pripisane za dvanaest znakova Zodijskih one sve pripadaju elementu zemlje. Stoga je svako ko ima u svom horoskopu zemaljski znak u usponu, ili sunce u zemaljskom znaku, ili dobar udeo planeta u zemaljskom znaku, mnogo podesniji da nađe Geomantiju privlačnijom nego neko čije su glavne karakteristike horoskopa posvećene drugim elementima, naročito vazduhu, koji je naravno neprijatelj zemlje.

Naravno, sada se ove napomene primenjuju veoma mnogo na vrstu pitanja koje je podesno da bude u okviru shvatanja Geomantskih Inteligencija, koje sigurno moraju da budu uzete u obzir kao i prirodna sposobnost praktikanta da ovlada umetnošću.

Naravno, trebalo bi da naglasim da sam baš ja najgora osoba na nastanljivom globusu koju si mogla da pitaš u vezi sa ovim predmetom, pošto je moj znak u usponu i sve moje planete u vatri, vazduhu i vodi, izuzev Neptuna, koji kako Astrologija poučava, ne odnosi se toliko mnogo na Urođeno koliko na period života.

Postoji, ipak, izvesna oskudna berba koja treba da bude dobijena iz mog iskustva. Hteo bih da ti kažem šta se dogodilo takvom čoveku.

Stanovnik Johannesburg-a i jedinstveno obdaren moćima dobijanja fizičkih rezultata koji uzimaju mesto kao rezultat Magijskih eksperimenata, ovaj čovek je bio tako jako privučen Geomantiji kao što sam ja bio odbijen, i ne znam da li bi bilo pošteno od mene da tvrdim da sam bio od neke posebne koristi za njega, iako je on uvek bio dovoljno lubazan da kaže da je tako.

Kada sam ja ukazao da su odgovori na Geomantska pitanja bili tako nejasni i neodređeni on je već smislio metod kojim je ova teškoća (koju je on priznavao kao postojeću) mogla da bude savladana.

Naravno, od prvenstveno važnosti u Geomantiji je da se tačno uokvire tvoja pitanja; jer Inteligencije koje služe Umetnosti uživaju u varljivim skakutanjima. Ako postoji mogućnost prenošenja dvostrukog značenja na tvoje pitanje ti možeš da računaš na njihovo i otkrivanje i obmanjivanje sebe.

Samo što se tiče dalje teškoće u vezi sa njihovom neodređenošću, ono što je on uradio bilo je da rasporedi serije pitanja sužavajući ishod korak po korak sve dok nije uspeo da dobije preciznu instrukciju koja je mogla da reši njegovu prvobitnu teškoću.

Mislim, kao stvar činjenice, da sam bio u stanju da pomognem u izvesnoj meri na čisto teoretskoj strani Umetnosti, a on je otišao nazad u Južnu Afriku osećajući se potpuno spremnim da se bavi sa svakim problemom koji bi mogao da se pojavi.

U to vreme mi smo bili posebno željni da završimo prvi tom Ravnodnevice sa Br. 10, koji bi trebalo da bude stvarno veliki doprinos Magijskoj misli. To je značilo priličan porast u ceni proizvoda. Sve ovo je moj Učenik, naravno, znao, i po dolasku u Johannesburg rekao je sebi „Pa dobro, evo me u delu sveta gde je zemlja prepuna zlata i dijamanta. Ja hoću da nabavim neophodan novac za Ravnodnevicu i različite druge finansijske potrebe za Rad na Geomantskom proricanju“.

Sada, onda, pomislio je, u i oko Johannesburg-a imamo i zlato i dijamante; ovo je tačno mogućnost za ove prepredene zemaljske duhove da izaberu preimućstvo dvosmislenosti. Ja hoću stoga da uokvirim pitanje tako da pokrijem i izvore bogatstava. Neću da posebno označim zlato ili dijamante. Jednostavno ću reći „mineralno bogatstvo“.

Odgovori na njegove serije pitanja nagoveštavaju da je on otišao van grada gde bi mogao da nađe nanos.

Sledeća pitanja u njegovoj seriji bila su usmerena k nalaženju pravca u kome bi on trebalo da počne svoje istraživanje. To je bilo lako.

Sledeće pitanje bilo je obuhvaćena daljina, a on nije mogao da pomisli ni na koji način da uokviri pitanja koja bi mogla da ga informišu o toj veoma važnoj stvari. To je dobio indirektno, ipak, pitajući za svoja transportna sredstva, a na to odgovor je bio sasvim jasan i očigledan. On je koristio konja.

Pa dobro, on je imao Burskog ponija, i sledećeg jutra je krenuo sa zalihama za dnevno putovanje.

Išao je sve dalje i nije našao nikakav nagoveštaj nekog mineralnog bogatstva. Uskoro je počeo da se oseća umornim i pomislio da je malo kasno. Mogao je da gleda u svakom pravcu preko Veldt-a i tu uopšte nije bilo ništa. Na milju ili tako ispred njega, ipak, bio je red brežuljaka. Rekao je, ja mogu da nastavim i pogledam s vrha.

Ovo je uradio; i tu još nije bilo nikakvog geološkog nagoveštaja. Impresioniralo ga je, ipak, to što je stigao blizu vode; i baš ispod na dalekoj strani brežuljka bio je veći broj očigledno plitkih bara.

„Napuniću svoju mešinu i dati mom konju da pije i otići ću kući osećajući se kao budala“.

Ali, kada je došao do vode, njegov konj se okrenuo oštro na stranu i odbio da pije. Na to on je sjahao i stavio svoj prst u vodu da je

proba. On je naišao na jedan od najvažnijih nanosa lužne soli u Južnoj Africi. Zaista mineralno bogatstvo!

Vratio se kući radostan i preduzeo neophodne korake da zaštiti svoj pronalazak. U toku formalnosti on je našao da je neophodno da dođe u London, što je i uradio, i ispričao mi čitavu priču.

Na nesreću mi smo završili sa anti-vrhuncem. Pregovori su išli pogrešno; a imovina je ukradena pod njegovim nosom od jedne od velikih alkalnih firmi. Ipak, to je bio dobar znak za Geomantiju.

Plašim se da je sve ovo digresija. Kako sam ukazao gore, ono što ti želiš da znaš nalazi se u službenoj instrukciji o predmetu u Ravnodnevici.

Sada daleko da bude to od mene da bacim neku sumnju na neku službenu instrukciju, ali ja ne mogu da se uzdržim da ne kažem da u ovom konkretnom primeru ona ne daje sasvim potpune detalje, i mislim da bi bilo dobro da te posavetujem da istražiš čitavi predmet ponovo, zasnivajući svoje pitanje na opštim principima nauke.

Svi sistemi proricanja koji tvrde da su razumni zasnovani su na mapi univerzuma, ili bar na Solarnom sistemu, a 16 je stvarno ograničeni broj jedinica za rukovanje.

Ipak, ako si tip osobe koja ima prirodnu sklonost prema ovoj osobenoj Umetnosti ti ćeš biti u stanju da je razviješ na svoj način, vođena svojim iskustvom.

Love is the law, love under will.

Bratski tvoj,

666

60

Veština

Cara Soror,

Do what thou wilt shall be the whole of the Law.

Milo mi je da nije bilo neophodno u svoj ovoj dugoj korespondenciji sa tobom da razmatram pitanje Veštine. Izgleda da si ti izuzetno darovita; bila si u stanju da dobiješ rezultate direktno iz praćenja instrukcija, i milo mi je da je pomoću tebe, u interesu drugih ljudi, kojima si prenela ove instrukcije, ovo pismo postalo neophodno.

Kada je Otto Morningstar pokušavao (sa nebitnim uspehom) da me nauči kako da igram Francuski Bilijar u Mexico City-ju naišao sam na jednu posebnu teškoću, a to je bilo kako da odigram *massé*¹³³ udarac.

¹³³ *massé* Bilijar, udarac napravljen udaranjem bele bilijarske lopte držaljkom za bele bilijarske lopte gotovo ili sasvim vertikalno.

On je nastavljao sa objašnjavanjem i objašnjavanjem i demonstriranjem i demonstriranjem, i ništa od toga nije se činilo kao dobro. Shvatio sam intelektualno, dovoljno dobro; ali nekako ili drugačije to nikada nije prošlo. Uskoro je rekao da pretpostavlja da zna šta je bilo u pitanju. Iako sam imao čitavu stvar savršeno u mom umu nisam napravio vezu između mog uma, mog oka i moje ruke, i da ono što sam morao da uradim nije bilo da odlazim njemu zbog učenja, koje sam već imao dovoljno i više nego dovoljno. Rekao mi je da ako nastavim da pokušavam moglo bi da se desi sasvim iznenada i neočekivano jednog dana da nađem da bi to mogao da uradim. Ovo je bilo naročito pristojno od njega zato što je bilo u direktnoj kontradikciji sa njegovim finansijskim interesom. Ali on je bio jedan sasvim dobar čovek.

Tako sam ga izbacio toliko daleko koliko se odnosi na *massé* udarac a zatim udvostručio njegovo vežbanje. Ono što je rekao ispalo je dobro; jednog dana otkrio sam da sam stekao veštinu za to.

Sada za ove tvoje polu-učenike ista stvar verovatno važi. Stvar koju počinješ konkretno a koja ih zbunjuje je napredovanje ka astralnom nivou. Nije mnogo dobro objašnjenje zašto se neuspeh dešava, ili na kojoj tački se dešava; jedina stvar koja je od neke koristi za učenika je da ide dalje i dalje i dalje večito. On mora da sazna za sebe gde je čvor, i mora da nastavi svoj eksperiment sve dok ne stekne veštinu.

Sve ovo trebalo bi da bude savršeno očigledno; ista vrsta stvari važi za svaku vrstu igre koju znaš. Postoji posebna veština na primer u izlaganju. Nije da su tvoje procene pogrešne, nije da je tvoj stav pogrešan, nije da je tvoje shvatanje pogrešno, iz nekog razloga ili drugog, ti ne uspevaš da koordiniraš sve ove različite faktore u problemu; i pre ili kasnije dolazi momenat kada se pojavljuje da sasvim prirodno uspevaš u izlaženju iz tela, ili u otvaranju očiju na astralnom nivou, ili u privlačenju osobenog oblika elementalne energije koja postoji sve do onog trenutka kada istekne iz tebe.

Trebalo bi uzgred da pomenem da je ovo iznenadno prosvetljenje - to nije sasvim prava reč ali ja ne mogu da zamislim bolju - sasvim drugčije od iznenadnog pouzdanja koje dobija oslonac od jedne od Yoga vežbi. Što više razmišljam o tome sve više osećam da je pitanje senzitivnosti od najveće važnosti.

u Yoga praksama čovek ne radi, bar toliko daleko koliko moje iskustvo ide, ne dolazi uz nežnost ono što čovek radi u svim magijskim i astralnim praksama. Razlog za ovo je, mislim, sasvim očigledan. Sve Yoga prakse su krajnje zaštitnog tipa, dok kod magijskih i astralnih praksi čovek izlaže sebe kontaktu sa spoljašnjim (ili očigledno spoljašnjim) silama. U nijednom slučaju ipak uopšte ne postoji neki razlog za obeshrabrenje; i kao što sam rekao gore lek je u svim slučajevima očigledno isti.

Na jedan način ili drugi veo je pocepan, učenik postaje majstor, a razlog za to je stvarno prilično van moje analize toliko daleko koliko je išla do sada. Ne znam da li je to neka vrsta buđenja neke sposobnosti magijskog sopstva, iako mi se to čini najjednostavnije i najverovatnije objašnjenje; ali u svakom slučaju ne postoji sumnja u vezi sa prirodom iskustva, i tu ne može da bude teškoća sa njegovim prepoznavanjem kada se dogodi.

To me podseća na priču o Psihologu koji je želeo da proceni razliku u temperamentu između Engleza, Škotlandanina i Irca, po proceni količine Viskija u boci u najbližoj sobi. Oni su imali da uđu, prijave se, i vrate se, i ispričaju mu šta misle o tome. On je napunio sa 50 odsto sa velikom tačnošću.

Irac se vratio prilično veseo; on je trljao svoje ruke; „Pa dobro, pola boce je otišlo, vaša visosti“.

Kada se Škotlandanin vratio njegovo lice je bilo potpuno snuždeno: „Plašim se“, rekao je, „da je otišlo pola boce“.

Zatim je Englez došao na red. On je ušao smešeći se, trljajući svoje ruke, i rekao: „Nije ostala ni kap, tako to je to“.

Naravoučenje - neka bude Englesko!

Love is the law, love under will.

Bratski tvoj,

666

61

Moć i autoritet

Cara Soror,

Do what thou wilt shall be the whole of the Law.

Mnogo ti hvla za tvoje poslednje pismo. Nisam očekivao ništa manje. Čim neki dođu na položaj autoriteta, čak i na veoma maloj lest-vici, njihove nevolje počinju na veoma velikoj.

Zamisli, da možeš ono što sam mogao od početka do kraja poslednjih četvrt veka ili više. Moji podređeni me uvek pitaju za napredovanje u Redu; oni misle da ako bi bili samo članovi 266. stepena sve u vrtu bi bilo divno. Oni misle da ako bi samo posedoval tajne 148. stepena bili bi u stanju da izvode sva ona čuda koja im se u sadašnjosti otimaju.

Ove jadne osobe! One ne shvataju razliku između Moći i Autoriteta. One ne shvataju da postoje dve vrste stepena, sasvim različite.

Na primer, po teoriji Rimske Crkve biskup je osoba kojoj je data magijska moć da postavlja sveštenike. On može da izabere totalno

nedostojnu osobu za takvo postavljenje, to ne pravi razliku; i sveštenik, ma kako nedostojan može da bude, ima samo da ide kroz ispravne formule koje ispunjavaju čudo Mise, jer to čudo treba da bude ispunjeno. Ovo je zato što se u Crkvi bavimo religioznom kao oprečnom magijskoj ili naučnoj kvalifikaciji. Ako bi Kraljevsko Društvo izabralo murdara, kao što bi moglo, to ne bi moglo da osposobi Novog Kolegu da izvede odluku tačke ključanja, ili da čita Vernier-a.

U našem slučaju, iako je Naš autoritet bar toliko apsolutan koliko autoritet Pape i Rimske Crkve, on meni ne dodeljuje neku prenosivu moć drugima pomoću nekog akta Naše volje. Naš autoritet je došao Nama zato što je zaslužen, i kada Mi dodeljujemo stepene drugom čoveku Naš poklon je potpuno tričav ako korisnik nije pobedio svoje podsticaje.

Da izrazim to neznatno drukčijom vrstom reči: Svaki dati stepen je, tako reći, pečat na određeno postignuće; i iako to može da Nas zadovolji da objasnimo tajnu ili tajne svakog datog stepena ili stepeni za svaku konkretnu osobu ili osobe, nje od najneznatnijeg efekta ako ona ne proveriti u svojoj ličnosti sposobnost da izvrši ove funkcije koje smo svi izvršili dajući joj pravo da izvršava i znanje kako da izvrši.

Što dalje napreduješ u Redu tim više ćeš naći sebe uznemiravanom od ljudi koji jednostavno nisu uspeli da shvate ovu stvar Magijske teorije.

Druga stvar je da je posao samog poučavanja veoma težak; čak i takve jednostavne stvari kao putovanje na astralnom nivou ne treba da budu postignute pomoću neke količine poučavanja ako učenik nema i sposobnost i energiju i teoretsku i intelektualnu sposobnost da uspešno obavi prakse.

Mislim da je najvažnije da treba da impresioniraš svakog sa ovim stvarima. Apsolutno je žalosno da gledaš uzaludno mučenje nesposobnih; sni su tako revnosni, tako iskreni, tako zaslužni na svaki način za svaku moguću nagradu a ipak izgleda da su nesposobni da napreduju jedan jedini korak.

Postoji druga strana ove stvari koja se stvarno približava zločinačkoj. Postoji neki broj učitelja i majstora i biskupa i bog zna šta sem toga ide naokolo radeći ono što je malo bolje od torbarenja stepena i tajni. Naravno, takve prakse nisu bolje od obične prevare.

Molim te ureži čvrsto u svom umu da je kod Nas svaki stepen, svaki položaj autoriteta, svaka vrsta ranga, krajnje bezvredna izuzev kada je samo pečat na stvarno postignuće ili ostvarenje.

Ovo je jedan od razloga što sam stariji i što više iskustva imam o ljudskoj prirodi, tim više sam uveren u mudrost Vođa A? A? , gde je druženje sa nekom drugom osobom izuzev sa tvojim neposrednim pretpostavljenim ili sa nekim od onih sa kojima si na dužnosti obeshrabivano na svaki mogući način.

Naravno, postoje izuzeci. Oni su neophodni, mada za žaljenje, jer lična instrukcija za prakse treba da bude data ili primljena.

Za sve to, želeo bih da ti pokažem 200 ili 300 pisama koje sam dobio za poslednjih dvadeset godina ili tako nešto: ona mi govore bez senke sumnje da sve kao bratimljenje vodi samo ka zlu. Kada želiš instrukciju od tvog pretpostavljenog, ona bi trebalo da bude određena stvar i ništa drugo. Svako narušavanje ove konvencije gotovo pouzdano vodi do jedne vrste nevolje ili druge. To može u stvari da se smatra nedostatkom koncentracije ako bi komunikacija između dva člana Reda trebalo da uzme mesto, izuzev u nužnim slučajevima.

Znam da mora da izgleda teško slabijoj braći Reda jer bi mi trebalo da napravimo tako malo prividnog uspeha u Velikom Delu na koje smo svi mi zavetovani. To je tako opšta konvencija da bi uspeh trebalo da bude meren po članovima. Ljudi vole da osećaju da imaju stotine Loža od kojih mogu da dobiju pomoć u trenucima obeshrabrenja.

Ali daleko istinskije i dublje zadovoljstvo se nalazi kada student zadovoljno nastavi sa svojim radom svim svojim naporima. Sigurno imaš dovoljno primera u ovim pismima, gde se u trenucima očajanja čovek osvešćuje do činjenice da je uprkos svim pojavama posmatran i zaštićen od višeg nivoa. Mogu da kažem, u stvari, da je neko takvo iskustvo tajne starateljstva Vođa Reda vredno hiljade očigledno dovoljnih dokaza za činjenice.

Mogao bih da stavim ovo blizu tvog srca, draga Sestro, i šta više da uvek držiš na umu ono što sam napisao u ovom pismu tako da možeš da budeš u stanju da prepoznaš kada se prilika pojavi kako je mnogo bolji znak moći i inteligencije Reda ovaj koji stalno ohrabruje duž teškog puta pomoću događaja takvih kakve je moguće objasniti pomoću onoga što može da se smatra normalnim okolnostima.

Konačno, dozvoli mi da insistiram da je određeni simptom Magijskog rđavog zdravlja kada žudnja za manifestacijom te moći i inteligencije dođe između radnika i njegovog rada.

Love is the law, love under will.

Bratski,

666

Elastičan um

Cara Soror,

Do what thou wilt shall be the whole of the Law.

Pitaš me šta podrazumevam pod „elastičnim umom“ - iz našeg telefonskog razgovora u Petak.

Teško je to definisati; ali mi dopusti da ti dam jedan primer loše vrste: jednu staru zagonetku. „Zašto je pripovetka kao duh“? Zato što

Pripovetkina priča
repova četka
četka je metla
zatvorene kočije su vozilo
vozilo je laka dvokolica
klopka lakih dvokolica
klopka je zamka
zamkin džin
džin je alkohol
i alkoholov duh.

Biće da si primetila logičku grešku - obično non distributio medii ili odsustvo slobodnog izbora - na svakom koraku u lančanom silogizmu. To je tvoja instinktivna, ili naučena, zamerka na činjenje ovih koji sprečavaju tvoj um od stvarnog kretanja na takvim linijama.

Ali ove „korespondencije“, takve kakve su, trebalo bi da predstavljaju sebe, da budu procenjene kao lažne ili istinite i odbačene ili prihvaćene po tome.

Neelastičan um, s druge strane, je vezan treningom za krut niz, tako da nikada ne dobija mogućnost da razmišlja za sebe.

Da se um razvije valjano potrebno je (1) „Lehrjahre“ (prvo-klasna opšta škola i univerzitetsko obrazovanje, ili ekvivalenat) kada on uči sve strane pitanja, a ostao je slobodan da proceni za sebe i (2) „Wanderjahre“, kada on vidi svet po sebi, a ne po nekom preuređenom načinu (Cook-ovom, Lunn-ovom, Univerzitetskom Obimu, Bedeker) već izgrađen na rezultatima Lehrjahre, stopalu ili konjskim leđima, i izbegava utabane tragove.

Rozenkrojcerska zapovest je da „nosiš kostim zemlje po kojoj putuješ“; ovo je samo drugi način kazivanja „Kada si u Rimu, čini onako kako Rimljani čine“. Cilj ovoga nije samo da se izbegne sukobljavanje i uznemiravanje, već da se nauči um da razmišlja do korena lokalnih običaja. Ti učiš isto tako veliku lekciju Theleme, da ništa nije ispravno niti pogrešno po sebi; kao što kažemo „Okolnosti menjaju

slučajeve“. Čovek osposobljava sebe da prilagodi svoj život dodirljivim činjenicama: da se „prostire prema svom guberu“. Ovo vodi čoveka do razumevanja velikog Principa Kompromisa koji je održao Englesku glavu iznad vode kroz oluje hiljadama godina.

Seti se da najmanji znak neelastičnosti znači da je guma već „propala“; i da je test savršenstva da čovek može da se „naglo pomeri nazad“ ka prvobitnom stanju, bez traga od pritiska kome je bio izložen.

Love is the law, love under will.

Bratski tvoj,

666

63

Strah: loša astralna vizija

Cara Soror,

Do what thou wilt shall be the whole of the Law.

Tvoje pismo od juče: tako sam srećan da je moje poslednje bilo korisno; ali vizija! Mora da nisam uspeo da budem jasan. Mi ćemo doći do ovoga kasnije u ovom pismu.

To te uverava da naučiš da si ti dve-trećine ljudsko biće! Pohlepa, ljutnja i lenost su tri Budističke osnove pokvarenosti; a ti nesumnjivo imaš poslednji promašaj kod prepreke. To je moj najcrnji i najužasniji neprijatelj, i oh kako moćan! Prema meni on nikada ne popušta. Zvuči kao paradoks! ali tako je to.

Sada što se tiče straha. U ceremoniji Neophyte-a G? D? kada se povez prvi put ukloni s očiju Aspiranta, Horus, koji je bio u tom Eonu „Gospod na Zapadu“, kaže mu: „Strah je nedostatak i preteča neuspeha: stoga budi bez straha jer u srcu kukavice vrlina ne boravi“.

Slušaj, moje dete! Meni, čak ni meni, moi qui vous parle, nije potrebna nikakva informacija u vezi sa strahom. Kada sam imao dvanaest godina, otkriveno je da sam imao defektne bubrege; mišljenje, nomine contradicente, Lekarske Profesije bilo je da sigurno ne bih mogao da doživim dvadeset prvu. (Neki ljudi misle da su oni bili u pravu! Ali nakon par godina sa tutorima u najdivljijim delovima zemlje, smatrao sam da sam dovoljno dobro da idem u Opštu Školu. Oni su uskoro saznali za mene! Ova slabost bubrega izazvala je depresiju i fizički kukavičluk, a drugi dečaci nisu izražavali saosećanje u vezi sa bubrezima, smatrajući ih uglavnom zadovoljavajućim delovima tela za udarac.

Zamisli moju nesreću! Najmoćnija od svih mojih strasti - ne računajući lenjost - je Ponos; a ovde sam bio predmet opšteg prezira.

Tako, kada sam bio u stanju da odredim svoj način života, blago sam se pridržavao „Vrh Koplja ili bista“! i izabrao za svoje sportove dva, planinarenje i lov na krupnu divljač, navodno najopasniji. To je bio očajnički lek ali je delovao. Nikakve polovične mere, i jedne i druge! Imao sam običaj da lutam po džungli sam, tražeći tigrove, a oslanjajući se na moj ocaj pravca da me odvede nazad u kamp. Sva moja planinarenja bila su bez vodiča, a veliki deo toga proveo sam u usamljenosti.

Pa dobro, ovo nije primer za tebe da ga kopiraš, zar ne? Ali daje ideju o principu „Uhvati bika za rogove“. Praktično je lakše imitirati ono što ovo sledi. U većini velikih gradova, uvek u Istočnim gradovima, tamne su prljave ulice. Ovde čovek može da nađe ćorsokake, tamne portale otvorene prema neosvetljenim kućama. Čovek može da istražuje takva mesta, tražeći pustolovinu - to je bila upravo stvar časti da prihvati izazov u ma kakvom obliku. Još uz to, čovek može da šeta sa namernom nesmotrenošću u saobraćaju; ova praksa ne postoji u mom velikom iskustvu, doprinosi čovekovoј ličnoј popularnosti. Druga ideja je da požuri u gradove pogođene kolerom, na mesta gde su Žuta Groznica, kuga, tifusna groznica i tifus, dizenterija (et haec turba malorum) endemični; i (naravno) lov na krupnu divljač vodi čoveka ka neminovnosti malarijske groznice, bez doktora (ili gore, Bengalskih doktora!) u mnogim savezima.

Opšti princip izgleda da je „Ovaj brod nosi Cezara i njegova Bogatstva“! i nema sumnje Ponos u svom najsatanskijem stepenu je čovekovo najveće preimućstvo. Ali suština prakse, kao prakse, je da traži i da se suoči sa onim od čega se plaši. Ne zaboravi da hrabrost obuhvata strah - za šta drugo bi strah trebalo da bude koristan?

Naravno, strah se jako razlikuje i po kvalitetu i po stepenu; i čovek mora da pravi razliku između racionalnog straha, čije nepoznavanje obuhvata glupost, beslovesnost, imbecilnost, ili ono što imaš, i patološki strah koji potiče od mentalnog ili moralnog nereda. U stvari postoje mnoge vrste straha koje mogu da budu iskorenjene pomoću nekog oblika psiho analize. Govoreći generalno, na tebi je da pronađeš praksu da izađeš u susret svakom specifičnom slučaju.

Jedno je važno, ipak, u vezi sa strahom od smrti. Radikalno lečenje je sticanje magijskog sećanja. (Vidi isto tako AL, I: 58.) Što više prethodnih inkarnacija čovek može da se seti, tim se manje važan pojavljuje trenutak kada se krivulja života spušta ispod horizonta. (Jedna vrlo zanimljiva stvar: kada se čovek osvrne nazad na trenutak jedne od svojih smrti, on uzvikuje: „Od Jove-a! to je bilo maleno bekstvo i nema greške“! Bekstvo od čega? Ja ne razumem; ali takva je činjenica.) Kako steći to Sećanje? Razvoj Magijskog Zapisa je daleko najvažniji od čovekovih oružja. Kako da se koristi Zapis nije lako objasniti; ali postoji vrsta veštine koja dolazi čoveku iznenada. I postoje neke vrste Samadhi-

a tokom čijeg vežbanja se ova sećanja pojavljuju spontano, bez upozorenja neke vrste.

Postoji uteha u mišljenju da trajna praksa pretraživanja svojih strahova, analiziranje njih i njihovih uzroka, zatim promišljeno prizivanje njih „Izađi, nitkove, i bori se“! uskoro osniva naviku uma koja je jaka tvrđava protiv svih napada straha; čovek automatski uskače u akcije kada se patrola ušunja u domet njegove puške.

Naročito je korisno protiv straha od smrti tačno i energično izvođenje Liber Resh-a. Meditiraj na suncu na svakoj stanici: na njegov neprekidan i ravan put: beskrajn krug. Ta formula u Tarot knjizi je najvrednija.

Jedna odlična praksa, opšta ideja koja može lako da se primeni na mnoštvo osobenih slučajeva je upotreba imaginacije.

Dopusti mi da ti kažem kako je to delovalo u onim ranim Vazдушnim Napadima na London. Najpre, gledao sam na pitanje pametno, prihvatajući mišljenje da su skloništa i gas maske bili umirujuć sirup sa jednim elementom mine iznenađenj u njemu.

Dopusti mi da ti ispričam priču sa Istoka. Ona je jedan od onih neuporedivo uzvišenih cvetova Duha Islama, beskrajna dubina mudrosti ukrašena najžešćim i finim smislom za humor.

Isaak ben Hiddekel je bio Bagdaski Jevrejin. Iako nije bio u svojoj prvoj i čak ni u drugoj mladosti, bio je takvog zdravlja, uživao takvo blagostanje, i vladao takvim opštim poštovanjem i odanošću da je svaki trenutak njegovog života bio dragocen za njega. Među njegovim uživanjima jedno od glavnih bilo je prijateljstvo ostarelog Mohammed ibn Mahmeda od Bassorah-e, smatranim mudracem bez javnog ugleda, jer (ovo je rečeno) njegova pobožnost je bila nagrađena takvim darovima kao što je moć da komunicira sa Arhangelima, anđelima, Jinn-om i čak i sa samim Gabrielom. Ipak ovo je moglo da bude, veoma je poštovao Isaak-a i bio mu je naklonjen.

To je bilo odmah nakon napuštanja kuće svog prijatelja posle kratke posete Bagdadu da je on sreo Smrt. „Dobro jutro“, reče svetac. „Nadam se da ne ideš Isaak-u, on je moj dragi prijatelj“. „Ne“, reče Smrt „baš sada ne; ali pošto si pomenuo to, ja ću biti kod njega u podne trinaestog sledećeg meseca. Žao mi je on je tvoj prijatelj; ali niko ne zna bolje od tebe da ove stvari ne mogu da budu izbegnute.

Mohammed krenu tužno za Bassorah. Zaista, kada su dani prošli, događaj koji je imao na umu, dok najzad nije odlučio da rizikuje povredu profesionalnog poverenja i upozori svog prijatelja. Tako je on poslao pismo s izjavom saučešća i oprostaja.

Ali Isaak je bio čovek od akcije. Odmah i potajno, na određeni dan osedlao je svog najboljeg konja i tako prošao kroz tihe ulice grada u traganju za utočištem.

Te večeri Mohammed se vraćao s molitve Nowit asali fardh salat al maghrab Allahu akbar polako i žalosno, kada teško na pola puta od džamije do kuće sreće Smrt!

„Mir neka bude sa tobom“! reče Smrt. „I mir sa tobom“, odgovorio je mudrac. „Ali nisam očekivao da te vidim ovde noćas; mislio sam da si se srela sa mojim prijateljem Isaak-om, a on je u Bagdadu“. „Potrebno je još sat vremena“, reče Smrt živahno; „a on galopira ovamo što brže može“.

U svakom slučaju, ne dopusti Bogovima da ti se smeju! Zdravo! Evo opet Knjige Laži! Kakva zabava.

Pas koji puši

Svako čovekovo delo je vrđanje i lukavstvo jednog zeca.

Ljubav i Smrt su hrtovi koji ga love.

Bog je uzgojio lovačke pse i uživa u sportu.

To je Panova Komedija da čovek misli da lovi, dok ti psi love njega.

To je Tragedija Čoveka da kada se suoči sa Ljubavlju i Smrcu on počne lajati.

On više nije zec već vepar.

Ne postoje druge komedije ili tragedije.

Odbi zato da budeš sprdnja Boga; živi i umri u skrutnosti ljubavi i smrti!

Tako će Njegov smeh biti potpuno prožet Ekstazom.

Vrlo dobro! Sada gde smo mi? u ‘iznenadnom napadu’? Oh, da! Nema smisla u tuči ili šunjanju ili zabušavanju: tako čovek odlučuje da ne obraća pažnju toliko daleko koliko se odnosi na praktičnu akciju.

Tako, buka koju pravi zaista težak rad, čovek leži dole u Shavasana-i („Položaj mrtvog tela“ - ispružen na leđima, ruke sa strane, sve je opušteno) ili Templar (Spavanje Siloama) položaj, koji je položaj Obešenog Čoveka u Tarotu. Zatim čovek zamišlja bombu kako pada pravo na jedno mesto, zatim na drugo; čovek zamišlja štetu, i ono što zatim mora da uradi je da spreči nove opasnosti - možda je zid tvoje kuće pao, i ti moraš da se skloniš pre nego što krov padne. I tako dalje - završi praksu vanredno jakom fugasnom bombom koja te pogađa tačno u vrh nosa. Ovo mora da se uradi dovoljno realistično da te stvarno uplaši. Ali sada strah nestaje, i ti si zainteresovana za tvoje različite avanture nakon svake eksplozije; ambulanta kola te odnose u bolnicu, prihvataje alata i iskopavanje drugih ljudi i toliko daleko koliko te tvoja imaginacija odnosi. Posle toga dolazi drugi stadijum; tvoje interesovanje opada; ti nalaziš da si ravnodušna za čitavi postupak. Nakon nekoliko noći ti ne možeš više da razlikuješ između prave stvari i tvoje privatne i osobite Brock-ove Koristi. Strah će iščeznuti; duboko

poznavanje rađa prezir. Konačno, čovek nije više čak ni svestan da su dečaci opet van šale radi.

Uzgred, čovek može da povuče sasvim blisku paralelu između ova četiri stadijuma i onih koji idu sa Samadhi-jem (Verovatno unetih u spisak u gospođa Rhys David-inoj knjizi o Budističkoj Psihologiji, ili u Warren-ovoj kaci sa mekinjama ili prevodima iz Tripitaka-e, ili Tri kotarice Dhamma-e. Nisam video knjige četrdeset godina ili više, ne sećam se tačnih naslova; naučnici bi nam pomogli da ih iskopamo, ali to nije vredno utrošenog vremena. Pamtim suštinu dovoljno tačno.

Stadijum 1 je Ananda, obično preveden kao „Blaženstvo“. Ovo je intenzivno uživanje potpuno neopisivo. Ovo je prouzrokovano privremenim uništenjem nosača bola Ahamkara-e, ili sposobnosti pravljenja Ega.

Stadijum 2. Ananda dovoljno nestaje da dopušta čoveku da posmatra svoje stanje: intenzivno interesovanje (objektivno) te vrste nagoveštava pristup Transu Čuda. (Vidi Male eseje o istini, stranice 24-28.)

Stadijum 3. Interesovanje je iscrpljeno, čovek baš ne haje. (Još jednom „Ravnodušnost“ u delu već navedenom stranice 39-44. Kako jednostavno, kako vedro, kako nevino zadovoljstvo da se napiše kao u već citiranom delu! To čini da se čovek oseća dobro!)

Stadijum 4. „Niti ravnodušnost niti ne-ravnodušnost“. Čovek teško da zna šta da čini sa ovim prevodom tehničkog Budističkog izraza: verovatno nikakvo značenje stvarno nije prosvetljujuće za čoveka koji nije iskusio ovo stanje uma. Za mene ono izgleda kao vrsta ne-svesnosti koja je nekako drukčija od samog neznanja. Radije kao nečije osećanje u vezi sa automatskim funkcijama fiziologije, možda: neko prihvatanje tako potpuno da, iako um sadrži ideju, ono nije pokrenuto time u svesti. Ova razmišljanja su, možda, jalova, i tako zbunjujuća, za tebe na tvom sadašnjem putu. Da li je vredno utrošenog vremena da se napravi ova analogija? Ja mislim tako, neodređeno i ne-naučno kako mora da ti se čini, kako te podseća na put na koji drukčije ideje stiču blisku sličnost kao jedna napredna na putu.

Hajde da napredujemo sa tvojim belim zanosima!

Dobro ih znam iako ih nazivam crnim - ne, neću da se svađam zbog boje.

Meni oni dolaze gotovo svaki dan. Kada vidim služavku kako briše prašinu na mom okviru kamina - koju ja plaćam da radi - ja ne želim samo da je ubijem na vrhuncu mučenja; želim da je uklonim, da je uništim - i okvir kamina i sve na njemu! Teško mogu da se obuzdam od urlanja na nju da izađe i nikada ne pomrači moja vrata opet. Ovo nije zato što ona to radi loše; bavljenje time uopšte je znak neizrecivog užasa postojanja. Stvarno osećanje je da ona prilično uznemirava moju auru, koju sam imao tako divnu i čistu i spokojnu nakon neprijatnosti

„ustajanja“. Osećam se kao da sam guran naokolo u masi roja insekata-građanina.

Zatim postoji sasvim druga vrsta, koja je sasvim sigurno malo jasna frustracija. Čovek želi da uradi nešto, možda sitnicu, a ne može. Zatim traži prepreku, i zatim neprijatelja iza toga opet; možda ulazi u jednu od onih „lestve-meditacija“ (kako je opisano u Liber Aleph-u, navedeno u Knjizi Thoth-a, kada se razmatra „Luda“ i Hašiš, samo pogrešan put gore!) koja se završava shvatanjem samog Univerzuma kao samog vrhunca, asimptote, suštine frustracije - savršeni simbol potpune beskorisnosti. Ovo je, naravno, apsolutna protivrečnost Theleme; ali to je lančani silogizam na kome su i Hindu i Budistički zaključci zasnovani.

Ova vrsta zanosa je, prema tome, najštetnija; ona je direktni napad iznutra na devičansku tvrđavu Sopstva. On je vele izdaja postojanja. Njegovi rezultati su odmah štetni; on rađa depresiju, melanholiju, očajanje. U stvari, čovek postupa mudro hvatanjem medveda za prsten u njegovoj njušci; prihvatanjem svojih zaključaka, slaganjem da je to sve nisko i beskorisno i budalasto - i okreće lulu creva Transa Smeha na njega dok on igra na tvoje zadovoljstvo.

Ali - je li ovo odgovor za tvoj problem? Malo me uznemirava to da bi ti trebalo da pokušaš da podmetneš „Mir“ mojim stražarima kao lozinku. Isuviše čest mir je samo rezultat ratne umornosti, i sama negacija pobede. On je (ili može da bude) formula lenjosti i kapija stagnacije.

Život treba da bude neprekidna vibracija ekstaze; i tako je to za Adepta, kad god mu njegov rad dopusti vreme da razmotri pitanje, svesno, i čak kada njegov rad iscrpe njegovu pažnju, je večna fontana čiste radosti koja izvire, kristalni miris odbijene svetlosti iz najunutrašnjijih kaverni Srca. On tajno informiše čovekovu najneodređeniju misao sa iskričavim vinom koje blista u Aethyru - vidi dobro! najmanje opravdanje, pošto je uvek tu, i grize svoj đem, da promeni dosadno dirinčenje taljigaškog konja u samog ponosnog Pegaza!

Ovo je gde ja želim da imam tebe, sa nama koji napredujemo tako daleko, u stanju sasvim odvojenom od Ega, tako da ti istupaš kao iskrena Jane Wolfe „obavljaš svoju dužnost u stanju života za koje te zadovoljan Bog pozvao“ i stoga neupadljiva - kao Rozenkrojcer, „nosiš odelo zemlje po kojoj putuješ“ - ali drhtanje s unutrašnjim prosvetljenjem, tako da je prvo popuštanje stalnog svesnog tereta Jane Wolfe, Soror Estai je automatski oslobođena, stub Kreativne Svetlosti.

„Ja sam TI! a Stub je učvršćen u Rupi“!

(Liber LXV, kao što znaš, je pun ovih eksplozija.)

Ne; uopšte nisam siguran da je sve ovo odgovor koji ti je potreban u vezi sa belim zanosom. Ipak on je sigurno sadržan u ovome, ili je, bar, nagovešten.

Pokušaj drugi aspekt.

Pronašli smo uzrok: to je bila frustracija. Dobro: onda moramo da zadamo protivudarac. Kako? Samo (u poslednjem slučaju) pomoću sticanja uma čvrsto uređenog u kompletnu filosofiju Theleme. Ne postoji takva stvar kao frustracija. Svaki korak je korak na Stazi. Jednostavno nije istinito da si ti obeshrabrena. Vrhunac tvog razdraženja je direktna mera intenziteta tvoje Energije. Opet, uskoro se smeješ sebi zbog svoje nestrpljivosti. Verovatno (ti naslućuješ) tvoja nevolja je tačno takva: ti zapinješ isuviše žestoko. Tvoj um se vraća na AL, I: 44; ti shvataš (opet!) da svaki rezultat stvarno kvari Istinu i Lepotu Akta Volje; on je gotovo teret, čak i uvreda. Upravo kao da sam rizikovao svoj život da spasim tvoj a ti me častiš sa pola krune! Evo Knjiga laži opet širom otvara svoj opaki pehar: „Ti si postao Put“. Zato je Ankh ili „Ključ Života“ kaiš sandale, nošen u ruci svakog Boga kao znak njegovog Božanstva: Bog je neko ko ide. (Ako se sećam tačno, Platon izvodi Theos od glagola koji znači ‘ići’, i vrlo je grđen od naučnika zbog takvog činjenja. Ali možda dosadni stari sofista nije mnogo pogrešio, odnosno jednom.) Ono što ti treba da radiš, zatim, je da spojiš sve ove ideje u vrlo sažet model; da napraviš od njih osvećen Talisman. Zatim, kada te zanos uhvati, on može da bude bačen u vatru da se uguši: da se gurne protiv Demona, da se on raspadne. Velika stvar je da imaš ovo oružje vrlo čvrsto konstruisano, stvarno savršeno. Tvoj zanos će proći na jedan od ova dva načina, od kojih je jedan: Zanos i Smeh.

Astralni Let!!!

Oprosti mi ako pomenem to, ali - nema sumnje greška je moja - ti izgleda nisi uspela da primetiš ni jednu jedinu od svih mojih pobožnih zapovesti, ni u pismu niti prilikom tvoje posete.

Možda si mislila da bi ja trebalo da uzmem krugove i pentagrame itd. za prenos; ali ti ne daješ nagoveštaj svrhe tvog putovanja. (Ne citiraj mi AL, I: 44; to ne znači to. Ne očekujem da odgovoriš službenici u poslovnici za rezervisanje „Gde, gospodo“? sa „Svejedno mi je u svakom slučaju“. Ipak je, čak i u tom slučaju magijski istinito, ili bi trebalo da bude. Kao u slučaju mlade dame koja je očarana Vezom. Neplanirana avantura možda se pokazala kao mnogo zabavnija.) Kako da ti kažem da li si videla ispravno? Pretpostavimo da je tvoj izabrani heksagram bio VI Sung „Sukob“ ili XXVII I „Ishrana“? Gde bi mogla da bude ‘vizija’? Ti si krenula da istražiš za tebe nepoznatu zemlju: Kako mogu ja da budem siguran da si stvarno bila tamo? Kako ti sama možeš da budeš sigurna? Ti ne možeš. Ti si pokazala povezanost tvoje vizije sa opisom zemlje date u Tekstu. Ako uzmeš Khien I, koji je sav od Lingama i Zmajeva, a ti ga opisuješ kao predeo uopšte, ja mogu samo da zaključim da ti nisi razumela nešto blizu toga.

Onda stvaraš monaha i nikada ne dobijaš njegovo ime i službu. Konačno nakon tvog povratka razumeš ovog Jahača kako se spušta u netraženo.

Avaj! Mnogo me plaši da ovo uopšte nije bilo Astralno putovanje; to tumačim kao slabu imaginaciju obojenu željom. Sve što si korisno dobila bo je odgovor na tvoje pitanje; i trebalo bi da si shvatila, napravila određenije, analizirala, protumačila. Oh bože, ne!

Poslednji pucanj: moj instinkt je sav protiv „ležanja na krevetu“. Ove vizije su jako aktivne: najteža vrsta rada. Čitaj Liber CDXVIII, 2. Aethyr (i druge) da shvatiš strahovit fizički napor, kada dosegneš do udaljene, dobro čuvane, i visoke granice Univerzuma.

U svakom smislu izraza - SEDI PRAVO!

(Lično ja „sedim pravo“ da završim ovo pismo. Evo ide poslednja etapa!)

Muzika. Opravdano? Zašto ne? Pomoć za tvoje veliko Delo, aspekt tvoje Volje, nicht wahr? Idi prema njoj!

Apolon je Bog Muzike, izvanredno; ali On je isto tako sveobuhvatan, sve-prožimajući, da bude mnogo koristan na Talismanu izuzev kao opšta pozadina. Ali postoje Muze: Polymnia (ili Polyhymnia) izgleda jedna koju želiš: ona nadahnjuje uzvišenu himnu. Kako je prizvati je stvar za produženo razmatranje. Čovek bi teško mogao da vidi kako da uopšte savlada problem, sem iskopavanjem Anđela iz jedne od Enohijanskih Tablica. (Vidi Ravnodnevicu I, VII i VIII.) Možda postoji drugi stepen kojim vlada Sol (ili Venera), Vatra, Vazduh i Voda u jednoj Tablici od ovih, sa podesnom Oznakom na vrhu Piramide. Ako je tako, sve bi moglo da bude jednostavno jedrenje.

Naravno, postoje drugi Bogovi, značajan Pan. (Moram da te zamolim da komponuješ muziku za moju „Himnu Panu“.) Ali sumnjam da je neki od ovih ono što želiš. Verovatno bi najpraktičniji plan bio da napraviš muzičko prizivanje Sol-a; upotrebi ovo kao tvoju invokaciju kada ideš na Astralni Nivo tu nalaziš podesnog vodiča ka vlastitom autoritetu - i tako dalje!

I to, draga Sestro, za večeras će biti tačno i precizno to!

Love is the law, love under will.

Bratski,

666

Magijska moć

Cara Soror,

Do what thou wilt shall be the whole of the Law.

Ispravno primećuješ da se većina ovih pisama bavi ličnim razvojem u jednom obliku ili drugom; sada, nešto od *causa finalis*, neki bi mogli da nazovu „praktičnim gledištem“. Ono što ti želiš sada je da naučiš kako da primeniš znanje i moć koju si stekla izvršenjem svoje Prave Volje, ka postignuću Velikog Dela.

Očigledno, mnogo mora da bude prepušteno tvom zdravom razumu; jedina tehnička stvar na kojoj insistiram iznad svih drugih je Magijska Veza.

Moraš da staviš na srce Magiku, Poglavlje XIV (stranice 106-122) i nikada ne zaboraviš nijedan detalj. Veći neuspeh dolazi od zanemarivanja ovoga nego od svih drugih razloga stavljenih zajedno. Većina osobina koje su ti potrebne su urođene; sve materijalno je u tvojoj ruci; a njihovo razvijanje je prirodni proces, ravan tvom pravu rođenja. Ali pravljenje Veze je intelektualan, čak i mehanički, zadatak; uspeh zavisi čisto od objektivnih uslova.

To možda dopušta nekoliko nagoveštaja. Prvo, dok naravno Magijska Teorija pretpostavlja vrstu svemoći, molim te seti se da je Magika Nauka, da Zakoni Prirode ostaju isti, ma kako suptilan može da bude materijal sa kojim čovek radi. To je, da izložimo to brutalno, veće čudo da se uništi tvrđava nego neka laka stolica. Ti znaš ovo dovoljno dobro; ali zaključak je da je gotovo uvek greška pokušaj da se urade stvari potpuno odvojeno od nečijeg sopstvenog štapa. Mnogo je jednostavnije potražiti postojeću silu, u dobrom radnom stanju, to je obrada vrste materijala koji ti je potreban, i dobijanje od njega, ili kontrola u njemu, baš taj delić njega ti imaš sreće da zahtevaš.

Ti možeš, teoretski, da pešačiš iz Cadiz-a za Vladivostok; ali ako ne postoji neki specijalni razlog, uštedećeš vreme i traćenje energije upotrebom dela snage mašine koja se kreće u tom pravcu.

Ovo je naročito istinito za moralnu i političku reformu. Hitler tačno ne bi mogao da ode nikuda da je imao zadovoljstvo da objavi svoje evanđelje; on je postao gospodar Nemačke, i, za neko vreme, gotovo čitave Evrope, svirajući na postojećim instrumentima ljudske strasti; žudnja za osvetom Centralne Evrope, panika Reakcionara i Junkera, nezadovoljstvo siromašnih klasa, ponos i ambicija Pruske vojske, i tako dalje. Kada ih je iskoristio do kraja neosetljivo ih je bacio vukovima. Ali nije pogrešio! Magijska Moć iza svih njegovih akcija leži u njemu samom. On je uspeo da stvori od sebe proroka, kao Muhamed; čak i simbol, kao Krst Krstaških Ratova. Njegova magijska

tehnika bila je neopisivo divna; usvojio je Kukasti Krst, Čekić Thor-a, karakteristično odelo, slogan, gestove, pozdrav; on je čak nametnuo Svetu Knjigu ljudima. Da je ta knjiga bila mističnija i nerazumljivija, umesto razumna, rasplinuta i nepodnošljivo tupa, on bi možda uradio bolje. Kao što je bilo, on je došao do toga da umalo osvoji Englesku, čak pre nego što je došao do moći u Nemačkoj; i to je bio Američki novac koji je spasio Nacističku partiju u najkritičnijem trenutku. Najveštiji potez od svih, on je dao svetu nešto da mrzi: Komuniste i Jevreje.

Njegova jedina nevolja je bila ta što nije mogao da računa na svoje prste!

Vidim da skrećem na pokojnog Samuel Smiles-a; dajući ti primer za imitiranje - ali ne zaboravi svoju aritmetiku! - dopusti mi da te iniciram u jednu ili dve druge tajne moći!

Um - hoću li sada? Možda si ti teško dovoljno odrastao čovek. Naslućujem da tvoje pitanje nije imalo u vidu toliko mnogo Moć kao moći: stvari kao isceljenje bolesnog, činjenje sebe nevidljivim, paljenja vatre bez zapaljivih sredstava, začaravanje susedovih krava, kvarenje medenog meseca tvog prijatelja, fascinacije svih vrsta, levitacija, vuk-odlaštvo, nekromantija, sve regularne stvari iz legendi i bajki.

Većina ovih stvari su razmotrene u Magici; tako da sve što treba da ti kažem je ispravan opšti stav prema svim takvim čudotvorstvima.

Najbolje opravdanje za pokušavanje da se steknu je da čovek nauči takvu stavku u procesu. Inače -

Evo još jedne od onih Istočnih priča za tebe! Izvesni Yogin je mislio da bi bilo zadivljujuće postignuće da hoda preko Ganga. Posle četrdeset godina on je uspeo, i otišao svom Guruu da demonstrira svoju moć, i primi svoju očekivanu nagradu. Dogodilo se da je ovaj Guru bio zaista kao ja lično, bar po pitanju svog Neprijatnog Temperamenta; i kada se učenik vratio veselo koračajući preko Svete Reke, očekujući komplimente, sreo se sa: „Pa dobro, mislim da si ti savršena budala; sve ove godine, tvoji susedi su išli tamo-amo na splavu za dva novčića“!

Naravoučenje, drago dete, je da takve moći nikada nisu smatrane glavnim stvari; u stvari trebalo bi da bude očigledno od početka da čovekova Prava Volja mora da bude dublja i inteligentnija nego samo neko tehničko postignuće. Ja ću otići dalje i reći da neko takvo nastojanje mora da bude magijska greška, kao negovanje puške ili sata ili štapa za pecanje zbog njih samih a ne zbog njihove upotrebe. Zaista, ova napomena ide do korena stvari; jer sve ove moći, ako ih shvatimo valjano, su prirodni sporedni proizvodi čovekovog stvarnog Velikog Dela. Moje sopstveno iskustvo je veoma uverljivo po ovom pitanju; jer čovekova moć posle drugog je došla neočekivano kada je bila najmanje željena, i odjednom sam shvatio da one predstavljaju tako mnogo pukotina u mom čamcu. One dokazuju nesavršeno izolovanje.

A stvarno su sasvim delić smetnje. Njihovo posedovanje je tako laskavo, a njihovo zavođenje je tako suptilno. Odjednom čovek shvata zašto prvo-klasni Učitelji insistiraju tako nepopustljivo da Siddhi (ili Id-dhi) mora da bude odbačen čvrsto od Aspiranta, jer on ne treba da bude povučen na stranu i konačno izgubljen.

Ipak, „čak i štetne klice Materije mogu isto tako da postanu korisne i dobre“ kako nas Zoroaster podseća. Za jednu stvar, njihovo posedovanje je nesumnjivo sidro, na milost oluje Sumnje - sumnje kao da čitavi posao nije Tommy-jeva budalaština!

Takvi trenuci su česti, čak i kada je čovek napredovao do stadijuma kada bi Sumnja izgledala nemoguća; dok ti ne dođeš dotle nemaš ideju koliko je to loše!

Onda, opet, kada se ove moći prirodno i spontano pojave iz vežbanja čovekovih vlastitih sposobnosti na Velikom Delu, one bi trebalo da budu malo više nego pukotine. Trebalo bi da budeš u stanju da ih organizuješ i kontrolišeš na takav način da one budu tebi od stvarne pomoći u preduzimanju Sledećeg Koraka. Posle svega, kakva je moralna ili magijska razlika između moći varenja čovekove hrane i one preobražaja sebe u sokola.

Budući da je taj slučaj, dopusti mi da se preobrazim u leptira, i odletim na druge orlove nokte!

Love is the law, love under will.

Bratski tvoj,

666

65

Čovek

Cara Soror,

Do what thou wilt shall be the whole of the Law.

U prethodnim pismima nadam se da sam bio u stanju da ti dam neku ideju iniciranog shvatanja Makrokozma, i isto tako da sam ti razjasnio zašto svi mi moramo da upotrebljavamo simbolični jezik, i nužnost konstruisanja specijalnog alfabeta kao osnove naših razgovora o Magici.

Isto tako snabdeo sam te sa tabelama ovog alfabeta. Naravno, bilo bi isuviše nezgrapno i nezgodno da se stave svi različiti sistemi simbola na Drvo Života. To Drvo je zaista osnova svih naših klasifikacija, i ja se nadam da si od sad potpuno prisna sa procesom stavljanja svega što dolazi na svoju ispravnu granu Drveta.

U svom poslednjem pismu zahvaljuješ mi što sam ti objasnio inicirano učenje što se tiče Univerzuma; i ti sada vrlo ispravno pitaš „budući da je ovo tako, gde mi ulazimo“? Ti mi izlažeš jedan od najstarijih aksioma Kabale. „Ono što je gore je isto kao ono što je dole“, i pitaš me za detalje. Kakva je, pitaš, konstitucija Čoveka? U kojim delovima se podudaraju Veliki Sistem i Mali Sistem?

Teško da bih uradio bolje od obraćanja tvoje pažnje na opis dat u mom eseju o Čoveku u mojoj maloj knjizi Mali eseji o istini.

Zaista, u nekom pogledu ovaj opis nije tako jasan kao što sam želeo. Činjenica je da je ovaj Esej napisan uglavnom kao pomoć onim ljudima koji su već manje više dobro upoznati s Drvetom Života i njegovim korespondencijama. Ali ja ne znam čak ni do danas, dvadeset godina kasnije, kako da pišem tebi koja po opštem priznanju nemaš prethodno znanje o nekim od ovih stvari, kako da izložim činjenice osnovnim izrazima. Upozorio sam te na početku da postoji bitna teškoća u ovim studijama koja ne treba da bude zaobiđena ili izbegnuta na neki način.

Ali, posle svega, to je ista teškoća koju svako dete nalazi kada počinje učenje ma koje vrste. U Latinskom, na primer, njemu je rečeno da mensa znači sto, da pripada prvoj deklinaciji i da je ženskog roda. Ne postoji nedoumica u vezi sa ovim; nikakvo objašnjenje nije moguće; dete mora da skupi elemente jezika jedan po jedan, uzimajući ono što je naučilo s poverenjem. I samo nakon skupljanja velike zbirke nerazumljivih detalja razrezani komadi padaju na svoje mesto, i ono nalazi sebe u stanju da sastavlja klasične tekstove.

Moraš da budeš strpljiva; opet moraš da ideš preko i preko svega što ti je predstavljeno, a slušanjem ne samo da ćeš doći do jasnog shvatanja predmeta, već ćeš naći da automatski razmišljaš na jeziku koji te je stavio na takve muke da ga naučiš.

Osećam da moram da te ostavim sa ovim opisima i ovim tabelama dok bolno u početku, ali na kraju sa silnim ponosom i zadovoljstvom, ne nađeš da spontano shvataš složene kombinacije ovih slova i reči koje su anatomija tela našeg Učenja.

I ne zaboravi staro i dobro izandano shvatanje: „Upij duboko, ili ne probaj s Izvora Muza! - Malo učenja je opasna stvar“.

Love is the law, love under will.

Bratski tvoj,

666

Vampiri

Cara Soror,

Do what thou wilt shall be the whole of the Law.

Ti želiš da ti ispričam sve o Vampirima? Ti vampiru.

Pitam te, kako je ovo došlo u oblast tvojih pitanja? Da li je ova informacija bitna za tvoje Izvršenje Velikog Dela? Kako Vlada može da kaže „Da li je tvoje putovanje stvarno neophodno“?

Takvo razmišljanje, telefonirao sam ti zbog detalja. Vampiri, kažeš, mogu da budu iskušenje za tebe, i oni mogu da oslabe tvoju energiju. Vrlo dobro. Hoću da ti kažem ono malo što znam.

Poslušaj Elphas Levi-ja! On nas upozorava na vrstu osobe, neustrašive i hladne krvi, koja izgleda da ima moć da baci iznenadnu hladnoću, samo ulaskom u sobu, na najveseliju družinu ikada okupljenu. Tete-a-tete, oni slabe čovekovu odlučnost, ubijaju čovekovo oduševljenje, oslabljuju čovekovu veru i hrabrost.

Da, svi mi znamo takve ljude. Merkur, uzgred, je odgovorna planeta. Ispitivao sam priličan broj horoskopa, i ubica i ubijenih ljudi; u oba slučaja nije bilo ništa „kriminalno“ što je obavilo prijavu posao, već siroti majušni nevini srebrno sjajni Merkur!

Ti, ipak, razmišljaš više o vampiru iz romana. O Bram Stoker-ovom Drakuli i njegovim srodnicima. To je sjajno dokumentovana knjiga, uzgred budi rečeno; ona ima svoje „činjenice“ i njihov zakonit i magijski ambijent, savršeno ispravno.

Sasvim je lako da se smeješ vampirima ako živiš na Upper Tooting-u, ili Surbiton-u, ili na jednom od onih mesta gde nikakvo uvažavanje Vampira ne bi moglo da se vidi. Ali u usamljenom planinskom selu u Bugarskoj ti bi mogla da se osećaš drugačije u vezi sa tim! Trebalo bi da zapamtiš, uzgred, da je evidencija za vampire tako jaka skoro kao za sve drugo na svetu. Postoje bezbrojni zapisi zakonskih postupaka gde su najrazboritiji, odgovorni, ugledni i poštovani građani, uključujući advokate i sudije, istraživali slučaj za slučajem sa krajnjom minucioznošću, sa najistaknutijim hirurzima i anatomima koji su se kleli u kliničke detalje.

Beskrajan je spisak dokazanih slučajeva tela iskopanih posle više meseci od sahrane koja su nađena ne samo na vrhuncu svih poslova života, već nakrkana svežom krvlju.

Ne mogu da odolim osećaju da sva objašnjenja pretpostavljene osobe - koja ne objašnjavaju ništa - u vezi sa kolektivnom histerijom i praznoverjem i željenog ispunjenja i ostalo do tekućeg budalastog žargona, su upravo u vezi sa onim u šta je teško poverovati da su originalne prave priče.

Egomanijačka taština podstiče neverovanje u pojave samo zato što one leže van beskrajno male pilule nečijeg ličnog iskustva.

Kada sam prelazio Burmansko Kinesku granicu po prvi put, koga bi trebalo da sretnem sem našeg Konzula u Tengyeh-u, izvrsnog Litton-a, koji je pomoću prave pameti i ličnosti pretvorio čitavu oblast Yunnan u svoje Vice-kraljevstvo? Ručali smo zajedno na travi, i ja sam požurio da kopam u zlatnom rudniku njegovog znanja o zemlji. Oko treće ili četvrte stvari on mi je rekao ovo: „Zapamti! ma šta ti neko kaže o Kini je istinito“. Nikakve reči ne bi me impresionirale dublje; one su potonule normalno unutra i bile rasvetljene svakodnevnim iskustvom sve dok nisu opravdale sebe hiljadama puta.

To važi i za Vampire.

1916.g. bio sam prvi obučeni naučni posmatrač za registrovanje pojave obično nazvane „Sv. Elmo-va vatra“ - nesmotreno otkrivanje ove činjenice u pismu New York Times-u. Bio sam uznemiravan sledećih šest meseci i više od profesora fizike (i ostalih) iz čitavih S.A.D. U postojanje pojave se sumnjalo sve do tada zbog izvesnih teoretskih teškoća. To je, sestro, poenta. Ako je tvrđenje teško za usklađenje sa čitavom masom dokaza o zakonima predmeta, ispravno je prihvaćeno sa sumnjom.

Trenutak sa velikim Huxley-em, i njegova ilustracija kentaura na Piccadilly-u, izvestio ga je (on raspoložno pretpostavlja) Profesor Owen. Šta je uzrok Huxley-eve sumnje, i nadahnjuje pitanja pomoću kojih on traži da je potvrdi ili da je diskredituje? Baš ovo, ništa više: evo glave i torza čoveka prilagođenih ramenima konja; kako su mehanička podešavanja postignuta?

U istom stilu, ukazao je da za anđela koji ima upotrebljiva krila kao na Srednjevekovnim slikama, grudna kost bi morala da stoji van nekih pet stopa ispred tela! (Siroti čovek, naravno, bio je glupa neznalica mehanike Astralnog Nivoa. Ja sam, ovog puta, „na strani anđela“.)¹³⁴

Jesam li se udaljio opet? ne, stvarno ne; ja samo izlažem slučaj za držanje bespredrasudnog uma na predmetu Vampira, čak i Klanu Drakula.

Kako je onda predmet na neki način važan za tebe? Tako, stvarno postoje ljudi koji tumaraju preko čitavog mesta, koji stvarno poseduju, i vežbaju, sposobnosti slične onima koje je pomenuo Levi, ali u mnogo većem intenzitetu, čak i opasnije vrste, i usmerene od zloćudne volje.

Postoji ogromna knjiga o teoriji i praksi koja se odnosi na ovo i srodne predmete koja će biti otvorena za tebe kada - i ako - postigneš VIII° O.T.O.-a i postaneš Biskup Prosvetljenih. Sem toga, kada uđeš u Svetilište Gnoze - oh dečaće! Ili, tačnije, oh devojko! Sile Prirode koje

---

¹³⁴ Zbog svega tog, oni se kreću bez lepršanja njima. Kako Swinburne kaže: „Hitri bez nogu i lete bez krila“.

su iskorišćene u ovim verovatno odvratnim praksama su slične ili identične.

Doktrina „Životne Sile“ je bila tako dugo i tako potpuno eksploatisana da teško da je potrebno da ti kažem da u nekom još uvek neotkrivenom (ili, radije, nepublikovanom) i neizmerenom obliku je sigurno činjenica. Nisam morao da ti kažem jedan put kako smo mi skoro gladovali na Iztaccihuatl-u sa tucima jela stavljenim u limene kutije sve oko nas, ona su bila prastara; o kako čovek može da se opije na pola tuceta ostriga; a kako je najbolje meso koje sam ikada jeo polu nepečena Himalajska ovca, isečena i bačena na užareni pepeo pre nastupa mrtvačke ukočenosti? Postoji razlika između žive i mrtve protoplazme, bilo da hemičar i njegov drug koji pipajući traži u polutami to priznaje ili ne. Ja ne krivim neznanje ovih glupana sa prstima koji su izjedeni slanom; ali oni su upadljivo glupi kada se razmeću tim neznanjem kao Suštīm Znanjem; Glup stil!

Da li je moguće da se pojača proces slabljenja, tako da se žrtva oslabi fizički, možda čak gotovo do tačke smrti? Da.

Kako? Tradicionalni metod je da se poseduje neki predmet ili supstanca koja je intimno povezana sa žrtvom. Na ovome ti radiš magijski tako da upiješ njenu moć. Najbolje je ako je to bio što je moguće skorašnji deo njenog živog tkiva; na primer, oljušteni nokat, kosa iščupana iz njene glave. Nešto još uvek živo ili blizu tome, i još uvek deo složene celine energija koje je ona uključila u svoje shvatanje svog tela.

Najbolje od svega su tečnosti i sekrecije, značajna krv i neka druga od najveće važnosti za neprekidnost života. Kada možeš da dobiješ ove još uvek žive u njihovoj funkciji, to je najbolje od svega. Zato nije mnogo preporučljivo da iščupaš i pojedeš srce i jetru svog suseda; ti moraš da odeš daleko da uništiš baš ono što je od najveće važnosti za tebe da se održiš u životu.

Bez sumnje ti ćeš odgovoriti sa nekim vidljivim opravdanjem, zaista najverovatnije je takvo rezonovanje, da pomoću uzimanja u tvoje telo, i takvo čuvanje života od, njenog srca i jetre, celina njenih „životnih energija“ će napustiti tonući brod fizičkog tkiva, i juriti ka životnom brodu obezbeđenom od vampira. Nikada ne zaboravi da ti prenosiš neprocenjivu korist na žrtvu apsorbovanjem njenog nižeg oblika Energije u tvoju višu. Pročitaj svoju Magiku, Poglavlje XII!

Ti kažeš ovo odlučno, moja draga Sestro u Gospodu; tvoja teza je besprekorno izložena, tvoji argumenti su uverljivi, zvučni, ne treba da budu ponovljeni. Ali - ovo izlažem tebi najozbiljnije - na šta tebe eksperimentalna evidencija navodi? Koliko srca, koliko jetri, su već bili tvoja duhovna hrana? Jesi li isključila svaki izvor greške? Jesi li - ovde, ti znaš rutinu; napiši to sve i pošalji zajedno da bude kritički pregledano!

Neka bude to kako može da bude, ja sam nekada znao damu od nekih sedamdeset leta. Ona je došla iz plemenite Poljske porodice; bila je mala, krepka, prilično debela ali neobično okretna; dobrog izgleda na životinjski način. Ali - njene oči! Pedeset godina živela je gotovo čitave godine u njenom zamku u Touraine-u. Imala je sasvim dovoljno novca i uvek je bila okružena sa tucetom ili više dečaka i mladih ljudi. (Pod mladim podrazumevam do četrdeset.) Ona nije samo izgledala kao da ima dvadeset-pet već je živela kao da ima dvadeset-pet. To je bilo istinskih, prirodnih, spontanih dvadeset-pet a ne ljubavni pokušaj. Ona je mogla da igra celu noć i ode u dugu šetnju ujutru. Ti možeš da je zamoliš za detalje postupka; usuđujem se da kažem da je ona još uvek tamo-amo, iako sam čuo da se preselila u Južnu Ameriku kada je videla da dolazi 1914.g. U svakom slučaju, ti imaš neke prilično jasne nagoveštaje tako da mogu da kažem sasvim jednostavno, „Idi i čini isto tako“!

Mislim da je moj stari prijatelj Claude Farrere imao nešto više nego nagoveštaj po ovim pitanjima; ideja upotrebe mladog ćelijskog tkiva da okrepi staro je jasno izložena u *La maison des hommes vivants*; ali metod prenošenja njegove vode je izvučen od Wells-a (H.G.).

Posle ovoga - ti ćeš se složiti da sam dovoljno napisao.

Love is the law, love under will.

Bratski,

666

67

Vera

Cara Soror,

Do what thou wilt shall be the whole of the Law.

Oh bože! oh bože! ovo je sasvim neočekivano. Pisao sam ti odavno o sumnji i sada pretpostavljam da je seme palo na plodno tlo! Moje čestite primedbe su podstakle novo pitanje „proizašlo iz prethodnog odgovora, Gospodine“.

Ukazuješ sasvim ispravno da je sumnja o kojoj sam pisao u pasusima od takve vatrene rečitosti da posle svega ono što je upotrebljeno treba da bude nazvano „filosofskom“ sumnjom; a pod „filosofskim“ ljudima očigledno podrazumevaš nešto kao „Pikvikovci“.

Istinski McCoy ne određuje akciju, ali - dobro, nešto kao zabeleženi bodovi u intelektualnoj igri.

Onda (air connu) šta je Vera? Postoje dve vrste; a one su gotovo stroge suprotnosti. (N.B.¹³⁵ Reč je udružena sa Čekanjem: postoji neka ideja o istrajnosti [ili možda o miru] u njoj.) Zatim treća vrsta, koja je moralna, ne intelektualna; kao u „dobroj veri“, bona fide, pouzdano tvoja; a ova je verovatno žigosanog smisla, jer obuhvata baš onu istrajnost koja ide sa čekanjem i nije zavisna ni na koji način od razuma ili uverenja. Onda ovo mogu da odbacim kao besmisleno za pitanje u tvom pismu i ostanem na druga dva.

Veru u svom Značenju Broj Jedan je savršeno definisao učenik: „sposobnost verovanja u ono za šta znamo da je neistinito“. To je u svakom slučaju prihvatanje neke tvrdnje kao istinite bez kritizma, ispitivanja, provere, ili nekog drugog metoda testiranja. Vera ove vrste je očigledno glavni simptom kretena, polu pametnog, seoskog idiota. To je ona vrsta vere na čijem posedovanju i upotrebi religiozne osobe uvek insistiraju kao prvom uslovu spasenja.

Evo mog žalosnog predviđanja na tu temu!

Preobraćenik

(Sto godina odsada)

Jedne večeri sreli su se na šumskom proplanku

Strašan Čovek i divna devojka.

„Gde ideš tako krotka i sveta“?

„Idem u hram da obožavam Crowley-a“.

„Onda je Crowley Bog? Kako znaš“?

„Zašto, Kapetan Fuller nam je rekao tako“.

„A kako znaš da je Fuller bio u pravu“?

„Bojim se da si ti grešan čovek; laku noć“.

Dok se ova vrsta stvari naziva uspehom

Ne bi trebalo da računam na gorčinu neuspeha.

Ponekad, dobro obrati pažnju! Ljudi su čak i iskreni u vezi sa tim, i otvoreno kažu da ne bi bilo vrednosti u tome ako ne bi bila neka opravdana osnova za to! Ova pozicija je u najgorem slučaju i poštena i razumljiva; jedina nevolja je da ne postoje moguća sredstva odlučivanja koja od dve oprečne tvrdnje da se prihvati.

U vezi ove vrste naravno postoje u praksi fino iznijansirani stepeni; ovi zavise poglavito od autoriteta govornika i tvojih odnosa sa njim i mišljenja o njemu. U praksi, štaviše, vera je obično obojena - da li bi trebalo da kažem zasenjena? pitanjima verovatnoće. Ne vidim potrebu da te zamaram sa primerima različitih stepeni; dovoljno je da odbacim predmet sa napomenom da vera nije prava vera ako neka razmatranja neke vrste prljaju njenu devičansku nštavost.

¹³⁵

N.B. (abbr.) nota bene.

Podupiranje vere je njeno uništavanje: sećam se g. Harry Price-jeve mlade dame Smrdljive slave, koja je bila tako plašljivo brižljiva za svoje devičanstvo da ona nikada nije osećala da je sigurno sem ako nije imala muškarca u krevetu sa sobom.

Kakva je druga vrsta vere? Kao njen neprijateljski blizanac, ona ne sme da ima nikakvu pogodnu sa razumom, bar ne svesnu pogodbu, ili prestaje da ima moralno značenje. To je ono pouzdanje¹³⁶ u sebe je osigurava čoveku pogodak iz daljine u tigra koji će pouzdano odleteti do mete, onaj vešto napravljen udarac će ići, jer čovek koji nikada pre nije pobedio ići će ovaj put; takođe njena strašna suprotnost, moralna sigurnost da će nešto ići rđavo, čak i sa najlakšim problemima, sa jednom stotinom prema jedan u nečiju korist.

Mislim da je službeni odgovor da je čovekova sigurnost u stvarnosti zasnovana na podsvesnoj proceni, tako da vera nema ništa sa njom. Da li postoji neki odgovor na ovo ja ne znam.

Posle svega, to niti je ovde niti tamo; postoji samo jedno materijalno sporno pitanje: kako steći tu vrstu vere. Pretpostavimo da je tražimo u onoj dragocenoj Knjizi Laži! Neka sreća?

Pokvašena konjska griva

Um je bolest semena.

Sve što čovek jeste ili može biti skriveno je u tome.

Telesne funkcije su delovi mašine; tihe, dok nisu nezdrave.

Ali um, nikad spokojom, škripi „Ja“.

To Ja ne opstaje, ne prenosi se preko pokolenja, trenutno se menja, na kraju je mrtvo.

Zbog toga je čovek on sam, jedino kada je pri Kočijašenju izgubljen za samog sebe.

Da li ništa u tome ne protivreči službenom gledištu? Ništa po biologiji.

Ili po Blake-u:

Ako bi Sunce i Mesec sumnjali

Odmah bi se ugasili.

Ili po onom drugom poglavlju Knjige Laži:

Planinar

Svesnost je simptom bolesti.

Sve što se kreće zdravo, kreće se bez volje.

Sva spretnost, sav napor, svaka namera je suprotna lakoći.

---

¹³⁶ „Pouzdanje“ „Confidence“ = cum, sa; fidere, verovati = verovati potpuno. Ovo pouzdanje o kome pišem obično je vrsta „ideje“.

Izvedi hiljadu puta, i to postane teško; hiljadu hiljada i to postane lako; hiljadu hiljada puta hiljadu hiljada, i to više nisi Ti koji to činiš, već Ono koje samo po sebi deluje kroz tebe. Sve što je dotad učinjeno nije dobro učinjeno.

Tako je govorio FRATER PERDURABO dok je skakao s hridi na hrid morene a da nikako nije bacio pogled na tlo.

Ili po Knjizi Zakona. Patus znaš dovoljno dobro.

Zaključak: ovo razmatranje je zauvek ukinulo upotrebu reči vera da nagovesti svesno verovanje svake vrste.

U svakom slučaju, ako bi tu trebalo ikada da bude elemenat svesnosti, on je po prirodi iznenadan skok u dnevnu svetlost suštine mase podsvesno izabranog i urađenog iskustva.

Šta je onda, ako dopuštaš, Pavle mislio kada je napisao „Vera je suština stvari kojih se nadamo, dokaz neviđenih stvari“. Oh, mrlja Damo!

Love is the law, love under will.

Tvoj,

666

68

Božja slova

Cara Soror,

Do what thou wilt shall be the whole of the Law.

Možda je Devangari počeo to! Ova sveta azbuka, upotrebljena ispravno za sam Sanskrit, pretpostavlja se (tako mi je rekao Allan Bennett) da je konstruisana na - može li čovek da ih nazove ideografskim? - principima. Uspravna linija je meko nepce; horizontalna je tvrdo; a linija između njih pokazuje položaj jezika kada čovek izgovara slovo. On je demonstrirao ovo najelegantnije za slovo T ( ); ali ja nikada nisam bio u stanju da potpuno sledim ovo za većinu od drugih pedeset-pet (zar ne?) slova.

Međutim, to me je pokrenulo da razmišljam (zašto?) o mogućnosti direktne veze između zvuka slova i njegovog značenja na neki primitivan način govora.

Tako sam koristio da opomenem na opasnost moje drugovegrađane, obično putnike na brodu, provodeći većinu mog vremena ponavljajući neko nesrećno slovo još jednom i još jednom, dok sam gledao u mom umu da vidim da li zvuk nagoveštava neku konkretnu ideju. (To je dabome bila zabava, znaš; ali to je bio najuzvišenije jedan od

najdelikatnijih, najsuptilnijih i najtežih eksperimenata koji sam ikada preduzeo.)

Ograničenje da se pretrpi neuspeh, očigledno, od reči „gun“,¹³⁷ da li samo zato što reč isto zvuči na različitim jezicima - ponekad čak i na istom! - često nema samo različita, već dijametralno suprotna, značenja. Razmisli o Bog-u, ili Bug-u, Ruskoj reči za Boga (mislim da „Bogey“¹³⁸ dolazi od ovoga, ipak!); razmisli o nasipu reke, i o novoj stvari, i o proketoj. Razmisli o svim različitim vrstama kutija i petlova i stena. (G.K. Chesterton mora da je napravio desetine hiljada funti od toga!) Razmisli o „let“,¹³⁹ što znači i sprečiti i dopustiti. Razmisli o „check“¹⁴⁰ za šahistu, bankara, suknara, kelnericu, lovca na lisice i Slovaka!

Važnost svega ovog: siguran sam da sam ti rekao kako je Thoth, Bog čitave Magike, Mudrosti i Reči, obično prikazan sa pisaljkom i papirusom, kao pronalazač pisanja, koje je prava Magijska Umetnost. Otuda „grimoar“ nije ništa drugo već gramatika; oblikovati „pisanje“ objašnjava sebe; a Anđeo (na primer, Crkve, vidi Otkrovenja I, II) je bio samo Sekretar.

Želeo sam da odem pravo unazad, pre nego što su slova uopšte bila stavljena zajedno da naprave reči. Ovo je, verujem, skoro sasvim originalan rad, iako nisam siguran da se Fabre d'Olivet nije klizao oko ivica.

Postavio sam sebe ovo pitanje: kada izgovaram slovo tako i tako, kakva misao ili vrsta misli teži da se pojavi u mom umu? (Ako ti javno praktikuješ ovo, ljudi mogu da se čude!)

Sa samoglasnicima, čovek izgleda da nalazi prirodnu korespondenciju. (Napisao sam balet, Slepí prorok, na ovaj način, davno pre nego što me je to uputilo da istražujem na naučni način.) Hindusi su znali ovo sa njihovim A-U-M: A je otvoreni dah, O kontrolisana sila, M uopšte nije dah. (Vidi Magiku, stranice 45-49.) Za mene I je kreštav ženski zvuk, kao što je O grmljavina muškog. U je skupljen, E teško značajan.

Kao u Magici, Gnostici su bili *chili con carne* plus molten platinum plus nekoliko devojaka koje sam poznavao po samoglasnicima. Njihove bajalice se sastoje gotovo potpuno od kombinacija ovih. Sedam u isto vreme je veoma često; u stvari izgleda ponekad kao da njihova magija zavisi od varijacija ovih kombinacija. Njihova teologija, takođe. Ne brini zbog toga baš sada!

Ali suglasnici? To je teži orah za lomljenje.

¹³⁷ gun puška, karabin; top; revolver; lovac.

¹³⁸ bogey đavo, avet, bauk, strašilo.

¹³⁹ let pustiti; dopustiti; neka.

¹⁴⁰ check šah! prepreka, smetnja; ček;...

Studenti jezika su već naviknuti na grupu suglasnika tačno kao što mi sada imamo sreće da zahtevamo. Evo, ukratko, liste: Zubni, Usneni, Grleni.

Različite modifikacije proširuju ih na pedeset-devet a ima dvadeset-sedam samoglasnika. Ja ću se prirodno interesovati samo za one koji su važni za predmet: u praksi, dvadeset-dva slova Hebrejskog Alfabeta će služiti za ovu prethodnu studiju, naročito u tom slučaju, mi već imamo pripisivanja. Ja ću početi sa njihovom klasifikacijom.

Grleni:

1. G Luna.
2. Ch Rak, kuća Lune; Jupiter je ovde uzvišen.
3. K Jupiter.
4. Q Pisces, kuća Jupitera. Atu XVII „Mesec“.

Ti ćeš zapaziti da se ili Jupiter ili Luna nalaze u svakom slučaju; u dva, dvostruko. Guttur, štaviše, je Latinska reč za ‘grlo’. Obe planete naglašavaju nežno otvorene opsežne aspekte Prirode; oni se prema tome odnose na žensko grlo, kanal ili sadašnjeg ili budućeg života. (Jupiter, kada je u Sagittariusu, ima agresivnu, zapovedničku, mušku stranu; samo njegovo slovo kada postoji Samekh.) Sada izgovori ova slova; posmatraj kretanja otvaranja i isterivanja daha. Pa dobro, onda, više se nećeš čuditi toj listi koju imamo po drugom slovu reči Cwm, Coombe, quean, queen, i tako dalje; takođe (?) quill, queer, quaintest, curious, (?) quck, (?) quince: naročito sa U samoglasnikom, koji zvuči kao za hvatanje, spreman za sisanje Kupris (ili Cotytto) Grčka i Sirijska Afrodita-Venera, je istaknut primer u Teogoniji.

Ali, pitaš, šta ima sve ovo sa Bogovima? Strpi se, dete; ovo će se razviti kad nastavimo. Pogledajmo u zubne. Ovi, za svetovnog naučnika, uključuju „šušlave glasove“ i „jasne“.

Zubni:

1. D Venera.
2. Z Blizanci, kuća Merkura.
3. T Leo, Kuća Sol-a.
4. L Libra, kuća Venere; Saturn je ovde uzvišen.
5. M Voda.
6. N Scorpio, kuća Marsa.
7. S Sagittarius, kuća Jupitera.
8. R Sol.
9. Sh Vatra.
10. Th Saturn; i Zemlja.

Ovde, vidimo letimičnim pogledom, ne postoji takav jednostavno očigledan odnos, kao na prethodnom spisku. Niti je zaista tu, u mom uhu, neka bliska veza po zvucima.

Bolja sreća, možda, sa poslednjim delom.

Usneni:

1. B Merkur.
2. V (ili F) Vau. Taurus, kuća Venere; Luna je uzvišena u tom mestu.
3. P Mars.

Ni delić toga; skoro gore nego pre. Ovde, onda, kažem to, jadikujući, protiv volje, Sveta Kabala nas spušta udarcem! (Izgledalo je, takođe, zar ne, kao da je sve nameravalo da ide čudesno dobro!)

Nije sve izgubljeno - čak ni poštovanje! Pretpostavimo da ti razmatraš to (posle svega) Hebrejski je mrtav jezik, izmišljen; daleko, daleko udaljen od groktanja i stenjanja (sa njihovim korespondirajućim kretanjima) da mi krećemo na studiranje. Hajde da uzmemo visoki stil i kažemo da se Grlena Korespondencija ne rimuje ni sa čim da je ona upravo zapanjujući komad čiste sreće.

Sa svom dužnom oprežnošću, stoga, hajde da napadnemo našu zagonetku s drugog kraja; pogledajmo šta nam astralni eksperimenat govori o filologiji toga!

Dobro! Mi ćemo nazvati to D-Danom i poslati naše padobranske jedinice. D je oštar, iznenađan, silno eksplozivan zvuk, isečen oštro. Sada ne mogu da kažem da li ćeš ti povezati ovo sa ejakulacijom, sa idejom očinstva. Bilo da ili ne, ogroman broj ljudi je činio tako u osvit govora. Čak i danas deca izgleda instinktivno da kažu „Dad“ („Tata“) umesto „Oče“, iako ne može da se uzme u obzir u slučajevima zamenjenog identiteta. I najstariji Bogovi Oci najstarijih i najjednostavnijih civilizacija tako su nazvani. U Sumeru, On je bio AD, ili ADAD, otuda pozniji Egipatski Hadit, i Semitski Adonai. (Isto tako postoje reči kao AVD, kreativna Magika.) Isto tako Grci u Siriji su znali za Adonisa, a Latinsko Deus je opšta reč za Boga. Opet, Valhalla kuća Odina, Voden; a postoje i drugi. Kada je zubni suglasnik zapleten sa šuštavim glasom, kao što ćemo videti kasnije, druga ideja je uvedena; dok ublaženje zvuka prema T ima drugi efekat.

Sanskrit nam isto tako pomaže sa takvim korenima kao DETH pokazati, DAM ukrotiti, DEVK voditi DHEIGH, mesiti, oblikovati, DHER, podržati, DO dati, DHE staviti, i čitava grupa reči kao Deva, božansko biće.

Ali to dolazi kasnije: u međuvremenu, praktikuj izgovaranje ovih imena, i Engleskih reči takvih kao Do, Deed, Dare, Drive, Doubt, Dig, Dog, Dive, Duck, Dub, dok istražuješ Bezdan svog uma, i vidi da li

brzo ne povezuješ zvuk D sa brzim, žestokim, određenim, plodnim i savršenim aktom. Za čist test, uzmi samo najstarije i najjednostavnije reči, reči koje su mogle prirodno da budu potrebne u Kamenom Dobu.

Sledeća zvučna grupa koja treba da bude razmatrana može zgodno da bude N. Ovde odmah imamo skupljene bezbrojne Bogove i Boginje: Nu, Nuit, Anu, Noah, John, Oannes, On, Jonah, et al. Sa izuzetkom On-a, poseban slučaj, sva ova božanska ili polu božanska Bića odnose se na Noć, Zvezdano Nebo, Elemenat Vode, Sever, Boginju Majku, pošto se pojavljuju kada razmatramo njihove legende i rituale. N, Nun, označava ribu i odnosi se na vodeni znak Scorpio. Meni zvuk daje ideju kontinuuma, večnog kretanja; a ovo je naravno naše Telemitsko shvatanje Univerzuma, „Zvezda-sunder“, o čemu sam podrobno pisao na drugom mestu.

Ali u ovom trenutku ja posebno želim da uporediš i napraviš kontrast ovog slova sa zvukom S. (S ili Sh kombinovano sa T je potpuno razmotreno u Magici, stranice 336-8.) Trebalo bi da pronađeš tu dečju igru da odrediš značaj šuštavog glasa. To je jedino slovo koje nužno iziskuje izlaganje kostura! (Na primer, Podsvesno.) Otuda „Hush“! („Pst“!) je šištanje zmije, velikog Gospoda Života i Smrti - (života? da, spermatozoid, dete!) „Tišina! Opasnost! Postoji čovek negde blizu“. Divlja reakcija. I, dovoljno sigurno, Ish je Hebrejski za čoveka. (Čovečanstvo je ADM, Adam, na Sanskritu Admi, sjedinjeni Otac i Majka. „Muško i Žensko su stvorili svog Čoveka“.

S bogovi su bezbrojni. Asar (Asi, Isis, je njegova ženska bliznakinja) Astarte, Ishtar ili Ashtoreth, Set, Saturn, Shu, Zeus, kojima se D nameće, zato što je S muško kao što je N žensko, a D je otac kao što je M majka) i Isus grupa. Evo ideje o Jugu, ili Istoku, obe strane upućuju, na način koji je sasvim neznatno razilazan, na elemenat Vatre, Sunce, Bog Otac u svom aspektu kao Sveti Duh. Drevna tradicija se pojavljuje u Evandeljima: Manje Misterije Jovana, kome je glava odsečena Mačem, i uništena na Disku, i Veće Misterije Isusa, probodenog Štapom, i uništenog u Peharu. Sve isti Tarot!

Uopšte nisam siguran koliko daleko je mudro da se uzme ovo slovo. Da bi ga kompletirali, trebala bi nam Knjiga oko tri puta veća od Knjige Thotha, i trebalo bi mi još pola veka istraživanja pre nego što bih počeo da je pišem! Pošto ovo izgleda iz različitih razloga malo nezgodno u praksi, ja sam prilično uplašen da moramo da se zadovoljimo sa ovim veoma ovlašnim opisom: uvek, kada čovek dotakne predmet, „sve ide nejasno“. Čoveku ne nedostaje samo savršenstvo već i preciznost. Zatim postoji „preklapajuća“ smetnja, i činjenica da se prirode i imena Bogova lagano menjaju kako vreme prolazi. Konfuzija! Kontradikcije! Mogao bih da poželim da budem poslovični član posade barže. Oh! Mogao bih da nastavim da se pravdam još jedan sat! To ne može da se izbegne; i ja osećam da ću ti pružiti sasvim malu uslugu

obraćanjem tvoje pažnje na postojanje predmeta, stimulišući te da istražuješ, nagoveštavanjem izvesnih potencijalnih linija na kojima da napadneš isto, i možda čak i dajući ti nekoliko saveta za koje možeš da nađeš da su korisni u praktičnoj Magici.

Predmet je uzano povezan sa Mantra Yogom i sa Invokacijom. Ti ćeš bez sumnje primetiti (na primer) da mnoga poglavlja Kurana imaju slovo L kao lajt-motiv. Islam pripisuje ogromnu važnost ovom tečnom L, pošto se pojavljuje u Allah-u (uporedi Hebrejske L-Bogove, AL, Aloah, Elohim, A'alion, itd., i potraži L-ideju u svojoj Knjizi Thoth-a, i u Magici, od stranice 331 pa nadalje) i druga osobito sveta imena i reči.

Pre proklinjanja mog načina jedenja - oh! kako mrzim potrebu za hranom sem ako ne praktikujem „Devetu Umetnost“ i prerušim se u sladokusca - moram da pomenem slovo M. Ovo je jedino slovo koje može da bude izgovoreno sa čvrsto zatvorenim usnama: ono je početak govora i isto tako Majka Alfabetu. (Razlikuje se od N, Ženskog slova.) Pogledaj Magiku opet; poglavlje VII (stranice 45-49) daje dobar opis M u razmatranju AUM. Zapazi, isto tako, koren MU „biti nečujan“, od koga imamo reči Mistik, Misterija i druge. Kao slovo Majke pojavljuje se da danas svuda u prirodi, prvi poziv deteta „Mama“. U gotovo svakom jeziku, štaviše, reč za Majku je zasnovana na M. Madar, Mere, Mutter, Umm, AMA ili AIMA i ostalo.

Zvučno R nagoveštava svetlosne zrake; Ra, Sunce; usneni donose umu zavijutke u Prirodi - ti ćeš brzo otkriti reči sa nekoliko malih eksperimenata; T je D, samo nestalnije, brže i mlađe - i tako Laku noć!

Love is the law, love under will.

Bratski,

666

69

Urođen greh

Cara Soror,

Do what thou wilt shall be the whole of the Law.

Bilo je to u Doveru. Prošao sam kod Inspektora Carine. Okrenuvši se unazad, rekoh: „Samo možda bi trebalo da prijavim moj Brown-ing“? Mnogo uznemiren, on promrmlja, „Kako sam mogao da ne nađem to“ i sve je počelo još jednom. Pomagao sam mu: „Vidite, vi ste mislili na pištolje a ja na poeziju“. (Postoji lekcija u tome!)

A sada ti - od svih ljudi! - ispaljuješ ga u mene.

Smejem se! Bio sam u nedoumici kada si nameravala da me zastaviš i poslala mi pakovanje za moj Skeat u vezi sa onim šta „Greh“ znači. U redu, Policija po pravilu tuče darovitog diletanta. Greh, iznenađujuće, označava prirodno! Curtius nam govori „Jezik smatra krivog čoveka kao čoveka koji je bio“. Onda, šta je ‘krivica’? Anglo-Saksonski gylt, prestup; na našem Telemitskom jeziku, „odvajanje od (naročito po pitanju prekoračenja, trespasser) Prave Volje“. Molim te obrati pažnju da većina reči koje označavaju rđavo ponašanje nagoveštavaju lutanje, ili od kuće ili sa staze: greška, razvrat, greh (=izopačen), kriv, zlo (preterano) detraguer, ići pogrešnim putem, i nekoliko drugih. Prema tome ja isuviše skačem u prekršaj sa Curtiusom, i ukazujem da „Sam jezik potvrđuje doktrinu Prave Volje“. Ali šta kaže Knjiga Zakona? Ona je na mukama da definiše Greh jasnim izrazima: „Reč Greha je Ograničenje“. (AL, I: 41) Iz konteksta izgleda jasno da se ovo naročito odnosi na sukob sa voljom drugog.

Ova tvrdnja je prva potreba sveta danas jer mi smo okruženi Nametljivim Prijateljima, muškim i ženskim, čija je glavna strast da brinu o poslu drugih ljudi. Oni ne mogu da misle ni na šta drugo već na „kontrolu“. Ciljaju na Etički princip Robijaške Tamnice; na civilizaciju Pčela ili Termita. Ali niti istorija niti biologija nas ne obaveštavaju o nekom obliku napretka postignutom od neke od ovih zajednica. Kaznene kolonije i Pall Mall Klubovi nemaju čak ni odredbu za produženje njihove vrste; i sva takva „dobro uređena“ društva su sasvim očigledno bez odbrane protiv neke ozbiljne promene u svojoj okolini. Ona nisu uspela da se povinuju zahtevima biologije; u najboljem slučaju, ona stagniraju, ne postižu ništa, nikada ništa ne „dobijaju“.

Kolonizovano društvo je korisno u izvesnim periodima; kada je, na primer, preporučljivo da se konsoliduju dobici postignuti od pionira avanturista; ali istorija pokazuje sa strahovitom jasnoćom da same osobine koje služe da zaštite moraju neminovno da unište same uslove koje oni ciljaju da sačuvaju.

Ej! Nema li draga stara Knjiga laži svoju reč na ovu temu?

Nije poznato da nema!

Amfortasova rana

Samo-ovladavanje Percivala postalo je samo-zadovoljavanje Buržuja.

Vir-tus je postao „vrlina“.

Kvaliteti koji su činili čoveka, rasu, državu, kastu, moraju biti odbačeni; smrt je kazna za grešku. Kao što je napisano: U trenutku uspeha Paklenskim Bogovima žrtvuj ono što ti je najdraže!

Englez živi na izmetu svojih predaka.

Svi moralni kodovi su sami po sebi bez vrednosti; ali u svakom novom kodu postoji nada. S tim da se kod ne menja zato što je previše težak, nego zato što je ispunjen.

Mrtvog psa nosi vodena struja; u puritanskoj Francuskoj najbolje žene su kurve; u grešnoj Engleskoj najbolje žene su device.

Kada bi samo Kanterberijski Nadbiskup išao nag ulicama i prosio svoj hleb!

Novi Hrist, kao i stari, je prijatelj gostioničara i grešnika; jer je njegova priroda asketska.

O kada bi svako učinio Nije Važno Šta, s tim da to bude ona stvar koju on ne želi i ne može učiniti!

Ovo određuje to.

Mi napredujemo; ali kako? Ne pomoću murdarenja meliorista;¹⁴¹ ne pomoću gušenja inicijative; ne pomoću zakona i propisa koji ohromljuju presecanjem potkolene žile trkačkog konja, i stavljaju lisice bokseru; već pomoću inovacija ekscentrika, pomoću fantazija hašiš-sanjalice filosofije, pomoću aspiracija idealiste prema nemogućem, pomoću imaginacije revolucionara, pomoću opasne avanture pionira. Na prednje se vrlo brzo, pomoću prekidanja sa običajem, pomoću rada na napokušanim eksperimentima; ukratko, pomoću budalaština i zločina ljudi od duha, priznatljivih samo kao mudrost i vrlina nakon što su mučeni do smrti; a njihove ubice žanju požudno žetvu od semena koje su oni posejali u ponoć.

Do vraga s tim! Sve ovo je tako banalno da sam ja polu postićen što to pišem; pa ipak - svako se prećutno slaže sa osmehom i odlazi da glasa za još jedan komplet okova za svoje noge!

Greh? Ovo je greh grehova: Ograničenje. Sve čizme na isti kalup; sve lepo izglangane na paradi; Napredovanje Vremena neće naći nešto veće sem hramanja.

Više o ovome kada odgovorim na tvoje pismo (baš kao što sam povukao dizgin da skroz pročitaš ovo) u vezi sa Obrazovanjem.

Love is the law. love under will.

Bratski,

666

P.S. Za vreme čitanja ovog, zapazio sam da sam prešao sa zaslužnim prezirom teoriju „urođenog greha“ u smislu koji si ti verovatno namenila meni da prihvatim: mana namerno usađena u čoveka od „Starog nevažnog tatice“ sa ne boljim ciljem nego da pripremi groteskno tragičnu farsu „Pokajanja“. Ja ću samo napomenuti da nikakva ideja istovremeno tako niska i tako gnusna, tako škotska i tako idiotska, ne može da izazove svoju prostačku apsurdnost.

¹⁴¹ meliorizam (lat. melior-bolji) fil. shvatanje po kome ljudski život, razvijajući se neprekidno, postaje sve bolji.

Pokvarena seks-perverzijom, ona je smrdljiva mešavina sadizma i mazohizma zasnovana na najnižem obliku straha.

Jedini argument za ovo je da je ona ikada postojala; ali ne postoji za zdrave umove.

70

Moralnost

(1)

Cara Soror,

Do what thou wilt shall be the whole of the Law.

„Tu l’as voulu, Georges Dandin!“ Znao sam od početka da bi tvoja skrivena, podmukla, otrovna kama, tutnuta između mojih rebara, mogla pre ili kasnije da povuče sa sobom kompletno izlaganje čitavog predmeta Moralnosti.

Idemo dalje! Stvarno šta je ona? Reč dolazi od Mos, Latinski za ‘običaj’, ‘manir’. Slično, etika: od Grčkog ethos, ‘običaj’. „To nije urađeno“ može da bude savremen sleng, ali je ispravan. Interesantna za studiranje je upotreba moeurs i manieres u Francuskom. ‘Manir’ od manus - ruka: to je ‘način rukovanja stvarima’.

Ali teološka koncepcija je išla baš pogrešnim pravcem, čak i za teologiju; uvedena u Božanski Nalog, i Savest, i čitavo mnoštvo đavola. (Sveće u šupljim repama ne obmanjuju nikoga van crkvenog dvorišta!)

Ali ono što ti želiš da znaš je razlika između (a) obične ili oblasne moralnosti, (b) Yoginove - ili moralnosti „svetog čoveka“, i (c) Magijske Moralnosti Novog Eona Theleme.

1. Oblasna Moralnost: Ovo je zakonik „Ropskih Bogova“, temeljno analiziran, uništen i dezisekciran od Nietzsche-a u Antihristu. On se sastoji od svih najnižih poroka, naročito od zavisti, kukavičluka, svireposti i pohlepe: svi su zasnovani na savladavanju Straha. Straha vrste noćne more. Sa ovim zlim duhom, bogati i moćni su smislili mašinu za držanje u potčinjenosti siromašnih i slabih. Oni su jednako izdašni sa pretnjama i obećanjima u Avetinjskom Zamku Džina Ljudoždera i Natuštenoj-Šašavoj-Zemlji. „Religija je opijum za narod“, kada oni više ne izbegavaju varljivu knutu.

2. Osam predavanja o Yogi daju razuman opis suštine ove stvari, naročito u razgovoru o Yami i Niyami. (Knjiga o ovom predmetu može da uključi nekoliko citata, značajno od paragrafa 8, 9 i 10 u prethodnom.) On može da bude ukratko izložen kao „raditi to, i samo to, što olakšava zadatak u ruci“. Način ponašanja postaje običaj dok je iskustvo

pokazalo da njegovo praćenje postiže uspeh. „Ne stiskaj“! „Igraj sa pravim štapom“! „Ne vuci na pet“! ne obuhvataju apstraktna razmatranja ispravnog i pogrešnog. Ortodoksni Hinduizam je silovao ovaj čisti sistem i stvorio lažan zakonik koji miriše na religiju. Politički manevar Brahmanske kaste.

Pretpostavimo da smo se opustili malo, sišli na zemlju, i pogledali u ono što je bila daleko čuvena moralnost Svetog Čoveka, i jeste, u stvarnoj praksi. Naći ćeš da je ovo korisno za gnječenje Toshophističkih i Antroposophagističkih buba švaba kao i običnog Hrišćanskog Crva kada te napadnu.

U zemljama Hinduizma i (u manjem obimu) Islama, Sultan, Dewan, Maharajah, Emir, ili sve što oni nazivaju „Veliki Pandjandrum Lično, sa malim okruglim dugmetom na vrhu“, gotovo je 100 posto pravilo da dugme deluje klimavo i izgubljeno! Čak i u manje uzvišenim krugovima, svaki apsolutni vladar, na ma kako niskoj lestvici, je obavezan da ide potpuno kratko podstrižen na besprekorno svinjski način. On nema nikoga da mu protivreči, i ne vidi razlog da se kontroliše. Ovo odgovara gotovo svakom prilično dobro; lukav Vezir može da vlada dok njegov „gospodar“ puni na „Kraljevom Odredištu“ (moramo da pokušamo jednom kada šampanjac opet bude umereno jevtin) i sva druga čulna uživanja neograničeno. Rezultat je da od vremena kad on ima dvadeset - verovatno je oženjen u 12 - više nije sposoban da izvršava svoju prvu dužnost prema Državi, proizvodnju naslednika.

Sasvim suprotna od ove je karijera „Svetog Čoveka“. Naviknut na najteži fizički rad, naviknut na sve surovosti klime, odvojen od svake škodljive neumerenosti, on postaje pravi šampion polne sposobnosti. Štaviše, on je već posebno obučen za ovaj oblik asketizma pomoću svih vrsta tajnih metoda i praksi; neke od ovih, uzgred budi rečeno, bio sam u stanju da naučim sam i našao sam da su iznenađujuće delotvorne.

Prema tome imamo zakon ponude i potražnje na delu tako negundav kao obično: Sveti Čovek se moli za ugroženu Dinastiju, blagosilja Jalovu Kraljicu; i svi oni žive srećno uvek zbog toga. Ovo nije Arapska Noćna Priča iz Starog Doba; isto je i danas; ima veoma malo Engleza koji su proveli neko vreme u Indiji koji se nisu obratili sa predlozima ovog karaktera.

Slični uslovi, zanimljivo, su postojali u Francuskoj; filis a papa obično je bio beznadežni pokvarenjak, a njegova supruga često je posećivala čuveni manastir na Rivijeri, gde je bila izuzetno sveta Slika Blagoslovene Device Marije, molitve njoj su uklanjale neplodnost. Ali kada je M. Combes isterao monahe, Slika je nekako izgubila svoju moć.

Sada uzmi svoju Bibliju i okreni Luku VIII: 2! Kada je urađena isparljiva so, okreni na Jovana XIII: 2, 3 i pitaj naučnika šta bi neki Grk

iz tog perioda mogao da shvati od tehničkih izraza koji su tu nedvosmisleno upotrebljeni.

Sada, nadam se, ti ćeš početi da se pitaš da li je, posle svega, „moralnost“ srednjih klasa devetnaestog veka, u Anglo-Saksonskim zemljama, sasvim tako aksiomatična kao što si mislila.

Molim te dozvoli mi da naglasim činjenicu koju sam čuo i video o ovom uslovima u Istočnim zemljama mojim ušima i očima. Vivekananda - sigurno najbolji od savremenih Indijskih pisaca o Yogi - gorko se jada da su stare sede veštice iz New York-a koje nazivaju sebe njegovim učenicama vrdale sa beskrajnom obazrivošću kad god je želeo da provede večer u Tenderloin-u. S druge strane, Šeik od Mish-a - a bio je pravi sveti Šeik - predstavio je svog „dečka“ kao takvog meni kada sam ga posetio u Sahari, bez i najmanjeg stida i zbunjenosti.

Veruj mi, prevara u vezi sa „moralnošću“ u ovoj zemlji i S.A.D., čak i na Kontinentu u pobožnim krugovima, je Bauk Br. 1 na Stazi Mudrosti. Ako si zalučena sa tim, nikada se nećeš izvući iz smrdljivog gliba beznačajnih fraza prividnih „Majstora“. Treba li da ukažem na činjenicu da su vrlo neugodni vodiči sitni ružni licemer. Malo manje gadni su oni čije su predrasude Frojdovske po karakteru, koji su „platili za grehe kojima su bili skloni, proklinjući one koji ne obraćaju pažnju“.

Možda smo se sada dovoljno opustili; vidimo da „Sveti čovek“ nije takva budala kao što izgleda; i možemo da idemo sa našim izletima u „moralnost“ Zakona Novog Eona, koji je Eon Horusa, krunisanog i pobjedničkog deteta; a - „Reč Zakona je ? ? ? ? ?“.

3. Toliko o Knjizi Zakona koja se bavi direktno i indirektno sa moralnošću da bi navođenje značajnijih pasusa samo moglo da bude zbunjujuće. Ne da ovo stanje uma ne uspeva da proistekne iz prvog, drugog, trećeg i devedeset-trećeg pregleda!

Kada Dužnost riče glasno „Ti moraš“!

Mladost odgovara, „Vrh Koplja ili Grudi“!

je sasvim dobro, ili može da bude ako je rika dala bliža obaveštenja. I čovekov opšti utisak može sasvim dobro da bude da Thelema ne samo da daje dozvolu da se radi neka luda stvar koja dolazi u nečiju glavu, već podstiče najnedvosmislenijim izrazima, pojačanim najrečitijim obraćanjima na izvanrednom jeziku, pomoću strasnih obećanja, i pomoću kategoričnog uverenja da nikakvo zlo ne može da dođe zbog toga, izvođenje upravo one specifične vrste akcije, održavanje upravo onog načina ponašanja, koji je najoštrije ne odobren od velikih sveštenika i pravnika svake religije, svakog sistema etike, koji je ikada bio pod suncem!

Možeš da pogledaš kiselo dole u nisko-usmeren nos, ili uzvikneš „Hop La“! i uradiš to za Piccadilly Cirkus: i u jednom i u drugom slučaju ti ćeš pogrešiti; nećeš shvatiti Knjigu.

Sramno priznanje, jedan od mojih Učenika (ili je to tako prilično neverovatno prijavljeno meni) nedavno je rekao: „Samo-disciplina je oblik Ograničenja“. (To je, sećaš se, „Reč Greha“.) Od svega apsolutna koještarija! (Kako bilo, uopšte je bila „centar kuge“ za razmatranje Knjige.) Oko 90 posto Theleme, pretpostavljam, nije ništa drugo već samo-disciplina. Čoveku se samo dopušta da radi nešto i sve tako da ima više mogućnosti za vežbanje ove vrline.

Koncentriši se na „Ti nemaš prava osim da vršiš svoju volju“. Stvar je u tome da svaki mogući akt treba da bude izveden kao da je neophodni faktor u Jednačini tvoje Volje. Svaki akt koji nije takav faktor, ma kako bezazlen, plemenit, pun vrlina i šta sve ne, je u najboljem slučaju traćenje energije. Ali ne postoje veštačke barijere za svaku vrstu akta uopšte. Merilo ponašanja ima samo jedan kriterijum. Tu može da bude - tu će biti - svaka vrsta teškoće u određivanju da li, pomoću ovog merila, je neki dati akt ‘ispravan’ ili ‘pogrešan’; ali tu ne bi trebalo da bude nikakva zabuna. Ni jedan akt nije ispravan po sebi, već samo u vezi sa Pravom Voljom osobe koja namerava da ga izvede. Ovo je Doktrina Relativiteta primenjena na moralnu sferu.

Mislim da, ako si shvatila ovo, čitava teorija nije u okviru tvog shvatanja; drži je čvrsto i nametni je sebi!

U pasivnim elementima Zemlje i Vode nije kreativna moć da očiste sebe od takve nečistote koju oni slučajno stiču; stoga je od glavne važnosti posmatrati ih, održavati njihovu Čistotu neuprljanom i neukaljanom; treba li Sveti Gral da bude napunjen do vrha otrovom Otrovnica, a zlatni Tanjir da bude oskrnavljen Hlebom Nepravde? Dođi Vatro, dođi Vazduše, očistite i zapalite čiste instrumente, da Duh može da obitava u, prožima, nadahnjuje celinu, Jednog Stalnog Sakramenta Života!

Razmatrali smo ovu Moralnost s velikog broja sasvim različitih gledišta; urađena suptilno i tačno u krajnjem obliku, ne bi trebalo da nađeš nikakvu dalju teškoću u potpunom razumevanju bar teoretskih i apstraktnih aspekata posla.

Samo toliko za tvoje umno mišljenje koliko za opšta pravila tvog privatnog Zakonika Moralnosti, šta je ‘ispravno’ a šta je ‘pogrešno’ za tebe, to će proizaći samo iz duge samo-analize takve kakva je glavni rad Mača u procesu tvoje Inicijacije.

Love is the law, love under will.

Bratski tvoj,

666

Moralnost
(2)

Cara Soror,

Do what thou wilt shall be the whole of the Law.

Sadržaj tvog pisma me je zaprepastio. Nadao sam se da si napustila zauvek sav taj kvalitet razmišljanja. On je nečist. On je ustajao i slab. Ti pišeš o stvari o kojoj ne možeš da imaš informaciju, a ono što ti kažeš nije čak ni dobra pretpostavka: ona jednostavno protivreči činjenici. Ona pokazuje isto tako da nisi uspela da shvatiš prirodu O.T.O.-a. Njegov glavni *raison d'être*, odvojen od socijalnih i političkih planova, je učenje i upotreba tajnog metoda postizanja izvesnih rezultata. Ova tajna je naučna tajna; ona je zaštićena od izdaje i zloupotrebe veoma jednostavnim automatskim dogovorom. Njegovi čuvari ne mogu da budu „umirujući“ ništa više nego što električari kao klasa mogu da budu.

Stvarno je teško da se odgovori na tvoja pisma. Ti shvataš stvari tako zbrkano. Ti pišeš o uspostavljanju dva reda, A? A? i O.T.O.; pa ipak ignorišeš štampanu informaciju u vezi sa njima koju si bila dužna da pročitaš.

Imam odgovor na svaku rečenicu tvog pisma posebno, tako si postala nedosledna!

Ti si „student“ A? A? , i postaješ Probationer (Iskušenik) čim shvatiš i prođeš ispit. (Ovo je određeno uglavnom da se osigura da imaš neku opštu ideju o glavnim granama predmeta, i znaš važnije korespondencije.) Ostalo: Molim te pročitaj Jednu Zvezdu na Vidiku opet, i za ime Boga pokušaj da asimiluješ informaciju koja je tu sasvim jasno i sasvim potpuno data!

Kažeš da ti moraš da koračaš na stazi sama: sasvim istinito, iako samo zato što je sve što postoji za tebe neminovno deo tebe. Pa ipak moraš da „ideš drugima“ i postaješ pravi nametljivac. Nasumce navodiš nastrana mišljenja bez procene njihove vrednosti.

Ne mogu li ja ikada da te navedem da shvatiš razliku između poštenog i nepoštenog učitelja? Uvek sam imao kao pravilo da nikada ne izrazim neku tvrdnju za koju ne mogu da iznesem dokaz; kada ja izlažem riziku lično mišljenje ono je uvek Označeno Jasnim Slikama zbog ovog efekta. (Upućujem te na Magiku str. 368; str. 375, paragrafi 1 i 2; i str.415, paragrafi 000 i 00. Insistiramo od početka na individualnom karakteru rada i na nužnosti podržavanja objektivnog i skeptičnog gledišta. Ti si otvoreno upozorena protiv oslanjanja na „autoritet“ čak i na autoritet samog Reda.) Razmotri moja preimućstva, lična, društvena, obrazovna, iskustvena i ostalo; ne vidiš li da je sve što sam radio bilo

uznemireno nekom svetlo-obojenom i milozvučnom laži, i izbegavao sam koračanje na mnogo prstiju, da imam stotine hiljada idiota koji me obožavaju?

Molim te nabavi Konx Om Pax nekako, i pročitaj stranicu XII:

Isuviše lako je stvoriti kult,
Pozvati na krstaški rat sa „Deus Vult“
Sev Biblije, galon gasa,
I ja, ili neki drugi cenjeni magarac,
Mogao bi da donese našu mističnu misu mesečine
Ovim praznoglavim Atinjanima.

i tako dalje.

Ali ja nikada ne zaboravljam da radim na 2 000 godišnjoj osnovi; moj rad će trajati kada sve pompezne fraze i prijatne pobožnosti uvenu jer su nežni mehurići od sapunice koji se prelivaju u duginim bojama.

Sapun! Da, zaista. Ja radim na zlatu, a zlato mora da bude očišćeno kiselinom.

Stvarno ne mogu da shvatim kako možeš da budeš tako netačna, sa baš tim tekstom pred tvojim očima! Ti pišeš - „ti pišeš da u Jan. 1899.g. itd.“ Ali ja nisam. Kapetan J.F.C. Fuller je napisao to. Mala stvar; ali moraš da naučiš da budeš pažljiva u vezi sa svakim najmanjim detaljem.

Zatim ti ideš dalje u vezi sa „ne samo nevidljivi vođe¹⁴² A? A? ... već isto tako Vođe Zlatne Zore...“ Zlatna Zora je samo ime za Spoljni Red: vidi Magiku stranice 230-231. Ti nikada nisi bila naučena da čitaš pažljivo. Ti pišeš o Theoricus-u kao stepenu koji sledi Neophyte-a; to nije tako. Vрати se na Magiku stranice 230-231!

Nikada se nisi upustila u nevolju da ideš samnom kroz Rituale O.T.O.-a, i ne bi mogla da ne postaviš takva pitanja. O.T.O. je trening Masonskog tipa; uopšte nema „astralnog“ rada u njemu, niti neka Yoga. Postoji izvesna količina Kabale, i to od velike doktrinske vrednosti. Ali stvarno bitna stvar je postepen proces ka otkriću Tajne Devetog Stepna. Upotreba ove tajne u povoljnoj prilici obuhvata vladanje i Yogom i Magkom; ali nije naučena u Redu. Sada dolazi da bude pomenuto, ovo je stvarno veoma čudno. Međutim, ja nisam izmislio sistem; pretpostavljam da su oni koji su to uradili znali šta su nameravali.

Za mene on je (a) zgodan na različite praktične načine, (b) mašina za sprovođenje naređenja Tajnih Vođa A? A? (c) posredstvom Tajne magijskog oružja neprocenjive moći.

---

¹⁴² Kako ti znaš da su Oni „nevidljivi“? Predviđam da ćeš pre ili kasnije tražiti više informacija u vezi sa njima, tako da planiram odvojeno pismo da zadovoljim ovo.

Ti nisi „nasukana“. Možeš da upotrebljavaš svoje Astralno Telo dovoljno dobro: isuviše dobro, na jedan način. Ali mislim da ti je potrebno još nekoliko putovanja samnom: trebalo bi da napreduješ ka stadijumu gde vizija rezultuje iz određene invokacije.

Molim te zaboravi sve ove neodređene izjave u vezi sa „objašnjenjem nečijeg sanjalačkog života“ (znači šta?) i „senovitog razmišljanja“ (znači šta?). Ova razmišljanja su beskorisna a dokoličenje je otrov. U tvom sledećem paragrafu daješ potpuno razmetanje! „Umetnički mi se sviđa - ali ne i spiritualno“. Ti si već spiritualno otrovana.

Kakvo bi huljenje još odvratnije moglo da bude napisano? Šta leži tako nisko, tako lažno, tako pogano, kakva tako đavolska i smrtonosna doktrina? Osećam se zaraženim samom činjenicom postojanja na svetu gde je takva gadost mogla da se zamisli. Ja sam sav u suzama kad mislim na moju voljenu sestru mučenu od tako prljavih stanovnika Bezdana. Ne možeš li da vidiš u ovome koren svih tvojih otrovnih gljiva koji izbija iz nesreća, iz sumnji, iz strahova, iz neodlučnosti?

Kao Umetnica ti si posvećena Devičanska Sveštenica, Mudrac Najvećeg. Niko nema prava da pristupi tebi izuzev sa najblaženijim strahopoštovanjem, sa ispruženim rukama kao da priziva tvoj blagoslov.

Pod „spiritualno“ ti ne podrazumevaš ništa više nego“ u skladu sa moralnošću niže i srednje klase Anglo-Saksonaca iz perioda kada su Longfellow i Tennyson imali za dužnost da budu pesnici i Kraljevski Akademski slikari“.

Postoji veoma popularna škola „okultista“ koja je 99 posto mehanizam bekstva. Strah od smrti je jedan od bauka; ali daleko dublji je koren straha - straha od usamljenosti, od sebe, od samog života. Sa ovim tu ide i osećanje krivice.

Knjiga Zakona seče u koren sve ovo što je kobno, ovo zloglasno tkivo neistine.

Koji je smisao Inicijacije? To je Staza ka realizaciji tvog Sopstva kao jedinstvene, najveće, apsolutne od svake Istine, Lepote, Čistote, Savršenstva!

Kakvo je umetničko osećanje u tebi? Šta sem Jednog Kanala uvek otvorenog za tebe kroz koji ova Svetlost teče slobodno da podstakne tebe (i svet kroz tebe) sa svetovima neiscrpne vatrenosti i plamena?

A ti stavljaš protiv Toga ovu avet mračnog straha, stida, muka i sumnji, unutrašnjih potresa od straha - ti si isuviše pogođena panikom da vidiš jasno šta je užas. Ti kažeš „bitni duhovi i Arhangeli motre“. (!) Moja draga, draga, sestro, da li si ti pronašla da ova bića nemaju bolju svrhu nego da te špijuniraju? Ona su tu da ti služe; ona su delovi tvog bića čija je funkcija da ti omoguće da dopreš dalje u jednom konkretnom pravcu ili drugom bez smetnje od drugih delova, toliko dugo

koliko se dešava da su ti potrebna za neku uslugu ili drugu u Velikom Delu.

Molim te očisti svoj um jednom za svagda od ove obmane, kobne i najprokletije, jer tu može da bude protivljenje između dva bitna dela tvoje prirode.

Ne mogu da pišem više; to me čini tako tužnim. Nadam se da nema potrebe. Budi svoje Sopstvo, blistava Čerka Muze!

Sa ovom zapovešću okrećem se drugim zadacima.

Love is the law, love under will.

Uvek bratski tvoj,

666

72

Obrazovanje

Cara Soror,

Do what thou wilt shall be the whole of the Law.

Obrazovanje označava „izvođenje“; ovo nije isto kao „natrpati u“.

Odbijam da dužim na ovu temu; ona je svakako važna. Da bi izvukla nešto prvo treba da znaš šta je tu. Ovde bi astrologija trebalo da da korisne nagoveštaje; njene indikacije daju umu nešto da radi dalje. Iskustvo čini „dokaz jakim kao Sveti Spis“; ali pazi se od a priori. Ne budi dogmatična; ne insistiraj na licu razočarenja. Astrologija u obrazovanju je korisna kao što je geologija za istraživača ruda; ona ti govori koju vrstu stvari da tražiš, i pravac u kome da istražuješ.

Postoje, ipak, dva glavna pravca učenja koji su od univerzalne vrednosti za normalnu decu; teško da je moguće da se počne isuviše rano.

Prvo, navikni njegovo uvo od početka na plemenite zvuke; muziku prirode i ritam velike poezije. Ne ciljaj na njegovo razumevanje, već na njegov podsvesni um. Zaštiti ga od kakofonične buke; izbegni beleženje nekog jevtinog uspeha sa njim pomoću nametljivih pesmica; ne vređaj ga „tapanjem“.

Drugo, dozvoli mu da shvati, čim počneš stvarno učenje, razliku između stvarnog i konvencionalnog u onome što ga navodiš da nauči napamet. Ništa ne razdražuje decu više nego samovoljno „zato što ja kažem tako“.

Niko ne zna zašto alfabet ima red koji mi znamo; on je sasvim besmislen. Čovek bi mogao da smisli mnogo racionalniji red: na primer Majčinska, Pojedinačna i Dvostruka slova, sve po prirodnom redu elemenata, planeta i znakova. Opet, imamo „Misionarski“ Alfabet, uređen

„naučno“ kao Grleni, takođe modifikovan, Zubni, Usneni, samoglasnici i tako dalje; najodvratnija izmišljotina! Samo ja ne bih mogao da prihvatim neku izmenu od Boga Thoth-a samog; besкраjno jednostavnije je držati se uobičajenog reda. Samo objasniti detetu da je ovo samo zbog podesnosti, kao pravilo puta; zaista, kao gotovo sva pravila!

Ali kada je tvoje učenje sumnjive vrste, objasni to isto tako; ohrabri ga da pita, da traži razlog i da se ne složi. Omogući mu da se brani od tebe; podstakni njegova čula pomoću dijalektike; namami ga u razmišljanje zbog njega lično. Želim trikove koji će pokazati preimućstva datog predmeta studije; navedi ga da ti dosađuje da ga učiš. Mi smo najuspešnije uradili ovo u Opatiji Theleme u Cefalu-u, dozvoli mi da ti dam jedan primer: čitanje. Jedan od nas bi odveo dete u kupovinu i naveo predmet sladoleda. Gde, oh gde bi mogli da dobijemo neki?

Sada bi čovek mogao da uzvikne i ukaže na plakatu i kaže, „Stvarno verujem da će tu biti nešto“ - gle! to je bilo tako. Onda bi ljudi mogli da se čude kako je čovek znao, a neko bi rekao: Zašto, postoji „Helados“ otštampano na tom komadu karte na prozoru. Ljudi bi želeli da nauče da čitaju odmah. Mi bi mogli da ih obeshrabrimo, govoreći kako je to bio težak rad, i koliko plakanja košta, u isto vreme dajući još jednu demonstraciju preimućstava. Oni bi mogli da insistiraju, i mi bi popustili - aktivnoj, revnosnoj deci, a ne glupacima koji mrze ideju o „Lekcijama“. Tako sa svime što je Prilično dobro; mi prvo izazovemo dečju volju u željenom pravcu.

Ali (pitaš) postoje li neke specialne grane učenja koje ti smatraš bitnim za sve?

Da. Ja sam pisao o Obrazovanju u Liber Aleph-u: Knjizi o Mudrosti ili Ludosti. Sama knjiga je Obrazovanje; postoje, ipak, šest poglavlja koja obrađuju predmet u posebnom smislu u koji nas tvoje pitanje uvlači.

Tako ja ću brzo ubaciti ova poglavlja u ovo pismo.

De Voluntate Juvenum

Sine moj, duga je bila ova Digresija od jasnog Puta moje Reči u vezi sa Decom. Najpotrebnije je da shvatiš Granice Slobode. Nije Volja ni jednog Čoveka da propadne ili da mu propadnu njegova sabraća - ljudi. A nije ni prava Sloboda ona čije upražnjavanje dovodi do Ropstva. Zato moraš prepostaviti da je bitni Deo Volje bilo kog Deteta da se zdravo razvija do Muškosti ili Ženskosti. Njegovi ga tutori trebaju sprečavati da se neznački odupire ovom razvoju. Treba se uvek truditi da se otkloni Uzrok Greške. A to je Neznanje, kao što sam ranije rekao. Takođe, moraš prepostaviti da je jedan vid detetove Volje da vežba svaku Funkciju Uma, a Staratelji se trebaju boriti protiv Inercije koja sprečava Razvoj Uma. Ovde je ipak potrebno biti oprezan. Bolje je

raspaliti i zadovoljiti bilo koju prirodnu Znatizeljku, nego nasilno postavljati Zadatke, bez obzira koliko se jasno pojavljivala ovakva Potreba.

De Modo Disputandi

Pri ovom Podučavanju Deteta, najdragocenije je ovo Razmatranje, koje ću ti utviti u glavu kao nešto što se slaže sa našim svetim iskustvom na Putu ka Istini. To je to: pošto je sve zamislivo neistinito, svaki je Iskaz u izvesnom smislu lažan. Čak i u Moru čistog Razuma, možemo reći da je svaki Iskaz u izvesnom Smislu relativan. Zato, i u najjednostavnijem slučaju Dete treba učiti ne samo Tezi, već i njenoj suprotnosti. Detetu prepuštamo da samo odluči na osnovu Rasuđivanja i zdravog razuma, pojačanog Iskustvom. Ova će Praksa razviti kod deteta Snagu Razmišljanja, samopouzdanja i interesovanja za sve Nauke. Čuvaj se više proverenih i utvrđenih činjenica. Čak kad si i nijsigurniji, zapamti da su ne manje bili sigurni i oni koji su podučavali Kopernika. Poštuj i onog kojem prenosiš svoje znanje, zato što taj može biti veći i učeniji od tebe.

De Voluntate Juvenis Cognoscenda

Najvažnije je da što ranije shvatiš šta je Istinska Volja Deteta u vezi sa njegovom Karijerom. Budi svestan svih njegovih Ideala i Maštanja. Dete je samosvojno biće, a ne tvoja Igračka. Seti se komične Tragedije Napoleona i rimskog Kralja. Ne gradi Kuću za Divokozu, ne sadi Šumu za Ajkule. Obrati pažnju na svaki svesni i nesvesni Znak detetove Volje. Omogući mu da ide Putem koji je ovako nagovestilo. Shvati ovo: iako je mlado, dete će se brzo umoriti od lažnih Puteva, ma koliko mu na početku bili prijatni; nikad se neće zamoriti na pravom putu. Kad otkriješ taj put, možeš za njega pripremiti dete. Ni jedan čovek ne može sve Puteve večno držati otvorenim. Pošto je izabralo svoj put, objasni detetu da se ni na kom putu ne može daleko stići bez Opšteg Znanja o naizgled nevažnim Stvarima. Kada ovo shvati, mudro ga navedi na njegov posao.

De Arte Mentis Colendi

(1)

Mathematica

Sada ću ti nešto reći u vezi sa prvom Osnovom tvog Uma. Marljivo studiraj Matematiku, zato što ćeš time otkriti Zakone svog vlastitog Razuma i njegova Ograničenja. Ova ti Nauka pokazuje tvoju vlastitu Prirodu u odnosu na Mašineriju uz čiju pomoć deluje. Pokazuje

to u čistoj Golotinji, bez odeće Ličnosti ili Želje. Pokazuje ti Anatomiju tvoje svesne Ličnosti. Uz pomoć matematike možeš shvatiti Suštinu odnosa među stvarima i Prirodu Nužnosti i doći do Znanja o Obliku. Matematika je poslednji Veo pred slikom Istine. Nema boljeg Puta od naše svete Kabale koja analizira sve Stvari i redukuje ih na čisti Broj. Pošto nisu više obojene i zbrkane, Prirode svih stvari mogu se regulisati i formulisati jednostavnom Operacijom Čistog Razuma. To te uveliko teži pri radu s našom transcendentálnom veštinom, uz čiju pomoć Mnoštvo postaje Jedno.

Sequitur
(2)
Classica

Sine moj, ne izbegavaj studiranje antičke književnosti i to u originalu. Time ćeš otkriti Istoriju Strukture svog Uma, to jest, njegovu Prirodu shvaćeno kao poslednji Nastavak u nizu Uzroka i Posledica. Tvoj je Um izgrađen od ovih Elemenata. Proučavajući ove knjige možeš osvetliti i pronaći svoja nesvesna sećanja. A Sećanje ti je, takoreći, Malter u Kući tvog Uma, bez koje nije moguće bilo kakva kohezija niti individualnost. Zato se nedostatak sećanja naziva Demencijom. Ove su Knjige dugo živele i zato su one postale poznate zato što su one Plodovi drevnog Drveća, čiji si i ti direktni naslednik. One su istinskije povezane s tvojom Prirodom nego Knjige kolatelarnih ogranaka, iako su ove bolje i mudrije. Sine moj, studirajući ove zapise možeš doći do istinskog Shvatanja svoje prirode i celog Svemira u dimenziji Vremena. To isto i Matematika proglašava u dimenziji Prostora, to jest, u proširenju. Studirajući ovo, Dete shvata Osnovu Običaja koji, kako kaže jedan od Sinova Mudrosti i čine Čoveka.

Sequitur
(3)
Scientifica

Pošto su Vreme i Prostor stanja Uma, ova dva predmeta Studija su fundamentalni. Preostaje i Uzročnost, koja je koren akcije i reakcije prirode. Treba da vatreno istražuješ Uzročnost da bi mogao shvatiti šarolikost Svemira, njenu Lepotu i Sklad, uz Poznavanje onoga što je pokreće. Ipak ovo nije jednako onim prvim dvoma (to jest, Vremenu i Prostoru) u Snazi da tebi otkrije. Najveća korist od proučavanja Prostora i Vremena jeste u podučavanju istinskog Metoda za Napredovanje u Znanju. Taj se metod, u svojoj osnovi i suštini, sastoji od posmatranja sličnog i ne-sličnog. To će u tebi dovesti do zanosa čuđenja, što dovodi do prvog Razumevanja Magičke Veštine. Naša je Magika samo jedna

od Snaga koje leže u nama nerazvijene i neanalizirane. Naučnim Metodom te se snage moraju objasniti i učiniti dostupnim čoveku. Zar to nije neprocenjivi Dar, Plod Drveta ne samo Znanja, već i Života? U Čoveku postoji Bog, a postoji i ono što je Prah. Pomoću naše Magike od ovih ćemo blizanaca napraviti jedno Telo, da bi smo zavladali Univerzumom.

Pretpostavljam da sam mogao da izložim to konciznije: Klasika je sama po sebi Inicijacija, budući da je ključ Nesvesnog; Matematika je Umetnost manipulisanja Ruach-om, i njegovog podizanja ka Neschamah-u; Nauka je dodirna sa Magikom.

Ovo su tri grane studije koje smatram fundamentalnim. Nema drugih koje su iste vrste. Na primer, Geografija je gotovo besmislena sve dok je čovek ne učini stvarnom pomoću poštenog putovanja, koje ne znači niti „razmenu“ niti „luksuzno krstarenje“, još manje „svetsko putovanje“. Pravnički poziv je specijalizovana studija s namerom da se napravi karijera; Istorija je tako nesistematična i neodređena da bi bila od mnogo koristi kao mentalni trening; Umetnost treba da bude studirana zbog i pomoću nečije usamljene ličnosti; svako učenje ma koje je pravi otrov.

Krajnja mudrost po ovom pitanju je možda stara „Po nešto od svega, i sve od nečega“.

Love is the law, love under will.

Uvek tvoj,

666

P.S. Bolje je pomenuti, možda, da pismenost nije test obrazovanja. Jer nepoznavanje života, nastavnik razreda ostavlja sve drugo na mesto; i to ove majmunske osamljenike, sa njihovim užasnim klepetanjem i kokodakanjem, „Cerekanje, retko-bradato, epicensko“, „Patuljak, ukočen od straha“, pogana voluharica, stanovnik pored i u ustajaloj vodi koji je nametnuo nama groteskno i otrovno praznoverje da mudrost boravi samo u onome što su čuli psi, crvi pojeli, mazge nadahnule dugo-zaboravljeno kao nakazne knjige velikog formata.

Volim priču - to je istinita priča - o starom Jevrejskom milioneru koji je otkupio godišnji otpadak Pensilvanijske Železnice - stvar od Tri Miliona Dolara. On je navratio sa svojim čekom vrlo uredno napisanim - i potpisao ga pravljenjem svog znaka! Železničar je bio prirodno zapanjen, i nije mogao da odoli da ne uzvikne, „Pa ipak vi ste napravili sve ove vaše milione - šta bi bilo da ste samo mogli da čitate i pišete“? „Vratar u Sinagogi“ bio je brz odgovor. Njegova nepismenost ga je diskvalifikovala kada je tražio posao nakon iskrćavanja.

Priča ne samo da je istinita, već „od sve Istine“; vidi moje prethodno pismo o „Pouzdanosti“.

Knjige čak nisu samo ni medijum učenja; štaviše, ono što one uče je pristrasno, prejudicirano, siromašno, sterilno, neodređeno i strano stvarnosti. Sledi da su sve najbolje knjige one koje ne polažu pravo na tačnost: poezija, pozorište, fikcija. Sve drugog porekla. Druga stvar je da je Istina iznad i izdvojena od intelektualnog izraza, i stoga one knjige koje nose Magijske Ključeve Portala Nerazumljivog pomoću inspiracije i sugestije dolaze mnogo bliže shvatanjima Stvarnosti nego one koje se pozivaju samo na Intelekt. „Didaktična“ poezija, „realistični“ komadi i romani su kontradikcije u izrazima.

P.P.S. Još jedan pokušaj: gornje me podseća da nisam morao da kažem ni reč u vezi sa drugom stranom medalje. Postoje mnoga deca koja uopšte ne mogu da budu obrazovana u nekom smislu reči. To je gnusno traćenje i njih i učitelja da se pritisnu uz zidove od cigala.

Još jedna poslednja stvar. Ja sam blizu sedamdesete - nije važno, a ja još uvek učim svom svojom snagom. Čitavog mog života ja sam bio poučavan: guvernante, privatni tutori, škole, privatne i javne, najbolji od Univerziteta: koliko malo znam! Proputovao sam čitavi svet u svim uslovima, od „velikog feudalnog gospodara“ do „svetog čoveka“; koliko malo znam!

Šta onda za devedeset-i-devet, vučenih za uši kroz samoubilačka ispitivanja, i odstranjenih iz škole u fabriku u njihovim tinejdžerskim godinama? Oni su naučili dovoljno da potpomognu gutanje odvratnih korumpiranih laži radija i Žute Štampe; ili, ako je majčina pamet rizikovala da ih upozori, oni nauče malo - sasvim malo - više, dobijajući svoju Nauku iz Jevtinog Priručnika i tako dalje, sve dok ne znaju dovoljno da postanu opasni agitatori.

Ne, sve kao pravo obrazovanje zahteva slobodno vreme, razgovor sa mudrim, sredstva za putovanje i ostalo.

Postoji samo jedno rešenje: da izabereš dijamante iz gline, isečeš ih, uglačaš ih, i postaviš ih onako kako zaslužuju. Ne pokušavaj idiotske eksperimente sa đubretom kakav sam ja! Ti ćeš primetiti da ja zastupam aristokratsku revoluciju. I takav sam!

P.P.P.S. Malo od ideala gore skiciranih, ti možeš isto tako da imaš pis aller - reči zapanjujućeg uvida i mudrosti, koje nisu strane Zakonu Theleme, i napisane od čoveka koji je obrazovan na Knjizi Zakona.

Samo-pouzdanje mora da bude gajeno u mlađim članovima nacije od detinjstva. Čitavo njihovo obrazovanje i obuka moraju da budu usmereni ka davanju njima uverenja da su superiorni nad drugima [napisao je Hitler].

U slučaju ženskog obrazovanja, glavni naglasak trebalo bi da bude stavljen na telesni trening, posle toga na karakter, i poslednje od svega, na intelekt; ali jedan apsolutni cilj ženskog obrazovanja mora da bude u pogledu na buduću majku.

Oni su navedeni kao ekstremni primer svega što je grozno i zlo od g. George E. Chust-a iz Dnevnog telegrafa - iz Mein Kampf-a!

P.P.P.P.S. Postoji igra, poboljšanje na „Pčelu koja sriče“ - ja sam anti-krstio to „Prednja strana krme“ tako da bude vešta i pomorska - koja je po mom mišljenju jedna od tri ili četiri najboljih kućnih igara za dvoje ikada izmišljenu. Evo pravila, ukratko, neke sporne stvari? Usredsredi pažnju na mene.

1. „Reč“ se sastoji od četiri ili više slova.

2. Ona mora da bude štampana u velikom crnom tipu u Rečniku izabranom zbog obraćanja. (Nuttall-ov je prilično dobar, iako su neke dobro poznate reči izostavljene. Oxford Džepni Rečnik je beskoristan; on je za idiote, nepismene, one koji plivaju u „Osnovnom Engleskom“ - i [pretpostavljam] Oksfordskom. Nema vlastitih imena, ma kako dobro poznatih, sem ako nisu upotrebljena kao zajednička: na primer Bobby, dustaban, drobilica, upregnuti bik; ili Xantippe, goropad, dama. X-zraci su dati samo u množini: takođe „Roentgen zraci“, a oni daju „Roentgenogram“. „Ti nikada ne možeš da kažeš“! Participi, množine i slično nisu „reči“ ako nisu štampani kao takvi u velikom crnom tipu. Na primer Nuttall-ova „Juttingly“ je reč; „jutting“ nije, budući u manjem tipu. „Soaking“ je u malom tipu, ali isto tako u velikom tipu kao imenica; prema tome to je reč.)

3. Rečnik je jedini i poslednji sudija. Ovo izaziva huljenje, ali sprečava ubistvo iz potaje.

4. Prvi igrač počinje sa slovom A. Drugi može da stavi neko slovo koje on izabere ili ispred ili posle onog A. Drugi nastavlja kako hoće i može.

5. Igrač koji ne može da doda slovo bez dovršenja „reči“ gubi.

6. Igrač čiji je red mora ili da doda svoje slovo u okviru razumnog (Ovo je stvar dobrog osećanja, učtivosti i obzira) vremena, može da kaže „prigovaram“ ili, alternativno, „To je ‘reč’“. Drugi mora onda da da „reč“ koju podrazumeva, ili porekne da je to „reč“ u okviru značenja Umetnosti, kao što slučaj može da bude. Rečnik odlučuje porednika. Izazvani igrač može da da samo jednu reč, i to u obliku koji je štampan u Rečniku; na primer ako bi bio izazvan sa BRUSS, i odgovorio BRUSSELS, izgubio bi; ako bi odgovorio BRUSSELS-SPROUTS, pobedio bi. Crtice ne treba da budu date. CASHMERE je „reč“; to je vrsta šala, itd.; tako je CHARLEY noćni čuvar. Ne raspravljaj se: Rečnik odlučuje.

7. Ova igra ne poziva samo zbog obimnog rečnika već zbog hrabrosti, predviđanja, rasuđivanja, snalažljivosti, pronicljivosti i čak i zbog malog lukavstva. Ona može da bude igrana od više od dva igrača; ali što više ima, više elemenat slučaja ulazi; a ovo je mrsko stvarno odličnim igračima i smanjuje uzbuđenje. Rapiir igra dva eksperta, kada se

reč menja od jedne linije formacije ka drugoj, i onda opet, možda čak i treći put, je tako razveseljujuća kao bezbol igra ili borba bikova.

A šta Tartarus-Tophet-Jehanna ima sve ovo sa Obrazovanjem i Velikim Delom? Ovo, dete! H.G. Wells i drugi su ukazali sasvim opravdano da pukotina u tvom rečniku obuhvata pukotinu u tvom umu; tebi nedostaje odgovarajuća ideja.

Izložio sam ovo zbog tebe zato što je jedan Američki oficir, meni vrlo drag, došao s Fronta na nekoliko dana da mi postavi nekoliko pitanja - oh, „veoma mnogo iznad tvog uzvišenog stepena“ moja draga - i ja sam mislio da bi moglo da bude korisno za njega da nauči ovu igru, za koju je potreban tako skroman pribor, da provede neke od dugih sati između napada. On je prihvatio to dovoljno brzo; ali, posle trenutka kada sam preporučio da treba da prenese svojim drugovima po oružju, on mi se otvoreno podsmevao!

Njihov rečnik prema mom, rekao je, sadrži upravo istu proporciju kao moj prema tvom; pretpostavljam skromno, „oko pet odsto“. (Posle svega, ja sam četrdeset-pet godina njihov starešina.) Zaurkao je na mene „Ni jedan u stotinu“, rekao je, „ne zna toliko imena od devetdesetina predmeta koje ja razmatram stalno i kojima vladam. Oni dahću, zevaju, grokću, brbljaju; to je gotovo uvek crna pometnja.“¹⁴³ A neki od njih su postdiplomci na koledžu - od kojih ja nisam“.

On je bio otrgnut od škole, i dat komisiji na licu mesta, očigledno zato što je bio jedan od veoma malo onih koji su mogli da budu razlikovani od prosečne Učene Svinje.

Ovo sve učinilo me je prekomerno žalosnim. Počeo sam da shvatam zašto se moj Liber OZ, napisan samo u rečima od jednog sloga, sa ovom osobenom idejom na umu, ispostavio da bude van prosečnog čovekovog (ili ženinog) razumevanja. Imao sam neku Veliku Primedbu na to. „Ali ovo je poredak Socijalizma“, „Sy, nije li ovo sve Fašizam“? „Oh bože moj“! „Gugutanje“! „Kako užasno“! u vezi sa najbližim od njih koji su razumeli Ralph Straus-a i Desmond Mac Carthy-a!

¹⁴³ 1. Oni ne pridaju značenje ovim rečima:
Paleontologija
kriterijum
Vektor
Sinteza (Oni znaju „sintetski“ ali ne mogu da to povežu sa imenicom)
Siže
Strana Politika (Za njih samo fraza; nikakva ideja o njenoj konotaciji i principima)
Demonologija
Preduzimač
Korespondent i Ko-respondent. (Oni ne znaju razliku)
Potkožni
Akord (iako je imaju!)
Hronični uretritis (iako je imaju!)
Histologija („Nešto ima sa istorijom“)

Reči od jednog sloga. Louis Marlow mi je već rekao kakva sam budala bio što sam očekivao to. „Sve što oni mogu da svare“, rekao je „je obrok od pirjanih klišeja s Prahom Ptičjih jaja“.

Prokleta sve - to je istina, to je istina.

Tako i ti bar skupljaj kamenje koje ti je potrebno da izgradiš svoju Baziliku!

73

„Čudovišta“, Crnčuge, Jevreji

Cara Soror,

Do what thou wilt shall be the whole of the Law.

Kao što kažeš, „Svaki čovek i svaka žena je zvezda“ potrebna je neka pažnja za definiciju „čoveka“ i „žene“. Kakav je položaj, kažeš, „čudovišta“? I ljudi „inferiornih“ rasa, kao Veddah, Hottentot i Australijskog Crnog čoveka? Tu mora da bude linija negde i hoću li je povući? Činiš da se osećam kao Giotto!

Postoji jedna primedba koju moram da stavim na početku. Ona je od nekog pesnika ili drugog, Tennyson-a ili Kipling-a, mislim (zaboravio sam koji) koji je napisao: „Narodi koji se pojavljuju su loši“. To je potpuno istinito. Neko mudro obraća pažnju da je najgadniji živ čovek uvek nalazio nekog da ga voli. Seti se čudovišta kojeg je Sir Frederick Treves pokpio iz predstave sa virenjem Istočnog Kraja i koga su mazile princeze? (Kakav je lukavi trik!) Gadno, potpuno isto, da se čita njegov opis. On - čudovište, ne Treves! - izgleda da je bila najdivnija individua - ah! To je reč koju želimo. Svaka individua ima neke osobine koje je omiljuju nekoh drugoj. A per contra, sumnjam da postoji neka vrsta koja nije mrska nekoj drugoj vrsti. Umetnici, policija, sveštenstvo, „crveni“, lovci na lisice, Slobodni zidari, Jevreji, „od neba rođeni“, ženski klubovi (naročito u S.A.D.), „Metodisti“, igrači golfa, ljubitelji pasa; ne možeš da nađeš ni jedno telo bez svojih ‘prirodnih’ neprijatelja. To je u redu, nešto gore; svaka vrsta, kao vrsta, gotovo sigurno ima više mana nego kvaliteta. Čim staviš ljude zajedno, oni nekako tonu, udruženo, ispod nivoa najgore od individua koje ih sastavljaju. Sakupljeni naučnici na odboru, ili ljudi od nauke na poroti; sve njihove vrline isčezavaju, a njihove mane se pokazuju, pojačane pomoću samopouzdanja koje je snaga brojeva dala.

Naročito je primetno to kada klasa vladajuće manjine stiče mržnju i prezir za okolnu „gomilu“. U Severnim Državama S.A.D., gde belci preovlađuju po broju, ‘crnčuga’ može da bude manje više „pravi drug“; na Jugu, gde je strah činilac, Zakon Linča preovlađuje. (Da li bi

trebalo? Razlog za 'ne' je da je to priznanje slabosti.) Ali na Severu, postoji veoma jako osećanje u vezi sa određenim drugim klasama: Irci, Italijani, Jevreji. Zašto? Opet strah; Irci u politici, Italijani u kriminalu, Jevreji u finansijama. Ali nijedna od ovih fobija ne sprečava prijateljstvo između pojedinaca neprijateljskih klasa.

Mislim da sam možda već napisao dovoljno - bar dovoljno da te pokrenem da razmišljaš na pravi način. I dobro obrati pažnju na ovo! Uranjanje pojedinca u njegovu klasu znači kraj svih pravih ljudskih odnosa među ljudima. Socijalizam označava rat. Kada se klasa pokreće kao klasa, tu ne može da bude izuzetaka.

Ovo nije moja originalna misao; Staljin i Hitler su videli to kristalno jasno; oba, jedan vešto, drugi trapavo, ali sa jednako savršenom hipokrizijom, glume to. Oni su birali pojedince da vladaju pod njihovom autokratijom, ubijali one koji ne bi bili pogodni, uništavali moć Sindikata ili Sovjeta dok su se pretvarali da ih čine moćnim i naprednim, i ozbiljno se pripremali za rat za koji su oba znali da je neizbežan.

To je ova fundamentalna činjenica koja obezbeđuje da se svaka demokratija završi sa skorojevičkim autokratom; stabilnost mira zavisi od originalne ideje koja je obogatila Ameriku u jednom veku od četiri miliona na stotinu: najviši individualizam sa zgodnom prilikom. Naš najduži period mira u inostranstvu (stražarske granične čarke kao Krimski rat) i blagostanje kući podudaraju se sa Slobodnom Trgovinom i nemešanjem države u ekonomska pitanja.

Sada možemo da se vratimo, osveženi, na glavno pitanje čudovišta, stvarnih (kao Trevesova) ili imaginarnih kao Jevreji i crnčuge.

Zašto bi klase trebalo da žele da deluju kao klase? To je očigledno; „Zajednica je snaga“. Najgora Petnaestorica može da učini više u fudbalu nego najbolje suprostavljen tim od jednog - izvinite moji Irci!

Pa dobro, šta je kornjača na kojoj je slon? Zašto, još očiglednije, na opštem osećanju individualne slabosti. Mi svi želimo velikog čoveka da govori o njemu! Otuda Bogovi i Klase. To je strah u osnovi čitave piramide od lobanja.

Kako pravi političari gledaju na svoje birače kao na stoku! Svako ko ima neko iskustvo bavljenja sa nekom klasom kao takvom zna uzaludnost pozivanja na inteligenciju, zaista na neke druge osobine osim onih životinjskih.

I tako, kad god nađemo nekog Čoveka koji nema strah kao Ibsenov Doktor Stockmann ili Mark Twainov Pukovnik Grainger koji je izašao na svoj balkon sa lovačkom puškom da se suoči sa ruljom koja je došla da ga linčuje, on može da izađe na kraj sa tim. „Neprijatelj Ljudi“ napisao je Ibsen, „Vi ste protiv svetine, O moji izabrani“! kaže Knjiga Zakona. (AL, II: 25)

Ne samo da mi izgleda kao jedini shvatljiv način pomirenja ovog i sličnih pasusa sa „svaki čovek i svaka žena je zvezda“ da se potvrdi suverenost individue, i da se porekne pravo na postojanje „klasne svesti“, „psihologije rulje“, i tako prema pravilu rulje i Linč Zakonu, već takođe jedini upotrebljiv plan kojim mi možemo svakog od nas da sredimo mirno da brine o svom sopstvenom poslu, da sledi svoju Pravu Volju, i da izvrši Veliko Delo.

Prema tome nikada ne gubi iz vida maksimu tako često ponavljaju u jednom kontekstu ili drugom u ovim pismima: da je strah u korenu svake moguće nevolje, i da „je Strah neuspeh i preteča neuspeha. Stoga budi ti bez straha; jer u srcu kukavice vrlina ne boravi“.

Laku noć; i ne gledaj pod krevet!

Love is the law, love under will.

Bratski tvoj,

666

74

Prepreke na stazi

Cara Soror,

Do what thou wilt shall be the whole of the Law.

Peccavi! A kako! Ali moje opravdanje je dobro i ja ću pokušati da se popravim.

Prvo, mali protivnapad - tvoje pismo je tako nepovezano i rasplinuto da u početku nisam mogao da protumačim šta si ti smislila, i najzad odlučilo da je isuviše nehatno napravljeno za reprodukovanje i čak i za detaljno bavljenje. Ja ću jednostavno formulisati slučaj za gonjenje sudskim putem, izneti krivicu i apelovati za milost.

Osnov tužbe je da je Staza Mudrosti svetla sa cvećem, pozlaćena sa kioscima i opsednuta zamkama; da je svaki korak Boravište Terora i Zanosa - i sve to! Ipak ja po navici pišem na način pijanog gospodara! Ti „si razjapila usta za Aeschylus-a i dobila Teogoniju“.

Podstako sam te, izgleda sa Obraćeničkim venčanjem Christian Rosencreutz-a, njegovom neuporedivom misterijom i zanosnom lepotom, njegovom kratkotrajnom lepotom, njegovom neiskazivom romantikom, njegovim viteštvom i njegovom avanturom, jasnim odblescima kao sunčeve svetlosti ispod mora, silna nadneta krila užasa zasenjuju nebeski svod, pa ipak sa jakim sjajem zvezde stalno iznad glave. A onda sam te spustio dole!

Ti si očekivala bar nešto od atmosfere Arapskih noći; ako ne toliko visoko, od Apuleius-a i Petronius-a gospodara; od Rabelais-a,

Meinhold-a, de la Motte Fouque-a; i Morte d'Arthur-a u kasnijim vremenima, od Balzac-a, Dumas-a, Lytton-a, Huysmans-a, Mabel Collins-a i Arthur Machen-a.

Gledaš me neobičnim tužnim očima: „Ali ti, takođe, Majstore, nisi isuviše vodio život kao nastran, kao bajan, kao neobičan i kao romantičan, kao najbolji od njih? Onda zašto ova hladna odvojenost od te okoline“? Pa dobro, ako ti postavljaš to kao to, ja mogu samo da kažem da osećam u isto vreme više krivice a potpuno nevin!

Jer, dok je tužba istinita, odbrana ne treba da bude uzdrmana.

Najgori od svih učitelja su Bolonjski Magnati, o kojima sam već dobio neki opis. Ali sledeći najgori su baš tačno oni koji pokušavaju da stvore atmosferu romantike i uspevaju samo u sirovoj teatralnosti. Tako, izbegavajući uskovitlani nemir Scile slomio sam brod na pustoj steni Haribde.

Sada dozvoli mi da te ohrabrim hrabra sestro! Sve stare priče su istinite! Ti možeš da imaš toliko zmajeva, princeza, vampira, vitezova-lutalica, omađijanih majmuna, Jinn-a, čarobnjaka i zlih duhova koliko voliš da zamisliš, i - Emma! jesam li ti rekao o Kardinalu Newman-u? Pa dobro, hoću.

Jedan pasus u njegovoj plačljivoj Apologiji koji me je impresionirao bila je priča o njegovom detinjstvu - pre stvarnog pesnika, ljubavnika i mistika zakopanog ispod gomile đubreta Teologije. On nam govori da čita Arapske noći - u jako popravljenom izdanju, kladi se igraču! - i bio je očaran, kao i mi ostali, tako da je uzdahnuo „Želi da su ove priče bile istinite“! Ista stvar dogodila se i meni; stisnuo sam zube i promrmljao: „Ja ću učiniti ove priče istinitim“!

Pa dobro, ja sam, nisam li? Sama si rekla!

Da dete, moj najdublji stav treba da bude nađen u mom životu. Bio sam na većini svetih nepristupačnih mesta, i razgovarao sa većinom svetih nepristupačnih ljudi; usudio sam se na sve najopasnije avanture i tela i duha; i izazivam svetsku literaturu da se suprostavi uzvišenosti i stravi takvih iskustava kao što su ona u drugoj polovini Vizije i Glasa.

Shvataš, naravno, da kažem sve ovo samo u indikaciji? ili radije, kao što sam rekao pre, kao apel za milost.

Naprotiv (ti ćeš uzvratiti istom merom) ti podrazumevaš mačku (Felix Leo, molim!) ne dozvoljavajući nam sve na tlu sprata tako impozantne Katedrale!

Oh, proklet ovaj moj um! Ja baš ne mogu da se uzdržim skrivanja pod široke skute Kabale! To su Disk, Mač, Pehar i Štap opet! Žalim, ali c'est trop fort pour moi.

Diskovi. Da ovladaš Zemljom, seti se da je Disk uvek kotrljanje; uredi ovu ideju, oslobodi se njene čvrstine.

Prosto, prvi testovi mladog Aspiranta odnose se na gotovinu - „to je samo Božja solidarnost na ovom svetu“. Valjani magijski stav je

veoma teško opisati. (Ja više ne govorim o jajetu crne kokoške; to je jednostavno.) Veoma žalim što moram da kažem to, ali to nije neslično kazivanju o rasipniku. Novac mora da cirkuliše ili gubi svoju pravu vrednost. Bankar u New York-u jednom mi je rekao da dolar cirkuliše devet puta brže od Engleskog ekvivalenta tako da se ljudima čini da su devet puta bogatiji. (Rekao sam ti u vezi sa novčanicom od £ 100 u posebnom pismu o Novcu.) Ali ovde naglašavam spiritualni efekat; ono što se dešava je da nespokojstvo iščezava; čovek oseća da ono izlazi. Ovo gledište nije neusklađeno sa štednjom i razboritošću i čitavim mnoštvom vrlina; daleko od toga, ono se umotava u njih sasvim lako. Moraš da praktikuješ ovo; postoji veština u tome. Uspeh u ovome vodi do veoma zanimljivog rezultata zaista; ne samo odbijanje da računa (Četiri penija severno od Yoge, molim gospođice, a mama kaže da mogu da imam peni ako vratim bocu?), prouzrokuje nepotrebnost računanja, ali isto tako čovek stiće moć da zapoveda!

Pre jednog veka, vrlo blizu, tu je živio u Bristolu jedan „Otvoreni Brat“ nazvan Muller, koji je bio čarobnjak u ovome; Molitva pre doručka, uobičajeno brbljanje u vezi sa Gospodom i Njegovim blagoslovima i Njegovom darežljivošću et cetera, da capo; da završi „i, Blagosloveni Gospode, mi se ponizno usuđujemo da Te podsetimo da si ovog jutra £3 4s. 61/2d. kraći na računu; verujući da ćeš Ti dati ovu malu stvar Tvojim neposrednoj pažnji, zbog Isusa Hrista, Amen“. Dovoljno siguran, kada je dolazio da otvori svoju poštu, tu bi bilo baš dovoljno, ponekad tačno dovoljno, da pokrije taj iznos.

Ovu priču ispričao mi je jedan neprijatelj, koji je mislio sasvim ozbiljno da bi mogao da ode u Pakao budući „Otvoren“. („Otvoren“ Bratstvo je bilo neodređeno u vezi sa Gospodnjom Večerom, neka ljudi shvate ko nije bio ispravan po Ramsgate Pitanju; i druge Teološke Grozote!) To je podrazumevalo da su činjenice bile tako neporecive da je „traženje Odgovora na Molitvu“ prevagnulo „čudo Jeretika“.

Znao sam pesnikinju velike otmenosti koja je zabavljala sebe prekidanjem konverzacije i govorenjem, „Daj mi franak“ (ili šiling, ili neku malu sumu) i onda nastavljala sa svojim prethodnim primedbama. Rekla mi je da od preko stotinu ljudi ja sam bio drugi koji je dao novčić bez primedbe neke vrste.

Ova priča - da li razmišljaš? - niti je ovde niti je tamo. Ne, moje primedbe su retko neopravdane. Majstoru, u jednom stadijumu ili drugom inicijacije - je zabranjeno da nagoveštava uslove - pripremiti za neki test Aspirantov stav po nekom pitanju neminovno ne obihvata gotovinu. Ako on ne uspe, laku noć!

Mačevi, sada. Kvrge povezane sa ovim tipom testa su verovatno najneprijatnije od svih. Nerazumevanje, konfuzija, logička greška (i, gore, logička tačnost vrste koja razlikuje mnoge ludake) rasturanje, neodlučnost, neuspeh da se procene vrednosti ispravno - oh! - nema

kraja spisku. Tako mnogo, zaista, da ne postoji specifični kritički test, to je sve deo šablona, i nastavlja se neprestano.

Pa dobro, postoji bar jedan. Bez upozorenja odluku kritične važnosti mora da donese kandidat, a njemu je dato toliko mnogo minuta da kaže Da ili Ne. Ne dobija drugu šansu.

Ali moram da te upozorim na jednu posebenu srtamotu. Ti znaš da ljudi niskog mentaliteta često posećuju predskazivače sudbine jednakog kalibra ali sa više niske lukavosti. Oni stvarno ne žele da znaju budućnost ili da dobiju savet; njihov pravi predmet je da uvere neki pretpostavljeni „autoritet“ da im laska i učvrsti ih u njihovoj ludosti i gluposti.

Ista je stvar sa uplašenim procentom ljudi koji dolaze zbog „učenja“ i „inicijacije“. Prilika da uče nešto što nisu znali pre, dalje oni lete u gnev! Brže ne postaje očigledno da Majstor nije glupa cepidlaka srednje klase i licemer - njihovo još jedno izdanje, ukratko - oni su uplašeni, užasnuti, beže daleko obema nogama, kao čovek u Bibliji! Video sam ljude kako okreću riblji trbuh blede u licu, i dolaze blizu mlitave golotinje, kada su iznenada shvatili da je magika prava stvar!

Sve je to van mene!

Pehari: opet smo mnogo određeniji. Veliki test je tako dobro poznat, i opisi su već publikovani, da to može da bude ovde jasno formulisano. Rano u svojoj karijeri, Aspirant je izložen zavodjenjima Vampira, i upozoren u prikladnom obliku i u pravo vreme.

„Spavaj sa A, B, C, D, E i F, moj dečake, i naše iskrene najbolje želje! Ali ne i sa G ni po koju cenu, na rizik tvog rada“!

Tako dalje on ide do G bez trenutka oklevanja. Ovaj test može da bude produžen; tananost opasnosti je već prepoznata, i on može da ima pola tuceta upozorenja, ili direktnih ili aktiviranih iz njegovog odnosa sa njom. A kazna nije tako drastično krajnja; često se prolazi sa kaznenim ropstvom.

S druge strane, Aspirant koji može da otkrije na prvi nagoveštaj zašto Majstor misli da je konkretna žena opasnost, i deluje brzo i odlučno kako bi trebalo, je tajno obeležen kao mač zaista vrlo fine naravi.

Ostali od Ogleda Pehara sastoje se većim delom od progresivnih procena kvaliteta Kandidatovog posvećenja delu; ne postoji, kao pravilo, nešto posebno spektakularno ili dramatično u tome. Ako ti istraješ sa svojim Pozdravima i Obožavanjima i svim takvim mnemotehnikama ne ideš veoma daleko pogrešno.

Štapovi: ovo je očigledno čisto pitanje Volje. Naći ćeš kako nastavljaš da prepreke različitih stepeni teškoće istupaju protiv tebe; a način na koji se baviš sa njima je najpažljivije posmatran. Najbolji savet koji mogu da dam je da zapamtiš da postoji mala potreba za Bik-na-Kapiji metodom, iako taj mora uvek da bude spreman u rezervi; ne, najbolja analogija je rapirova-igra. Elastična snaga. Ratovanje nam pokazuje.

To izgleda da pokriva tvoje pitanje manje ili više; ali ne zaboravi da to zavisi od tebe koliko dramatičnog kvaliteta boji tvoju Stazu. Pretpostavljam da sam imao sreću da upotrebim svu tradicionalnu opremu; ali je uvek moguće da se napravi „kaput od mnogo boja“ od gomile dronjaka. Da ti pokažem da si imala Chaucer-a i John Bunyan-a - da, i Laurence Sterne-a: da stavim pozadi, James Thomson-a (B.V.) da ne kažem ništa o Conrad-u i Hardy-u. Ne dozvoli mi da zaboravim *The Cream of the Jest*¹⁴⁴ i *The Rivet in Grandfather's Neck*¹⁴⁵ od mog prijatelja, James Branch Cabell-a.

Tako sada, čestita damo, uzjaši svog paradnog konja i odmah na Planine Magike!

Love is the law, love under will.

Bratski,

666

P.S. Jednu opasnost sam namerno prećutao, pošto nije verovatno da dolazi na tvoj put. Ali, pošto drugi mogu da čitaju ova pisma -

Neki, a ovi su ljudi koji mnogo obećavaju, često velikog postignuća, su zavedeni Izdajom. Oni stižu „Judin kompleks“, misle kako bi sjajno bilo da unište Red - ili, makar, obore s konja Majstora.

Ovo je, naravno, apsurd po sebi, zato što ako bi oni prešli Bezdan razumeli bi zašto je ovo nemoguće. To bi bilo kao „uništenje Elektriziteta“, ili „razgolićenje“ Miloske Venere. Maksimum mogućeg uspeha u takvoj operaciji bio bi da postanu „Crni Brat“; ali ono što se događa u praksi, toliko daleko koliko moje iskustvo ide, je kompletno rasturanje mentalnih sposobnosti svodeći se na samoubistvo; mogao bih da navedem ne manje od četiri slučaja u kojima je stvarno fizičko samoubistvo bilo direktan rezultat.

75

A? A? i planeta

Cara Soror,

Do what thou wilt shall be the whole of the Law.

Pišeš:

Da li shvatam da A? A? ima dve glavne linije Rada. (1) Inicijacija Pojedinaca, (2) Akcija na svetu uopšte - recimo „Weltpolitik“? Zato što tvoja pisma o Istoriji Magike obuhvataju (2); a ipak A? A?

¹⁴⁴

Krem sprdnje

¹⁴⁵

Nitna na dedinom vratu

obeshrabruje neki oblik grupnog rada. Da li su Majstori ($8^{\circ}=3^{\square}$ Magistri Templi) već primljeni u Treći Red - A? A? valjano; ispod ovoga su R.R. et A.C. i G? D? - nisu li više podložni opasnostima koje čine grupnu aktivnost u nižim stepenima nepoželjnom. Ili da li oni još uvek rade kao Pojedinci, ipak, zato što su oni posvećenici, pojavljuje se da deluju kao pravno lice? Ti si često izražavao sebe kao da je ovo bilo tako. „Naravno, Oni su me odabrali da radim prljavi posao“ je tipično režanje starog Velikog Lava! Ali opet postoji to u tvom Magijskom Sećanju kada si sišao iz tog Usamljenog Obitavališta u malu šumu koja se nadnosi ispod Velikog Vrhla „negde u Aziji“ i seo u neku vrstu Konzistorija u dolini gde veliki Lamaserai - ili šta sve to nije bilo - uzvinuvši se iznad utabane staze. (Navodim neke od tvojih fraza po sećanju.) Koja je to?

Moje drago dete, ovo sve je vrlo razumno izloženo; a odgovor je da bi Zgoda mogla da odluči. Posle toga ti nastavljaš, posle digresije:

Zatim kako Oni postupaju u sadašnjosti? Kakav je uticaj nova Reč, Thelema, vršila na planetu? Šta da očekujemo kao rezultat? I možemo li mi siroti neprosvećeni autsajderi da im pomognemo na neki način? Ja znam „smelost“ je da se pita.

Zatim okreni drugi obraz i ponovi pitanje! Ja ću uraditi najbolje da učinim to potpuno jasnim. Ali ne zaboravi da sam ja kompletno u tami s obzirom na specijalne funkcije većine mojih kolega.

Da počnemo, onda!

Achtung! Ja nameravam da budem žestoko oparen; moje prvo delo je da uvedem u spisak samog Đavola u našim redovima i prihvatim Materijalističku Interpretaciju Istorije od Karl Marksa i prihvatim ekonomske zakone kao očigledne poluge koje određuju bogatstvo jednog dela zemlje ili drugog.

Upotrebiću izuzetak samo pokazivanjem da su ovi principi drugorazredni: nafta u Teksasu, nitrati na Pacifičkoj padini Anda, sumpor u Luizijani (koja stavlja Etnin nos van veze čineći ga jeftinijim za buržuje Mesine da ga uvoze iz četiri hiljade milja daleko umesto da ga kopaju u njihovom zadnjem vrtu) čak i ugalj i drvo, pometnja samo nekoliko jabuka-taljiga sve dok pojedini genije nije našao za ove robe takve upotrebe kakve naši dedovi nisu nikada sanjali. Tehnički razvoji gotovo svakog oblika bogatstva su preci Velikog Biznisa; a Veliki Biznis, direktno ili indirektno, je neposredni uzrok Rata.

U „Danas i sutra“ serijama je esej nazvan Ouroboros, od Garet Garrett-a; jedna od najoštromnijih i duboko-iskopanih analiza o ekonomiji ikada napisanih. Mogu li da ga prosto sažmem? Masovna Produkcija zbog Profita ne uspeva kada su njena tržišta iscrpljena; tako

je svaki napor učinjen da se nametne to ne samo domaćima već i strancima, a ako lukavstvo ne uspe, onda sila!

Ali proces se neizbežno nastavlja; kada čitavi svet kupuje gadne stvari, i neće da prihvati nikakve druge, iskorišćavač je još uvek suočen sa malim povratcima. Nikakva mogućnost ekspanzije; pre ili kasnije dividende se smanjuju i Posao je bankrotirao.

Čak i za najgluplje postaje jasno na ovom stadijumu da je rat potpuno štetan; organizacija potpuno otkazuje; jedna besmislena revolucija sledi drugu; glad i kuga dovršavaju posao.

Poslednji put - kada je Oziris zamenio Izidu - olupina je bila ograničena u obimu - zapazi da je to bio civilizovani, organizovani deo koji se srušio.

(Jevreji i Arapi bi mogli da ostanu odvojeni i održe malu buktinju koja gori sve dok se Svetlost nije vratila sa Renesansom.)

Ovaj put ne postoji civilizacija koja može da se izvuče buduću uvučena u totalitet katastrofe.

Postignuće visokih ciljeva, koji teže konačno blagostanju, prosperitet republike, zavisi od proporcije gospodara i sluga. Stabilnost zgrade zavisi od proporcije nadgradnje i temelja. Pravilo se drži dobro u svakoj oblasti Prirode. Postoji optimum za svaki slučaj. Ako postoji jedan berberin za deset hiljada ljudi, većina njih će ostati neošišana; ako postoji pet hiljada berberina, većina njih će biti van posla.

Primeni ovu meru na društvo; tu mora da bude optimum odnosa između industrije i poljoprivrede, između grada i sela. Kada valjana ravnoteža nije pogođena, zajednica mora da zavisi od spoljne pomoći, uvozi ono što nedostaje, izvozi svoje viškove. Ovo je neprirodno stanje stvari; rezultuje u poslu i stoga krajnje u ratu. To jest, čim sila nametnuta uslovima postaje nepodnošljiva. Toliko dugo koliko je „posao“ ograničen raskošima nikakva veća šteta ne treba da rezultuje; ali kada smetnja sa tokom spoljne trgovine preti stvarnim potrebama, jedinica koje se to tiče shvata da je u opasnosti od sprečavanja krvotoka. Razmotri snabdevanje hranom Engleske! Švajcarska, Rusija, Kina, S.A.D. mogu da se smeju U-brodovima. Engleska mora da podrži Mornaricu, trošenje bogatstva, ne proizvodnju bogatstva, stavka u Budžetu. Slične primedbe se primenjuju praktično na sve Odeljke Vlade. Minimum organizacije je poželjan; svako veštačko umnožavanje dela koja ne proizvode bogatstvo je uzaludno; i iz mnogih razloga (neki su apsurdni, kao „društveni položaj“) teže da stvore sveže nepotrebne nevolje. Ad infinitum, kao buve u epigramu!

Kada su zakoni razumni u očima običnog čoveka, on ih poštuje, čuva ih, čini najbolje da ih zadrži; stoga je malena Policijska Sila, sa snagama striktno ograničenim, adekvatna da se bavi sa gotovo neznatno malom kriminalnom klasom. Konvencija je pohvalna kada je podesna. Kada su zakoni nepravedni, nakazni, besmisleni, taj isti obični čovek,

hoće li - ništa on, postaje kriminalac; a zakonu je potrebna Čeka ili Gestapo sa diktatorskim snagama i nema zaštite da se održi farsa. Takođe, korupcija postaje normalna u službenim krugovima; i opravdana je. Upućujem te na gospodina J.H. Thomas-a.¹⁴⁶

Jedno zlo vodi ka drugom; sedam đavola uvek uzimaju posedovanje kuće koja je osvojena i garnirana do tačke na kojoj ljudi nalaze da je neudobna.

Ali nije li sve ovo pored poente, питаš? Ne. Bilo je potrebno da se pokaže ova nagomilana progresija ka društvenom brodolomu, zato što, danas očigledna opasnost najviše preti. U 1904.g. nijedna obična zdrava osoba nije predvidela ništa od te vrste. Ali specijalno znanje menja stvari, i izvesno je da su Majstori predvideli, sa velikom tačnošću proračuna, način stvari koje bi mogle da idu u političkom svetu.

Praktično sve poruke dobijene tokom „Kairskih radova“ (Mart-April 1904.g. e.v.) došle su mi kroz Ouardu. Nema žene koja je ikada živela koja je bila više neuka, ili manje zainteresovana, za ma šta što se bavi politikom, ili blagostanjem rase; ona nije brinula ni za šta van njenog ličnog komfora i zadovoljstva. Kada su komunikacije prestale, ona je napustila čitavi posao bez razmišljanja.

Ona je gotovo uvek ukazivala na autore ovih poruka kao „Oni“; kada je pitana ko su „Oni“ bili, ona bi rekla oklevajući i glupavo „bogovi“, ili neki jednako nekoristan izraz. Ali je uvek bila apsolutno jasna i precizna kao instrukcije. Novi Eon je smenio stari; moj specijalni posao je bio da sačuvam Svetu Tradiciju, tako da nova Renesansa može u prikladnom dobu da upali skrivenu Svetlost. Ja sam prema tome napravio Najbolje od Drevne Mudrosti, i publikovao to u što je moguće trajnijem obliku. Ovo sam učinio u The Equinox-u. Možda je trebalo da budem strogo klasičan, i dam pristup samo sledećem materijalu „Publikacije u Klasi A“, „A-B“, „B“ i „D“. Ali imao sam ideju koja bi mogla da bude dobar plan da se dodaju sve vrste drugog materijala, tako da bi ljudi koji nisu na neki način zainteresovani za pravi Rad mogli da sačuvaju svoje kopije.

Ovo uzgred: suština ovog pisma je da pokaže da „Oni“, nisu jedna osoba već broj koji deluje u skladu, ne samo da su predvideli planetarnu katastrofu, već su se složili o merama proračunatim da osigura opstanak Mudrosti vredne spašavanja sve do vremena, možda tri stotina ili šest stotina godina kasnije, kada bi nova struja trebalo da oživi upropašćenu misao čovečanstva.

The Equinox, jednom rečju, je bio vrsta Rozetskog Kamena.

Postoji jedna druga stvar od neuporedive važnosti: ratovi kojima je počela dezintegracija sveta su usledili, svaki u intervalu od devet

¹⁴⁶ Ministar finansija, imajući utvrđen porast Prihodnog Poreza od tri penija, nastavio je da vara Kompanije Osiguranja osiguravajući sebe protiv porasta te sume!

meseci, praktične publikacije Knjige Zakona. Ovo opet izgleda da čini gotovo izvesnim da „Oni“ ne samo da znaju budućnost, bar u jasnim konturama, već su na mukama da je uredi. Ne sumnjam da je napredak Prirodne Nauke na teretu izvesne grupe „Majstora“. Čak i spiritualno i moralno kao i fizički destruktivne pojave našeg doba moraju da budu delovi nekog silno sveobuhvatnog plana.

Stavljanjem dva i dva zajedno, i pravljenjem 718, izgleda kao da su Majstori pristali i pomagali da se ispuni, formula katastrofalnog nasleđa Eona.

Jedna analogija. Imamo tajnu Eliksira Života, i mogli bi da nastavimo u istom telu neograničeno; ipak neki Majstori više vole da se re-inkarniraju na pravilan način, samo pazeći da ne traće vreme u Amennti, samo se vraćaju Staroj Klupi i skupljaju Nove Alate sa minimumom oklevanja.

Postizanjem Slobode od „Eleuzijski, bez vetra, srećno borave Van pustinje konstelisane od Neba“ „mi smo blagosloveni; a blagosloviti“ odbijanjem da odugovlače u tome, već uzevši na svoja pleća još jednom „Atlantski teret isuviše ogromnog delokruga“ Karne Čovečanstva.

Ova hipoteza bar čini razumljivom Njihovu akciju na oslobađanju od pada umesto sprečavanja. Može isto tako da bude da Oni osećaju da je ljudski napredak dostigao svoju asimptotu toliko daleko koliko stara Formula može da uzme to. U stvari, ako ne zauzmemo neko takvo gledište, tu ne izgleda da će biti mnogo poente u preduzimanju akcije tako fundamentalno revolucionarne (na površini) kao objava Nove Reči.

Ali onda (ti ćeš zameriti, ako primedba to bude) ljudi kao Lenjin, Hitler, Musolini, Mikado, et hoc genus omne, su lojalni emisari Majstora, ili bogova! Pa dobro, zašto ne? Jedna analogija, još jednom. U Hrišćanskoj legendi nalazimo Boga (svemoćan, sveznajući, sveprisutan) kako upotrebljava Judu, Pilata i Heroda, ne manje od Isusa, kao glumce u Drami kojom je Izida zamenjena Ozirisom u Velikoj Formuli. Savršeno istinito; ali ova činjenica ni na koji način ne opravdava kriminalce. Nema opravdanja za Komandante Belsena i Buchenwalda da su posupali po naređenjima. Drama nije samo glumljenje u kome najneviniji čovek može da igra najpokvarenije uloge.

Tvoja dalja primedba, bez sumnje, biće da ova teorija čini Majstore odgovornim za agoniju planete. Upućujem te na Knjigu srca opasanog zmijom, Poglavlje I: 33-40.

33. Hajde da uživamo u mnoštvu ljudi! Oblikujmo od njih sedefni čamac za nas, da zaplovimo po reci Amrita!

34. Vidiš li onu laticu amaranta, koju je vetar oduvao sa malih slatkih obrva Hatorinih?

35. (Magister je video i uživao u lepoti njenoj.) Slušaj!

36. (Iz nekog sveta dopre beskrajan jauk.)

Ta opala latica se malenima učinila kao talas koji će potopiti njihov kontinent.

37. Zato će oni koriti tvog slugu, govoreći: Ko te je poslao da nas spasavaš?

38. On će biti bolno razalošćen.

39. Niko od njih ne shvata da ti i ja pravimo čamac od sedefa. Mi ćemo preploviti reku Amrita sve do Jaminih tisovih gajeva, gde se možemo beskrajno radovati.

40. Radost ljudi će biti naš srebrni sjaj, njihova tuga naš plavi sjaj - i sve to u sedefu.

I opet, Poglavlje I: 50-52 i 56-62.

50. Adonai se, pak, ponovo obrati V.V.V.V.V.-u i reče:

Zemlja je zrela za berbu; jedimo njeno grožđe, i budimo pijani od njega.

51. A V.V.V.V.V. odgovori i reče: O, moj gospodaru, moj golube, prekrasni moj, kako će ova reč izgledati deci ljudi?

52. A On njemu odgovori: Ne kao što je ti vidiš.

Izvesno je da svako slovo ove šifre ima neku vrednost; ali ko će odrediti tu vrednost? Jer, ona stalno varira u skladu sa suptilnošću Onoga koji je to sačinio.

56. A Adonai reče: Snažni preplanuli žetelac je požnjeo svoj otok i radovao se. Mudrac je procenio svoje mišice, i promislio, i nije shvatio, i bio je tužan.

Žanji i raduj se!

57. Tad se Adept obradova, i podiže ruku.

Gle! zemljotres, i kuga, i užas na zemlji!

Zbacivanje onih koji su bili na visokim položajima; glad u masama!

58. A grozd zreo i sočan pade u njegova usta.

59. Umrljan je purpur tvojih usta, O presvetli, belim sjajem Adonajevih usana.

60. Pena od grožđa je kao oluja na moru; brodovi se tresu i podrhtavaju; kapetan broda je uplašen.

61. To je tvoje pijanstvo, O sveti, i vetrovi vrtlogom uzneše pisarevu dušu u luku sreće.

62. O, Gospode Bože! neka bes oluje satre luku! Neka pena od grožđa oboji moju dušu Tvojom svetlošću!

Da, usudujem se da kažem. Ali nije li ovde vrsta moralnog oksimorona? Ne teže li Majstori dvema dijametrično suprostavljenim politikama u isto vreme?

Duh - ili Inicijacija, koja obuhvata oslobođenje i razvoj duha skrivenog u nama svima (nije li jedno od imena „Svetog Anđela Čuvara“ Duh?) - je praktično monopol „ludog avanturiste“, kao što će službeni um najizvesnije da ga proceni. Onda zašto Majstori ne suprostave sve oblike organizacije zub-i-nokat?

To zavisi, sigurno, od stadijuma koje je društvo dostiglo u svom padu ka ropskom stanju. Civilizacija naravno obuhvata organizaciju do izvesne tačke. Sloboda od svake funkcije je ugrađena u sistem; i toliko dugo koliko Zakon i Red čine lakšim za čoveka da čini svoju Pravu Volju, oni su izvrsni. Kada je sistem obožavan zbog sebe samog, ili kao sredstvo obdarivanja mediokriteta moćima kao takvim, „kritična temperatura“ je dostignuta.

Događa se da pišem ovo uoči Opštih Izboru u Engleskoj; i čini mi se da svejedno koji dobije, Engleska gubi.

Socijalisti otvoreno objavljuju da oni nameravaju da upravljaju zemljom na način robijaškog zatvora; ali Torijevci, zbog čitavog njihovog finog govora, bili bi bespomoćni protiv Banaka i Trustova od kojih moraju da traže podršku.

Ipak, možda sa malom pomoći Hašiša, čovek može da zamisli Trgovačkog Princa ili Bankara da je inteligentan, ili čak, u trenutku slabosti, ljudsko biće; a ovo nije slučaj sa službenicima. Merilo, štaviše, obrazovanja i Dobrog Ponašanja, nisko kao što je, je manje nisko u Torijevskim krugovima.

Mada mislim da su totalitarne metode već na putu da unište zadnju iskrpu čovečanske nezavisnosti - to jest, u samozvanim civilizovanim zemljama - čini mi se da bi svi mi trebalo da gledamo sa lukavom sumnjom planove za „poboljšanje“ socijalnih uslova. Krajnji užas je formula insekta društvenog tipa. Bitno u premisama je nemogućnost napredovanja.

Jedna suma politike A? A? je sledeća:

1. Pomaganje inicijacije individue.
2. Održavanje oblika socijalnog reda u kome je lako preduzeti avanturu inicijacije!
3. Rad na Magijskoj Formuli Novog Eona.

„Da, shvatam“.

Sumnjam u to. Ali ono što ti tražiš je kako da se odlučiš za tvoj lični program.

Inteligentni posetilac sa ko zna koje planete bio je zbunjen. Desilo se da se iskrcao u Engleskoj - nalazeći Opšte Izbore u punom

jeku. (Operativna reč je „jek“.) Oni moraju da budu apsolutni imbecili, bila je njegova prva reakcija, da rizikuju uznemiravajuću politiku Vlade sa prvoklasnim ratom.

Kako nameravaš da glasaš?

Upravo kao pitanje zubara. Zubi mogu da budu popravljani: naravno, pre ili kasnije oni moraju da odu. Da li je to vredno neprijatnosti i izdatka? Socijalisti bi ih odmah sve izvadili i zamenili garniturom „zubnih proteza“ koje su (očigledno) savršene. Uredi ih, promeni ih, izaberi svoj model; nema nevolje, nema bola: čitav čovekov san se ostvario! Ali teško biološki.

Ti možeš da dokazuješ da su osuđenici primeri živih individua čija su sigurnost, zaštita, ishrana i ostalo organizovani sa krajnjom brigom; ali nesrećni slučajevi će se dešavati u najbolje regulisanim „mrkim kamenim krčazima“. Jedan idealno automatski slučaj fetusa. Ti ćeš se složiti da ovde nedostaje inicijativa; u stvari, njegova „Prava Volja“ je da pobegne, čak i ako u surov i neprijateljski univerzum, krcat nepoznatim i nepredvidivim opasnostima.

Kao što Ritual kaže: „Pripremi se da uđeš u neizmernu Oblast“!

Mislim da bi tvoja odluka trebalo da zavisi od toga koliko je daleko truljenje zuba proputovalo na svom putu destrukcije.

Ne mislim da će potreba Majstora biti jednoglasna.

Za njih praktičan plan može da bude da se koncentrišu na jednu posebnu grupu, ili jedan deo sveta, i održe ovaj u što je moguće boljem obliku dok vreme ne dođe za Prirodu da odgaji novu garnituru.

Ona će biti odgajna na novoj Formuli, da se sretne sa novim potrebama, baš kao što kada naša „stalna“ (Avaj, ne mnogo!) garnitura zameni naše mlečne zube.

Pitaš me da li mislim da ova promena može da bude učinjena bez krvoprolića.

Ne. Mračni autokrate Diplomacije i Velikog Biznisa su beskrajno glupi i kratkovidni; oni ne mogu da vide ni jedan inč van njihovih isuviše često stigmatično oblikovanih surli, izuzev gde je profit sledeće finansijske godine u pitanju. Oni žive u večitoj panici, i plaše se sopstvenih senki. Oni stoga napadaju čak i najneškodljivije vetrenjače u samoubilačkim brigama.

Prema tome, ma kako da glasaš ti tražiš nevolju; ili bi mogla da učiniš, ako glasanje ima neko značenje. Rezultat svakog izbora, ili stvar svake revolucije, je gotovo potpuno beznačajna komponenta onih čudesnih i tajanstvenih Magijskih Sila koje određuju sudbinu planete.

Love is the law, love under will.

Bratski,

666

Bogovi
Kako i zašto se prepliću

Cara Soror,

Do what thou wilt shall be the whole of the Law.

Tvoje poslednje pismo.

Radujem se: ono pokazuje da si se već bacila na pravi originalni rad. Rezultat! Ti veoma oštroumno opažaš; ti si zapazila čudan način u kome Bogovi izgleda da se prepliću. To nije isto (ti ukazuješ) sa Anđelima. U ni jednom drugom sistemu ne nalazimo paralelu za Živa Stvorenja. Točkovi, Krila, Vatrene Zmije, sa takvim kvazi-ljudskim kohortama kao Beni Elohim koji rađa decu ženama, po kome je Kabala predstavljena nama. Beni Elohim je stvarno izuzetak; postoji Zao Duh i neki od Čarobnih Ljudi, isto kao i izvesni Bogovi i polu-Bogovi, koji deluju tako očinski. Ali uglavnom si u pravu. Arapi, na primer, imaju „sedam nebesa“ i sedam Redova Anđela, takođe Jinn? ali klase nikako nisu identične. Ovo, čak i ipak neki Arhangeli, znamenit Gabriel, pojavljuju se u oba sistema. Ali onda je Gabriel određena individua, osoba - a ova činjenica je ključ za tvoj problem.

Jer, kao što sam objasnio u prethodnom pismu, Bogovi su ljudi, makrokozmi, ne samo raspoređi elemenata, planeta i znakova kao što su većina anđela, inteligencija i duhova. Interesantno je zapaziti da Gabriel konkretno izgleda da je više nego jedan od ovih; on uživa božansku privilegiju samog bića. Između mene i tebe i portala, sumnjam da je Gabriel koji je dao Kuran Muhamedu bio u stvarnosti „Majstor“ ili glasnik neke takve osobe, manje više kao što Aiwass opisuje sebe kao „ministra Hoor-paar-kraat-a“. (AL, I: 7) Njegovo ime obuhvata neku takvu funkciju; jer G.B.R. je Merkur između Dve Velike Svetlosti, Sol-a i Luna-e. Ovo izgleda da znači da je on nešto više nego lunarni i zemaljski arhangel; kao što bi moglo da se pojavi da je iz 777. (Tu sada! To je opet bio moj privatni zloduh - Demon Digresije. Nazad našim Bogovima!)

777 sama, da ne kažemo ništa o Zlatnoj grani i Dobri Gospod zna koliko drugih sličnih spomenika leksikografije (jer stvarno oni su malo više), je naš udžbenik. Mi smo ograničeni da odmah zapazimo da Bogovi saosećaju, idu jedan u drugog, sjedinjuju se mnogo bliže nego drugi Redovi Bića. Stvarno ne postoji mnogo zajedničkog između šakala i bube, ili između vuka i sove, iako su oni grupisani pod Pisces ili Aries individualno. Ali Adonis, Attis, Oziris, Melcarth, Mithras, Marsyas - čitav niz njih dolazi saplićući jezik. Svi oni imaju istorije; njihovo rođenje, njihov život, njihovu smrt, njihovu docniju karijeru; sve ide prirodno sa njima tačno kao da su bili (recimo) grupa ratnika,

slikara, nešto izvanredno ljudsko. Instinktivno osećamo da ih znamo, ili bar znamo o njima u istom smislu kao što znamo naše kolege muškarce i žene; i to u smislu koji se nikada toliko ne dešava nama kada razmatramo Arhangele. Veliki izuzetak je Sveti Anđeo Čuvar; a ovo je kao što sam pokazao u drugom pismu tačno iz istog razloga; On je Osoba, makrokosmička Individua. (Mi ne znamo o njegovom rođenju i tako dalje; ali to je zato što je on, tako reći privatan Bog; on se samo uopšte pojavljuje svetu kroz istu aluziju prema njemu pomoću njegovog štićenika; na primer, duh ili Augoeides Sokrata.)

Pogledajmo kako ovo deluje u praksi. Razmotrimo Zevsa, Jupitera, Amoun-Ra-a, Indru, itd. možemo da razmišljamo o njima kao o istim identičnim ljudima poznatim i opisanim od Grka, Rimljana, Egipćana i Hindusa; oni se razlikuju kao što se Mont Cervin razlikuje od Mont Silvio i od Matterhorn-a. (One su ograničene da se pojave različite, zato što planina ne izgleda ista sa Zermatt-a kao što izgleda s Domodossola-e, ili čak kao što je viđena od Francuske-Švajcarske i Nemačke-Švajcarske.) Na isti način čitamo Život Napoleona napisan od jednog od njegovih maršala, od Michelet-a (mahnitog Republikanca), od Lord Roseberry-a, od patriotskog Rusa, i od Nemačkog pesnika i filozofa; čovek teško može da veruje da je predmet neke dve od ovih biografija isti čovek.

Ali na nekim tačkama identitet je ograničen do izlaženja na videlo; čak kada čitamo o njegovom mrvljenju i klasičnom porazu na Waterloo-u od Belgijanaca, čovek je otkriven. Prenošnje analogije na Bogove, onda je otvoreno za nas da pretpostavimo da su Tahuti, Thoth, Hermes, Merkur, Loki, Hanuman i ostali identični, i da raznolikost imena i serije podviga se pripisuju samo slučajnostima vremena i prostora. Ali je bar jednako naizgled uverljivo nagovestiti da su ovi Bogovi različite individue, mada identičnog Reda Bića, karakteristika i funkcije. Veoma mnogo kao da je čovek uzeo Drake-a, Frobisher-a, Raleigh-a, Hood-a, Blake-a, Rodney-a i Nelson-a, kao što je viđeno kroz magle istorije, tradicije, legende i proste mitologije. Dodajmo nekoliko imena ne Engleska, i naš položaj je strogo paralelan. Lično, ja sam sklon drugim hipotezama; ali bi bilo teško reći zašto, izuzev da je to zato što osećam da bi kompletna njihova identifikacija bila svođenje njihovog uzrasta na personifikacije različitih kosmičkih energija.

Istorija daje svoju težinu mom gledištu. Kada filozofske škole, nesposobne da pobiju teret apsurdnosti usmeren na ortodoksne posvećenike koji su verovali da je Mars stvarno rodio Romula i Rema na Vestalskoj Devici, objasnili su da Mars nije bio ništa više nego ratnički instinkt, a Devica tip Čistote, njihova vera je opala a sa njom i Rimski Vrlina. „Vaspitana“ Pukovnik Blimp-ova deca i mi imamo „inteligenciju“ Bloomsbury-a. Veoma žalim zbog svega ovog; ali život mora

uvek da bude svirep i glup toliko dugo koliko zavisi od životinja i biljaka za ishranu.

Kako povratiti veru u Bogove? Postoji samo jedan način; mi moramo da dođemo u stanje da ih upoznamo lično. A to je, naravno, jedan od glavnih zadataka Magičara.

Jedna dalja napomena. Nagovestio sam da su svi ovi „identični“ bogovi u stvarnosti posebne osobe, ali pripadaju istim porodicama. Možemo li mi da sledimo ovu liniju misli? Da: ali ja ću da odložim to za sledeće pismo.

Love is the law, love under will.

Bratski,

666

77

Rad vredan utrošenog vremena: zašto?

Cara Soror,

Do what thou wilt shall be the whole of the Law.

Tvoje napomene o mom 0=2 pismu su veoma umesne i inspirativne - to jest ako sam ispravno shvatio šta želiš da kažeš. (Stvarno, znaš, one su malo zbrkane - ili sam ja!) Mogu li da uokvirim tvoje pitanje, ako je to pitanje, svojim rečima?

Ti kažeš da imam naprednu i neranjivu teoriju o Univerzumu na filozofskom i matematičkom jeziku, i ti pretpostavljaš (naglašeno tri puta sa dva znaka pitanja) da bi čovek mogao, sa velikim naporom, da izvede zaključak od toga - savršeno dobre razloge za neskrenutu kontemplaciju nečijeg udubljenja, ili izvođenje čudesnih igara i vibriranje misterioznih imena. Ali šta kažeš (ti pitaš) za običnog Čoveka na Bulevaru, prema svetskom čoveku koji je stekao veliko znanje o Prirodi, ali ne nalazi racionalnog vodiča za ponašanje u životu. On posmatra mnoge nezadovoljavajuće elemente na način kako stvari idu, i zbog sebe bi voleo da „ih formira bliže želji srca“, da dotera kliše Fitzgerald-a u vezi sa „ovom tužnom šemom stvari“. On nije ni najmanje zainteresovan za učeno izlaganje o 0=2. Ali je svestan da se A? A? bavi zdravim rešenjem problema ponašanja i voleo bi da zna da li njegov program može da bude opravdan rečima Zdravog Razuma.

Moglo bi da bude srećno, samo pre nekoliko nedelja od mene je traženo da se obratim grupi baš takvih ljudi - i oni su obratili pažnju tričetvrtine sata. To je bilo stvarno više od deset minuta, ostatak vremena je bio rezervisan za pisanje pisma i slanje pošte koje niko mudar ne bi mogao da odloži.

Tako sam morao da smislim adekvatni početni potez, jedan koji je sjajno isključio svaki dodir suptilnosti, ili razmetanje prethodnim znanjem o predmetu od strane slušaoca.

To je prošlo. Po prvi put u istoriji, laici su postavljali inteligentna i značajna pitanja. Bilo je samo tri polu-šaljivdžija u pet kategorija ili tako prisutnih osoba, a ove su (prirodno) bile baš oni ljudi koji su tvrdili da su studirali predmet.

Ono što sledi je grub kratak opis mog argumenta.

Počeo sam ukazivanjem da Priroda upotrebljava mnoge oblike Energije koji se ne mogu direktno posmatrati čulima. U stvari, Istorija Nauke za poslednjih sto pedeset godina ili tako sastoji se uglavnom od otkrića takvih vrsta, sa njihovom analizom, merenjem i rukovanjem. Postoji svaki razlog da se pretpostavi da mnoge takve ostaju da budu otkrivene.

Ali ono što u ni jednom slučaju nije bilo posmatrano je neki trag volje ili inteligencije, izuzev kroz neki aparat koji obuhvata nervni i cerebralan sistem.

Na ovoj tački ja želim posebno da obratim tvoju pažnju na neke vrste životinja (pčele i termiti su očigledni slučajevi) gde kolektivna svest izgleda da postoji, pošto zajednica deluje kao celina na očigledno način koji služi svrsi, pa ipak jedinice te zajednice nisu čak ni savršene po sebi. (Ne postoje li neke serije crva, svaka pod-vrsta sposobna samo da opstane na izmetu svog spasioca u serijama?)

Zatim postoji pojava psihologije svetine, gde se rulja veselo udružuje da izvodi dela koja bi užasнула jednu individuu. A postoji osobito čudna i interesantna psihologija „partitivna“ - ova je malo više, po mojoj proceni, od male kičme.

U svim takvim slučajevima operativna svest ne boravi ni u jednoj jedinjoj osobi, kao što čovek može da dokazuje da je to učinila kada besednik „zanese“ svoje slušaoce. Ali ove napomene upravo skreću čoveka da skrene na stranu od glavne linije argumenta. Moja najvažnija tačka je da insistiram da čak i sa najčešćim oblicima energije, čovek nije uradio nikakav kreativni rad. On je otkrio, ispitao, izmerio (upravo nezgrapno) i upotrebio, ali ni u jednom slučaju nije shvatio, još manje objasnio, uzroke pojave. Ponekad ne može čak ni da pomiri različite „zakone Prirode“. Tako nalazimo J.W.N. Sullivan-a kako uzvikuje „Naučna avantura može ipak da bude napuštena“, a za mene lično on je priznao „Može ipak da se ispostavi da matematički pristup Realnosti može da bude istisnut Magijskim.

Sada u Prirodi preskače čoveka da su Volja i Inteligencija iza pojava. Moj stari prijatelj i kolega Profesor Buckmaster, koji je napisao knjigu o „Krvi“ koji, on priznaje, nije mogao moguće da bude shvaćen od više od šest ljudi, rekao mi je da ga je duhovitost strukture ljudskog bubrega „gotovo uplašila“. Pa ipak u čitavoj Prirodi ne postoji trag ma

kakav o nekoj svrsi takvoj kakvu ljudski mentalitet može da shvati. Opet, jasna svrha često se pojavljuje zbunjujuća. Uzmimo jedan primer. Evolucija, delujući hiljadama godina da uspostavi najsuptilniju šemu ukrštene-oplodnje, našla je, upravo pošto je to bilo savršeno, uslove tako izmenjene da je ona bila potpuno beskorisna.

„Zakon uzroka i posledice“ sam zadao je smrtni udarac kada je Heisinger pokazao da je stara formula „Ako A zatim B“ bila invalid, i mora da bude promenjena na „Ako A, zatim B ili C ili D ili E ili...“

Ali bar poznajemo dovoljno pojava da napravimo izvesnim da Volja i Inteligencija postoje nekako odvojeno od svakog nervnog i cerebralnog sistema kojih smo svesni, i da ove moraju da budu od vrste koja prevazilazi našu ljudsku svest kao što čini ona od pilepka ili lišaja.

Sledi da nekako, negde, tu moraju da budu „bogovi“ ili „Majstori“ - ma kakvo ime voliš. A to, pretpostavljam, je ono što ti možeš da nazoveš glavnom premisom mog silogizma.

Manje, priznajem, nije tako očigledno van kontradikcije. Nikako, pretpostavljam, ne namerava da ukaže ponosno na sadašnje stanje ljudske stvari, kao dokaz da mi svi postajemo mudriji i plemenitiji svakog minuta, kao što su ljudi činili pre sedamdeset godina.

U stvari, čovek može da sumnja da većina dobro upućenih ljudi ne očekuje ništa sem da se Istorija ponovi, i da naša civilizacija ide putem svih drugih čije ruševine iskopavamo na svakoj četvrtini zemlje.

Pa dobro, ako moramo da čekamo na propast i na evoluciju da počne sve od početka do kraja opet u brojnim vekovima - sa srećom! - jedna stvar je bar sasvim izvesna: mi ne možemo da uradimo ništa u vezi sa tim. Svaki oblik aktivnosti mora da bude tako besciljan i tako uzaludan kao svaki drugi; i jedina praktična filosofija mora da bude „Hajde da jedemo i pijemo jer sutra ćemo umreti“.

Da li postoji zamisliva alternativa?

Pa dobro, razmotrimo uzrok pretećeg pada. On je sasvim jednostavan: Znanje je izgubljeno, bez kontrole Volje i Inteligencije. (Kako jasno Kabala izlaže i demonstrira ovu doktrinu!)

Sada, ove osobine u nama nisu uspele da odgovaraju svetskoj situaciji, jedna nada ostaje; da komuniciramo sa onim „bogovima“ ili „majstorima“ čije je postojanje demonstrirano u mojoj Glavnoj Premisi i učimo od Njih.

Ali da li je ovo moguće?

Tradicija i iskustvo se ujedinjaju tvrdeći da je to tako; štaviše, različiti oblici tehnike za izvršenje ovoga su nam na raspolaganju.

Ovo je ono što je nazvano Velikim Delom; i potpuno je jasno da ni jedan drugi cilj nije vredan da se teži njemu.

Toliko za argumenat; složićeš se dovoljno spremno da stavim to u praksu potreban nam je Alfabet, Gramatika i Rečnik. Sledi Aksiome, Postulate, Teoreme; konačno, Eksperimente.

A to je ono sa čim su u vezi sva ova pisma.
Love is the law, love under will.
Bratski tvoj,
666

78

Osetljive tačke

Cara Soror,

Do what thou wilt shall be the whole of the Law.

„Osetljiva tačka“ je neka koja reaguje abnormalno i žestoko, ma kako nežno da je dodirneš; štaviše, svi tvoji drugi delići daju bolni trzaj, ma kako nepovezani mogu da izgledaju. Još više, čitavi sistem podnosi grč zebnje; a totalni rezultat je da je mentalni kao i fizički sistem potpuno nesposoban da tačno shvati situaciju, a čitavi čovek je privremeno gurnut u ono što prirodno nije daleko od stanja ludila.

U - da li da kažem „Anglo-Saksonskim“, ili „Teutonskim sojevima“, ili „buržoaskim“, tako da uključim neke od Francuza koji kada su dobri zaista su veoma dobri, ali kada su loši, oni su odvratni? - predsedavajući Bog/Bogovi ovog Trojstva je/su: 1. Seks, 2. Religija, 3. „Droge“; a najveći od ovih je Seks, stvarno glavni koren od koga su druga dva žilave i upletene stabljike, svaka sa svojim čudnim vrstama otrovnog cveća, ponekad površno tako privlačnog da njihova poganost prolazi kao Lepota.

Ostaviću psiho-analitičarima da demonstriraju svođenje na Seks, samo napominjući da iako se slažem sa njihovim analizama toliko daleko koliko idu. Ja ne dopuštam da se to zaustavi gde oni to čine.

Za nas, Seks je prva nesvesna manifestacija Chiah-a, Kreativna Energija; i iako (kao sve drugo) je prikazan i na spiritualnim i na fizičkim ravnama, njegovo najvažnije na videlo-prikazivanje je na „Magijskoj“ ravni, zato što stvarno proizvodi pojave koje učestvuju u svim ovim. On je Prava Volja na kreativnoj ravni: „Pomoću Mudrosti On je formirao svetove“. Čim je njegovo čudotvorstvo ispunjeno, on je, kroz Binah, shvaćen kao Logos. Tako u Seksu nalazimo svaku od glavnih Korespondencija Chokmah-a. Budući tako neiskaziv i svet, on je (dovoljno jasno) osobito podložan skrnavljenju. Budući oskrnavljen, on je prirodno više neizrecivo poganiji nego neka druga od „Misterija“. Ti ćeš naći dobar deo o ovom predmetu obuhvaćen u Artemis Iota, dodato u drugima od mojih pisama tebi.

Pre nego što se ozbiljno latimo „Osetljivih Tačaka“, postoji posle svega, jedna tačka koja bi trebalo da bude objašnjena prema ovom Trinitarnom pojednostavljenju.

Jedan od najinteresantnijih i najplodnijih perioda mog života bio je kada sam bio uvučen u istraživanje značenja Sankhara-e: „tendencije“ može biti, zaista je, dovoljno dobar prevod, ali ostavlja čoveka veoma mnogo duboko u tami kao pre. Ti se sećaš - nadam se! - da se Sankhara nalazi između Vinnanam-a, Čiste Svesti, i Sanna-e, Percepcije. Na primer, električni ventilator u kretanju: kućna muva „teži“ da vidi krila kao što mi činimo kada su mirna, mi „težimo“ da vidimo prozračnu mrlju.

Zatim, u alkoholnom ludilu, zašto težimo da vidimo ružičaste pacove radije nego begonije ili gazele?

Mi težimo da vidimo mnogobrojne blještave boje kolibrija; sama ptica to ne čini; ona nema aparat opažanja boje; za nju sve se pojavljuje kao neutralni preliv boje, varirajući samo u stepenima sjajnosti.

Takve su bile neke od fundamentalnih činjenica koje su usmerile pravac mog istraživanja, čije rezultate možeš da pročitaš u Psihologiji hašiša, od Oliver Haddo-a u Ravnodnevi Tom 1, Br. 2. Opšta osnova ovog Eseja je Sankhara; on pokazuje kako su impresivne analogije između (1) rezultata dobijenih od Mistika - ovo uključuje Ekstazu Seksualnog Osećanja, kao što možeš da pročitaš u zamalo svim od njih, od Svetog Augustina do Svete Tereze i Kaluđerice Gertrude. Stadijumi ispričani od Buddha-e u njegovim psihološkim analizama korespondiraju sa gotovo neverovatnom tačnošću. (2) Pojave posmatrane od onih koji koriste opijum, hašiš i neke druge „droge“ (3) Pojave različitih oblika ludila.

Činjenice ovog istraživanja su razjarujuće za religioznog mistika; a činjenica njegovog glavnog zaključka je sklona da ga nagna u tako mahnitu izbezumljenost manije kao što čini čoveka kad dohvati nečiju beležnicu - još jedan tipično ekstremni slučaj!

Sada naravno veoma malo religioznih osoba zna da su oni mistici - već ih muči da nagoveste to! - ali, činjenica je da su oni to. Ne postoji pravi racionalni smisao u religiji. Razmotri samu Atanazijsku Veroispovest!

Ova dilema, svesno ili podsvesno, je dobro ukorenjena u umove svih koji uzimaju Život, u svakom od njegovih oblika, ozbiljno. On oseća dodir rapira, ma kako oštro ili oprezno držao. Pozdrav je više nego dovoljan; on već oseća udarac u svoje životne snage.

Za svakog muškarca i ženu koji nisu videli Seks kakav je, nisu se suočili sa njim, nisu ovladali njime - naći ćeš na drugom mestu u ovim pismima dovoljno o ovom predmetu - on je tajna krivica. Zamisli, onda, kako se na svaku aluziju ma kako daleku, „grešnik“ uplaši, njegova najdublja misterija je otkrivena, njegova zla savest drži potamnelo

ogledalo prema njegovom deformisanom i odvratnom licu! Dovoljno često, on nema na umu prostačke šale koje dopuštaju saučesništvo na delu drugog; ali svaka aluzija na Istinu, i njegova duša vrišti: ja sam saznala! Onda apoplektičan Strah stavlja na masku Gneva i Gađenja.

Za ozbiljno razmatranje svega što se tiče toga, zašto, svaka reč je nova razdražujuća suza. Um nalazi прибежиште u iracionalnim i irrelevantnim izlivima simuliranog besa i užasa.

Pitam se koliko ludaka ima u „ludnici“ danas - u vremenima „evanđelkog preporoda“ broj je bio fantastičan - koji su došli tu pomoću straha da su nekako prepušteni onom gore rečenom „huljenju protiv Svetog Duha“. Opet nepoznatom. Biblija nam ne govori šta je to; samo da je neoprostivo. Niti Milost, niti Vera, niti Sudbina ne koriste ni najmanje; jer sve što znaš, ti možeš da predaš to. Ponovno uveravanje je nemoguće; nikakvo ceinture de shastete ne koristi da se spreči ova opasnost.

Opet sa drogama, nepoznato je koji je užasan faktor. Većina ljudi dobija svoje informacije o predmetu od najžutije od žute štampe, magazina i romana. Tako je duboko tamno njihovo neznanje da oni ne znaju šta reč znači - kao mi tako često, da? Veliki delovi S.A.D. su uplašeni od čaja i kafe. Oni uzmiču kada ukazuješ da je bikarbonat sode droga baš kao kokain; u isto vreme oni doslovno tovarе stvarno opasan Aspirin, da ne kažemo ništa o hiljadu Patenata Medicine koji trešte sa svakog radija - kao da Štampa nije dovoljna da otruje čitavu populaciju! Zabezeknutih očiju, oni gube dah kada nauče da je od svih klasa, na prvom mestu „robova droge“ klasa doktora.

Ali kriza u kojoj strah postaje fobja je nerazumna averzija, drhtanje panike, izvan svega, strasno odbijanje da se nauči sve o „drogama“, da se analiziraju stanja, još manje da se suoče sa njima; i grčevit izum imaginarnih užasa, kao da stvarne opasnosti nisu dovoljne da posluže kao upozorenje.

Zašto sada? Sigurno zato što u podsvesti leži instinkt da u ovim sumnjivim lekovima zaista leži ključ nekog zabranjenog svetilišta. Postoji fascinacija tako iracionalna i stoga tako jaka, kao strah. Ovde je tačka na kojoj oni spajaju seks i religiju. Oh, kako je dobro bliski sve-moćni nužan za njega koji čita onih nekoliko velikih pisaca koji su shvatili predmet iz iskustva: de Quincey, Ludlow, Poe i Baudelaire: u kojima gore očite paralele između njihovih avantura i avantura svih mistika, Istok i Zapad!

Najgore od ovog oblika korespondencije je to što si uvek postavljala jednostavna elementarna pitanja koja zahtevaju pola tuceta razmatranja za odgovor: da, prihvati ovo, sa mojim blagoslovom!

Love is the law, love under will.

Bratski,

666

P.S. Jedno podrobnije razmišljanje. Sa svim ovim „osetljivim tačkama“ usko je povezana ideja o svireposti. Nije potrebno da dodirnem vezu svireposti i seksa; tema je već isnošena i otrcana. Ali u religiji, zapazi Jamu bez dna i Večni Plamen; u Budizmu, osamnaest vrelih i osamnaest hladnih Pakla, sa mnogim drugim ispod. Hindu eshatologija ima bezbroj Pakla; čak i prozaičan, precizno Islam, i proračunati Kabalisti, svaki se hvali sa Sedam. Opet sa drogama kao sa ludilom, mi smo konstantno suočeni sa bezimenim užasima; ideja o bezobličnosti, o neodređenosti prožima ih slično. Razmisli o čoveku koji uzima svaki slučajan gest stranca na ulici kao tajni znak dodat od jednog od njegovih progonitelja drugom; razmisli o onima koji odbijaju hranu zbog tajne zavere da ih otruje.

Čitavo duševno zdravlje, koje je čitava Nauka, je zasnovano na Granici. Moramo da budemo u stanju da odsečemo, da definišemo, da izmerimo. Prirodno, onda, njihove suprotnosti, Ludilo i Religija, imaju za svoju glavnu karakteristiku, Neodredljivo, Neshvatljivo, Nemerljivo.

Isceljujuća vrlina ovih reči je ova: ispitaj osetljivu tačku, analiziraj je, istraži je; onda dezinfekcija i Vis Medicatrix Naturae, kompetan lek.

Upravo sam završio ovo kad je došla tvoja vrlo primenljiva „Dopunska“ dopisnica. „Ne slaže li se licemerstvo sa ovim, na neki način“? Zaista se slaže, moje dete!

Ono što korespondira sa, i otrovni bacil, tim centrom infekcije, je Trojstvo čistog Zla, totalno odricanje Theleme. Dobro poznato psihoanalitičaru: ime toga Stid-Krivica-Strah. Anglo-Saksonski ili buržoaski mentalitet je natopljen time; a njegov lek tako daleko od našeg istraženog metoda dezinfekcije, je sakrivanje gangrene prljavim oblogama. On uvek ima tekst Biblije ili nekog drugog autoriteta da premaže svoje najprljavije radnje rumenim bojama; a ako želi čašu piva, mrzi stvar, ali „doktorova naređenja, moj dečake, doktorova naređenja“.

Ne postoji stvarno ništa novo što treba da bude rečeno o licemerju; ono je već analizirano, demaskirano, išibano od svakog velikog Umetnika; sasvim bez efekta. Ono postaje gore kako socijalistička ideja napreduje, kako individua naginje žešće moralnoj podršci krda.¹⁴⁷

---

¹⁴⁷ Evo najpodesnije priče iz Pišem kako mi se sviđa od mog starog prijatelja, Walter Duranty-a. Ona pokazuje kako sentimentalno gledište zaslepljuje svoje robove do najočiglednijih činjenica.

Moj prijatelj Freddy Lyon... ispričao mi je priču... o Volga gladovanju. Izvesni A.R.A. 'pretpostavljeni' iz New York-a napravili su kružno putovanje inspekcije... Među njima bio je zaslužan ali sentimentalni građanin koji se prenemagao u vezi sa nesrećnim Rusima i sirotom malom izgladnelom deci i kakva je privilegija bila za gospodina Lyon-a da se bavi ovim plemenitim radom za čovečanstvo i tako dalje i tako dalje sve dok Lyon nije rekao da je bio spreman da ga

P.P.S. Evo sasvim drukčijih reakcija. Ja ne znam potpuno zašto stavljam to u; je li to neko moje podsvesno privlačenje? Ipak, evo; nazovi to:

Prostitutka na pacovima

Vreme: krasno Nedeljno večer u Junu, baš pre dvadeset i jednu godinu. Mesto: Pariz, baš daleko od Trga des Tertres, nadnosi se nad grad. Veliki i divan atelje obložen hrastovinom. Neobično: bio je potpuno prazan i toliko daleko koliko bi čovek mogao da vidi nije imao vrata. Svetlost odozgo, brižljivo, bila je pažljivo zaklonjena sa izvezenim materijalom. Galerija, nekih deset stopa od poda, išla je oko jednog ugla. Ovde je bio bife, napunjen sa dragocenim vinima i alkoholnim pićima svih vrsta - izuzev „mekih“ - i izvrsna raznovrsnost svih hladnih „zakuski“. Čovek je dobijao to pomoću stepenica s donjeg sprata.

Pored bifea, stari batler: oh, za slikara da portretiše njegovu Iznurenost od Zle Mudrosti!

Naš domaćin odveo nas je do galerije; „mi smo jeli i pili i videli“ ne i Boga, već damu odgovornu za teško koraćanje po stepenicama. Žena Centralne Dvorane, u svojim ranim četrdesetim; nepristojna, gruba, ružna, snažna, odsečna, čudesno zrači nekim magnetskim oblikom energije.

Ne mogu da opišem njenu odeću - zbog nedostatka materijala. Ona nas je pozdravila sve skupa vrstom neučtivo dobrog humora. Batler je uzeo sud uzbudljivog Roquefort sira i premazao je svuda. Ona je pila za nas i teško gazila niz stepenice. Ušla je u atelje ispod galerije, opasala se i otrešla svoju gustu kosu kao da se rve, mahala nam i čekala.

Minut kasnije mala klopka u dalekom kraju ateljea bila je snažno izvučena; unutra je jurnulo stotinu izgladnelih pacova. Bilo je trenutnog

zadavi... Posle ručka posetioci su nagovestili da bi voleli da posete groblje. Bio je, rekao je Freddy, odvratno vidokrug, naga, mrtva tela naslagana deset visoko kao snopovi, zato što je populacija bila tako oskudna da je svaki proživak odeće bio potreban za život. Posetioci su bili zgađeni onim što su videli, ćutao je čak i čovek koji se prenemagao kad su išli nazad prema kapiji groblja. Iznenada on uhvati Freddy-a pod ruku. „Pogledaj tamo“! on reče, „Nije li to nešto što vraća našu veru u dobrotu Boga usred svih ovih grozota“? H je pokazao na velikog runastog psa koji je ležao uspavan na grobu sa glavom između šapa, i nastavio impresivno. „Veran do smrti i dalje. Često sam čuo o psu koji odbija da bude utešen kada njegov gospodar umre, leži ojađen na njegovom grobu, ali nikada nisam mislio da ću lično videti takvu stvar“. To je bilo isuviše za Freddy Lyon-a. „Da“, on reče svirepo, „ali pogledaj u šape psa i njušku“ - bili su ukrućeni od zgrušane krvi - „on ne žali svog gospodara, on spava posle obroka“.

Na kojoj tački, (Lyon je završio svoju priču sa uživanjem), je taj brbljivi čovek učinio suprotno od spavanja posle svog ručka na pravi način, i tu nije bilo drugog njegovog izvirivanja sve dok ga nismo ispratili na voz.

oklevanja; ali mirisa sira je bilo isuviše i oni su navalili na nju. Ona je uhvatila jednog obema rukama, ujela ga direktno u kičmu, i bacila ga u stranu.

Nežno sam ponavljao sebi pasuse iz Osvete od pokojnog Alfred Lord Tennyson-a, o kojima me je scena najmoćnije podsećala. „Pacov za pacovom, za pola sata, bačeni su tako brzo kao što su došli“. Njihova hrabrost je venula; lovljena je postala lovkinja; mislio sam o Artemis-u pošto sam nežno pevao sebi, „Kad su lovački psi proleća na tragu zime“. Ali ona je lovila; slomila poslednju kičmu i bacila je u atelje sa pokličom trijumfa.

To nije bila tako laka pobeda kao što sam je možda opisao, jednom se okliznula na sluz i bupnula; a na kraju krv je šikljala od bezbrojnih ujeda.

Čitava scena bila je isuviše za većinu muškaraca; oni su doslovno urlali kao gladni vukovi, i drмали balustradu dok je ona škripala i stenjala. Uskoro jedan se spotakao - lakomisleno pao na pod i zacenio se. Drugi su sledili. Svi su imali želju svog srca. Ja sam se setio Swinburne-ove Laus Veneris:

Dopuštam mojim očima da imaju svu svoju volju za tebe
Žigošem sebe tobom svom svojom snagom.

Što se tiče žena, svirepo blistanje njihovih očiju bilo je gotovo užasno. Jedna od njih, istinski, je htela da se pridruži srećnim ratnicima dole; ali batler je grubo povukao nazad, govoreći užasnim glasom, „Madame est normale“. (Ja sam uživao u tome!) Druge su se tešile hvananjem onih muškaraca koji su bili isuviše plašljivi da rizikuju skok.

Ja sam popio poslednju čašu šampanjca, a onda je filai a l'Anglais.

Kratko: to je bilo sasvim prijatno vreme.

Napomena za političke ekonomiste: žena je uzela 10 000 franaka (oko 125 £; ona je provela tri nedelje u bolnici i tro nedeljni odmor između predstava. Ona je bila, ili već bila, ljubavnica Ministra sa 'Narodnim' idejama, mada je bio aristokrat vrlo stare loze; i on je pomogo da odgaji svoje ćerke u jednom od najekskluzivnijih ženskih manastira u Frnacuskoj.

Napredak

Cara Soror,

Do what thou wilt shall be the whole of the Law.

Ti ćeš sigurno morati da imaš indijsku gumenu medalju za istrajnost: ovo je n-ti put kako si pokušala da me uloviš da protivrečim sebi.

Pa dobro, tako ja radim, i moram, svaki put da dam neku izjavu bilo koju, kao što se već pokazalo nekoliko puta u ovoj brbljivoj maloj razmeni mišljenja. Ali to nije ono što ti misliš.

Ti kažeš - dopusti mi da sažmem neke od tvojih više od prilično tautoloških, pleonaznih, preopširnih, rasplnutih i nerazumljivih proizvoda! - da je čitava ideja o Velikom Redu zasnovana na veri u Napredak. Doktrina o neprekidnim eonima nije ništa drugo. Sistem obuke nije ništa drugo. Ništa, u stvari, nije ništa drugo. Uprkos ovome i onome, ja sam večno bačen u sasvim loše izgrađen zamak svojim ciničnim razmišljanjima. Možda, neka od vremena. Ali objašnjenje je veoma jednostavno i trebalo bi da si već u stanju da razmišljaš za sebe. To je pitanje „Univerzuma Rasprave“, Perspektive. Inženjer može da psuje sebe zbog plave boje na mapi sve vreme i zbog svakodnevnih grešaka i nesrećnih slučajeva koji se nastavljaju sve vreme pod njegovim nosom, ipak za večerom raspoložno govori svojim prijateljima da most napreduje bolje nego što je očekivao.

Baš tako, moja rугanja su usmerena na incidente; ali moga srca istina je učvršćena na velikoj spirali.

Sve isto, mило mi je što si pisala; to je tekst za malu propoved koju sam imao na umu poodavno o uslovima napretka.

Broj jedan je očigledno Nenormalnost, Ekscentričnost, Nered, Revolucionarni Duh, Eksperiment.

Ja nemam nikakvo strpljenje za trgovce Utopijom. Biologija nam jednostavno govori da je srećno zadovoljena zajednica, svako sa svojim sopstvenim (često visoko specijalizovanim) poslom, niko u oskudici, niko u opasnosti, neminovno u zastoju. Termiti i drugi mravi, pčele, dabrovi; ovi i mnogi drugi imaju proizvedene savršene sisteme. Šta je prva karakteristika? Glupost. „Gde nema vizije, ljudi će patiti“. Šta Borac Termit da radi, nakon izgradnje svog doma? Ni jedna od ovih zajednica uopšte ne poseduje neko pomoćno sredstvo protiv neke nepredviđene nepovoljne promene okolnosti. (Mi gledamo dabome kao da baš sada na kraju 1944.g. e.v.) Niti neko od njih pokazuje neko postignuće; imaju do kraja svog biološkog dosega da ostanu ostavljeni, bez cilja, ideje, pokušaja. Pijavica, nesnosna štetočina na njegovom pojasi - istrebila je tigra, nosoroga, sve sa nozdrvom! - je prokletstvo naše vojne stanice u Lebongu - ili je bilo kada sam ja bio tamo. U

Darjeerling-u, nekoliko stotina stopa više, đavo jedan! Nisu imali nikoga da misli: Sada kako možemo da cvetamo više? Ove stare beznadežne Gospođice Sahibs - kako su široke njihove nozdrve! Onda - kako?

Razmisli na trenutak o našem Carstvu. Kako se raširilo preko čitave planete? To je bila imaginativna logika, smelost, vešta prilagodljivost, Avanturiste koji je razorio put.

Sunčani Socijalista se osmehuje svojim nadmoćnim osmehom i pristaje da nas nauči. To je bio nesrećan, mada možda ponekad nužan, stadijum u usavršavanju Društva.

Ima nešto u tome. Ali postoje druge vrste Avanture. Moja imaginacija ne može da postavi granicu mogućnostima Nauke, ili Umetnosti: naše Veliko Delo je dokaz toga.

Prošle Nedelje tražio sam zbog jednog intervjua sa najmanje ograničenim mozgom od ovih mislilaca - siroto staro, drago staro Š za šašavog Bernard Show-a.

Umetnik je, rekao je, bio osoben slučaj. On bi trebalo da ima prijatno lak posao, tri ili četiri sata dnevno, i bude slobodan za ostatak da se posveti svojoj umetnosti. Pitam se koliko bi od njegovog rada moglo da vidi dnevno svetlo ako bi on bio vezan za neko budalasto robotsko ubijanje duše, uništavanje nerava, razjarenje uma od rutinskog posla čak i za pola sata dnevno! Kada ja radim, nerado trošim vreme za jedenje; a kada je posao urađen potrebna mi je apsolutna relaksacija u luksuznoj dokolici.

Onda šta od samog Rada? Ako ideja bude zaista nova i važna, Bog joj pomogo! Čitava vrsta spopadnutih ljudi u skladu skače na nju, ako slučajno oni mogu da je zgnječe u zametku. Čitaj malo o Istoriji Medicine! Svaki čovek koji pokazuje znak nezavisnog mišljenja je posmatran, je osujećen. On nastavlja i ugrožen je i tlačen je. On nastavlja; svaka mašina ugnjetavanja stavljena je u pokret protiv njega. Zatim, nešto puca; ili uspevaju da ga ubiju (Ross, koji je pobedio malariju, gotovo je umro od gladi) ili ga čine baronetom, ili perom, ili proglašavaju njegovu smrt Danom Nacionalne Žalosti, i sahranjuju ga u Panteonu - aux grands hommes la patrie reconnaissante - kao Pasteur posle jedne od najsramnijih kampanja proganjanja u istoriji.

Zatim, naravno, zabava mora da bude standardizovana. Ona košta novaca da se izvede; a ko će da izvede nešto na šta može malo njih da se pozove - uopšte niko, rado, ako ove svinje imaju svoj način. Tako, ako je nova, originalna je, vredna je nečijeg truda, mora da bude ignorisana. Pored toga, budući nova i nerazumljiva za većinu Nas, može da bude opasna, i mora da bude ugušena.

U čitavoj literaturi ja ne znam stranice tako užasne kao one u Louis Marlow-om Mr. Amberthwaite, koje opisuju njegov san. Želeo

bih da mogu da ga citiram, sa Sinajom kao orkestrom; ne mari, čitaj to opet. A mi smo na putu - daleko na putu - prema Tome!

Sada, očigledno, robotsko obrazovanje, robotski udžbenici ugrani od robotskih učitelja, učiniće čuda pomoću volovskog blagostanja da proizvede rasu robotskih dečaka.

Sva nezavisnost, sva imaginacija, sav duh Avanture, će biti samleveni i izvaljani glatko od ove užasne mašine. Ali - Priroda nije tako lako pobeđena; nekoliko dečaka i devojčica nekako će pobeći, i ili pomoću instinkta ili pomoću opažanja, imaće pameti da čuvaju tajnu. Sada sve što njihov osobeni duh može da odabere kao njihov pravac, oni će shvatiti da ništa nije moguće ni na koji način dok prokleti sistem stoji. Njihova prva dužnost je Pobuna. I uskoro će doći neki razuman čovek sa voljom i oružjem i udariti čitavu najprokletiju vreću ujdurmi do neba visokih.

Bolje da smo zaposlili sebe sa ovim dok je još uvek moguće da se vrati sloboda bez opšteg krvoprolića.

„U redu, Majstore, ti pobeđuješ! Sada daj nam tvoju ideju o Utopiji“.

Jedna Utopija prema kraju Utopija? Vrlo dobro, tako hoću. Da počnem sa Obrazovanjem; pa dobro, sve to si imala u drugom pismu. Glavna stvar za pamćenje je da želim svaku individuu naučenu kao takvu u skladu sa njenim osobenim osobinama. Zatim, da ih naučim obema stranama svakog pitanja: istoriju, na primer, kao igru ekonomskih sila, takođe, kao dug za posredovanje Božanske Promisli, ili o „Sportovima“ o duhu: i tako za ostalo. Obuči ih da sumnjaju - i da se usude!

Zatim, nekako, veliki broj najobećavajućih buntovnika trebalo bi da bude odabran da vodi život u luksuzu i dokolici. Neka svaka zemlja, pomoću visokog poštovanja svojih starih tradicija, bude toliko različita koliko je moguće od svake druge. Ponovo uspostavi „Veliko Kružno Putovanje“, ili radije, lutajućeg Engleza iz Devetnaestog Veka. Poveri im tajne discipline, autoriteta, moći. Tegoba i opasnost u punoj meri; i odgovornost.

Veliki deo takvog materijala će biti toliko različito protraćen koliko je već bio u prošlosti; i tu će biti mnogo zloupotrebe privilegije. Ali ovo mora da bude dopušteno i dopušteno za; nikakva velika šteta neće biti rezultat pošto će slabi i zli eliminisati sami sebe.

Čisto zlato će nam nadoknaditi deset hiljadustruko. Ti tražiš primere? Sa nama se ističu Elizabetanski i Viktorijanski periodi. Ono što je najpotrebnije je prilika i nagrada. Pod Viktorijom bilo je nekih - probaj pokojnog Samuel Smiles Seoskog Plemića, D.D. (nije li bio on?) - ali ne dovoljno, a Industrijalizam, majka i dojišlja Socijalizma, uništio je dušu naroda.

U mojim ne baš materinskim napomenama o Majčinskoj ljubavi, bila je uključena suština jednog mudrog kazivanja mog ljubimca Američkog ludaka, „Ti ne možeš da ideš mimo njihove biologije“. Ovo je tako istinito, i tako obeshrabrujuće, da me podstiče na borbu. Moramo li mi zauvek da budemo ograničeni na nezgodnu naviku krava i kupusa? Podigao sam rukavicu.

Nije li to Aldous Huxley koji kaže negde da neke vrste ili druge ne mogu nikada da razviju više moći zato što je njihov mozak zatvoren unutra jakom zaštitnom površinom? Mislio sam ovo takođe, davno pre; i išao sam na beskrajne debate sa svojim starim prijateljem, Profesorom Buckmaster-om; želeo sam da proširim hirurgiju mozga da proizvede fenomene Yoge. Takođe, pitao sam se šta bi se desilo ako bi mi probili odvojene sekcije lobanje pri rođenju, ili odmah posle, tako da ih sprečimo od zatvaranja i damo mozgu mogućnost da raste.

Sumnjam, uzgred, da je nešto od te vrste urađeno u Kini i Burmi; ali svrha je samo da se proizvedu megalocefalični idioti kao vredan dodatak finansijskim sredstvima porodice.

Mislio sam da bi savremena fiziologija, sa svojim velikim nedavnim napretkom u znanju o specijalizovanim funkcijama mozga, mogla sasvim moguće da uspe u proizvodnji genija.

Ne bi me iznenadila ako bi mi rekla da je nešto od te vrste pokušano u Rusiji, sa svojim Komunizmom modelisanim tako blisko na onom Ivana Groznog u ovom trenutku, rat ili ne rat! Qui vivra verra.

Ipak, sve što stvarno želim je da shvatiš u svojoj glavi „sunčanje preko sa malim uvojcima“ je da Napredak zahteva Anarhiju obuzdanu od Zdravog Razuma, i da je najteža prepreka ova Biologija.

Iskustvo Magičara i Yogi-a nagoveštava da ima prostora u ljudskom mozgu kako je sada sačinjen za gotovo bezgraničnu ekspanziju. U svakom slučaju naš sistem Obuke je više neposredno praktičan nego kopanje našeg Trupa Quadragemina i udari ih u Majmunsku Moždinu baš da vidiš šta će doći od toga. Tako slomi taj nož za hleb.

Love is the law, love under will.

Bratski tvoj,

666

U jednom ili dva - ne, mislim više od tri ili četiri - tvojih pisama uručenih u prošla dva meseca, ti izlažeš različita opravdanja za mlitavost, nevolje tvoje ekonomske situacije. Kažeš da moraš da imaš „pravi posao“, i „siguran dohodak“, i svu tu vrstu stvari. Moje naivno dete, ta vrsta Magike je sasvim jednostavna. Uzmi rogove zeca... To je dovoljno za sada: reći ću ti šta da radiš sa njima kad ih imaš.

U Macbeth-u čitamo -

... Sigurnost

Je glavni smrtni neprijatelj.

ali ovo je druga vrsta sigurnosti; to je Hybris koji „iskušava Promisao“, drskost razmišljanja da ništa ne može da ide pogrešno.

Ipak, ne postoji takva stvar kao sigurnost. Život je kocka. Od trenutka inkarnacije milioni nesrećnih slučajeva su mogući. Pobačaj, nepokretno-rođenje, abortus; za sve vreme života, dok tvoje srce ne otluca poslednji put, „ti nikada ne možeš da kažeš - i onda kad počneš sve opet sa svojom sledećom inkarnacijom“!

(Želeo sam da imam kopiju moje kratke priče nazvane „Svaka predostrožnost“.) Galantan mladi Ekspert u usponu, sto posto crvenochistokrvan, savršenog-življenja, naslednik Večnosti, vodi svoj finansijski i ženski duplikat u „Staru Pelen Kuću“ u New Orleans-u da joj pokaže užasne rezultate Pogrešnog-Rada. Oni nameravaju da izbegnu sve to; njihovo dete namerava da bude Suština Amerikanizma.

Oni su se venčali i kupili kućicu pored Jezera Pasquaney. Sad, on je (tako je rekla) daleko na poslovnom putovanju, trgovci su se žalili da joj je bilo potrebno sasvim malo hrane. Nekako, ljudi su postali sumnjičavi, i dovoljno sigurni, kada su provalili, našli su da ga je stavila u turšiju! Ova priča je zasnovana na činjenici; do vruga s tim, zašto je MS morao da se izgubi?

Čak ni samoubistvo nije „mrtva ptica“. Nekada sam znao stvorenje - bezbrižni posmatrač čestito su ga brkali sa čovekom - koje je pokušalo tri puta, pištolj, konopac i otrov. Nešto je uvek išlo pogrešno. (Kao Babbacombe ubica, koji je išao na gubilište tri puta, i živeo do zelenog starog doba!) Konačno se otrovao, nesrećnim slučajem, kada nije imao nikakvu nameru da uradi nešto od te vrste.

Gde je ta Knjiga Laži? Ah, evo nas. „To je slučaj, i samo slučaj, koji vlada Univerzumom; stoga, i samo stoga, život je dobar“.

Onda, je li to samo glupost i ludost da se prave planovi? Nije li IX-ti Atu, Pustinjak, takođe jedno vreme nazivan „Razboritost“? Naravno. Apstraktna filosofija retko se slaže sa zdravim razumom. Trebalo bi da planiramo što brižljivije možemo; ali bi trebalo uvek da dopustimo marginu za svaki verovatan nesrećan slučaj.

Niti bi trebalo da verujemo u sreću, kao Engleska, kad ide u rat. Bret Harte ima divnu priču „Izgnanici iz poker stana“ u kojoj „loš čovek“, nepošteni kockar, daje svoj život za sigurnost ostalih iz njegove stranke, i završave sve sa napomenom: Život nije u imanju sreće na kartama, već u igranju slabom rukom dobro“.

Da, možda, sve veoma krasno; ali ono što si želela da znaš bilo je u vezi sa ispravnošću prihvatanja rizika u Magici.

Tako idemo dalje.

Rizici, složili smo se, su uvek neizbežni; ali možemo da ih proračunamo. Najboljem i najmudrijem čoveku koga sam ikada znao, pokojnom Oscar Eckenstein-u, jednom je ponuđen posao koji mu je davao pedeset odsto mogućnosti preživljavanja. On je mirno seo, izradio svoje „očekivanje od života“, svoje „očekivanje prihoda“, i sam Gospod zna kakve druge faktore. Ispalo je da je ponuđena plata bila hiljadu funti ili toliko manje od onoga što je mogao da očekuje normalno, tako je on odbio ponudu. Ni traga od emotivne slabosti neke vrste!

Sada razmotrimo „A.B. slučaj“. John Jeremiah Jenkins vidi prečicu za svoje izvođenje Velikog Dela. Da ščepa ovu priliku, on mora da odustane od sigurnog posla sa dobrim izgledima i toliko blisku sigurnost koliko je moguće u prirodi stvari, za malu mogućnost karijere u najnesigurnijoj od svih profesija.

On može da uradi to; to je na milost njegove Volje; ali rizikuje nešto veoma blizu potpunog uništenja i propast svoje budućnosti. Samo čudo može da ga provede od početka do kraja. Baš tako! Ali ne zanemaruje li on jedan faktor u svom problemu? Ko stavlja ovu romantično ludu priliku na njegov put? Bogovi: mora biti, pošto on izvodi Veliko Delo. Vrlo dobro onda! Na Njima je da posmatraju: „on će dati svojim anđelima zadatak za tebe da te sačuva na svim tvojim putevima: u njihovim rukama oni će te nositi gore da ne bi ti razbio tvoje stopalo na kamenu“.

Štaviše, on mora da napusti to; ne sme da ih vređa stalnom pripravnnošću za ekstra zaštitama, ili „obezbeđenjem“. (Sećaš se Majora u Klubu samoubica kada je Princ Florizel birao sekundante za dvoboj? „U čitavom mom životu nikada nisam bio obezbeđen protiv gubitka u opkladi“.) Ti moraš da Im daš dovoljno prilika da pokažu Njihov pristanak da upravljaju tobom čudesno kroz jednu krizu posle druge.

Ovaj način ponašanja može da ti izgleda pomalo kao „Akt Istine“ ali ovo je samo površno slučaj. Potonje je obično nužna mera, a i jedan i drugi nisu naročito ozbiljni ili tako ozbiljni kao što nešto može da bude. Ali ono što sam rekao gore stvarno se svodi na propisno Pravilo Života.

Treba li da dodam da je najvažnija i bitna potreba u čitavom ovom Radu da ti tako posvetiš sebe, i identifikuješ sebe sa, Bogovima,

da nikada ne postoji neka sumnja u tvom umu kao za ono što Oni nam-
eravaju da ti uradiš?

Love is the law, love under will.

Bratski tvoj,

666

81

Metod obuke

Cara Soror,

Do what thou wilt shall be the whole of the Law.

Prvi i apsolutno bitni zadatak za Aspiranta je da piše svoj Magi-
jski Zapis.

Ti znaš osnovnu Mehaniku - Trougao Sila, i sve to. Pa dobro, ako imamo telo na koje utiču dve jednake sile, jedna ga vuče na Istok, druga na Jug, ono će težiti da se kreće u Jugo-Istočnom pravcu. Ali ako je „južna“ sila (recimo) dvostruko jača, ono će se kretati južno od Jugo-Istoka.

Sada ti, sedeći u svojoj sobi za rad čitaš ovo pismo, otišla si tamo i bila prinuđena da radiš to, kao rezultat uticaja na tebe bezbrojnih kvin-
tiliona sila svake vrste. Ja ne očekujem da otkriješ sve ove i proračunaš ih i podneseš izveštaj; ali ja želim da staviš sve glavne struje. Jer tako bi bila u stanju da dobiješ neku vrstu odgovora na pitanje, „Gde idemo odavde, dečaci“?

Ja ne nagađam; i ne mogu da te procenim, ili savetujem, ili da ti pomognem, ako ne i dok ne znam činjenice toliko potpuno koliko si u stanju da mi dopustiš da radim.

Konstrukcija ovog Zapisa je, uzgred, prvi korak u praksi nazva-
noj Sammasati, i vodi ka sticanju Magijskog Sećanja - sećanja na tvoje prethodne inkarnacije. Tako postoji drugi razlog, strahovito jak, za pisanje ovog Magijskog Zapisa što jasnije i što potpunije možeš.

Najbolje objašnjenje kako otpočeti zadatak je dato u Liber Thisharb-u.

Neka od ovih zvuče prilično napredno i stručno; ali to bi trebalo da ti da opštu ideju. Trebalo bi da počneš sa tvojim roditeljima i po-
rodičnim tradicijama; okolnostima tvog rođenja i obrazovanja; tvog društvenog položaja; tvoje finansijske situacije; tvojim telesnim sasta-
vom, zdravljem, bolestima; tvojim seksualnim životom; tvojim hobi-
jima i raznodama; onim u čemu si dobra, onim u čemu nisi; kako je došlo do toga da budeš zainteresovana za Veliko Delo; ono što (ako si već bila na lažnim tragovima, Tozofisti, Antropozofagisti, tobožnji

Rozenkrojceri, itd.) je bilo „tvoje prethodno stanje ropstva“; kako si me našla i odlučila da iskoristiš moju pomoć.

To, po sebi, ti pomaže da shvatiš sebe i meni da shvatim tebe.

Od te tačke nastavljanje Zapisu je sasvim lako. Sve što moraš da uradiš je da zabeležiš koje prakse misliš da počneš, kako napreduješ sa njima iz dana u dan, i (u razmacima) šta imaš da kažeš u vezi sa tvojim napretkom.

Seti se uvek da mi ne praktikujemo pobožnost, neodređeno brbljanje, nagađanje; mi smo striktno naučeni kao biolozi ili hemičari. Mi anatemišemo emociju od početka; zahtevamo opažanje; i (kao što ćeš videti kasnije) čak ni opažanje nije prihvatljivo dok nismo sigurni u njegove osnove pomoću studije onoga što nazivamo ‘tendencijama’.

To je sve u vezi sa Magijskim Zapisom; način je sada jasan da izloži naš Metod. Ovaj je dvostruk. (1) Yoga, introverzija, (2) Magika, otvorenost. (Ovo su gruba ali korisna značenja.) Dve izgledaju, na prvi pogled, da su suprotne; ali, kad napreduješ malo u obe, ti nalaziš da je koncentracija naučena u Yogi od ogromne koristi u sticanju mentalnih moći neophodnih u Magici; s druge strane, disciplina Magike je od najveće koristi u Yogi.

Dopusti mi da napomenem, uzgred, da za moj um jedna od najvećih lepota, i najohrabrujuće potvrde vrednosti, našeg sistema, je nenadmašna harmonija njegovih elemenata. Uvek, kad idemo nekom stazom do njenog kraja, nalazimo da ona postaje jedno sa nekom drugom stazom koja se na početku pojavila potpuno neusklađiva sa njom.

(„Zapiši da je rastrzanje istovremeno gušenje“ dolazi iz stvarnog iskustva. Vidi Liber 418, Viziju i glas, koji obiluju sličnim pasusima, a sam je istaknut primer jedinstva Yogijskih i Magijskih metoda.)

Za studiranje Yoge, imaš moju Knjigu 4 Deo I i moja Osam predavanja o Yogi. Zatim postoji Vivekanandina Raja Yoga i nekoliko malo poznatih Hindu pisaca; ovi potonji su vrlo praktični i tehnički, ali čovek stvarno treba da bude Hindu da ima mnogo koristi od njih. Prethodan je zaista vrlo dobar, ako se setiš da isključiš kada sklizne u aljkavost, koja srećom nije česta.

Za studiranje Magike: Knjiga 4, Delovi II, III (Magika u teoriji i praksi) i IV (Ravnodnevnica Bogova). Dodaj Knjigu Thotha i tu si:

Budući opremljen kompletnim oklopom i naoružan,
on je sličan Boginji.

Od drugih pisaca, imaš Knjigu Svete Magije Abramelina Maga, i neka dela Eliphaz Levija. Ali to je sve.

Ali - pretpostavljam da si znala sve ovo davno pre. To može da pomogne ako pokušam da objasnim suštinu ova dva Metoda na vrlo

jednostavnom jeziku, i vrlo drukčijem jeziku. Za razliku i upoređenje, trebalo bi da budeš u stanju, bez čitanja čak i jedne od ovih knjiga, da dobiješ savršeno jasnu ideju u izgledu „šta dolazi tebi“!

Proces analiziranja, razvoja i kontrole uma je suština svih Yoga praksi.

Magika istražuje i uči kontroli onih oblasti Prirode koji se nalaze van objekata čula. Dostizanje najviših delova oblasti, nazvanih božanskim, čovek postupa pomoću uzdignuća (?=opijenosti? Da, uzvišene vrste) svesti da identifikuje sebe sa onim ‘nebeskim’ Bićima.

U Yogi, različite prakse sprečavaju telo i njegove funkcije od prekidanja mentalnog procesa. Zatim, čovek potiskuje sam taj proces; mirovanje „misli“ dopušta čoveku da postane svestan mentalnih funkcija van intelektualnih; ove funkcije imaju svoje neobične osobine i moći. Svaki omot, što čovek ide dublje, je odbačen kao ‘nestvaran’; konačno shvata ono Ništa koje je jedini pravi i stvarni oblik postojanja. (Ali onda ono ne postoji: u ovim oblastima misli reči uvek postaju mora samoporicanja. Ovo je kako bi trebalo da bude.)

U Magici, naprotiv, čovek prolazi kroz veo spoljašnjeg sveta (koji, kao u Yogi, ali u drugom smislu, postaje ‘nestvaran’ upoređenjem kad čovek prolazi van,) stvara suptilno telo (instrument je bolji izraz) nazvano Svetlosnim Telom; ovo razvija i kontroliše; ono stiče nove moći kako čovek napreduje, obično pomoću onoga što je nazvano ‘inicijacijom’; konačno, nastavlja gotovo sav svoj život u ovom Svetlosnom Telu, i ostvaruje na svoj način vladanje Univerzumom.

Prvi korak u Yogi je „Miruj“.

Prvi korak u Magici je „Putuj van sveta čula“.

Tu, taj čitavi posao je u orahovoj ljusci, i izražen tako da svako, ma kako neuk o predmetu, može da shvati bitno (nadam se).

Love is the law, love under will.

Bratski tvoj,

666

82

Epistola Penultima Dva puta ka stvarnosti

Cara Soror,

Do what thou wilt shall be the whole of the Law.

Kako veoma pametno od tebe, iako ja mnogo tražim!

Ti pišeš - Hoćeš li mi reći tačno zašto bi trebalo da posvetim tako mnogo od mog dragocenog vremena predmetima kao što su Magika i Yoga.

Sve ovo je vrlo dobro. Ali ti tražiš od mene da stavim to u silogističan oblik. Ne sumnjam da ovo može da bude urađeno iako zadatak izgleda nešto komplikovan. Mislim da ću ostaviti tebi da konstruišeš svoju seriju silogizama od argumenata ovog pisma.

U tvom glavnom pitanju operativna reč je „dragoceno“. Zašto, pitam, red je na mene, bi trebalo da smatraš tvoje vreme dragocenim? Ono sigurno nije dragoceno ako univerzum nema smisao, i štaviše, ako ti ne znaš koji je taj smisao - bar približno - milioni prema jedan da ćeš naći da igraš na pogrešnu kartu.

Kao prvo od svega razmotrimo ovo pitanje o smislu univerzuma. Njegov dokaz je da planira i taj plan je inteligentni plan. Ne postoji pitanje o nekom moralnom značenju - „za jednog čoveka je meso za drugog je otrov“ i tako dalje. Ali tu ne može da bude moguća sumnja u vezi sa postojanjem neke vrste inteligencije, a ta vrsta je daleko superiorna prema svemu što mi znamo kao ljudsko.

Kako onda mi da istražimo i konačno da protumačimo ovu inteligenciju?

Čini mi se da postoje dva puta i samo dva. Zamisli na trenutak da si ti siroče povereno čuvaru koji je nepojmljivo učen s tvog gledišta. Pretpostavimo stoga da si zbunjena od nekog problema podesnog za tvoju detinju prirodu, tvoj očigledan i najjednostavniji način je da pristupiš tvom čuvaru i pitaš ga da te pouči. Jasna je uloga njegove funkcije kao čuvara da uradi njegovo najbolje da ti pomogne. Vrlo dobro, to je prvi metod, i uska paralela sa onim što podrazumevamo pod rečju Magika. Mi smo uznemireni od neke teškoće u vezi sa jednim od elemenata - recimo Vatra - stoga je prirodno da prizivamo Salamander-a da te nauči o teškoj stvari. Ali ti moraš da zapamtiš da tvoj Sveti Anđeo Čuvar nije samo daleko potpunije upućeniji od tebe o svakoj stvari koju ti možeš da shvatiš, već da ti možeš da ideš toliko daleko koliko da kažemo da je to određeno njegov posao, ili uloga njegovog posla; uvek pamti da on obitava u sferi ili na ravni koja je potpuno drugačija od svega čega si normalno svesna.

Sticanje Znanja i Razgovora Svetog Anđela Čuvara je stoga bez sumnje daleko najjednostavniji način kojim ti možeš sama da pristupiš tom višem redu bića.

To, onda, je jasno shvatljiv metod postupka. Mi ga nazivamo Magikom.

Naravno da je moguće ojačati vezu između njega i tebe tako da tokom vremena postaneš sposobna da se krećeš i, opšte govoreći, operišeš na toj ravni koja je njegovo prirodno prebivalište.

Postoji ipak jedan drugi put, i samo jedan, toliko daleko koliko mogu da vidim, dostizanja ovog stanja. Bar je teoretski moguće uzdići čitavu tvoju svest dok ne postane toliko slobodna da se kreće na toj uzvišenoj ravni kakva je ona za njega. Trebalo bi da zapaziš, uzgred, da u ovom slučaju traženje drugog bića nije neophodno. Ne postoji način pobijanja solipsizma ako ti osećaš kao to. Lično ne mogu da se složim sa njegovim aksiomom. Dokaz za spoljašnji univerzum pojavljuje se za mene savršeno potpun.

Još uvek ne postoji posebna zaštita za razmišljanje u onim pravcima ako ti tako želiš.

Ja sam obratio veliki deo pažnje tokom mog života metodu uzdizanja ljudske svesti na ovaj način; i stvarno je potpuno opravdano da identifikujem moje učenje sa učenjem Yogia.

Ipak moram da ukažem da sam u toku moje instrukcije davao stalna upozorenja o opasnostima ovog pravca istraživanja. Za jednu stvar ne postoji način proveravanja tvojih rezultata u uobičajeno naučnom smislu. Uvek je savršeno lako naći subjektivno objašnjenje neke pojave; i kada čovek smatra da se najveća od svih opasnosti na nekom pravcu istraživanja pojavljuje od egocentrične taštine, ja ne mislim da sam prekoračio moju dužnost u nečemu što sam rekao da odvratim studente od preduzimanja tako opasnog puta kao što je Yoga.

Naravno, mnogo je sigurnije ako si u poziciji da loviš u Indijskim Džunglama, pripremljena da tvoje zdravlje podnese klimu i takođe, moram da kažem, pod pretpostavkom da imaš stvarno zdravog učitelja na koga možeš sigurno da se osloniš. Ali onda, ako mi jednom uvedemo učitelja, zašto da ne idemo na glavni Izvor i pritisnemo prema Znanju i Razgovoru Svetog Anđela Čuvara?

U svakom slučaju tvoj Indijski učitelj će te konačno usmeriti da tražiš vođstvo iz tog izvora, tako da mi se čini da si ti prošla veliki deo ekstra nevolje i nisi navukla na sebe veliki deo nepotrebne opasnosti ne ostavljajući sebe na prvom mestu u rukama Svetog Anđela Čuvara.

U svakom slučaju postoje dva metoda koji važe kao alternative. Ne znam neki treći koji može da bude od neke koristi. Logično, pošto si tražila od mene da budem logičan, izvesno ne postoji treći način; postoji spoljašnji način Magike i unutrašnji način Yoge: tu ti imaš svoje alternative, i tu one prestaju.

Love is the law, love under will.

Bratski tvoj,

666

Epistola Ultima

Cara Soror,

Do what thou wilt shall be the whole of the Law.

Sugestija koju si mi dala u tvom poslednjem pismu je vrlo razumna. Mislim da bi ljudi uglavnom želeli da dobiju neku ideju o mom sistemu treninga kao celini, u shvatljivom obliku. U prošlosti je bilo previše upućivanja na neke nenabavljive dokumente i još na neke druge koji verovatno nisu bili čak ni napisani. Nije ni čudo da oni odlaze žalosni. I ja stavljam u poslednje od ove serije pisama obračun, toliko jasan i toliko kratak koliko mi bogovi omogućuju, a za to bi oni trebali nešto i učiniti da bi dobili dobre ocene od Dede. Naravno ne mogu potpuno da izbegnem upućivanje na različite službene dokumente, ali to ću učiniti na najkraći i najsazetiji način.

Pre svega, moj sistem može biti razdeljen u dva dela. Dva očigledno dijametralno oprečna, ali na kraju konvergirajuća dela, koji pomažu jedan drugom sve dok krajnji metod napretka ima udela jednako u oba elementa.

Zbog prikladnosti ja ću nazvati prvi metod Magikom a drugi metod Yogom. Suprotnost između njih je vrlo jasna jer smer Magike je potpuno spoljašnji, dok je u Yogi potpuno unutrašnji.

Prvo ću se baviti Magikom. Kako ja definišem tu reč?

Magika je nauka i umetnost izazivanja promene u skladu sa voljom (Očigledno da svi naučni metodi mogu da budu uključeni u ovaj izraz.)

U svemu što sledi pretpostavljam da ti potpuno razumeš doktrinu 0=2.

Svo Magijsko delovanje može biti razvrstano formulom napretka od '0' do '2'; drugim rečima, to je kompletna ekstroverzija.

Onaj koji teži Magici jedino analizira sebe samog u svrhu nalaženja novih svetova za osvajanje. Njegov prvi predmet je astralna ravan; njeno otkrivanje, klasifikacija njenih stanovnika i kontrola nad njima.

Sve Magičareve rane vežbe zato su usmerene istraživanju svetova koji okružuju (ako si izabrala ili ako više voliš - koji su sadržani u) predmete čula. Ako u tvom vrtu postoji drvo, želiš da otkriješ da li je u tom drvetu nimfa, i ako je, kako izgleda? Kako se ponaša? Kako možeš da je upotrebiš za svoju svrhu? To je u stvari običan svakodnevni naučni metod istraživanja. Razlika je jedino u tome da u toku eksperimenta postajemo svesni delova prirode istraženog predmeta koji su suptilniji i možda moćniji, bliži stvarnosti, od onih koje obično naučno istraživanje razotkriva. Međutim, svakako ćeš zapaziti da su kvaliteti naučnog

ispitivanja identični. Hemijski elementi koji oblikuju drvo su suptilniji, moćniji i bliži stvarnosti nego drvo u stanju kakvom se predstavlja čulima.

Konačno stižemo do koncepcije molekula, atoma, elektrona, protona, neutrona i tako dalje, i u današnje vreme nikom ne treba pričati kolika nedokučiva moć leži i krije se u atomu.

Štaviše, kad kažem suptilnije, ja to i mislim. Analiza materije je rezultirala izvanrednim otkrićem da je današnja fizičareva definicija materije slična definiciji duha postavljenoj od strane srednjovekovnih mistika.

Henry Poincare je lepo ukazao da su rezultati naučnih eksperimenata, kao što ih danas poznajemo, u svakom pogledu zavisni od postojanja naše osobene prirode. Ako na primer, ne bi imali drugo čulo da upotrebimo u istraživanju osim sluha, tada bi izveli u celosti drugačiju klasifikaciju drveća od one koju posedujemo. Morali bi da učimo naše studente kako da razlikuju zvuke prouzrokovane delovanjem oluje na hrast ili brest; razlike u šuštanju različitih vrsta trava, i tako dalje.

Slično, rezultati naših magijskih eksperimenata su prirodno i nužno vrlo različiti od onih koje postižemo uobičajenim metodima. Na početku moramo da izgradimo aparat ispitivanja, i to činimo otkrivanjem i razvijanjem kvaliteta u našoj sopstvenoj strukturi koja je prikladna za određenu svrhu.

Prvi korak je odvajanje (onog što mi uobičajeno nazivamo) astralnog tela od fizičkog tela. Kod nastavljanja eksperimenta nalazimo da se naše astralno telo može podeliti na grublje i suptilnije komponente. Na taj način postajemo svesni postojanja, kako mi uobičajeno nazivamo, Svetog Anđela Čuvara, i što više shvatimo upletenost teorije egzistencije takvog bića, jasnije postaje da je naš najviši zadatak da uspostavimo prisnu komunikaciju s njim.

Jer naći ćemo da u predmetu čula koji ispituje postoje elementi koji se opiru našem ispitivanju. Moramo da se uzdignemo do nivoa na kome dobijamo potpunu kontrolu takvog.

U toku eksperimenata dalje nalazimo da je u mnogim prividnim razlikama našeg učenja prikriveno jedinstvo, i vice versa. Kao i u svakoj drugoj nauci, kako se posao nastavlja i subjekat i objekat rada se povećavaju.

Kao analogiju uzmimo jednostavnu stvar, matematiku. Borba učenika s tablicom množenja je vrlo rudimentarna slika naprednog matematičara koji rešava diferencijalan račun.

Iz gornjeg bi trebalo da ti bude jasno da sam rekao sve što stvarno treba da bude rečeno u objašnjenju čitave Magike kao nauke i umetnosti proširenja, prvo u sebi, nečijih sopstvenih sposobnosti, drugo u spoljašnjoj prirodi njihovih skrivenih karakteristika.

Pre potpunog završetka ovog razmatranja mislim da je dobro da ukažem na postojanje mnogih svetova na kojima je dobar deo posla ostao da se obavi. Naročito ne mogu da se uzdržim a da ne spomenem rad Dr. Dee-a i Sir Edward Kelly-a. Moj sopstveni rad na ovom predmetu je tako razrađen i opsežan da neću nikad dovoljno žaliti što nisam imao povoljnu priliku za njegovo dovršenje, ali želeo bih da naglasim kako je dobijanje knjige kao što je Liber 418 samo po sebi tako izvanredno dostignuće da bi trebalo da posluži kao ohrabrenje svim Magičarima.

U slučaju raznih sistema, naročito Abra Melinovog, zatim većih i manjih Ključeva Solomona, Pietro di Albano-a, Cornelius Agrippa-e, imamo savršeno adekvatne informacije o metodima, mada imamo vrlo šture primere rezultata, posebno o tehničkoj strani posla.

Moram da završim sa upozorenjem. Mnoge od ovih grana Magike su tako očaravajuće da jedna od njih može da zavede Magičara da se samo njoj posveti i potpuno mu poremeti ravnotežu. Nikad ne sme da se zaboravi niti za jedan tren da je središnji i osnovan rad Magičara postignuće Znanja i Razgovora Svetog Anđela Čuvara. Jednom kad to postigne mora da se, naravno, u potpunosti prepusti rukama tog Anđela, koji može sigurno i neizbežno da ga vodi daljem velikom koraku - prelasku bezdana i postignuću stepena Majstora Hrama.

Bilo šta različito od tog puta je sporedno, i dok se takvim ne smatra može da dovede do potpune propasti celog posla Magičara.

II

Drugi deo ovog pisma koji izgleda da se proširuje u neku vrstu eseja, biće posvećen Yogi. Ti ćeš zapaziti da je stepen Majstora Hrama sam po sebi prisno povezan s Yogom. Tek kada se postigne taj nivo, naizgled kontradiktorni oblici Velikog Dela, Magika i Yoga, počinju da se zbližavaju iako čak i ranije u toku rada mora da bude zapaženo da su postignuća u Yogi bila od velike pomoći za magijske operacije, i da su mnoga mentalna stanja nužna za razvoj Magičara identična s onim postignutim u toku strogo tehničkih Yogističkih operacija.

Literatura potrebna za studiju Magike je nekako šarolika; postoji veći broj klasika o Magici i mada bi mi bilo dosta lako da sastavim listu ne dužu od tuce knjiga koje smatram zaista bitnim, postoji bar stotinak naslova koji su u više ili manje dopunskim oblicima upotrebljivi za magičara. S Yogom je različit slučaj. Literatura o njoj je tako velika i sadrži tako ogroman broj više ili manje tajnih dokumenata koji kruže iz ruke u ruku, da verujem kako je najbolji savet koji mogu da dam bilo kome da treba vrlo štedljivo da seče štof ako želi da napravi odgovarajuće odelo. Ne mislim da preterujem ako kažem da su Deo I Knjige 4 i mojih Osam predavanja o Yogi apsolutno dovoljni vodič za korisno

praktikovanje predmeta; bilo šta drugo skoro sigurno deluje samo kao odvrćanje.

Swami Vivekananda je ukratko prikazao Yogu u četiri dela, i mislim da ne može da se poboljša ta klasifikacija. Njegove četiri su: Gnana, Raja, Bhakta i Hatha, i obuhvataju sva grananja koja su poželjna. Čim počnu da se dodaju takve sekcije kao Mantra Yoga, ti dodaci ne obogaćuju klasifikaciju, a kad jednom počneš da dodaješ, gde ćeš da staneš? Ali ja iskreno verujem da je preterano uprošćenje dato u Osam predavanja o Yogi praktično preimućstvo.

Raditi na bilo kom tipu Yoge je posao koji traje čitav život, i samo iz tog razloga je poželjno potčiniti se apsolutno jednostavnom programu.

Koja je dakle razlika između Yoge i Magike? Magika je ekstroverzija, otkrivanje i kasnije klasifikovanje, i konačno kontrola novih svetova na novim nivoima. Sve dok se bavi razvojem uma, njen predmet i metod su savršeno jednostavni. Egzaltacija je ono što se želi. Cilj je identifikovati se s najvišom suštinom bilo kog sveta u razmatranju.

Što se tiče Yoge možeš lako da se oklizneš i smatraš je identičnom, s izuzetkom da su novi svetovi od početka priznati kao već postojeći unutar ljudskog kosmosa, ali niko se ne umoljava da proširi te svetove na bilo koji način; naprotiv, cilj je sve više analizirati, i kontrola do koje se dolazi nije spoljna nego unutarnja. Svo vreme koncentriše se na ideju pojednostavljenja. Prepoznavanje bilo koje nove ideje ili oblika ideja je uvek signal za njeno odbacivanje: „Ne to, ne to“.

Ovo objašnjenje se može pojednostaviti konstruišući neku vrstu misaone rečenice: Magika je putovanje od 0 do 2, Yoga od 2 do 0. Vrlo dobro pravilo za Yogija je da održi svoj um neprekidno prikovanim uz činjenicu, da je bilo koja ideja lažna. Zaista, postoji i Hindu poslovice „To što može biti mišljeno nije istinito“. Prema tome, postojanje bilo koje ideje u umu je neposredno njeno opovrgavanje, ali istovremeno lažne su i suprotnosti kao i protivrečnosti te ideje; rezultat ovoga je razbijanje u komade drugog zakona formalne logike.

Čovek izgrađuje vrstu lančanog silogizma - a je b, stoga a nije b; stoga ne a nije b; i sve ove protivrečne izjave su jednako lažne, ali da bi realizovale tu činjenicu morale su one same da budu najavljene od strane uma kao ekstatična otkrića istine.

Rezultat svega toga prirodno je da um vrlo brzo postaje diskreditovan instrument, i pribegava se totalno različitom i mnogo egzaltiranim tipu uma, a ista razorna kritika koja je primenjena na predašnju svest primenjuje se ravnopravno i na ovu višu svest, čime se postiže još viša svest koja se ponovo ruši. U Ravnodnevi, Tom I postoji esej nazvan Vojnik i grbavac: ! i ? U Liber Aleph-u postoji takođe više poglavlja o metodu postignuća putem onoga što je nazvano Metod Lestvica.

Sve ove operacije su jednako i valjane i neispravne, a rezultat svega ovog je da celi predmet Yoge vodi konstantnom umnožavanju zabuna. Finoća analitičkog instrumenta čini se da obara sopstveni razlog postojanja i verovatno sam zbog te zabune uvek u svojoj najdubljoj svesti osećao da je metod Magike u celini manje opasan od metoda Yoge. Naročito je to slučaj kada se raspravlja o ovim stvarima s zapadnjačkim umom.

Istina je da naša $0=2$ formula ostaje beskrajno upotrebljiva zato jer je tako snažna u rušenju skeptičnosti koja je često obeshrabrujuća, posebno u najvišim oblastima Magike. Kriticizam koji neprijatelj upućuje protiv tvoje suncem-ljubljene kule je odbačen od blistavih zidova. Ti prihvataš kriticizam istovremeno kada ga sa smehom odbacuješ.

Stoga u celini gledano ja nastavljam da smatram samu tehniku Yoge njenom najvrednijom karakteristikom. Rezultati postignuti ako do kraja izguramo s Yogom su po njenom sopstvenom prikazivanju bez vrednosti, dok postignuće Magike, ma kako uzvišeno bilo, imuno je još uvek na sve kriticizme, i u svakom periodu svoje konstrukcije je savršeno bilo ispunjeno saosećanjem s normalnom čovekovom svešću.

U tom pogledu neko može s smehom da napomene da su najbolji rezultati Yoge zapravo dimna zavesa izbačena s bojnog broda u cilju sopstvene zaštite.

Može da ti se čini čudnim kada si primetila kako se ovo pismo uvek naginjalo sve više i više prema strani Magike. Ne znam zašto tako mora da bude, ali da je to tako uopšte ne sumnjam. Sada potpuno jasno vidim da je od svojih prvih početaka Yoga podložna da vodi um u stanje zbrke, i iako za svako takvo stanje sama Yoga ima potrebne lekove, svako može da se zapita da li je zaista mudro početi posao s aksiomima i postulatima koji su sami po sebi opasni. Čitavo sporno pitanje može da bude izraženo kao diferencijalna jednačina. Njene krivulje postaju identične tek u beskonačnosti, i barem ja ne sumnjam da krivulja Magike ima prijatniju putanju od krivulje Yoge.

Da uzmemo samo jednu stvar: očigledno je više zadovoljavajuće imati svog zloćudnog demona izvan sebe.

Dok sam ovo pisao postalo mi je jasno da je baš tako, ali ne bih želeo da kod pažljivog čitanja ovog pomisliš da sam Yogu okrnjio. Želeo bih da ukažem da je Yoga nužna za Magiku, mada su postojali mnogi vrlo veliki magičari koji nisu znali ništa o Yogi, ali uveren sam kao i pre da je sama po sebi praksa Yoge velika pomoć Magičaru na njegovom mnogo shvatljivijem putu, jedino dodajući da bi on trebao da se čuva kako ga logične antinomije svojstvene Yogi ne bi odvratile ili ga obeshrabrile na njegovom jasnom putu.

Love is the law, love under will.

Bratski,

EPILOG

Od Christopher S. Hyatt-a

Kada sam se prvi put upoznao s Crowley-em u Engleskoj literaturi predavanja 1965.g., bio sam zapanjen Crowley-evim tajnim stilom. Uživao sam čitajući neke od njegovih pesama, ali sam bio najfasciniraniji njegovom filosofijom i metafizikom. Kako su godine prolazile moja upetljanost u magiku i okultno uzela je oblik Istočnih „Ne-raditi“ tehnika i studiranja Tarota i Drveta Života.

Nastavljajući svoju studiju Crowley-a nasumce konačno sam prešao preko Oka u trouglu, koje je zadovoljilo moje intelektualne i psihološke sklonosti. Istovremeno, Regardie je učinio Crowley-a stvarnim, snabdevajući me jasnom osnovom iz koje shvatam i integrišem osobit metod Crowley-evog duha. Nigde pre nisam našao delo koje bi me uvelo tako jednostavno i lepo u uzvišenu suštinu Crowley-a.

Magika bez Suza se takmiči s Regardie-ovom jasnoćom i duhom, ali ovaj put iz ustiju samog Majstora. Svako ko zna istoriju Crowley-a će osetiti da je opravdano njihovo verovanje da Crowley nije bio lud ni senilan, zbog činjenice da je on u njegovim poznim godinama napisao Magiku bez Suza. Ovaj opus slika vrhunac lucidnosti i duha u inače okultnom vrtu fetiša. Ovde Crowley objašnjava Magiku, moralnost, život uopšte, yogu, traganje za istinom, itd. sa takvom otvorenošću i vizijom, da je ovaj pisac opet zadivljen Crowley-evim delokrugom duha i dalekovidosti.

Povremeno se osećam gnevan i tužan zbog Crowley-a i onih koji studiraju i slede njegovo mišljenje. Ovde je čovek opet potpuno opčinjen, jednostavno zbog iskrenosti i poštenja. Naravno, svestan sam da Crowley ne bi mogao da bude smatran aristokratom plave krvi koji poseduje neophodne osobine za život u staklenoj kući, ali većina ljudi njegove oštroumnosti i inteligencije ne bi mogla da boravi tu.

Drugog dana se dogodilo da je tinejdžerka videla kopiju Zakon je za sve, i pitala je odakle je to došlo. Pokazao sam joj kopiju Knjige Zakona, koju je ona brzo pročitala. Njen komentar je bio interesantan, „Ne vidim što se ljudi uznemiravaju u vezi sa tim, baš izgleda kao zdrav razum“. Ipak dva dana kasnije glavni distributer knjige je odbio da trguje Crowley-evim materijalom trpajući ga u istu kategoriju kao Satanizam. Distributer je priznao da dva nemaju ništa zajedničko, ali je osećao da bi reputacija njegove kompanije bila umrljana (Oh, ovi vitezovi u blastavom peru!) ako bi on distribuirao neke knjige napisane od naše „Zveri“. On je nerado i lakomo prihvatio neke od Regardie-evih naslova pošto je miris ljage bio manje gadan. Baron von Gundlack se složio da se sretne sa našim „neimenovanim“ distributerom i razmotri dalje stvar. Međutim, Baron je osećao da Crowley ne bi prihvatio

podesno saslušanje od te ljudske organizacije. Sa knjigama o i od takvih zveri kao što su Mao, Hitler, Staljin, Manson i drugi masovni ubice koje su prodavane u dragstorima i super-marketima naša sirota Zver je još uvek smatrana od mnogih kao „najgori čovek koji je ikada živeo“, to jest pored Beelzebub-a, i neki bi mogli da budu lako uvereni da je to možda bio Crowley koji je stvorio Princa Tame. Da je to Crowley uradio, masovna religija bi bila njegov dužnik da ne bi oni bili bez moći i svrhe.

Strah i mržnja Crowley-a trebalo bi da osveste svaku osobu koja razmišlja na nemerljivu dubinu gluposti, mržnja i predrasuda koja je tako svakidašnja, da normalan čovek mora da bude dijagnostiziran kao poznavalac skatološkog realizma. Trebalo bi takođe da podstakne instinkt za preživljavanje u svakom koji je van uobičajenog i ne jede tanjire mlečnog tosta dogme za doručak. Kako su se 80-te razvijale, fašizam i ograničenje će, kako je Crowley predskazao u Knjizi Zakona, podići svoju ružnu glavu.

Magika bez Suza je epsko delo koje bi svaki ozbiljan student Okultnog trebalo da čita, bilo da voli ili ne voli neke od stvari koje je Crowley rekao i uradio. U stvari za većinu od unutrašnjeg prostora slobode koji imamo danas može takođe da bude „okrivljen“ Crowley. Ipak bitka se nastavlja, i nastaviće se dok poruka Novog Eona ne bude uzeta ozbiljno od svakog.

Ograničenje-je-Zlo. Život treba da bude življen od svakog muškarca i žene kako oni vide da odgovara - svako življenje ili umiranje sa svojim sopstvenim percepcijama, ipak svaki čovek je sposoban da uživa na trenutak u strhopoštovanju Nuit.

Magika bez Suza je rezultat odluke jednog čoveka da oslobodi sebe od ograničenja dogme i shvati Univerzum. Ipak ona nije zvezdani okati saharin niti prazno brbljanje s tmurnom licemernošću već umesto toga je osnažena humorom i bogatstvom. Crowley je shvatio kao Gurdjieff da smo mi mašine i roboti - majmuni ispranog mozga od kulture i okolnosti. Na žalost, većina meta-šištača koji ispovedaju ljubav i volju su tako plašljivi i obuzdani da ne bi mogli da prepoznaju ljubav i volju ako bi im se bacili u lice. Crowley je znao većinu ljudi zbog onog što su oni bili i koristi moju smišljenu frazu - oni moraju prvo da budu „Neprevareni“ - ogoljeni do koske, njihovo meso oprljeno a umovi razmršeni od onoga što je nazvano „sopstvom“. Ovo je Crowley uvek pokušavao da uradi. Ni jedan njegov student ne bi mogao da spava sa (da pozajmim frazu od Robert Anton Wilson-a) bovine excreta kao njegov drug u krevetu. Ovo nije moglo da bude dopušteno i tolerisano od Majstor Theriona. Dokaz ovoga nigde nije jasniji nego u ovom kursu u Magici.

CHRISTOPHER S. HYATT ,LOS ANGELES ,11. JUN 1982.g.